

อรรถาธิบายอัลกุรอาน

สามัญช์สุดท้าย

จากหนังสือ อัต-ตัฟซีร์ อัล-มุยัศศัร

พร้อมกับ

บทบัญญัติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับมุสลิม

หนังสือเล่มนี้แปลแล้ว 55 ภาษา

www.tafseer.info

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์แห่งอัลลอฮฺ ขอความจำเริญและสันติสุขจงประสบแด่ผู้นำของเรา ท่านนบีของเรา ท่านผู้เป็นที่รักของเรา ผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ...

พึงทราบเถิด โอ้ พี่น้องมุสลิมและมุสลิมะฮฺของฉันทัน - ขออัลลอฮฺเมตตาทุกท่าน - ว่าเราจำเป็นต้องเรียนรู้ประเด็นต่างๆ สี่ประการ นั่นคือ

1 หนึ่ง : ความรู้ : คือการรู้จักอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลา, การรู้จักนบีของพระองค์ คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม, และการรู้จักศาสนาอิสลาม เพราะไม่อนุญาตให้เราเคารพสักดิ์อัลลอฮฺโดยที่เราไม่มีความรู้ และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น แม้นอนบนปลายของเขาก็จะสิ้นสุดที่การหลงทาง และเขาย่อมจะคล้ายคลึงกับพวกนัศรอนีย์ในกรณีนี้

2 สอง : การปฏิบัติ : ผู้ใดที่รู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติ เขาก็ย่อมคล้ายคลึงกับพวกยิว เพราะพวกเขารู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามที่รู้ และส่วนหนึ่งของวิธีการลบลวงของชัยฏอนก็คือ ทำให้มนุษย์หลีกเลี่ยงจากการเรียนรู้โดยอ้างว่าเขา จะได้รับการยกเว้นจากอัลลอฮฺด้วยความที่เขาไม่รู้มัน แต่เขากลับไม่ทราบว่า ใครก็ตามที่มีโอกาสได้เรียนรู้แต่ไม่ยอมทำ หลักฐานพยานก็จะเกิดขึ้นแก่เขาแล้ว ซึ่งเขาไม่อาจจะยกอ้างใดๆ ได้อีก และนี่ก็เป็นวิธีการหลีกเลี่ยงของกลุ่มชนของนบีฮุเมื่อครั้งที่พวกเขา ((ได้นำนิ้วมือของพวกเขามาอุดหูไว้ และปกปิดตัวเองด้วยเสื้อผ้าของพวกเขา)) โดยคาดคิดว่าไม่ให้หลักฐานพยานได้เกิดขึ้นเหนือตัวพวกเขาแน่นอน

3 สาม : การเชิญชวนสู่ความรู้ดังกล่าว : เพราะบรรดาผู้รู้และผู้ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลาม นั้น คือผู้รับมรดกจากเหล่านั้นทั้งหลาย แท้จริง อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอะลา ได้สาปแช่งชนเผ่าอิสรออิล เพราะพวกเขา ((ไม่ได้หักห้ามระหว่างกันในเรื่องความชั่วที่พวกเขากระทำ มันย่อมเป็นสิ่งที่ไม่เลวร้ายมาก ในเรื่องที่เขาเหล่านั้นได้ก่อไว้)) การเรียกร้องเชิญชวนและการสั่งสอนเป็นที่ถูกพิพากษา ถ้าหากว่ามีใครที่ทำหน้าที่นี้โดยเพียงพอแล้วทุกคนก็จะไม่บาป และถ้าหากทุกคนละทิ้งมัน พวกเขา ก็จะบาปกันหมด

4 สี่ : การอดทนต่ออุปสรรค : ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ การปฏิบัติตามความรู้ และการเรียกร้องสู่ความรู้มัน

เป็นความอดสาหัสของเราที่จะมีส่วนร่วมในการขจัดความไม่รู้ และเพื่อให้เกิดความสะดวกง่ายดาย ในการเรียนรู้สิ่งที่จำเป็น เราจึงได้รวบรวมหนังสือเล่มย่อยเล่มนี้ ซึ่งบรรจุเนื้อหาที่เพียงพอระดับหนึ่ง สำหรับความรู้ทางหลักศาสนา พร้อมๆ กับอรรถาธิบายอัลกุรอานสามญซอ์สุดท้าย เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วมีการอ่านทวนส่วนนี้กันมาก (สิ่งใดที่ทำได้ไม่หมด ก็ไม่ควรละทิ้งมันจนสิ้น)

ในการรวบรวมดังกล่าวเราพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ออกมาเป็นบทสรุปสั้นๆ และด้วยสิ่งมีรายงานถูกต้องจากท่านนบี คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม เรามีอาจอ้างว่าเราบรรลุความสมบูรณ์ เพราะมันเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ได้กำหนดจำเพาะสำหรับพระองค์เท่านั้น แต่นี่คืออดสาหัสเล็กๆ น้อยๆ ถ้าหากมันถูกต้อง แสดงว่ามันมาจากการชี้แนะและการช่วยเหลือของอัลลอฮฺ และสิ่งใดที่มีผิดพลาด ก็ล้วนมาจากสาเหตุของตัวเราเองและของชัยฏอน อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์นั้นมิได้เกี่ยวข้องกับข้อใดแต่อย่างใด และขออัลลอฮฺทรงเมตตาผู้ที่ติเตียนความผิดพลาดของเราอย่างสร้างสรรค์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

เราขอต่ออัลลอฮฺ ให้พระองค์ทรงตอบแทนทุกคนที่มีส่วนร่วมในการเตรียมหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดพิมพ์ และเผยแพร่ อ่านและสอนมัน ด้วยผลตอบแทนที่ดียิ่ง และขอพระองค์ทรงตอบรับจากพวกเขาและเพิ่มผลบุญที่ทบเท่าทวีคูณแก่พวกเขา

อัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงรอบรู้อย่าง ขออัลลอฮฺประทานความจำเริญและสันติสุขแด่ผู้นำของเราและท่านนบีของเรา ท่านนบีผู้หม่อมัต รวมทั้งวงศ์วานและมิตรสหายของท่านทั้งหมด

หนังสือเล่มนี้ได้รับการกล่าวคำนิยมโดยบรรดาผู้รู้และบัณฑิตหลายท่านในโลกมุสลิม ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม บริจาค ให้ความร่วมมือ หรือขอหนังสือ ติดต่อได้ทางเว็บไซต์ :

1. คุณค่าต่างๆ ของอัลกุรอาน	2
2. อรรถาธิบายอัลกุรอาน สามัญสุดสุดท้าย	4
3. คำถามต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของมุสลิม	68
4. การงานของจิตใจ	90
5. บทสนทนาอันสงบ ระหว่าง อับดุลลอฮ์และอับดุลนบี	110
6. คำปฏิญาณ: ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ “แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์”	119
7. คำปฏิญาณ: ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ “มุหัมมัด นั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”	122
8. การทำความสะอาด	124
9. บัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับผู้หญิง	128
10. สตรีในอิสลาม	131
11. การละหมาด	135
12. ซะกาต	142
13. การถือศีลอด	145
14. การประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์	148
15. จิปาถะสาระ	153
16. การเป่ารักษา	158
17. การขอดุอาอ์	166
18. ดุอาอ์ต่างๆ ที่สำคัญและสมควรท่องจำและใช้ขอดุอาอ์	168
19. การค้าที่ได้กำไร	175
20. บทชีวิตประจำวันยามเช้าและยามเย็น	177
21. ถ้อยคำและการกระทำที่มีรายงานระบุถึงผลบุญอันยิ่งใหญ่	180
22. ประการต่างๆ ที่มีคำสั่งห้ามจากมันและห้ามไม่ให้ทำมัน	190
23. การเดินทางสู่โลกนิรันดร์	194
24. วิธีการอาบน้ำละหมาด	
25. วิธีการละหมาด	
26. ผลของการเรียนรู้คือการปฏิบัติ	

คุณค่าต่างๆ ของอัลกุรอาน

◇ อัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ความประเสริฐของมันเหนือคำพูดอื่น ๆ นั้น เปรียบได้ดังความประเสริฐของอัลลอฮฺเหนือสรรพสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์ การอ่านมันเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับการเคลื่อนไหวของลิ้น

► ในจำนวนคุณค่าความประเสริฐต่างๆ ของการเรียนรู้ การสอน และการอ่านอัลกุรอานนั้น มีดังนี้

ผลบุญของการสอนอัลกุรอาน ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) กล่าวว่า ความว่า **"ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่ศึกษาอัลกุรอานและสอนมัน"** อัล-บุคอรี

ผลบุญของการอ่านอัลกุรอาน ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) กล่าวว่า ความว่า "ผู้ใดที่อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮฺหนึ่งตัวอักษรของมัน เขาจะได้รับหนึ่งความดี และความดีนั้นจะเท่ากับสิบเท่าของมัน" ฮัด-ติมิซีย

◇ อิบน์ เราะฎิยฺ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า : การเพิ่มความดีสิบเท่านั้นจะเกิดขึ้นกับทุกๆ การทำดีซึ่งมีหลักฐานจากพระดำรัสของอัลลอฮฺว่า ความว่า **"ผู้ใดที่ทำดี เขาก็จะได้รับผลบุญสิบเท่าของมัน"**

ส่วนการเพิ่มมากกว่าสิบเท่านั้นจะเกิดขึ้นกับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะเพิ่มให้กับเขา - จบการอ้างเพียงเท่านั้น การเพิ่มที่ว่านี้อาจจะสูงถึงเจ็ดร้อยเท่าหรือมากกว่า ซึ่งมันจะเป็นไปตามความกรุณาของอัลลอฮฺ พร้อมกับ การที่หัวใจบ่นอมสงบเสียงม การพิณิจิเคราะห์พร้อมๆ กับการอ่าน และการเข้าใจความหมาย เป็นต้น

คุณค่าของการศึกษาอัลกุรอาน การท่องจำ และผู้ที่อ่านมันได้ชำนาญ ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) กล่าวว่า "อุปมาผู้ที่อ่านอัลกุรอานด้วยการที่เขาท่องจำมันได้นั้น เปรียบดังว่าเขาได้อยู่พร้อมกับเหล่ามลาอิกะฮฺผู้มีเกียรติและประเสริฐ และอุปมาผู้ที่อ่านอัลกุรอานอย่างสม่ำเสมอด้วยความยากลำบากนั้น เขาจะ "ได้รับถึงสองผลบุญ" มุตตะพะกุน อะลยฺฮฺ.

และท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) ได้กล่าวว่า ความว่า "จะถูกกล่าวแก่ผู้เป็นมิตรกับอัลกุรอานว่า จงอ่าน และจงเลื่อนระดับขึ้นไปพร้อมๆ กัน จงอ่านให้ดีเช่นที่ท่านเคยอ่านในดunya เพราะแท้จริงแล้ว สถานะระดับชั้นของเจ้านั้นคือตรงอายุะฮฺสุดท้ายที่เจ้าอ่านมันนั่นเอง" ฮัด-ติมิซีย

◇ อัล-ค็อฏฏอบียฺ กล่าวว่า : มีรายงานว่าจำนวนอายุะฮฺของอัลกุรอานนั้นเท่ากับชั้นบันไดของสวรรค์ ดังนั้น จะถูกกล่าวแก่ผู้อ่านอัลกุรอานว่า จงเดินขึ้นบนบันไดเท่ากับจำนวนที่เจ้าเคยอ่านอายุะฮฺอัลกุรอานมาก่อน ดังนั้น ใครที่เคยอ่านอัลกุรอานมาทั้งหมด เขาจะได้อัปไป ณ จุดสูงสุดของบันไดสวรรค์ในวันอาคีเราะฮฺ และผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานแค่ส่วนหนึ่งของมัน เขาก็จะได้เดินขึ้นบนบันไดเท่ากับจำนวนนั้น ดังนั้น จุดสิ้นสุดของผลบุญก็คือจุดสิ้นสุดของการอ่านนั่นเอง - จบการอ้างอิงเพียงเท่านั้น.

ผลบุญของผู้ที่มีบุตรที่เรียนอัลกุรอาน ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) กล่าวว่า ความว่า "ผู้ที่อ่านอัลกุรอานและศึกษามัน และได้ปฏิบัติตามมัน ในวันกียามะฮฺบุตรทั้งสองของเขาจะถูกให้สวมใส่มงกุฎจากรัศมีแสงของมันนั้นเปรียบได้เหมือนกับแสงของดวงอาทิตย์ และจะได้รับเสื้อผ้าสองชิ้นให้สวมใส่ ซึ่งค่าของมันทั้งสองแม้ดunyaก็มิอาจจะเทียบเท่าได้ พวกเขาจะถามว่า ด้วยเหตุอันใดเราจึงจะได้รับการสวมใส่สิ่งนี้? จะถูกตอบแก่เขาทั้งสองว่า ด้วยการที่ลูกของท่านได้รับอัลกุรอานไปใช้" อัล-หากิม

การรับประกันของอัลกุรอานแก่มิตรของมันในอาคีเราะฮฺ ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) กล่าวว่า ความว่า "พวกท่านจงอ่านอัลกุรอานเถิด เพราะแท้จริงแล้ว ในวันกียามะฮฺ มันจะมาให้การรับประกันแก่บรรดาผู้ที่เป็นมิตรกับมัน" มุสลิม

ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ)¹ (อัลฮะดีษ) กล่าวว่าความว่า "การถือศีลอดและอัลกุรอานนั้น จะมาให้การรับประกันแก่บ่าวในวันกียามะฮฺ ... " อะห์มัด และ อัล-หากิม

¹ ขออัลลอฮฺประทานความจำเริญและความสันติแก่ท่าน

ผลบุญของการนั่งรวมกันเพื่ออ่านและศึกษาอัลกุรอาน ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า ความว่า "ไม่มีชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่รวมตัวกันในมัสยิดใดๆ อันเป็นบ้านของอัลลอฮ์ เพื่อร่วมกันอ่าน คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และร่วมศึกษามันระหว่างพวกเขา เว้นแต่ความสงบ อัล-สะกินะฮฺ จะลงมาถึงพวกเขา ความเมตตาจะปกคลุมพวกเขา มลาอิกะฮฺทั้งหลายจะห้อมล้อมพวกเขา และอัลลอฮ์จะพูดถึงพวกเขาให้เหล่าผู้ที่อยู่ ณ พระองค์ได้ฟัง" อนุ ดาวูด

► ในจำนวนบทบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับการอ่านอัลกุรอาน

มารยาทในการอ่านอัลกุรอาน อิบน์ กะษีร ได้กล่าวถึงมารยาทบางส่วน เช่น : ต้องไม่แตะอัลกุรอาน และไม่อ่านมันเว้นแต่ต้องอยู่ในสภาพที่สะอาด, ให้แปรงฟันก่อนอ่าน, ให้สวมใส่เสื้อผ้าที่ดีที่สุด, ให้หันไปทางกิบลัต, ต้องหยุดจากการอ่านเมื่อหาว, ต้องไม่ตัดช่วงการอ่านด้วยคำพูดใดๆ เว้นแต่มีความจำเป็น, ต้องอ่านอย่างมีสมาธิให้ใจอยู่กับเนื้อกับตัว, เมื่ออ่านถึงอายะฮฺที่กล่าวถึงภาคผลที่ดีก็ให้กล่าววิงวอนขอ และเมื่อถึงอายะฮฺที่กล่าวถึงการลงโทษก็ให้ขอความคุ้มครอง, อย่าตั้งอัลกุรอานให้เปิดอ่านบนพื้น และต้องไม่วางสิ่งอื่นเหนือมัน, ผู้อ่านทั้งหลายต้องไม่ตะเบ็งเสียงประชันกันระหว่างพวกเขา, ต้องไม่อ่านในตลาดหรือสถานที่ที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

วิธีการอ่าน ► การอ่านอัลกุรอานและการกล่าวซิกิริในละหมาดจะใช้ไม่ได้จนกว่าต้องมีการเปล่งเสียงให้ตัวผู้อ่านเองได้ยิน โดยไม่สร้างความรำคาญหรือรบกวนผู้อื่น ► ควรต้องอ่านอย่างช้าๆ อะนะล ﷺ ถูกถามถึงวิธีการอ่านของท่านนบี (ﷺ) ท่านได้ตอบว่า "ท่านจะอ่านลากเสียงยาว เมื่อท่านอ่าน *บิสมิลลาฮิร เราะหฺมานิร เราะหีม* ท่านจะลากเสียงตรง *บิสมิลลาฮุ* และลากเสียงตรง *อฺร-เราะหฺมาน* และตรง *อฺร-เราะหีม*" อัล-บุคอรีฮ์

จำนวนอายะฮฺที่อ่าน บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบี (ﷺ) จะกำหนดเวลาให้ตัวเองได้อ่านอัลกุรอานจำนวนหนึ่งทุกๆ วัน และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขาที่อ่านสม่ำเสมอจนจบเล่มน้อยกว่าเจ็ดวัน ทว่า กลับมีรายงานที่ห้ามไม่ให้อ่านจบเล่มน้อยกว่าสามวันด้วยซ้ำ

การอ่านโดยการท่องจำ หากว่าผู้อ่านได้อ่านอัลกุรอานจากการท่องจำของเขา แล้วก็ปรากฏว่ามีการตะดับบูร ฟินิจฟิเคเราะห์ การครุ่นคิดตาม หัวใจและสายตามีสมาธิมากกว่าการอ่านจากมุศห็อฟหรืออัลกุรอานที่เป็นเล่ม ถ้าเป็นเช่นนั้น การอ่านจากการท่องจำย่อมดีกว่า แต่ถ้าหากสองกรณีมีความเสมอเท่าเทียมกัน กล่าวคือมีสมาธิเท่าๆ กัน ดังนั้น การอ่านจากมุศห็อฟย่อมดีกว่า

► **คำสั่งเสีย** : จงพากเพียรเถิด โอ้ พี่น้องของฉัน ในการใช้เวลาของท่านเพื่ออ่านอัลกุรอาน และจงกำหนดให้ตัวท่านได้มีเวลาส่วนหนึ่งในแต่ละวันเพื่ออ่านมัน ซึ่งท่านอย่าได้ละเลยเวลานั้นแม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม ของเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำอย่างสม่ำเสมอดีกว่าของที่มากมายแต่ทำขาดช่วง และถ้าหากว่าท่านเผลอลืมหรือหลับไปก็จงขดไขมันในรุ่งขึ้น ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า ความว่า "ผู้ใดที่นอนหลับจากการอ่านอัลกุรอานส่วนที่เขากำหนดกับตัวเองไว้ หรือจากส่วนใดส่วนหนึ่งของมัน แล้วเขาก็อ่านชดมันในช่วงเวลาระหว่างละหมาดศุบหฺและละหมาดซุฮฺร จะถูกบันทึกแก่เขาประหนึ่งว่าเขาได้อ่านมันในช่วงเวลากลางคืน" มุสลิม.

และอย่าได้รวมอยู่ในหมู่คนที่ละทิ้งอัลกุรอานและหลงลืมมันไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบไหนก็ตาม เช่น ละทิ้งการอ่าน การตัดรื้อ การตะดับบูร การปฏิบัติตามเนื้อหา หรือการไขมันเพื่อการเยียวยา เป็นต้น

สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์

1 ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่ง

เสมอ สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ถูกเรียกขานด้วยชื่อ อัล-ฟาติหะฮ์ หมายถึง การเปิดหรือสิ่งที่ใช้เปิด เนื่องจากใช้ในการเริ่มอัลกุรอานด้วย สุเราะฮ์นี้ และถูกเรียกขานด้วยชื่อ อัล-มะชานีย์ หมายถึง การรວບรอบ เนื่องจากถูกใช้อ่านในทุกๆ ร็อกอัตของการละหมาด และยังมีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ. ฉันขอเริ่มการอ่านอัลกุรอานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ในสภาพของผู้ที่ขอความช่วยเหลือต่อพระองค์, (อัลลอฮ์) เป็นนามแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ - ผู้ทรงประเสริฐและสูงส่งยิ่ง - ผู้ควรค่าแก่การเคารพภักดีอย่างถูกต้อง โดยที่ไม่มีสิ่งอื่นที่ควรแก่การนี้อีก เป็นนามเฉพาะของอัลลอฮ์ตะอาลา และจะไม่มีการเรียกขานผู้อื่นด้วยนามนี้. (อัล-เราะห์มาน) ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาโดยทั่วไป ซึ่งกว้างขวางครอบคลุมสรรพสิ่งทั้งมวล. (อัล-เราะห์มิม) ผู้ทรงเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ, ทั้งสองนี้เป็นพระนามสองประการจากพระนามทั้งหลายของอัลลอฮ์ ซึ่งมีนัยแห่งการยืนยันคุณลักษณะแห่งความเมตตาของอัลลอฮ์ตะอาลา ตามที่คู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระองค์

2 (มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก) คือการสรรเสริญสุดดีอัลลอฮ์ ด้วยคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ซึ่งล้วนเป็นคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์ และสรรเสริญด้วยนิมัตหรือบุญคุณแห่งพระองค์ทั้งที่เปิดเผยและปกปิด ทั้งที่เกี่ยวกับทางศาสนาและทางโลก อีกทั้งยังมีนัยแห่งการสั่งใช้ให้บ่าวได้สรรเสริญพระองค์ด้วย เพราะพระองค์คือผู้ที่ควรค่าแก่การนั้นเพียงผู้เดียว พระองค์คือผู้เสกสรรชีวิตสรรพสิ่ง ผู้ทรงจัดการเรื่องราวทุกอย่างของสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงชุบเลี้ยงสรรพสิ่งทั้งหมดด้วยนิมัตหรือบุญคุณของพระองค์ และทรงดูแลผู้ใกล้ชิดพระองค์ด้วยการประทานอิมานความศรัทธาและอะมัลศออิห์หรือการทำความดี

3 (อัล-เราะห์มาน) ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา ซึ่งกว้างขวางครอบคลุมสรรพสิ่งทั้งมวล. (อัล-เราะห์มิม) ผู้ทรงเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ, ทั้งสองนี้เป็นพระนามสองประการจากพระนามทั้งหลายของอัลลอฮ์ตะอาลา

4 พระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง เพียงพระองค์เดียวคือผู้ครอบครองในวันกิยามะฮ์หรือโลกหน้า นั่นคือวันแห่งการตอบ

แทนการงานต่างๆ และการที่ผู้เป็นมุสลิมได้อ่านโองการนี้ในทุกๆ ร็อกอัตในละหมาดของเขา เป็นการย้ำเตือนเขาให้นึกถึงวันสุดท้าย และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เขาเตรียมพร้อมด้วยการทำความดี และหลีกเลี่ยงจากการทำความผิดบาปทั้งหลาย

5 แท้จริงเราเจازงการเคารพภักดีของเรามอบแด่พระองค์ผู้เดียวเท่านั้น และเราขอความช่วยเหลือจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น ในทุกๆ กิจการของเรา ทุกๆ สิ่งนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้อื่นไม่มีสิทธิครอบครองแม้เพียงท่ามกลางก็ตาม ในโองการนี้มีหลักฐานบ่งชี้ว่า ไม่อนุญาตให้บ่าวมอบสิทธิแห่งการเคารพภักดีไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม เช่น การขอพร การรວບรอบขอความช่วยเหลือ การเชือดสัตว์ การเวียนรอบ เว้นแต่ต้องมอบให้แก่อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น ในโองการนี้ยังเป็นการเยี้ยวยาจิตใจจากการผูกพันและยึดติดกับสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ และเป็นการเยี้ยวยาจากโรคใจอวด หลงตัวเอง และยโสโอหัง

6 ขอทรงชี้ทางเรา ะหนำเรา ให้เราพบกับเส้นทางอันเที่ยงตรง และให้เรายืนหยัดบนเส้นทางนั้นครบถ้วนวันที่เราเข้าเฝ้าพระองค์ นั่นคือเส้นทางแห่งอิสลาม ที่เป็นเส้นทางอันชัดแจ้งและนำไปสู่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์และสวรรค์ของพระองค์ เป็นเส้นทางที่ได้ทรงชี้แก่ศาสนทูตสุดท้ายของพระองค์ ท่านนบี มุหัมมัด คือลลิลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลมิม และไม่มีทางที่จะนำไปสู่ความสุขสันต์ได้ เว้นแต่ด้วยการยืนหยัดบนเส้นทางนี้

7 เป็นเส้นทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากเหล่าศาสนทูต เหล่าผู้เปี่ยมด้วยสัจจะ เหล่าผู้สละชีพในหนทางของพระองค์ และเหล่าผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย พวกเขาคือชนที่ได้รับทางนำและยืนหยัด และขอทรงอย่าให้เราเป็นผู้ที่เดินบนเส้นทางของบรรดาคนที่ถูกกัฏร คนที่รู้ความจริงแต่ไม่ได้ปฏิบัติตาม นั่นคือพวกยิวและคนที่คล้ายกันกับพวกเขา และอย่าให้เราเดินบนทางของบรรดาคนที่หลงทาง คนที่ไม่ได้รับการชี้นำสู่เส้นทางที่ถูกต้อง ทำให้พวกเขาหลงทาง นั่นคือพวกคริสตและผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขา. ในการรວບรอบด้วยดุอาอ์นี้เป็นการเยี้ยวยาแก้หัวใจของมุสลิมจากโรคของการปฏิเสธ ความไม่รู้ และการหลงทาง, และเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า นิมัตหรือบุญคุณอันยิ่งใหญ่ที่สุดโดยุษฎีนั้นก็คือ นิมัตแห่งอิสลามหรือการได้เป็นผู้นับถืออิสลาม ดังนั้นผู้ใดที่รับรู้ถึงสัจธรรมมากที่สุดและปฏิบัติตามมันมากที่สุด ก็ยอมที่จะคู่ควรแก่การเดินบนเส้นทางอันเที่ยงตรงมากที่สุด และไม่เป็นที่

กลางแควงอีกเลยว่ บรรดาเศาะหาบะฮ์หรือเหล่าสาวกของท่านศาสนทูต คือลลิลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลมิม นั่น คือผู้ที่ควรคู่ที่สุดกับสิ่งนั้นหลังจากบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย โองการนี้จึงชี้ให้เห็นถึงความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮ์และสถานะอันยิ่งใหญ่ของพวกเขา ขออัลลอฮ์โปรดปรานพวกเขาด้วยเถิด. เป็นการสุนัตหรือส่งเสริมให้ผู้ผู้อ่านสุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ในละหมาด เมื่ออ่านจบแล้วให้เขากล่าวว่า (อามีน) ซึ่งมีความหมายว่า ขออัลลอฮ์ทรงตอบรับ คำกล่าวนี้ไม่ใช่โองการหนึ่งของ สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ตามที่คนเอย่างนี้เป็นเอกฉันท์ของบรรดาอุละมาอ์หรือผู้รู้ศาสนา ดังนั้นพวกเขาจึงเห็นเป็นเอกฉันท์อีกเช่นกันว่าไม่มีการเขียนคำกล่าวนี้ลงในอัลกุรอาน

สุเราะฮ์ อัล-มูญาอะละฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของ เคาะละฮ์ บินตุษะฮฺละบะฮฺ ที่ได้ตอบโต้เจ้าอิมหัมมัด เกี่ยวกับกับเรื่องสามีของนาง คือ เอาส์ บิน ฮัศ-ศอมีต และเรื่องที่เขาได้ทำชิฮารุกับนาง คือ ได้กล่าวแก่นางว่า "เธอกับฉันเหมือนหลังของแม่ฉัน" คือเปรียบนางเหมือนแม่ซึ่งเป็นผู้ที่ห้ามแต่งงานด้วย, ในขณะที่นางได้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ตะอาลา เพื่อให้พระองค์ปลดเปลื้องความทุกข์ของนาง, อัลลอฮ์ทรงได้ยินการสนทนาและการโต้ตอบของเจ้าทั้งสองคน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินทุกๆ คำพูด ทรงเห็นทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

บรรดาผู้ที่ทำการชิฮารุต่อภรรยาของเขาในหมู่พวกเจ้า ด้วยการที่สามีกล่าวแก่ภรรยาว่า "เธอกับฉันเหมือนหลังของแม่ฉัน" คือเปรียบนางเหมือนแม่ซึ่งเป็นผู้ที่ห้ามแต่งงานด้วย แท้จริงพวกเขาได้เผลอคุณต่ออัลลอฮ์และทำผิดหลักบัญญัติทางศาสนา ภรรยาของพวกเขาไม่ใช่แม่ของพวกเขา แต่ทว่าแท้จริงแล้วพวกนางคือภรรยาผู้เป็นคู่ครอง ไม่มีใครที่เป็นแม่พวกเขานอกจากผู้หญิงที่ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น บรรดาคนที่กล่าวชิฮารุนี้ได้กล่าวคำพูดเท็จที่รุนแรงยิ่ง ซึ่งไม่มีความถูกต้องใดๆ เลย และแท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงอภัยและยกโทษแก่ผู้ที่กระทำการบางอย่างผิดพลาด แล้วเขาก็รีบแก้ไขมันด้วยการกลับตัวอย่างจริงจัง

และบรรดาผู้ที่ได้รับความสัมพันธ์กับภรรยาของพวกเขาด้วยตัวพวกเขาเอง ด้วยการกล่าวชิฮารุนั้น แล้วพวกเขาก็กลับคำพูดพร้อมทั้งต้องการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาอีกครั้ง ดังนั้น ในกรณีนี้ให้สามีทำการปลงการระงับดังกล่าวด้วย *กัฟฟาเราะฮ์* นั่นคือ การปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคน ไม่ว่าจะชายหรือหญิงก็ได้ ก่อนที่เขาจะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาที่เขาได้ทำการชิฮารุกับนาง นั่นคือข้อชี้ขาดของอัลลอฮ์สำหรับผู้ที่กล่าวชิฮารุกับภรรยาของเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใช้มันเป็นบทเรียน โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่พลั้งไปกระทำการชิฮารุและกล่าวเท็จ แล้วพวกเขาก็ต้องปลงล้างมันเมื่อพวกเขาได้ปลงกระทำเช่นนั้น และเพื่อพวกเขาจะได้ไม่กลับไปกระทำเช่นนั้นอีก และสำหรับอัลลอฮ์นั้น ไม่มีการกระทำใดๆ ของพวกเขาเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการกระทำนั้น

หากผู้ใดที่ไม่มีทาสให้ปลง ดังนั้น จำเป็นแก่เขาที่จะต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันก่อนจะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขา และผู้ใดที่ไม่มีความสามารถถือศีลอดติดต่อกันสองเดือนเพราะเหตุจำเป็นที่ถูกต้องตามหลักศาสนา เขาจำเป็นต้องเลี้ยงอาหารแก่ผู้ยากจนจำนวนหกสิบคนด้วยสิ่งๆ ที่ทำให้พวกเขาก็อิ่มท้อง นั่นคือสิ่งๆ เราได้ชี้แจงแก่พวกเขาจากข้อชี้ขาดในกรณีของการชิฮารุ เพื่อให้พวกเขา

ayah 21
ayah 28

سُوْرَةُ الْمُجَانَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ سَخَائِرَ مَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝١ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝٢ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَ لَكُمْ تَوْعُظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٣ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٤ إِنْ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَفَدَأْنِزْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٥ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوَاهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٦

ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และตามศาสนทูตของพระองค์ และให้พวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติไว้ และให้พวกเขาละทิ้งสิ่งที่พวกเขาเคยทำในสมัย

ญาฮิลียะฮ์ก่อนอิสลาม บทบัญญัติต่างๆ ดังกล่าวนั้นคือคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์และเป็นขอบเขตของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงอย่าได้ละเมิดมัน และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธหรือขัดขวางบทบัญญัติเหล่านั้นเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

แท้จริง บรรดาผู้ที่ละเมิดซึ่งขึ้นต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และขัดแย้งกับคำสั่งใช้ของทั้งสองนั้น พวกเขาจะถูกทำให้อับยศและต่ำต้อย เหมือนที่เคยถูกทำให้อับยศแก่ประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับอัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และแท้จริงเราได้ประทานโองการต่างๆ ลงมาอย่างชัดเจนด้วยหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าบทบัญญัติของอัลลอฮ์และขอบเขตของพระองค์นั้นเป็นความจริง และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธขัดขวางโองการต่างๆ เหล่านี้จะได้รับ การลงโทษที่น่าอดสูในนรกยะฮันนัม

จงระลึกเกิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ถึงวันกิยามะฮ์วันที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้คนตายทุกคนฟื้นคืนชีพ และจะทรงรวบรวมผู้คนทั้งหมดจากยุคเก่าก่อนและยุคหลังในที่

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا حُمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 هُوُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ لِمَا هُوُوا عَنْهُ وَيَنْجَوْنَ بِالْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذْ أَوْكُوا حَبْلَكُمْ بِمَا تَرْتَجِبُونَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيَمْسُكُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجُّوْا
 بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَتَسْحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

เดียวกัน แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่
 พวกเขาได้ทำไว้ ทั้งความดีและความชั่ว พระองค์ได้คิด
 คำนวณและบันทึกมันไว้ที่กระดาน อัล-เลาหฺ อัล-มะหฺฟุฮฺ
 และเก็บไว้ในบันทึกการกระทำของพวกเขาทั้งหลาย
 ในขณะที่พวกเขาได้หลงลืมมันไปแล้ว และอัลลอฮฺนั้นทรง
 เป็นสักขีเหนือทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดปกปิดแก่พระองค์เลย

๗) เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺตะอาลา ครอบรู้ทุกสิ่งในชั้น
 ฟ้าและแผ่นดิน? ไม่มีใครสามคนที่กระซิบกันด้วยคำพูดใดๆ
 ที่เป็นความลับเว้นแต่อัลลอฮฺคือที่สี่ระหว่างพวกเขาด้วย
 ความรอบรู้และการครอบคลุมของพระองค์ ไม่มีผู้กระซิบห้า
 คนเว้นแต่พระองค์คือที่หกในวงกระซิบนั้น ไม่น้อยไปกว่า
 จำนวนนั้นและไม่มากไปกว่าจำนวนนั้น เว้นแต่พระองค์จะ
 ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขาเสมอด้วยความรอบรู้ของพระองค์ไม่
 ว่าจะเป็นที่ใดก็ตาม ไม่มีสิ่งใดที่เร้นลับต่อพระองค์จาก
 เรื่องราวของพวกเขาเลย แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าแก่
 พวกเขาในวันกียามะฮฺถึงสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้ทั้งดี
 และชั่ว และพระองค์จะทรงให้ผลตอบแทนแก่พวกเขา
 ตามนั้น แท้จริงอัลลอฮฺทรงรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง

๘) เจ้าไม่เห็นดอกหรือ - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - พวกยิว
 ทั้งหลายที่ถูกห้ามจากการซุบซิบอย่างลับๆ ด้วยสิ่งที่
 ก่อให้เกิดความคลางแคลงในใจผู้ศรัทธา แล้วพวกเขาก็

กลับไปทำสิ่งที่ถูกห้ามนั้นอีก และยังพูดคุ้ยซุบซิบกันอย่าง
 ลับๆ ด้วยสิ่งที่เป็นการ ละเมิด และฝ่าฝืนต่อคำสั่งของ
 ท่านศาสนทูต? ถ้าหากคนพวกนี้ได้มาหาเจ้าเนื่องจากถูกระ
 ไตถูกระหนึ่ง พวกเขา ก็จะกล่าวทักทายด้วยคำทักทายอื่น
 ซึ่งไม่ใช่ที่อัลลอฮฺได้กำหนดให้เป็นการทักทายแก่เจ้า พวกเขา
 จะกล่าวว่า "ฮัล-สาลาม อะลัยกุม" หมายถึง ความตายจง
 ประสบแก่ท่าน แล้วพวกเขา ก็จะพูดกันเองระหว่างพวกเขา
 ว่าเป็นว่า "เหตุใดอัลลอฮฺจึงไม่ทรงลงโทษพวกเราด้วยสิ่งที่เรา
 ได้กล่าวแก่มุหัมมัด ถ้าหากว่าเขาเป็นศาสนทูตจริงๆ"
 เพียงพอแล้วด้วยนรกยะฮันนัมที่พวกเขาต้องเข้าไปรับ
 โทษในนั้น และต้องทนเจ็บปวดกับความร้อนระอุของมัน
 นั่นแหละคือที่ที่กลับคืนอันชั่วร้ายยิ่ง

๙) โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของ
 พระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อ
 พวกเขาพูดคุ้ยกันอย่างลับๆ ระหว่างพวกเขา ก็จงอย่าได้
 พูดคุ้ยกันด้วยสิ่งที่มีบาปในคำพูดนั้น หรือด้วยสิ่งที่เป็น
 การละเมิดต่อผู้อื่น หรือเป็นการขัดแย้งกับคำสั่งใช้ของ
 ท่านศาสนทูต และจงพูดคุ้ยกันด้วยสิ่งที่มีคุณค่า การเชื่อ
 ฟัง และการทำความทำความดี จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮฺด้วยการ
 น้อมรับปฏิบัติคำสั่งต่างๆ ของพระองค์ และละทิ้งข้อห้าม
 ต่างๆ ของพระองค์ เพราะยังพระองค์ผู้เดียวคือที่คืนกลับ
 ของพวกเขาด้วยการกระทำและคำพูดทั้งหมดของพวกเขา
 เจ้า ซึ่งพระองค์ได้บันทึกจำนวนแก่พวกเขาแล้ว และพระองค์
 จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยสิ่งนั้น

๑๐) แท้จริงแล้ว การพูดคุ้ยกันอย่างลับๆด้วยสิ่งที่เป็นบาป
 และการละเมิดนั้น เป็นผลจากการกระซิบกระซาบของ
 ซัยยูนมารร้าย มันจะคอยแหย่และชักชวนให้ทำเรื่อง
 ดังกล่าว เพื่อนำความทุกข์โศกเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้
 ศรัทธา แต่สิ่งนั้นจะไม่สามารถทำร้ายผู้ศรัทธาได้เลยเว้น
 แต่ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺตะอาลา และยิ่งพระองค์
 อัลลอฮฺผู้เดียวเท่านั้นที่ผู้ศรัทธาต้องพึ่งพิง

๑๑) โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์
 และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อพวกเขาถูก
 ขอให้ขยายวงสนทนาให้กว้างก็จงขยายมันให้กว้างเสีย
 เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงทำให้พวกเขากว้างขวางในโลกนี้และ
 โลกหน้า และเมื่อพวกเขาถูกขอ - โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา -
 เพื่อให้ลุกขึ้นจากวงสนทนาเนื่องด้วยธุระใดๆ ที่เป็น
 ประโยชน์แก่พวกเขา ก็จงลุกขึ้นเสีย เพื่ออัลลอฮฺจะได้ยก
 สถานะบรรดาผู้ศรัทธาที่จริงใจในหมู่พวกเขา และจะทรงยก
 สถานะบรรดาผู้รู้ ด้วยฐานะอันมากมายด้วยคุณบุญและ
 ระดับชั้นแห่งความโปรดปราน อัลลอฮฺตะอาลานั้นทรงรู้ลึก
 ถึงการกระทำของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์
 เลย และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาต่อการกระทำ
 เหล่านั้น ในโอกาสอัน มีการยกย่องให้เห็นถึงสถานะและ
 ความประเสริฐของผู้รู้ รวมทั้งการยกระดับชั้นของพวกเขา

12 ไร่ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อพวกเขา

ต้องการที่จะพูดคุยอย่างลับๆ กับศาสนทูตของอัลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮ์ อะลียิบะ อะลิลลัม ระหว่างพวกเขาทั้งเขา ให้พวกเขาไปหาคนหาคนแก่ผู้ที่มีความขัดสนก่อนที่พวกเขาจะเข้าไปพูดคุย สิ่งนั้นย่อมดีกว่าแก่พวกเขาเพราะมันมีผลบุญอยู่ และเป็นสิ่งที่ทำให้หัวใจบริสุทธิ์จากความผิดบาปได้มากกว่า แต่ถ้ามหาพวกเขาไม่มีสิ่งที่จะใช้บริจจาคก็ไม่เป็นภาระอันใดแก่พวกเขาที่จะต้องทำ เพราะแท้จริง อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้อภัยแก่ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ และทรงเป็นผู้เมตตาพวกเขา

13 หรือพวกเขากลัวว่าจะยากจน หากพวกเขาบริจจาคทานก่อนที่จะเข้าไปพูดคุยลับๆ กับศาสนทูตของอัลลอฮ์? ถ้ามหาพวกเขาไม่ทำสิ่งทีพวกเขาถูกสั่งใช้ และอัลลอฮ์ก็ได้ยกโทษให้แก่พวกเขาแล้ว และทรงอนุโลมว่าพวกเขาไม่ต้องทำสิ่งนั้นอีกแล้ว ดังนั้นพวกเขาก็จงยืนหยัดและรักษาการละหมาด การจ่ายซะกาต และการเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ในทุกๆ กิจการที่ถูกสั่งให้ทำ และอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ยิ่งนั้นทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนถึงการกระทำทั้งหลายของพวกเขา และพระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยสิ่งนั้น

14 หรือเจ้าไม่ดูไปยังพวกมุนาฟิกที่นำเอาพวกยิวมาเป็นมิตรสหาย และเข้ามาขอความใกล้ชิดแก่พวกเขา? พวกมุนาฟิกนั้นโดยความจริงแล้วไม่ใช่มุสลิมและไม่ใช่พวกยิว พวกเขาสาบานอย่างเท็จว่าตัวเองเป็นมุสลิม และสาบานว่าเจ้าเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พวกเขารู้ตัวเองดีว่าพวกเขาโกหกในการสาบานนั้น

15 อัลลอฮ์ได้เตรียมการลงโทษที่หนักหนาและเจ็บปวดแก่พวกมุนาฟิกเหล่านั้น แท้จริงพวกเขาทำชั่วอย่างที่สุดด้วยการกระทำที่เป็น นีฟาก หรือการลักลอบ และด้วยการสาบานบนความเท็จ

16 พวกมุนาฟิกได้ใช้การสาบานเท็จเป็นเครื่องมือป้องกันไม่ให้ตัวเองถูกฆ่าเพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา และเพื่อป้องกันไม่ให้ชาวมุสลิมทำสงครามและยึดทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ด้วยเหตุดังกล่าวพวกเขาจึงขัดขวางตัวพวกเขาเองและผู้อื่นจากเส้นทางของอัลลอฮ์ นั่นคือเส้นทางแห่งอิสลาม ดังนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่อภัยคืนในนรก เนื่องด้วยความหยิ่งโหดของพวกเขาต่อการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางเส้นทางอัลลอฮ์

17 ไม่มีทางโดยเด็ดขาด ที่ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานของพวกเขาจะช่วยพวกเขารอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แม้เพียงนิดเดียวก็ตาม พวกเขาเหล่านั้นคือชาวนรกที่จะเข้าไปอยู่ในนรกตลอดกาล ไม่มีวันที่พวกเขาจะออกมา และนี่ก็คือการตอบแทนที่ครอบคลุมคนทุกคน

يَتَّيِبُوا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ

صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
12 ءَأَسْفَقْتُمْ أَن تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقْتُمْ فَإِذ لَّمْ تَفْعَلُوا

وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ

وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ

عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ نَغْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ

شَيْئًا أُولَئِكَ أَحْصَبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ نَبْعَثُهُمُ

اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا

إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ

اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَىٰ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُ بِنَا أَنَا وَرُسُلِي إِنْ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ فَوْقَ عَرْشِي ﴿٢١﴾

ที่ขัดขวางเส้นทางแห่งศาสนาของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยคำพูดและการกระทำของเขา

18 วันกียามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงให้พวกมุนาฟิกทุกคนฟื้นคืนชีพจากหลุมฝังศพของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้ศรัทธา เหมือนที่พวกเขาเคยสาบานต่อพวกเขา – ไร่ บรรดาผู้ศรัทธา – ในโลกนี้ พวกเขาคิดว่าการสาบานนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อหน้าอัลลอฮ์ เช่นที่เคยเป็นประโยชน์ในโลกดุนยาต่อหน้าชาวมุสลิม เพียงรู้เถิดว่า พวกเขานั้นได้โกหกอย่างเกินเลยที่สุด ไม่มีผู้ใดที่เกินเลยเช่นพวกเขาอีกแล้ว

19 ชัยฏอนได้มีอำนาจและควบคุมเหนือพวกเขา กระทั่งพวกเขาละทิ้งคำสั่งของอัลลอฮ์และการปฏิบัติตามเชื่อฟังพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นคือพรรคพวกของชัยฏอนและสมุนของมัน เพียงรู้เถิดว่า พรรคพวกของชัยฏอนนั้นคือผู้ที่ขาดทุนทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

20 แท้จริงบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนขัดแย้งกับคำสั่งของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์นั้น พวกเขาอยู่ในกลุ่มพวกที่ต่ำต้อยน่าอดสู ผู้ปราศัยและไร้เกียรติ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

21 อัลลอฮ์ได้จัดบันทึกไว้ในกระดานบันทึกแห่งอัลเลาะห์ อัล-มะหฟูซ ไว้แล้ว และทรงชี้ขาดแล้วว่า ชัยชนะ

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
 حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَبَشَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنظَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوا وَقَدَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

นั้นจะเป็นของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์อ่อนแอได้ ทรงเป็นผู้เกรียงไกรเหนือสรรพสิ่งที่หมดของพระองค์

﴿22﴾ ใจ ผู้เป็นศาสนทูต - เจ้าจะไม่พบเห็นกลุ่มคนที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและวันสุดท้าย และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์แก่พวกเขา เจ้าจะไม่พบว่าพวกเขารักและมอบความใกล้ชิดแก่ผู้ที่เป็นปรปักษ์กับอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และผู้ที่ขัดแย้งกับคำสั่งของทั้งสอง แม้ว่าพวกเขาจะเป็นถึงบิดาของเขา ลูกของเขา พี่น้องของเขา หรือญาติของเขาก็ตาม กลุ่มคนเหล่านั้นคือผู้ที่มอบความรักและใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ และผู้ที่ยืนหยัดต่อสู้ขัดแย้งกับคนอื่นเนื่องด้วยพระองค์ พระองค์ทรงทำให้ความศรัทธายืนหยัดมั่นคงในใจพวกเขา และทรงอุดหนุนกำลังแก่พวกเขาด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์และการสนับสนุนเหนือศัตรูของพวกเขาในโลกนี้ และจะทรงนำพวกเขาเข้าสู่สวรรค์ในโลกหน้าที่มีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างสวนไม้ในสวรรค์เหล่านั้น พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นชั่วนิรันดร์กาล พระองค์ได้อนุมัติให้พวกเขาได้รับความโปรดปรานของพระองค์ โดยจะไม่ทรง

กริ้วโกรธพวกเขา แล้วพวกเขาเองก็พอใจต่อพระองค์ด้วยสิ่งทีพระองค์ประทานให้แก่พวกเขา ทั้งเกียรติยศและระดับชั้นอันสูงส่ง คนเหล่านั้นคือพรรคพวกของอัลลอฮฺและผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์ พวกเขาคือผู้ที่ประสบความสำเร็จด้วยความสุขสมในโลกดุนยานี้และในวันอาคิเราะฮฺภายภาคหน้า

สุเราะฮฺ อัล-หัชฺร

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสดุดีที่ยืนยันความบริสุทธิ์แก่อัลลอฮฺจากสิ่งที่ไม่คู่ควรแก่พระองค์ พระองค์นั้นเป็นผู้เกรียงไกรที่ไม่ทรงปราศัย ผู้ทรงปรีชาญาณในการลิขิตกำหนดต่างๆ ของพระองค์ ในการบริหารจัดการของพระองค์ ในการเสกสรรค์ของพระองค์ และในการกำหนดบทบัญญัติของพระองค์ ผู้ทรงวางกิจการต่างๆ อย่างเหมาะสมในที่ของมัน

﴿2﴾ พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง คือผู้ที่ขับไล่บรรดาผู้คนที่ปฏิเสธการเป็นศาสนทูตของท่านบีมุหัมมัด คืออัลลิลอฮฺอะลียะฮฺ วะลิลลิม ในหมู่ชนชาวคัมภีร์ นั่นคือพวกยิวเผ่า นะซีรี ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา ซึ่งเคยอาศัยอยู่ใกล้กับชาวมุสลิมในเมืองมะดีนะฮฺ นี่เป็นการขับไล่พวกเขาครั้งแรกออกจากคาบสมุทรอาหรับไปยังเมืองในแถบซีเรีย พวกเจ้า - โอ บรรดามุสลิม - ไม่เคยคิดว่าพวกเขาจะออกไปจากหมู่บ้านของพวกเขาด้วยความอับอายและต่ำต้อยเช่นนี้ เพราะเห็นว่าพวกเขามีความแข็งแกร่งและการปกป้องอันเข้มแข็งของพวกเขา พวกยิวเองก็คิดว่าป้อมปราการของพวกเขาสามารถป้องกันพวกเขาจากกำลังของอัลลอฮฺและไม่มีผู้ใดที่โค่นล้มมันได้ แล้วอัลลอฮฺก็จัดการกับพวกเขาในขณะที่พวกเขาคาดไม่ถึง พระองค์ทรงโยนความหวาดกลัวและความตื่นตระหนกที่รุนแรงยิ่งลงไปไนใจพวกเขา และพวกเขากลับทำลายบ้านเรือนของพวกเขาด้วยมือของพวกเขาเอง และด้วยมือของบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้น จงถือเอามาเป็นอุทาหรณ์เถิด โอ บรรดาผู้มีสายตาที่แม่นยำและปัญญาที่สุ่ม จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเหล่านั้น

﴿3﴾ และหากอัลลอฮฺไม่บันทึกและกำหนดให้พวกเขาต้องออกจากหมู่บ้านของพวกเขาแล้วละก็ แน่นนอนว่าพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย และสำหรับพวกเขาในวันอาคิเราะฮฺจะได้รับการลงโทษในนรก

﴿4﴾ ดังกล่าวนั้น - สิ่งที่ได้ประสบแก่พวกยิวในโลกดุนยาและสิ่งที่จะประสบแก่พวกเขาในโลกหน้าต่อไป - เป็นเพราะพวกเขาฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺและคำสั่งของ

ศาสนาของพระองค์ ด้วยการฝ่าฝืนที่หนักหนายิ่ง พวกเขาต่อสู้เป็นปรปักษ์กับพระองค์และศาสนาของพระองค์ อีกทั้งพยายามที่จะทรยศทั้งสอง และผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ก็จะทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างหนักหน่วงแก่เขา

๕) โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา การที่พวกเขาได้ตัดโค่นต้นไม้อันทวมล้ม หรือปล่อยมันไว้ให้ยืนต้นโดยไม่ทำลายมันทิ้งนั้น เป็นไปตามการอนุญาตของอัลลอฮ์และคำสั่งของพระองค์ และเพื่อที่พระองค์จะทรงสร้างความอดสูแก่ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์และฝ่าฝืนต่อคำสั่งและคำห้ามของพระองค์ ด้วยการที่พระองค์ได้ให้พวกเขาที่มีอำนาจที่จะตัดและเผาทำลายสวนอันทวมล้มของพวกเขา

๖) และการที่อัลลอฮ์ประทานทรัพย์ที่ยึดได้แก่ศาสนาของพระองค์ จากสมบัติของยิวเผ่าสะฎี โดยที่พวกเขาไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยในการยึดครองมันด้วยการตั้งขีมาหรืออุฐูเพื่อทำสงครามนั้น การได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น เป็นกำหนดที่พระองค์ได้อนุมัติให้บรรดาศาสนาของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ประสงค์ในหมู่ศัตรูทั้งหลายของพระองค์ ทำให้เหล่าศัตรูต้องยอมจำนนโดยไม่มีการสู้รบ อัล-ฟัยฮ์ ก็คือทรัพย์ที่ยึดได้อย่างถูกต้องจากศัตรูผู้ปฏิเสธโดยปราศจากการสู้รบ และอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถเห็นทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้พระองค์อ่อนแอได้

๗) การที่อัลลอฮ์ประทานทรัพย์ที่ยึดได้แก่ศาสนาของพระองค์ จากสมบัติของพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่บ้านและเมืองต่างๆ โดยไม่ต้องขีมาและอุฐูเพื่อทำสงครามนั้น ย่อมเป็นสิทธิของอัลลอฮ์และศาสนาของพระองค์ ให้ใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาวมุสลิม แก่บรรดาญาติของท่านศาสนา แต่เด็กกำพร้าที่ยากจนซึ่งบิดาของพวกเขาเสียชีวิต แก่ผู้ยากจนขัดสนที่มีความลำบากและต้องการความช่วยเหลือ แก่คนเดินทางต่างเมืองที่หมดค่าใช้จ่ายและไม่มีเงินทองเหลือติดตัว การกำหนดเช่นนั้นเพื่อไม่ให้สมบัติเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกครอบครองจนเวียนอยู่ในมือของคนมั่งมีเพียงกลุ่มเดียว โดยที่คนยากจนและขัดสนไม่มีโอกาสได้รับประโยชน์ และทรัพย์สมบัติใดๆ ที่ศาสนาพูดได้มอบให้แก่พวกเขา หรือบทบัญญัติใดๆ ที่ท่านได้บัญญัติให้แก่พวกเขา ก็จงรับมันเสีย และสิ่งใดที่ท่านห้ามพวกเขาไม่ให้เอาหรือไม่ให้ทำ ก็จงละจากมันเสีย จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์และละทิ้งข้อห้ามของพระองค์ แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างหนักหน่วงต่อผู้ที่ทรยศและฝ่าฝืนคำสั่งและข้อห้ามของพระองค์. โองการนี้คือหลักฐานที่บ่งถึงความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามสุนนะฮ์หรือแนวทางของศาสนา ทั้งที่เป็นคำพูด การกระทำ หรือการรับรองของท่าน

๘) ทรัพย์ที่ยึดได้ดังกล่าวซึ่งอัลลอฮ์ประทานให้แก่ศาสนทูตนั้น ให้ใช้จ่ายแก่ผู้ยากจนในหมู่ชาวมุฮาญีรีนด้วย คือ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ (4) مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْهُ عَلَىٰ أَصُولِهَا فَإِذِןَ لِلَّهِ وَلِخَزِيَّةِ الْفَاسِقِينَ ۝ (5) وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (6) مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأِنَّ السَّبِيلَ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ (7) لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالُهُمْ يُبْتَغُونَ فِضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَبْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ (8) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ (9)

บรรดาผู้ที่พวกเขาพิรหมักกะฐบังคับให้พวกเขาอพยพออกจากบ้านเรือนและยอมละทิ้งทรัพย์สมบัติของพวกเขาไว้เบื้องหลัง เพื่อขอให้อัลลอฮ์ได้ทรงโอบอุ้มพวกเขาด้วยการประทานปัจจัยยังชีพในโลกนี้และความโปรดปรานในโลกหน้า พวกเขาได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์และศาสนาของพระองค์ ด้วยการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ คนเหล่านั้นคือคนที่สัจจริง คือผู้ที่แสดงสัจจะของถ้อยคำที่พวกเขาพูดด้วยการปฏิบัติจริง

๙) และบรรดาผู้คนที่อาศัยอยู่ในมะดีนะฮ์แต่เดิมนั้น และได้ศรัทธาก่อนหน้าที่พวกเขาญะฮูรีนจะอพยพเข้ามา - พวกเขาก็คือชาวอันศอรฺ - พวกเขารักชาวมุฮาญีรีน และได้ช่วยเหลือปลอบประโลมบรรดาผู้อพยพเหล่านั้นด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา พวกเขาไม่พบว่าในหัวใจมีความอิจฉาริษยาต่อทรัพย์สินที่ยึดได้จากสงครามและทรัพย์อื่นๆ ซึ่งถูกแบ่งแก่มุฮาญีรีนเหล่านั้น พวกเขาเสียสละให้แก่เหล่ามุฮาญีรีนและคนที่มีความต้องการมากกว่าตัวของพวกเขาเอง แม้ว่าตัวพวกเขาจะมีความต้องการและขัดสนก็ตาม และผู้ใดที่ปลอดจากนิสัยตระหนี่ และปลอดจากนิสัยชอบเก็บส่วนเหลือของสมบัติไว้ คนเหล่านั้นคือผู้ที่ประสบความสำเร็จด้วยการได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَفْقَهُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي فُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

10 และบรรดาผู้ศรัทธาที่มาหลังจากชาวอันศอรุและมุฮาญิรีนรุ่นแรกนั้นจะกล่าวว่า "โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ได้โปรดอภัยแก่ความผิดบาปของเรา และโปรดอภัยแก่พี่น้องของเราที่ได้ศรัทธามาก่อนหน้าเรา และอย่าได้ทำให้มีความอิจฉาริษยาในหัวใจของเรา ต่อใครก็ตามที่ศรัทธา โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา แท้จริงพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่กรุณาและเมตตาต่องานของพระองค์". ในโครงการนี้ การบ่งชี้ให้เห็นว่า สมควรที่มุสลิมจะต้องพูดถึงบรรพบุรุษรุ่นแรกของเขาด้วยสิ่งที่ดี และต้องขออภัยให้กับพวกเขา และต้องรักเคารพบูชาของงานศาสนทูต คืออัลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัลม ต้องพูดถึงพวกเขาด้วยดี และกล่าวขออภัยแห่งความโปรดปรานให้กับพวกเขา

11 เจ้าไม่ได้ดูพวกมุนาฟิกดอกหรือ? พวกเขาได้กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ร่วมฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธาจากหมู่มุญาฟิกว่า "ถ้าหากมุฮัมมัดและพรรคพวกของพวกเขาขับไล่พวกท่านออกจากหมู่บ้านของพวกท่าน เราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่าน เราจะไม่เชื่อฟังใครทั้งสิ้นที่ชักชวนเพื่อร่วมขับไล่พวกท่านหรือห้ามมิให้พวกเราออกไปพร้อมกับพวกท่าน และหากพวกเขาทำสงครามกับ

พวกท่าน แน่อนเราก็จะช่วยเหลือพวกท่านเพื่อต่อสู้กับพวกเขา" และอัลลลอฮ์นั้นทรงเป็นสักขีพยานว่า แท้จริง บรรดา มุนาฟิกนั้นเป็นผู้ที่โกหกอย่างแน่แท้ ในสิ่งที่พวกเขาได้ให้สัญญาแก่พวกยิวเผ่าสะฎีร

12. ถ้าหากพวกยิวถูกขับไล่ออกจากมะดีนะฮะ พวกมุนาฟิกก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา และหากพวกยิวถูกโจมตีด้วยสงคราม พวกมุนาฟิกก็ไม่ร่วมรบกับพวกเขาตามที่ได้ให้สัญญาไว้ และหากพวกเขาร่วมรบก็หันหลังหนีอย่างกระเจิดกระเจิงด้วยความพ่ายแพ้ แล้วอัลลลอฮ์ก็จะไม่ทรงช่วยพวกเขา ทว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาอับยศและต่ำต้อย

13 แท้จริง ความกลัวของพวกมุนาฟิกต่อพวกเจ้า - ใ้อับรรดาผู้ศรัทธา - ไหญ่หลวงและหนักกว่าในหัวอกของพวกเขามากกว่าที่พวกเขากลัวอัลลลอฮ์ นั้นเพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่เข้าใจถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลลอฮ์และการศรัทธาต่อพระองค์ และไม่หว่นเกรงต่อการลงโทษของพระองค์

14 พวกยิวจะไม่เผชิญหน้าในการทำสงครามกับพวกเจ้าในสภาพรวมตัวกัน เว้นแต่ในหมู่บ้านที่ห้อมล้อมด้วยกำแพงและคู หรือเบื้องหลังที่กัน การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขาเองนั้นรุนแรงนัก เจ้าอาจจะคิดว่าพวกเขารวมตัวกันเป็นเสียงเดียว แต่ที่จริงแล้วหัวใจของพวกเขา นั้นแตกแยก นั้นเพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีปัญญา คิดต่อคำสั่งของอัลลลอฮ์และไม่ใคร่ครวญไองการของพระองค์

15 ข้อเปรียบเทียบยิวพวกนี้ต่อกรที่พวกเขาโดนอัลลลอฮ์ลงโทษ เปรียบเหมือนกับพวกกาฟิร กุเรช ในสงครามบะดร์ และเหมือนกับยิวเผ่า กิอญนุกอฮู ซึ่งพวกเขาทั้งหลายได้ล้มลงบั้นปลายอันชั่วร้าย จากเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาและละเมิดฝ่าฝืนต่อศาสนทูตของอัลลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัลม ในโลกคุณยา และสำหรับพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์จะได้รับโทษที่เจ็บปวดรวดร้าว

16 และเปรียบเทียบมุนาฟิกพวกนี้ได้แก่ให้พวกยิวทำสงคราม และให้สัญญาว่าจะช่วยเหลือในการทำสงครามกับท่านศาสนทูต คืออัลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัลม เปรียบเหมือนชัยฏอนเมื่อมันยุแหย่และชวนมนุษย์ให้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมนุษย์ปฏิเสธศรัทธาแล้ว มันก็จะพูดว่า แท้จริงข้าขอปลีจากเจ้า แท้จริงข้ากลัวต่ออัลลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสรรพสิ่งที่มวล

17 ในที่สุด บั้นปลายของชัยภอนและมนุษย์ที่เชื่อฟังมันแล้วได้ปฏิเสธศรัทธา ก็คือจะต้องลงนรก ต้องพำนักในนรกตลอดกาล และนั่นคือผลตอบแทนของคนทีละเมิดฝ่าฝืนขอบเขตของอัลลอฮ์

18 โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ จงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์และพึงระวังการลงโทษของพระองค์ ด้วยการปฏิบัติสิ่งที่พระองค์สั่งให้พวกเขา และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ห้ามพวกเขา และทุกชีวิตนั้นควรใคร่ครวญถึงการกระทำต่างๆ ที่เขาได้ทำเพื่อเป็นเสบียงในวันกิยามะฮ์ และจงกลัวต่ออัลลอฮ์ในทุกๆ สิ่งที่เขาทำและละทิ้ง แท้จริงอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ยิ่ง ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำ ไม่มีใครงานใดๆ ของพวกเขาที่ปกปิดแก่พระองค์เลย และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยสิ่งนั้น

19 และพวกเขา - โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา - อย่าได้เป็นเหมือนคนที่ละทิ้งหน้าที่ที่ต้องทำต่ออัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ได้กำหนดให้เหนือพวกเขา แล้วพระองค์ก็ทรงทำให้พวกเขาเสื่อมกระทำความดีสำหรับตัวพวกเขาเองซึ่งจะทำให้พวกเขาขาดพ้นจากการลงโทษในนรก คนเหล่านั้นคือคนที่ได้รับฉายาเป็นพวก ฟาลิฮ คือผู้ที่หันห่างออกไปจากการเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์

20 ย่อมไม่เท่ากันระหว่างชาวนรกที่ถูกลงโทษ และชาวสวรรค์ที่ได้รับความสุขสบาย ชาวสวรรค์คือผู้ที่ได้รับทุกสิ่งทุกอย่างตามต้องการ ผู้ที่รอดพ้นจากสิ่งที่ไม่ชอบทั้งหมด

21 หากเราได้ประทานอัลกุรอานนั้นลงมาบนภูเขาลูกใดลูกหนึ่ง แล้วมันก็เข้าไปในสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากสัญญาดีและสัญญาร้าย เจ้าจะพบอย่างแน่นอนว่า ทั้งๆ ที่มันแข็งแรงแรงมันคง และใหญ่โตนั้น มันจะนอนบ่นอม ยุบลง และแตกกระจายด้วยความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ นั่นคือการเปรียบเทียบที่เราใช้เปรียบเทียบและอธิบายแก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้คิดใคร่ครวญในความสามารถและความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ในโองการนี้ มีการส่งเสริมให้พินิจใคร่ครวญอัลกุรอาน ทำความเข้าใจความหมาย และปฏิบัติตามคำสอนของมัน

22 พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์และสูงส่งยิ่ง ผู้ควรค่าแก่การเคารพภักดีโดยถูกต้องอย่างแท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทรงรู้สิ่งที่เป็นการลับและเปิดเผย ทรงรู้สิ่งที่เร้นลับและสิ่งที่อยู่ต่อหน้า พระองค์คือผู้ทรงเมตตา ด้วยความเมตตาอันกว้างขวางครอบคลุมทุกสรรพสิ่ง และทรงมีเมตตาโดยเฉพาะกับบรรดาผู้ศรัทธา

23 พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ถูกเคารพภักดีโดยถูกต้องอย่างแท้จริง ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้ทรงจัดการทุกสิ่งโดยไม่มีการขัดขืนและต่อกรกับพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์จากความ

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنظَرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَأُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَاهَا عَلَى الْقُرْءَانِ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لِنَّاسٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُوْرَةُ الْمُتَبِّحَاتِ

บทพร้องทั้งหมด ผู้ทรงปลอดภัยจากตำหนิตั้งหมด ผู้ทรงรับรองความสัจจริงของบรรดาศาสนทูตที่พระองค์ส่งมา ด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ผู้ทรงสอดส่องการงานของทุกๆ สรรพสิ่ง ผู้ทรงเกรียงไกรที่ไม่มีใครทำให้พระองค์ปราศัย ผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ที่คอยกำราบบ่าวทั้งหมด และทุกสรรพสิ่งจะน้อมรับฟังต่อพระองค์ ผู้ทรงทะนงยิ่ง สำหรับพระองค์นั้นคือความทะนงและความยิ่งใหญ่ พระองค์ผู้สูงส่งทรงบริสุทธิ์จากทุกๆ สิ่งที่เขาตั้งภาคี ในการเคารพภักดีต่อพระองค์

24 พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์และสูงส่ง ผู้ทรงสร้างและกำหนดลิขิตให้แก่สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง ผู้ทรงเสกสรรค์ให้บังเกิดพวกเขาตามกฎเกณฑ์แห่งเหตุผลของพระองค์ ผู้ทรงกำหนดรูปร่างสรรพสิ่งถูกสร้างตามที่ทรงประสงค์ สำหรับพระองค์นั้นไม่มีพระนามอันงดงามและคุณลักษณะอันสูงส่ง ทุกสิ่งในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสดุดีสรรเสริญแก่พระองค์ พระองค์คือผู้ทรงเกรียงไกร ทรงลงโทษเอาคืนต่อผู้เป็นปรปักษ์กับพระองค์อย่างหนักยิ่ง ผู้ทรงปรีชาในการบริหารจัดการเรื่องราวต่างๆ ของสรรพสิ่งทั้งหลายของพระองค์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادِي فِي سَبِيلِي
وَإِنِّي أَخْفِيكُمْ وَأَبْنِعَاءَ مَرْضَاتِي يُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ
يَشْفِقُوا عَلَيْكُمْ إِيذًا أَبَدًا وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنِيهِمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا وَلَدُهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِفَصْلِ بَيْنِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءُؤُمْ مِنْكُمْ وَمِمَّا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَكَ مَا تَشَاءُ وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾ فَتَنَّا
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَعْفَرْنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

สุเราะฮ์ อัล-มุมตะหะนะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1) โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ พวกเจ้าอย่าได้เอาศัตรูของข้าและศัตรูของเจ้าเป็นมิตรสหายและผู้ที่เรารัก โดยที่พวกเจ้ามอบความรักใคร่แก่พวกเขา แล้วพวกเจ้าก็เปิดเผยข่าวคราวของท่านศาสนทูต คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม และข่าวของชาวมุสลิมให้แก่พวกเขา ทั้งๆ ที่แท้จริงแล้วพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ที่ได้มายังพวกเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสนทูตของพระองค์ และอัลกุรอานที่ประทานลงมายังท่าน พวกเขายับได้ศาสนทูตและพวกเจ้าออกจากมักกะฮ์ เพียงเพราะพวกเจ้าเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์และให้เอกภาพแด่พระองค์ ถ้าหากพวกเจ้า - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ได้อพยพออกมาเพื่อต่อสู้ในหนทางของข้า เพื่อชวนชายความโปรดปรานของข้าแก่พวกเจ้าแล้วไซ้ร์ ดังนั้นจงอย่ารักใคร่ต่อเหล่าศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้า ด้วยการมอบความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับๆ และข้านี้รู้ดีถึงสิ่งทีพวกเจ้าปกปิดและเปิดเผย และผู้ใดที่กระทำการเช่นนั้นในหมู่พวกเจ้า แสดงว่าเขาได้เดินหลงทางจากสัจ

ธรรมและความถูกต้อง และหลงจากทางอันเที่ยงตรง

2) ถ้าหากคนเหล่านั้นทีพวกเจ้ามอบความรักดีให้อย่างลับๆ ได้มีโอกาสควบคุมพวกเจ้าแล้ว แน่นอนพวกเขาก็จะสู้รบกับพวกเจ้า และจะยื่นมือของพวกเราเพื่อฆ่าและจับพวกเจ้าเป็นเชลย และจะใช้ลิ้นของพวกเราเพื่อการด่าและแข่งพวกเจ้า และพวกเขาคาดหวัง - ในทุกกรณี - ทีจะให้พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาเช่นเดียวกับพวกเขา

3) ไม่มีทางโดยเด็ดขาด ทีญาติของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าจะเป็นประโยชน์แม้เพียงนิด ยามทีพวกเจ้าได้มอบความรักดีแก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาเพื่อเป็นการหวังดีแก่พวกเขา ในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงแยกแยะระหว่างพวกเจ้า แล้วจะทรงนำผู้ที่เชื่อฟังพระองค์เข้าสวรรค์และผู้ทีทรยศต่อพระองค์เข้านรก และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งทีพวกเจ้าปฏิบัติ ไม่มีสิ่งใดทีปกปิดแก่พระองค์เลย ทั้งคำพูดและการกระทำทั้งหลายพวกเจ้า

4) แท้จริงแล้ว ได้มีแก่พวกเจ้าแล้ว - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ซึ่งตัวอย่างทีดีในตัวของท่านศาสนทูต อิบรอฮีม อะลัยฮิส สลาม และบรรดาผู้ทีศรัทธาพร้อมกับท่าน เมื่อครั้งที่พวกเขาได้กล่าวแก่กลุ่มชนทีปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ในสมัยพวกเขาว่า 'แท้จริง พวกเราไม่ขอเกี่ยวข้องกับพวกท่านและกับสิ่งทีพวกท่านเคารพกราบไหว้นอกเหนือจากอัลลอฮ์ ทั้งทีเป็นสิ่งที่เคารพและสิ่งทีถูกตั้งเป็นภาคีแก่พระองค์ เราปฏิเสธพวกท่าน และไม่ยอมรับสภาพแห่งการปฏิเสธศรัทธาทีพวกท่านเป็นอยู่ ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังจะปรากฏระหว่างพวกเรากับพวกท่าน ตราบใดทีพวกท่านยังอยู่ในสภาพการปฏิเสธศรัทธา จนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว'

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างทีว่าไม่รวมการกล่าวขออภัยโทษของอิบรอฮีมทีได้ขอให้แก่บิดาของท่าน เพราะนั่นเกิดขึ้นก่อนทีจะเกิดความชัดเจนแก่อิบรอฮีมว่าบิดาของท่านนั้นเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ และเมื่อชัดเจนแล้วว่าบิดาของท่านเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ ท่านก็ปลื้มและไม่เกี่ยวข้องกับบิดาของท่านอีก โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ต่อพระองค์ทีเรามอบหมาย และยังพระองค์ทีเราหวงคืนด้วยกรากลับตัว และยังพระองค์ทีคือทีกลับไปในวันกิยามะฮ์

5) โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงอย่าทำให้เราเป็นทีทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการทีพระองค์ลงโทษเรา หรือการทีพระองค์ให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้มีอำนาจควบคุมเหนือเรา แล้วพวกเขาก็ทดสอบเราเพื่อให้เราหลุดออกไปจากศาสนาของเรา หรือการทีพวกเขามีชัยเหนือเรา แล้วพวกเขาก็ทดสอบเราเพียงเดียวกันนั้น และพวกเขาจะได้กล่าวว่ 'หากคนเหล่านั้นอยู่บนสัจธรรมจริง แน่นอนการลงโทษก็จะไม่เกิดแก่พวกเขา' แล้วพวกเขาก็จะยิ่งเพิ่มความปฏิเสธศรัทธา ขอพระองค์ทรงปกปิดพวกเราจากความผิดพลาดทั้งหลายของเรา ด้วยการอภัยของพระองค์ต่อเรา

เหล่านั้น แท้จริง พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่เกรียงไกรไม่มี
ปราชัย เป็นผู้ยิ่งใหญ่บรรดาญาณในถ้อยดำรัสและการ
กระทำทั้งหลายของพระองค์

๖ แท้จริงแล้ว ได้มีแก่พวกเจ้าแล้ว - โอ้ ผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย - ซึ่งตัวอย่างที่น่ายกย่องในตัวของท่านศาสนทูต
อิบรอฮีม อะลียฮิสลาม และบรรดาผู้ที่ศรัทธาพร้อมกับ
ท่าน สำหรับคนที่ปรารถนาความดีในความต้องการ
จากอัลลอฮฺในโลกดุนยานี้และโลกอาคิเราะฮฺ และใครที่มี
ไยดีต่อสิ่งที่อัลลอฮฺเรียกร้องให้เอาตัวอย่างจากเหล่าศา

สนทูตของพระองค์ และกลับไปปฏิบัติต่อศรัทธาของอัลลอฮฺ
ดังนั้น แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺทรงมีโดยไม่มีความจำเป็น
ใดๆ ต่อบ่าวของพระองค์ ทรงเป็นผู้ที่ยิ่งด้วยการสรรเสริญ
ทั้งในตัวพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์ เป็นผู้ที่ถูก
สดุดีในทุกๆ กรณี

๗ หวังว่าอัลลอฮฺจะทรงทำให้มีขึ้นระหว่างพวกเจ้า - โอ้ ผู้
ศรัทธาทั้งหลาย - และระหว่างคนที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกับพวก
เขาในหมู่ญาติมิตรของพวกเจ้าที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ซึ่ง
ความรักใคร่หลังจากที่ไกล่เกลียดกัน และความซัดอิด
หลังจากขัดแย้งกัน ด้วยการเปิดอกของพวกเขาให้รับ
อิสลาม อัลลอฮฺทรงเป็นผู้ที่สามารถเห็นทุกอย่าง ทรงเป็นผู้ที่
อภัยยิ่งแก่บ่าวของพระองค์ และทรงเป็นผู้ที่เมตตายิ่งต่อ
พวกเขา

๘ อัลลอฮฺไม่ทรงห้ามพวกเจ้า - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย -
จากเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ได้ต่อสู้กับพวกเจ้าเพราะเหตุ
แห่งศาสนา และไม่ได้อับอายพวกเจ้าออกจากบ้านเมืองของ
พวกเจ้า ในการที่พวกเจ้าจะให้เกียรติพวกเขาด้วยความดี
และในการที่พวกเจ้าจะยุติธรรมต่อพวกเขา ด้วยการทำดี
และกตัญญูต่อพวกเขา แท้จริงแล้วอัลลอฮฺทรงรักผู้ที่
ยุติธรรมในคำพูดและการกระทำของพวกเขา

๙ แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺทรงห้ามพวกเจ้าจากบรรดาผู้ที่
ต่อสู้กับพวกเจ้าด้วยเหตุแห่งศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออก
จากบ้านเมืองของพวกเจ้า และได้ช่วยเหลือพวกปฏิเสธ
ศรัทธาในการขับไล่พวกเจ้า พระองค์ห้ามไม่ให้พวกเจ้ามักดี
ต่อพวกเขาด้วยการมอบความช่วยเหลือและความรัก และ
ผู้ใดที่ถือเอาพวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือในการต่อสู้กับบรรดาผู้
ศรัทธาและเป็นคนที่รักใคร่แล้วไซ้ ดังนั้น คนเหล่านั้นก็คือผู้
ที่ยุติธรรมต่อตัวพวกเขาเอง เป็นคนที่ละเมียดออกไปจาก
ขอบเขตของอัลลอฮฺ

๑๐ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของ
พระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อมี
สตรีที่ศรัทธาได้อพยพจากเมืองของพวกปฏิเสธศรัทธา
มายังเมืองของชาวมุสลิม ก็จงตรวจสอบพวกนาง เพื่อให้อุ
ถึงความจริงในการศรัทธาของพวกนาง อัลลอฮฺนั้นรู้
ดีกว่าถึงข้อเท็จจริงของศรัทธาของนางเหล่านั้น ดังนั้น ถ้า
หากพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาจริง ตามที่ปรากฏ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتْلُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
لَّا يَنْهَى كُفْرًا اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْبَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِّن دِينِكُمْ أَن نَّبَرُوهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
إِنَّمَا يَنْهَى كُفْرًا اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ
مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَيَّ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَتَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ
هُم الظَّالِمُونَ ﴿٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهْجِرَاتٍ فَمَا تُحِبُّوهنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفْرَارِ لَآ هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ
مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيَّكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَبْتُمُوهُنَّ أَجْرُهُنَّ
وَلَا تَسْكُرُوا بِعِصْمِ الْكُفْرَارِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَتُلُوا مَا أَنفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ بِحُكْمِكُمْ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفْرَارِ فَعَابِقْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْوَاحُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَانْفَقُوا وَالَّذِي أَنتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٩﴾

เครื่องหมายและหลักฐานแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ห้ามส่ง
พวกนางกลับไปยังสามผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง
เพราะหญิงที่ศรัทธาไม่เป็นที่อนุญาตที่จะให้ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาแต่งงานกับนาง และไม่อนุญาตที่จะให้ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาแต่งงานกับเหล่าหญิงที่ศรัทธาแล้ว และจงมอบ
ทรัพย์สินให้แก่สามีของพวกนางให้เท่ากับที่พวกเขาได้มอบ
เป็นสินสอดให้แก่พวกนาง และไม่เป็นความผิดบาปแต่
อย่างใดที่พวกเจ้าจะแต่งงานกับพวกนางถ้าพวกเจ้าได้
มอบสินสอดให้กับพวกนางแล้ว และอย่าได้กักเก็บการ
แต่งงานกับภรรยาที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้า และ
จงเรียกร้องค่าใช้จายจากผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นสินสอดซึ่ง
พวกเจ้าเคยมอบให้กับภรรยาของพวกเจ้าซึ่งได้ออกไป
จากอิสลามและตามไปอยู่กับพวกเขา และให้พวกเขา
เรียกร้องสิ่งที่พวกเขาเคยมอบเป็นสินสอดแก่ภรรยาของ
พวกเขาที่ได้รับอิสลามและตามมาอยู่กับพวกเจ้า นั่นคือ
ข้อชี้ขาดที่ถูกกล่าวถึงในโองการ เป็นข้อชี้ขาดของอัลลอฮฺ
ที่ทรงใช้ตัดสินระหว่างพวกเจ้า ดังนั้นจงอย่าฝ่าฝืนต่อข้อ
ตัดสินนั้น และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่
พระองค์เลย ทรงยิ่งด้วยความปรีชาในถ้อยดำรัสและการ
กระทำทั้งหลายของพระองค์

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِبَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ
 بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يُشْرَفَنَّ وَلَا يُزِينََنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 بِبُهْتَنِ يَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيْهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
 فِي مَعْرُوفٍ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ وَأَسْتَغْفِرُ لهنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَانْتَوَلَوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 قَدْ يَسُؤُمْنَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسُؤُ الْكُفَّارِ مِنَ الْكُفَّارِ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفَاتِ
 ١١
 ١٢
 ١٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ
 بُيِّنًا مَّرْضُوعًا ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُوا لِمَ
 تُوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
 زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٥﴾

﴿11﴾ และหากว่า ภรรยาของพวกเขาบางคนได้ออกไปจากอิสลามและตามไปอยู่กับผู้ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาก็ไม่ได้มอบทรัพย์สินที่เป็นสินสอดซึ่งพวกเขาเคยจ่ายให้กับนาง เมื่อพวกเขาได้สู้รบกับพวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นหรือพวกอื่นๆ และมิชียชนะเหนือพวกเขา ก็จงมอบทรัพย์สินที่ได้มาจากสงครามหรืออื่นๆ แก่สามีของภรรยาที่ได้ออกจากอิสลามและตามไปอยู่กับผู้ปฏิเสธศรัทธา ให้เท่ากับที่เขาเคยมอบเป็นสินสอดให้กับนางก่อนหน้านั้น และจงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเขาศรัทธาต่อพระองค์

﴿12﴾ โอ้ ผู้เป็นนบี เมื่อมีหญิงผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้ทำสัตยาบันกับเจ้าว่า พวกนางจะไม่ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ในการบิดาอะฮ์ต่อพระองค์ จะไม่ลักขโมย จะไม่ผิดประเวณี จะไม่ฆ่าลูกของนางเองหลังจากที่คลอดหรือก่อนคลอด จะไม่อ้างว่าลูกของนางเป็นบุตรของผู้อื่นที่ไม่ใช่พ่อของเด็ก จะไม่ฝ่าฝืนต่อเจ้าในสิ่งที่ถูกต้องซึ่งเจ้าได้สั่งพวกนาง ดังนั้นก็ทำสัตยาบันกับพวกนางเถิด และจงขอกภัยโทษจากอัลลอฮ์ให้กับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ที่อภัยแก่บาปของบรรดาป่าวผู้กลับตัวของพระองค์ ทรงเป็นผู้เมตตาต่อพวกเขา

﴿13﴾ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ จงอย่าเอาผู้ที่อัลลอฮ์โกรธกริ้วพวกเขา เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา มาเป็นมิตรสหายและผู้ใกล้ชิด แท้จริงพวกเขาได้หมดหวังต่อผลบุญของอัลลอฮ์ในวันอาคิเราะฮ์ เช่นเดียวกับที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหลุมฝังศพได้หมดหวังจากความเมตตาของอัลลอฮ์ในวันอาคิเราะฮ์ ในเมื่อพวกเขาได้เห็นประจักษ์ถึงข้อเท็จจริงแล้ว และรู้อย่างแน่ชัดว่าไม่มีส่วนของพวกเขาจากสิ่งเหล่านั้นอีก หรือเช่นเดียวกับที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหมดหวังที่จะเห็นคนตายของพวกเขาฟื้นอีกครั้ง เนื่องจากพวกเขาเชื่อว่าจะไม่มีการฟื้นคืนชีพ

สุเราะฮ์ อัศ-ศ็อฟ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินได้สดุดียืนยันความบริสุทธิ์แต่พระองค์อัลลอฮ์ จากทุกสิ่งที่ไม่คู่ควรกับพระองค์ และพระองค์นั้นเป็นผู้กริ่งเกรงที่ไม่มีทางปราศัย ผู้ทรงปรีชาในถ้อยคำวิธและกิจทั้งหลายของพระองค์

﴿2﴾ โอ้ ผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เหตุใดพวกเขาได้ให้สัญญาโดยสัญญาหนึ่ง หรือพูดคำใดคำหนึ่ง แล้วพวกเขาไม่ทำตามที่พูด? นี่เป็นการปฏิเสธแก่ผู้ที่การกระทำของเขาขัดแย้งกับคำพูดที่เขาพูด

﴿3﴾ เป็นความโกรธกริ้วที่ใหญ่หลวง ณ อัลลอฮ์ ต่อการที่พวกเขาพูดด้วยลิ้นของพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้ปฏิบัติมัน

﴿4﴾ แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหนทางของพระองค์เป็นแถวอย่างมีระเบียบ เสมือนกับว่าพวกเขาคืออาคารที่เป็นเนื้อเดียวกันอย่างแข็งแรง ซึ่งไม่มีช่องทางให้ศัตรูเข้ามาบุกทำลายได้. ในโองการนี้อธิบายถึงความประเสริฐของการต่อสู้และบรรดาผู้ที่ต่อสู้ เนื่องจากความรักของอัลลอฮ์ต่อป่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ เมื่อพวกเขาเรียงแถวในการเผชิญหน้ากับศัตรูเพื่อทำการต่อสู้กับพวกเขาในหนทางของพระองค์

﴿5﴾ เจ้าจงเตือน - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่หมู่ชนของเจ้าให้ระลึกถึง เมื่อครั้งที่นบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวแก่พรรคพวกของเขาว่า 'เหตุใดพวกเขาสร้างความสะดวกเดือดร้อนแก่ข้าด้วยคำพูดและการกระทำ ทั้งๆ ที่พวกเขารู้ว่าข้าคือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกเขา?' เมื่อพวกเขาเหล่านั้นหันเหออกจากความจริงทั้งๆ ที่พวกเขารู้ซึ่งแก้ไข และยังยืนกรานอยู่เช่นนั้น อัลลอฮ์ก็ทรงหันหัวใจของพวกเขาจากการตอบรับทางนำ เป็นการลงโทษแก่พวกเขาต่อความเปียงเบนที่พวกเขาเลือกให้แก่ตัวของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้ทางแก่หมู่ชนที่ออกห่างจากการเชื่อฟังและหนทางแห่งความถูกต้อง

๖ เจ้าจงเตือน - ใ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่หมู่ชนของเจ้า ให้ระลึกถึง เมื่อครั้งอิซาบุตรของมัรยัม ได้กล่าวแก่พรรคพวกของเขาว่า 'แท้จริง ข้าคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกเจ้า เป็นผู้รับรองคัมภีร์เตารอตที่มาก่อนหน้าข้า และเป็นสักขีต่อความสัจจริงของศาสนทูตที่มาหลังจากข้า ชื่อของเขาคือ อะหฺมัด นั่นคือ มุหัมมัด คือลัลลลอฮฺ อะลฺยฺยิ วะสลัลมฺ และเป็นผู้เรียกร้องให้เชื่อต่อเขา' ดังนั้น เมื่อมุหัมมัด คือลัลลลอฮฺ อะลฺยฺยิ วะสลัลมฺ ได้มายังพวกเขาด้วยโองการต่างๆ ที่ชัดเจนแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า นี่เป็นมายากลหรือไสยศาสตร์ซัดๆ

๗ ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่ก่อกรรมและละเมิดมากไปกว่าผู้ที่ถูกระงับต่ออัลลอฮฺ และสร้างให้มีภาคีต่างๆ ในการบิดาต่อต่อพระองค์ ในขณะที่เขาถูกทวนสู่การรับอิสลามและบริสุทธิ์ใจในการเคารพบิดาต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว และอัลลอฮฺจะไม่ทรงมอบความสำเร็จให้แก่ผู้ที่ก่อกรรมต่อตัวเองด้วยการปฏิเสธศรัทธาและตั้งภาคี

๘ คนที่ธรรมเหล่านี้ต้องการที่จะทำลายความจริงที่ถูกประทานให้แก่มุหัมมัด คือลัลลลอฮฺ อะลฺยฺยิ วะสลัลมฺ - นั่นคือคัมภีร์อัลกุรอาน - ด้วยคำพูดที่โกหกของพวกเขา และอัลลอฮฺจะทรงให้ความจริงปรากฏเด่นชัด ด้วยการทำให้ศาสนาของพระองค์สมบูรณ์ แม้เหล่าผู้ฝ่าฝืนและปฏิเสธจะเกลียดชังก็ตาม

๙ อัลลอฮฺ คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์ นั่นคือมุหัมมัด ด้วยอัลกุรอานและศาสนาอิสลาม เพื่อพระองค์จะให้มันสูงส่งเหนือศาสนาอื่นๆ ที่แย้งกับมัน แม้ว่าเหล่าผู้ตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม

๑๐ ใ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ให้เข้าชี้แก่พวกเจ้าถึงการค้าขายที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งจะทำให้พวกเจ้ารอดพ้นจากการลงโทษที่เจ็บปวดหรือไม่ ?

๑๑ นั่นคือ การที่พวกเจ้ายื่นหยัดบนความศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และพวกเจ้าต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ เพื่อสนับสนุนศาสนาของพระองค์ด้วยสิ่งที่พวกเจ้าครอบครอง ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเจ้า และตัวของพวกเจ้า นั่นคือสิ่งที่ดีกว่าสำหรับพวกเจ้ามากกว่าการค้าขายในโลกดุนยา หากพวกเจ้ารู้ถึงประโยชน์และโทษของสิ่งต่างๆ พวกเจ้าก็จงทำตามนั้น

๑๒ ๑๓ หากพวกเจ้า - ใ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ได้ปฏิบัติสิ่งที่อัลลอฮฺสั่งใช้พวกเจ้าแล้ว พระองค์ก็จะทรงปกปิดบาปทั้งหลายของพวกเจ้า และจะทรงนำพวกเจ้าเข้าสู่สวรรค์ซึ่งมีสายน้ำไหลผ่านเบื้องหลังแก่ไม้ของมັນ มีที่พำนักอันสะอาดบริสุทธิ์ในสวรรค์ที่ยั่งยืนไม่มีวันขาดหาย นั่นคือความสำเร็จที่ไม่มีความสำเร็จใดๆ อีกหลังจากนั้น และนิอุมัตอื่นสำหรับพวกเจ้า - ใ้ บรรดาผู้ศรัทธา - ซึ่งพวกเจ้ารักมัน ก็คือความช่วยเหลือจากพระองค์อัลลอฮฺที่

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَا رُسُلُ اللَّهِ إِنِّي قَدْ جَاءْتُكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرُسُولِي يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٦ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٧ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٨ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٩ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَرٌ عَلَىٰ بَحْرٍ نُنَجِّيكُمْ مِنْ عَذَابِ الْآلِيمِ ١٠ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمُجْتَهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢ وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نُصْرًا مِنْ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ١٣ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَمَا مَنَّا مِنْ بَنَاتِ إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَافِيَةٌ فَأَيْدِنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عِدْوِهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ١٤

จะมายังพวกเจ้า และการเปิดดินแดนในระยะเวลาอันใกล้นี้ที่จะเกิดขึ้นด้วยมือของพวกเจ้า และเจ้า - ใ้ ผู้เป็นนบี - จงให้ชาวดีแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ด้วยการเปิดดินแดนในโลกนี้และด้วยสวรรค์ในโลกอาคิเราะฮฺ

๑๔ ใ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ พวกเจ้าจงเป็นผู้ที่ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮฺ เช่นที่สาวกของอิซาเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮฺ เมื่อครั้งที่อิซากล่าวแก่พวกเขาว่า 'ใครในหมู่พวกเจ้าจะรับหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือข้า ในสิ่งที่จะนำความใกล้ชิดสู่อัลลอฮฺ?' พวกเขาก็กล่าวว่า เราเป็นผู้ช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮฺ แล้วกลุ่มหนึ่งจากเผ่าอิสราเอลก็ได้รับงานนำและอีกกลุ่มหนึ่งนั้นได้หลงทาง แล้วเราก็ได้ส่งเสริมสนับสนุนบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และเราได้ช่วยเหลือพวกเขาเหนือผู้ที่ละเมิดต่อพวกเขาจากหมู่พวกของคริสเตียน แล้วพวกเขาก็ได้เป็นผู้ที่มีชัยเหนือผู้ละเมิดเหล่านั้น นั่นคือด้วยการส่งมุหัมมัด คือลัลลลอฮฺ อะลฺยฺยิ วะสลัลมฺ ให้มาเป็นศาสนทูต

ให้ทำนั่นดีกว่าแก่พวกเขา เพราะในนั้นมีการอภัยแก่ความผิดบาปของพวกเขา และมีผลบุญของอัลลอฮ์สำหรับพวกเขา ถ้าหากพวกเขารู้ถึงผลประโยชน์ของตัวเองพวกเขาก็จงปฏิบัติตามนั้น ในโองการนี้ มีหลักฐานที่ว่าวาญิบหรือจำเป็นต้องร่วมละหมาดญุมฮ์และฟังคุฏบะฮ์

10 เมื่อพวกเขาฟังคุฏบะฮ์และทำเศาะลาฮ์เรียบร้อยแล้ว ก็จงกระจายไปยังหน้าแผ่นดิน และจงชวนชายาภิวัตน์ของอัลลอฮ์ด้วยการทำงานหาเลี้ยงชีพของพวกเขา และจงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมายในทุกๆ สถานะของพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จด้วยความดีงามทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

11 เมื่อชาวมุสลิมบางส่วนได้เห็นการค้าขายหรือสิ่งอื่นที่เป็นความเพลิดเพลินและความงดงามของโลกนี้ พวกเขาก็จะกระจายกันไปยังสิ่งเหล่านั้น และทิ้งให้เจ้า - ใต้ ผู้เป็นนบี - ยืนกล่าวคุฏบะฮ์อยู่บนแท่นมิมบร ใต้ เจ้า - ใต้ นบีเอ๋ย - จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า สิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นผลบุญและการประทานในอุมมัตนั้น ย่อมมีประโยชน์สำหรับพวกเขามากกว่าความเพลิดเพลินและการค้าขาย และอัลลอฮ์ - ผู้เดียวเท่านั้น - เป็นผู้ที่ดีที่สุดในการประทานและให้ปัจจัยยังชีพ ดังนั้นจงขอจากพระองค์เกิดและจงขอความช่วยเหลือด้วยการเชื่อฟังพระองค์ เพื่อการได้มาซึ่งสิ่งที่อยู่ ณ พระองค์ จากความดีงามทั้งหลายในโลกนี้และโลกหน้า

สุเราะฮ์ อัล-มุนาฟิกีน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 เมื่อพวกมุนาฟิกผู้สับปลับกลบเกลื่อนได้มายังที่สนทนาของเจ้า - ใต้ ผู้เป็นศาสนทูต - แล้วพวกเขาก็กล่าวแก่เจ้าว่า 'เราขอเป็นสักขีพยานยืนยันสาบานว่า แท้จริงแล้วท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์' และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าแท้จริงเจ้าเป็นศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮ์ก็ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงแล้วพวกมุนาฟิกนั้นเป็นผู้เป่ปดมดเท็จ ต่อสิ่งที่พวกเขาแสดงออกด้วยการเป็นสักขีพยานยืนยันของพวกเขาแก่เจ้า และที่พวกเขาสาบานต่อสิ่งนั้นด้วยดินของพวกเขาก็ที่พวกเขาปกปิดการปฏิเสธศรัทธาด้วยการสาบานนั้น

2 3 แท้จริงแล้ว พวกมุนาฟิกใช้การสาบานของพวกเขาที่ได้กล่าวยืนยันนั้นเป็นสิ่งที่ปกปิดและป้องกันสำหรับตัวพวกเขาจากการถูกว่าความและโดนลงโทษ พวกเขาได้กีดขวางตัวพวกเขาเอง และได้ขัดขวางคนอื่นจากเส้นทางอันเที่ยงตรงของอัลลอฮ์ แท้จริงแล้ว พวกเขากระทำการที่ชั่วร้ายมากในพฤติกรรมนั้น นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาแสวงทำเป็นศรัทธาโดยผิวเผิน แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาโดยลับ อัลลอฮ์จึงทรงประทับผืนปีกบนหัวใจของพวกเขา เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธานั้น ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้ถึงสิ่งที่เป็นผลดีแก่ตัวของพวกเขา

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا تُوْدِيْ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا رَاَوْا بَاجِرَةً اَوْ لَهْوًا اَنْفَضُوْا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قٰلِمًا قَلِيْلًا مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللّٰهُوِّ وَمِنَ الْبَاجِرَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ ﴿٣﴾

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِذَا جَآءَكَ الْمُتَفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لِرَسُوْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُتَفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾ اٰخِذُوْا اَيْمٰنَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا فُطِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تَعَجَّبْكَ اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَقُوْلُوْا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّكُمْ هُتَبٌ مُّسْتَدَّةٌ يُحْسَبُوْنَ كُلَّ صٰحِحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمْ الْعٰدُوْنَ فَاحْذَرُهُمْ فَاِنَّهُمْ لَئِيْ يُوْفِقُوْنَ ﴿٤﴾

4 เมื่อเจ้ามองไปยังพวกมุนาฟิกเหล่านี้ ออกกับกรีธาและภาพลักษณ์ของพวกเขาทำให้เจ้าประหลาดใจ และหากพวกเขาพูด เจ้าก็จะฟังถ้อยคำของพวกเขาเนื่องด้วยความตื่นโหลของลิ้นที่พวกเขากล่าววาจา และเพราะพวกเขามีหัวใจที่ว่างเปล่าจากศรัทธา และสติปัญญาที่ว่างเปล่าจากความเข้าใจและความรู้ที่เป็นประโยชน์ ทำให้พวกเขาเปรียบเหมือนไม้ที่ถูกวางพาดบนกำแพง ซึ่งไม่มีชีวิต พวกเขาคาดคิดว่าทุกๆ เสียงดังกัมปนาทจะลงมายังพวกเขา และทำร้ายพวกเขา เพราะพวกเขารู้ตัวถึงสถานะของตัวเอง พวกเขาดี และด้วยเพราะความฉลาดอย่างที่สุดพร้อมทั้งความหวาดกลัวซึ่งครอบงำหัวใจของพวกเขา พวกเขาคือศัตรูที่แท้จริง ที่มีความเป็นศัตรูอย่างรุนแรงต่อเจ้าและบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นจงระแวงระวังต่อพวกเขาให้ดี อัลลอฮ์ได้ทำให้พวกเขาอดสูและผลัดไสพพวกเขาออกจากความเมตตาของพระองค์ เหตุใดเล่าพวกเขาถึงเบี่ยงเบนจากความจริงไปสู่สิ่งที่พวกเขาเป็นอยู่ ไม่ว่าจะป็นทั้งการสับปลับและการหลงทาง?

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءُ وَهُمْ
 وَإِيَّتِهِمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَ لِلَّهِ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لِنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَا الْأَعْرُ
 مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِكُمْ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّجْمِ
 يَا أَيُّهَا
 يَا أَيُّهَا

﴿5﴾ และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกมุนาฟิกเหล่านี้ว่า 'จงหันมา กลับตัวและขอโทษต่อสิ่งที่ออกมาจากพวกเจ้าทั้งคำพูดที่ชั่วร้ายและถ้อยยาวจากที่โง่เขลา แล้วศาสนทูตของอัลลอฮ์ก็ จะขอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และจะขอการประทานอภัย จากอัลลอฮ์ให้แก่บาปทั้งหลายของพวกเจ้า' พวกเขาก็จะ ทำเอเนียงและสั่นหัวของพวกเขา เป็นการเหยียดหยาม และแสดงความโลโหลง และเจ้า - ใจ ผู้เป็นศาสนทูต - ก็ได้เห็นพวกเขาหันหลังให้กับเจ้า ในสภาพที่โง่โง่งจากการตอบรับสิ่งที่พวกเขาถูกเรียกร้องให้ทำ

﴿6﴾ เป็นผลที่เท่ากันสำหรับพวกมุนาฟิกเหล่านี้ ไม่ว่าจะเจ้า - ใจ ผู้เป็นศาสนทูต - จะขอภัยโทษจากอัลลอฮ์ให้แก่ พวกเขา หรือเจ้าจะไม่ขอให้ก็ตาม แท้จริงอัลลอฮ์ไม่มีทาง ที่จะยกโทษแก่ความผิดบาปของพวกเขาตลอดกาล เนื่อง ด้วยความตื้อตึงของพวกเขาที่ดำเนินอยู่บนการฝ่าฝืนและ การที่พวกเขาถลาลึกในการปฏิเสธศรัทธา แท้จริง อัลลอฮ์ ไม่ทรงชี้ทางแห่งศรัทธาแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อ พระองค์ บรรดาผู้ที่หันเหออกไปจากการเชื่อฟังพระองค์

﴿7﴾ พวกมุนาฟิกเหล่านี้ คือคนที่กล่าวแก่ขวามะดีนะฮ์ว่า 'พวกเจ้าอย่าได้ออกค่าใช้จ่ายแก่พรรคพวกของศาสนทูต ของอัลลอฮ์ในหมู่ฆาฏอฮ์นี่ จนกระทั่งพวกเขาได้ แยกตัวออกจากเขา' และสำหรับอัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น คือ คลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่ อยู่ในนั้น พระองค์จะทรงมอบมันให้แก่ผู้ที่ทรงประสงค์ และจะทรงห้ามมันจากผู้ที่ทรงประสงค์ ว่า พวกมุนาฟิก นั้นไม่มีความเข้าใจ และสิ่งนั้นไม่ได้เป็นประโยชน์แก่พวก เขาเลย

﴿8﴾ พวกมุนาฟิกเหล่านี้ก็กล่าวว่ 'ถ้าหากเรากลับไปยัง มะดีนะฮ์แล้ว กลุ่มที่แข็งแกร่งกว่าจากหมู่พวกเราจะขับไล่ กลุ่มผู้ศรัทธาที่อ่อนแอกว่า' ทั้งๆ ที่ความเกรียงไกรนั้นเป็น ของอัลลอฮ์ และเป็นของศาสนทูต คืออัลลอฮ์ อะลียฮิ วะสลัลัม และเป็นของบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และ ศาสนทูตของพระองค์ มิใช่สำหรับใครอื่น ว่า พวกมุนา ฟิกไม่รู้เรื่องดังกล่าว เพราะความเขลาอย่างที่สุดของพวก เขา

﴿9﴾ ใจ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ พระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ อย่ทำให้ ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเจ้าทำให้เจ้ายุ่งจากการ เคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์และเชื่อฟังพระองค์ และผู้ใดที่ ทรัพย์สินและลูกหลานของเขาทำให้พวกเขายุ่งจากการ อิบาดะฮ์นั้น พวกเขาก็ย่อมเป็นผู้ที่ถูกหลงหลอกให้พลาด ส่วนของพวกเขาจากการได้รับเกียรติของอัลลอฮ์และ ความเมตตาของพระองค์

﴿10﴾ ใจ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ พระองค์ - จงใช้จ่ายจากทรัพย์สินบางส่วนที่เราได้มอบให้แก่ พวกเจ้าในหนทางแห่งความดี โดยรีบเร่งทำสิ่งนั้นก่อนที่ ความตายจะมาหาพวกเจ้าคนใดคนหนึ่ง และเขาก็ได้เห็น เครื่องหมายและสัญญาณของความตายนั้น แล้วเขาก็จะ กล่าวว่ 'ใจ พระผู้อภิบาลแห่งข้า หากพระองค์ทรงประวิง เวลาแก่ข้าพระองค์ และทรงยืดเวลาความตายของข้า พระองค์สักนิด แล้วข้าพระองค์ก็จะบริจจาคจากทรัพย์สิน ของข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะเป็นหนึ่งในหมู่คนที่มี คุณธรรมผู้ยำเกรง'

﴿11﴾ และไม่มีทางที่อัลลอฮ์จะยืดเวลาให้แก่ชีวิตใดๆ เมื่อ ถึงเวลาแห่งการตายของเขาและอายุขัยของเขาได้สิ้นสุด ลงแล้ว และอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์นั้นทรงรู้อย่างถ่องแท้ถึงสิ่ง ที่ พวกเจ้าประพฤติปฏิบัติ ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ชั่ว และ พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเจ้าต่อสิ่งเหล่านั้น

สุเราะฮ์ อัด-ตะฆอบูน

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสุดดี ยืนยันความบริสุทธิ์แด่พระองค์อัลลอฮฺจากทุกสิ่งที่ไม่คู่ควรกับพระองค์ สำหรับพระองค์ผู้บริสุทธิ์แล้วคือการบริหารจัดการด้วยอภิสิทธิ์ในทุกๆ สิ่ง และการสรรเสริญสุดดีอันงดงามนั้นเป็นสิทธิแห่งพระองค์ และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง

❷ อัลลอฮฺ คือผู้ทรงทำให้พวกเขาบังเกิดขึ้นจากความไม่มี แล้วบางส่วนของพวกเขาก็ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์ บางส่วนในหมู่พวกเขา ก็เชื่อและปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ และพระองค์ผู้บริสุทธิ์นั้นทรงเห็นการทำงานของหลายของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการงานเหล่านั้น

❸ อัลลอฮฺได้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความประจักษ์ชัดยิ่ง และทรงสร้างพวกเขาในรูปที่ดียิ่ง ยิ่งพระองค์คือที่กัลกับคืนไปในวันกียามะฮฺ แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนทุกคนต่อการทำงานที่เขาได้ทำ

❹ พระองค์ผู้บริสุทธิ์และสูงส่ง ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงรู้ที่สิ่งพวกเขา - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - ปกปิดกันเองระหว่างพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยมัน และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่หัวใจได้ซ่อนเร้นและสิ่งที่หัวใจปกปิดมันไว้

❺ มิได้มายังพวกเขาดอกหรือ - โอ้ เหล่าผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ - ซึ่งชาวคราวของพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่ประชาชาติก่อนหน้าพวกเขา ? เมื่อการลงโทษได้โดนแก่พวกเขาซึ่งมีเหตุมาจากความชั่วร้ายของการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาเอง และเป็นเหตุจากความชั่วช้าของการประพฤติปฏิบัติของพวกเขา และสำหรับพวกเขาในวันอาคิเราะฮฺนั้นคือการทรมานอันเจ็บปวด

❻ สิ่งที่โดนแก่พวกเขาเหล่านั้นในโลกนี้และสิ่งที่จะโดนแก่พวกเขาในโลกหน้า มีสาเหตุมาจากการที่พวกเขาได้มีศาสนทูตมายังพวกเขาด้วยโองการต่างๆ ที่ชัดเจน และด้วยเครื่องหมายและสัญญาณต่างๆ ที่ชัดเจน แต่แล้วพวกเขาก็กล่าวด้วยการปฏิเสธว่า คือมนุษย์อย่างเราๆ ดอกหรือที่จะชี้ทางเรา ? แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺและปฏิเสธฝ่าฝืนสารของเหล่าศาสนทูต และหันออกไปจากความถูกต้องโดยไม่ยอมรับมัน และอัลลอฮฺนั้นทรงมีโดยไม่มี ความจำเป็นต้องพึ่งพิงต่อสิ่งอื่น อัลลอฮฺทรงรำรวย สำหรับพระองค์คือความรำรวยโดยอภิสิทธิ์ ทรงยิ่งด้วยเกียรติในถ้อยดำรัส การกระทำ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงสนพระทัยพวกเขา และความหลงผิดของพวกเขา ก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนใดๆ แก่พระองค์แม้แต่น้อย

❼ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺได้กล่าวอ้างเท็จว่าพวกเขาไม่มีทางถูกนำออกมาจากหลุมฝังศพหลังจากเสียชีวิต

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَعَالُوا أَبْشَرٌ هُدُوْنَا فَكَفَرُوا وَقَوْلُوا وَاسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَ حَمِيدٍ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعِنُنَّ ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنَّا سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ว่า แน่แน่นอนขอสาบานด้วยพระเจ้าของข้า แต่จริงพวกเขาจะถูกนำออกมาโดยแน่นอนจากหลุมฝังศพของพวกเขาในสภาพที่มีชีวิตอีกครั้ง แล้วพวกเขาก็ถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่พวกเขาประพฤติปฏิบัติในโลกดุนยา และการนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายและเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับอัลลอฮฺ

❶ ดังนั้น จงศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์เถิด - โอ้ เหล่าผู้ตั้งภาคี - และจงรับทางนำจากอัลกุรอานที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์ไม่ว่าจะเป็นการกระทำและคำพูดของพวกเขา และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยสิ่งนั้นในวันกียามะฮฺ

❷ จงระลึกถึงวันแห่งการชุมนุม ที่อัลลอฮฺจะทรงรวบรวมคนรุ่นก่อนและคนรุ่นหลัง นั่นคือวันที่ความมั่งง และความแตกต่างระหว่างมนุษย์จะปรากฏให้เห็น ผู้ศรัทธาจะทำให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกผู้สลับปลับได้มั่งง เพราะผู้ศรัทธาจะได้เข้าสวรรค์ด้วยเมตตาของอัลลอฮฺ และผู้ปฏิเสธจะต้องเข้านรกด้วยความยุติธรรมในการตัดสินของอัลลอฮฺ และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺด้วยการเชื่อฟังพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลบลความผิดของเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวรรค์ซึ่งมีสายนำ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
 مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِنْ أَرْزَاقِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
 لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنْفُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
 يُوقِ شَخْصِ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُقْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقَرَّبُوا
 إِلَى اللَّهِ فَرَضًا حَسَنًا يُضْعَفْ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِمُ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ ﴿١١﴾

ไหลผ่านอยู่เบื้องล่างวิมานของมัน พวกเขาจะยังยืนอยู่ใน
 นั้นตลอดกาล การพำนักอย่างนิรันดร์ในสวรรค์นั้นคือ
 ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่ไม่ความสำเร็จใดๆ อยู่อีกหลังจากนั้น
 ﴿10﴾ และบรรดาผู้ปฏิเสธว่าอัลลอฮฺคือพระเจ้าที่แท้จริง และ
 กล่าวปฏิเสธต่อสัญญาณแห่งการเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างของ
 พระองค์ และปฏิเสธหลักฐานของการเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่
 เคารพภักดีของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานหลักฐาน
 เหล่านั้นพร้อมๆ กับการส่งศาสนทูตลงมา คนเหล่านั้นคือ
 ชาวนรกที่จะอยู่ในนั้นตลอดกาล และเป็นที่ชั่วช้ายิ่งแล้ว
 สำหรับที่กลับคืนของพวกเขาเหล่านั้น นั่นคือนรกญะฮันนัม
 ﴿11﴾ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ชอบได้ประสบกับใครคนหนึ่ง เว้นแต่
 ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺและกำหนดลิขิตของพระองค์
 และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงชี้ทางหัวใจ
 ของเขาให้โน้มสยบต่อบัญชาของพระองค์และพอใจต่อ
 กำหนดการแห่งพระองค์ และจะทรงชี้ทางเขาสู่สิ่งที่ดีที่สุดใน
 ทั้งคำพูด การกระทำ และสภาพการดำเนินชีวิต เพราะ
 รากฐานดั้งเดิมของน่านนั้นคือการชี้ทางแก่หัวใจ ส่วน
 อวัยวะอื่นๆ นั้นคือผู้ตามนั่นเอง และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
 ทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดเลยในเรื่องเหล่านั้นที่ปกปิดแก่พระองค์
 ﴿12﴾ จงเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺเถิด - โอ้ มนุษย์ทั้งมวล - และจง
 นอบน้อมต่อพระองค์ในเรื่องที่ทรงสั่งใช้และทรงห้าม และจง

เชื่อฟังต่อศาสนทูต คืออัลลิลอฮฺ อะลียิ วะสลัลิม ในสิ่งที่
 เขาได้แจ้งแก่พวกเจ้าจากพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้นถ้า
 หากพวกเจ้าหันออกไปจากการเชื่อฟังอัลลิลอฮฺและ
 ศาสนทูต ก็ย่อมไม่มีความเดือดร้อนใดๆ ต่อศาสนทูตในการ
 ผินหลังของพวกเจ้า เนื่องจากแท้จริงแล้ว หน้าทีของเขาก็
 คือการแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่เขาได้รับมอบหมายมา
 เป็นการแจ้งให้ทราบที่ชัดเจนยิ่งในเนื้อหาสาระของสาร
 ﴿13﴾ อัลลิลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้า ซึ่งไม่มีพระ
 เจ้าอื่นใดคู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์ ดังนั้น
 บรรดาผู้ศรัทธาจึงต้องฟังฟังต่ออัลลิลอฮฺ ด้วยการศรัทธาต่อ
 เอกภาพของพระองค์ ในทุกๆ กิจการของพวกเขา

﴿14﴾ โอ้ ผู้ศรัทธาต่ออัลลิลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์
 แท้จริงแล้ว ในระหว่างภรรยาและลูกๆ ของพวกเจ้านั้นมีผู้
 ที่เป็นศัตรูกับพวกเจ้า ซึ่งคอยขัดขวางพวกเจ้าจาก
 เส้นทางของอัลลิลอฮฺ และคอยยุให้พวกเจ้าละเลยต่อการ
 เชื่อฟังพระองค์ ดังนั้นจงระมัดระวังตัวจากพวกเขา และ
 อย่าได้เชื่อฟังพวกเขา และหากพวกเจ้าไม่แยแสต่อความ
 ชั่วร้ายของพวกเขาก็หลีกเลี่ยงมัน และพวกเจ้าปกปิด
 สิ่งนั้นจากพวกเขา ดังนั้น แท้จริงแล้ว อัลลิลอฮฺก็ทรงเป็นผู้
 ยิ่งด้วยการอภัยและเมตตา พระองค์ทรงอภัยแก่ความผิด
 บาปของพวกเจ้า เพราะพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์คือผู้ทรง
 อภัยที่ยิ่งใหญ่และมีเมตตาอันกว้างขวาง

﴿15﴾ ททรัพย์สินและลูกหลานของพวกเจ้านั้น มิได้เป็นอย่า
 ใดเลยนอกจากเป็นบททดสอบแก่พวกเจ้าทั้งหลาย
 และอัลลิลอฮฺนั้น ณ พระองค์มีผลบุญอันยิ่งใหญ่แก่ผู้ที่
 เสียสละสิ่งอื่นเพื่อการเชื่อฟังพระองค์ และได้ทำหน้าที่
 ตามสิทธิของอัลลิลอฮฺต่อทรัพย์สินของเขา

﴿16﴾ ดังนั้น จงทุมเถเถิด - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ในการตก
 ภาหรือยาเกรงต่ออัลลิลอฮฺ ด้วยความพยายามและ
 ความสามารถของพวกเจ้า และจงรับฟังศาสนทูตของอัลลิลอฮฺ
 คืออัลลิลอฮฺ อะลียิ วะสลัลิม ด้วยการฟังที่พินิจพิจารณา
 และใคร่ครวญ จงทำตามคำสั่งของเขา และหลีกเลี่ยงคำสั่ง
 ห้ามของเขา จงใช้จ่ายและบริจาคจากบ้จจัยที่อัลลิลอฮฺทรง
 ประทานให้แก่พวกเจ้า นั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้า และ
 ผู้ใดที่ปลอดจากความตระหนี่และหวงแหนทรัพย์สินที่เหลือ
 ใช้ คนเหล่านั้นย่อมต้องเป็นผู้ได้รับความดีงามทุกๆ ประการ
 เป็นผู้ได้รับความสำเร็จด้วยทุกๆ สิ่งที่ปรารถนา

﴿17﴾ หากพวกเจ้าใช้จ่ายหรือบริจาคทรัพย์ของเจ้าในหนทาง
 ของอัลลิลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจและความยินดีจากใจจริง
 อัลลิลอฮฺจะทรงเพิ่มพูนผลบุญต่อสิ่งที่พวกเจ้าบริจาค และจะ
 ทรงอภัยโทษแก่ความผิดบาปของพวกเจ้า และอัลลิลอฮฺนั้น
 ทรงเป็นผู้ที่ขอบคุณอย่างมากมายิ่งแก่หมู่ชนผู้ขอบริจาค
 ด้วยการตอบแทนที่ดีต่อสิ่งที่พวกเขาได้บริจาคออกไป ทรง
 เื้ออาทรด้วยการไม่รับลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนต่อพระองค์

﴿18﴾ และพระองค์ผู้บริสุทธิ์เท่านั้น ทรงรอบรู้ทุกๆ สิ่งที่เร้นลับ
 และแจ้งแจ้ง ทรงเกรียงไกรไม่มีปราชัย ทรงปรีชายิ่งในถ้อย
 คำรัสและการกระทำทั้งหลายของพระองค์

สุเราะฮ์ อักกุ-ฎะลา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 โئی ผู้เป็นนบี เมื่อพวกเขา - ทั้งตัวเจ้าและบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ต้องการหย่าจากภรรยาของพวกเขา ก็จงหย่าพวกนางในขณะที่พวกนางกำลังจะเข้าสู่การนับอิดตะฮฺ - คือหย่าในช่วงที่นางปราศจากประจำเดือน โดยที่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับนางในรอบเดือนนั้น หรือในขณะที่นางตั้งครรรภ์ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน - และจงจดจำอิดตะฮฺหรือช่วงเวลาแห่งการรอคอยนั้นไว้ เพื่อที่พวกเขาจะได้รู้ถึงช่วงเวลาที่สามารถคืนดีกันได้ถ้าหากพวกเขาประสงค์จะคืนดีกับพวกนาง และจงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลของพวกเขา และอย่าได้ขับไล่ให้ภรรยาที่พวกเขายำนั้นออกไปจากบ้านที่พวกนางอาศัยอยู่จนกว่าจะหมดอิดตะฮฺของพวกนาง นั่นคือการมีประจำเดือนสามครั้ง ยกเว้นเด็กสาวที่ยังไม่มีประจำเดือน หรือหญิงที่หมดประจำเดือนแล้ว หรือหญิงที่ตั้งครรรภ์ ซึ่งทั้งสามคนนี้มีวิธีการนับอิดตะฮฺแตกต่างกันออกไป และไม่อนุญาตให้พวกนางออกจากบ้านด้วยตัวพวกนางเอง นอกเสียจากพวกนางได้ประพุดสิ่งที่มีดีร้ายแรงอย่างชัดเจน เช่น ผิดประเวณี เป็นต้น นั่นคือบทบัญญัติของอัลลอฮ์ที่ทรงกำหนดให้แก่บ่าวของพระองค์ และผู้ใดที่ฝ่าฝืนข้อตัดสินของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้ แน่แท้เขาย่อมก่อการชกรรมต่อตัวเขาเอง และได้นำตัวเองสู่ทางหายนะ เจ้าไม่อาจรู้ดอก - โئی ผู้ที่หย่าภรรยา - เผื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้มีสิ่งที่ดีกว่าที่เจ้าไม่คาดคิดหลังจากการหย่านั้น แล้วเจ้าก็อาจจะกลับไปคืนดีกับภรรยาอีกครั้ง

2 3 เมื่อภรรยาที่ถูกหย่าเหล่านั้นใกล้ครบกำหนดอิดตะฮฺแล้ว พวกเขา ก็จงคืนดีกับนางพร้อมกับการคลุกคลีกับนางด้วยดีและใช้จ่ายให้ค่าเลี้ยงดูแก่พวกนาง หรือถ้าจะหย่าขาดก็ให้ทำด้วยดีพร้อมๆ กับมอบสิทธิต่างๆ ของพวกนางให้ครบถ้วน โดยไม่สร้างความเดือดร้อนแก่พวกนาง และจงให้มีพยานในการคืนดีหรือหย่าขาดนั้นด้วยชายสองคนที่ยุติธรรมในหมู่พวกเขา และ - โئی ผู้ที่เป็นพยาน - จงทำหน้าที่ในการเป็นสักขีด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ มิใช่เพื่อสิ่งอื่นใด สิ่งที่จะพระองค์ได้สั่งพวกเจ้านั้น เป็นข้อตักเตือนแก่คนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์แล้วได้ปฏิบัติตามที่พระองค์สั่งไว้ และละเลิกจากสิ่งที่ทรงห้ามแล้วไซ้ร้ พระองค์ก็จะทรงทำให้มีทางออกแก่เขาจากทุกสิ่งที่คับแคบ และจะทรงอำนวยการได้ปัจจัยยังชีพต่างๆ อย่างสะดวก โดยที่เขาไม่ได้คาดคิดและไม่เคยคำนวณไว้ก่อนเลย และผู้ใดที่ฟังฟังต่ออัลลอฮ์ ดังนั้น พระองค์ก็ทรงเป็นที่พึ่งอันเพียงพอแก่เขาแล้วสำหรับเรื่องหนักใจในทุกๆ กิจการของเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้บรรลุในกิจการ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ تَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يَحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِن حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يُبَيِّنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَٰلِكُمْ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่หลุดพ้นจากพระองค์ และไม่มีเรื่องใดที่ทำให้พระองค์อ่อนแอ แท้จริง อัลลอฮ์ได้กำหนดให้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมีกำหนดสิ้นสุดของมัน และมีขอบเขตลึขิตที่มีนไม่อาจจะข้ามไปได้

4 และบรรดาหญิงที่ถูกหย่า ซึ่งอยู่ในวัยที่หมดประจำเดือนเนื่องจากมีอายุมากแล้ว ถ้าหากพวกเขาลังเลสงสัยโดยไม่รู้ว่าอะไรคือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับพวกนาง? ดังนั้น ให้นำนับอิดตะฮฺของพวกนางเป็นเวลาสามเดือน และหญิงสาวที่ยังไม่มีประจำเดือนก็นับอิดตะฮฺเป็นสามเดือนเช่นเดียวกัน ส่วนหญิงที่กำลังตั้งครรรภ์นั้นอิดตะฮฺของพวกนางก็คือการคลอดบุตร และผู้ใดที่ย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ แล้วเขาก็ได้ปฏิบัติตามข้อตัดสินของพระองค์ พระองค์ก็จะให้เขามีความสะดวกง่ายดายในเรื่องต่างๆ ของเขาในโลกนี้และโลกหน้า

5 สิ่งที่ถูกกล่าวถึงในเรื่องเกี่ยวกับการหย่าร้างและการนับอิดตะฮฺนั้น เป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ที่ทรงประทานลงมาแก่พวกเขา - โئی มนุษย์ทั้งหลาย - เพื่อให้พวกเขาปฏิบัติตามนั้น และผู้ใดที่เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ แล้วเขาก็อย่าเกรงพระองค์ด้วยการละทิ้งการทรมานฝ่าฝืนต่อพระองค์และทำตามข้อสั่งใช้ต่างๆ ของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลบล้าง

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِضَعْفِهِنَّ
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمَلٍ فَانْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ مَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ
 وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يُلْقِي اللَّهُ فِتْنًا
 إِلَّا مَا ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَانَ مِنْ قَرِيْبِهِ
 عَنَّتْ عَن أَمْرِ رِبِّيْهَا وَرَسُولِهِ ۗ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا
 عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرُهَا خُسْرًا ﴿٩﴾
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
 لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرَبِّهِ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا أَن
 اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

บาบทั้งหลายของเขา และจะทรงตอบแทนผลบุญอย่างมากมายในอาคิเราะฮฺ และจะทรงให้เขาได้เข้าสู่สวรรค์ ﴿6﴾ จึงให้เหล่าภรรยาของพวกเขาที่ถูกหย่านั้น ได้พักอาศัยอยู่ในที่พักของพวกเขา ระหว่างที่พวกนางอยู่ในช่วงฮิดดะฮฺ ให้เหมือนกับที่พวกเขาได้พักอาศัยเท่าที่พวกเขา มีฐานะและความสามารถ และอย่าได้สร้าง ความเดือดร้อนแก่พวกนางเพื่อบีบบังคับพวกนางในเรื่องที่ พักอาศัย หากภรรยาที่ถูกหย่าของพวกเขาได้ตั้งครรรภ์ ก็จงออกค่าใช้จ่ายแก่พวกนางระหว่างที่อยู่ในฮิดดะฮฺ จนกว่าพวกนางจะคลอด และหากพวกนางให้นมแก่ ลูกๆ ของพวกเขาด้วยค่าจ้าง ก็จงจ่ายค่าจ้างการให้นม นั้นอย่างครบถ้วน และจงดักเตือนสิ่งเสียกันระหว่าง พวกเขาด้วยสิ่งที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการเผื่อแผ่และการ เอื้อเฟื้อด้วยใจจริง และหากว่าพวกเขาไม่จ้างแม่ของ เด็กเพื่อให้นมลูก ดังนั้น คนเป็นพ่อก็ต้องหาแม่คนอื่นซึ่ง ไม่ใช่แม่ของลูกที่ถูกหย่า เพื่อมาให้นมแก่ลูกของเขา ﴿7﴾ สามีนต้องออกค่าใช้จ่ายตามฐานะที่เขา มี แก่ภรรยา ที่เขาหย่าและแก่ลูกของเขา ถ้าหากว่าสามีนนั้นมีฐานะที่ กว้างขวาง และถ้าหากผู้ใดมีฐานะขัดสนเป็นคนยากจน ก็จงออกค่าใช้จ่ายเท่าที่อัลลอฮฺได้ประทานให้แก่เขา คน

ยากจนไม่ถูกสั่งใช้ให้ทำเช่นที่คนรวยถูกใช้ให้ทำ แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงประทานหลังจากความคับแคบและ ความลำบากนั้นให้เกิดความกว้างขวางและร่ำรวย ﴿8﴾ มีหมู่บ้านและเมืองมากมายที่ผู้อาศัยในเมือง นั้นได้ฝ่าฝืนต่อคำสั่งอัลลอฮฺและคำสั่งของศาสนทูต และ ตีอีด่านในการละเมิดฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธา แล้วเราก็ คิดบัญชีต่อพฤติกรรมของพวกเขาในโลกนี้ด้วยการตอบ แทนที่หนักหน่วงร้ายแรง และได้ลงโทษพวกเขาด้วยการ ทรมานที่ใหญ่หลวงและสาหัส แล้วพวกเขาก็ได้กลับกลืน ความชั่วร้ายเนื่องจากการทรยศและการปฏิเสธศรัทธา ของพวกเขา และผลบั่นปลายของการปฏิเสธศรัทธาของ พวกเขา นั่นก็คือหายนะและการขาดทุน ซึ่งไม่มีการ ขาดทุนใดจะเทียบเท่าได้อีก

﴿10﴾ ﴿11﴾ อัลลอฮฺได้เตรียมไว้สำหรับกลุ่มคนเหล่านี้ ที่ได้ ละเมิดและได้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์และศาสนทูตของ พระองค์ ซึ่งการลงโทษที่หนักหน่วงอย่างที่สุด ดังนั้น จง ยำเกรงต่ออัลลอฮฺและจงระวังต่อความกลัวโกรธของ พระองค์ ใ้ บรรดาผู้ที่มีบุญญาดีทั้งหลาย ผู้ที่เชื่อ ในอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตาม บทบัญญัติของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺได้ประทานแก่ พวกเขา - ใ้ เหล่าผู้ศรัทธา - ซึ่งถ้อยคำรำลึกที่คอยเตือน และสะกิดพวกเขาถึงส่วนได้ของพวกเขาจากการศรัทธา ต่ออัลลอฮฺและการปฏิบัติด้วยการเชื่อฟังพระองค์ ถ้อยคำ รำลึกนั้นก็คือศาสนทูตที่อ่านโองการต่างๆ ของอัลลอฮฺแก่ พวกเขา โองการที่อธิบายให้พวกเขาได้แยกสังขรรวมออก จากความเท็จ เพื่อที่จะได้นำบรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ สั่งและเชื่อฟังพระองค์ ออกจากความมืดมนของการ ปฏิเสธแสงสว่างแห่งการศรัทธา และผู้ใดที่ศรัทธา ต่ออัลลอฮฺและปฏิบัติตามกิจการงานที่ดี พระองค์ก็จะทรงให้เขา เข้าสู่สวรรค์ที่มีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างแมกไม้ของมัน พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่แท้ อัลลอฮฺได้ กำหนดตรีสิกอย่างดีในสวรรค์แก่ผู้ศรัทธาที่มีคุณธรรม ﴿12﴾ อัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สร้างชั้นฟ้าทั้ง เจ็ดและทรงสร้างแผ่นดินทั้งเจ็ดด้วย และทรงประทาน คำสั่งด้วยสิ่งที่ทรงให้วิวรรณ์แก่บรรดาศาสนทูตของ พระองค์ และด้วยสิ่งที่พระองค์ใช้บริหารจัดการสรรพสิ่ง ที่ถูกสร้างของพระองค์ระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน เพื่อที่จะให้พวกเขา - ใ้ มนุษย์ทั้งมวล - ได้รู้ว่า อัลลอฮฺ นั้นทรงเป็นผู้มีเดชาญาณภาพเหนือทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ทำ ให้พระองค์อ่อนแอ และได้รู้ว่า อัลลอฮฺนั้นทรงมีความ รอบรู้ครอบคลุมเหนือทุกๆ สิ่ง ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดที่หลุด พ้นไปจากความรู้และความสามารถของพระองค์ได้

สุเราะฮ์ อัด-ตะหรีม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 โئی ผู้เป็นนบีเอยะ เหตุใดเจ้าจึงห้ามตัวของเจ้าจากสิ่ง
หะลาละที่อัลลอฮ์ได้อนุมัติให้แก่เจ้า ด้วยเหตุที่เจ้าต้องการ
สร้างความปลอดภัยแก่เหล่าภรรยาของเจ้ากระนั้นหรือ ?
และอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยแก่เจ้าและทรงเมตตาเจ้า

2 แท้จริง อัลลอฮ์ได้กำหนดบัญญัติแก่พวกเจ้า - โئی ผู้
ศรัทธาทั้งหลาย - ซึ่งวิธีการแก่سابานของพวกเจ้าด้วยการ
จ่ายกัฟฟาเราะฮ์ นั่นคือ การให้อาหารแก่คนยากจนสิบคน
หรือให้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือปล่อยทาสหนึ่งคน
ถ้าใครไม่มีความสามารถทำเช่นนั้นได้ก็ให้ถือศีลอดสามวัน
แทน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้า ผู้ทรงดูแล
เรื่องราวต่างๆ ของพวกเจ้าอย่างใกล้ชิด และพระองค์นั้นรอบ
รู้ถึงสิ่งที่ส่งผลดีแก่พวกเจ้า พระองค์จึงบัญญัติสิ่งนั้นให้พวก
เจ้าทำ พระองค์เป็นผู้ปรานียิ่งในถ้อยคำรับและกาการกระทำ
ทั้งหลายของพระองค์

3 และเมื่อท่านนบี คืออลัลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลัม ได้พูด
อย่างลับๆ กับภรรยาของท่าน คือหัฟเศาะฮ์ เราะฮิยะฮ์อัลลอฮ์
อันฮา แล้วนางก็นำไปบอกกล่าวแก่อาอิชะฮ์ เราะฮิยะฮ์อัลลอฮ์
อันฮา และอัลลอฮ์ก็ได้เปิดเผยให้ท่านนบิ์รู้เรื่องทั้งนางนำ
ความลับไปบอกต่อนั้น ท่านนบิ์ก็บอกให้นางรับรู้อย่างที่
พระองค์อัลลอฮ์ได้บอกแก่ท่าน และท่านก็แสร้งไม่บอก
กล่าวอีกบางส่วนเพื่อเป็นการให้เกียรติ เมื่อท่านบอกนาง
ให้รู้ถึงสิ่งที่นางได้กระทำการเช่นนั้น นางก็ถามท่านว่า ใคร
เป็นผู้บอกกล่าวแก่ท่าน ? ท่านนบิ์ก็ตอบว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงรู้
และทรงรอบรู้ทุกอย่างถึงท่านเป็นผู้บอก พระองค์ผู้ซึ่งไม่มีสิ่ง
ซ่อนเร้นใดๆ เป็นที่ปกปิดแก่พระองค์

4 หากทั้งสองคนนั้น - หัฟเศาะฮ์ และ อาอิชะฮ์ - กลับ
ตัวสู่อัลลอฮ์ แน่แท้ว่ามีสิ่งทั้งที่สองคนต้องเตาบะฮ์กลับ
ตน เนื่องจากหัวใจของนางทั้งสองได้เอนเอียงไปชอบใน
สิ่งที่รื้อชุลลอฮ์ คืออลัลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลัม มีความ
รังเกียจ ด้วยการเปิดเผยความลับของท่าน และหากทั้ง
สองคนช่วยเหลือกันในสิ่งที่สร้างความเดือดร้อนแก่ท่าน
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นก็ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนท่าน
รวมทั้งมลาอิกะฮ์ญิบรีลและเหล่าผู้ศรัทธาทั้งหลายที่มี
คุณธรรม และนอกจากการช่วยเหลือของอัลลอฮ์แล้ว ยังมี
เหล่ามลาอิกะฮ์ทั้งหลายที่คอยเป็นผู้ช่วยเหลือและ
สนับสนุนท่านต่อผู้ที่สร้างความเดือดร้อนและละเมิดท่าน

5 เมื่อว่าอัลลอฮ์นั้น ถ้าหากท่านป้ได้หย่ากับพวกนาง
ทั้งหลาย - โئی ผู้เป็นภรรยาของนบี - จะทรงจัดการสมรส
ให้กับท่านแทนที่พวกนาง ด้วยกับภรรยาคนอื่นๆ ที่นอบ
น้อมต่ออัลลอฮ์ด้วยการฎอฮ์หรือเชื้อฟิง ที่ศรัทธาต่ออัลลอ
ฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ที่เชื้อฟิงอัลลอฮ์ ที่กลับตนสู่สิ่ง
ที่อัลลอฮ์รักด้วยการปฏิบัติตามพระองค์ ที่ปฏิบัติบิดาอะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَحْرَمٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ١ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٢ وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
فَلَمَّا بَنَاتَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُمْ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا بَنَى هَاهُنَا قَالَتْ مَنْ أَبْنَاكَ هَذَا قَالَ قَالَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
٣ إِنْ نَوَيْتَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ٤ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا
خَيْرًا مِمَّنْ مَسَّيْتِ مَوْلَمَاتٍ فَبِئْسَ تَبْنِي عِيدَتِ سَخِيحَتِ
تَبْنِي وَابْتِكَارًا ٥ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ٦ يَأْتِيهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَانْعَدِرُوهَا لِيَوْمٍ إِنْمَّا يُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٧

ความดีงามอย่างมากมาย ที่หมั้นถือศีลอด ในหมู่พวกนาง
เหล่านั้นมีทั้งที่เป็นหม้ายและมีทั้งที่ยังเป็นสาว

6 โئی บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ
พระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ จงดูแล
ตัวของพวกเจ้าด้วยการปฏิบัติสิ่งทีอัลลอฮ์ได้สั่งพวกเจ้า
และละทิ้งสิ่งทีพระองค์ห้ามพวกเจ้า และจงดูแลครอบครัว
ของพวกเจ้าด้วยสิ่งทีพวกเจ้าใช้ดูแลตัวเองให้รอดพ้นจาก
นรก ซึ่งเชื้อไฟของมันนั้นเป็นมนุษย์และหิน มีเหล่ามลาอิก
กะฮ์ที่กำยำและเข็มมโหดรุนแรงคอยทำหน้าที่ในการ
ทรมานผู้คนในนรกนั้น พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่ง
ของอัลลอฮ์ และจะทำทุกอย่างตามที่ได้รับคำสั่งมา

7 และจะถูกกล่าวแก่บรรดาคนที่ปฏิเสธว่าอัลลอฮ์นั้น
คือพระเจ้าที่แท้จริงและได้ทรมนศฝ่าฝืนต่อพระองค์ เมื่อ
พวกเขาถูกนำเข้านรกว่า 'พวกเจ้าอย่าได้หาข้อแก้ตัวอีก
เลยในวันนี้ แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ผลตอบแทนทีสามม
แก่พฤติกรรมกาการกระทำของพวกเจ้าในโลกดุนยา'

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
 يَتَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخِي مِنَ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهِ وَبِخِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَرَمِيمَ ابْنَتِ
 عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
 وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْإِسْلَامِ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً مِّن رَّبِّهَا إِنَّهَا مِن الصَّابِرِينَ ﴿١٢﴾

๘) ให้อัครราชทูตที่ติดต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ จงหวนกลับจากความผิดบาปของพวกเจ้าสู่การเชื่อฟังอัลลอฮ์ ให้เป็นการกลับคืนที่ไม่มีการฝ่าฝืนทรยศอีกหลังจากนั้น เพื่อว่าอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า จะทรงปลงล้างความผิดพลาดจากความประพฤติดังหลายของพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าสู่สวรรค์ที่มีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างวิมานของมัน วัน ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้หนีและบรรดาผู้ศรัทธาพร้อมกับเขา อับยาคอดสู และจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทว่า พระองค์จะทรงให้เกียรติเชิดชูพวกเขา รัศมีของคนเหล่านี้จะเปล่งประกาย ณ เบื้องหน้าและเบื้องขวาพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงทำให้รัศมีของเราสมบูรณ์ด้วยเถิด กระทั่งเราสามารถเดินผ่านสะพานศิโรตตีไปได้ และเราสามารถเห็นทางสู่สวรรค์' ขอทรงอภัยแก่พวกเรา ขอทรงปลงล้างบาปของพวกเรา และขอทรงปกปิดแก่พวกเรา แท้จริง พระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง'

๙) ให้อัครราชทูตที่ติดต่ออัลลอฮ์และบรรดาคนที่เป็นนบี จงต่อสู้กับบรรดาคนที่เปิดเผยและประกาศการปฏิเสธศรัทธาอย่างโจ่งแจ้ง จงสู้รบกับพวกเขาด้วยดาบ และจงต่อสู้กับบรรดาคนที่ปกปิดและซ่อนเร้นการปฏิเสธศรัทธา ด้วยการใช้นักสืบและการดำเนิน

ตามบทบัญญัติและสัญลักษณ์ต่างๆ ของศาสนา และจงใช้วิธีการที่หนักหน่วงและแข็งแกร่งในการต่อสู้กับสองพวกนี้ และที่พำนักอันเป็นบ้านปลายที่พวกเขาจะกลับคืนในวันอาคิเราะฮ์นั้นคือนรกญะฮันนัม และนั่นคือที่กลับไป ที่ชั่วร้ายที่สุดแล้วสำหรับพวกเขา

๑๐) อัลลอฮ์ได้ยกตัวอย่างสภาพของพวกปฏิเสธศรัทธา - ในการที่พวกเขาคลุกคลีปะปน อยู่ใกล้ชิดและแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กับชาวมุสลิม โดยที่สิ่งนั้นไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา - ด้วยการเปรียบเทียบกับภรรยาของนบีหนุห์และภรรยาของนบีลูฏ์ ทั้งสองนางนี้อยู่ภายใต้ปกครองของบ่าวสองคนเป็นบ่าวที่มีคุณธรรมของอัลลอฮ์ แต่ก็เกิดการทรยศจากทั้งสองนางในเรื่องศาสนา และแล้วทั้งสองก็เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น ศาสนทูตทั้งสองท่านนี้จึงไม่สามารถปกป้องภรรยาทั้งสองคนของตนให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์เลยแม้แต่น้อย และถูกกล่าวแก่ภรรยาสองคนนี้ว่า จงเข้าไปในนรกพร้อมๆ กับคนอื่นๆ ที่ตกนรกเกิด การยกตัวอย่างนี้เป็นหลักฐานว่า การเป็นผู้ใกล้ชิดคนนบีและผู้มีคุณธรรมไม่มีประโยชน์อะไรเลยถ้าหากยังมีการกระทำชั่วอยู่พร้อมๆ กันในตัว

๑๑) และอัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างสภาพของบรรดาผู้ศรัทธา - ผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ และการคลุกคลีปะปนของพวกเขากับพวกปฏิเสธศรัทธาไม่ได้ส่งผลอันตรายใดแก่พวกเขา - ด้วยตัวอย่างภรรยาของฟิรอานู ซึ่งอยู่ใต้การปกครองของผู้ที่ถือว่าเป็นจ้าวแห่งการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์อย่างรุนแรง ในขณะที่นางนั้นกลับศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เมื่อครั้งที่นางกล่าวว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า ขอทรงสร้างที่พักแก่ข้าพระองค์ในสวรรค์ด้วยเถิด ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากอำนาจและการทดสอบของฟิรอานู และจากพฤติกรรมอันชั่วร้ายต่างๆ ที่ออกมาจากเขา และขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากกลุ่มพวกที่ติดตามเขาในการก่อกรรมและหลงผิด และจากการทรมานของพวกเรา'

๑๒) และอัลลอฮ์ก็ทรงยกตัวอย่างบรรดาผู้ศรัทธา ด้วยตัวอย่างของมารีย์มบุตรของอิมรอน ผู้ซึ่งได้สงวนรักษาอวัยวะเพศของนางและปกป้องมันจากการประพฤติดังนี้ ทางเพศ แล้วอัลลอฮ์ก็บัญชาให้มลาอิกะฮ์สุญิบรีล อะลัยฮิสสลาม ได้เป่าลงในคอเสื้อของนาง และการเป่านั้นก็ได้บรรลุถึงช่องคลอดของนาง แล้วนางก็ได้ตั้งครรภ์ อีซา อะลัยฮิสสลาม และนางได้เชื่อต่ออัยยัดฮ์ของอัลลอฮ์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ ที่พระองค์กำหนดแก่บ่าวของพระองค์ รวมทั้งต่อคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ และนางเป็นหนึ่งในบรรดาหมู่ชนที่เชื่อฟังต่อพระองค์

สุเราะฮ์ อัล-มุลก์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 ความดีงามและบุญคุณของอัลลอฮ์นั้นช่างมากมายเหลือเกินเหนือสรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด พระองค์ผู้ซึ่งการครอบครองดินยาและอากาศหาจะรวมทั้งอำนาจเหนือโลกทั้งสองล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ พระบัญชาและกำหนดการของพระองค์นั้นบรรลุลผลในทั้งสองโลก และ

พระองค์ทรงมีพระเดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง. ในโองการนี้มีการยืนยันถึงคุณลักษณะพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ สิบห้านะฮ์ วะตะอาลา ด้วยการยืนยันที่เหมาะสมต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์

2 พระองค์ผู้ทรงสร้างชีวิตและการมีชีวิต เพื่อทรงทดสอบพวกเขา - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - ว่าใครจะมีการกระทำที่ดีกว่าและบริสุทธิ์ใจมากกว่า? พระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรที่ไม่มีสิ่งใดสามารถหาความอ่อนแอแก่พระองค์ได้ ผู้ทรงอภัยโทษสำหรับคนที่ยกกลับตนในหมู่บ่าวของพระองค์. ในโองการนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ทำคุณงามความดี และเตือนสำทับให้หลีกเลี่ยงจากการทำความผิดบาป

3 พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดอย่างเป็นระเบียบ ส่วนหนึ่งของมันอยู่เหนืออีกส่วนหนึ่ง เจ้า - โอ้ ผู้มองดู - จะไม่เห็นความขัดแย้งและแปลกแยกในการเสกสรรค้ของพระองค์ผู้ทรงเมตตา ดังนั้น จงหวนกลับไปดูที่องฟ้าเกิดเจ้าเห็นว่ามันมีรอยแตกและรอยร้าวบ้างหรือไม่?

4 แล้วจงหวนกลับไปดูอีกครั้งแล้วครังเล่า สายตาย่อมจะหวนกลับมายังตัวเจ้าเองด้วยความรู้สึกอับอายศอต่ำต้อย เนื่องจากไม่พบว่ามีความบกพร่องอยู่ในสิ่งนั้น พร้อมด้วยอาการเหนียวล้าและเพลียงพล่า

5 และขอสาบานว่า แท้จริง เราได้ประดับตกแต่งฟ้าชั้นที่อยู่ใกล้สุด ซึ่งดวงตาทั้งหลายนั้นมองเห็น ด้วยดวงดวามากมายที่ยิ่งใหญ่และส่องแสงประกาย และเราได้ทำให้มันเป็นลูกกาบาคที่เฝ้าไหม้พวกชัยฏอนที่ไต่ขึ้นมาเพื่อขโมยฟังโองการของอัลลอฮ์ และเราได้เตรียมให้พวกมันในวันอาคิเราะฮ์ด้วยการทรมานในนรกที่ลุกโชน ซึ่งพวกมันต้องทนอยู่ในความร้อนของนรกอย่างลำบากแสนสาหัส

6 และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างของพวกเขา จะต้องได้รับการลงโทษในนรกยะฮันนัม และที่กลับคืนที่เลวร้ายที่สุดสำหรับพวกเขาก็คือนรกยะฮันนัมนั่นเอง

7 เมื่อเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกนั้นถูกโยนลงในนรกยะฮันนัม พวกเขาจะได้ยินเสียงดังที่รุนแรงและน่ากลัว และมันจะเดือดพล่านอย่างรุนแรงที่สุด

8 นรกยะฮันนัมแทบจะปริแตกด้วยความเคืองแค้นอย่างแรงต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ทุกครั้งที่มนุษย์กลุ่มหนึ่งถูกโยนลงไป บรรดาผู้เฝ้านรกจะถามพวกเขาด้วยความเหยียดหยามว่า 'ไม่ได้มีศาสนทูตมาหาพวกเขาในโลก ดุนยา เพื่อตักเตือนพวกเขาให้ระวังการทรมานที่พวกเขาได้รับมันอยู่ในตอนนั้นดอกหรือ?'

سُوْرَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُوْرُ ۝٢ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُوْرٍ ۝٣ ثُمَّ اَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرْرٰنِيْنَ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ حٰسِئًا وَهُوَ حَسِيْرٌ ۝٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيْحٍ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيْطٰنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ۝٥ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابَ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيْرُ ۝٦ اِذَا الْقَوٰفِيْهَا سَعَوْا لَهَا شٰمِقًا وَهِيَ تَفُوْرٌ ۝٧ تَكَادُ تَمِيْرٌ مِّنَ الْغَيْطِ كَلِمًا اَلْفِيْ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيْرٌ ۝٨ قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَاءَنَا نَذِيْرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِن شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ۝٩ وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝١٠ فَاَعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ فَسَحْحٰقًا اِلٰى صَحٰبِ السَّعِيْرِ ۝١١ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝١٢

9 พวกเขาที่จะตอบว่า 'เปล่าเลย แท้จริงได้มีศาสนทูตจากอัลลอฮ์มายังพวกเราและได้เตือนเราให้ระวังแล้ว แต่เราก็ปฏิเสธเขา และเราได้กล่าวแกโองการต่างๆ ที่เขานำมาว่า อัลลอฮ์ไม่ได้ประทานสิ่งใดลงมายังมนุษย์คนไหนเลย สิ่งที่คุณท่าน - โอ้ บรรดาศาสนทูตทั้งหลาย - เป็นอยู่นั้น มิใช่อะไรเลยนอกจากการหลงออกไปอย่างไกลสุดกู่จากสัจธรรม'

10 พวกเขาจะกล่าวด้วยความขอมรับว่า 'ถ้าหากพวกเราได้ฟังเช่นการฟังของคนที่ไม่มีความจริง หรือเราได้คิดใคร่ครวญในสิ่งที่เราถูกเชิญชวน แน่แท้ว่า เราคงไม่ได้รวมอยู่ในหมู่ชาวนรก'

11 แล้วพวกเขาก็ได้ยอมรับต่อการปฏิเสธและการฝ่าฝืนของพวกเขา ซึ่งทำให้พวกเขาต้องได้รับการทรมานในนรก ดังนั้น ช่างเป็นสิ่งที่น่าไกลมากสำหรับชาวนรก ที่จะได้รับ ความเมตตาของอัลลอฮ์

12 แท้จริง บรรดาผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วพวกเขาก็เคารพอาบาคะสุตต่อพระองค์ และไม่ทรยศฝ่าฝืนพระองค์แม้กระทั่งในขณะที่พวกเขาอยู่ลับหลัง สายตาของคนอื่น อีกทั้งพวกเขาก็กลัวต่อการทรมานในอาคิเราะฮ์ก่อนที่จะได้เห็นมัน สำหรับพวกเขาเหล่านี้ จะได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ต่อความผิดบาปของพวกเขา และได้รับผลบุญอันใหญ่หลวง นั่นคือสรวงสวรรค์

وَأَسْرَأُ قَوْلَكُمْ وَأَجْهَرُ وَابْتِئَانَهُ عَلَيْهِمُ بَدَاتِ الصُّدُورِ ۗ **13** أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۗ **14** هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْتَسُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
15 ۗ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ
 تَمُورُ ۗ **16** أَمْ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
 فَسَتَعْمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ۗ **17** وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
 كَانَ نَكِيرٍ ۗ **18** أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتًا وَيَقْبِضْنَ مَا
 يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۗ **19** أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
 هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَمُرُّكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ
20 ۗ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِن أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَل لَّجُوا فِي عُتُوٍّ
 وَنُفُورٍ ۗ **21** أَفَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ ۗ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا
 عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۗ **22** قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۗ **23** قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۗ **24** وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
 صَادِقِينَ ۗ **25** قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۗ **26**

13 ได้ มนุษย์ทั้งหลาย - จงปกปิดคำพูดของพวกเขา ใน กิจการใดๆ ก็ตามของพวกเขา หรือจงเปิดเผยก็ได้ เพราะทั้งสองนั้นมีค่าเท่ากัน ณ อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้ ยิ่งถึงสิ่งที่หัวอกทั้งหลายปิดซ่อนไว้ แล้วคำพูดและการกระทำของพวกเขาจะเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ได้อย่างไรเล่า ?

14 หรือผู้อภิบาลสรรพสิ่งทั้งหลายจะไม่รู้ถึงการสร้างและการกิจการของพวกเขา ทั้งๆ ที่พระองค์นั้นเป็นผู้สร้างพวกมัน และทรงสร้างพวกมันอย่างประณีตและดีเยี่ยม ? และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้อ่อนโยนต่อบ่าวของพระองค์ และทรงรอบรู้ อย่างดีถ้วนต่อพวกเขาและการกระทำทั้งหลายของพวกเขา

15 อัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น ผู้ทรงสร้างแผ่นดินให้ราบเรียบง่ายตายเพื่อพวกเขาจะได้อาศัยอยู่ในมัน ดังนั้น จงก้าวเดินไปบนซอกและฝั่งต่างๆ ของมันเถิด และจงกินจากริสิกข์ของอัลลอฮ์ที่ทรงให้มันออกมาแก่พวกเขาจากแผ่นดินนั้น และยิ่งพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่พวกเขาจะพินขึ้นมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาเพื่อการสอบสวนและรับผลตอบแทน ในโอองการนี้ชี้แนะให้มีการทำงานเพื่อหาปัจจัยยังชีพและรายได้ และมีหลักฐานแสดงว่าอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้นคือพระเจ้าที่แท้จริง ไม่มีคู่ภาคใดๆ สำหรับพระองค์ และแสดงถึงพระเดชานุภาพของพระองค์ มีการเตือนให้สำนึกในพระมหากرุณาของคุณของพระองค์ และเตือนสำทับไม่ให้ยึดติดกับโลกดุนยา

16 **17** พวกเขา - โอ้ ผู้ปฏิเสธแห่งมักกะฮะ - รู้สึกปลอดภัยจากอัลลอฮ์ที่ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้าหรือ ในการที่พระองค์จะทรงให้แผ่นดินสับสนพวกเขา แล้วมันก็จะสั่นไหวจนพวกเขาต้องหายนะ ? หรือพวกเขา รู้สึกปลอดภัยจากอัลลอฮ์ผู้ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้า ในการที่พระองค์จะทรงให้มีลมพายุพัดพวกเขา ที่มาพร้อมกับก้อนกรวดเล็กๆ ที่รุมกระหน่ำพวกเขา ? แล้วพวกเขาก็จะรู้ - โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย - ว่า การเตือนของข้าเป็นเช่นไร เมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษด้วยตาตัวเอง และการรู้ในยามนั้นจะไม่ใช่ประโยชน์แก่พวกเขาก็อีกเลย. ในโอองการนี้ มีการยืนยันถึงคุณลักษณะความสูงส่งของอัลลอฮ์ ตามที่สมควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้บริสุทธิ์ยิ่ง

18 แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนหน้าพวกมักกะฮะ เช่น พวกของนบีนูห์ พวกอาด พวกษะมูด ก็ได้เคยปฏิเสธศาสนาทูตของพวกเขามาแล้ว แล้วเป็นอย่างไรเล่ากับการเตือนของข้าแก่พวกเขา และการเปลี่ยนแปลงของข้าแก่พวกเขา ซึ่งจากที่พวกเขาเคยอยู่ด้วยความสุขสำราญกลายเป็นการลงโทษและความหายนะของพวกเขาเอง ?

19 - **21** พวกเขาปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้หลงลืมไปแล้วหรือหรือพวกเขาไม่ได้ดูไปยังหมุ่นที่บินเหนือพวกเขา ที่กางปีกกว้างในยามที่พวกมันบินและหุบปีกของมันบ้างในบางครั้ง ? ไม่มีผู้ใดที่คอยตั้งไม้ให้พวกมันตกลงไป นอกจากองค์พระผู้ทรงเมตตา แท้จริงพระองค์ทรงเห็นทุกสิ่ง ไม่มีควมบกพร่องและความแปลกแยกใดๆ ที่อาจจะพบในการสรรคสร้างของพระองค์ ทว่า นี่ใครเล่า ที่พวกเขาคิดกันไปเอง - โอ้ ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย - ว่าเป็นพรรคพวกของเจ้าที่จะคอยช่วยเหลือเจ้านอกเหนือไปจากพระองค์ผู้ทรงเมตตา ถ้าหากว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเขาพบกับสิ่งที่เลวร้าย ? การคาดคิดของพวกเขาปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่ได้เป็นอะไรเลยเว้นเสียแต่อยู่ในการถูกล่อลวงและทำให้หลงทางโดยชัยฏอน ทว่า นี่เป็นผู้ใดเล่าที่พวกเขาคาดคิดไปว่าจะคอยให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาได้ ถ้าหากพระองค์อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะกักริสิกข์ของพระองค์และไม่ประทานมันให้แก่พวกเขา ? แต่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาก็ยังคงยืนยันกรานในการละเมิดและหลงทางของพวกเขา ด้วยความคืดดิ่ง ยโสโอหัง และหนีห่างจากสัจธรรม พวกเขาไม่รับฟังมันและไม่ยอมตาม

22 คนที่เดินดูไปด้วยใบหน้าของเขาโดยไม่อาจรู้ว่าจะมีงูไปทางไหนและจะไปอย่างไร จะเดินได้เที่ยงตรงกว่าและรู้ทางกว่าบนเส้นทางเดินนั้น หรือว่าคนที่เดินอย่างตรงและสง่าผ่าเผยบนทางที่ชัดเจนไม่มีการคดเคี้ยวใดๆ ? นี่เป็นการเปรียบเทียบของอัลลอฮ์ ระหว่างผู้ปฏิเสธและผู้ศรัทธา

23 **24** จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - อัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่ทรงให้บังเกิดพวกเขาจากความไม่มีและทรงสร้างให้พวกเขามีหูเพื่อใช้ฟัง และให้มีตาเพื่อใช้มอง และให้มีหัวใจเพื่อพวกเขาจะได้คิด แม้เพียงเล็กน้อยพวกเขา - โอ้ เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธา - ก็ไม่เคยชอบคุณต่อความกรุณาแห่งพระผู้อภิบาลของพวกเขา ผู้ทรงประทาน

สิ่งเหล่านี้มาแก่พวกเขา จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮ์เท่านั้นที่ทรงสร้างพวกเขา ทรงให้พวกเขากระจายไปตามหน้าแผ่นดิน และยิ่งพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่พวกเขาจะถูกนำกลับไปที่หมู่หมหลังจากการกระจัดกระจายนี้ เพื่อการสอบสวนและรับผลตอบแทน

25 26 พวกเขาปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่ 'เมื่อไรสัญญาที่ว่าจะมีกรรมคุณหมนั้นจะเกิดขึ้นจริง ไร่ มุหัมมัด ? จงบอกพวกเรามา ไร่ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ถ้าหากว่าพวกเขาจริงจังจริงในการที่พวกเขาได้ยกอ้าง' จงกล่าวเถิด - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่คนพวกนั้นว่า 'แท้จริง ความรู้ว่าเวลาใดคือวินาทีแห่งการเกิดกียามะฮ์นั้นเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์จำกัด

เฉพาะสำหรับตัวพระองค์เท่านั้น และแท้จริง ฉันเป็นเพียงแค่ผู้เตือนแก่พวกเขา ให้พวกเขาจำถึงผลบั้นปลายของการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา และฉันทำหน้าที่อธิบายสิ่งที่อัลลอฮ์ได้สั่งให้ฉันบอกกล่าวด้วยการแจ้งที่ชัดเจนยิ่ง'

27 ดังนั้น เมื่อพวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้มองเห็นการลงโทษของอัลลอฮ์มาใกล้พวกเขาและเห็นมันด้วยตา ก็จะปรากฏความอับยศและความทุกข์บนใบหน้าของพวกเขา และถูกกล่าวอย่างเหยียดหยามแก่พวกเขาว่า 'นี่คือสิ่งที่พวกเขาเคยร้องขอให้มันรีบลงมาแก่พวกเขาในโลกคุณยา

28 จงกล่าวเถิด - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ว่า 'จงบอกฉันมาว่า หากอัลลอฮ์ทรงให้ฉันและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่พร้อมๆ กับฉันตายไป เช่นที่พวกท่านคาดหวังอยู่เสมอ หรือถ้าหากพระองค์จะทรงเมตตาให้เรา เราได้มีชีวิตอยู่ต่อไป และทำให้เราปลอดภัยจากการลงโทษของพระองค์ จะมีใครเล่าที่คอยคุ้มครองพวกเขา และปกป้องพวกเขาจากการลงโทษอันเจ็บปวด ?'

29 จงกล่าวเถิด 'อัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงเมตตากรุณา เราเชื่อพระองค์ เราปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เราทำตามพระองค์ และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่เราพึ่งพิงในทุกๆ กิจการของเรา แล้วพวกเขาก็จะรับรู้ - ไร่ ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย - เมื่อการลงโทษลงมายังพวกเขา ว่ากลุ่มใดระหว่างสองกลุ่มนี้ ระหว่างพวกเราและพวกเขา ใครที่อยู่ห่างไกลสุดกู่อย่างชัดเจนจากเส้นทางอันเที่ยงตรง ?'

30 จงกล่าวเถิด - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ว่า 'จงบอกฉันมาว่า ถ้าหากหน้าที่พวกเขาเต็มกันอยู่นั้นเหือดหายไปบนแผ่นดิน ซึ่งพวกเขามีอาจใช้เครื่องมื่อใดๆ นำมันขึ้นมาได้อีก จะมีใครเล่านอกจากอัลลอฮ์ที่จะทรงให้มันนำไหลบนหน้าแผ่นดินได้ปรากฏแก่ดวงตาทั้งหลาย ?'

สุเราะฮ์ อัล-เกาะลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-4 (นูน) ตัวอักษรที่ขึ้นต้นสุเราะฮ์เช่นนี้ได้อธิบายความหมายแล้วในตอนต้นสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะฮ์ สุเราะฮ์อัลลอฮ์ได้สาบานด้วย อัล-เกาะลัม หมายถึงปากกาที่มลาอิกะฮ์และมนุษย์ได้ใช้เขียน และทรงสาบานด้วยสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเขียนทั้งความดี ความชั่ว และความรู้ต่างๆ เจ้านั้น - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - มิได้เป็นผู้ที่เบาปัญญา เนื่องด้วย

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلِيمِ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَبَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُوْرَةُ الْقَلْبِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ت وَالْقَلِيمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِعِمْرَانٍ يَمْجُونَ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْهُ وَيُبْرِؤنَّ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمُفْتُونَ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وُدُّوا لَوْ تَدَّهْنُ فَيَدَّهْنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَمِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَبِيٍّ ﴿١١﴾ مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَسِيءٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيءٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنٍ ﴿١٤﴾ إِذَا تَتَلَّىٰ عَلَيْهِ آءِ آءِ نُنَّا قَالَا كَسَطِيطِرِ الْأَوْلِيْنَ ﴿١٥﴾

เพราะนิมิตของอัลลอฮ์ต่อเจ้าด้วยการประทานการเป็นนบี และสารแห่งพระองค์แก่เจ้า และเจ้ามิได้เป็นผู้ที่มีความคิดโง่เขลา และสำหรับเจ้า จากการที่ต้องประสบกับอุปสรรคอันหนักหน่วงในการเผยแพร่สารแห่งพระเจ้านั้น จะได้รับผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ ไม่มีบกพร่องและตัดขาด และแท้จริงเจ้านั้น - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - ดำเนินอยู่บนคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ นั่นคือด้วยสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานซึ่งครอบคลุมด้วยมารยาทอันดีงามต่างๆ เพราะแท้จริงแล้ว การปฏิบัติตามอัลกุรอานนั้นเป็นวิถีปฏิบัติอันง่ายง่ายแก่ท่านศาสนทูต โดยวิสัยแต่เดิมของท่าน ซึ่งท่านได้ทำตามคำสั่งของอัลกุรอานและหลีกเลี่ยงจากคำสั่งห้ามของมัน

5 6 ในระยะอันใกล้นี้ เจ้าจะได้เห็น - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาก็จะเห็น ว่าระหว่างพวกเขา ใครที่มีพินะฮ์หรือความมรณะร้ายและความเสียสติ ? 7 แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น ทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงผู้ที่ชั่วช้า ที่เบี่ยงเบนไปจากศาสนาของอัลลอฮ์ และเส้นทางแห่งทางนำ และทรงรู้ดีถึงผู้ที่ยาเกรงและได้รับทางนำสู่ศาสนาอันถูกต้อง

8 ดังนั้น จงยืนหยัดบนสิ่งที่เจ้าเป็นอยู่ - ไร่ ผู้เป็นศาสนทูต - ในการที่เจ้าขัดแย้งกับผู้ปฏิเสธศรัทธา และอย่าได้เชื่อฟังพวกเขา

سَنَسِمُهُ عَلَىٰ خُرطومٍ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهِنَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُرُّ زَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اعْبُدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَطْلِقُوا وَهُرُّ يَنْخَفُونَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَعَدُوا عَلٰى حَرْوٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضٰلُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا لَسَطُمُ الْأَقْلٰلُ لَكُم مَّا لَآتَيْتُمْ سِحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا لَسِحْن رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَوَّمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا نَبِئْنَاكَ كُنَّا ظٰغِبِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ رَبِّنَا أَن يَبْدِلَ أَهْلَآئِكَ مِنَّمَا أَنَا إِلٰهِي رَبِّنَا رَعِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِن لِّلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ نَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِن لَّكُمْ فِيهِ مَا تَخْفُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ آيْمُنٌ عَلَيْنَا بِلِقَاؤِ رَبِّنَا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ يَدْرِكُ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا صٰدِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

9 พวกเขาคาดหวังและปรารถนาถ้าหากเจ้าโอนอ่อนตามพวกเขา และอยากให้เจ้าแสร้งทำดีกับบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขาเป็นอยู่ แล้วพวกเขาก็จะอ่อนตามเจ้าบ้าง

10 - 15 และอย่าได้เชื่อฟัง - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - คนทุกคนที่ขอบกล่าวว่าสาบาน โทหอกอย่างน่าอดสู ขอบนิทาผู้อื่น ขอบเดินยแหยด้วยการกระซิบกระซาบ และแพร่กระจายคำพูดระหว่างผู้คนเพื่อเป้าหมายให้เกิดความเสียหายระหว่างพวกเขา เป็นผู้ที่ตระหนี่ในทรัพย์สินหวงที่จะใช้มันในทางที่ถูกต้อง เป็นผู้ที่ขัดขวางอย่างหนักจากสิ่งที่ดี ละเมิดขอบเขตต่อผู้อื่นและบริโภคสิ่งที่ต้องห้าม กระทำผิดบาปมากมาย จมลึกในการปฏิเสธศรัทธาอย่างรุนแรง ชั่วช้าเลวร้าย และสืบทอดให้เป็นทายาทมาจากผู้ที่ไม่ใช่บิดาของตนเอง และด้วยการที่เขาจำรายทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ทำให้เขาเฝ้าหวาดและโอบน้อมจากการตอบรับสิ่งจรรยาบรรณความจริง และเมื่อมีผู้ได้อ่านโองการอัลกุรอานแก่เขา เขาก็จะกล่าวอ้างการปฏิเสธต่อมัน และเขาจะกล่าวว่า "นี่เป็นเรื่องราวหลอกลวงและความมกมายของคนรุ่นก่อนๆ" โองการต่างๆเหล่านี้ ถึงแม้ว่าจะลงมายังพวกมุซริกีนบางคนอย่าง อัลวะลีด บิน อัล-มุซัยเราะฮฺ แต่มันก็เป็น การเตือนมุสลิมไม่ให้เป็นเหมือนคนที่มีคุณลักษณะอันอัปยศเหล่านี้

16 เราจะทำให้จุมกของเขามีเครื่องหมายที่คงอยู่ไปกับเขาและไม่มีทางเลือนหายไป เป็นการลงโทษแก่เขา ให้กลายเป็นสิ่งที่แฉขาดหน้าคนอื่น

17 18 แท้จริง เราทดสอบชาวมักกะฮฺด้วยความหิวโหยและความแห้งแล้ง เช่นที่เราได้ทดสอบเจ้าของสวนเมื่อครั้งที่พวกเขาสาบานระหว่างพวกเขาว่า พวกเขาจะเก็บเกี่ยวผลในสวนแต่เช้าตรู่ เพื่อไม่ให้คนยากจนและคนอื่นๆ ได้มาขอสวนแบ่งกินกับพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้กล่าวว่า "อินชาอัลลอฮฺ" หมายถึง หากเป็นด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ

19 20 แล้วอัลลอฮฺก็ทรงส่งไฟลงมาเผาสวนเหล่านั้นในเวลากลางคืนขณะที่พวกเขาหลับ แล้วมันก็กลายเป็นถ้ำถ่านสีดำเช่นกลางคืนที่มีดสนิท

21 22 แล้วพวกเขาก็ร้องเรียกกระหว่างพวกเขาในยามเช้าว่า 'พวกเจ้าจงรีบไปเที่ยวสวนแต่เช้าตรู่เถิด ถ้าหากพวกเจ้ายืนกรานที่จะเก็บเกี่ยวผล'

23 24 แล้วพวกเขาก็รีบรุดไป และพุดคุยสนทนากันด้วยความสุขใจระหว่างพวกเขาว่า 'วันนี้ ขอให้คนยากจนแม้แต่คนเดียวได้เข้ามายังสวนของพวกเรา'

25 และพวกเขาก็เดินทางมุ่งไปยังสวนของพวกเขาดแต่เช้า ด้วยเจตนาที่ชั่วร้ายในการที่จะขัดขวางไม่ให้คนยากจนได้รับส่วนแบ่งจากผลเก็บเกี่ยวจากสวนนั้น และพวกเขาคาดคิดด้วยความมั่นใจมั่นใจว่าสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้

26 - 33 แล้วเมื่อพวกเขาได้เห็นเรือกสวนใหม่เกรียมจนหมดก็ไม่ยอมเชื่อ และได้กล่าวว่า 'แท้จริง เราได้หลงทางที่จะไปยังสวนของเรา' และเมื่อปรากฏชัดเจนว่านั่นคือสวนของพวกเขาจริงๆ พวกเขาก็กล่าวว่า 'ทว่า พวกเราหมดสิทธิจากผลประโยชน์มันแล้ว ด้วยการที่เรามุ่งหมายจะตระหนี่และไม่ยอมแบ่งให้คนยากจน' คนที่ยุติธรรมที่สุดระหว่างพวกเขา กล่าวว่า 'ฉันได้บอกแก่พวกท่านแล้วมิใช่หรือว่าให้พวกท่านกล่าว อินชาอัลลอฮฺ?' แล้วพวกเขาก็พุดขึ้นมหลังจากสำนึกตัวว่า 'เราขอกล่าวสดุดียกย่องความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลของเรา ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา ทว่า พวกเราได้เป็นผู้ที่ยุติธรรมแก่ตัวเราเอง ด้วยการไม่กล่าว อินชาอัลลอฮฺ และด้วยเจตนาที่ชั่วร้ายของเรา' และพวกเขาก็หนีไปตาทอระหว่างพวกเขาด้วยกันเอง ต่อการที่พวกเขาละทิ้งการกล่าวอินชาอัลลอฮฺ และต่อการที่พวกเขามีเจตนาร้ายดังกล่าว ด้วยการกล่าวประนามว่า 'พวกเราหายณะแล้วที่ได้ละเมิดขอบเขต ด้วยการที่เราขัดขวางคนยากจนและฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ' เมื่อว่าพระผู้อภิบาลของเราจะประทานสิ่งที่ดีกว่าเรือกสวนของเรา ด้วยเหตุที่เรากลับตัวและสำนึกต่อความผิดของเรา แท้จริง เราปรารถนาต่อพระผู้อภิบาลของเราเพียงผู้เดียวเท่านั้น เราหวังที่จะได้รับการอภัยและขอความดีงามจากพระองค์' ตัวอย่างการลงโทษที่เราได้ลงโทษชาวสวนพวกนั้น เป็นเยี่ยงเดียวกันกับการลงโทษของเราในโลกอาคิเราะฮฺต่อผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺทุกคน

และตระหนักรู้เห็นยิวในการแบ่งปันสิ่งที้อัลลอฮ์ประทานให้ โดยไม่ยอมมอบทำตามสิทธิของอัลลอฮ์ในสิ่งนั้น และแน่แท้ว่า การลงโทษในอาคิเราะฮ์นั้นย่อมใหญ่หลวงและหนักหน่วงกว่าการลงโทษในดุนยา ถ้าหากพวกเขา รู้ ก็ย่อมที่จะสำนึกและระงับตนจากสาเหตุทุกประการที่จะนำไปสู่การโดนลงโทษนั้น

34 แท้จริง บรรดาผู้ที่เเกรงกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติสิ่งทีพระองค์สั่งใช้และละทิ้งสิ่งทีพระองค์ห้าม สำหรับพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์จะได้รับสวนสวรรค์ทีมีความสุขสำราญอย่างอันยั่งยืน

35 36 เราทำให้บรรดาผู้ที่อ่อนน้อมต่ออัลลอฮ์ด้วยการเชื่อฟังเหมือนกับเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธากระนั้นหรือ ? ไฉนพวกเขาจึงได้ตัดสินใจด้วยการตัดสินใจที่อยุติธรรมเช่นนี้ ด้วยการทีพวกเขาทำให้พวกเขาเสมอกันในเรื่องผลตอบแทน ?

37 38 หรือพวกเขามีคัมภีร์ทีถูกประทานลงมาจากพวกฟ้า ซึ่งพวกเขาพบในนั้นเมื่อระบุว่าคนทีเชื่อฟังเสมอกันกับคนทีฝ่าฝืน แล้วพวกเขาก็เรียกผู้สิ่งทีพวกเขาพูดออกมาจากในคัมภีร์นั้น ? หรือว่าในคัมภีร์นั้นไม่มีสิ่งทีพวกเขาปรารถนาอยู่กระนั้นหรือ ? แต่ทว่า พวกเขากลับไม่ได้มีคัมภีร์นั้นอยู่เลย

39 หรือพวกเขามีพันธะสัญญาและข้อตกลงกับเรา ทีระบุว่าพวกเขาจะได้อะไรทีพวกเขาต้องการและปรารถนา ?

40 41 จงถามบรรดาซุริกีนผู้ตั้งภาคี - โอ ผู้เป็นศาสนทูต - ใครกันเล่าในหมู่พวกเขาทีกล่าวรับประกันและรับรองการตัดสินใจว่าเขาจะได้อะไรทีอ้างนั้น ? หรือพวกเขามีพระเจ้าอื่น ๆ ทีรับรองแก่พวกเขาในสิ่งทีพวกเขากล่าวอ้าง และคอยช่วยเหลือพวกเขาให้ได้อะไรทีพวกเขาชวนชววย ดังนั้น ก็ให้พวกเขานำพระเจ้าพวกนั้นมา หากว่าพวกเขาจริงจังในการกล่าวอ้างของพวกเขานี้ ?

42 42. วันกียามะฮ์นั้น เรื่องราวของมันจะหนักหน่วงและความโกลาหลของมันจะสูงหึส และอัลลอฮ์ก็จะเสด็จมาเพื่อตัดสินระหว่างสรรพสิ่งทีงมวลง แล้วพระองค์ก็จะทรงเผยให้เห็นแห่งอันสูงยิ่งด้วยเกียรติของพระองค์ ซึ่งไม่มีความคล้ายคลึงทีอาจจะเปรียบเทียบกับสิ่งใดทีงมวลง ทานนบี ค็อลลัลลอฮ์ อะลียิ อะลลัม ได้กล่าวความว่า "พระเจ้าผู้อภิบาลของเราจะทรงเผยแห่งของพระองค์ แล้วผู้ศรัทธาทุกคนทั้งชายและหญิงก็จะก้มลงสู่อำนาจต่อพระองค์ เหลือเฉพาะผู้ทีเคยสู่อำนาจในดุนยาด้วยการโอ้อวดและต้องการชื่อเสียง เขามุ่งไปทีจะสู่อำนาจ ทว่าหลังของเขากลับแข็งเป็นแผ่นเดียวกัน" บันทีกโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม

43 สายตาของพวกเขาคจะละห้อยลงตาพวกเขาจะไม่ยกมันขึ้นสูง ความอับยศอดสู่อันหนักหน่วงปกคลุมพวกเขาเนื่องด้วยการลงโทษของอัลลอฮ์ แท้จริง เมื่อครั้งในดุนยาพวกเขาเคยถูกเรียกร้องสู่การละหมาดและเคารพ

อิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ในขณะที่พวกเขา มีสุขภาพสมบูรณ์ และมีความสามารถทีจะทำเช่นนั้นได้แต่พวกเขาก็ไม่

45 ดังนั้น จงปล่อยข้า - โอ ผู้เป็นรอซูล - กับคนทีปฏิเสธอัลกุรอานนี้ เพราะแท้จริงแล้ว เป็นหน้าที่ของข้าทีจะ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَبُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أُجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ نَدَارِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّي لَكُنَّا لِلْعَرَاءِ غَرْمًا وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْنِبْهُ رَبِّيهِ فَفَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَعُوا لِذِكْرٍ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُضَلٌّ خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

ตอบแทนและชำระพวกเขา เราจะเพิ่มทรัพย์สมบัติ ลูกหลาน และความสำคัญให้พวกเขา เป็นการเลี้ยงพวกเขาไว้และคอยๆ เอาคืนโดยทีพวกเขาไม่รู้ว่ามันจะเป็นสาเหตุแห่งหายนะของพวกเขา และข้าจะผ่อนผันพวกเขาและให้พวกเขามีอายุยืน เพื่อให้พวกเขามีบาปเพิ่มขึ้น แท้จริงอุปบายของข้าต่อชนผู้ปฏิเสธศรัทธาหนักและรุนแรง

46 47 หรือว่าเจ้า - โอ ผู้เป็นศาสนทูต - ได้ร้องขอรางวัลทางโลกจากซุริกีนผู้ตั้งภาคีเหล่านี้ในการทีเจ้าเผยแพร่อำนาจแห่งอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกให้แบกรับหนี้สินอันหนักหน่วงเช่นนั้นหรือ ? หาได้เป็นเช่นนั้นไม่ หรือว่าพวกเขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็เขียนสิ่งทีพวกเขาตัดสินใจให้กับตัวพวกเขาเองว่า พวกเขา มีสถานะทีประเสริฐกว่า ณ องค์อัลลอฮ์ มากกว่ากลุ่มชนทีศรัทธา ?

48 - 50 ดังนั้น จงอดทนเถิด - โอ ผู้เป็นรอซูล - ต่อสิ่งทีองค์อภิบาลของเจ้าได้ตัดสินและกำหนดมาแล้ว หนึ่งในจำนวนนั้นก็คือ การทีพระองค์พวกเขาผ่อนปรนแก่พวกเขา และทรงทำให้ล่าช้าในการช่วยเหลือให้เจ้ามีชัยเหนือพวกเขา และอย่าได้เป็นเหมือนสหายนแห่งปลาวาฬ นั้นคือเป็นยิวและอะดัยฮิสลาม ทีมีความโกรธเคืองและไม่อดทนต่อกลุ่มชนของเขา เมื่อครั้งทีเขาร้องขอต่อพระเจ้าของเขาด้วยอาการทีอดแน่นไปด้วยความทุกข์ โดยเรียกร้องให้พระองค์รีบลงโทษ

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤَيَّفِكُنْتِ بِالْحَاطِطَةِ ﴿١﴾ فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿٢﴾ إِنَّا لَمَلَأْنَا طَعَامَ الْمَاءِ سَمَكًا فِي الْجَارِيَةِ ﴿٣﴾ لِنَجْعَلَهَا لُكْمًا ذِكْرًا وَنَعِيمًا أَدْنَىٰ وَعِيَةً ﴿٤﴾ وَإِنَّا لَنَنفِخُ فِي الصُّورِ نَفْحَةً وَجِدَةً ﴿٥﴾ وَجُمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكِّدَا ذَكَّةً وَجِدَةً ﴿٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٧﴾ وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَفِيهَا يَوْمَئِذٍ وَهِيَةٌ ﴿٨﴾ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَزْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَنِينٌ ﴿٩﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٠﴾ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ يَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنَبِيَّةٌ ﴿١١﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَّةٌ ﴿١٢﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿١٣﴾ فِي حَنَّةٍ عَلِيَّةٍ ﴿١٤﴾ فَطُوفُهَا دَائِمَةٌ ﴿١٥﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ يَقُولُ يُبَلِّغُنِي رَبُّ أَمْرًا كَثِيرٌ ﴿١٧﴾ وَرَبُّ أَدْرَامًا حَسْبِيَّةٍ ﴿١٨﴾ بَلَّغْتَهَا كَأَنَّ الْقَاصِيَةَ ﴿١٩﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةٌ ﴿٢٠﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّتَهُ ﴿٢١﴾ خُدُّوهُ فَعَلُوهُ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلْوُهُ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٢٤﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٢٥﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٢٦﴾

กลุ่มชนของเขา หากว่าพระมหากษัตริย์แห่งพระผู้อภิบาลของเขาไม่ประสบแก่เขา ด้วยการให้เขาได้สำนึกตนและตอบรับการกลับตัวของเขาแล้วละก็ แน่แท้เขาย่อมต้องถูกคายออกมาจากท้องปลาไปยังแผ่นดินที่ว่างเปล่าและก่อกองน้ำแก่ตัวเขา โดยที่เขาได้กระทำการสิ่งที่ถูกตำหนิ แต่แล้วองค์อภิบาลของเขาก็ทรงเลือกเขาให้รับหน้าที่นำสารแห่งพระองค์ ทรงทำให้เขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้มิดุณธรรมที่มีความดีงามในเจตนา ความประพฤติ และคำพูดของพวกเขา ﴿51﴾ และพวกเขาปฏิเสธศรัทธา นั่น เมื่อพวกเขาฟังอัลกุรอานเกือบๆ ที่พวกเขาจะทำได้ - ให้อ ผู้เป็นรอซูล - โดนพวกเขาทำ อัยน คือส่งกระแสความริษยาให้เดือดร้อนและประสพภัยเนื่องด้วยความเคืองแค้นของพวกเขาต่อเจ้า หากว่านั้นไม่มีการคุ้มครองและการป้องกันของอัลลอฮ์แก่เจ้า และพวกเขาก็กล่าวตามอารมณ์ของพวกเขาว่า 'แท้จริง เขาเป็นคนเสียสติ' ﴿52﴾ และอัลกุรอานนั้น มิได้เป็นอะไรเลย นอกจากเป็นโอวาทและการเตือนแก่สรรพสิ่งทั้งมวล ในหมู่มนุษย์และญิน

สุเราะฮ์ อัล-ห้ำกเกาะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ ﴿1﴾ - ﴿3﴾ วันสิ้นโลกหรือวันกิยามะฮ์ที่จะเกิดขึ้นจริง ซึ่งในวันนั้นจะประจักษ์ถึงสัญญาณดีและสัญญาณร้ายอย่างแน่นอน อะไรเล่าคือวันกิยามะฮ์นั้น ซึ่งจะเป็นจริงทั้งในแง่ลักษณะ

และสภาพของมัน ? และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้า - ให้อ ผู้เป็นรอซูล - ได้รู้ และทำให้เจ้ารู้จักถึงข้อเท็จจริงของวันกิยามะฮ์ และอะไรที่ฉายภาพให้เจ้าเห็นความโกลาหลและความรุนแรงของมัน ?

﴿4﴾ พวกชะมูดซึ่งเป็นกลุ่มชนของนบีศอลิห์ และพวกอีดซึ่งเป็นกลุ่มชนของนบีฮูดได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์ซึ่งจะทำให้หัวใจทั้งหลายตระหนกด้วยความโกลาหลของมัน ﴿5﴾ - ﴿8﴾ พวกชะมูดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทอันหวนไหว้ที่ตึงสนั่นเกินเขตอย่างรุนแรง ส่วนพวกอีดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยลมพายุอันหนาวเย็นและพัดกระหน่ำรุนแรง ซึ่งอัลลอฮ์ได้ส่งมาทำลายพวกเขา เจ็ดคืนกับแปดวันอย่างต่อเนื่อง โดยไม่อ่อนแรงและไม่หยุดกระหน่ำ แล้วเจ้าก็เห็นกลุ่มชนนั้นเสียชีวิตหมดภายในคืนวันเหล่านั้น เปรียบเสมือนกับตอดต้นอินทผลัมที่แห้งโกรนและเป็นโพรง ดังนั้น เจ้ายังเห็นว่าคนเหล่านั้นมีใครที่หลงเหลือจากความพินาศอีกหรือไม่ ?

﴿9﴾ และฟิรอาณผู้อหังการก็ได้มา พร้อมๆ กับผู้คนในหมู่ประชาชาติที่ก่อกองหน้าเขาที่ปฏิเสธเหล่าศาสนทูตของพวกเขา อีกทั้งพวกเขาของนบีฎุอ์ที่เมืองของพวกเขาถูกกลบด้วยเหตุแห่งการกระทำอันต่ำทรามทั้งการปฏิเสธศรัทธา การตั้งภาคี และความประพฤติชั่วช้าโลมม ทุกประชาชาติได้ฝ่าฝืนศาสนทูตแห่งพระผู้อภิบาลที่ทรงแต่งตั้งมายังพวกเขา แล้วพระองค์ก็ทรงเอาโทษพวกเขาเหล่านั้นด้วยการดำเนินการที่สุดแสนหนักหน่วงรุนแรง ﴿11﴾ แท้จริง เมื่อน้ำได้สูงเกินเขตของมัน จนมันสูงขึ้นและท่วมทุกๆ สิ่ง เราก็ได้บรรพทบทบรรพบุรุษของพวกเขา พร้อมๆ กับนบีฮุในเรือที่แล่นไปบนน้ำ เพื่อที่เจ้าจะได้ทำให้บรรดาผู้ศรัทธารอดพ้นและทำให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธาจมน้ำ ให้ได้เป็นบทเรียนและข้อเตือนใจ และให้ผู้ที่ได้ยึดการเล่าขานได้จดจำ และได้ใช้ปัญญาเพื่อรับบทเรียนจากอัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่ได้ยึดไว้ได้ฟัง

﴿13﴾ - ﴿18﴾ เมื่อมลาอิกะฮ์ได้เป่าลงในแตรหนึ่งครั้ง นั่นคือการเป่าครั้งที่หนึ่งซึ่งจะทำให้สรรพสิ่งทั้งมวลพินาศหมดสิ้น แผ่นดินและภูเขาจะถูกยกจากที่ของมันและจะถูกทุบและกระแทกให้กลายเป็นผุยผงด้วยการกระแทกเพียงแค่นั้นครั้ง เมื่อนั้นก็จะเกิดกิยามะฮ์ ฟ้าจะแตกกร้าว วันนั้นมันจะอ่อนกำลังลงอย่าง มันจะไม่มั่นคงและแข็งแกร่งอีกต่อไป และจะมีมลาอิกะฮ์สองผู้ ณ มุมและปากฝั่งของมัน ในวันกิยามะฮ์จะมีมลาอิกะฮ์ผู้ยิ่งใหญ่แปดตนที่แบกบัลลังก์อิรซของพระผู้อภิบาลเหนือพวกเขา ในวันนั้น พวกเขาจะถูกนำมาเผยต่ออัลลอฮ์ - ให้อ มนุษย์ทั้งหลาย - เพื่อการสอบสวนและรับผลตอบแทน ไม่มีความลับใดๆ ของพวกเขาเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

﴿19﴾ - ﴿24﴾ ดังนั้น ผู้ใดที่ถูกมอบสมุดนั้นที่กิจการงานของเขาทางมือขวาของเขา เขาก็จะกล่าวขึ้นด้วยความเบิกบานและดีใจว่า 'จงเอาสมุดของฉันไปอ่านเถิด แท้จริง ฉันเคยเชื่อในคุณยิวว่าฉันจะต้องพบกับผลตอบแทนของฉันในวัน

กียามะฮฺ แล้วฉันก็ได้เตรียมเสปียงสำหรับมัน ด้วยการศรัทธาและการทำความดี" ดังนั้น เขาจะได้มีชีวิตอยู่ในความสำราญและเป็นที่ยอมรับ ในสวรรค์ที่มีสถานะและชั้นสูงส่ง ผลไม้ของสวรรค์อยู่ใกล้พวกเขา ซึ่งสามารถเอื้อมถึงสำหรับคนที่ยืน คนที่นั่ง และคนที่เอนกาย จะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเจ้าจงกินและดื่มอย่างปลอดภัยจากอันตรายทุกประการ ปลอดจากสิ่งมีพิษประสงคฺทุกอย่าง ด้วยเหตุที่พวกเจ้าได้ประพฤติปฏิบัติความดีงามในวันเวลาที่พวกเจ้ามีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาที่ผ่านมา"

25 - 29 และส่วนผู้ที่ถูกมอบสมุดบนที่กการกระทำของเขาทางมือซ้าย เขาก็จะกล่าวด้วยความเสียใจและซีมเศร้าว่า "โอ้ ฉันไม่น่าจะถูกมอบสมุดบนที่กนี้เลย ฉันไม่น่าจะรู้ผลตอบแทนของฉันเลย ความตายที่ฉันพบในโลกดุนยาน่าจะเป็นความตายสุดท้ายสิ้นสุดกันไปเลย และฉันไม่น่าต้องฟื้นขึ้นมาอีก ทรมานของฉันที่อุตสาหกรรมรวมไม่ได้เป็นประโยชน์แก่ฉันเลย ข้ออ้างของฉันหมดแล้ว ไม่มีข้ออ้างใดๆ สำหรับฉันที่จะใช้อ้างอีกต่อไป"

30 - 34 จะถูกกล่าวแก่ผู้เฝ้านรกว่า จงนำอาชญากรผู้ทำผิดคนนี้ แล้วรวบสองมือของเขาไปยังคอของเขา จากนั้นก็นำเขาเข้าไปในนรกให้ได้ลิ้มความร้อนอันแผดเผาของมัน ด้วยโซ่ตรวนจากเหล็กที่ยาวเจ็ดสิบศอก แล้วก็จงเอาเขาเข้าไปในมัน แท้จริง เขาไม่เคยเชื่อว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นพระเจ้าอันแท้จริงเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีคู่ภาคี ต่อพระองค์ และไม่ได้ทำตามทางนำของพระองค์ และเมื่อครั้งในโลกดุนยา เขาไม่ได้สนับสนุนการให้อาหารแก่คนที่มีความลำบากเช่นคนยากจนและคนอื่น ๆ

35 - 37 ดังนั้น ในวันกียามะฮฺ ผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนี้จะไม่มีญาติมิตรผู้ใกล้ชิดที่จะคอยป้องกันเขาจากการลงโทษ และไม่มีอาหารให้แก่เขานอกจากน้ำหนองของชาวนรก ไม่มีผู้ใดที่ชดกมันมันเว้นแต่บรรดาผู้ทำผิดที่ต่อต้านบนการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์

38 - 43 ดังนั้น ข้าขอสาบานด้วยสิ่งต่างๆ ที่สลายตาของพวกเขาเจ้ามองเห็น และด้วยสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเจ้ามองไม่เห็นซึ่งเป็นที่เร็นลับแก่สายตาของพวกเขา เจ้าว่าแท้จริง อัลกุรอานนั้นเป็นถ้อยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่ซึ่งทูตผู้มีเกียรติและความประเสริฐอันยิ่งใหญ่ได้เอามัน มันไม่ใช่คำพูดของนักกวี เช่นที่พวกเขาเจ้าคาดคิด น้อยนักที่พวกเขาเจ้าศรัทธาต่อมัน มันไม่ใช่โคลงเช่นโคลงของพวกเขาหมอดู น้อยนักที่จะปรากฏให้เห็นการใคร่ครวญและพินิจพิจารณาที่พวกเขาเจ้า ถึงความแตกต่างระหว่างทั้งสองอย่างนี้ ทว่า มันเป็นพระดำรัสของพระเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ทรงประทานมันลงมาซึ่งศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี ค็อลลิลลลอฮฺ อะลียฮิ วะสลัลมิม

44 - 48 และหากว่ามหมั่มมัดได้ยกอ้างบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่ได้กล่าวแล้วไซ้ร้ แน่نون เรายังจะเอาโทษเขาและดำเนินการกับเขาด้วยพระหัตถ์ขวา แล้วเรากก็จะตัดตลอดเลือดหัวใจของเขา และจะไม่มีใครคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาที่สามารถปกป้องเขาจากการลงโทษของเราได้ แท้จริง

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنًا مَحْمِيْمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ لِاٰمِنٍ مِّنْ عٰسِلِيْنَ ﴿٣٦﴾ لَا يٰۤا كُلهٗٓ اِلَّا الْخٰطِطُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَلَا اَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا يَقُوْلُ كٰهِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَدْكُرُوْنَ ﴿٤٢﴾ نَزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ نَقُوْلُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْاَقْوَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَّا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اٰحِدٍ عِنْدَهُ حٰجِرِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهٗ لَلذٰكِرُ ﴿٤٨﴾ وَاللّٰمِقِيْنَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّكُمْ مُّكٰدِبِيْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥١﴾ وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿٥٢﴾ فَسَبِّحْ بِاَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٥٣﴾

سُوْرَةُ الْمَجِيْلَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَافِرِيْنَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنْ اَللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرَجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوْحُ اِيْحٰٓءِ يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ اَرْبَعِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاَصْبَرَ صَبْرًا جَمِيْلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ بَرُوْنَهُ بَعِيْدًا ﴿٦﴾ وَرَبُّهٗ قَرِيْبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمٰوٰتُ كَالْهٰٓءِلِ ﴿٨﴾ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْتَلُ حِمِيْمٌ حِمِيْمًا ﴿١٠﴾

อัลกุรอานนี้ย่อมเป็นคำเตือนสอนใจแก่บรรดาผู้เฝ้านรก ผู้ซึ่งเชื่อฟังคำสั่งของอัลลอฮ์และหลีกเลี่ยงสิ่งที่พระองค์ห้าม **49 - 52** แท้จริง เราย่อมรู้ว่า ในหมู่พวกเขาเจ้าไม่มีคนที่ปฏิเสธอัลกุรอานนี้ ทั้งๆ ที่โองการของมันเป็นชัดเจนยิ่ง และแท้จริง การปฏิเสธอัลกุรอานนั้นจะเป็นความเสียหายที่ยิ่งใหญ่แก่บรรดาผู้ปฏิเสธมัน เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของพวกเขา และได้เห็นผลตอบแทนอันสุขสำราญของบรรดาผู้ศรัทธา และแท้จริง มันเป็นความจริงที่มั่นคงและแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีก ดังนั้น จงกล่าวตัสบีหฺคือการสดุดียืนยันความบริสุทธิ์ของอัลลอฮ์ จากสิ่งที่ไม่คู่ควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ด้วยพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

สุเราะฮฺ อัล-มะอาริจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 - 4 ชาวมุชริกีนคนหนึ่งได้ร้องขอให้การลงโทษลงมายังตัวเองและพรรคพวกของเขา ซึ่งมันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างแน่นอนในวันกียามะฮฺโดยไม่มีทางเลี่ยงพ้น ไม่มีใครที่จะปกป้องเขาจากอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ได้ บรรดามลาอิกะฮ์และญิบรีลจะขึ้นไปยังพระองค์ในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งระยะเวลาของมันเท่ากับห้าหมื่นปีถ้าจะเทียบกับเวลาของโลกดุนยา และสำหรับผู้

ศรัทธาแล้วมันเหมือนกับภาระลมหมาดฟรุ้งฟรู่หนึ่งเท่านั้น

๕ ดังนั้น เจ้าจอดทนต์เกิด - ใจ ผู้เป็นหรือซูล - ต่อการดูหมิ่นเหยียดหยามของพวกเขา และการเรียกร้องของพวกเขาที่รับจะให้มีการลงโทษ ให้อดทนโดยไม่ย่อท้อ ไม่โอ้อวดความมันแก่ผู้ใดนอกจากต่อพระองค์อัลลอฮ์

๖-๗ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น พวกเขาคิดว่าการลงโทษอยู่ห่างจากพวกเขา และเห็นว่ามันจะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขา ในขณะที่เราเห็นว่ามันจะเกิดขึ้นในเร็ววัน โดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง

๘-๙ วันที่ฟ้าจะกลายเป็นของเหลวเช่นตะกอนของน้ำมัน และภูเขาจะกลายเป็นเช่นขี้ส้วมที่ถูกโกนแล้วปลิวว่อนเพราะถูกลมพัด

๑๐ และคนใกล้ชิดจะไม่สามารถถึงข่าวคราวญาติมิตรของเขาอีก เพราะแต่ละคนต่างก็วุ่นวายอยู่กับเรื่องราวของตัวเอง

๑๑-๑๔ พวกเขาต่างก็เห็นญาติมิตรเหล่านั้นและรู้จักกันด้วย แต่ไม่มีใครที่สามารถช่วยเหลือคนอื่นได้ ผู้ปฏิเสธจะคาดหวังอย่างเพื่อเจ้าว่าหากเขาสามารถประกันตนเองให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์ด้วยลูกหลานของเขา ภรรยาของเขา พี่น้องของเขา และญาติมิตรของเขาที่อยู่ในวงศ์ตระกูลและเชื้อสายเดียวกัน และด้วยผู้คนทั้งหมดในโลกและคนอื่น ๆ เพื่อที่จะให้เขาได้พ้นไปจากการลงโทษของอัลลอฮ์

๑๕-๑๘ หากเป็นเช่นนั้นเจ้าคาดหวังไม่ - ใจ ผู้ปฏิเสธ - มันไม่เป็นตามที่เจ้าหวังจะประกันตัวเองดอก แท้จริง มันเป็นนรกยะอันนั้นที่ไฟของมันโชติช่วงและมีเปลวที่ลุกโชน ความร้อนที่รุนแรงของมันจะลวกหนังศีรษะและปลายอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย มันจะร้องเรียกคนที่ผินหลังให้กับสังฆกรรมในโลกดุนยา และละทิ้งการเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และสะสมทรัพย์สินไว้ ในคลังโดยไม่ใช้จ่ายตามสิทธิของอัลลอฮ์ต่อทรัพย์สินนั้น

๑๙-๓๐ แท้จริง มนุษย์ถูกสร้างให้มีลักษณะที่ไม่อดทนและละโมภ เมื่อโดนสิ่งที่ไม่ชอบใจและความลำบากก็มักจะโอ้อวดครวญและผิดหวัง แต่เมื่อได้รับสิ่งที่ดีและความง่ายด้ายก็มักจะตระหนี่และกักเก็บไว้ นอกเสียจากบรรดาผู้ที่ทำการละหมาด

บรรดาผู้คนที่รักษาวงเวลาในการละหมาดทุกครั้ง และไม่ปล่อยให้สิ่งอื่นทำให้เขายุ่งจากมัน และบรรดาผู้ที่ใช้จ่ายส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินของเขาตามที่อัลลอฮ์ได้กำหนดแก่พวกเขา นั่นคือจ่ายชะกาตแก่ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือจากพวกเขาและแก่ผู้ที่ไม่ได้ยื่นมือขอ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อวันแห่งการสอบสวนและการตอบแทน ด้วยการตระเตรียมการกระทำความดีทั้งหลาย และบรรดาผู้คนที่เกรงกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์ แท้จริงการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นไม่มีใครที่ผู้ใดจะรู้สึกปลอดภัยจากมัน และบรรดาผู้คนที่รักษาวินัยของพวกเขามาจากการประพฤติผิดทุกประการที่อัลลอฮ์ได้ห้ามไว้ เว้นแต่การมีเพศสัมพันธ์กับเหล่าภรรยาและทาสของพวกเขาเท่านั้น

ซึ่งในการดังกล่าวมันจะถูกเอาผิด

وَيَصْرُوهُمْ يُودُ الْمَجْرِمُ لَوْ يَتَدَي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِيذٍ بَيْنِهِ ۝ ۱۱

وَصَنْحِيتهِ وَأَخِيهِ ۝ ۱۲ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّبُ ۝ ۱۳ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا تُمْ بِنَجِيهِ ۝ ۱۴ كَلَّا إِنَّمَا لَطَىٰ ۝ ۱۵ نَزَاعَةَ لِّلشَّوْىِ ۝ ۱۶ تَدْعُوا

مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۝ ۱۷ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ ۱۸ إِنَّا لَإِنْسَنُ خَلْقٍ هَلُوعًا

۝ ۱۹ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ رَزَعًا ۝ ۲۰ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ ۲۱ إِلَّا

الْمُصَلِّينَ ۝ ۲۲ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ ۲۳ وَالَّذِينَ فِي

أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝ ۲۴ لِّلسَّالِيبِ وَالْمَحْرُورِ ۝ ۲۵ وَالَّذِينَ يُبْذِفُونَ

بِئْوَابِ اللَّيْلِ ۝ ۲۶ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ ۲۷ إِنَّا عَذَابَ

رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ ۲۸ وَالَّذِينَ هُمْ يُرْفُؤُهُمْ حَافِظُونَ ۝ ۲۹ إِلَّا عَلَاحَ

أَرْوَجِهِمَا أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ ۳۰ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَهُ

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ ۳۱ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ زَعُونَ

۝ ۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝ ۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

۝ ۳๔ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝ ๓๕ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ

۝ ๓๖ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ ๓๗ أَيَطْمَعُ كُلُّ أُمَّرٍ مِّنْهُمْ

أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ ๓๘ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝ ๓๙

ผู้ใดที่สนองอารมณ์ทางเพศนอกเหนือกับ

ภรรยาและทาสของเขา นั่นแสดงว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ละเมิดสิ่งที่อนุมัติสู่การกระทำสิ่งที่ต้องห้าม และบรรดาผู้คนที่รักษาสัญญาที่อัลลอฮ์มอบหมายและสิ่งที่มนุษย์ได้ฝากไว้กับเขา และได้รับสัญญาต่างๆ ของพวกเขาที่อัลลอฮ์และกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และบรรดาผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสักขีพยานด้วยความจริงโดยไม่บิดเบือนและปกปิด และบรรดาผู้ที่รักษาการปฏิบัติกิจละหมาด โดยไม่ละเลยต่อคำสั่งที่จำเป็นใดๆ ของมันเลย ผู้คนที่มีคุณลักษณะที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ จะได้พักในสวรรค์แห่งความสุขสำราญ ได้รับเกียรติในนั้นด้วยการให้เกียรติทุกประเภททุกประการ

๓๖-๓๙ อะไรเล่าคือสิ่งผลักดันผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ให้เดินมุ่งอย่างเร็วไปหาเจ้า - ใจ ผู้เป็นหรือซูล - โดยที่พวกเขาได้ชะเง้อคอและหันไปมองยังเจ้า รวมตัวกันทางขวาและทางซ้ายของเจ้าเป็นวงๆ และกลุ่มๆ มากมาย พร้อม กับพูดคุยและแสดงความประหลาดใจ ? พวกเขาแต่ละคนต่างมุ่งมาดคาดหวังที่จะให้อัลลอฮ์นำเขาเข้าสวรรค์อันสถาพรกระนั้นหรือ ? หากเป็นเช่นนั้นพวกเขาคาดหวังนั้นไม่ เพราะแท้จริงพวกเขาไม่มีวันได้เข้าสวรรค์เด็ดขาด แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากน้ำเชื้ออันน่ารังเกียจเช่นคนอื่น ๆ

สุเราะฮ์ นูห์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1-4﴾ แท้จริง เราได้แต่งตั้งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขา และเราได้กล่าวแก่เขาว่า 'จงตักเตือนกลุ่มชนของท่าน ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมายังพวกเขา'. นูห์ได้พูดว่า 'โอ้ กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนแก่พวกท่านด้วยการตักเตือนอันขัดแย้งถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ หากพวกท่านทรยศพระองค์ และแท้จริง ฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพโอภาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และจงเกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ และจงเชื่อฟังฉันในสิ่งที่ฉันสั่งพวกท่านและสิ่งที่ฉันห้ามพวกท่าน ถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังฉันและตอปปรับฉัน อัลลอฮ์จะทรงอภิบาลและยกโทษให้แก่ความผิดบาปของพวกท่าน และจะทรงเพิ่มอายุให้แก่พวกท่านจบจนเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้วในความรอบรู้ของพระองค์ผู้สูงส่ง แท้จริงความตายนั้น เมื่อมันมาถึงแล้วย่อมจะไม่ถูกทำให้ล่าช้าอย่างแน่นอน หากพวกท่านรู้ถึงสิ่งนั้น พวกท่านย่อมต้องรีบเร่งไปสู่การศรัทธาและเชื่อฟัง'

﴿5-10﴾ นูห์ได้พูดว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริงฉันได้เชิญชวนกลุ่มชนของฉันสู่การศรัทธาและเชื่อฟังต่อพระองค์ ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ทว่าการเชิญชวนของฉันไปสู่การศรัทธานั้นไม่ได้เพิ่มสิ่งใดให้พวกเขาเลยเว้นแต่พวกเขากลับยิ่งหนีห่างและผินหลังให้ และแท้จริง ทุกครั้งที่ฉันเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธาต่อพระองค์ เพื่อให้เป็นสาเหตุที่พระองค์จะได้อภิบาลโทษของพวกเขา พวกเขาก็นำนิ้วมือมาสอดใส่ในหูเพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงเชิญชวนผู้สัจธรรม พวกเขาฆ่าผมมาบิดตัวเองเพื่อไม่ให้มองเห็นฉัน และยื่นกรานบนการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา อีกทั้งเหยียดผองจากการตอปปรับศรัทธาด้วยความยโสอย่างหนักยิ่ง แท้จริงจากนั้นฉันก็ได้เชิญชวนพวกเขาด้วยการเปิดเผยโดยไม่ปกปิดใดๆ แล้วฉันก็ได้ประกาศการเชิญชวนด้วยเสียงที่ดังในบางครั้ง และได้เชิญชวนพวกเขาด้วยเสียงที่ค่อยอย่างลับๆ ในบางครั้งด้วย และฉันก็ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของฉันว่า พวกท่านจงขอให้พระผู้อภิบาลของพวกท่านให้อภัยโทษให้แก่พวกท่านเถิด และจงกลับตัวต่อพระองค์จากการปฏิเสธศรัทธาของพวกท่าน แท้จริงพระองค์ผู้สูงส่งนั้นเป็นผู้ที่อภัยยิ่งสำหรับบางที่ขอโทษและกลับตนสู่พระองค์'

﴿11-16﴾ 'หากพวกท่านกลับตนและขออภัยโทษแล้วไซ้ อัลลอฮ์ก็จะทรงประทานน้ำฝนที่ชุกและต่อเนื่องลงมาแก่พวกท่าน พระองค์จะทรงทำให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานของพวกท่านเพิ่มพูนมากมาย และจะทรงทำให้มีเรือกสวนที่พวกท่านได้สุขสำราญกับดอกผลและความงามของมัน และจะทรงทำให้มีสายน้ำที่พวกท่านได้ใช้รดรินต้นไม้และให้ดื่มแก่สัตว์เลี้ยงของพวกท่าน เหตุใดเล่า - โอ้ กลุ่มชนของฉัน -

فَلَا أَقْسِمُ رَبِّي الْمُسْرِفِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَحْضُوضًا وَوَلِعَاؤُهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يَوْمَعُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ نَخْرُجُ مِنْ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تُرْهَفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُوْرَةُ نُوحٍ

﴿ ٧١ ﴾ رَبِّيہَا

﴿ ٢٨ ﴾ آیَاتِہَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا عِوَابَهُمْ ﴿٣﴾ يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغُرَهُمْ فِي عَادَاتِهِمْ وَأَسْتَعْصَمُوا تَبَايَهُمْ وَأَصْرًا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา ฉะนั้น พวกเขาจะมีเกียรติได้เข้าสวรรค์แห่งความสุขสำราญได้จากไหนกันเล่า ?

﴿40-41﴾ ดังนั้น ข้าขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งบูรพาทิศที่ดวงตะวันและดวงดาวปรากฏขึ้น และด้วยประจิมทิศที่พวกมันทั้งหลายเลื่อนหาย แท้จริง เราย่อมมีความสามารถที่จะเปลี่ยนพวกเขาด้วยกลุ่มชนที่ดีกว่าและเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์มากกว่าพวกเขา และไม่มีผู้ใดที่อาจล้ำหน้าเรา หรือขัดขวางให้เราพลาด หรือทำให้เราอ่อนแอได้ หากเราต้องการที่จะทำให้มันกลับคืนมาอีกครั้ง

﴿42-44﴾ ดังนั้น จงปล่อยให้พวกเขาพูดคุยกันในความเท็จของพวกเขา และปล่อยให้เขาเล่นเพลิดเพลินในคณยาของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาได้พบกับวันกียามะฮ์สุที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ว่าต้องได้รับการลงโทษ วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรวดเร็ว เหมือนที่พวกเขามุ่งไปยังสิ่งเคารพที่พวกเขาอุทิศขึ้นเพื่อเคารพภักดีนอกเหนือจากอัลลอฮ์ในโลกคณยา วิ่งไปและรีบรุดไป สายตาของพวกเขาจะหดหู่และละห้อยลงสู่ดิน พวกเขาจะถูกปกครองด้วยความอับยศและต่ำต้อย นั่นคือวันที่พวกเขาเคยถูกสัญญาไว้ในโลกคณยา แต่พวกเขาก็ได้เยาะเย้ยและปฏิเสธมัน

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ بَيْنِ وَيَمَجِّلِ
 لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
 طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
 وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ
 إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِيَسْتَأْذِنُوا مِنْهَا
 سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْا وَاتَّبَعُوا مِنِّي زَيْدُ
 مَالِهِ، وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
 لَا تَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدًا مِنَ السَّمَاءِ فَمَا تَصِفُ أَعْيُنُنَا بِهَا فَمَا تَصِفُ
 وَأَسْرَارًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ آضَلُوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
 مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِفُوا فَاذْخُلُوا أَرْضَنَا فَأَلْفَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْزِلْ عَلَيَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا أَفْجَارًا
 كَفَارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
 مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَأْسًا ﴿٢٨﴾

พวกเขาทำนุถุ้ยไม่เกรงกลัวความยิ่งใหญ่และอำนาจของ
 อัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่แท้จริงแล้ว พระองค์ได้ให้บังเกิดพวกเขาขึ้นมา
 เป็นลำดับขั้นตอน จากน้ำอสุจิ แล้วก็กลายเป็นก้อนเลือด
 แล้วก็เป็นเนื้อ แล้วก็เป็นกระดูก จากนั้นก็เป็นเนื้อที่ห่อหุ้ม?
 พวกเขาไม่ได้มองไปดูลูกหรือว่าอัลลอฮฺสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด
 ให้มันเป็นชั้นๆ ลดหลั่นกันได้อย่างไร และพระองค์ก็ทำให้
 ดวงจันทร์เป็นแสงรัศมีแก่ฟ้าเหล่านี้ และทรงทำให้ดวง
 อาทิตย์เป็นแสงที่ส่องสว่างให้ผู้อาศัยในโลกได้ใช้มัน?
 ﴿17-20﴾ และอัลลอฮฺได้ให้บังเกิดรากเหง้าเดิมของพวกเขา
 ทำนมาจากดิน และจะทรงทำให้พวกเขาทำนกลับไปสู่อินดินอีก
 ครั้งหลังจากที่พวกเขาทำนตาย และพระองค์จะทรงนำพวกเขา
 ทำนออกมาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วยการนำออกมาที่
 สัจจริงอย่างไม่ต้องสงสัย และอัลลอฮฺได้ทำให้แผ่นดินเป็นที่
 ราบแก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาทำนได้เดินไปบนทางที่
 กว้างขวางของมัน
 ﴿21-25﴾ นูห์ได้พูดว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งฉัน แท้จริง
 กลุ่มชนของฉันได้เลยเถิดในการฝ่าฝืนและปฏิเสธฉัน และ
 คนที่อ่อนแอในหมู่พวกเขาได้เชื่อฟังบรรดาผู้นำที่หลงทาง
 ซึ่งทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานของพวกเขาไม่ได้เพิ่มอะไร
 แก่พวกเขาเลยเว้นแต่การหลงทางในโลกดุนยาและการ
 ทรมานในวันอาคิเราะฮฺ บรรดาผู้นำได้หลอกลวงผู้ติดตาม

พวกเขาด้วยการหลอกลวงที่ใหญ่หลวง และได้พูดกับพวกเขาว่า พวกเจ้าอย่าได้ละทิ้งการกราบไหว้รูปเคารพของ
 พวกเจ้าไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว ผู้
 ซึ่งนูห์ได้เชิญชวนพวกเขาให้เคารพต่อพระองค์ และพวกเขา
 เจ้าอย่าได้ละทิ้ง วัตถุ, สุวาก, ยะชุษุ, ยะฮุก และ นัสร -
 ทั้งหมดนี้ เป็นชื่อของรูปเจ็ดซึ่งพวกเขากราบไหว้มัน
 นอกเหนือจากอัลลอฮฺ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อของบรรพบุรุษที่มี
 คุณธรรมของพวกเขาในสมัยก่อน เมื่อคนเหล่านี้ตายไป
 ชัยฏอนก็ได้มาล่อลวงให้พวกเขาทำรูปปั้น ด้วยการเชื่อว่า
 จะทำให้พวกเขามีอำนาจและชัยชนะแข็งแกร่งในการปฏิบัติ
 ความดีเมื่อพวกเขาได้เห็นมัน เมื่อยุคสมัยผ่านไปนาน
 เข้าและเริ่มเข้าสู่ยุคสมัยของคนใหม่ๆ ชัยฏอนก็มากระซิบบอก
 กระซิบว่าบรรพบุรุษแต่ก่อนเคยกราบไหว้รูปปั้นเหล่านี้
 และเคยขอความช่วยเหลือจากพวกมัน และนี่คืออภินิหาร
 ปัญญาหรือเหตุผลที่มีการห้ามไม่ให้ทำรูปปั้น และห้าม
 การทำเจดีย์บนหลุมฝังศพ เพราะมันจะกลายเป็นสิ่ง
 เคารพสำหรับคนที่ไม่รู้เรื่องในท้ายที่สุดเมื่อเวลาผ่านไป
 นานเข้า - บรรดาผู้นำเหล่านี้ได้หลอกลวงผู้คนมากมายให้
 หลงทางด้วยหนทางแห่งการหลอกลวงและหลงทางที่
 ประดิษฐ์ประดิษฐ์ให้ดูดี' นูห์ได้กล่าวอีกว่า 'โอ้ พระผู้
 อภิบาลแห่งข้า พระองค์อย่าได้เพิ่มให้แก่พวกที่อธรรมต่อ
 ตัวเองด้วยการปฏิเสธศรัทธาและตั้งชื่อเหล่านี้ เว้นแต่ให้
 พวกเขาห่างไกลจากสัจธรรมความจริงไปอีก และด้วย
 พระบาปและความต้อด้านของพวกเขาบนการปฏิเสธ
 ศรัทธาและการละเมิด พวกเขาถูกทำให้จมไปกับน้ำท่วม
 และถูกนำไปเข้านรกที่มีเปลวไฟและความร้อนอันรุนแรง
 แล้วพวกเขาก็จะไม่พบว่ามีคนอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺที่
 ช่วยเหลือพวกเขาได้ หรือสามารถปกป้องพวกเขาให้พ้น
 จากการลงโทษของอัลลอฮฺ'
 ﴿26-28﴾ และนูห์ อลลัยฮิสสลาม ได้กล่าวหลังจากที่สิ้น
 หวังว่าไม่มีผู้ใดที่จะเข้าใจเขาได้ว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่ง
 ข้า พระองค์ได้ปล่อยให้ผมปฏิเสธศรัทธาคนใดมีชีวิตหลง
 เหลืออยู่ในโลกนี้อีกเลยแม้แต่นคนเดียว แท้จริง หาก
 พระองค์อย่าปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่โดยไม่
 ทำลายพวกเขา แน่อนพวกเขาจะทำให้บ่าวผู้ศรัทธา
 ของพระองค์หลงทางจากเส้นทางแห่งสัจธรรม และจะไม่
 มีเชื้อสายที่ออกมาจากตระกูลและวงศ์วานของพวกเขา
 เว้นแต่คนที่เปี่ยงเบนจากสัจธรรม ปฏิเสธศรัทธาและฝ่า
 ฝืนต่อพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดภัยโทษ
 แก่ข้าและบุพการีทั้งสองของข้า และแก่ผู้ที่เข้าบ้านของข้า
 พระองค์ด้วยศรัทธา และแก่ผู้ศรัทธาชายหญิงทั้งหลาย
 และอย่าได้เพิ่มแก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายเว้นแต่
 ความหายนะและขาดทุนในโลกนี้และอาคิเราะฮฺ'

สุเราะฮ์ อัล-ญิน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ﴿2﴾ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ว่า อัลลอฮ์ได้ประทานวะหีย์(วิวรณ์แห่งพระองค์)แก่ฉันว่า มีพวกญินกลุ่มหนึ่งได้ฟังการอ่านอัลกุรอานของฉัน เมื่อพวกมันได้ฟังแล้วก็พูดกับพรรคพวกของพวกมันว่า แท้จริง เราได้ฟังอัลกุรอานที่เฟริศฟริงยิ่งนัก ทั้งสำนวนโวหารของมัน ความขัดถ้อยขัดคำของมัน เกียรติความหมายของมัน บทบัญญัติต่างและเรื่องราวต่างๆ ของมัน ซึ่งมันได้เรียกร้องเชิญชวนสู่สัจธรรมและทางนำ เราจึงได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ และได้ปฏิบัติตามมัน และเราจะไม่ตั้งภาคีกับผู้ใดในการเคารพอิบาคะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเราผู้ทรงสร้างเรามาโดยเด็ดขาด

﴿3﴾ และแท้จริง ความยิ่งใหญ่และพระอำนาจแห่งพระผู้อภิบาลของเราในสูงส่งนัก พระองค์มีคู่ครองและไม่มีบุตร

﴿4﴾ และคนโหดเหี้ยมของเรา - หมายถึง อิบลิส - ได้กล่าวอ้างต่ออัลลอฮ์ด้วยคำพูดที่ห่างไกลจากความจริงและความถูกต้อง ด้วยการอ้างว่าพระองค์มีคู่ครองและบุตร

﴿5﴾ และเราเคยคิดว่า ไม่มีใครที่กล้ากล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์โดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะ เป็นมนุษย์หรือญิน ในการอ้างว่าพระองค์นั้นมีคู่ครองและบุตร

﴿6﴾ และมีคนส่วนหนึ่งจากหมู่มนุษย์ได้อาศัยความช่วยเหลือจากพวกญิน แล้วพวกญินจึงได้ถือโอกาสที่มนุษย์ขอความช่วยเหลือจากพวกมันด้วยการทำให้พวกเขาเกิดความกลัวและความเข็ดขยาดเพิ่มมากยิ่งขึ้น การขอความช่วยเหลือด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์อยู่นั้น ตามที่พระองค์ได้เตือนให้ทราบแก่พวกญาฮิลียะฮ์นั้น ถือว่าเป็นชิริกอันบรหรือการตั้งภาคีที่ใหญ่หลวงต่ออัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้เว้นแต่ด้วยการกลับตัวอย่างบริสุทธิ์ใจหรือเตาบะฮ์ นะศุหา ในโองการนี้ มีการเตือนอย่างหนักหน่วง ห้ามมิให้ไปขอความช่วยเหลือกับนักไสยศาสตร์และนักเป่ามนตร์หรือคนประเภทเดียวกันนี้

﴿7﴾ และพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่มนุษย์ ก็ได้คาดคิดเช่นที่พวกเจ้าคาดคิด - โอ้ ญินทั้งหลาย - ว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ใดฟื้นขึ้นมาอีกหลังความตาย

﴿8﴾ และเรา - พวกญินทั้งหลาย - ได้พยายามปีนขึ้นสู่ฟากฟ้าเพื่อรับฟังคำพูดของผู้ที่อยู่บนนั้น แล้วเราก็พบว่า มีมลาอิกะฮ์มากมายที่เฝ้าปกป้องมันอยู่ และมีดวงไฟที่เผาไหม้ที่ ไชโยนแก่ผู้ที่พยายามจะเข้าไปใกล้มัน

﴿9﴾ และแท้จริง ก่อนหน้านั้น พวกเราเคยหาที่บนท้องฟ้าเพื่อรับฟังข่าวสารต่างๆ ของมัน ทว่าตอนนี้ใครก็ตามที่พยายามจะขโมยฟัง เขาก็จะพบว่ามิคดุงไฟคอยที่จะเผาเขาให้ไหม้และเสียหาย. ในสองโองการนี้ เป็นการตอบโต้การกล่าวอ้างของพวกนักไสยศาสตร์และนักเป่ามนตร์ทั้งหลาย ที่ได้อ้างว่าพวกเขาารู้เรื่องลับ และได้หลอกลวงเหล่าผู้เบาปัญญาด้วยการโกหกและอ้างเท็จของพวกเข

﴿10﴾ และแท้จริง พวกเรา - เหล่าญินทั้งหลาย - ไม่รู้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์จะประทานความชั่วร้ายหรือความดีและทางนำแก่ผู้คนบนหน้าแผ่นดิน ?

آياتها ٢٨
سُورَةُ الْجِنِّ
آياتها ٧٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا مَّجْبَىٰ ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآتَا مَنَابِهَ ۚ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَاظُنَّا أَن لَّنْ نَّقُولَ إِلَّا نُسْ وَأَلَّجْنُ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا فِيهَا فَجْرًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقَعُدُّهَا مَقْعَدَ الشَّمْسِ لَللَّسَمِ ۚ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنِ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِنَّا الصَّلَاةُ وَنَمَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرِيقَ قَدِيدًا ﴿١١﴾ وَأَنَاظُنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَهْدَىٰءَ أَمَنَابِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَحْسَآ وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

﴿11﴾ และแท้จริง ในหมู่พวกเราก็มีคนดีที่ย่าเกรง และในหมู่พวกเราก็กลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่คนดี นั่นคือพวกปฏิเสธศรัทธาและฝ่าฝืน พวกเราก็มีกลุ่มพวกและแนวทางที่แตกต่างกันหลากหลาย

﴿12﴾ และแท้จริง เราได้เชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์นั้นทรงพระเดชานุภาพเหนือพวกเรา และเราอยู่ในการควบคุมและอำนาจของพระองค์ ดังนั้น เราจึงไม่มีวันหลุดพ้นไปจากพระองค์ หากทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่เรา และเราย่อมไม่มีความสามารถที่จะรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ไปยังฟากฟ้าได้หากพระองค์ทรงประสงค์ให้เกิดสิ่งที่ชั่วร้ายกับเรา

﴿13﴾ และแท้จริง เมื่อเราได้ฟังอัลกุรอานแล้ว เราก็ได้ศรัทธาต่อมัน และเราได้ยืนยันว่ามันเป็นความจริงมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธาพระผู้อภิบาลของเขาแล้วไซ้แท้จริงเขาก็จะไม่กลัวว่าความดีงามของพระองค์จะขาดตกบกพร่องไปจากเขา และจะไม่กลัวว่าพระองค์จะทรงอธรรมกับเขาด้วยการเพิ่มความเลวร้ายของพระองค์ให้กับเขา

﴿14﴾ ﴿15﴾ และแท้จริงแล้ว ในหมู่พวกเรานั้นมีผู้ที่อ่อนน้อมต่ออัลลอฮ์ด้วยการเชื่อฟัง และในหมู่พวกเราก็มีผู้ที่ละเมิดและอธรรม คือบรรดาผู้ที่เบี่ยงออกไปจากเส้นทางแห่งสัจธรรม ดังนั้น ผู้ใดที่สยบและน้อมรับต่ออัลลอฮ์ด้วยการเชื่อฟัง คนเหล่านั้นก็คือผู้ที่มุ่งเจตนาสู่เส้นทางแห่งความจริง

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَائِمِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا شِدَّةَ (١٤) وَأَمَّا الْقَائِمُونَ فَكَأَنَّهُمْ حَطَبًا (١٥)
 وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا (١٦) لَنَفْنِمَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا (١٧) وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (١٨) وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا (١٩) قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا (٢٠) قُلْ إِنِّي لَأَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (٢١) قُلْ إِنِّي
 لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا (٢٢) إِلَّا بَلَّغْنَا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا (٢٣) حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ
 مَن أَعْصَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا (٢٤) قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا (٢٥) عَلِيمٌ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا (٢٦) إِلَّا مَن آرَضَىٰ مِنَ رَّسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (٢٧) يَعْلَمُ أَن قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (٢٨)

และ ความถูกต้อง และ ขวัญขวยพวยยามด้วยการเลือก
 ของเขาเอง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงชี้ทางแก่พวกเขาไปสู่
 พระองค์ ส่วนบรรดาคนทีละเม็ดออกไปจากเส้นทางแห่ง
 อิสลามพวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของไฟนรก
 (16) (17) และถ้าหากว่า เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาจากหมู่
 มุฮัมมัดและญินได้เดินบนเส้นทางแห่งอิสลาม และไม่ได้
 เบี่ยงออกไปจากเส้นทางนั้น แน่نون เราก็จะประทานน้ำ
 ลงมาอย่างมากมายแก่พวกเขา และเราจะประทานปัจจัย
 ยังชีพแก่พวกเขาอย่างกว้างขวางในโลกดุนยา เพื่อที่เราจะ
 ทดสอบพวกเขาว่า พวกเขาจะขอบคุณต่อการประทาน
 ของอัลลอฮ์อย่างไร ? และผู้ใดที่หันเหออกจ ากการเชื่อฟัง
 พระผู้อภิบาลของเขา และหันออกจากการรับฟังและพินิจ
 พิจารณาหรืออัลกุรอาน และไม่ได้ปฏิบัติตามมัน พระองค์ก็จะ
 ทรงนำเขาเข้าสู่การลงโทษอันหนักหน่วงสาหัสสาครรกร์
 (18) และมีสติปัญญาทั้งหลายนั้นมีเพื่อสำหรับอิบาดะฮ์ต่อ
 อัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าเคารพสักการะ
 ผู้อื่นผู้ใดในนั้น และจงบริสุทธิ์ใจในการขออู้อาและ
 อิบาดะฮ์ในนั้น เพราะแท้จริงแล้วมีสติปัญญาไม่ได้ถูกสร้างมา
 เว้นแต่เพื่อใช้เคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เดียว โดยไม่มีสิ่ง
 อื่นเกี่ยวข้อง ในโครงการนี้มีคำสั่งให้ดูแลมีสติปัญญาให้ปลอดภัย
 จากทุกสิ่งทุกอย่างที่ปนเปื้อนหรือสร้างความเสียหายใน

การอิบาดะฮ์อย่างบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ และการตาม
 ทานศาสนาทุกหมั่มมัด คืออัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม
 (19) และเมื่อหมั่มมัด คืออัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม ลูก
 ขึ้นเพื่ออิบาดะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเขา พวกญิน
 ทั้งหลายเกือบที่จะเกาะตัวกันเป็นกลุ่มๆ ขึ้นๆ อย่างแน่น
 หนาเพื่อแย่งกันรับฟังอัลกุรอานจากเขา
 (20) จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่พวกปฏิเสธ
 ศรัทธาเหล่านี้ว่า แท้จริง ฉันเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระผู้
 อภิบาลของฉันผู้เดียว และฉันไม่ตั้งภาคีกับผู้ใดพร้อมกับ
 พระองค์ในการอิบาดะฮ์
 (21) (23) จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่พวกเขา
 เหล่านี้ว่า 'แท้จริงฉันไม่สามารถที่จะขจัดสิ่งเลวร้ายให้พ้น
 จากพวกท่านได้ และฉันก็ไม่อาจนำประโยชน์ใดๆ มาแก่พวก
 ท่าน' จงกล่าวเถิด 'แท้จริง ไม่มีผู้ใดเลยที่สามารถทำให้ฉัน
 รอดพ้นไปจากการลงโทษของอัลลอฮ์ถ้าหากฉันทรยศ
 พระองค์ และฉันจะไม่มีความหวังว่ามีที่พึ่งใดๆ นอกจากพระองค์
 เท่านั้น ที่ฉันจะหนีให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้ ทว่า
 ฉันเพียงแต่ครอบครองการประกาศให้พวกท่านรู้แจ้งจากสิ่ง
 ที่อัลลอฮ์ได้สั่งฉันให้แจ้งแก่พวกท่าน และมีเพียงสารที่
 พระองค์ส่งฉันมาแก่พวกท่านเท่านั้น และผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์
 และศาสนทูตของพระองค์ และหันเหออกจากศาสนา
 ของอัลลอฮ์ ดังนั้น แท้จริงผลตอบแทนของเขาก็คือ
 นรกยะฮันนัม เขาจะไม่ออกไปจากมันตลอดกาล'
 (24) จนกระทั่งพวกมุฮักรีนได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญา
 ไว้ว่าจะได้รับการลงโทษ เมื่อนั้นพวกเขาจะได้รับความที่มั่น
 โดนแก่พวกเขาว่า ใครกันแน่ที่มีผู้ช่วยและผู้สนับสนุนที่
 อ่อนแอกว่า และใครที่มีทัพที่น้อยกว่า ?
 (25) (28) จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่พวก
 มุฮักรีนเหล่านี้ ฉันไม่รู้ว่าการลงโทษที่พวกท่านถูกสัญญา
 นี้จะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรง
 ฮืดเวลาออกไปให้นานอีก และพระองค์เท่านั้นที่ทรงรอบรู้
 สิ่งที่เราเฝ้าจับจ้องจากสายตา พระองค์ไม่เปิดเผยความลับแก่
 ผู้ใดในหมู่สรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ เว้นแต่ผู้ที่ทรง
 เลือกลงและโปรดปรานเพื่อการมอบสารแห่งพระองค์ให้
 พระองค์จะทรงให้เขารู้ความลับบางประการ และทรงส่ง
 มลาอิกะฮ์มาเบื้องหน้าและเบื้องหลังศาสนทูตเพื่อปกป้อง
 เขาจากเหล่าญิน เพื่อไม่ให้พวกมันขโมยฟังและนำไป
 กระซิบแก่พวกหมอดู เพื่อให้ศาสนทูต คืออัลลลอฮ์
 อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้ทราบว่าเขาเล่าศาสนาทูตก่อนหน้าท่าน
 ก็อยู่ในสภาพเดียวกับท่านในการเผยแพร่ัจธรรมและ
 ความจริง และให้รู้ว่าท่านถูกปกป้องเหมือนที่ศาสนทูต
 เหล่านี้ได้รับการปกป้องจากญิน และเพื่อให้รู้ว่าอัลลอฮ์
 ทรงมีความรู้ที่ครอบคลุมห้อมล้อมพวกเขาทั้งที่เปิดเผย
 และปกปิด ทั้งในเรื่องบทบัญญัติและข้อตัดสินต่างๆ และ
 สิ่งอื่นๆ ด้วย ไม่มีสิ่งใดเลยที่หลุดรอดไปจากพระองค์ และ
 พระองค์ทรงคิดคำนวณทุกๆ สิ่งไว้ ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใด
 ปกปิดต่อพระองค์เลยแม้แต่น้อย

สุเราะฮฺ อัล-มูซัหมิมิล

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-4 ได้ ผู้ที่คลุมตัวเองด้วยผ้าของเขา จงลุกขึ้น ละหมาดในเวลากลางคืนเว้นแต่ส่วนน้อยเท่านั้น(ที่เหลือนไว้สำหรับพักผ่อนนอนหลับ) จงลุกขึ้นละหมาดครั้งหนึ่งของคืน หรือน้อยกว่าครั้งหนึ่งสักเล็กน้อยจนกระทั่งถึงเศษหนึ่งส่วน สามของคืน หรือเพิ่มจากครั้งหนึ่งสักเล็กน้อยจนกระทั่งได้ ประมาณเศษสองส่วนสามของคืน และจงอ่านอัลกุรอานอย่าง ประณีตและช้าๆ ให้ชัดถ้อยชัดคำและหยุดเว้นระยะที่ชัดเจน

5 แท้จริง เราจะส่งลงมายังเจ้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - ซึ่งอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ ครอบคลุมไปด้วยคำสั่งใช้ ข้อห้าม และข้อ ตัดสินสำหรับบทบัญญัติต่างๆ

6 แท้จริง การอธิบาคะฮฺที่ปฏิบัติในยามดึกนั้นมันมีผลที่ ลึกซึ้งยิ่งกว่าสำหรับหัวใจ และเป็นที่ยึดค่าที่ชัดเจนกว่า เพราะหัวใจวางเว้นจากความวุ่นวายของคุณยา

7 แท้จริงแล้ว เวลากลางคืนสำหรับเจ้านั้นเป็นช่วง ปฏิบัติกิจและเคลือบไหวเพื่อผลประโยชน์ของเจ้า และ เป็นช่วงแห่งการรวนอยู่กับหน้าที่เผยแพร่ศาสนา ดังนั้น จงให้ มีเวลาว่างสำหรับตัวของเจ้าในเวลากลางคืนเพื่อทำอื่บา คะฮฺต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า

8-9 และจงรำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของ เจ้าเกิด - โอ้ ผู้เป็นนบี - และจงใช้มันในการวิงวอนขอตุ อาฮ์ และจงตัดขาดจากสิ่งอื่นเพื่อมุ่งสู่พระองค์ผู้สมบูรณ์ ในการทำอื่บาตะฮฺของเจ้า และจงมอบที่พึ่งแด่พระองค์ พระองค์นั้นคือผู้ครอบครองทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีสิ่งเคารพอื่นใดที่สักจริงเว้นแต่พระองค์เท่านั้น และจง มอบหมายการงานทั้งหลายของเจ้าไปยังพระองค์

10 และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกมุชริกีนผู้ตั้งภาคีได้กล่าวแก่ เจ้าและศาสนาของเจ้า และจงให้แตกต่างกับพวกเขาใน พฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา หรือมๆ ด้วยการ ไม่ใส่ใจและไม่คิดแก้แค้นต่อพวกเขา

11 จงปล่อยช้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - กับพวกปฏิเสธโองการ ต่างๆ ของข้าพวกนี้ พวกที่ใช้ชีวิตทรูหราวุ่มเฟือยในโลก คุณยา และจงยึดเวลาแก่พวกเขาสักนิด ด้วยการยึดเวลา การลงโทษแก่พวกเขาจนกว่าจะถึงกำหนดการที่จะใช้ ลงโทษพวกเขา

12-13 แท้จริงสำหรับพวกเขา ณ ที่เราในวันอาคิเราะฮฺ นั้น มีโชติรวนที่หนักอึ้งและไฟที่ลุกโชนที่พวกเขาจะถูกเผาไหม้มนั้น และมีอาหารที่น่าเกลียดน่ากลัวซึ่งจะติดอยู่ที่ คอหอยไม่มีความสะดวกที่จะกลืนลงไป และยังมีการ ลงโทษอันเจ็บแสบ

14 วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะท้านและไหวสะเทือน จนกระทั่งภูเขาเหล่านั้นกลายเป็นกองทรายที่ไหลกระจาย กระจาย หลังจากที่มีนเคยแน่นหนาและแข็งแรง

15-16 แท้จริง เราได้ส่งมูหัมมัดมายังพวกเจ้า - โอ้ ชาว มัคกะฮฺ - ให้เป็นศาสนทูตที่เป็นสักขีพยานเหนือพวกเจ้าใน สิ่งที่ออกมาจากพฤติกรรมของพวกเจ้าทั้งการปฏิเสธศรัทธา

سُورَةُ الْمُزَّمِّلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ۝۱ قِرِ الْبَلَّالَ لَا قَلِيلًا ۝۲ نَصَفَهُ ۝۳ وَأَوْتَقَّصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝۴ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَزَقَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝۵ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝۶ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝۷ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝۸ وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝۹ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝۱۰ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْرَجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝۱۱ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ۝۱۲ إِنَّا لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَوَجِيمٌ ۝۱۳ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعْدَابًا أَلِيمًا ۝۱۴ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَهِيلًا ۝۱۵ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝۱۶ فَكَيفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝۱۷ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝۱۸ إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝۱۹

และฝ่าฝืน เช่นที่เราได้เคยส่งมูซาให้เป็นศาสนทูตไปยังฟิรเอานผู้ฮังการ แล้วฟิรเอานก็ปฏิเสธมูซา ไม่ศรัทธาต่อฮาลาของเขาและฝ่าฝืนต่อคำสั่งของเขา เราจึงทำลายฟิรเอาน ด้วยการทำลายที่หนักหน่วง. ในความหมายนี้ มีการเตือนไม่ให้ฝ่าฝืนต่อท่านศาสนทูตมูหัมมัด คืออัลลิลลฮฺ อะลยฺยิวะฮฺลลัม อยู่ด้วย โดยกล่าวว่าผู้ฝ่าฝืนนั้นอาจจะโดนโทษเช่นที่ฟิรเอานและพรรคพวกเคยโดนมาแล้ว

17 พวกเจ้าจะปกป้องตัวของพวกเจ้าอย่างไร - หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา - ให้พ้นจากการลงโทษในวันกียามะฮฺ ซึ่งวันนั้น แม้แต่เด็กๆ ก็จักกลายเป็นหงอก เพราะความน่ากลัวและความโกลาหลของมันที่สาหัสมาก ?

18 ในวันนั้น ท้องฟ้าจะแตกออก เพราะความน่ากลัวของมัน สัญญาของอัลลิลลฮฺที่ว่าวันนั้นจะมาถึงนั้นย่อมต้องเกิดขึ้นโดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง

19 แท้จริง โองการต่างๆ ที่ชมขวัญเหล่านี้ ซึ่งประกอบด้วยคำเตือนให้หวั่นและหวาดเกรงนั้น เป็นบทเรียนและข้อคิดสำหรับมนุษย์ทั้งหลาย ดังนั้นผู้ใดที่ประสงค์จะรับบทเรียนและใช้ประโยชน์จากมัน ก็ให้ใช้การเชื่อฟังและการยำเกรงต่ออัลลิลลฮฺเป็นเส้นทางนำเขาสู่ความโปรดปรานแห่งพระผู้อภิบาลของเขา ผู้ทรงสร้างและเลี้ยงดูเขา

❖ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن مُّلتَىٰ اللَّيْلِ وَنَسِفَهُ، وَتَلْبَسُهُ، وَطَافِيَهُ
 مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلَيَّ أَنْ لَنْ تُخْصَوهُ فَتَابَ
 عَلَيْكَ فَاقْرَأْهُ مَا يَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى
 وَأَخْرُونَ بَصْرِيَّوْنَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخْرُونَ
 يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأْهُ مَا يَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّجِدْهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُبُوْحُ الْمَدِيْنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ❶ قَرِّفَا نَذْرَ ❷ رَبِّكَ فَكَيْفَ ❸ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ❹
 وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ❺ وَلَا تَمْنُنِمْ سَتَكْبُرُ ❻ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ❼
 فَاذْنَبْ فِي النَّاقُورِ ❸ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمِ السَّيْرِ ❶ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ
 عَذْرَبِ ❶ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ❶ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا
 مَمْدُودًا ❶ وَبَيْنَ شُهُودًا ❶ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ❶ ثُمَّ يَطْمَعُ
 أَنْ يَزِيدَ ❶ كَلَّا إِنَّهُمْ كَانُوا لَآيِنِينَ عِندَنَا ❶ سَاءَ رُهْقُهُ ❶ صَعُودًا ❶

❶ แท้จริงพระเจ้าผู้อภิบาลของเจ้า - โอ ผู้เป็นนบี - ทรงรอบ
 รู้ว่าเจ้าได้ลุกขึ้นละหมาดตะฮัจญ์ในเวลากลางคืน
 บางครั้งก็น้อยกว่าเศษสองส่วนสามของคืน บางครั้งก็
 ครึ่งหนึ่งของคืน และบางครั้งก็เศษหนึ่งส่วนสามของคืน
 และมีสหายของเจ้าบางส่วนได้ลุกขึ้นละหมาดพร้อมๆ กับ
 เจ้าด้วย อัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้นที่กำหนดกลางคืน
 และกลางวัน และทรงรู้กำหนดเวลาของมันทั้งสอง รวมทั้ง
 สิ่งที่ผ่านมาและสิ่งที่ยังหลงเหลือจากทั้งสอง อัลลอฮฺทรงรู้
 ว่าพวกเจ้าไม่อาจจะลุกขึ้นมาละหมาดได้ทั้งคืน พระองค์
 จึงผ่อนปรนแก่พวกเจ้า ดังนั้น จงอ่านอัลกุรอานใน
 ละหมาดกลางคืนเท่าที่สะดวกแก่พวกเจ้า อัลลอฮฺทรงรู้ว่า
 ในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่เจ็บไข้ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เขาอ่อนแรงที่
 จะลุกขึ้นละหมาดกลางคืน และมีพวกอื่นที่ต้องเดินทาง
 เพื่อค้าขายและทำงานหาเลี้ยงชีพจากริสก์ของอัลลอฮฺที่
 ทรงอนุมัติ และก็มีพวกอื่นที่ออกสู้รบในหนทางของ
 อัลลอฮฺ เพื่อเชิดชูเกียรติของพระองค์และเผยแพร่ศาสนา
 ของพระองค์ ดังนั้น จงอ่านอัลกุรอานในละหมาดของพวกเขา
 เจ้าตามที่สะดวก และจงรักษากฎละหมาดภาคบังคับให้
 ครบถ้วน และจงจ่ายซะกาตที่เป็นศาสนกิจบังคับเหนือ
 พวกเจ้า รวมทั้งจ่ายทานเศาะตะเกาะห์ในหนทางที่เป็น
 บุญกุศลและความดีงามจากทรัพย์สินของพวกเจ้า เพื่อ

หวังความโปรดปรานแห่งอัลลอฮฺ และสิ่งใดก็ตามที่พวก
 เจ้าทำจากบุญกุศล ความดีและการเชื่อฟังทั้งหลายนั้น
 พวกเจ้าได้พบผลตอบแทนและผลบุญของมัน ณ อัลลอฮฺ
 ในวันกิยามะฮฺ ซึ่งจะดีกว่าสิ่งที่พวกเจ้าได้ทำไว้บนโลกดุน
 ยา และจะมีผลบุญที่ยิ่งใหญ่กว่าที่พวกเจ้าทำได้ และจง
 ขอการอภัยโทษต่ออัลลอฮฺในทุกๆ สถานการณ์ของพวก
 เจ้า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยยิ่งแก่พวกเจ้า ทรงเมตตา
 ปรานียิ่งต่อพวกเจ้า

สู่เราะฮ์ อัล-มุดดษะฮิร

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶-❷ โอ ผู้ที่หมกมุ่นด้วยผ้าของเขา จงตื่นขึ้นจากที่
 นอนของเจ้า แล้วจงตั้งเตือนมนุษย์ถึงการลงโทษ
 ของอัลลอฮฺ และจงเชิดชู ให้เอกภาพ และเคารพอิบาดะฮ์
 ต่อพระเจ้าผู้อภิบาลของเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น จงชำระล้าง
 เสื้อผ้าของเจ้าให้สะอาดจากสิ่งโสโครกทั้งหลาย เพราะ
 แท้จริง ความสะอาดนอกร่างที่มองเห็นเป็นส่วนหนึ่ง
 ที่แสดงถึงความสมบูรณ์ของความสะอาดภายในใจที่มองเห็น
 ไม่เห็น และจงยืนหยัดในการหลีกเลี่ยงจากรูปเจ็ด สิ่ง
 เคารพอื่น และการกระทำในรูปของการตั้งภาคีทั้งหมด จง
 อย่าได้เข้าไปใกล้มัน และจงอย่าได้ให้สิ่งหนึ่งใดเพื่อหวังที่จะ
 ได้รับผลที่มากกว่าจากผู้รับ และเพื่อความโปรดปรานแห่ง
 พระเจ้าผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าจงอดทนต่อการปฏิบัติตาม
 คำสั่งใช้และคำสั่งห้ามทั้งหลาย

❸-❶ เมื่อได้ถูกเป่าลงในแตรด้วยการเป่าเพื่อทำให้
 ฟืนและบงเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลานั้นคือเวลาที่หนักหนา
 สาหัสที่สุดสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่ม้ายสำหรับ
 พวกเขาที่จะหลุดรอดไปจากสภาพที่พวกเขาเป็นอยู่ เช่น
 การถูกสอบสวนพิพากษาและความน่ากลัวอื่นๆ ในวันนั้น
 ❶-❶ จงปล่อยข้าเถิด - โอ ผู้เป็นรอซูล - ปล่อยข้าให้
 จัดการคนที่ข้าได้สร้างขึ้นมาในห้องแม่ของข้าอย่างโดดเดี่ยว
 ไม่มีทั้งสมบัติและลูกอยู่ด้วย และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สิน
 และลูกหลานมากมายอยู่พร้อมหน้าเขาในมักกะฮฺโดยไม่หาย
 หน้าไปไหน และข้าได้ประทานความสะดวกในชีวิตให้แก่เขา
 แล้วเขาก็ยังวาดหวังที่จะให้ข้าเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลาน
 แก่เขาอีกหลังจากที่ข้าได้ให้อย่างมากมายแก่เขาแล้ว ทั้งๆ ที่
 เขานั้นปฏิเสธศรัทธาต่อข้า เรื่องราวจะไม่เป็นไปตามที่คนชั่ว
 ที่มีบาปคนนั้นคาดหวังดอก เพราะข้าจะไม่เพิ่มให้กับเขาอีก
 เพราะแท้จริง เขาเป็นผู้ที่หัวแข็งต่อต้านและปฏิเสธอัลกุรอาน
 และหลักฐานต่างๆ ของอัลลอฮฺที่ทรงเผยเห็นอิสรภาพของ
 พระองค์ ข้าจะให้เขาแบกความหนักหน่วงของการลงโทษและ
 ความตรากตรำที่ไม่มีการพักผ่อนอยู่เลย (ความหมายของ
 โองการเหล่านี้มุ่งไปยัง อัล-อะลิด บิน อัล-มุฮัมมัดเราะฮ์ ผู้ที่ต่อ
 ต้านต่อการรับความจริง และปะทะท้าทายต่อผู้กับอัลลอฮฺ
 และศาสนทูตของพระองค์ และนี่ก็คือผลตอบแทนของทุกๆ
 คนที่ต่อต้านและหวังทำลายล้างธรรม)

18-25 แท้จริงเขาได้คิดอยู่ในใจและเตรียมคำที่จะพูด
 ทิมแทงหม่อมมัดและอัลกุรอาน ดังนั้นเขาจึงถูกสาปแช่ง
 และเขาก็คู่ควรต่อความหายนะนั้น เขาเตรียมคำพูดทิม
 แวงไว้ในใจของเขาได้อย่างไรกันเล่า ? แล้วเขาก็ถูก
 สาปแช่งอีก แล้วเขาก็พิจารณาตรวจสอบสิ่งที่ได้คิดและ
 เตรียมไว้เพื่อจะทิมแทงอัลกุรอาน แล้วก็ทำหน้าบูดบึ้ง ซึ่ง
 และเครียดอย่างสาหัสเมื่ออุบายที่วางไว้ไม่ได้ผล และไม่
 พบเห็นช่องทางที่จะทิมแทงอัลกุรอานได้ แล้วเขาก็เบือน
 หินไปจากความจริงและหยิ่งผยองที่จะยอมรับมัน แล้วเขา
 ก็พูดกล่าวหาอัลกุรอานว่า 'สิ่งที่หม่อมมัดได้พูดนี้ไม่ใช่สิ่งใด
 เลย เว้นแต่เป็นมายากลที่รับจากบรรพบุรุษก่อนๆ มันไม่ได้
 เป็นอะไรเลยเว้นแต่คำพูดของมัจจุลที่หม่อมมัดได้เรียนมา
 จากพวกเขา แล้วเขาก็อ้างว่ามันมาจากอัลลอฮ์'

26-30 ข้าจะให้เขาเข้ารก เพื่อให้เขาได้เผาหมกไหม้
 กับความร้อนและเปลวไฟของมัน และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้
 ว่าญะฮันน์มันคืออะไร ? มันเป็นรกที่ไม่ปลอดภัยให้เนื้อและ
 กระดูกหลงเหลือไว้เลยเว้นแต่จะเผาจนสิ้น มันจะเปลี่ยน
 สภาพของผิว ทำให้หนังเกรียมเป็นสีดำและเอาย่างมันจน
 ไหม้ลึน จะมีมลาอิกะฮ์สืบเท้าตอนที่เรียกว่า อัส-ซะบาเนียฮ์
 ผู้เกรียวกราดคอยดูแลมันและควบคุมการลงโทษชาวรอก

31 และเราไม่ได้สร้างผู้เฝ้าคุกแลนรกนอกจากบรรดา
 มลาอิกะฮ์ผู้แข็งแรง และเราไม่ได้กำหนดจำนวนพวกเขา
 เหล่านั้นเว้นแต่เพื่อทดสอบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อ
 อัลลอฮ์ และเพื่อให้บรรดาชาวคัมภีร์ในหมู่ยิวและคริสต์เกิด
 ความแน่ใจว่าสิ่งที่อัลกุรอานบอกกล่าวเกี่ยวกับผู้เฝ้า
 รกขณะอันนิมนั้นแท้จริงแล้วเป็นเรื่องจริงจังจากองค์

อัลลอฮ์ ซึ่งมันสอดคล้องกับสิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ของ
 พวกเขา และเพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธาเพิ่มพูนการเชื่อมั่น
 ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และประพฤติกรรม
 ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ และเพื่อไม่ให้ชาวคัมภีร์
 ในหมู่ยิวและคริสต์เกิดความสงสัยในเรื่องเหล่านั้น รวมทั้ง
 บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ก็จะมี
 เคลือบแคลงสงสัยด้วยเช่นเดียวกัน และเพื่อให้เหล่าผู้ที่โรค
 นิฟาก/สลับปลัดบกลบกลอกอยู่ในใจและบรรดาผู้ปฏิเสธ
 ศรัทธาได้กล่าวอย่างงวยงว่า อะไรคือเจตนาที่อัลลอฮ์ทรง
 ประสงค์ด้วยการกำหนดจำนวนที่ประหลาดนี้ ?

เช่นเดียวกับอุทาหรณ์ดังกล่าวมาแล้ว อัลลอฮ์ได้ทรงให้
 หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้ทางแก่ผู้ที่
 พระองค์ทรงประสงค์จะชี้ทาง และไม่มีผู้ใดที่รู้ถึงจำนวนทัพ
 ของพระผู้อภิบาลของเจ้า - ซึ่งรวมมลาอิกะฮ์ทั้งหมดด้วย -
 นอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น และรอกนั้นไม่ได้เป็น
 อะไรเลยเว้นแต่เป็นบทเรียนและการเตือนแก่มวลมนุษย์

32-37 มันไม่ได้เป็นเช่นที่พวกเขาเหล่านั้นกล่าวปฏิเสธ
 ต่อศาสนทูตดอก อัลลอฮ์ได้สาบานด้วยดวงจันทร์ และด้วย
 กลางคืนเมื่อจากหายไป และด้วยเวลาเช้าเมื่อมันแย้มแสง
 และเผยขึ้นมา แท้จริงแล้ว รอกนั้นเป็นหนึ่งในสิ่งที่ยิ่งใหญ่
 มาก เพื่อตักเตือนและข่มขวัญแก่มวลมนุษย์ สำหรับผู้ที่

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَبَّأَ
 ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَفَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُ ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ سَأَلِيهِ سَقَرَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا سَقَرٌ ۖ لَا بُعْثِي وَلَا نُذِرٌ ۖ لَوْ أَلَّاهُ الْبَشَرُ ۖ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ
 ۖ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُرَدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْنَا
 وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
 مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا يَعْلَمُ خُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۖ كَلَّا
 وَالْقَمَرِ ۖ وَإِلَىٰ إِذْ أَدْبَرَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۖ إِنَّهَا إِلَّا حُدَىٰ
 الْكَبِيرِ ۖ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۖ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۖ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۖ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۖ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ
 ۖ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۖ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ مِن
 ۖ الْمَصَلِينَ ۖ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَيْسَكِينَ ۖ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
 الْحَافِيضِينَ ۖ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بَيُّومَ الْيَمِينِ ۖ حَقَّ أَتْنَا الْيَقِينَ ۖ

ต้องการใกล้ชิดพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการเชื่อฟัง
 ปฏิบัติความดีงามและงดจากการทำความผิดบาป

38-47 ทุกๆ ชีวิตจะถูกกักและจำนองไว้ด้วยการงาน
 อันชั่วร้ายต่างๆ ที่เขาได้กระทำมา จะไม่หลุดไปจากเขา
 จนกว่าจะถูกชดใช้สิทธิและโทษต่างๆ ตามที่เขาถือไว้
 ยกเว้นบรรดามุสลิมผู้บริสุทธิ์ เหล่าชน อัสฮาบุลยะมีน
 (ผู้คนที่รับสมุดบันทึกการงานด้วยมือขวา) ที่ได้ปลดปล่อย
 คอของพวกเขาให้รอดพ้นด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮ์ พวกเขา
 จะอยู่ในสวรรค์ที่มีอาจะพรรณนาคุณลักษณะของมัน พวกเขา
 จะจะซักถามซึ่งกันและกันถึงข่าวคราวของพวกเขาปฏิเสธ
 ศรัทธาที่เคยก่อความชั่วต่อตัวของพวกเขาเองว่า อะไรที่ทำให้
 ให้พวกเขาต้องเข้ารกและต้องล้มลงความร้อนของมัน
 เล่า ? คนชั่วเหล่านั้นจะตอบว่า เราไม่ได้เป็นผู้ละเมิดเมื่อ
 ครั้งมีชีวิตในโลกดunya เราไม่ได้จ่ายทานและทำดีกับคน
 ยากจนขัดสน และเราเคยพูดคุยด้วยเรื่องโกหกกับพวกที่
 บิดเบือนและหลงทาง และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการ
 สอบสวนและตอบแทน จนกระทั่งความตายได้มาหาเรา
 ในขณะที่เราอยู่ในสภาพแห่งการหลงทางและความชั่ว
 เหล่านั้น

48 ดังนั้นความช่วยเหลือของผู้ค้ำประกันทุกคนก็ไม่เกิด
 ประโยชน์ใดๆ แก่พวกเขาเลย ไม่ว่าจะเป็นมลาอิกะฮ์และ

فَمَا نَعْفَهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَكُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الرِّيحِ الْمَآئِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَدِيرِينَ عَلَيْنَا نَسْوَى بِنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يَرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ نَسْتَلْ يَا نَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فإِذَا رَأَى الْاَصْرَ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرَ ﴿٨﴾ وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَوْ رَزَّنَا إِي لِرَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَفْرَى ﴿١١﴾ يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ لَقِيَ مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَجْعَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْءَانُهُ ﴿١٧﴾ فإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحُ بِقُرْءَانِهِ ﴿١٨﴾ ثُمَّ نَعْلَمُ بِنَانِهِ ﴿١٩﴾

บรรดานับถือคนอื่น ๆ เพราะการช่วยเหลือค่าประกันนั้น จะเป็นผลต่อผู้ที่อัลลอฮฺโปรดปรานและอนุเมตติสทิทินัน ให้แก่ผู้ทำการค่าประกัน

﴿49﴾ - ﴿51﴾ เหตุใดเล่า เหล่ามุชริกีนผู้ตั้งภาคีพวกนี้ถึงได้ผินหลังออกไปจากอัลกุรอานและคำตักเตือนต่างๆ ของมัน ? ดู เหมือนกับว่าพวกเขาเป็นลาที่พืดคอยอย่างแรงและวิ่งหนีกระเจิง ประมาณว่ากำลังหนีจากราชสีห์ที่ดุร้ายยิ่งเลยทีเดียว

﴿52﴾ - ﴿53﴾ ทว่า พวกมุชริกีนเหล่านี้ทุกคนมีความโลภที่จะให้อัลลอฮฺประทานคัมภีร์ที่เปิดเผยแก่พวกเขาหลงมาจาก ฟากฟ้า เหมือนที่พระองค์ได้ประทานให้กับมูหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม มันไม่เป็นเช่นที่พวกเขาหวังไว้ดอก ทว่า ความจริงก็คือ พวกเขาไม่เกรงกลัว อาคิเราะฮฺ และไม่ได้เชื่อในการฟื้นคืนและการตอบแทน

﴿54﴾ - ﴿56﴾ เป็นเรื่องที่แน่นอนโดยแท้จริง ที่อัลกุรอานนั้น เป็นคำตักเตือนที่ทรงพลังยิ่งและเพียงพอที่จะให้พวกเขา ได้รับบทเรียนแล้ว ดังนั้น ผู้ใดที่ต้องการบทเรียนก็ให้เขา รับบทเรียนจากเนื้อหาของมัน และรับประโยชน์ด้วยทาง นำของมัน และพวกเขาจะไม่ได้รับบทเรียนจากมันได้นอกจากผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะมอบทางนำแก่พวกเขา เท่านั้น พระองค์ผู้บริสุทธิ์ยิ่งคือผู้คูควรที่สุดที่จะได้รับการ

เกรงกลัวและการเชื่อฟัง และเป็นผู้คูควรที่จะอภัยให้แก่ผู้ที่ศรัทธาและเชื่อฟังพระองค์

สู่เราะฮฺ อัล-กียามะฮฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ - ﴿4﴾ อัลลอฮฺได้สาบานกับวันแห่งการสอบสวนและการตอบแทน และสาบานกับดวงจิตที่ศรัทธาและยกาองซึ่งดำเนินผู้เป็นเจ้าของมันที่ได้ละทิ้งการเชื่อฟังและกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายเสียหาย โดยพระองค์สาบานว่ามนุษย์ทั้งหลายนั้นจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพ ฉะนั้นมนุษย์ผู้ฝ่าฝืนคนนั้นคาดคิดไปเองหรือว่าเขาไม่มีความสามารถที่รวบรวมกระดูกทั้งหลายของเขาหลังจากที่มันกระจัดกระจายไป ? ทว่า เราจะรวบรวม และเรามีความสามารถที่จะทำให้มัน และเล็บ - หลังจากได้รวบรวมและประกอบมัน - กลายเป็นการสร้างสรรคที่สมบูรณ์ขึ้นอีกครั้ง ให้เหมือนดังที่มันเคยเป็นก่อนการเสียชีวิต

﴿5﴾ - ﴿6﴾ ทว่า มนุษย์นั้นปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ เขาต้องการที่จะมีชีวิตอยู่บนการกระทำชั่วในห้วงเวลาที่เหลือในชีวิต เขาถามเชิงดูหมิ่นและปฏิเสธการเกิดขึ้นของกียามะฮฺว่า เมื่อไรแล้ววันกียามะฮฺจะเกิดขึ้น ?

﴿7﴾ - ﴿10﴾ ดังนั้น เมื่อดวงตาเกิดการสับสนและฉงนงงวยด้วยความตกใจเมื่อมันได้ความรุนแรงและวุ่นวายของวันกียามะฮฺ และแสงสว่างของดวงจันทร์ก็ดับสลายดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะถูกรวบรวมให้แสงสว่างของมันดับมอด ทั้งสองจะไม่มีแสงสว่างอีก เมื่อนั้น มนุษย์จะกล่าววว่า ไหนเล่าทางหนีให้รอดจากการลงโทษ ?

﴿11﴾ - ﴿12﴾ เรื่องราวไม่เป็นดังที่เจ้าคาดหวังจะหนีให้พ้นดอก - โอ้ มนุษย์เอ๋ย - มันไม่มีทางรอดและที่ปลอดภัยสำหรับเจ้า ยิ่งอัลลอฮฺผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงสรรพสิ่งจะกลับคืนไป และเป็นที่ทำนักรของพวกเขาในวันกียามะฮฺ แล้วทุกคนก็จะได้รับการตอบแทนตามที่เขาคูควร

﴿13﴾ ในวันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงกระทำทั้งหมดของเขา ทั้งดีและชั่ว ทั้งที่เคยทำมาก่อนและที่ทำในภายหลัง

﴿14﴾ - ﴿15﴾ ทว่า มนุษย์ก็เป็นพยานที่ชัดเจนแก่ตัวของเขาเอง มันทำให้เขาจำต้องยอมรับสิ่งที่เขาทำหรือที่เขาละทิ้ง และหากแม้ว่าเขาได้นำเอาข้ออ้างทั้งหมดมาแก้ตัวต่อความชั่วของเขาก็ตาม มันก็ไม่ใช่ประโยชน์แก่เขาแต่อย่างใดเลย

﴿16﴾ - ﴿19﴾ อย่าได้ขยิบลิ้นของเจ้า - โอ้ ผู้เป็นมบี - เพื่อท่องจำอัลกุรอานในยามที่ระหู่ได้ลงมาแก่เจ้า โดยที่เจ้าหวังจะรีบท่องจำมัน เนื่องจากกลัวว่ามันจะหลุดหายไปจากเจ้า แท้จริง เป็นหน้าที่ของเราที่จะเก็บรักษามันให้เจ้าได้จดจำไว้ในอกของเจ้า แล้วก็จะให้เจ้าได้อ่านมันเมื่อใดก็ตามที่เจ้าต้องการ ดังนั้น เมื่อทศนุญบริลของเราได้อ่านมันแก่เจ้า ก็จงสดับรับฟังการอ่านของเขาและนั่งเงียบฟังมันให้ดี แล้วก็จะอ่านเช่นที่เขาได้อ่านให้เจ้าฟัง แล้วก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะอธิบายสิ่งที่เป็นปัญหาแก่เจ้าในการที่จะเข้าใจมัน อาทิเช่น ความหมายและบทบัญญัติต่างๆ ของมัน

20 21 เรื่องราวมิได้เป็นเช่นที่พวกเขาคาดคิดกันหรือ
- ได้ เหล่ามนุษย์กิน - ที่พวกเขาเชื่อว่าไม่มีการฟื้นคืนและ
การตอบแทน ทว่าพวกเขาเป็นกลุ่มคนที่หลงใหลในดunya
และความสวยงามของมัน และพวกเขาก็ละทิ้งอาคิเราะฮฺ
และความสุขสำราญของมัน

22 23 โบนัสทั้งหลายของผู้คนที่มีความสุขในวันกียา
มะฮฺจะเปล่งปลั่ง สวยงาม และสุขสำราญ มันจะได้แล
เห็นพระผู้อภิบาลมันและผู้ทรงครอบครองกรรมสิทธิ์ของ
มัน แล้วมันก็จะมีความสุขยิ่งด้วยสิ่งนั้น

24 25 และโบนัสทั้งหลายของผู้คนที่เลวร้ายในวันก
ียามะฮฺจะบูดบึ้งซึ่งเคียด มันคาดได้ว่าจะต้องประสบกับ
ความทายนะอันใหญ่หลวง ซึ่งจะทำให้กระดูกสันหลังหัก
งออย่างรุนแรง

26 - 30 แน่นอนที่สุด เมื่อวิญญูณได้เคลื่อนมาถึงต้นคอ
และคนที่ร่วมดูอยู่ข้างๆ จะกล่าวแก่กันว่า มีผู้ใดบิดเปาและ
รักษาเขาให้หายได้ไหม ? และผู้ที่ใกล้ตายแน่ใจแล้วว่าสิ่งที่
เกิดขึ้นกับเขานั้นคือการต้องจากโลกนี้ไป เพราะได้เห็นมลาอิก
กะฮฺแห่งความตายแล้ว ความคับขันรุนแรงในห้วงแรกของชีวิต
อาคิเราะฮฺ ยังอัลลอฮฺตะอาลาคือที่ที่บ่าวทั้งหลายจะถูกงูงไป
หา ซึ่งอาจจะเป็นสวรรค์หรืออาจจะเป็นนรกก็ได้

31 - 35 ผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ได้เชื่อต่อศาสนทูตและ
อัลกุรอาน และไม่ได้ทำหน้าที่ละหมาดเพื่ออัลลอฮฺ แต่
ได้ปฏิเสธอัลกุรอาน และผินหลังให้กับการศรัทธา แล้วก็
เดินไปยังญาติมิตรของเขาด้วยความหยิ่งทะนงในท่าที่การ
เดินของเขา ความทายนะจะเกิดแก่เจ้า แล้วก็ทายนะอีก
และก็จะมีความทายนะแก่เจ้าอีก จากนั้นก็ทายนะอีกครั้ง

36 - 40 มนุษย์ผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพคิดว่าเขาจะถูก
ปล่อยโดยไม่ถูกใช้และไม่ถูกห้าม ไม่ถูกสอบสวนและไม่
ถูกลงโทษ กระนั้นหรือ ? มนุษย์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากหยด
น้ำที่อ่อนแอจากน้ำที่รังเกียจซึ่งถูกปล่อยและทิ้งไว้ในมด
ลูกดอกหรือ? แล้วมันก็จะกลายเป็นก้อนเลือดที่แข็งตัว
แล้วอัลลอฮฺก็ทรงสร้างและทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์และ
สมประกอบที่สุดด้วยความสามารถของพระองค์ ไม่ใช่
หรือ? แล้วพระองค์ก็ทำให้มนุษย์นี้แบ่งเป็นสองประเภท
คือ ชายกับหญิง พระเจ้าผู้ทรงสร้างสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ทรง
มีความสามารถที่จะสร้างมันอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่มันสูญ
สลายกระนั้นหรือ ? ทว่า แท้จริงพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์และ
สูงส่งย่อมต้องมีความสามารถในการนั้นอย่างแน่นอน

สุเราะฮฺ อัล-อินซาน

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 แท้จริง เวลาอันยาวนานได้ผ่านพ้นไปจากตัวมนุษย์
ก่อนที่เขาจะถูกเป่าวิญญาณ ซึ่งเวลานั้นเขาไม่ได้เป็นสิ่ง
ใดที่ถูกกล่าวถึงและไม่มีร่องรอยใดๆ ของเขาอยู่เลย

2 3 แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์มาจากน้ำที่ผสมกัน
ระหว่างน้ำเชื้อของผู้ชายและผู้หญิง เราได้ทดสอบเขาด้วย

كَلْبًا لَّيْحَابُونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَذُرُوبًا لَّا خَيْرَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رِيحَانًا نَّظِيرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ لَهَا رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالنَّفْسُ
السَّاقِيَةُ السَّاقِيَ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَيْكِ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِيُّ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صِلَىٰ ﴿٣١﴾
وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَكَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَمَتُّطٍ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ
فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُنْ طَفْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلقَةً فَخَلَقَ فَسُوَّىٰ ﴿٣٨﴾ جَعَلَ مِنهُ
الزَّوْجَيْنَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَيَّ أَنْ يَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُوْرَةُ الْاِنْسَانِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِّنْ طَفْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكَرًا وَإِنَّمَا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّا
لَلْآبِتَرَارِ بِشَرِّبُوتٍ مِّنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِرَاجِحَهَا كَأُفُورًا ﴿٥﴾

หน้าที่ต่างๆ ตามบทบัญญัติในเวลาต่อมา เราจึงได้สร้าง
ให้เขามีตาและหูเพื่อจุดประสงค์นั้น เพื่อให้เขาได้ฟัง
โองการต่างๆ และได้เห็นเครื่องหมายต่างๆ แท้จริง เราได้
ชี้แจงแก่เขาและทำให้เขารู้ถึงเส้นทางแห่งทางนำและการ
หลงทาง เส้นทางแห่งความดีและความชั่ว ให้เขาได้เลือก
เองว่าจะเป็นผู้ศรัทธาที่ชอบคุณ หรือเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาที่
ทรยศ

4 แท้จริง เราได้เตรียมโชตจวนเหล็กไว้แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา
ทั้งหลายซึ่งจะมัดเท้าพวกเขาไว้ และปลดออกที่ใช้มัดมือไว้กับ
คอของพวกเขา และเตรียมไฟนรกไว้ซึ่งพวกเขาจะถูกเผาในนั้น

5 แท้จริง บรรดาผู้ที่เชื่อฟังและบริสุทธิ์ใจ ผู้ที่ทำหน้าที่
ต่างๆ ต่ออัลลอฮฺตามสิทธิแห่งพระองค์นั้น ในวันกียามะฮฺ
พวกเขาจะได้ดื่มจากแก้วที่มีสุราซึ่งผสมด้วยสิ่งที่ดีเลิศ
ที่สุด นั่นคือน้ำจากการบูร

6 10 เครื่องดื่มที่ผสมการบูรนี้ คือตาน้ำที่เป่า
ของอัลลอฮฺจะได้ดื่มจากมัน จัดการบริหารมัน และให้มันไหล
ไปไหนก็ได้ตามที่พวกเขาต้องการอย่างง่ายดาย คนเหล่านี้
เมื่อครั้งในโลกดunya พวกเขาได้ทำตามสิ่งที่พวกเขากำหนด
ไว้เหนือตัวพวกเขาเองว่าจะเชื่อฟังอัลลอฮฺ พวกเขากลัวต่อ
การลงโทษของอัลลอฮฺในวันกียามะฮฺซึ่งมันมีอันตรายที่ใหญ่
หลวง และความร้ายกาจของมันจะกระจายแผ่กว้างโดนมวล

عَيْنَا شَرِبَ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يَجْعَرُونَهَا نَفْحِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيَطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لُؤْحِهِ لَئِلَّا نُرِيدَ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شُرَكَاءَ
الْيَوْمِ وَلَقَّهَهُمْ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَعْرَاقِ لَا يَرُونَ فِيهَا سُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَدِيلًا ﴿١٤﴾ وَنُطِافَ عَلَيْهِمُ بُرَائِدٌ
مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابُ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا دَارَأْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمْرًا رَأَيْتَ فِيهَا مِثْلَ كَأْسٍ كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ مِنْ سُندُسٍ
خُضْرٍ وَإِسْتَبْرَقٍ وَحُلُوعًا وَأَسَاوِرًا مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ سُرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ أَنْ تَزِيدَا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْكَفَرُوا ﴿٢٤﴾ وَأَذَكِرْ أَسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

มนุษย์ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงเมตตา พวกเขาให้อาหารแก่ผู้ที่
ขัดสนและผู้ไร้ความสามารถจะหาเลี้ยงชีพซึ่งไม่มีทรัพย์สิน
สมบัติใดๆ ใน الدنيا ทั้งๆ ที่พวกเขารักและมีความจำเป็นต่อ
อาหารนั้น พวกเขาจึงให้อาหารแก่เด็กกำพร้าที่ยากจนไร้
ทรัพย์สิน และเขยิบสงครามาจากพวกมุชริกีนและคนอื่น ๆ
และพวกเขาก็กล่าวแก่ตัวพวกเขาเองว่า แท้จริงแล้ว เราได้ทำ
ดีแก่พวกท่านทั้งหลาย เพราะหวังความโปรดปรานของอัลลอ
ฮฺและต้องการผลบุญจากพระองค์ เราไม่ต้องการ
ผลตอบแทนและไม่มีความหวังจะได้รับค่าสรรเสริญเยินยอจาก
พวกท่าน แท้จริง เรากลัวต่อพระผู้อภิบาลแห่งเรา ณ วันอัน
ไกลหาญกว่าวัยที่ใบหน้าทั้งหลายจะมูตบั้ง และหน้าผาก
ทั้งหลายจะขึงเคียดเนื่องด้วยความสยดสยองและความน่า
กลัวของวันนั้น

﴿11 - 14﴾ แล้วอัลลอฮฺก็ปกป้องพวกเขาจากความลำบาก
ยากเข็ญของวันนั้น พระองค์ได้ประทานความดีงามและ
รัศมีบนใบหน้าแก่พวกเขา และความดีใจและสุขสำราญใน
หัวใจของพวกเขา และได้ตอบแทนความอดทนของพวกเขา
ต่อการเชื่อฟังพระองค์ในโลกดunya ด้วยสวนสวรรค์อัน
ยิ่งใหญ่ ที่พวกเขาได้ดื่มกินตามที่พวกเขาปรารถนา พวกเขา
ได้สวมใส่ผ้าไหมที่นุ่มละเอียด เอนกายพิงหลังอยู่บนเตียงที่
ประดับประดาด้วยผ้าและม่านที่เลิศหรู พวกเขาจะไม่พบ

กับความร้อนของดวงอาทิตย์และความเย็นจัด แมกไม้ของ
สวรรค์จะปกคลุมอยู่ใกล้พวกเขา มันถูกทำให้อยู่แค่เอื้อม
แก่พวกเขาพร้อมที่จะใช้มือหยิบมันมาอย่างสะดวกสบายตาย
﴿15 - 18﴾ บริวารรับใช้จะวนเวียนเข้าหาพวกเขาด้วยภาชนะ
ที่ทำจากเงิน และถ้วยเครื่องดื่มที่ทำจากแก้ว แก้วที่มาจาก
เงิน ผู้รินเครื่องดื่มจะรินให้เท่าที่คนดื่มกระหายอยากจะดื่ม
ไม่มากไม่น้อย คนที่ดื่มเหล่านี้จะถูกให้ดื่มในสวรรค์ด้วยแก้วที่
เต็มไปด้วยสุราที่ผสมด้วยขิง พวกเขาจะดื่มจากตาน้ำใน
สวรรค์ที่มีชื่อว่า สัลสะบีด ที่ชื่อเช่นนั้นเพราะน้ำของมันนั้น
ปลอดภัย มีรสดีและคล่องคอ

﴿19﴾ เหล่าคนที่ดีเหล่านี้จะมีบริกรที่เป็นเด็กๆ ที่คงความ
เป็นเด็กเช่นนั้นตลอดกาลมาคอยให้บริการพวกเขา เมื่อ
พวกเขามองพวกเด็กๆ เหล่านี้ พวกเขาจะคิดว่าเด็กๆ
เหล่านั้นเป็นไข่มุกที่มีประกายแวววาว - เนื่องด้วยความ
งดงาม สนิทที่บริสุทธิ์ และใบหน้าทีเจิดจรัสของพวกเขา
﴿20﴾ และเมื่อเจ้ามองไปยังที่ใดก็ตามในสวรรค์ เจ้าจะเห็น
ความสุขสำราญที่มีอาจจะพุดรณาได้ และมีสิทธิ์
ครอบครองที่กว้างขวางไม่มีสิ้นสุด

﴿21﴾ ร่างกายของพวกเขาถูกห่อหุ้มและประดับประดาให้
สวยงามด้วยเสื้อผ้าที่ด้านในของมันนั้นเป็นไหมละเอียดนุ่มสี
เขียว และด้านนอกของมันนั้นเป็นไหมหยาบ พวกเขาถูก
ตกแต่งด้วยกำไลจากเงิน และนอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้น
แล้ว พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะให้พวกเขาได้ดื่ม
เครื่องดื่มที่ปราศจากความสกปรกและโสโครก

﴿22﴾ จะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า : แท้จริง นี่คือน้ำที่ถูก
เตรียมไว้สำหรับพวกเจ้า เป็นผลตอบแทนต่อการงานที่ดี
ทั้งหลายของพวกเจ้า และการงานของพวกเจ้าในดunya
นั้นเป็นที่โปรดปรานและถูกตอบรับ ณ องค์อัลลอฮฺ

﴿23﴾ แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมาแก่เจ้า - ให้อ
เป็นรอดซูล - ด้วยการประทานลงมาจากรา เพื่อให้เจ้าได้
ตั้งเตือนมวลมนุษย์ด้วยคำสอนต่างๆ ที่อยู่ในนั้น ทั้งคำ
สัญญาที่ดีและที่ร้าย ทั้งผลบุญและการลงโทษ

﴿24 25﴾ ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อกำหนดการของพระผู้
อภิบาลแห่งเจ้าและจงยอมรับมัน และจงอดทนต่อ
บทบัญญัติต่างๆ จงดำเนินไปตามนั้น และอย่าได้เชื่อฟัง
พวกมุชริกีนผู้จมปลักอยู่ในตัณหาและเลยเถิดในการ
ปฏิเสธศรัทธาและการหลงทาง และจงยืนหยัดด้วยการ
รำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลแห่งเจ้าและขอพรต่อ
พระองค์ ในช่วงเช้าและช่วงเย็นของกลางวัน

﴿26﴾ และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืนนั้น เจ้าจงบนบ้อมต่อ
พระผู้อภิบาลของเจ้า จงละหมาดเพื่อพระองค์ และจง
ตะสัจญัตด้วยระยะที่ยาวนานในเวลานั้น

﴿27﴾ แท้จริง บรรดามุชริกีนเหล่านี้ พวกเขาขึ้นขอบดunya
และง่วนอยู่กับมัน และพวกเขาได้ละทิ้งการทำงานเพื่อ
อาคิเราะฮฺและเพื่อความสุขรอดพ้นของพวกเขาในวันที่ทุกข์
ยากแสนสาหัสไว้เบื้องหลังพวกเขา

28 เราได้สร้างพวกเขา และได้ทำให้การสร้างพวกเขา ประณีตสมบูรณ์ และเมื่อเราต้องการเราก็ทำลายพวกเขา แล้วเราก็จะนำคนกลุ่มอื่นที่เชื่อฟังและปฏิบัติตาม คำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเข้ามาแทนที่

29 - 31 สุเราะฮ์ฮุญฟเป็นบทเรียนสำหรับมนุษย์ทั้งหลาย ดังนั้น ผู้ใดปรารถนาจะได้ความดีแก่ตัวเขาเองในโลกคน ยาศาและอาคิเราะฮ์ ก็ให้เขานำเอาการศรัทธาและดีการเป็น ทางที่จะพาเขาไปสู่การอภัยโทษของอัลลอฮ์และความ โปรดปรานของพระองค์ และไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาประสงค์ อยากรได้เว้นแต่มันจะไปตามกำหนดของอัลลอฮ์และ ความประสงค์ของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถึง สภาพต่างๆ ของสรรพสิ่งทั้งหมดของพระองค์ ผู้ทรงปรีชา ญาณในการบริหารจัดการและสร้างสรรพสิ่ง พระองค์จะ นำผู้ที่ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ให้เข้าไปอยู่ ความเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์ นั่นคือ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย และทรงเตรียมการลงโทษอัน เจ็บปวดแก่บรรดาผู้อธรรมที่ละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์

สุเราะฮ์ฮุญฟ อัล-มูรสะลาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 - 7 อัลลอฮ์ทรงสาบานกับลมที่พัดเข้ามาอย่าง ต่อเนื่องติดต่อกัน และด้วยพายุที่พัดสร้างความเสียหาย และด้วยมลาอิกะฮ์ที่ถูกกำหนดหน้าที่ให้กวาดต้อนก้อน เมฆไปตามที่อัลลอฮ์ประสงค์ และด้วยมลาอิกะฮ์ที่ลงมา จากอัลลอฮ์ด้วยการจำแนกแยกแยะระหว่างความจริง และความเท็จ ระหว่างสิ่งที่หะลาลและหะรออม และด้วย มลาอิกะฮ์ที่รับวะหฺยูจากอัลลอฮ์และนำลงมายังบรรดา นบีของพระองค์ เพื่อเป็นการประกาศและตักเตือน จากอัลลอฮ์แก่มวลมัลกุกผู้ถูกสร้างของพระองค์ เพื่อไม่ให้ พวกเขากล่าวอ้างอย่างใดได้อีก แท้จริงแล้วสิ่งที่พวกเขา ถูกสัญญาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวันกิยามะฮ์ รวมทั้งการ สอบสวนและการตอบแทนในวันนั้นย่อมต้องเกิดขึ้น แน่นนอนอย่างไม่มีทางเลี่ยง

8 - 15 เมื่อดวงดาวทั้งหลายได้ถูกดับแสงของมันให้สูญ ดิน และเมื่อชนฟ้าแตกแยกออก และเมื่อภูเขาแตกกระจาย กระจายและกลายเป็นฝุ่นที่โดนลมพัด และเมื่อบรรดา ศาสนทูตได้ถูกกำหนดเวลาและการนัดหมายเพื่อแจกแจง ตัดสินระหว่างพวกเขาและประชาชาติของพวกเขา จะถูก กล่าวไว้ เพื่อวันที่ยิ่งใหญ่อันใดเล่า เหล่าอรชูลจึงถูกยึดให้ ล่าช้า ? มันถูกยึดเวลาเพื่ออรชุนแห่งการตัดสินและแจก แจงระหว่างมวลมัลกุกผู้ถูกสร้าง และอันใดเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ มนุษย์ - ได้รู้ว่า อะไรคือวันแห่งการแจกแจงตัดสิน อะไรคือความรุนแรงและความน่ากลัวของมัน ? ความ หายนะอันใหญ่หลวงในวันที่ถูกสัญญานั้นจะเกิดขึ้นกับ เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธา

16 - 18 หรือเรามีได้ทำลายประชาชาติในอดีตที่ผ่านมา ก่อนๆ แล้ว เนื่องจากพวกเขาได้ปฏิเสธศาสนทูต เช่น พวก ของนูห์ พวกฮูด และพวกษะมูด ? แล้วเราก็จะให้คนรุ่น

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝٢٦ إِنَّا نَحْنُ الْخَالِقُ وَالْعَاصِلُ ۝٢٧ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝٢٨ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ ۝٢٩ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝٣٠ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٣١ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝٣٢

سُورَةُ الْهُنُتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝١ وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا ۝٢ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ۝٣ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۝٤ فَالْمَلَقَتِ ذِكْرًا ۝٥ عُدْرًا أَوْ ذُرًّا ۝٦ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعَ ۝٧ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝٨ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝٩ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝١٠ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ۝١١ لِأَيِّ يَوْمٍ أُحِلَّتِ ۝١٢ يَوْمِ الْفَصْلِ ۝١٣ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝١٤ وَبَلِّ يَوْمَئِذٍ ۝١٥ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٦ أَلَمْ تُهْلِكِ الْآلَافِينَ ۝١٧ ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ۝١٨ كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝١٩ وَبَلِّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝٢٠

หลังที่ปฏิเสธและฝ่าฝืนเหมือนพวกเขาได้ตามพวกเขาไป ด้วย ด้วยการทำลายเยี่ยงเดียวกันนั้น เราจะทำให้เกิดแก่ เหล่าผู้คนที่ชั่วร้ายในหมู่พวกปฏิเสธศรัทธาชาวมักกะฮ์ เนื่องด้วยพวกเขาปฏิเสธท่านรอซูล คืออัลลิลลฮุญฟ อะลียฮฺ วัระสลัลลิม

19 ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ทุกคนที่ปฏิเสธว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าที่แท้จริงเพียง พระองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ แก่พระองค์ และผู้ที่ปฏิเสธ การเป็นนบี การฟื้นคืนชีพและการสอบสวน

20 - 23 เรามีได้สร้างพวกเขา - โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ทั้งหมด - จากน้ำเชื่อที่อ่อนแอและต่ำต้อยน่ารังเกียจดอก หรือ ? แล้วเราก็ให้มันได้อยู่ในที่ที่ปลอดภัยนั่นคือในมดลูก ของสตรี ภายในระยะเวลาที่กำหนดชัดเจน ณ ที่อัลลอฮ์ มิใช่หรือ ? แล้วเราก็ได้กำหนดการสร้าง การก่อรูปร่าง และ การคลอดของเขา ดังนั้น เรานี้แหละเป็นผู้กำหนดที่ดีเยี่ยม ยิ่งแล้ว

24 ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาของเขา

25 - 27 เรามีได้สร้างแผ่นดินนี้ที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่บน มันดอกหรือ ? ซึ่งมีทั้งบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตมากมายนับไม่ ถ้วนบนพื้นของมัน และผู้ที่ตายไปแล้วอีกมากมายไม่จำกัด

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدْرِ
 مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فِعْمَ الْقَدَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
 أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتَا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْسِي
 شَمِخْتٍ وَأَسْفَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
 أَطْلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تَلْدَتِ
 شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَكْرِ
 كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمَلَتِ صَفْرًا ﴿٣٣﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْدِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْكُمُ وَالْأَوْلِيْنَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي
 ظِلِّلٍ وَعَيْبُونَ ﴿٤١﴾ وَفُورِكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كَلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كَلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ جَزَاءُكُمْ ﴿٤٦﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ أَقِيلَ لَهُمْ أَزْكُمَا لَا يَرْكُمُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلُّ
 يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

จำนวนในท้องของมันเป็น เราจะได้สร้างภูเขาที่มันคงสูง
 ตะแห่งงานไว้บนแผ่นดินนั้น เพื่อไม่ให้มันสิ้นไหวไปพร้อม
 พวกเจ้า เราไม่ได้เห็นสิ่งที่จัดและโอชะแก่พวกเจ้าดอกหรือ?
 28 ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกียามะฮฺ
 จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธบุญคุณต่างๆ เหล่านี้
 29 - 33 จะถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวัน
 กียามะฮฺว่า จงเดินไปยังการทรมานในนรกภูษันนัมที่
 พวกเจ้าเคยปฏิเสธมันแต่ก่อนในโลกดุนยา จงเดินไป แล้ว
 พวกเจ้าก็ต้องพักอยู่ได้ร่มเงาของคว้นจากนรกที่แบ่งสาขา
 ออกเป็นสามกลุ่ม ร่มเงานั้นไม่ได้ป้องกันความร้อนใดๆ
 ได้เลย และมันไม่ได้ป้องกันความร้อนจากเปลวแห่งไฟ
 นรกได้แต่อย่างใดเลย แท้จริง ภูษันนัมจะปล่อยประกาย
 ไฟอันใหญ่มหาศาลออกจากรก ประกายอันหนึ่งของมัน
 ใหญ่เหมือนกับอาคารที่สูงใหญ่อยู่ ประหนึ่งดังว่าประกาย
 ไฟที่พวยพุ่งนั้นเป็นคูดาค่าที่สีของมันเป็นคองไปทางเหลือง
 34 ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกียามะฮฺ จะ
 เกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธสัญญาแห่งความนากลัวเหล่านี้ของอัลลอฮฺ
 35 - 36 นี่คือนวันกียามะฮฺที่พวกปฏิเสธศรัทธาไม่สามารถ
 ปรปักษ์พูดในสิ่งที่ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และไม่ถูก
 อนุญาตให้พวกเขาพูดเพื่ออ้างข้ออภัยแก่ตัวเอง เพราะไม่มี
 ข้ออ้างใดๆ แก่พวกเขาอีกแล้ว

37 ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกียามะฮฺ จะ
 เกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันกียามะฮฺ และสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวันนั้น
 38 - 39 นี่คือนวันที่อัลลอฮฺจะทรงตัดสินระหว่างมวลมัจดูก
 ที่ถูกสร้างของพระองค์ ความจริงและความเท็จจะปรากฏ
 ความแตกต่างอย่างชัดเจน เราจะได้รวบรวมพวกเจ้า - ใ้อ
 เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาแห่งประชาชาตินี้ - พร้อมๆ กับคนยุค
 ก่อนๆ ในหมู่ประชาชาติที่ผ่านมา ถ้าหากพวกเจ้ามีอุบาย
 ไตที่จะให้รอดพ้นจากการลงโทษได้ก็ให้อุบายนั้นเสีย และ
 จงปลดปล่อยตัวพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันรุนแรง
 ของอัลลอฮฺ และการชำระความผิดบาปของพระองค์
 40 ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกียามะฮฺ จะเกิด
 แก่ผู้ที่ปฏิเสธวันกียามะฮฺนั้น
 41 - 45 แท้จริง บรรดาผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของ
 พวกเขาในโลกดุนยา และป้องกันตนจากการลงโทษของ
 พระองค์ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆ ของพระองค์ และ
 หลีกห่างจากข้อห้ามต่างๆ ของพระองค์ พวกเขาในวัน
 กียามะฮฺจะอยู่ได้ร่มเงาของแมกไม้ที่ร่มรื่นและมีตาน้ำที่
 ไหลอยู่ มีผลไม้อันมากมายที่พวกเขาชอบให้พวกเขาได้กิน
 อย่างสำราญ จะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงกิน
 อย่างโอชะ และจงดื่มอย่างชื่นใจเถิด เนื่องด้วยเหตุที่พวก
 เจ้าได้ปฏิบัติความดีงามมาก่อนในโลกดุนยา แท้จริง ด้วย
 การตอบแทนอันยิ่งใหญ่เยี่ยงนั้นเราได้ตอบแทนบรรดาผู้ที่
 ดีเลิศในการปฏิบัติคุณความดีและการเชื่อฟังของพวกเขา
 ต่อเรา ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวัน
 กียามะฮฺ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนและการ
 สอบสวนนี้ และสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในวันนั้น ทั้งที่เป็นความ
 สำราญและการลงโทษทรมาน
 46 หลังจากนั้นอัลลอฮฺก็ได้ขมูบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
 ทั้งหลายว่า พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่เอร็ดอร่อยในโลก ดุน
 ยา และจงเสพลูขความสำราญที่สูงสุลลยของมันเป็นสักขวง
 ระยะเวลาหนึ่งที่น้อยนิด แท้จริง พวกเจ้าเป็นผู้ที่ก่อกรรม
 ความชั่วด้วยการที่พวกเจ้าตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ
 47 ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกียามะฮฺ
 จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนและการสอบสวน
 48 และเมื่อถูกกล่าวแก่เหล่ามุขริกินเหล่านี้ว่า จง
 ละหมาดเพื่ออัลลอฮฺ และนบอบต่อพระองค์ พวกเขา
 ก็ไม่ละหมาดและไม่นบอบ ทว่า พวกเขาก็ยื่นกราบบน
 ความมโหดโหดของพวกเขา
 49 - 50 ความหยวนะและการลงโทษอันสาหัสในวัน
 กียามะฮฺ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธโองการต่างๆ ของอัลลอฮฺ
 หากว่าพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ แล้วพวกเขาจะ
 ศรัทธาต่อคัมภีร์และคำพูดใดนอกเหนือไปจากนั้นอีกเล่า?
 ทั้งๆ ที่มันเป็นคัมภีร์ที่ชี้แจงทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งชัดเจนยิ่งทั้ง
 ข้อตัดสิน บทบัญญัติ และเรื่องราวต่างๆ ของมัน เป็น
 คัมภีร์ที่อัศจรรย์ทั้งสำนวนและความหมายต่างๆ ของมัน

สุเราะฮ์ อัน-นะปะอ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-3 พวกกาไฟรกรือยซ์(ญะฮ์ล) ได้ถามกันไปมาถึงเรื่องอะไร ? พวกเขาได้โต้ถามระหว่างกันถึงชาวคราวที่ใหญ่หลวง นั่นคือเรื่องราวเกี่ยวกับอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ซึ่งแจ้งให้ทราบถึงการฟื้นคืนชีพที่พวกกาไฟรกรือยซ์สงสัยและปฏิเสธมัน

4-5 เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่พวกมุชริกินเหล่านี้ได้คาดคิดเอาไว้หรอก พวกเขาเหล่านั้นจะรู้ถึงผลบั้นปลายแห่งการปฏิเสธของพวกเขา และสิ่งที่อัลลอฮ์จะทำกับพวกเขาในวันกียามะฮ์จะปรากฏให้เห็นแก่พวกเขา แล้วสิ่งนั้นก็เป็นที่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา และเป็นที่ยึดมั่นแน่นอนถึงความสัจจริงของสิ่งที่ท่านบี มุหัมมัด คืออัลลลอฮ์จะลงโทษผู้ปฏิเสธได้นำมาแจ้ง ทั้งเรื่องเกี่ยวกับอัลกุรอานและการฟื้นคืนชีพ และนี่เป็นการชมขวัญและสัญญาอันเลวร้ายแก่พวกเขาเอง

6 เราไม่ได้สร้างให้แผ่นดินราบเรียบแก่พวกเจ้าให้เหมือนกับที่ปลูกพืชดอกหรือ?

7 และเราไม่ได้สร้างให้ภูเขาเป็นหมุดตรึงไว้ดอกหรือ เพื่อไม่ให้แผ่นดินสั่นไหวไปพร้อมๆ กับพวกเจ้า?

8 และเราได้สร้างพวกเจ้าเป็นพวกๆ ทั้งชายและหญิงมิใช่หรือ?

9 และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นที่พักผ่อน แก่ร่างกายของพวกเจ้า ให้พวกเจ้าได้นั่งและสงบกับการนอนนั้น?

10 และเราได้ทำให้กลางคืนเป็นอาภรณ์ ซึ่งความมืดของมันห่อหุ้มและปกคลุมพวกเจ้า เย็นเดียวกันกับการที่เสื้อผ้าปกปิดผู้สวมใส่มัน?

11 และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่ใช้ชีวิต ให้พวกเจ้ากระจ่ายกันหาเลี้ยงชีพ และชวนขวายเป็นเพื่อผลประโยชน์ของพวกเจ้าเอง?

12 และเราได้สร้างเนื้อพวกเจ้าเป็นเจ็ดชั้นฟ้าที่มีอาคาร แข็งแกร่งและการก่อสร้างที่ประณีต ไม่มีแตกร้างและรอยแยก?

13 และเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นดวงไฟที่ลุกโชนและส่องสว่าง?

14-16 และเราได้หลั่งน้ำจากก้อนเมฆให้เป็นฝนชุก เพื่อเราจะได้ทำให้เมล็ดผลต่างๆ ที่มนุษย์ใช้กิน และพืชต่างๆ ที่สัตว์สัตว์ทั้งหลายใช้เป็นอาหารได้งอกงายขึ้น รวมทั้งเรือกสวนแมกไม้ที่มีกิ่งก้านสาขาแตกออกมาปกคลุมซึ่งกันอยู่อย่างมากมาย?

17-18 แท้จริง วันแห่งการตัดสินระหว่างมัจลุกล ซึ่งหมายถึงวันกียามะฮ์นั้น มันเป็นเวลาและกำหนดสัญญาที่แน่นอนชัดแจ้งสำหรับคนรุ่นก่อนและรุ่นหลังทั้งหมด เป็นวันที่มลาอิกะฮ์เป่าลงในแตรเพื่อประกาศให้รู้ว่าถึงเวลา

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

كَلَّا سِعَامُونَ ﴿٤﴾ نَزُّو كَلَّا سِعَامُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَّأَرْضٍ مَّهْدًا ﴿٦﴾

وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾

وَجَعَلْنَا آيَاتٍ بِلَيْلٍ بَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا سِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلْنَا أَلْفَافًا ﴿١٦﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَقْوَابًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّغْيِينِ مَتَابًا ﴿٢٢﴾ لَيْتِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا الْحَمِيمَ وَعَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جِرَاءَ وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

แห่งการฟื้นคืนชีพ และพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ๆ ทุกๆ ประชาชาติจะมาพร้อมกับผู้นำของพวกเขา

19 ท้องฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วมันก็จะจะมีประตูหลายบาน ให้มลาอิกะฮ์ส่งมา

20 และภูเขาจะถูกดึงออกมาให้แตกกระจาย จากที่มันเคยแข็งแกร่งมั่นคง แล้วมันก็จะกลายเป็นเหมือนภาพเงาที่ลวงตา

21-26 แท้จริง นรกจะฮันนัมในวันนั้นจะบรรจุบรรดาผู้คนที่ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งมันถูกเตรียมไว้เป็นที่กลับสำหรับพวกเขาเหล่านั้น โดยพวกเขาจะอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน ต่อเนื่องไม่มีสิ้นสุด ไม่มีอาหารให้กินเพื่อประทังความร้อนของนรก และไม่มีเครื่องดื่มดับกระหายแก่พวกเขา นอกจากมีแต่น้ำร้อนและน้ำหนองของขวานรก พวกเขาได้รับผลตอบแทนเหล่านั้นอย่างยุติธรรม สมกับพฤติกรรมต่างๆ ที่พวกเขาเคยปฏิบัติมาก่อนในโลกดุนยา

27-30 แท้จริง พวกเขาไม่เคยกลัววันแห่งการสอบสวน พวกเขายังไม่ได้ทำความดีเตรียมไว้สำหรับมัน และพวกเขาก็ปฏิเสธสิ่งที่เหล่าศาสนทูตมานำแจ้งอย่างจริงจัง และทุกๆ สิ่งนั้นเราได้รู้และได้บันทึกมันไว้แล้วในกระดานที่ถูกเก็บรักษาไว้ คือ อัล-เลาะห์ อัล-มะห์ฟูซ ดังนั้น จงลืมนร

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
 دِهَانًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْتُمْ كَذِبًا عَدَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ ﴿٧٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّازِعَاتُ غَرَقَاتُ ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتُ تَشِيطَاتُ ﴿٢﴾ وَالسَّيْحَاتُ لَبِيحَاتُ سَبَّحَاتُ
 ﴿٣﴾ فَالسَّيِّئَاتُ سَبَّحَاتُ ﴿٤﴾ فَالْمُدِيرَاتُ أَمْرَاتُ ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُنَّهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا
 خَشَعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا لِمَ رُدُّوْنَا فِي الْخَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَمْ ذَا كُنَّا
 عِظْمًا تَحْرَهُ ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَجْدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

ผลตอบแทนการทำงานของพวกเจ้าเกิด - โอ้ เหล่าผู้ปฏิเสธ
 ศรัทธาทิ้งหลาย - เพราะเราจะไม่เพิ่มให้แก่พวกเจ้าโดย
 เด็ดขาด เว้นแต่จะเพิ่มการทรมานที่พวกคุณเห็นว่าการ
 ทรมานที่พวกเจ้าประสบอยู่ให้มากขึ้นไปอีก
 31 - 35 แท้จริง สำหรับบรรดาผู้คนที่ยุ่งเร่งต่อพระผู้
 อกีบาลของพวกเขาก็ได้กระทำความดีนั้น จะได้รับชั
 ษณะด้วยการเข้าสวรรค์ แท้จริง สำหรับพวกเขาแล้ว จะ
 ได้รับเรือกสวนอันใหญ่โตและสวนองุ่น พวกเขาจะได้รับ
 คู่ครองเป็นบรรดาสาวอายุอ่อน ที่มีอายุรุ่นราวคราว
 เดียวกัน และจะได้รับแก้วที่เต็มไปด้วยสุรา พวกเขาจะ
 ไม่ได้ยินคำพูดที่เป็นเท็จในสวรรค์ และพวกเขาจะไม่กล่าว
 คำโกหกระหว่างกัน
 36 - 39 สิ่งที่พวกเขาได้รับทั้งหมดนั้นเป็นการตอบแทน
 และการประทานจากอัลลอฮู เป็นการให้ที่มากมาย
 เพียงพอแก่พวกเขา พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและ
 แผ่นดิน และสรรพสิ่งต่างๆ ในระหว่างทั้งสองนั้น ผู้ทรง
 เมตตาทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ พวกเขาไม่มีสิทธิ์ที่
 จะเรียกร้องใดๆ ต่อพระองค์เว้นแต่ในสิ่งที่ทรงอนุมัติให้
 เท่านั้น วันที่ญิบรীลและมลาอิกะฮฺทั้งหลายจะยืนเป็นแถว
 พวกเขาไม่สามารถให้การค้าประกันความช่วยเหลือแก่

ผู้ใดนอกจากคนที่อัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาอนุญาตให้ค้า
 ประกันได้ และพระองค์ได้กล่าวคำที่สัจจริงและถูกต้อง
 นั้นคือวันอันสัจจริงที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีกว่าจะเกิดขึ้น
 ดังนั้น ผู้ใดที่ประสงค์จะให้รอดพ้นจากความยากเข็ญของ
 วันนั้น ก็จงชวนขวายหาทางกลับไปยังพระผู้อภิบาลของ
 เขาด้วยการทำความดีเถิด
 40 แท้จริง เราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการทรมานในวัน
 อาคิเราะฮฺอันใกล้ วันที่ทุกคนจะได้เห็นไม่ว่าความดีที่เคย
 ทำหรือความชั่วที่เคยก่อไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าว
 ขึ้นเนื่องด้วยความยากเข็ญทรมานทรมายจากการสอบสวนว่า
 โอ้ ถ้าฉันเป็นดินไปเสียก็ดี ฉันจะได้ไม่ถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก
 ครั้ง

สุเราะฮ์ อัน-นาซียาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ
 1 - 7 อัลลอฮฺได้สร้างบานด้วยเหล่ามลาอิกะฮฺที่ตั้ง
 วิทยญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแรง และด้วยม
 ลากิอะฮฺที่รับวิทยญาณของบรรดาผู้ศรัทธาอย่าง
 แคล้วคล่องว่องไวและอ่อนโยน และด้วยเหล่ามลาอิกะฮฺที่
 ่วยแหวกในการลงมาจากฟ้าและดิ่งขึ้นไปบนนั้นอีก
 แล้วก็ด้วยเหล่า มลาอิกะฮฺที่รีบรุดเพื่อรับคำสั่งทำตามพระ
 บัญชาของอัลลอฮฺ แล้วก็ด้วยเหล่ามลาอิกะฮฺที่ทำหน้าที่
 ตามคำสั่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาคได้มอบหมายให้
 จัดการเรื่องราวต่างๆ ของเอกภพ - ไม่อนุญาตให้มัลคูลผู้
 เป็นบ่าวทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระผู้
 อภิบาลเขา ถ้าหากเขาทำเช่นนั้น เขาก็ยอมตั้งภาคีแล้ว -
 แท้จริง เหล่าสรรพสิ่งถูกสร้างทั้งหลายจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ
 และจะถูกสอบสวน ในวันที่แผ่นดินสะเทือนด้วยการเป่า
 ครั้งทีหนึ่ง คือการเป่าให้ทุกคนตาย แล้วก็ตามด้วยการ
 เป่าครั้งที่สองที่ทำให้ทุกคนฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง
 8 9 หัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธในวันนั้นจะสั่นสะท้าน
 เนื่องด้วยความกลัวที่รุนแรง ดวงตาของคนเหล่านั้นจะ
 ละห้อยเพราะความน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่พวกเขา
 มองเห็น
 10 - 12 พวกที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเหล่านี้จะกล่าวว่า
 เราจะถูกนำกลับไปสู่สิ่งที่เราเป็นอยู่เมื่อสมัยที่เรามีชีวิต
 บนแผ่นดินอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่เรามาตายไปแล้วกระนั้น
 หรือ? เราจะถูกนำกลับไปอีกครั้ง หลังจากที่เรากลายเป็น
 กระดูกที่ผุกร่อนหมดแล้วกระนั้นหรือ? พวกเขากล่าวว่า
 การกลับของเราดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นการกลับไปทีไรห้วง
 และโกหกมดเท็จ
 13 14 ดังนั้น แท้จริงแล้ว มันเป็นการเป่าแตรเพียงครั้ง
 เดียว แล้วพวกเขา ก็จะฟื้นขึ้นมาบนแผ่นดินอีกครั้ง หลังจาก
 ที่พวกเขาถูกฝังอยู่ในท้องของมัน
 15 ได้มีเรื่องราวของมุซามาย์เจ้าแล้วหรือยัง - โอ้ ผู้
 เป็นศาสนทูต ?

16 - 19 เมื่อครั้งที่พระเจ้าเป็นเจ้าของเขาได้เรียกเขา ณ
หว่างเขาอันจำเจริญยึ่งที่มีชื่อว่า "ภูว" พระองค์ได้ทรง
กล่าวแก่เขาว่า จงเข้าไปยังพิโรธานุ แท้จริง เขานั้นได้เคย
เถิดยั้งในการฝ่าฝืน เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า ท่านต้องการที่
จะชักพอกหัวใจให้สะอาดจากสิ่งบกพร่องต่างๆ และ
ต้องการจะประดับประดามันด้วยการศรัทธาหรือไม่ และ
จะให้ฉันชี้ทางท่านไปสู่การเชื่อฟังพระเจ้าของท่าน เพื่อให้
ท่านกลัวและยำเกรงต่อพระองค์หรือไม่ ?

20 - 22 แล้วมุซาก็แสดงสัญญาณอันอัศจรรย์ต่างๆ ที่
ยิ่งใหญ่แก่พิโรธานุ นั่นคือไม้เท้ากับมือของเขา แล้วพิโร
ธานุก็ปฏิเสธนบีของอัลลอฮ์ คือ มุซา อะลียฮิสลาม และ
ได้ทรยศฝ่าฝืนต่อพระเจ้าผู้อภิบาลของเขา แล้วก็ผินหลังเมิน
ห่างออกไปจากการศรัทธา และพยายามอย่างยิ่งที่จะ
ขัดขวางมุซา

23 - 26 แล้วพิโรธานุก็รวบรวมพรรคพวกในอาณาจักร
ของเขาพร้อมกับเรียกพวกเขาว่า ข้าคือพระเจ้าของพวกเขา
ท่านซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดเหนือกว่าอีก ดังนั้น อัลลอฮ์จึง
ทรงชำระโทษเขาด้วยการลงโทษในศุนยาและอาคิเราะฮ์
และได้ทำให้เขาเป็นอุทาหรณ์และการขู่เตือนแก่ผู้ที่
ประพฤติดูชั่วเยี่ยงเขาในหมู่ผู้อาจหาญที่จะทรยศพระองค์
แท้จริง ในตัวพิโรธานุและการลงโทษที่ประสบแก่เขานั้น
ย่อมเป็นบทเรียนแก่ผู้ที่ได้คิดได้และหวาดเกรง

27 - 33 การพินาศซึ่งพอกครั้งของพวกเขาเจ้า - โอ้ มนุษย์
ทั้งหลาย - หลังจากความตายของพวกเขาเจ้านั้น

ยากลำบากกว่าในการคิดคำนวณของเจ้า มากกว่าการ
สร้างชั้นฟ้ากระนั้นหรือ ? พระองค์ยกมันเหนือพวกเขา
เป็นดังอาคาร และทำให้หลังคาของมันสูงส่งบนอากาศ
ไม่มีสันที่บกพร่องและแตกร้าว ทรงทำให้กลางคืนของมัน
มันมืดมิดด้วยการอัลดงของดวงอาทิตย์ และทำให้
กลางวันเจิดจ้าด้วยการแย้มขึ้นของมัน และทรงแผ่
แผ่นดินให้ลาดหลังจากที่ได้สร้างชั้นฟ้า ทรงฝาก
คุณประโยชน์ต่างๆ ไว้ในแผ่นดินนั้น ทรงทำให้มีตาน้ำ
แตกออกมา ทรงให้มีพืชที่ใช้เลี้ยงสัตว์แตกหน่อออกมา
และทรงทำให้มีภูเขาเป็นหมุดตรึงมันไว้ พระองค์ผู้บริสุทธิ์
ทรงสร้างนุอุมัตต่างๆ เหล่านี้เป็นคุณประโยชน์แก่พวกเขา
และสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ของพวกเขา (การที่พระองค์ทำให้
พวกเขาบังเกิดขึ้นอีกครั้งในวันกิยามะฮ์ ย่อมง่ายกว่าการ
สร้างสิ่งต่างๆ เหล่านี้ และทุก ๆ อย่างนั้นมันเป็นสิ่งที่เบา
และง่ายตายแก่พระองค์ทั้งสิ้น)

34 - 36 ดังนั้น เมื่อวันกิยามะฮ์อันยิ่งใหญ่และความ
สาหัสอันรุนแรงมาถึง นั่นคือการเป่าแตรครั้งที่สองเกิดขึ้น
เมื่อนั้นจะถูกแสดงการงานต่างๆ ของมนุษย์ทั้งดีและชั่วให้
เขาเห็น แล้วเขาก็จะสำนึกและยอมรับมัน และจะถูก
แสดงให้เห็นนรกอันนั่มแก่ทุกคนที่มองเห็นได้ด้วยตา
ของเขา

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۖ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۗ ۱۷
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبُنَا ۚ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِيكِ فَنَخْشِي ۚ ۱۸ قَارِنُهُ ۙ ۱۹
الْآيَةُ الْكُبْرَىٰ ۚ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۚ ۲۰ ثُمَّ أَذْبَرَ نَجَاتَهُ ۚ فِجْحَشَرَ ۚ ۲۱
فَنَادَىٰ ۚ ۲۲ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۚ ۲۳ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۚ ۲۴
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۚ ۲۵ أَن تَمَّ أَشَدُّ خَلْقًا أَوْ السَّمَاءَ بَنَاهَا ۚ ۲۶
رَفَعَ سَعَىٰهَا فَسَوَّاهَا ۚ ۲۷ وَأَغْطَشَ لِيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۚ ۲۸
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۚ ۲۹ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۚ ۳۰
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۚ ۳۱ مَعْنَا لِكُرُومًا لِّأَعْيُنِكُمْ ۚ ۳۲ فَاِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
الْكُبْرَىٰ ۚ ۳۳ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۚ ۳۴ وَبُرْزُتِ الْجَحِيمُ
لِمَن بَرَىٰ ۚ ۳۵ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ۚ ۳۶ وَءَاثَرَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ۳۷ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۳۸ وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ ۳۹
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۴۰ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۚ ۴۱
فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ۚ ۴۲ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَاهَا ۚ ۴۳ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
مَّن يَخْشَىٰهَا ۚ ۴۴ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۚ ۴۵

سُوْرَةُ عَبَسَ ۙ
بَابُهَا ۙ ۲
تَرْجُمَةُ ۙ ۸

37 - 39 ดังนั้น ผู้ใดที่ทรยศฝ่าฝืนต่อคำสั่งของอัลลอฮ์
และยอมสละอาคิเราะฮ์เพื่อชีวิตศุนยา แน่แท้ บั้นปลาย
สุดท้ายของเขาก็จะกลับไปสู่นรก

40 41 และผู้ใดที่หวาดหวั่นต่อการยืนเพื่อสอบสวนต่อ
หน้าอัลลอฮ์ และได้หักห้ามหัวใจจากอารมณ์ที่ชั่วร้าย
ใฝ่ต่ำ แน่นนอน แท้จริงสวรรค์ย่อมเป็นที่พำนักของเขา

42 - 46 พวกมุซริกินจะถามเจ้า โอ้ ผู้เป็นร่อซูล - ด้วย
ทำที่เหยียดหยาม - ถึงกำหนดเวลาที่วันกิยามะฮ์จะเกิด
ซึ่งเจ้าได้สัญญาแก่พวกเขา ว่าเมื่อไรมันจะบังเกิดขึ้น เจ้า
ไม่มีความรู้ใดๆ เลยเกี่ยวกับกำหนดเวลาของมัน ทว่า
กำหนดเวลานั้นเป็นเรื่องของอัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรและ
ยิ่งใหญ่ผู้เดียวเท่านั้น แท้จริง เจ้ามีความเกี่ยวข้องกับวัน
เวลานั้นในแง่ของการตักเตือนแก่ผู้ที่หวาดเกรงมันเท่านั้น
วันที่พวกเขาได้เห็นการบังเกิดขึ้นของกิยามะฮ์ในวันนั้น
เปรียบเสมือนว่าพวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในโลกศุนยา เว้น
เพียงแค่ช่วงสั้นๆ ระหว่างเวลาเที่ยงจนถึงตะวันตกดิน
เท่านั้น หรือระหว่างช่วงเวลาเที่ยงอาทิตย์ขึ้นจนถึงเวลา
เที่ยงเท่านั้น

สุเราะฮฺ อะปะสะะ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ﴿2﴾ ปรางูอากาศเปลี่ยนแปลงและมุดเบียวไม่พอใจบน ใบหน้าของท่านรอซูล คืออัลลิลลฮฺ อะลียฮฺ วะสลัลลิม และ ท่านได้เมินหนีเนื่องจากอับดุลลฮฺ บิน อุมมี มักตุม ได้มา หาท่านเพื่อขอการชี้แนะ ในขณะที่ท่านรอซูล คืออัลลิลลฮฺ อะลียฮฺ วะสลัลลิม กำลัง่วนอยู่กับการเชิญชวนคนใหญ่คน โตในหมู่พวกกุรซาให้รับอิสลาม

﴿3﴾ ﴿4﴾ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ถึงข้อเท็จจริงของสิ่งนั้น ? เพื่อว่าบางที การที่เขามาถามนั้นก็เพื่อจะได้ชำระจิตใจ และทำให้มันสะอาดผ่องแผ้ว หรือเพื่อจะได้รับบทเรียน และการสำนึกที่เพิ่มขึ้น

﴿5﴾ ﴿6﴾ สำหรับผู้ที่ไม่พึงการชี้ทางของเจ้า เจ้ากลับเข้า หาเขาและรับฟังคำพูดของเขา และมันเป็นภาระอย่างใด แก่เจ้าเล่า ถ้าหากเขาไม่ยอมที่จะชำระตัวเองจากการ ปฏิเสธศรัทธาของเขา ?

﴿7﴾ - ﴿16﴾ ในขณะที่ผู้ซึ่งพยายามที่จะเข้าพบเจ้า โดยที่เขา เกรงกลัวต่ออัลลฮฺฮฺว่าเขางะบกพร่องในการขอคำชี้แนะ เจ้ากลับปายเบียงกับเขา มันไม่ได้เป็นอย่างที่เจ้าทำดอก ใด ผู้เป็นรอซูล แท้จริง โองการอัลกุรอานบทนี้เป็นโองวาห ตกเตือนสำหรับเจ้าและสำหรับผู้ที่ต้องการบเรียนทุกคน ดั่งนั้น ผู้ใดที่ประสงค์การรำลึกถึงอัลลฮฺฮฺและน้อมนำตาม วิวรณ์ของพระองค์ เขาก็ควรได้รับสิทธินั้น วะหฺยูหรือ วิวรณ์นี้ คืออัลกุรอานที่ถูกจดในบันทึกอันยิ่งใหญ่ มี เกียรติยศ มีสถานะสูงส่ง บริสุทธ์จากสิ่งสกปรก ปราศจาก การเพิ่มและการตัดทอน ด้วยมือของเหล่ามลาอิกะฮฺ ผู้เขียนบันทึก ผู้เป็นทูตระหว่างอัลลฮฺฮฺและมัลลฮฺผู้ถูก สร้างของพระองค์ เหล่ามลาอิกะฮฺผู้ซึ่งมีลักษณะอันทรง เกียรติ ทั้งนิสัยและการกระทำของพวกเขา ผู้ทำดีและ สะอาดบริสุทธิ์

﴿17﴾ - ﴿23﴾ มนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธากฎาปาแข่งและถูก ลงโทษ การปฏิเสธศรัทธาของเขาต่อพระผู้อภิบาลเขาช่าง หนักหนาเหลือเกิน !! หรือเขาไม่ได้มองว่า อัลลฮฺฮฺได้สร้าง เขามาจากสิ่งใดในตอนแรก ? อัลลฮฺฮฺได้สร้างเขามาจาก น้ำอันน้อยนิด - คือน้ำอสุจิ - แล้วพระองค์ก็กำหนดให้มัน พัฒนาขึ้นตามลำดับ แล้วทรงแจกแจงทางแห่งความดี และความชั่วแก่เขา แล้วทรงทำให้เขาตายและทำให้เขา อยู่ ณ สถานที่ฝังศพของเขา แล้วเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทำให้เขามิชีวิต และจะทรงทำให้เขาฟื้นขึ้น หลังจากที่เขาตายไปแล้วเพื่อการสอบสวนและตอบแทน เรื่อง ไม่ได้เป็นอย่างที่ผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวและกระทำดอก ซึ่ง เขาไม่ได้ทำตามสิ่งที่อัลลฮฺฮฺสั่งใช้ให้ศรัทธาและประพฤติ ตนด้วยการเชื่อฟังพระองค์

﴿24﴾ - ﴿32﴾ มนุษย์จึงพิจารณาเกิด อัลลฮฺฮฺได้สร้างอาหารที่ เป็นปัจจัยสำหรับชีวิตของเขาอย่างไร ? แท้จริง เราได้รับ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَسَىٰ وَنُوَيْلٍ ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَحْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ بُرِّئَ ﴿٣﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾ أَمَّا مَنِ اسْتَعْتَىٰ ﴿٥﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قَبْلَ الْإِنْسَانِ مَا كَفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ أَلْسَيْلَ يَسْرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْشَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يُقِضُ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَبْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعَبْنَا وَقَضَبًّا ﴿٢٨﴾ وَزَيَّنَّا وَنَخَلًّا ﴿٢٩﴾ وَحَدَّيْقٍ عُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفِكْهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَتَّلَعًا لَّهُمْ وَلَا تَعْمِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتْ الْأَصَاخَةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِيهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَجِيهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ أُمْرٍ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعِينُهُ ﴿٣٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاكِمَةٌ مِّنْسَبْرِهٖ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفٰجِرَةُ ﴿٤٢﴾

รินน้ำลงบนแผ่นดินจนชุ่ม แล้วเราก็ทำให้มันแตกออกด้วย สิ่งที่เราเนาออกมาจากพืชพรรณต่างๆ และเราได้ให้เมล็ด พืชงอกขึ้น อีกทั้งองุ่นและหญ้าสำหรับสรรพสัตว์ ทั้ง มะกอก อินทผลัม เรียกสวนอันหนาที่บด้วยแมกไม้ ทั้ง ผลไม้และทุ่งหญ้า เพื่อให้พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวก เจ้าได้สุขสำราญกับมัน

﴿33﴾ - ﴿37﴾ ดั่งนั้น เมื่อเสียงกัมปนาทในวันกียามะฮฺมาถึง เสียงที่ทำให้หูตึงเนื่องจากความน่าสะพรึงกลัวของมัน วันที่คนผู้หนึ่งหนีห่างจากพี่น้องของเขาเพราะความน่า กลัวของมัน หนีห่างจากแม่และพ่อของเขา รวมทั้งภรรยา และลูกๆ ของเขา แต่ละคนในหมู่พวกเขา ณ วันนั้นมี ภาระที่ตัวเองต้องยุ่งและไม่สามารทำให้เขาสนใจผู้อื่นได้ อีก

﴿38﴾ - ﴿42﴾ ใบหน้าของผู้ที่ได้รับความสำเร็จแห่งสวรรค์ใน วันนั้นจะเจิดจรัส เบิกบานด้วยความดีใจ และใบหน้าของ ขาวนรกจะมีดทึบเป็นสีดำ และมีความค้ำต่ำอยปกปิดมัน ผู้คนที่ถูกกล่าวถึงเหล่านั้นคือผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลฮฺฮฺ และปฏิเสธโองการของพระองค์ และอาฆาตต่อข้อห้าม ของพระองค์ด้วยการทำชั่วและละเมิดฝ่าฝืน

สุเราะฮ์ อัด-ตักวีร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-14 เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนและแสงของมันดับมอดไป และเมื่อดวงดาวต่างๆ ร่วงหล่นกระจัดกระจาย และแสงของมันก็ดับไป และเมื่อภูเขาทั้งหลายถูกดึงออกจากแผ่นดินแล้วมันกลายเป็นฝุ่นที่ปลิวว่อน และเมื่ออูฐที่ตั้งท้องถูกทิ้งและละเลยไม่ได้รับการสนใจ และเมื่อสัตว์เดรัจฉานทั้งหลายถูกรวบรวมและคละเคล้ากัน เพื่ออัลลอฮ์จะชำระความระหว่างพวกมันกันเอง และเมื่อทะเลถูกจุดแล้วมันก็ถูกเป็นไฟที่โชติช่วงด้วยความยิ่งใหญ่ของมัน และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดกลุ่มด้วยพรรคพวกที่เหมือนๆ กันและคล้ายๆ กัน และเมื่อทอกรหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถามในวันกียามะฮ์ ด้วยคำถามเพื่อปลดปล่อยนรกและดูค่าแก่พอของเธอว่า ด้วยบาปอันใดเล่าเธอจึงถูกฝังทั้งเป็น ? และเมื่อสมุดบันทึกการทำงานทั้งหลายถูกกางแผ่ออกมา และเมื่อฟ้าถูกดึงและเลิกออกจากที่ของมัน และเมื่อไฟนรกถูกจุดและถูกทำให้มันลุกโชน และเมื่อสวรรค์วิมานแห่งความสุขสำราญถูกทำให้ใกล้แก่ผู้อาศัยมัน คือบรรดาผู้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เมื่อสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นทุกชีวิตก็จะแน่ใจและจะพบเห็นทุกสิ่งที่ตนได้เคยทำ ไม่ว่าจะความดีหรือความชั่ว

15-21 อัลลอฮ์ได้สาบานด้วยดวงดาวที่แสงของมันซ่อนเร้นในเวลากลางวัน คือเหล่าดวงดาวที่โคจรและแผ่เงาตัวตามจักรราศีของมัน และทรงสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมาถึงด้วยความมืดมิดของมัน และด้วยยามเช้าเมื่อปรากฏแสงสว่างของมัน แท้จริงอัลกุรอานนี้เป็นสารเผยแผร์ของผู้มีเกียรติ - นั่นคือ มลาอิกะฮ์ ญิบรีล อะลัยฮิสสลาม - ผู้มีพลังกำลังในการทำสิ่งที่ตนได้รับคำสั่งมา ผู้มีสถานะอันสูงส่ง ณ อัลลอฮ์ เหล่ามลาอิกะฮ์ทั้งหลายจะเชื่อฟังเขา และเป็นผู้ที่รับความไว้วางใจต่อวะหีย์หรือวิวรณ์ที่ถูกประทานลงมาพร้อมกับเขา

22-25 และมุหัมมัดที่พวกเขารู้จักกันนั้นไม่ใช่คนบ้าเสียสติ และแท้จริง มุหัมมัดได้เห็นญิบรีลผู้นำสารลงมาที่ปลายฟ้าอันยิ่งใหญ่ และเขาไม่ได้ตระหนี่ในการเผยแผร์วะหีย์หรือวิวรณ์แห่งพระเจ้า และอัลกุรอานนี้ไม่ได้เป็นถ้อยคำของชัยฏอนผู้ถูกสาปแช่ง ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ แต่ที่ว่ามันเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์และวะหีย์ของพระองค์

سُوْرَةُ التَّوْبَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

1 إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ 2 وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ 3 وَإِذَا الْجِبَالُ سَوَّرَتْ 4 وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ 5 وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ 6 وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ 7 وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ 8 وَإِذَا الْبُيُوتُ تَبَعَتْ 9 وَإِذَا الْأَشْهُفُ نُشِرَتْ 10 وَإِذَا السَّمَاءُ كُفِطَتْ 11 وَإِذَا الْجَبَابِغُ سُعِرَتْ 12 وَإِذَا الْبَلَدُ الْأَمْنِيَّةُ لُزِجَتْ 13 عَمَتَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْصَرَتْ 14 فَلَا أُقِيمُ بِالْخَيْسِ 15 الْجَوَارِ الْكُنَّسِ 16 وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَّسَ 17 وَالصُّبْحُ إِذَا انْفَسَسَ 18 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ 19 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ 20 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ 21 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ 22 وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ 23 وَمَا هُوَ عَلَىٰ غَيْبٍ بِنَنِينٍ 24 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ 25 فَآئِنَ نَّذَهُبُونَ 26 إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ 27 لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ 28 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 29

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ

26-29 ดังนั้น สติปัญญาของพวกเขานำพวกเขาไปไหนในการปฏิเสธต่ออัลกุรอาน หลังจากที่มิหลัฎฐานต่างๆ ที่ชัดเจนเหล่านี้แล้ว ? มันไม่ได้เป็นสิ่งใดเว้นแต่โอวาทตักเตือนจากอัลลอฮ์สำหรับมนุษย์ทุกคน สำหรับผู้ประสงค์ในหมู่พวกเขาที่จะยืนหยัดบนสัจธรรมและการศรัทธา และพวกเขาจะไม่ประสงค์การยืนหยัดและไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ เว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลสรรพสิ่งทั้งหมดทั้งมวล

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ **١** وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ۝ **٢** وَإِذَا الْيَحَاذُ
 فُجِرَتْ ۝ **٣** وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ **٤** عَلِمْتَ نَفْسُ مَا قَدَّمَتْ
 وَأَخَّرَتْ ۝ **٥** يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ **٦** الَّذِي
 خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ **٧** فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ **٨**
 كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝ **٩** وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ **١٠** كِرَامًا
 كَنِينِينَ ۝ **١١** يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ **١٢** إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ **١٣** وَإِنَّ
 الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ **١٤** يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ **١٥** وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
 ۝ **١٦** وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ **١٧** ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ
 ۝ **١٨** يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ **١٩** وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝ **٢٠**

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ ۝ ١٣ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ **١** الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا لَوْ عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ **٢**
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ **٣** أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
 مَبْعُوثُونَ ۝ **٤** لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ **٥** يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ **٦**

สุเราะฮ์ อัล-อินฟีฎอ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 - 5 เมื่อท้องฟ้าแตกออกและระบอบของมันสูญเสี
 ไป และเมื่อดวงดาวร่วงหล่นลงมา และเมื่อทะเลทั้งหลาย
 นั้นถูกอัลลอฮ์ทำให้ทะเลาะออกมาระหว่างกันแล้วน้ำของ
 มันก็เหือดหาย และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกด้วยการนำผู้ที่
 อยู่ในนั้นให้ฟื้นออกมา เมื่อนั้น ทุกชีวิตจะได้รู้ถึงภาระงาน
 ต่างๆ ทุกอย่างของเขา ทั้งสิ่งที่เขาได้เคยทำมาก่อนและสิ่ง
 ที่เขาทำในภายหลัง และเขาจะถูกตอบแทนตามสภาพ
 ของภาระงานเหล่านั้น

6 - 8 โอ้ มนุษย์ผู้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพ อะไรเล่าที่
 ทำให้เจ้ายโสโอหังกับพระเจ้าผู้ทรงคุณยิ่งใหญ่
 เยี่ยมด้วยความดีอันมากมาย ผู้คุ้มครองต่อการชอบคุณและ
 เชื้อฟัง ไม่ใช่พระองค์ดอกหรือที่ทรงสร้างเจ้า แล้วทรงทำ
 ให้การสร้างของเจ้าสมบูรณ์และสมสัดส่วน ทรงประกอบ
 เจ้าให้สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ของเจ้าได้ ด้วยรูปร่างใด
 ที่ทรงประสงค์พระองค์ก็ทรงสร้างเจ้าตามความประสงค์
 นั้น ?

9 - 12 เรื่องมิได้เป็นเช่นที่พวกเจ้ากล่าวกันดอกที่ว่า
 การที่พวกเจ้าเคารพอาบิดะฮ์สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้น

เป็นสิ่งที่คุณเจ้าทำถูกต้อง ทว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่ง
 การสอบสวนและการตอบแทน และแท้จริง เห็นอกพวกเจ้า
 นั้นมีมลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าควบคุมดูแลและมีเกียรติ ณ อัลลอฮ์
 ผู้เขียนบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้รับคำสั่งให้คิดคำนวณ ไม่มีสิ่ง
 ใดเลยจากการงานและความลับของพวกเจ้าที่จะหลุดรอด
 ไปจากพวกเขา พวกเขาจะรู้สิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติ ทั้งที่เป็น
 ความดีและความชั่ว

13 แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงที่ปฏิบัติตนตามสิทธิ
 ของอัลลอฮ์และสิทธิแห่งป่าวของพระองค์นั้น ย่อมอยู่ใน
 ความสุขสำราญ

14 - 16 และแท้จริง บรรดาผู้ทำชั่วที่บุกพร่องต่อสิทธิ
 ของอัลลอฮ์และสิทธิแห่งป่าวของพระองค์นั้น ย่อมอยู่ใน
 ไฟนรก เปลวของมันจะเผาไหม้พวกเขาในวันแห่งการตอบ
 แทน และพวกเขาจะไม่รอดพ้นไปจากการลงโทษใน
 นรกญะฮันนัม ไม่ว่าจะด้วยการได้ออกมาจากนรกหรือ
 ด้วยการสิ้นชีพมดลมหายใจ

17 - 19 อะไรเล่าที่เจ้ารู้เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของวัน
 แห่งการสอบสวน แล้วก็สิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ถึงความ
 ยิ่งใหญ่ของวันแห่งการสอบสวนนั้น ? วันแห่งการ
 สอบสวนนั้นไม่มีผู้ใดที่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้
 และสิทธิในเรื่องดังกล่าว ณ วันนั้น เป็นของอัลลอฮ์เพียง
 พระองค์เดียว ผู้ซึ่งไม่มีใครเอาชนะพระองค์ได้ ไม่มีผู้
 ก้าราบใดๆ จะก้าราบพระองค์ได้ และไม่มีคู่ต่อสู้ใดๆ จะสู้
 ต่อกรกับพระองค์ได้

สุเราะฮ์ อัล-มูฏ็อฟฟีน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 - 6 การลงโทษอันหนักหน่วงสำหรับผู้ที่คิดโกง
 เครื่องตวงและเครื่องชั่ง บรรดาคนที่เมื่อพวกเขาซื้อจาก
 คนอื่นด้วยการตวงหรือชั่งพวกเขาก็จะเอามาอย่าง
 ครบถ้วนแก่ตัวพวกเขา และเมื่อพวกเขาขายให้กับคนอื่นก็
 จะตวงและชั่งให้อย่างบกพร่อง ดังนั้น คนที่ขโมยการตวง
 และการชั่ง และคิดโกงผู้คนนั้นจะอยู่ในสภาพเช่นไรเล่า ?
 แท้จริงแล้ว เขาผู้คิดโกงการตวงและตวงชั่งนั้นย่อมคู่ควร
 กับสัญญาอันเลวร้าย ผู้คิดโกงเหล่านี้ไม่คิดหรือว่าอัลลอฮ์
 จะทรงให้พวกเขาฟื้น จะทรงสอบสวนพวกเขาถึงภาระงาน
 ต่างๆ ของพวกเขาในวันอันน่าสะพรึงกลัวอย่างยิ่ง ? วันที่
 ผู้คนจะยืนต่อหน้าอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ก็จะทรงคิดบัญชี
 พวกเขาทั้งที่น้อยนิดและมากมาย และในวันนั้นพวกเขา
 จะสยบต่ออัลลอฮ์ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

7 - 9 แน่นอนยิ่ง แท้จริงมันบปลายและที่พำนักของ
 เหล่าผู้ก่อความชั่วนั้นจะอยู่ในความคับแคบ และอะไรเล่า
 ที่ทำให้เจ้ารู้เกี่ยวกับที่คับแคบนั้น ? แท้จริง มันคือคุกที่ถาวร
 และการลงโทษอันเจ็บปวด และมันก็คือสิ่งที่อัลลอฮ์
 กำหนดให้เป็นบันปลายแก่พวกเขา มันถูกบันทึกเสร็จ
 สมบูรณ์แล้วจากพระองค์ ไม่มีเพิ่มและไม่ลดหย่อนอีก

10-17 การลงโทษอันหนักหน่วงในวันนั้นจะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธทั้งหลาย ผู้ที่ปฏิเสธการเกิดขึ้นของวันแห่งการตอบแทน และไม่มีผู้ใดที่ปฏิเสธมันเว้นแต่คนที่อธรรมมากด้วยบาป เมื่อโองการต่างๆ ของอัลลอฮ์ถูกอ่านแก่เขา เขาจะกล่าวหา นี่เป็นเรื่องเล่าปรัมปราของคนยุคก่อน เรื่องดังกล่าวหาได้เป็นเช่นที่พวกเขาคาดคิดไม่ ทว่ามันเป็นคือพระดำรัสของอัลลอฮ์และจะหุ้ยหรือวิภวรณ์ของพระองค์แก่นบีของพระองค์ และแท้จริงสิ่งที่ขัดขวางหัวใจของพวกเขาจากการเชื่อต่อสิ่งนั้นก็คือ บาปอันมากมายที่พวกเขาทำขึ้นซึ่งมันปกปิดหัวใจของพวกเขาอยู่ เรื่องหาได้เป็นเช่นที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้คาดคิดไม่ ทว่า แท้จริง ในวันกิยามะฮ์พวกเขาจะถูกกันไม่ให้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา ผู้ยิ่งใหญ่และสูงส่ง (ในโองการนี้มีหลักฐานบ่งชี้ถึงการที่ผู้ศรัทธาได้มองเห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขาในสวรรค์) หลังจากนั้น พวกเขาที่จะต้องทนทุกข์กับความร้อนของมัน แล้วจะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า นี่คือผลตอบแทนที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ

18-21 แน่นอนยิ่ง แท้จริงบันทึกลงของผู้ที่มีคุณธรรมความดี - บรรดาผู้ยำเกรง - นั้น ย่อมอยู่ ณ ชั้นอันสูงส่งในสวรรค์ และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ว่าอะไรคือชั้นอันสูงส่ง ? มันคือบันทึกลงของผู้ที่ความดีที่ถูกบันทึกอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้ว ไม่มีเพิ่มและไม่มีการตัดทอนอีก เหล่าผู้ที่ได้รับสิทธิให้ใกล้ชิดอัลลอฮ์อยู่ในหมู่มลาอิกะฮ์จากทุกชั้นฟ้าเป็นผู้ที่ได้แลเห็นและอ่านมัน

22-28 แท้จริง หมู่ชนแห่งความสัจและการเชื่อฟังนั้นย่อมจะได้อยู่ในสวรรค์คืออย่างสุขสำราญ บนเตียงอันมากมายและมองเห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา และมองไปยังสิ่งที่ถูกเตรียมไว้สำหรับพวกเขาในบรรดาความสำราญมากมาย เจ้าจะเห็นอาการแห่งความสุขบนใบหน้าพวกเขา พวกเขาจะได้รับการรดน้ำสุราที่บริสุทธิ์ในลักษณะที่มันเหมาะ จิบสุดท้ายของมันเป็นกลิ่นชะมัดเศียง และเพื่อความสำราญอันยิ่งยงนั้น ผู้แข่งขันจงแข่งขันกันเถิดเพื่อให้ได้มันมา และในเครื่องดื่มนี้ส่วนผสมและส่วนที่คละเคล้าของมันนำมาจากตาน้ำในสวรรค์ที่ชื่อว่า "ตัสนีม" ตาน้ำที่ถูกเตรียมไว้เพื่อให้ผู้ได้รับความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ได้ดื่มและเอร็ดอร่อยกับมัน

29-34 แท้จริง บรรดาผู้ก่อความชั่วนั้นเคยเยาะเย้ยผู้ศรัทธาบนโลกดุนยา เมื่อพวกเขาเดินผ่านคนเหล่านั้นก็จะหยอกด้วยความเหยียดหยามต่อพวกเขา และเมื่อเหล่าคนชั่วพวกนั้นกลับไปยังครอบครัวและญาติมิตรของพวกเขา ก็จะถูกเยาะเย้ยด้วยการเยาะเย้ยเหยียดหยามบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเห็น

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَرْمُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُومُ مَوْلَاهُ السَّكِينِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ لَا بَأْسَ وَلَا تَحْنُوتٌ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْتُوبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَتِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْنَا قَالِ اسْتَطِيرُ الْأُولِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُبْقِلُونَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ لَهُمْ يَوْمَ تَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ الْآبْرَارَ لَفِي عَلَيَّتٍ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيَّتُونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْمُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْآبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يُنظَرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتْمُهُ مِسْكَ فِي ذَاكَ فَلَيْتَنَّا فِيسَ الْمُتَنَفِّسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَرَّجَاهُ مِنْ سِنِينٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

เศาะหาบะฮ์ของมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งได้ตอบรับทางนำแล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงคนเหล่านี้ได้หลงทางแล้วด้วยการตามมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในขณะที่คนชั่วเหล่านั้นไม่ได้ถูกให้บังเกิดขึ้นเพื่อมาควบคุมดูแลพวกของมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม แต่อย่างใดเลย ดังนั้น ในวันกิยามะฮ์ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์จะได้เยาะเย้ยผู้ปฏิเสธศรัทธาบ้าง เหมือนที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เคยถากถางพวกเขาในดุนยา

35-36 บนที่นั่งอันหรรษา เหล่าผู้ศรัทธาจะได้มองเห็นสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้กับพวกเขาทั้งเกียรติและความสำราญในสวรรค์ และในบรรดาสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากการประทานให้ดังกล่าวก็คือ การได้มองไปยังพระพักตร์อันทรงเกียรติของอัลลอฮ์ แล้วพวกที่ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาได้รับผลตอบแทน ด้วยการตอบแทนที่สามมัยกับสิ่งที่พวกเขากระทำมาก่อนในดุนยา ไม่ว่าทั้งความชั่วและบาปต่างๆ แล้วหรือไม่ ?

عَلَى الْأَرْيَافِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ تَنْوِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْأَنْشُرِ ﴿١٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأَيَّهَا

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلَقْتَهُ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْبَهُ، بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا سَعِيرًا ﴿٨﴾ وَيَقْلِبُ

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْبَهُ، وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ

يَدْعُوا جُؤْرًا ﴿١١﴾ وَيَصِلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ

بِالسَّفْقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

สุเราะฮ์ อัล-อินชีกอก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-5 เมื่อท้องฟ้าแตกกร้าวและแยกออกพร้อมด้วยเมฆหมอกในวันกิยามะฮ์ และมันได้เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของมัน ในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้ให้มันแตกออก และคู่ควรแล้วที่มัน ต้องน้อมรับต่อคำสั่งของพระองค์ และเมื่อแผ่นดินถูกแผ่ และทำให้กว้าง และภูเขาของมันถูกกระแทกในวันนั้น และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินจากหมู่ชาศกพุกโยนออกมา มันได้ปลดเปลื้องศพพวกนั้นจนหมด และมันได้น้อมรับต่อคำสั่งของพระเจ้าของมันในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้มัน และคู่ควรแล้วที่มัน ต้องน้อมรับคำสั่งของพระองค์

6. โอ้ มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้ามันเป็นผู้ชวนชวายุส์อัลลอฮ์ และทำงานต่างๆ ทั้งที่ตีและชัว แล้วเจ้าก็จะพบอัลลอฮ์ ในวันกิยามะฮ์ และพระองค์ก็จะทรงตอบแทนเจ้าตามสภาพการงานของเจ้า อาจจะเป็นด้วยความมารุณย์ของพระองค์ หรือด้วยความยุติธรรมของพระองค์

7-9 ดังนั้น ผู้ใดที่ได้รับสมุดบันที่กิจการงานของเขา ด้วยมือขวา โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของเขา

เขาก็จะถูกสอบสวนด้วยการสอบสวนที่ง่ายดาย และกลับไปหาครอบครัวของเขาในสวรรค์ด้วยความเบิกบานใจ

10-15 และส่วนผู้ที่ได้รับสมุดบันที่กิจการงานของเขา จากด้านหลัง โดยที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เขาก็จะถูกเรียกด้วยเสียงแห่งความหายนะและสาปแช่ง และเขาต้องเข้าไปทุกขุทรมานในนรก แท้จริง เขาเคยอยู่ในคินยา กับครอบครัวของเขาด้วยความดีใจและโอหัง ไม่เคยคิดถึงบันปลาย แท้จริงเขาคาดคิดไปว่าเขาจะไม่กลับไปสู่พระองค์ผู้สร้างเขาเพื่อรับการสอบสวนโดยเด็ดขาด แต่ทว่า อัลลอฮ์จะทรงนำเขากลับคืนให้เหมือนครั้งที่พระองค์ทรงให้บังเกิดเขาคั้งแรก และจะทรงตอบแทนเขาต่อการกระทำทั้งหลายของเขา แท้จริง พระผู้อภิบาลของเขานั้นทรงเห็น และรู้ดียิ่งถึงสภาพของเขานับตั้งแต่วันที่ทรงสร้างเขา จนกระทั่งวันที่พระองค์ให้เขาฟื้นคืน

16-19 อัลลอฮ์ทรงสาบานกับขอบฟ้าที่ปรากฏสีแดงยามอาทิตยอัสดง และด้วยกลางคืนกับสิ่งที่ยรวมอยู่ในนันทังสรรพสัตว์ แมลง สัตว์พิษ และอื่นๆ และด้วยดวงจันทร์เมื่อแสงของมันทอเต็มทีอย่างสมบูรณ์ ทรงสาบานว่าพวกเจ้าทั้งหลาย - โอ้ มวลมนุษย์ - ได้พัฒนาขึ้นเป็นลำดับขั้นที่มากมายและตามสภาพที่แตกต่างกัน จากเชื้ออสุจิที่ผสมแล้วกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเป็นก้อนเนื้อ แล้วก็ได้รับการเป่าวิญญาณ จนกระทั่งเสียชีวิต จากนั้นก็ถูกให้ฟื้นคืนและมีชีวิตอีกครั้ง (และไม่อนุญาตให้มัลลูดผู้ถูกร้างทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ หากเขาทำเช่นนั้นแสดงว่าเขาได้ตั้งภาคีต่อพระองค์แล้ว)

20-25 ดังนั้น อะไรเล่าที่ขัดขวางพวกเขาจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ หลังจากที่โองการต่างๆ ถูกชี้แจงแก่พวกเขาแล้ว ? และเหตุใดเล่าที่พวกเขาเป็นเช่นนั้น เมื่อถูกอ่านอัลกรุอานให้ฟังพวกเขาจึงไม่กราบสujud และไม่ยอมรับต่อสิ่งที่มันนำมา ? แท้จริงสันดานของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นก็คือการไม่เชื่อและขัดแย้งกับัจธรรม และอัลลอฮ์ทรงรู้ยิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในอกของพวกเขาจากความดีอริ้น ทั้งๆ ที่พวกเขารู้ว่าสิ่งที่อัลกรุอานนำมานั้นคือความจริง ดังนั้น เจ้า - โอ้ ผู้เป็น รอสูล - จงแจ้งให้พวกเขาทราบ ว่า อัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรและยิ่งใหญ่ได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แก่พวกเขาแล้ว ทว่า บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติหน้าที่ตามที่อัลลอฮ์บัญชาใช้พวกเขา นั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับผลบุญในอาคิเราะฮ์ ซึ่งไม่มีตัดขาดและบกพร่องเลย

สุเราะฮ์ อัล-บรูจญ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-9 อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยท้องฟ้าที่ประกอบด้วยวงโคจรซึ่งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ต้องโคจรผ่าน และทรงสาบานด้วยวันกียามะฮ์ที่ได้สัญญาไว้กับพวกท่านว่าจะทรงรวบรวมพวกเขาในวันนั้น รวมทั้งสาบานกับผู้ที่เป็นลัทธิพยานและผู้ที่ได้รับการลัทธิและถูกรับรองยืนยันจากพยาน (พระองค์อัลลอฮ์จะทรงสาบานกับทุกสิ่งทีพระองค์ประสงค์ ส่วนมนุษย์นั้นไม่อนุญาตให้สาบานกับสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ เพราะการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ถือว่าเป็นการตั้งภาคี) บรรดาผู้ที่ขุดลอกหลุมอันใหญ่โตเพื่อทรมานผู้ศรัทธาในันถูกสาปแช่ง พวกเขาได้จุดไฟกองใหญ่ที่มีเชื้อเพลิงมหาศาล ในขณะที่พวกเขานั่งเฝ้าอยู่ริมคูที่จุดไฟนั้น ซึ่งพวกเขาต่างร่วมกันมาตุการทรมานบรรดาผู้ศรัทธา ผู้ศรัทธาเหล่านั้นไม่ได้ถูกทรมานด้วยเหตุใดเลย เว้นแต่เพราะเหตุที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรซึ่งไม่ทรงเปลี่ยงปลา ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญทั้งในพระดำรัส พระกิจ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงครอบครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงเป็นพยานเหนือทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

10 แท้จริง บรรดาคนที่เฝ้าผู้ศรัทธาชายและหญิงด้วยไฟเพื่อบังคับให้พวกเขาละทิ้งจากศาสนาของอัลลอฮ์นั้น แล้วพวกเขาก็ไม่กลับตัวจากความผิดดังกล่าว ในอาคิเราะฮ์พวกเขาจะต้องถูกทรมานในนรกยะฮันนัม และพวกเขาต้องได้รับการทรมานที่สาหัสและเผาไหม้

11 แท้จริง บรรดาผู้ที่ศรัทธาเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์และศาสนาทูตของอัลลอฮ์ และปฏิบัติความดีงามนั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์มากมายที่มีสายน้ำไหลผ่านวิมานของม้าน นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

12-16 แท้จริง การที่พระเจ้าอภิบาลของเจ้าทรงชำระโทษและทรมานศัตรูของพระองค์คืนกลับนั้น ย่อมหนักหนาและสาหัสยิ่ง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้บังเกิดสรรพสิ่งในเบื้องต้น แล้วพระองค์ก็จะทรงให้มันกลับคืนอีกครั้ง พระองค์เป็นผู้ที่ยิ่งด้วยการอภัยโทษสำหรับผู้ทีกลับตน ทรงมากยิ่งด้วยความรักแก่ผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์ พระองค์เป็นเจ้าของบัลลังก์อัครที่มีเกียรติ ซึ่งบรรลุลสุดยอดแห่งความสูงส่งและเกียรติยศ พระองค์ทรงทำอย่างจริงจังในสิ่งที่ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่สามารถขัดขืนในสิ่งที่ทรงประสงค์ได้

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ
 آيَاتُهَا ٢٢
 رُتَبَاتُهَا ٨٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ٣ قِيلَ أَصْحَابُ الْأَخْضُدِ ٤ النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ ٥ إِذْ هُرِّعَتْهَا فُجُودٌ ٦ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٩ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَهُمْ فِيهَا فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ١٠ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١١ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٢ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبَعِيدٌ ١٣ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ١٤ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ١٥ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ١٦ هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ١٧ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ١٨ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ١٩ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ٢٠ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ٢١ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ٢٢

سُوْرَةُ الطَّارِقِ
 آيَاتُهَا ١٧
 رُتَبَاتُهَا ٨٥

17-22 ได้มีข่าวมายังเจ้าหรือยัง - ใจ ผู้เป็นรอซูล - เกี่ยวกับพรรคพวกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่เชื่อต่อบรรดาคนบีทั้งหลายของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นฟิรเอาน์และพวกชะมูด และสิ่งที่ประสบกับพวกเขาในรูปของการทรมานและการลงโทษ หมุชนของเจ้าไม่ได้ใช้สิ่งนั้นเป็นบทเรียนเลย ทว่า พวกที่ไม่ศรัทธานั้นก็ยืนกรานที่จะปฏิเสธเหมือนกับผู้คนก่อนหน้าพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมพวกเขาด้วยความรอบรู้และเดชานุภาพของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์ไม่ว่าจะเป็นตัวพวกเขาหรือการงานของพวกเขาก็ตาม และอัลกุรอานนั้นไม่ได้เป็นดังที่พวกปฏิเสธเหล่านั้นคาดคิดกันว่ามันเป็นกวีและไสยศาสตร์ แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน ทว่าอัลกุรอานนั้นเป็นพระดำรัสอันยิ่งใหญ่และทรงเกียรติ ถูกบันทึกไว้ ณ อัล-เลาะห์ อัล-มะหฺฟูซ ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขและบิดเบือนมันได้

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ أَنْتُمْ اللَّائِقُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يُخْرَجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَالْأَلَمُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالتَّمَائِرُ ذَاتَ الرِّجِّعِ ﴿١١﴾ وَالأَرْضُ ذَاتِ الصَّالِعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِأَهْلٍ لِلزُّلُمِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلُ الكَافِرِينَ أَهْمُ لَهُمْ رُؤْيَا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَتَّرْتُكَ فَلَا تَنسَى ﴿٦﴾ إلامَا شَاءَ اللهُ إِنَّهُ يُعَلِّمُ الْهُجْرَ وَمَا يُخْفَى ﴿٧﴾ وَنُيْسِرَكَ لِلْيُسْرَى ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾ سَيَذَكِّرْكَ مِنْ يُحْسَى ﴿١٠﴾ وَبَنَجْنَهَا الأَشْفَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ أَسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾

สุเราะฮ์ อัล-ฎอริก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-4 อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยท้องฟ้าและดวงดาวที่ปรากฏขึ้นในเวลากลางคืน และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ถึงความยิ่งใหญ่ของดาวดวงนี้ ? มันคือดาวที่ส่องแสงโชติช่วงทุกๆ ชีวิตนั้นไม่มีใครที่ถูกยกเว้นเลย นอกเสียจากต้องมิมลาอิกะฮ์เป็นผู้เฝ้าควบคุมดูแลพฤติกรรมต่างๆ ของเขา เพื่อที่มันจะถูกคิดบัญชีสอบสวนในวันกิยามะฮ์ 5-8 ดังนั้น จงให้มนุษย์ผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพคิดว่า เขาถูกบ่งเกิดมาจากอะไร ? เพื่อให้เขาได้รู้ว่าการสร้างมนุษย์ขึ้นใหม่นั้น ไม่ได้ยากไปกว่าการสร้างพวกเขาในครั้งแรก เขาถูกบ่งเกิดมาจากเชื้อสัจที่พุ่งเข้าไปอย่างแรงในช่องคลอด นำเชื้อที่ออกมาจากกระดูกสันหลังของผู้ชายและหน้าอกของผู้หญิง แท้จริง พระองค์ผู้สร้างมนุษย์จากน้ำอันย้อมมีพระเดชานุภาพที่จะให้พวกเขา กลับคืนมีชีวิตอีกครั้งหลังจากความตาย 9-10 วันที่ความลับจะถูกทดสอบในสิ่งที่มันปกปิดไว้ และจะถูกจำแนกสิ่งที่ดีของมันออกจากสิ่งที่ชั่ว ดังนั้นมนุษย์จึงไม่มีความสามารถใดๆ ที่จะปกป้องตัวเขาเองได้

และไม่มีผู้ช่วยเหลือที่สามารถปกป้องเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์

11-14 ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่มีฝนตกซ้ำแล้วซ้ำเล่า และด้วยแผ่นดินที่มีรอยปริแตกให้พืชงอกเงยออกมา แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นถ้อยคำที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ และมันไม่ใช่เรื่องไร้สาระ (และไม่อนุญาตให้มันคลุกทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ มิเช่นนั้นเขาก็ได้ทำการตั้งภาคีแล้ว)

16-17 แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธที่ทรนรกซูล คืออัลลิลลอฮ์ อะลียะฮ์ อะลิลลัม และอัลกุรอานนั้น ได้วางอุบายและคิดแผนการณต่างๆ เพื่อให้สู้กับสัจธรรมและสนับสนุนความเท็จ และข้าก็ได้วางอุบายเพื่อเชิดชูสัจธรรม แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะชิงช้าก็ตาม ดังนั้น เจ้า - โอ้ผู้เป็นรอซูล - จงอย่ารีบเร่งเพื่อขอให้มีการลงโทษประสบแก่พวกเขา ทว่า จงยืดเวลาและผ่อนปรนให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย และอย่าได้เร่งไปกับพวกเขา และเจ้าจะได้เห็นสิ่งที่ลงมายังพวกเขาจากการทรมาน การลงโทษทัณฑ์ และความหายนะ

สุเราะฮ์ อัล-อะฮลา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-5 จงแช่ซึ้งสุดดีพระนามแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้าที่สูงส่งให้บริสุทธิ์จากภาคีและ ความมกพร่อง ด้วยการสวดดีที่เหมาะสมแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผู้ทรงสร้าง สรรพสิ่งทั้งหลาย แล้วทรงประณตยิ่งในการสร้างพวกมัน และทรงทำให้มันงดงาม ผู้ทรงกำหนดลิลิติตต่างๆ แล้วทรงชี้ทางแก่ทุกๆ ชีวิตด้วยสิ่งที่เหมาะสมสำหรับเขา ผู้ทรงทำให้ทุ่งหญ้าสีเขียวงอกเงย จากนั้นก็ทรงทำให้มันแห้งเหี่ยวเปลี่ยนไปจากเดิม 6-7 เราจะอ่านอัลกุรอานนี้ให้เจ้าฟัง - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ด้วยการอ่านให้ฟังที่เจ้าจะไม่ลืมมัน เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ ประสงค์ตามวิฤตผลของพระองค์เพื่อทำให้เจ้าลืม เพราะผลประโยชน์ที่พระองค์ทรงทราบดี แท้จริงพระองค์นั้นทรงรู้สิ่งที่เปิดเผยทั้งคำพูดและการกระทำ รวมทั้งสิ่งที่ปกปิดจากทั้งสองประการนั้น 8 และเราจะทำให้ง่ายดายในทุกๆ เรื่องของเจ้า ในจำนวนนั้นก็คือ ให้เจ้ามีความง่ายดายในการรับหน้าที่เผยแพร่อิสลามแห่งอัลลอฮ์ ทำให้ศาสนาของเจ้าเป็นศาสนาที่ง่ายไม่มีความยากลำบาก 9 ดังนั้น จงเตือนหมู่ชนของเจ้าเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ตามที่เราได้ทำให้ง่ายแก่เจ้า ด้วยสิ่งที่ถูกวะหฺยให้แก่เจ้าแล้ว จงชี้ทางพวกเขาสู่สิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา และจงตักเตือนเป็นการจำเพาะแก่ผู้ที่คาดหวังว่าจะรับการตักเตือน และอย่าได้สร้าง ความลำบากแก่ตัวเจ้าเองด้วยการตักเตือนผู้ที่การตักเตือนไม่ส่งผลใดๆ ต่อเขา เว้นแต่ยังเพิ่มความหยิ่งจองหองและเม็นหนี

10-13 ผู้ที่เกรงกลัวต่อพระเจ้าของเขาจะได้รับบทเรียนจากการตกเตื่อนนั้น และคนที่ไม่เกรงกลัวพระเจ้าของเขาจะเินห่างจากการตกเตื่อนดังกล่าว คือผู้ที่จะต้องเข้านรกขณะนั้นอันใหญ่โตมหึมา เพื่อทบทวนทุกขมรสกับความร้อนของมัน แล้วเขาก็จะไม่ตายจากไปเพื่อให้รอดตัวได้พักผอนจากการลงโทษนั้น และจะไม่สามารถมีชีวิตที่เป็นประโยชน์แก่เขาได้

14-15 แน่นนอนยิ่ง ย่อมประสบความสำเร็จแล้ว สำหรับผู้ที่ขัดเกลาก่อนจากลักษณะนิสัยอันชั่วร้าย ได้รำลึกถึงอัลลอฮ์ด้วยการยืนยันเอกภาพของพระองค์ ได้ขอคูอาฮ์ ได้ปฏิบัติในสิ่งที่ทำให้พระองค์โปรดปราน และดำเนินการละหมาดในเวลาของมัน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์

16 แท้จริงพวกเขา - ใ้มนุษย์ทั้งหลาย - ชื่นชอบความสวยงามของชีวิตดุนยา มากกว่าความสุขสำราญในอาคิเราะฮ์

17 ในขณะที่ดินแดนแห่งอาคิเราะฮ์ที่เต็มไปด้วยความสำราญอันยิ่งยงนั้น ดึกดำและถาวรกว่าโลกดุนยา

18-19 แท้จริงสิ่งที่พวกเขาถูกแจ้งให้ทราบในสุเราะฮ์นี้คือสิ่งที่ปรากฏความหมายของมันในคัมภีร์ก่อนๆ ที่ลงมาก่อนหน้าอัลกุรอานแล้ว นั่นคือคัมภีร์ของศาสนทูตอิบรอฮีมและมูซา อะลัยฮิมุสลาม

สุเราะฮ์ อัล-หมอซียะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 ได้มีมายังเจ้าแล้วหรือยัง - ใ้ ผู้เป็นรอซูล - ซึ่งข่าวคราวของวันกียามะฮ์ที่ปกคลุมมวลมนุษย์ด้วยความน่าสะพรึงกลัวของมัน ?

2-7 โบหน้าของเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันนั้นจะต่ำต้อยเนื่องด้วยการลงโทษ ครำครืดด้วยงานและเหน็ดเหนื่อย จะถูกไฟอันโชติช่วงร้อนแรงเผาไหม้ จะถูกรดรินด้วยน้ำจากตาน้ำที่ร้อนระอุยิ่ง ชาวอนั้นไม่มีอาหารให้กินเว้นแต่จากต้นไม้ที่มีนามติดกับดิน มันเป็นอาหารที่ชั่วร้ายและน่าเกลียดน่ากลัวที่สุด มันไม่ทำให้ร่างกายอ้วนขึ้น และไม่ประทังความหิวโหยได้

8-16 โบหน้าของบรรดาผู้ศรัทธาในวันกียามะฮ์จะเต็มไปด้วยความสุขสำราญ เนื่องจากพวกเขาได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ในโลกดุนยา พึงพอใจในอาคิเราะฮ์ อยู่ในสวรรค์ที่สูงส่งทั้งที่ตั้งและสถานะของมัน จะไม่ได้อินถ้อยคำไร้สาระในนั้นแม้เพียงคำเดียวก็ตาม ในนั้นมีตาน้ำที่ไหลพวยพุ่ง มีเตียงที่สูงและแก้วน้ำที่เตรียมไว้ให้คนดื่ม มีหมอนที่เรียงรายซ้อนไว้เคียงกัน และมีพรมมากมายไว้

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۚ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

سُورَةُ الْعَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعُنْثِيَةِ ۙ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۙ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۚ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۙ تُنْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ۙ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۙ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۙ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۙ لَسَعِمَآ رَاضِيَةً ۙ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۙ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۙ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْوُوعَةٌ ۙ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۙ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۙ وَزُرَّاقِي مَبْتُوثَةٌ ۙ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۙ وَإِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۙ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۙ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۙ فَذَكَرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ ۙ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۙ إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۙ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۙ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۙ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۙ

17-20 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ได้ดูไปยังดูธรรคอกหรือสัตว์อันนำพิศวงนี้มันถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรกัน ? ไม่ได้ดูไปยังท้องฟ้าดอกหรือ ว่ามันถูกยกให้สูงตระหง่านงดงามเช่นนี้ได้อย่างไร ? ไม่ได้ดูไปยังภูเขาดอกหรือว่ามันถูกปักไว้ได้อย่างไร ให้แผ่นดินได้มั่นคงและแข็งแรง ? ไม่ได้ดูไปยังแผ่นดินดอกหรือว่ามันถูกปูและแผ่ลาดไว้ได้อย่างไรกัน ?

21-22 ดังนั้น จงกล่าวเตือนเถิด - ใ้ ผู้เป็นรอซูล - แก่ผู้ที่ผินหลังให้กับสิ่งที่เจ้าถูกส่งมาเพื่อพวกเขา และอย่าได้เศร้าใจต่อการเมินหนีของพวกเขา แท้จริงแล้ว เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกเขาเท่านั้น เจ้าไม่มีหน้าที่บังคับพวกเขาให้ยอมรับการศรัทธา

23-24 แต่ว่า คนที่หันหลังให้กับการตักเตือนและโอวาทและยื่นกรานคือด้านบนการปฏิเสธศรัทธานั้น อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่สาหัสในนรก

25-26 แท้จริง ยังเราคือที่กลับไปของพวกเขหลังจากความตาย จากนั้น แท้จริงแล้ว เป็นหน้าที่ของเราที่จะให้ผลตอบแทนแก่พวกเขาตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติมา

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلِيَالِ عَشْرِ ۝٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝٤ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ۝٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝٨ وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝١٠ الَّذِينَ طَعُوا فِي الْبِلَادِ ۝١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝١٢ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝١٤ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَّهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝١٥ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَّهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝١٦ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝١٧ وَلَا تَخْشَوْنَ عَلَىٰ طَعَامِهِ الْمِسْكِينَ ۝١٨ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ۝١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝٢٠ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝٢١ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٢ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْدَأُ الْإِنْسَانَ وَإِنَّ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۝٢٣

สุเราะฮ์ อัล-ฟัจญ์ร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ - ๓ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยเวลารุ่งอรุณ ด้วยสิบคืนแรกของเดือนชุลหิจญะฮ์และความประเสริฐของมัน ด้วยสิ่งที่เป็นคู่และคี่ และด้วยกลางวันที่ได้มาพร้อมกับความมืดมิดของมัน ในการสาบานเหล่านี้หาได้มีประโยชน์แก่ผู้ที่มีปัญญาดอกหรือ ?

๖ - ๘ เจ้าไม่ได้ดูดอกหรือ - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำอย่างไรกับพวกอ้ายซึ่งเป็นพวกเผ่าอิรอม ผู้มีพลังกำลังและอาคารก่อสร้างสูงใหญ่บนเสาซึ่งไม่เคยถูกสร้างเยี่ยงนั้นมาก่อนในดินแดนต่างๆ ด้วยความใหญ่โตมหึมาและความแข็งแกร่งของมัน

๙ และไม่ได้ดูดอกหรือว่า พระองค์ทรงจัดการอย่างไรกับชนชะมูดพวกของนบิตอลิห์ ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ที่ตัดเจาะหินใหญ่ในหุบเขา และได้สร้างให้มันเป็นบ้านพักอาศัย ?

๑๐ และไม่ได้ดูดอกหรือว่า พระองค์ทรงจัดการอย่างไรกับฟิรอาฮ์ กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้ที่มีกองทัพซึ่งคอยรักษาความมั่นคงและเสริมอำนาจของเขาไว้ ?

๑๑ - ๑๔ บรรดาคนเหล่านี้ที่ทำความชั่วและก่ออธรรมในดินแดนของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็ได้แผ่ขยายความเสียหายให้มากขึ้นด้วยความอธรรมของพวกเขา

แล้วอัลลอฮ์จึงทรงสาดเทการลงโทษอันสาหัสของพระองค์บนพวกเขา แท้จริง พระผู้อภิบาลแห่งเจ้านั้น - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ทรงคอยสอดส่องผู้ที่ทรยศฝ่าฝืนพระองค์ พระองค์จะยืดเวลาให้เขาเล็กน้อย แล้วก็ทรงเอาโทษเขาเยี่ยงการเอาโทษของผู้ที่ทรงเกรียงไกรและทรงอำนาจ

๑๕ ตั้งนั้นแล้ว มนุษย์นั้นเมื่อพระเจ้าของเขาทดสอบเขาด้วยการให้ความสุขสบาย ประทานปัจจัยยังชีพให้กว้างขวาง และให้เขาได้อาศัยท่ามกลางการมีชีวิตที่ดีเยี่ยม เขาก็จะคิดว่านั่นเป็นเพราะเกียรติของเขา ณ พระผู้อภิบาลของเขา แล้วเขาก็จะกล่าว 'พระเจ้าของฉันได้ให้เกียรติฉัน'

๑๖ และหากแม้ว่าพระองค์ได้ทดสอบเขา ด้วยการทำให้ริสกีของเขาลำบากยากเข็ญ เขาก็จะคิดว่านั่นเป็นเพราะความต่ำต้อยของเขา ณ อัลลอฮ์ แล้วเขาก็จะกล่าว 'พระเจ้าของฉันได้ทำให้ฉันต่ำต้อยอับยศ'

๑๗ - ๒๐ เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่มนุษย์ผู้นี้คาดคิดดอก ทว่า การมีเกียรตินั้นมาจากการเชื่อฟังอัลลอฮ์ และความต่ำต้อยก็มาจากการทรยศพระองค์ โดยที่พวกเขาไม่ให้เกิดริสกีแก่ลูกกำพร้า ไม่คลุกคลีกับพวกเขาด้วยดี ไม่สังเสียดระหว่างกันให้เลี้ยงอาหารแก่คนยากจน และพวกเขาก็ยังบริโภคนิสกีของผู้อื่นที่เป็นมรดกของพวกเขาด้วยการละเมิดอย่างแรง อีกทั้งพวกเขายังขึ้นขอบทรัพย์สมบัติอย่างเลเยขอบเขต

๒๑ - ๒๓ ไม่ควรที่สภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นนี้ ตั้งนั้นเมื่อใดที่แผ่นดินสั่นสะเทือนและกระทบกระเทาะระหว่างกัน และพระผู้อภิบาลแห่งเจ้าได้เสด็จมาเพื่อตัดสินแจกแจงระหว่างมัจดูกของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็เรียงตัวเป็นแถวๆ จะถูกนำนรกของฮันนัมมาในวันอันยิ่งใหญ่ในวันนั้น ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะสำนึกและกลับตัว ทว่า การสำนึกและกลับตัวจะเป็นประโยชน์ต่อเขาอย่างไรเล่า ทั้งๆที่เขาได้ละเลยต่อมันมาก่อนเมื่อครั้งในดุนยา และเวลาของมันก็ล่วงเลยมาแล้ว ?

๒๔ เขาจะกล่าวว่า โอ้ หากว่าฉันได้ประพฤติปฏิบัติในโลกศุนยา ด้วยการทำงานต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิตฉันในอาคิเราะฮฺ

๒๕ ๒๖ ในวันอันยากลำบากดังกล่าวนั้น ไม่มีผู้ใดที่สามารถลงโทษเยี่ยงการลงโทษของอัลลอฮฺต่อผู้ที่ฝ่าฝืนพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่สามารถลบล้างโทษที่ตนได้เยี่ยงการลบล้างโทษของอัลลอฮฺ และไม่มีผู้ใดที่อาจจะบรรลุเยี่ยงพระองค์ในสิ่งดังกล่าวได้

๒๗ - ๓๐ โอ้ ดวงใจที่สงบนิ่งด้วยการรำลึกต่ออัลลอฮฺและศรัทธาต่อพระองค์ และด้วยความสุขสบายที่ทรงเตรียมไว้แก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงกลับไปยังพระเจ้าของเจ้าด้วยความพอใจกับเกียรติที่ทรงให้แก่เจ้าเถิด และอัลลอฮฺนั้นได้พอพระทัยเจ้าแล้ว ดังนั้น จงเข้าไปอยู่ในหมู่บ่าวของอัลลอฮฺผู้มีคุณธรรมทั้งหลายเถิด และจงเข้าสวรรค์ของข้าพร้อมๆ กับพวกเขาเถิด

สุเราะฮฺ อัล-ปะลัด

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ - ๔ อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยดินแดนต้องห้ามแห่งนี้ นั่นคือดินแดนมักกะฮฺ และเจ้า - โอ้ นบีเอ๋ย - เป็นผู้พำนักในดินแดนต้องห้ามนี้ และทรงสาบานด้วยบิดาแห่งมนุษยชาติทั้งหมด คือณบิอาดัม อะลัยฮิสสลาม และลูกหลานที่เกิดมาจากเชื้อสายของเขา พระองค์สาบานว่าแท้จริงแล้ว เราได้สร้างมนุษย์มาในสภาพที่ให้เราพบกับความลำบากและยากเข็ญในการเผชิญกับชีวิตในโลกศุนยา

๕ หรือเขาคาดคิดว่า ด้วยการที่เขาครอบครองทรัพย์สินตามที่ได้รวบรวมไว้นั้น อัลลอฮฺจะไม่ทรงสามารถทำอะไรเขาได้โดยเด็ดขาด ?

๖ ๗ เขากล่าวด้วยความทะนงตนว่า ฉันได้ใช้จ่ายทรัพย์สินสมบัติไปมากมาย หรือเขาคาดคิดไปด้วยการกระทำดังกล่าวว่าอัลลอฮฺไม่ทรงเห็นเขา และไม่ทรงคำนวณสอบสวนทั้งสิ่งทีเล็กกระจิดริดและสิ่งทีใหญ่โตมโหฬาร ?

๘ - ๑๐ หรือเราไม่ได้สร้างให้เขามีสองตาที่ใช้ดู และหนึ่งลิ้นกับสองริมฝีปากให้เขาใช้เปล่งเสียงพูด และเขาไม่ได้ชี้แจงทางดีและทางชั่วแก่เขาหรือ ?

๑๑ เขานำจะหาทางออกให้กับความยากลำบากในอาคิเราะฮฺด้วยการใช้จ่ายทรัพย์สินสมบัติของเขา แล้วเขาก็จะได้ปลอดภัย

๑๒ อะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่า สิ่งใดคือความลำบากในอาคิเราะฮฺ และสิ่งใดที่จะช่วยให้สามารถฝ่าฟันความลำบากนั้นไปได้ ?

يَقُولُ بَلَيْتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ۚ ۲۴ قِيَوْمٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۚ ۲۵ وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَثَاقَهُ ۚ أَحَدًا ۚ ۲۶ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۚ ۲۷ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۚ ۲۸ فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ۚ ۲۹ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ۚ ۳۰

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقِيمُ هَذَا الْبَلَدِ ۙ ۱ وَأَنْتَ حِلُّ الْبَلَدِ ۙ ۲ وَوَالِدٍ وَمَوْلَا ۙ ۳ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۙ ๔ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۙ ๕ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ۙ ๖ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۙ ๗ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۙ ๘ وَلسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۙ ๙ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۙ ๑๐ فَلَا أَقْنَحُ الْعُقَبَةَ ۙ ๑๑ وَمَا أَدْرِنَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۙ ๑๒ فَكِرْبَةٍ ۙ ๑๓ أَوْ إِطْعَمُ فِي يَوْمٍ مِذَىٰ مُسْغَبَةٍ ۙ ๑๔ نَبِيئًا مَّا مَقْرَبَةٍ ۙ ๑๕ أَوْ مَسْكِينًا مَّا مَتْرَبَةٍ ۙ ๑๖ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرِّحْمَةِ ۙ ๑๗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۙ ๑๘ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۙ ๑๙ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۙ ๒๐

سُورَةُ الْبَيْتِ

๑๓ แท้จริง สิ่งนั้นคือการปล่อยทาสผู้ศรัทธาให้เป็นไท หรือการให้อาหารในวันทีหิวโหยอย่างสาหัส แก่เด็กกำพร้าที่เป็นเครือญาติ ซึ่งมันรวมไว้ทั้งความประเสริฐระหว่างการทำทานและการทำดีต่อญาติมิตร หรือแก่ผู้ยากจนขัดสนที่ไม่มีอะไรเลย

๑๗ นอกจากการทำความดีตามที่กล่าวมาแล้ว เขาก็ยังเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ใจในการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และได้สั่งเสียระหว่างกันให้อดทนต่อการเชื่อฟังอัลลอฮฺและไม่ทรยศฝ่าฝืนพระองค์ และได้สั่งเสียให้มีเมตตาต่อผู้อื่น

๑๘ ผู้ทีกระดังกล่าว คือบรรดาชาวฝั่งขวา เป็นผู้ที่จะถูกนำจากฝั่งขวาในวันกียามะฮฺให้เข้าไปสู่สวรรค์

๑๙ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น จะถูกนำจากฝั่งซ้ายให้เข้าสู่นรก

๒๐ ผลตอบแทนของพวกเขาคือนรกญะฮันนัมอันเผาผลาญทีถูกปิดล้อมเพื่อขังพวกเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمِيسُ وَصَحْنَهَا ① وَالْقَمَرُ إِذَا نَلَّهَا ② وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ③
وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰهَا ④ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَىٰهَا ⑤ وَالْأَرْضُ وَمَا مَلَأَهَا ⑥
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ⑩ كَذَبَتْ تَمُودُ
يَطْغُونَهَا ⑪ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّيْنَاهَا ⑭ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑮

سُورَةُ اللَّيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا بَعَثَ ① وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَىٰ ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ③
إِنْ سَعَيْكُمْ لَشَيْءٌ ④ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَانْفَىٰ ⑤ وَصَدَقَ بِالْحُسْنَىٰ ⑥
فَسَنِّيَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ⑦ وَأَمَّا مَنْ مَجَلَّ وَأَسْتَفَىٰ ⑧ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ⑨
فَسَنِّيَرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ⑩ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ⑪ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَىٰ ⑫ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ⑬ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ⑭

สุเราะฮ์ อช-ซัมส์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

①-⑩ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยดวงอาทิตย์และกา
ปรากฏขึ้นของมันเป็นเวลากลางวันและเวลาสาย และทรง
สาบานด้วยดวงจันทร์เมื่อมันตามดวงอาทิตย์ขึ้นมา
ปรากฏบนเวหา และทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันจัด
ความมืดมนออกไป และทรงสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมัน
ปกคลุมแผ่นดินแล้วมันก็ทำให้สิ่งต่างๆ ในนั้นมีมืดมิด และ
ทรงสาบานด้วยท้องฟ้าและอาคารอันมั่นคงแข็งแกร่งของ
มัน และทรงสาบานด้วยแผ่นดินและความราบเรียบของ
มัน และทรงสาบานด้วยทุกชีวิตและการที่พระองค์ทำให้
มันสมส่วนอย่างสมบูรณ์เพื่อให้ทำหน้าที่ของมันได้ แล้ว
พระองค์ก็ทรงชี้แจงทางแห่งความชั่วและทางแห่งความดี
แท้จริง ย่อมประสบความสำเร็จสำหรับผู้ที่ดีเกลามันและ
บ่มเพาะมันด้วยความดีงาม และแท้จริง ย่อมขาดทุนแล้ว
สำหรับผู้ที่หมกชีวิตของเขาในการทำความผิดบาป

⑪-⑮ พวกเขาจะมอดได้ปฏิเสธนบีมุฮัมมัดด้วยการ
ฝ่าฝืนอย่างถึงที่สุด เมื่อคนที่ชั่วร้ายที่สุดเฝ้าได้ลุกขึ้น
ไปทิ่มแทงอูฐตัวเมีย แล้วศาสนทูตของอัลลอฮ์ คืออนบี

ศอลิห์ อะลียฮิสสลาม ก็ได้กล่าวว่า พวกท่านจะระวัง
อย่าได้ทำร้ายอูฐตัวนั้น เพราะแท้จริงแล้วมันเป็น
สัญญาณที่อัลลอฮ์ได้ส่งมายังพวกท่าน เพื่อชี้ถึงความ
สัจจริงของนบีมุฮัมมัด และจงระวังอย่าได้ละเมิด
การตีมันของนบีมุฮัมมัด เพราะสำหรับมันนั้นมีวันตีมันหนึ่ง
วัน แล้วก็ให้พวกเจ้าได้ใช้น้ำเพื่อตีมันอีกหนึ่งวันสลับกัน
ที่ว่าเรื่องดังกล่าวมันเป็นทีล้าปากหนักหนาแก่พวกเขา
พวกเขาจึงปฏิเสธต่อสิ่งที่ท่านนบีมุฮัมมัดบอกพวกเขาและได้
กระทำการเชือดอูฐตัวนั้น แล้วพระผู้อภิบาลของพวกเขา
จึงได้ส่งการลงโทษลงมากระหนำพวกเขาด้วยเหตุ
แห่งความชั่วของพวกเขานั่นเอง และพระองค์ก็ได้ทำให้
มันเท่าเทียมกันโดยไม่มีผู้ใดที่หลุดรอดไปได้เลย และ
พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ไม่ทรงกลัวต่อผลที่ตามมาจาก
การที่พระองค์ลงโทษพวกเขาอย่างหนักหน่วงรุนแรง

สุเราะฮ์ อัล-ลัยล

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

①-④ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันปกคลุม
แผ่นดินและสิ่งต่างๆ บนแผ่นดินด้วยความมืดมิดของมัน
และทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันแย้มขึ้นจากความมืด
ด้วยแสงสว่างของมัน และทรงสาบานด้วยการสร้างคูให้มี
ทั้งตัวผู้และตัวเมีย ทรงสาบานว่าแท้จริงแล้ว การงานของ
พวกเจ้านั้นแตกต่างกันระหว่างผู้ทำเพื่อคุณาและผู้ทำ
เพื่ออาคิเราะฮ์

⑤-⑦ สำหรับผู้ที่ทุ่มเททรัพย์สินของเขาและยา
เกรงอัลลอฮ์ในการนั้น อีกทั้งได้ศรัทธามั่นต่อคำปฏิญาณ
ว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” และสิ่งที่ค้ำยันได้
บ่งชี้รวมทั้งผลลัพธ์การตอบแทนของมัน เรากีย่อมจะชี้
ทางเขาและให้เขาได้พบกับมูลเหตุแห่งความดีงามและ
ความสำเร็จ และเราจะทำให้การงานต่างๆ ของเขา
ง่ายดาย

⑧-⑪ ส่วนผู้ที่ตระหนี่กับทรัพย์สินของเขา และคิดว่า
พอเพียงโดยไม่หวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์ และได้
ปฏิเสธต่อคำปฏิญาณ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
อัลลอฮ์” และความหมายที่ค้ำยันบ่งชี้รวมทั้งผลลัพธ์การ
ตอบแทนของมัน เรากีย่อมจะทำให้เขาได้ประสบกับ
มูลเหตุแห่งหายนะอย่างง่ายดาย และทรัพย์สินของเขาที่
เขาตระหนี่ถี่เหนียวนั้นก็ไม่มีประโยชน์อย่างใดแก่เขาเลย
เมื่อเขาต้องตกนรก

⑫-⑬ แท้จริง เป็นหน้าที่ของเรา ด้วยความกรุณาและ
วิญญูญ์แห่งเรา ที่จะชี้ทางที่นำไปสู่อัลลอฮ์และสวรรค์
ของพระองค์ และแยกแยะมันออกจากทางแห่งการหลง
ผิด และแท้จริงแล้ว สำหรับเราก็คือการครอบครองทั้งชีวิต
ในโลกหน้าและโลกนรก

⑭ ดังนั้น ข้าจึงได้เตือนพวกเจ้า - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย -
ให้พวกเจ้ากลัวต่ออนรกที่ลุกโชน มันคืออนรกญะฮันนัม

15-16 ไม่มีผู้ที่ต้องเข้ารับการลงโทษในนั้นเว้นแต่ผู้ที่ชั่วร้ายยิ่ง คือผู้ที่ปฏิเสธอนบีของอัลลอฮฺ นบีมุหัมมัด คือลลิลลอฮฺ อะลียฺ อิ วะลลิลมิม และเมินออกจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และการเฝ้าฟังทั้งสอง

17-21 และจะถูกนำผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งให้รอดพ้นจากนรกนั้น คือผู้ที่ทุ่มทรัพย์สินของเขาเพราะหวังความดีงามที่เพิ่มทวีขึ้น และการให้ทานของเขานั้นไม่ใช่ด้วยจุดประสงค์เพื่อเป็นการทดแทนแก่ผู้ที่เคยทำกับเขา ทว่าเขามุ่งหวังทำเพื่อพระพักตร์แห่งพระผู้อภิบาลผู้ทรงสูงส่ง และเพื่อความโปรดปรานของพระองค์ แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงประทานสิ่งที่จะทำให้เขาพอใจในสวนสวรรค์

สุเราะฮฺ อฎุ-ฎุฮา

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-3 อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยเวลาสาย ทว่าความหมายของมัน ณ ที่นี้ก็คือกลางวันทั้งหมด และทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันให้ความสงบเยือกแก่สรรพสิ่งและความมืดได้ปกคลุมจนมืด (และอัลลอฮฺนั้นทรงสาบานด้วยสรรพสิ่งต่างๆ ตามที่ทรงประสงค์ ส่วนมักลุกผู้ถูกสร้างนั้นไม่อนุญาตให้เขาสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากผู้สร้างพวกเขา เพราะแท้จริงการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺนั้นเป็นการตั้งภาคี) ทรงสาบานว่าพระองค์ผู้อภิบาลเจ้าไม่ได้ละทิ้งเจ้า - ใจ ผู้เป็นนบี - และไม่ได้ทรงโกรธกริ้วเจ้าด้วยการล่าช้าในการประทานวิวรณ์วะหฺยูแก่เจ้า

4-5 และแท้จริง อาคิเราะฮฺนั้นย่อมดีกว่าสำหรับเจ้ามากกว่าโลกดุนยา และพระผู้อภิบาลเจ้าจะทรงประทานให้แก่เจ้า - ใจ ผู้เป็นนบี - ซึ่งการประทานต่างๆ มากมายในอาคิเราะฮฺ แล้วเจ้าก็จะพอใจด้วยสิ่งนั้น

6-8 พระองค์ไม่ได้พบว่าแต่ก่อนนั้นเจ้าเคยกำพริ แล้วก็ทรงให้ที่พิงพิงและดูแลเจ้าดอกหรือ ? และทรงพบว่าเจ้าไม่รู้ว่อะไรคือคัมภีร์และอะไรคือการศรัทธา แล้วก็ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้ และทรงทำให้เจ้าพบกับการทำงานที่ดีที่สุด มิใช่หรือ ? แล้วก็ทรงนำริสกีของเจ้ามายังเจ้า และทรงให้จิตใจของเจ้ารำรวยด้วยความรู้สึกพอเพียงและความอดทน มิใช่หรือ ?

9-11 ดังนั้น สำหรับเด็กกำพร้านั้นเจ้าอย่าได้ทำร้ายเขา และสำหรับผู้ซึ่งขอทานเจ้าก็อย่าได้ขู่เข็ญเขา จงช่วยเขาตามความต้องการของเขา และสำหรับการประทานนิอุมัตต่างๆ ของพระผู้อภิบาลที่ทรงมีแก่เจ้านั้น ก็จงพูดถึงมัน

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْفَى 15 الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّى 16 وَسَيَجْنِبُهَا
الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ بِيَتْرِكِي 18 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ مُجْزِي 19 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى 20 وَلَسَوْفَ يَرْضَى 21

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1 وَالضُّحَى 2 وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى 3 مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى 4
وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى 5 وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَى 6 أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى 7 وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى 8 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى 9 فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
10 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ 11 وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ 12

سُورَةُ الشُّرَحِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1 أَمْ شَرَحَّ لَكَ صَدْرُكَ 2 وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ 3
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ 4 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ 5 فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا 6
إِنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا 7 فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ 8 وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ 9

สุเราะฮฺ อัช-ชัรหฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-4 เราไม่ได้ทำให้อกของเจ้า - ใจ นบีเอ๋ย - ให้มันกว้างเพื่อสนองตอบทบทบัญญัติต่างๆ ของศาสนา การเข็ญชวนสู่อัลลอฮฺ และการมีมารยาทที่ดีดอกหรือ? และด้วยการดังกล่าวนี้เราได้ปล่อยวางภาระหน้าที่ของเจ้าซึ่งทำให้หลังของเจ้าต้องแบกรับมันอย่างหนักอึ้งอยู่ มิใช่ดอกหรือ? และเราได้ประทานให้แก่เจ้า - ด้วยการที่เรากำหนดให้เจ้ามีมารยาทต่างๆ ที่ดี - ได้มีสถานะที่สูงส่งมิใช่ดอกหรือ?

5-6 ดังนั้น อย่าปล่อยให้ความเดือดร้อนที่ศัตรูได้สร้างแก่เจ้ามาขัดขวางเจ้าจากการเผยแพร่สารแห่งเรา เพราะแท้จริงแล้ว พร้อมๆ กับความคับแค้นนั้นมีทางออกอยู่ และแท้จริง พร้อมๆ กับความคับแค้นนั้นมีทางออกอยู่เสมอ

7-8 ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากภารกิจและการงานใดๆ ของดุนยา ก็จงมุ่งมั่นปฏิบัติอิบาดะฮฺ และยิ่งพระผู้อภิบาลของเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้นที่เจ้าต้องชวนขวยาหาสิ่งที่มีอยู่ ณ พระองค์

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونَ ① وَطُورِ سِينِينَ ② وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ③
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ④ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑤
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑥
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ⑦ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ⑧

سُورَةُ الْحَاقِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَى بِأَسْمَارِكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② أَفَرَأَى وَإِنَّ رَبَّكَ
 الْأَكْرَمُ ③ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑤ كَلَّا إِنَّ
 الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ ⑥ أَنرَأَاهُ إِسْتَعْجِلَ ⑦ أَنرَأَى إِلَى رَبِّكَ الْرُجُوعَ ⑧ أَرَأَيْتَ
 الَّذِي يَنْهَى ⑨ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑩ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ⑪ أَوْ أَمَرَ
 بِالْقَوَىٰ ⑫ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑬ أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ ⑭ كُلَّ شَيْءٍ
 لَّيْسَ لَهُ لِسْفَعًا لِكَيْفَ صَبِيهٍ ⑮ نَاصِيهٍ كَذَّبَهُ حَاطِئُهُ ⑯ فَلْيَعْبُدْ نَادِيَهُ ⑰
 سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑱ كَلَّا لَا نَطْمَعُ أَنُجِدَّ وَاقْرَبُ ⑲

สุเราะฮ์ อัด-ติเน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

①-⑥ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยลูก อัด-ติเน(มะเดื่อ) และ อัจ-ชัยตุเน(มะกอก) ทั้งสองเป็นผลไม้ที่รู้จักกันดี และทรงสาบานด้วยภูเขา "ฏูร ซีนาน" ที่ซึ่งพระองค์ได้มีพระดำรัสกับมุซา และทรงสาบานด้วยเมืองแห่งนี้ที่ซึ่งสงบสุขจากความหวาดกลัวทุกประการ นั่นคือเมือง "มักกะฮ์" ที่แห่งการประทานอิสลาม ทรงสาบานว่า แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์มาในรูปลักษณะที่ดีที่สุด จากนั้นเราก็ทำให้เขากลับคืนสู่รกหากแม้ว่าเขาไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และไม่ตามศาสนาทูต ทว่าบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีงามทั้งหลายนั้น สำหรับพวกเขา จะได้รับผลบุญอันยิ่งใหญ่ที่ไม่ขาดตกบกพร่องเลย

⑦ สิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ มนุษย์เอ๋ย - ได้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ทั้งๆ ที่มีพยานหลักฐานที่ชัดเจนถึงพระเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ ?

⑧ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างวันดังกล่าวเพื่อการแจกแจงสอบสวนระหว่างมนุษย์นั้น ทรงเป็นผู้ปรีชายิ่งระหว่างหมู่ผู้ปรีชา ในการตัดสินทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้าง มิใช่ดอกหรือ ?

ที่ว่า พระองค์ยอมเป็นผู้ปรีชายิ่ง แล้วมักถูกผู้ถูกสร้างทั้งหลายจะถูกปล่อยไว้เปล่าๆ โดยไม่ได้ถูกสั่งใช้และสั่งห้าม ไม่มีการให้ผลบุญตอบแทนและไม่ถูกลงโทษ กระนั้นหรือ ? สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามนั้น

สุเราะฮ์ อัล-อะลัก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

①-④ จงอ่านเถิด - โอ้ นบีเอ๋ย - จงอ่านสิ่งที่ถูกประทานมาแก่เจ้าจากโองการอัลกุรอาน โดยเริ่มด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลแห่งเจ้าผู้ทรงจำกัดสิทธิอำนาจแห่งการสร้างไว้เพียงเฉพาะพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงสร้างมนุษย์ทุกคนจากก้อนเลือดที่เกาะเป็นลิ่มสีแดง โอ้ ผู้เป็นนบี - จงอ่านสิ่งที่ถูกประทานมาแก่เจ้าเถิด และแท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงเป็นผู้ที่มีความอารีอย่างมากมาย และทรงมีความกรุณาที่กว้างขวาง ผู้ทรงสอนปวงบ่าวของพระองค์ให้รู้จักการเขียนด้วยปากกา ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ และทรงย้ายเขาออกจากความมืดมนของความเขลาสู่แสงสว่างของความรู้

⑤-⑧ แนนอน แท้จริงแล้วมนุษย์นั้นได้ละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์ เมื่อความรำรวยได้ทำให้เขาหยิ่งโง่ ดังนั้นขอให้ผู้ละเมิดทุกคนรู้ไว้ว่าบนปลายสุดท้ายนั้นจะกลับไปยังอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนมนุษย์ทุกคนตามการงานที่เขาได้ปฏิบัติไว้

⑨-⑱ เจ้าเคยเห็นหรือไม่ การละเมิดและก่อความชั่วที่แปลกไปกว่าของชายผู้นี้ (หมายถึง อับู ญะฮัล) ผู้ที่ห้ามบ่าวของเราไม่ให้ละหมาดต่อพระผู้อภิบาลของเขา (หมายถึง ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม) ? เจ้าเห็นหรือไม่ ถ้าหากว่าผู้ถูกห้ามจากการละหมาดนั้นอยู่บนเส้นทางแห่งทางนำ แล้วเขา(อับู ญะฮัล)ยังจะห้ามเขาได้อย่างไรเล่า ? หรือถ้าหากว่าเขาได้สั่งผู้อื่นให้มีความยำเกรงเขา(อับู ญะฮัล)ยังจะห้ามเขาจากสิ่งนั้นอีกหรือ ? เจ้าเห็นหรือไม่ ถ้าหากว่าคนที่คอยห้ามผู้อื่นได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาถูกเชิญชวนให้ยอมรับและเขาก็เมินหนีจากมัน เขาไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่เขาทำอยู่ ? เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่อับู ญะฮัล คาคคิดไปหรอก ถ้าหากว่าเขาไม่ได้กลับตัวจากความชั่วและการก่อความเดือดร้อนของเขา แนนอนเราจะจิกเอาขม่อมของเขาอย่างแรง และนำเขาไปโยนในนรก ขม่อมของเขาที่โกหกในคำพูดและกระทำผิดในพฤติกรรมต่างๆ ของเขา และปล่อยให้คนชั่วผู้นี้เรียกร้องพรศพวกของเขาที่เขาเคยขอความช่วยเหลือมาก่อน เรายุ่กก็จะเรียกมลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่ลงโทษ เรื่องไม่ได้เป็นเช่น อับู ญะฮัล คาคคิดหรอก แท้จริง เขาไม่สามารถทำร้ายเจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ได้โดยเด็ดขาด ดังนั้น จงอย่าเชื่อฟังเขาในสิ่งที่เขาเรียกร้องเจ้าให้ละทิ้งการละหมาด และจงกราบสุญูดต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงเข้าใกล้ชิดพระองค์ด้วยการมอบความรักให้พระองค์ โดยการปฏิบัติตามเชื่อฟังพระองค์เถิด

สุเราะฮ์ อัล-ก้อดร

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคำคืนที่ทรงเกียรติและประเสริฐ นั่นคือหนึ่งในคำคืนของเดือนเราะมะฎอน

2 และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - ได้รู้ว่า อะไรคือคืนลัยละตุลก้อดร คืนแห่งความทรงเกียรติ ?

3 คืนลัยละตุลก้อดรนั้นเป็นคืนอันเปี่ยมด้วยความจำเริญ ความประเสริฐของมันดีกว่าความประเสริฐของหนึ่งพันเดือนที่ไม่มีลัยละตุลก้อดร

4 บรรดาเหล่าอิกะฮ์ทั้งหลายจะลงมาอย่างมากมายในคืนนั้น และรวมทั้งเหล่าอิกะฮ์สุญิบรีลก็เช่นเดียวกัน ด้วยการอนุมัติของพระผู้อภิบาลแห่งพวกเขาให้มาพร้อมกับทุกๆ กิจการที่พระองค์ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นในปีนั้น

5 มันเป็นคืนแห่งसानตตลอดทั้งคืน ไม่มีความชั่วร้ายใดๆ เลย จนกระทั่งปรากฏแสงแห่งอรุณ

สุเราะฮ์ อัล-บัยยีนะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ยิว คริสต์ และมุชริกีนผู้ตั้งภาคีทั้งหลายนั้น ย่อมไม่ละทิ้งการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา จนกว่าจะมีเครื่องหมายที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ในคัมภีร์ก่อนๆ ได้มายังพวกเขา

2 เครื่องหมายนั้นคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ ท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลฮฺ อะลียฺ วะสลัลมฺ ที่จะอ่านอัลกุรอานซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันบริสุทธิ์

3 ในคัมภีร์นั้นมิมีเรื่องราวอันสัจจริง และคำสั่งใช้ที่ยุติธรรม ซึ่งจะชี้ทางสู่ความถูกต้องและเส้นทางอันเที่ยงตรง

4 บรรดาชาวคัมภีร์ในหมู่ยิวและคริสต์ไม่ได้ขัดแย้งกัน ในความเป็นศาสนทูตอย่างแท้จริงของท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลฮฺ อะลียฺ วะสลัลมฺ เนื่องด้วยพวกเขาพบว่าการระบุคุณลักษณะของท่านไว้แล้วในคัมภีร์ของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ขัดแย้งกันเว้นแต่หลังจากที่พวกเขาพบว่าท่านเป็นนบิจริงๆ ตามที่ได้ถูกสัญญาไว้ในคัมภีร์เตวารอต (โทราห์) และอินญีล (ไบเบิล) แต่ก่อนนั้นพวกเขาต่างเห็นพ้องกันในเรื่องสถานะการเป็นนบีของท่าน แต่ทว่าเมื่อท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นนบิขึ้นมาจากพวกเขา กลับปฏิเสธและขัดแย้งกันเอง

5 พวกเขาไม่ได้ถูกสั่ง - ในทุกๆ บทบัญญัติ - เว้นแต่ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้น ด้วยการมุ่งหมายต่อพระพักตร์ของพระองค์ในการทำอิบาดะฮ์ของพวกเขา ให้เห็นห่างจากการตั้งภาคีสู่การศรัทธา ให้ดำเนินการละหมาด และจ่ายซะกาต นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง คือศาสนาอิสลาม

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ 1 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ 2 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ 3 نَزَّلُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ 4 سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ 5

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ 1 رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً 2 فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ 3 وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ 4 وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ 5 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ 6 إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ 7

6 แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ยิว คริสต์ และมุชริกีนผู้ตั้งภาคีนั้น การลงโทษของพวกเขาก็ือนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขาต้องอยู่ในนั่นตลอดกาล พวกเขาเหล่านั้นแหละคือมัลกูดผู้ก่อสร้างที่ชั่วช้าที่สุดแล้ว

7 แท้จริง บรรดาผู้ที่เชื่ออัลลอฮฺ ประพฤติตามศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติความดีงามทั้งหลาย พวกเขาเหล่านั้นคือปวงบ่าวที่ดีสุด

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ. ﴿٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيُنَهَا ﴿٤﴾ يَا نَبِيَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَجَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيدَاتِ صَبْحًا ﴿١﴾ فَأَلْمُورَاتِ فَدْحًا ﴿٢﴾ فَأَلْغَبِرَاتِ صَبْحًا ﴿٣﴾ فَأَتَّرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

❖ ผลตอบแทนของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ คือสวรรค์ที่ยั่งยืนและมั่นคงในสภาพที่เลิศที่สุด มีสายน้ำหลากหลายไหลผ่านวิมานของมัน พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดนิรันดร์กาล พระองค์อัลลอฮฺทรงโปรดปรานพวกเขา พระองค์จึงตอบรับการทำงานที่ดีทั้งหลายของพวกเขา และพวกเขาที่ยินดีต่อสิ่งที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาจากรางวัลอันทรงเกียรติที่มากมายหลายประเภท นั่นแหละคือการตอบแทนที่เลิศหรูสำหรับผู้ที่เอาจริงกับอัลลอฮฺและห่างไกลจากการฝ่าฝืนพระองค์

สุเราะฮฺ อัซ-ซัลซะละฮฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❖-❖ เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าให้สั่นไหวอย่างรุนแรง และสิ่งที่อยู่ในท้องของมันถูกนำออกมา ไม่ว่าจะเป็นศพคนตายและทรัพย์สินต่างๆ และมนุษย์จะซักถามระหว่างกันอย่างตื่นตระหนกว่า : อะไรเกิดขึ้นกับมันแล้ว ?

❖❖ วันกิยามะฮฺ แผ่นดินจะเล่าถึงสิ่งที่ถูกกระทำบนหน้า ปฐพีของมัน ทั้งที่เป็นความดีและความชั่ว และมันจะบอกว่าอัลลอฮฺผู้บริสุทธิ์และสูงส่งจะให้มันเล่าถึงสิ่งที่ถูกกระทำลงไปบนหน้าแผ่นดินนี้

❖ วันนั้น มนุษย์จะกลับออกมาจากสถานที่สอบสวนในสภาพที่แตกต่างกันเป็นพวกๆ เพื่อที่อัลลอฮฺจะได้ให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิบัติมา ทั้งความชั่วและความดีทั้งหลาย และจะทรงตอบแทนพวกเขาตามนั้น

❖❖ ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิบัติความดีแม้หนักเท่าแค่เพียงมดตัวเล็กกระจิดริด เขาก็ย่อมจะได้เห็นผลบุญของมันในวัน อาคิเราะฮฺ และ ผู้ใดที่ปฏิบัติความชั่วแม้หนักเท่าแค่เพียงมดตัวเล็กกระจิดริด เขาก็ย่อมจะได้เห็นการลงโทษของมันในวันอาคิเราะฮฺ

สุเราะฮฺ อัล-อาติยาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❖ อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยม้าที่วิ่งเข้าหาศัตรู เมื่อมีเสียงที่เกิดขึ้นจากความเร็วในการวิ่งของมัน (และไม่อนุญาตให้มีคนผู้ถูกสร้างกล่าวสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ เพราะแท้จริงแล้วการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺนั้นเป็นชิริกหรือการตั้งภาคีต่อพระองค์)

❖ จากนั้นก็ทรงสาบานด้วยม้าที่เกิดประกายไฟจากปีกเท้าของมัน เนื่องจากความเร็วแรงในการวิ่งของมัน

❖ และทรงสาบานด้วยกองทัพม้าที่จู่โจมศัตรูอย่างรุนแรง

❖ แล้วการจู่โจมนั้นก็ทำให้เกิดฝุ่นตลบ

❖ แล้วพวกมันก็พาผู้ที่ขี่หลังมันเข้าสู่ท่ามกลางศัตรู

❖-❖ แท้จริง มนุษย์นั้นเป็นผู้ที่ปฏิเสธต่อการประทานของพระผู้อภิบาลเขา และแท้จริง เขายังยอมรับการปฏิเสธนั้นด้วย และแท้จริง เขาเป็นผู้ที่รักใคร่ในทรัพย์สินอย่างแรง

❖ หรือมนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่งที่รอคอยเขาอยู่ เมื่ออัลลอฮฺนำเอาคนตายออกจากหลุมฝังศพเพื่อการสอบสวนและตอบแทน ?

❶ และสิ่งที่ปกปิดในห้วงอกทั้งความดีและความชั่วถูกนำออกมา

❷ แท้จริง ในวันนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงรอบรู้ อย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับตัวพวกเขาและการทำงานของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดในเรื่องดังกล่าวที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

สุเราะฮ์ อัล-กอลิอะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ อัล-กอลิอะฮ์ วันสิ้นโลกที่สร้างความตื่นตระหนกหวาดหวั่นแก่หัวใจมนุษย์ด้วยความน่าสะพรึงกลัวของมัน

❷ อะไรเล่าคือ อัล-กอลิอะฮ์ ที่ว่านั้น ?

❸ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่ามันคืออะไร ?

❹ ในวันนั้น มนุษย์จะกลายเป็นเหมือนแมลงที่บินว่อนทั้งในสภาพของจำนวนที่มากมาย การกระจัดกระจาย และการเคลื่อนไหวของพวกเขา เหมือนแมลงที่บินตกลงเข้าไปในกองไฟ

❺ ภูเขาทั้งหลายจะกลายเป็นเหมือนชนสัตว์หลากหลายที่ถูกทำให้กระจายด้วยมือ แล้วมันก็จะกลายเป็นผงและสลายไป

❻ ๗ ดังนั้น สำหรับผู้ใดที่น้ำหนักความดีของเขาหนักกว่า เขาก็จะได้อยู่ในการมีชีวิตซึ่งเป็นที่พึงพอใจในสวนสวรรค์

❽ ๙ และสำหรับผู้ใดที่น้ำหนักความดีของเขาเบา และความชั่วของเขาหนักมากกว่า ที่พำนักของเขาก็คือ อัล-ฮาวียะฮ์ นรกถนุสนัน

❿ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - รู้ว่า อะไรคือ อัล-ฮาวียะฮ์ นี้ ?

⓫ แท้จริง มันคือนรกที่ร้อนแรงด้วยเชื้อเพลิงของมัน

สุเราะฮ์ อัล-ตะกะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ การโอ้อวดกันด้วยความมากมีในทรัพย์สินและลูกหลานได้ทำให้พวกเขาช่างจนละเลยการเชื่อฟังอัลลอฮ์

❷ ความหมกมุ่นและยุ่งอย่างพลวันของพวกเขาได้ดำเนินต่อเนื่องมาจนกระทั่งพวกเขาเข้าสู่หลุมฝังศพ และพวกเขาก็ถูกฝังอยู่ในนั้น

❸ สภาพเช่นนี้ไม่ควรบังเกิด นั่นคือการยุ่งงวุ่นกับการโอ้อวดทรัพย์สินสมบัติจนทำให้พวกเขาละเลย พวกเขาจะได้

وَحْصِلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝ ١٠ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝ ١١

سُورَةُ الْقَمَارَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ ١ مَا الْقَارِعَةُ ۝ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

۝ ٣ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ ٤

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ ٥ فَأَمَّا

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ ٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

۝ ٧ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ ٨ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

۝ ٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝ ١٠ نَارُ حَامِيَةٍ ۝ ١١

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهَنَّاكَمُ التَّكْوِيْنُ ۝ ١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ ٢ كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُونَ ۝ ٣ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝ ٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝ ٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝ ٧ ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝ ٨

ประจักษ์แจ้งว่าดินแดนแห่งอาคิเราะฮ์นั้นดีกว่าสำหรับพวกเขา

❶ แล้วพึงระวัง พวกเขาจะได้รู้ถึงบันปลายอันชั่วร้ายที่เกิดจากการละเลยของพวกเขา

❷-❸ ไม่บังควรที่จะปล่อยความยุ่งงวุ่นกับการโอ้อวดสมบัติทำให้เจ้าละเลย ถ้าหากว่าพวกเขาเจ้ารู้จริงๆ พวกเขา ย่อมต้องหวาดเกรง และพวกเขาย่อมต้องรีบเร่ง

ปลดปล่อยตัวพวกเขาจากความหายนะ พวกเขาจะเห็นนรกอันเผาผลาญ แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันโดยไม่มีการคลางแคลงอีก แล้วพวกเขาก็จะถูกสอบสวนในวัน

กียามะฮ์ถึงความสุขสำราญทุกประเภทของพวกเขา

سورة العنكبوت
سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝٣

سورة الفاتحة
سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُغَةً ۝١ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَّدَهُ ۝٢ يُحْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدُهُ ۝٣ كَلَّا لِيُبَدِّنَ فِي الخَطْمَةِ ۝٤ وَمَا آدْرَبَكُمْ مَا الخَطْمَةُ ۝٥ نَارُ اللَّهِ المَوْفَدَةُ ۝٦ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الآفَاقَةِ ۝٧ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝٨ فِي عَمْدٍ مُّدَدَدَةٍ ۝٩

سورة الفاتحة
سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥

สุเราะฮฺ อัล-อัศร

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

- 1 2 อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยกาลเวลาว่าลูกหลานอาดัมนั้นย่อมอยู่ในความหายนะและบกพร่อง (และไม่อนุญาตให้ผู้เป็นป่าวกล่าวสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เพราะแท้จริง การกล่าวสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺนั้นเป็นชริกหรือการตั้งภาคีต่อพระองค์)
- 3 ยกเว้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และประพฤติปฏิบัติความดีงาม และสังเสียดระหว่างพวกเขาด้วยกันให้ยึดมั่นกับความถูกต้อง ให้ปฏิบัติตามด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮฺ และอดทนอดกลั้นบนสิ่งนั้น

สุเราะฮฺ อัล-ฮุมะซะฮฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

- 1 ความชั่วร้ายและหายนะจะเกิดขึ้นกับผู้ที่นินทาผู้อื่น และกล่าวว่าร้ายเสียดแทงพวกเขา
- 2 ผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับการสะสมทรัพย์สินและนับค่านวนมัน
- 3 เขาคาดคิดไปว่า เขาได้รับประกันตัวเองด้วยทรัพย์สินสมบัติที่เขาได้เก็บสะสมไว้ นี้ว่าเขาจะอยู่ได้อย่างยั่งยืนบนดูนยาและได้รอดพ้นจากการคิดบัญชีสอบสวนในอาคิเราะฮฺ
- 4 เรื่องไม่ได้เป็นเช่นที่เขาคาดคิดไปดোক เขาย่อมจะถูกโยนลงไป ในนรกที่จะเผาผลาญแยกย่อยทุกๆ สิ่งที่ถูกโยนลงไป ในมัน
- 5 และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ - ใจ ผู้เป็นรอซูล - ว่าอะไรคือข้อเท็จจริงของนรก ?
- 6 7 มันคือไฟนรกของอัลลอฮฺที่ถูกจุดขึ้น ซึ่งด้วยความรุนแรงของมันนั่นเอง มันจะทะลุจากร่างกายเข้าสู่หัวใจ
- 8 9 แท้จริง มันจะซ้อนเป็นชั้นๆ เหมือนพวกเขา ในสภาพที่เต็มไปด้วยโซ่และตรวนที่ยาวเหยียด เพื่อไม่ให้พวกเขาได้ออกไปจากมัน

สุเราะฮฺ อัล-ฟีล

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

- 1 เจ้า - ใจ ผู้เป็นรอซูล - ไม่รู้ดอกหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำอะไรกับเหล่าพรรคพวกเจ้าของข้า นั่นคือ อับเราะฮะฮฺ อัล-หะบะษียฺ และกองทัพช้างของเขาที่มุ่งหมายจะทำลายกะอูบะฮฺอันประเสริฐ ?
- 2 พระองค์ไม่ได้ทำให้สิ่งที่พวกเขาวางแผนร้ายกันนั้นโดนทำลายและสูญเปล่าไป มิใช่ดอกรหรือ ?
- 3 4 และทรงส่งนกมาเป็นฝูงๆ ไม่ขาดสาย ให้พวกมันโยนก้อนหินที่เกิดจากดินแข็ง
- 5 แล้วก็ทรงทำให้พวกเขาย่อยยับเหมือนใบไม้ใบพีชที่แห่งกรังที่ถูกสัตว์เคี้ยวเสร็จแล้วก็คายมันออกมา

สุเราะฮ์ กุร็อยซุ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ ❷ จงแปลกใจกับความสนธิใจของพวกกุร็อยซุ

(กุเรซ) ความรู้สึกปลอดภัยของพวกเขา ผลประโยชน์ต่างๆ ที่ยั่งยืนของพวกเขา รวมทั้งการเดินทางที่เป็นระเบียบเรียบร้อยสม่ำเสมอของพวกเขาในช่วงฤดูหนาวสู่เมือง "เยเมน" และในช่วงฤดูร้อนสู่ดินแดน "ชาม" และการที่พระองค์ทำให้มันง่ายตายแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขามีความจำเป็น

❸ ดังนั้น จงให้พวกเขาขอบคุณ และจงเคารพอิบาดะฮ์พระผู้อภิบาล ผู้เป็นของบ้านแห่งนี้ - นั่นคืออะฮับซะฮ์ - ที่พวกเขาได้เป็นคนมีเกียรติเพราะมัน และให้พวกเขาอบความดีเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และให้พวกเขาบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์ด้วยการเคารพอิบาดะฮ์

❹ พระองค์ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาได้รอดพ้นจากความหิวโหยที่รุนแรง และให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาได้รอดพ้นจากความตื่นตระหนกและความหวาดกลัวอันใหญ่หลวง

สุเราะฮ์ อัล-มาอูน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ เจ้าเห็นสภาพของผู้ที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนผู้หนึ่งหรือไม่ ?

❷ นั่นแหละคือผู้ที่ผลักดันลูกกำพร้าอย่างรุนแรงและกระด้างให้พ้นจากสิทธิที่เขาควรได้ เขากะทำเช่นนั้นเนื่องด้วยความแข็งกระด้างของหัวใจเขา

❸ เขาไม่ได้เชิญชวนส่งเสริมให้ผู้อื่นให้อาหารแก่คนยากจน แล้วเขายังจะให้อาหารแก่คนยากจนด้วยตัวเองได้อย่างไรเล่า ?

❹ ❺ ดังนั้น การลงโทษอันสาหัสก็จะมีแก่ผู้ละหมาดที่ละเลยการละหมาดของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้ดำเนินการละหมาดตามวิธีการที่ถูกต้องและไม่ได้ละหมาดในเวลาของมัน

❶ บรรดาผู้ที่แสดงตนโอ้อวดด้วยการทำดีเพื่อให้ผู้อื่นได้เห็นได้ชม

❷ และเขายังห้ามไม่ให้ยืมของใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่มีผลเสียอะไรเลยถ้าให้ผู้อื่นยืมไปใช้ สรุปลแล้วพวกเขาไม่ได้ทำอิบาดะฮ์อย่างดีแก่พระผู้อภิบาลของพวกเขา และไม่ทำดีกับหมู่บ่าวของพระองค์ด้วยตนเองด้วย

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ❶
إِلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ❶
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ❷
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ ❸
مِن جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِن خَوْفٍ ❹

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّبِّ ❶
فَذَلِكَ الَّذِي ❶
يَدْعُ الْيَتِيمَ ❷
وَلَا يَحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ❸
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ❹
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ❹
الَّذِينَ هُمْ بِرَاءُونَ ❺
وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ❻

سُورَةُ الْبَكْرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ❶
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ❷
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ❸

สุเราะฮ์ อัล-กาษร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ แท้จริง เราได้ประทานให้แก่เจ้า - ใจ ผู้เป็นนบี - ซึ่งความดีงามอันมากมายในโลกคุณยาและอาคิเราะฮ์ หนึ่งในนั้นก็คือแม่น้ำ อัล-กาษร ในสวนสวรรค์ ที่สองข้างฝั่งของมันมีต้นไม้ที่ทำจากไข่มุกและพื้นของมันนั้นเป็นชะมดเขียว

❷ ดังนั้น เจ้าจงมอบการละหมาดทั้งหมดของเจ้าต่อพระผู้อภิบาลของเจ้าอย่างบริสุทธิ์ใจ และจงเชือดสัตว์เป็นพลีแก่พระองค์ และเชือดด้วยพระนามของพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น

❸ แท้จริง คนที่โกรธเคืองเจ้าและโกรธเคืองทางนำและแสงสว่างที่เจ้านำมาด้วยนั้น เขาเป็นผู้ที่ไร้ผลใดๆ และถูกตัดขาดจากความดีงามทั้งหมดทั้งปวง

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٢
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٣ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا
عَبَدْتُمْ ٤ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ٣

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ٥

สุเราะฮ์ อัล-กาฟิรูน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรชชูล - แก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนาทูตของพระองค์ ว่า โอ้ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์

2 ฉันไม่เคารพอิบาคะฮ์สิ่งที่คุณท่านเคารพอิบาคะฮ์จากหมู่รูปเจวิดและพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลาย

3 และพวกท่านก็ไม่เคารพอิบาคะฮ์สิ่งที่คุณเคารพอิบาคะฮ์ คือพระเจ้าพระองค์เดียว คืออัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลสากลโลก ผู้ทรงคู่ควรเพียงพระองค์เดียวต่อการเคารพอิบาคะฮ์

4 และฉันจะไม่เคารพอิบาคะฮ์สิ่งที่คุณท่านเคารพอิบาคะฮ์จากหมู่รูปเจวิดและพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลาย

5 และต่อๆ ไปพวกท่านก็จะยังไม่เคารพอิบาคะฮ์ต่อสิ่งที่คุณเคารพอิบาคะฮ์. โองการนี้ลงมาถึงบุคคลจำเพาะบางคนจากหมู่มุขริกีนุร็อยฮ์ ซึ่งพระองค์รู้ดียิ่งพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อพระองค์ตลอดไป

6 สำหรับพวกท่านก็มีศาสนาของพวกท่านที่พวกท่านยืนยันจะตามมัน และสำหรับฉันก็มีศาสนาของฉัน ที่ฉันไม่ต้องการศาสนาอื่นอีก

สุเราะฮ์ อัน-นาศิร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 เมื่อชัยชนะได้ประสบอย่างสมบูรณ์แก่เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรชชูล - เห็นอวกปฏิเสศศรัทธาชาวกูร็อยฮ์(กูเรช) และเจ้าได้เปิดเมือง "มักกะฮ์" อย่างสมบูรณ์แล้ว

2 และเจ้าได้เห็นผู้คนมากมายเข้ารับอิสลามเป็นพวกๆ

3 เมื่อเรื่องเหล่านั้นเกิดขึ้น ก็จงเตรียมตัวที่จะพบกับพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการกล่าวสดุดีด้วยการยกย่องพระองค์อย่างมากมาย และจงกล่าวขออภัยโทษต่อพระองค์ให้มาก แท้จริง พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ภัยยิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวสดุดีและขออภัยโทษ พระองค์ทรงภัยและเมตตาพวกเขา และตอบรับการขออภัยของพวกเขา

สุเราะฮ์ อัล-มะสัด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 สองมือของ อับดุลลาฮ์ เสียหายแล้ว และเขาก็ประสบโชคร้ายแล้วด้วยการที่เขาทำร้ายศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่านนบี มุหัมมัด คือลลิลลอฮ์ อะลียิ วะสัลลิม และความหายนะของ อับดุลลาฮ์ นั้นก็ได้เกิดขึ้นจริงตามโองการนี้

2 ทรัพย์สินสมบัติและลูกของเขาไม่อาจช่วยเขาได้ มันไม่สามารถปกป้องเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์แก่เขาได้เลยแม้แต่น้อย เมื่อมันได้ประสบกับเขาแล้ว

3 4 เขาจะต้องเข้านรกที่ลุกโชน ทั้งเขาและภรรยาของเขาที่เคยแบกพูนหนาม แล้วนำไปทิ้งไว้บนทางที่ท่านนบี คือลลิลลอฮ์ อะลียิ วะสัลลิม เดินผ่านเพื่อสร้างความเดือดร้อนให้กับท่าน

5 ที่คอของนางจะมีเชือกที่ผูกขมวดไว้แน่นหนา เป็นเชือกที่ทำจากเส้นใยที่หยาบกระด้างอย่างสาหัสที่สุด นางจะถูกยกด้วยเชือกนั้นในนรก แล้วจะถูกโยนลงไปยังก้นนรกนั้น

สุเราะฮ์ อัล-อิคลาศ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ว่าพระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะทั้งในด้านอุลูฮียะฮ์ หรือการเป็นพระเจ้าผู้คู่ควรแก่การเคารพบูชาและในด้านรูนูบียะฮ์ คือ การเป็นพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และในด้านพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ไม่มีผู้ใดที่เป็นหุ้นส่วนภาคีกับพระองค์ในเรื่องเหล่านั้น

❷ อัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นจุดมุ่งหมายในการวอนขอเพื่อให้บรรลุความจำเป็นและความปรารถนาต่างๆ

❸ พระองค์ไม่ทรงมีบุตร ไม่มีผู้ให้กำเนิด ไม่มีคู่ครอง

❹ ไม่มีผู้ใดเลยในหมู่ปาวของพระองค์ที่เสมอเหมือนกับพระองค์และคล้ายกับพระองค์ ไม่ว่าจะในด้านพระนามหรือคุณลักษณะของพระองค์ หรือการกระทำของพระองค์ พระองค์ทรงจำเริญยิ่ง ทรงสูงส่งยิ่ง และทรงบริสุทธิ์ยิ่ง

สุเราะฮ์ อัล-ฟะลัก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ข้าขอความคุ้มครองและการปกป้องด้วยพระผู้อภิบาลแห่ง อัล-ฟะลัก นั่นคือเวลารุ่งสาง

❷ จากความชั่วของทุกๆ สรรพสิ่งและพิษภัยของมันทั้งหมด

❸ และจากความชั่วของเวลากลางคืนที่มีมืดมิดเมื่ออย่างกรายและตีบคลานเข้ามา และจากสิ่งที่มีอยู่ในเวลานั้น จากความชั่วร้ายและภัยอันตรายต่างๆ

❹ และจากความชั่วร้ายของเหล่าแม่มดที่เป่ามนตร์ลงยังขมวดบมเพื่อสร้างไสยศาสตร์

❺ และจากความชั่วร้ายของผู้ที่อิัจจาธิษษาที่โกรธแค้นคนอื่น เมื่อเขาอิัจจาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่คนเหล่านั้นจากนิอุมัตต่างๆ แล้วเขาก็ปรารถนาที่จะให้มันสูญสิ้นไปจากพวกเขาและต้องการทำร้ายพวกเขา

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ❶ اللَّهُ الصَّمَدُ ❷ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ❸ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ❹

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ❶ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ❷ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ❸ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ❹ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ❺

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ❶ مَلِكِ النَّاسِ ❷ إِلَهِ
النَّاسِ ❸ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ❹ الَّذِي
يُوسَّوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ❺ مِنَ الْغَيْثِ وَالنَّاسِ ❶

สุเราะฮ์ อัน-นาส

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ข้าขอความคุ้มครองและการปกป้องด้วยพระผู้อภิบาลของมวลมนุษย์ผู้ทรงพระเดชานุภาพเพียงพระองค์เดียวในการขจัดความชั่วร้ายของการกระชิบกระซาบ

❷ พระองค์ผู้ทรงเป็นราชาแห่งมนุษยชาติ ผู้ทรงบริหารจัดการทุกเรื่องทุกกิจการของพวกเขา ผู้ทรงมั่งมีไม่ต้องพึ่งพวกเขา

❸ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งเคารพอื่นใดที่ดั่งแก่เห็นอกเห็นใจจากพระองค์

❹ ขอความคุ้มครองให้พ้นจากภัยของชัยฏอนที่คอยกระชิบกระซาบอยู่เสมอเมื่อพลั้งเผลอ และมันก็จะหลบซ่อนหนีหายเมื่อมีการรำลึกถึงอัลลอฮ์

❺ ชัยฏอนที่คอยกระจะจายความชั่วร้ายและความเคลือบแคลงในหัวอกของมนุษย์

❻ เป็นชัยฏอนจากหมู่มุญินและมนุษย์

คำถามต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของมุสลิม

- 1. มุสลิมจะนำเอาอะกีดะฮ์ของเขามาจากไหน ?** เขาจะต้องเอาอะกีดะฮ์นั้นมาจากคัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮ์ และจากรายงานที่ถูกต้องของท่านนบีของพระองค์ (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) ซึ่งท่านไม่เคยพูดมาจากอารมณ์ของท่าน ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า: **﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾** ความว่า: **สิ่งที่ท่านนบีพูด)นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา** (อัน-นัจญุม 4) โดยการให้ดังกล่าวนี้จะต้องสอดคล้องกับความเข้าใจของเศาะหาบะฮ์และชาวสะลัฟผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ﷺ
- 2. เมื่อเราขัดแย้งกัน เราจะกลับไปหาสิ่งใดเล่าเพื่อใช้ตัดสิน ?** เราต้องกลับไปหาบทบัญญัติอันบริสุทธิ์ และตัดสินกันด้วยการกลับไปสู่คัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮ์ และสุนนะฮ์หรือแนวทางของร่อซูลของพระองค์ (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) โดยที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: **﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾** ความว่า: **“หากว่าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูล”** (อัน-นีส้าฮ์ 59) และท่านนบีได้กล่าวไว้ว่า: **« تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ نَنْتَظِلُ مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ »** ความว่า: **“ฉันได้ทิ้งไว้ให้แก่พวกเจ้าสองอย่าง ซึ่งพวกเจ้าจะไม่หลงผิดหากพวกเจ้ายึดมันไว้ ทั้งสองนั้นก็คือ คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และแนวทางของท่านนบีของพระองค์”** (อัล-มุวัฏฏะฮ์ ของอิมามมาลิก)
- 3. ใครคือกลุ่มที่ปลอดภัยในวันกิยามะฮ์ ?** ท่านร่อซูล (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) ได้กล่าวว่า: **« وَتَضْرِبُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِائَةً فِي النَّارِ إِلَّا مِائَةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي »** ความว่า: **“ประชาชาติของฉันนั้นแตกออกเป็น 73 จำพวก ทุกจำพวกนั้นอยู่ในไฟนรก ยกเว้นแต่จำพวกเดียวเท่านั้น พวกเขา (บรรดาสาวก) ได้กล่าวว่า จำพวกไหนเล่า โอ้ท่านร่อซูล (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) ? ท่านร่อซูลกล่าวว่า ผู้ที่ดำเนินบนแนวทางของฉันและบรรดาสาวกของฉัน”** (อะหมัด) ดังนั้น สัจธรรมความจริงคือสิ่งที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) และบรรดาสาวกของท่านเคยปฏิบัติ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ท่านต้องปฏิบัติตามสุนนะฮ์ และท่านจงระวังการอุตริกรรม ถ้าหากท่านต้องการความรอดพ้นและเพื่อให้กิจการงานทั้งหลายถูกต้องรับ
- 4. อะไรคือเงื่อนไขต่างๆ ของการตอบรับการงานที่ดี ?** เงื่อนไขต่างๆ ของมันก็คือ 1) การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการให้เอกภาพต่อพระองค์ ดังนั้นการงานจะไม่ถูกตอบรับจากผู้ที่ตั้งภาคี 2) ความอิคลาศบริสุทธิ์ใจ คือการทำเพราะปรารถนาความพอพระทัยของพระองค์ 3) การปฏิบัติตามท่านนบี (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) คือต้องทำให้สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านนบีนำมา ดังนั้นเขาอย่าได้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ด้วยกับสิ่งที่ท่านนบีบัญญัติไว้ หากเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดขาดไปการงานนั้นจะถูกปฏิเสธ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า: **﴿وَقَدَّمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾** ความว่า: **“และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขา(พวกที่ไม่ศรัทธา)ได้ปฏิบัติไปแล้ว เราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน”** (อัล-ฟุรกอน 23)
- 5. ลำดับต่างๆ ของการยึดมั่นในศาสนามีกี่ลำดับ ?** มีสามลำดับ 1) อัล-อิสลาม (การยอมจำนน) 2) อัล-อีมาน (การศรัทธา) 3) อัล-อิหฺसान (การทำอย่างดีเลิศ)
- 6. อัล-อิสลามคืออะไร ? และรูกันหรือหลักการอิสลามมีเท่าใด ?** อิสลามคือ การยอมจำนนต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยการเชื่อมั่นศรัทธาต่อเอกภาพของพระองค์ และการปฏิบัติตามพระองค์ด้วยการเชื่อฟัง และการปลีกตัวให้พ้นจากการตั้งภาคีและผู้ตั้งภาคี รูกันหรือหลักการต่างๆ ของอิสลามนั้นมีห้าประการ ดังที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ มีอิสระตัดสิน) ได้กล่าวไว้ในวณะของท่านที่ว่า: **« بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَىٰ خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَحَجَّ الْبَيْتِ وَصَوْمَ رَمَضَانَ »** ความว่า: **“อิสลามนั้นถูกสร้างมาบนหลักห้าประการคือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุหัมมัดคือร่อซูลของอัลลอฮ์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด, การจ่ายซะกาต, การประกอบพิธีหัจญ์ และการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน”** (มุตะพะวะกุนอะลียฺ)

7. อัลอีมาน(หลักการศรัทธา) คืออะไร? อีมานคือ การยึดมั่นด้วยหัวใจ การกล่าวด้วยลิ้น และการกระทำด้วยอวัยวะทางกาย อีมานเพิ่มด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮฺและละดลงได้ด้วยการฝ่าฝืนพระองค์ ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ ความว่า: "เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาพร้อมๆ กับการศรัทธาที่มีอยู่แล้วของพวกเขา" (อัล-ฟัตหฺ 4)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

«الإيمان بضعٌ سبعونَ شعبةً فأفضلُها قولُ لا إلهَ إلا اللهُ أدناها إمّا طُهُ الأذى عن الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شعبةٌ مِنَ الإِيمَانِ»

ความว่า "อีมานหรือการศรัทธานั้น มีเจ็ดสิบกว่าแขนง ที่ประเสริฐที่สุดคือการกล่าวลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ และขั้นต่ำสุดของมันก็คือการขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายออกจากถนนหนทาง และความละอายคือส่วนหนึ่งของการศรัทธาเช่นเดียวกัน" (มุสลิม)

และมันถูกย่ำให้ชัดยิ่งขึ้นด้วยสิ่งที่มุสลิมได้สังเกตดูตัวของเขาเองจากความกระฉับกระเฉงในการทำความดีต่างๆ เมื่อถึงช่วงเวลาต่างๆ ที่ดี และการเพิกเฉยต่อการทำความดีขณะที่เขากระทำการฝ่าฝืนด้วยมะอูคียัตต่างๆ ต่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ ความว่า: "แต่จริงใจความดีทั้งหลายย่อมลบล้างความชั่วทั้งหลาย" (สุต 114)

รูกนหรือหลักการของอีมานนั้นมีหกประการ ดังที่ท่านนบี (ﷺ) ได้บอกเอาไว้ในคำพูดของท่านที่ว่า: « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الآخِرِ، وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ » ความว่า: "ท่านจะต้องศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ ศรัทธาต่อบรรดาศักดิ์มีรีย์ของพระองค์ ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ และศรัทธาต่อกำหนดสภาวะทั้งดีและชั่ว" (อัล-บุคอรี)

8. อะไรคือความหมายของ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ? คือการปฏิเสธสิทธิอันคู่ควรในการเคารพภักดีอื่นจากพระองค์อัลลอฮฺ และการยืนยันสิทธิการเคารพอิบาตะสุดดังกล่าวสำหรับอัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้น

9. อัลลอฮฺอยู่กับเราหรือไม่ ? ใช่ อัลลอฮฺ ﷻ อยู่กับเราด้วยความรอบรู้ของพระองค์ ด้วยกับการได้ยินของพระองค์ การมองเห็นของพระองค์ และการหอมล้อมของพระองค์ และความสามารถของพระองค์ และด้วยกับพระประสงค์ของพระองค์ และส่วนชาติของพระองค์นั้น จะไม่ปะปนหลอมรวมกับชาติของมัลกุตที่ถูกสร้างทั้งหลาย และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างที่อาจจะหอมล้อมพระองค์ไว้

10. สามารถที่จะมองเห็นพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ด้วยตาได้หรือไม่ ? บรรดามุสลิมได้มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า แท้จริงพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ถูกมองเห็นในโลกดุนยา และแท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายจะมองเห็นพระองค์อัลลอฮฺในวันอาคิเราะฮฺในทงมะหิซัรและในสวรรค์ ดังคำดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า: ﴿يَوْمَ يُنَادِي بُرُؤْنُهُمْ أَتَرَأَوْهُ أَبَدًا﴾ ความว่า: "ในวันนั้นหลายๆ ใบหน้าจะเบิกบาน และได้จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน" (อัล-กียามะฮฺ 22-23)

11. อะไรคือประโยชน์ของการรู้จักพระนามต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮฺ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ? แท้จริง สิ่งแรกๆของบทบัญญัติที่อัลลอฮฺทรงบัญญัติเหนือบ่าวของพระองค์นั้นก็คือการต้องรู้จักพระองค์ ดังนั้นในเมื่อมนุษย์รู้จักพระองค์แล้วพวกเขาก็จะเคารพภักดีต่อพระองค์ด้วยการเคารพภักดีที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ดังคำดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า:

﴿عَلِمْنَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ﴾ ความว่า: "ดังนั้น ฟังรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮฺ และจงขออภัยโทษต่อความผิดของตัวเอง" (มุหัมมัด 19)

ดังนั้น การรำลึกถึงอัลลอฮฺต่อความเมตตาอันกว้างขวางของพระองค์นั้นจะนำไปสู่การหวังต่อพระองค์ และการรำลึกถึงอัลลอฮฺต่อการลงโทษอันรุนแรงของพระองค์นั้นนำไปสู่ภาวะการยำเกรงต่อพระองค์ และการรำลึกถึงอัลลอฮฺต่อความเป็นเอกะหนึ่งเดียวในการประทานให้ของพระองค์จะนำไปสู่การขอบคุณของพระองค์

และความหมายที่ว่าต้องเคารพอิบาตะสุดต่ออัลลอฮฺด้วยกับพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นก็คือ: การค้นหาความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับมัน และมีความเข้าใจในความหมายต่างๆ ของ

มัน และปฏิบัติตามนัยต่างๆ ของมันอย่างถูกต้อง ดังนั้น ในจำนวนพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮ์นั้น มีบางประเภทที่บ่าวจะได้รับยกย่องถ้าหากเขามีคุณลักษณะเช่นเดียวกับมัน เช่น คุณลักษณะของความรู้ ความเมตตา และความยุติธรรม และอีกส่วนหนึ่งของพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้น ถ้าบ่าวอาจเอื้อมจะเลียนแบบพระองค์เขาก็จะได้รับยกย่องและถูกพิโรธ เช่น ลักษณะความเป็นพระเจ้าที่ถูกเคารพสักการะ ความทรง และความโอ้อวด และสำหรับบาวนั้นมีคุณลักษณะต่างๆ ที่ถูกสรรเสริญและถูกตั้งใช้ให้เขามีคุณลักษณะเช่นนั้นในตัวเขา เช่น ลักษณะการเป็นบ่าว การพึ่งพิง การนอบน้อมด้วยความต่ำต้อย การวอนขอ และอื่นๆ เป็นต้น แต่ห้ามใช้ประการต่างๆ เหล่านี้อธิบายถึงคุณลักษณะของพระผู้อภิบาล **ﷻ** และผู้ที่เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงรักมัน และบ่าวที่ถูกกริ้วที่สุด ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงรังเกียจมัน

12. พระนามต่างๆ ที่ดังมาของอัลลอฮ์คืออะไร ? พระองค์อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ ความว่า: "และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหา(วิงวอนขอความช่วยเหลือ)พระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด" (อัล-อะฮฺรอฟ 180)

และโดยแน่แท้ ได้รับการยืนยันจากท่านรอซูลุลลอฮ์ **(ﷺ)** ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า:

«إِنَّ لِرَبِّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ.» ความว่า: "แท้จริงอัลลอฮ์นั้นมีเก้าสิบเก้าพระนาม คือหนึ่งร้อยเว้นแต่หนึ่งเท่านั้น ใครก็ตามนับมันครบเขาจะได้เข้าสวรรค์" (มุตตะพะกุน อะลียฺ)

และการนับมันก็คือ 1) การนับถ้อยคำต่างๆ ของมันและจำนวนของมัน 2) เข้าใจความหมายของมัน รวมถึงข้อบ่งชี้ของมัน และศรัทธาต่อมัน ดังนั้น เมื่อบ่าวกล่าวเอ่ยถึงพระนาม อัล-หะกีม (الحكيم) ซึ่งมีความหมายว่าพระองค์นั้นทรงปรีชาญาณ เขาก็ต้องยอมจำนนต่อคำสั่งใช้ทั้งหมดของอัลลอฮ์ เพราะแท้จริงคำสั่งใช้ทั้งหมดของพระองค์นั้นเป็นไปตามเหตุผลอันรู้อริชาของพระองค์ และเมื่อเขาเอ่ยพระนาม อัล-กุดุส (القدوس) ซึ่งมีความหมายว่าพระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ เขาจะระลึกได้ว่าพระองค์อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่บริสุทธิ์จากความบกพร่องและความไม่สมบูรณ์ทั้งปวง 3) การวิงวอนขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยพระนามต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งมีสองชนิด: ก) ดุอาอีในรูปของการสรรเสริญและอิบาคะฮ์ ข) ดุอาอีในรูปของการวิงวอนและร้องขอ และใครก็ตามที่ได้ติดตามโองการต่างๆ ในอัลกุรอาน และติดตามจากสุนนะฮ์ที่ถูกตั้งใช้ เขาก็จะสามารถที่จะรวบรวมพระนามต่างๆ ได้ดังนี้:

พระนาม	ความหมาย
اللَّهُ (อัลลอฮ์)	คือ ผู้ทรงครอบครองสิทธิแห่งการเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การกราบไหว้และการมอบตนเป็นบ่าวแด่พระองค์ เหนือสรรพสิ่งถูกสร้างทั้งหมด พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าที่ต้องให้ความจงรักภักดี เทิดทูนสรรเสริญ นอบน้อมถ่อมตน และก้มกราบ การอิบาคะฮ์ทุกชนิดต้องทำเพื่อบอหมายแด่พระองค์เท่านั้น
الرحمن (อิรเราะฮ์มาน)	คือ พระนามที่ชี้ถึงพระองค์ผู้ทรงมีความกรุณาเมตตาอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมสิ่งถูกสร้างทุกอย่างทั้งหมด และเป็นพระนามที่เจาะจงเฉพาะอัลลอฮ์ตะอาลา และไม่อนุญาตให้ใช้กับสิ่งอื่นนอกจากพระองค์
الرحيم (อิรเราะฮีม)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่มีความกรุณาปรานี ผู้อภัยโทษต่อบรรดามูอฺมินทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ ซึ่งโดยแน่แท้ พระองค์ได้ทรงชี้นำพวกเขาสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์ และจะทรงยกย่องพวกเขาให้เกียรติพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์ด้วยสวนสวรรค์ของพระองค์
العفو (อัลอะฟวฺ)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ลบความผิดบาปและยกโทษให้ และไม่ทรงลงโทษบ่าวแม้ว่าการลงโทษนั้นคู่ควรแก่บ่าวแล้วก็ตาม
الغفور (อัลฆะฆะฟุร)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ปกปิดความผิดบาปของผู้กระทำความผิด และพระองค์ไม่ประจานเขาและไม่ลงโทษเขา
الغفار (อัลฆอฟฟาร)	คือ พระนามที่ชี้ถึงความมากมายซึ่งการอภัยโทษของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ที่กระทำความผิดและขอการอภัยโทษ

<p>الرؤوف (อรัเราะฮฺฟ)</p>	<p>คือ มาจากคำว่า الرأفة (อรัเราะฮฺฟะฮฺ) หมายถึง ความเมตตาการุณาอย่างล้นหลาม และความเมตตาการุณาอย่างถึงที่สุด และมั่นคงรอบคอบสิ่งที่ถูกสร้างทุกอย่างในดุนยา และเฉพาะกับบางคนในหมู่พวกเขาในอาคิเราะฮฺ นั่นคือบรรดาผู้ศรัทธาอันเป็นที่รักของพระองค์</p>
<p>الحليم (อัลหะลิม)</p>	<p>คือ พระองค์เป็นผู้ที่ไม่รีบเร่งในการลงโทษต่อบ่าว ทั้งที่พระองค์นั้นมีความสามารถที่จะลงโทษพวกเขา แต่ทว่าพระองค์ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยโทษให้แก่พวกเขาเมื่อพวกเขาขอการอภัยโทษต่อพระองค์</p>
<p>التواب (ออตเตาวาบ)</p>	<p>คือ พระองค์เป็นผู้ทรงชี้ทางการกลับเนื้อกลับตัวให้แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์จากหมู่บ่าวของพระองค์ และทรงตอบรับการกลับเนื้อกลับตัวจากพวกเขา</p>
<p>الستير (อัลสตีตีร)</p>	<p>คือ พระองค์เป็นผู้ที่ปกปิดบ่าวของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ประจานความผิดของเขาต่อหน้ามัลลิกทั้งหลายของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ชอบให้บ่าวปกปิดความผิดของตัวเองของเขาเองและความผิดของคนอื่นๆ และปกปิดอวัยวะพึงสงวนของเขาเช่นเดียวกันด้วย</p>
<p>الغني (อัลเกาะนีย)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่ไม่ต้องพึ่งใครจากสิ่งถูกสร้างทั้งหลายโดยเด็ดขาด เพราะความสมบูรณ์แบบของพระองค์อันเป็นที่สุดแล้วและด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทั้งหลายของพระองค์ และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายต่างก็ต้องการพึ่งพระองค์ และมีความต้องการที่จะพึ่งต่อความโปรดปรานของพระองค์และความช่วยเหลือของพระองค์</p>
<p>الكريم (อัลกะรีม)</p>	<p>คือผู้ที่ทรงมีความดีและการประทานให้อย่างมากมายมหาศาลพระองค์ทรงให้สิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยวิธีการตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่ว่ากับบุคคลที่วอนขอหรือบุคคลที่ไม่วอนขอ และทรงอภัยโทษต่อความผิดบาปทั้งหลาย และปกปิดข้อตำหนิทั้งหลาย</p>
<p>الاکرم (อัลอักรอม)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่บรรลุละฮุกูมแห่งความกรุณา ไม่มีผู้ใดที่เสมอเหมือนพระองค์ในเรื่องดังกล่าวนั้นโดยเด็ดขาด ดังนั้นความดีทั้งหลายมาจากพระองค์ และพระองค์ให้รางวัลต่อบรรดาผู้มีนินผู้ศรัทธาด้วยกับความประเสริฐของพระองค์ และพระองค์ประวิงเวลาให้กับบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนและคิดบัญชีพวกเขาด้วยความเป็นธรรมของพระองค์</p>
<p>الوهاب (อัลวะฮฺฮาบ)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการให้ปัจจัยและคุณค่าต่างๆ โดยไม่หวังการตอบแทนชดเชย และทรงให้โดยไม่ได้มุ่งหวังเป้าหมายใดๆ และทรงให้ความโปรดปรานโดยไม่ต้องขอ</p>
<p>الجواد (อัลญะวาด)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการให้ของขวัญและความโปรดปรานต่อมัลลิกสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และต่อบรรดาผู้มีนินผู้ศรัทธาต่อพระองค์ด้วยความเอื้ออารีและความประเสริฐของพระองค์ด้วยการให้ในส่วนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด</p>
<p>الودود (อัลวะดูด)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่รักบรรดาอะลียฺผู้ใกล้ชิดอันเป็นที่รักของพระองค์ และแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยการอภัยโทษให้และด้วยการให้ความโปรดปราน ดังนั้นพระองค์จะทรงพอใจต่อพวกเขา และตอบรับการงานทั้งหลายของพวกเขา และทรงทำให้มีการยอมรับพวกเขาในแผ่นดินนี้</p>
<p>المعطي (อัลมุอฏีย)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้แก่บุคคลที่พระองค์ประสงค์จากสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ ซึ่งสิ่งทีพระองค์ต้องการจากบรรดาคลังของพระองค์ และสำหรับบรรดาอะลียฺผู้ใกล้ชิดพระองค์นั้นจะได้รับส่วนที่เต็มเปี่ยมจากการประทานของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงมอบการสร้างสวรรค์และรูปร่างแก่มัลลิกสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์</p>
<p>الواسع (อัลวาซีฮ)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ที่กว้างขวาง ดังนั้นไม่มีคนหนึ่งคนใดสามารถจะนับการสรรเสริญต่อพระองค์ให้ครบได้ และเป็นผู้ที่กว้างขวางในการปกครองและอำนาจ และกว้างขวางในการอภัยโทษและเมตตา และมีความประเสริฐและมีความดั่งามอันกว้างขวาง</p>
<p>المحسن (อัลมุฮฺฮซิน)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความดีงามที่สมบูรณ์ในตัวพระองค์เอง และในพระนามต่างๆ ของพระองค์ และในคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และในการกระทำต่างๆ ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ทรงสร้างทุกๆ สิ่ง อย่างดีเยี่ยม และพระองค์เป็นผู้ทรงทำต่อมัลลิกสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์</p>
<p>الرازق (อรัรอซิก)</p>	<p>คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้ปัจจัยยังชีพแก่สิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และกำหนดปัจจัยยังชีพต่างๆ ของพวกเขาก่อนการสร้างจักรวาล และรับประกันจะทรงให้อย่างครบสมบูรณ์ตามจำนวนของมัน แม้ว่าเวลาจะยาวนานแค่ไหนก็ตาม</p>
<p>الرزاق (อรัรอซฮาก)</p>	<p>คือ พระนามที่ชี้ถึงพระองค์ผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพอย่างมากมายแก่สรรพสิ่งทั้งหลาย ดังนั้นพระองค์คือผู้ซึ่งให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาก่อนที่จะพวกเขาจะวิงวอนขอต่อพระองค์ ถึงแม้ว่า</p>

	พวกเขากระทำการสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่อพระองค์ พระองค์ก็ยิ่งประทานปัจจัยยังชีพให้แก่พวกเขา
اللطيف (อัลละฎีฟ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รอบรู้อย่างต่อทุกๆ ความละเอียดอ่อนของกิจการงานทั้งหลาย ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นต่อพระองค์ได้ และพระองค์ทรงนำพาสิ่งที่ดีและคุณประโยชน์แก่บ่าวของพระองค์แบบลับๆ โดยที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย
الخبير (อัลเคาะบิร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ครอบคลุมและห้อมล้อมทุกสิ่งที่เป็นความลับปกปิดและสิ่งทีซ่อนเร้นทั้งหลาย เช่นเดียวกับที่ได้ครอบคลุมทุกสิ่งที่เปิดเผยทั้งหลาย
الفتاح (อัลฟัตตาห)	คือพระองค์เป็นผู้ที่เปิดขุมคลังแห่งการครองครอง ความเมตตา ริชกี และปัจจัยยังชีพต่างๆ ของพระองค์ ตามที่ทรงประสงค์ บนพื้นฐานของวิทย์ปรีชาญาณและความรอบรู้ของพระองค์
العليم (อัลอะลิม)	คือพระองค์เป็นผู้ทรงมีความรอบรู้ที่ครอบคลุมสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้นทั้งหลาย สิ่งทีปกปิดและสิ่งที่ซัดแจ้ง อดีตที่ผ่านมา ปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้น ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งทั้งหลายเหล่านี้จะซ่อนเร้นจากพระองค์ได้
البر (อัลบร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่กว้างขวาง ในการทำดีของพระองค์ที่มีต่อมัลลูกสิ่งถูกสร้างทั้งปวงของพระองค์ พระองค์ให้โดยที่ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดสามารถคิดคำนวณความโปรดปรานของพระองค์ หรือนับมันให้ครบถ้วนได้ และพระองค์คือผู้สั่งจริงในสัญญาของพระองค์ซึ่งพระองค์จะอภัยโทษให้แก่บ่าวของพระองค์ ช่วยเหลือเขา และดูแลปกป้องเขา และพระองค์จะทรงตอบรับการทำงานที่น้อยนิดจากเขา แล้วพระองค์จะทรงทำให้มันเพิ่มพูนอย่างมากมายแก่เขา
الحكيم (อัลหะกิม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงจัดวางทุกสิ่งทุกอย่างในที่ที่สมควรอยู่และเหมาะสมที่สุดสำหรับมัน และการจัดการบริหารของพระองค์นั้นไม่มีข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดใดๆ ทั้งสิ้น
الحكم (อัลหะกัม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ตัดสินชี้ขาดระหว่างสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายด้วยความเป็นธรรม ดังนั้นพระองค์ไม่เอธรรมต่อผู้หนึ่งผู้ใดจากหมู่พวกเขา และพระองค์ได้ประทานคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์มาเพื่อเป็นข้อชี้ขาดตัดสินระหว่างมนุษย์ทั้งปวง
الشاکر (อัสซาคิร)	คือพระองค์เป็นผู้ทรงยกย่องผู้ที่เคารพภักดีต่อพระองค์และให้การสรรเสริญแก่เขา และเป็นผู้ตอบแทนความดีต่อการงานหนึ่งถึงแม้ว่าเป็นงานที่น้อยนิดก็ตาม และตอบรับการขอบคุณของบ่าวต่อความโปรดปรานทั้งหลายของพระองค์ด้วยการเพิ่มพูนมันในโลกดุนยา และให้รางวัลตอบแทนในอาคิเราะฮ์
الشکور (อัสซะกูร)	คืองานที่น้อยนิดของบ่าวจะเพิ่มขึ้น ณ ที่พระองค์ และจะทรงทวีคูณผลตอบแทนให้สำหรับพวกเขา ดังนั้นการขอบคุณของพระองค์ต่อบาวนั้น ก็คือการที่ทรงทำให้เขายืนหยัดอย่างมั่นคงด้วยการขอบคุณต่อพระองค์สม่ำเสมอ และการตอบรับการทำความดีของเขา
الجميل (อัลญะมิล)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความงดงามในตัวของพระองค์เอง และในพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และการกระทำต่างๆ ของพระองค์ เป็นความงดงามอย่างแท้จริง โดยสัมบูรณ์ และความงดงามทุกอย่างในสิ่งถูกสร้างทั้งปวงของพระองค์นั้นล้วนมาจากพระองค์
المجيد (อัลมะญีด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความสูงศักดิ์ ความใญ่บุญ ความเกรียงไกร และความสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและผืนแผ่นดิน
الولي (อัลวะลีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ดำเนินการบริหารการงานของมัลลูกสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และทรงจัดการบริหารอำนาจของพระองค์ และพระองค์คือผู้ให้การสนับสนุน ให้การช่วยเหลือต่อบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์
الحמיד (อัลหะมิด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับการสรรเสริญต่อพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และการกระทำต่างๆ ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ถูกสรรเสริญทั้งในยามสุขสบายและในยามเดือดร้อน และทั้งในยามเคราะห์ร้ายและในยามผาสุก และพระองค์เป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญและการยกย่องอย่างแท้จริง เพราะแท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงยิ่งด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทุกประการ
المولى (อัลเมาลา)	คือพระองค์เป็นผู้อภิบาล เป็นผู้ครอบครอง เป็นผู้ปกครอง และเป็นผู้คอยให้การสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือต่อบรรดาวัลียผู้ใกล้ชิดของพระองค์
النصير (อันนะศิร)	คือพระองค์เป็นผู้คอยให้การสนับสนุนด้วยการช่วยเหลือของพระองค์แก่บุคคลที่พระองค์ประสงค์ ดังนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ให้ความช่วยเหลือเขาจะไม่ได้รับความพ่ายแพ้ และ

	สำหรับผู้ที่พระองค์ทอดทิ้งเขาก็จะไม่ได้รับชัยชนะ
السميع (อัลสะมีอ)	คือพระองค์คือผู้ที่การได้ยินของพระองค์นั้นห้อมล้อมครอบคลุมความเ็นดับและความลับทุกๆ อย่าง และต่อสิ่งที่เปิดเผยและชัดเจนทั้งปวง ทว่าทรงครอบคลุมต่อทุกเสียงทั้งปวง แม้ว่ามันจะละเอียดหรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ตอบรับบุคคลที่วิงวอนขอต่อพระองค์
البصير (ลปะซีร้อ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่การมองเห็นของพระองค์นั้นห้อมล้อมครอบคลุมต่อสิ่งที่มีอยู่ทั้งปวงในโลกแห่งความเ็นดับและโลกแห่งความเปิดเผย แม้ว่ามันจะซ่อนเร้นหรือเปิดเผยเพียงใดก็ตาม และแม้ว่าจะละเอียดอ่อนหรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม
الشهيد (อัสชะฮีด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่คอยสอดส่องดูแลสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และทรงเป็นสักขีพยานให้พระองค์เองว่าทรงมีคุณลักษณะแห่งความเป็นเอกะและดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม และทรงเป็นพยานแก่บรรดามุอมีนีน บรรดาศรัทธาชนทั้งหลาย เมื่อพวกเขาให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ และทรงเป็นพยานแก่บรรดาศรัทธาชนของพระองค์และบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์
الرقيب (อ้อเราะเกิบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงสอดส่องสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และเป็นผู้ที่ควบคุมงานทั้งหลายของพวกเขา ดังนั้น แม้การกระพริบตาเดียวหรือการคาดคิดเพียงเสี้ยววินาทีเดียวกันก็จะไม่เล็ดลอดไปจากพระองค์ได้
الرفيق (อ้อเราะฟีก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการอ่อนโยนในการกระทำต่างๆ ของพระองค์ ดังนั้น พระองค์คือผู้ที่ทรงประณิตและทรงทำเป็นลำดับขั้นตอนในการสรรคสร้างและการออกคำสั่งบัญชาใช้ของพระองค์ และทรงจัดการกับบ่าวของพระองค์ด้วยความอ่อนโยนและความนิ่มนวล และไม่บังคับพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความสามารถ และทรงรักบ่าวของพระองค์ที่มีความอ่อนโยน
القريب (อัลเกาะรีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ใกล้ชิดด้วยกับความรอบรู้และความสามารถของพระองค์ต่อสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และด้วยกับความอ่อนโยนและความช่วยเหลือของพระองค์ที่มีต่อบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลาย ในขณะที่พระองค์นั้นทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ ซึ่งชาตของพระองค์จะไม่ปะปนกับสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
المجيب (อัลมุญิบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ตอบรับการเรียกร้องของบรรดาผู้วิงวอนทั้งหลาย และการขอร้องของบรรดาผู้วอนขอทั้งหลาย ตามความรอบรู้และวิถึความปรีชาญาณของพระองค์
المقيت (อัลมุคิต)	คือพระองค์เป็นผู้ที่สร้างอาหารหลักทั้งปวง และผู้สร้างปัจจัยยังชีพทั้งหลาย และพระองค์อนุเคราะห์ให้สิ่งเหล่านั้นทั่วถึงไปยังสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และพระองค์เป็นผู้รักษามันและรักษาการงานต่างๆ ของบ่าวโดยไม่ให้บกพร่องอันใดเลย
الحسيب (อัลหะซีบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้ความพอเพียงสำหรับบ่าวของพระองค์ซึ่งสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่สำคัญยิ่งสำหรับพวกเขา จากเรื่องศาสนาของพวกเขาและศุนยาของพวกเขา และสำหรับบรรดามุอมีนีนผู้ศรัทธา พวกเขาจะได้รับส่วนที่ยิ่งใหญ่กว่าจากค่าตอบแทนของพระองค์ และพระองค์คือผู้คิดคำนวณให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติต่อพระองค์ในโลกศุนยา
المؤمن (อัลมุอมีน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงเป็นสักขีแห่งความถูกต้องแก่บรรดาศรัทธาชนและผู้ปฏิบัติตามพวกเขาด้วยการเป็นพยานของพระองค์ว่าพวกเขาเป็นผู้สัจจริง และด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันจากหลักฐานต่างๆ ถึงความสัจจริงของพวกเขา และความปลอดภัยทุกอย่างทั้งในศุนยาและอาคิเราะฮ์นั้นมาจากการประทานให้ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้รับประกันความปลอดภัยแก่บรรดามุอมีนีนผู้ศรัทธาทั้งหลายว่าจะไม่ทรงอธรรม ทรมาน หรือทดสอบพวกเขาด้วยความหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์
المانان (อัลมันนาน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากมายนด้วยการให้ ผู้ที่มีความการุญอย่างมหาศาล ผู้ที่มั่งคั่งด้วยความดีที่มีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
الطيب (อ้อฏฏอยยิบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บริสุทธิ์และปลอดภัยจากทุกๆ สิ่งที่น่าตำหนิและบกพร่องทั้งหลาย และพระองค์นั้นทรงไว้ซึ่งความงดงามและความสมบูรณ์อย่างแท้จริง และพระองค์คือผู้ทรงมหาศาลด้วยความดีที่มีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และพระองค์จะไม่ตอบรับการงานทั้งหลายและการบริจาคทั้งหลายเว้นแต่สิ่งที่ดีๆ และที่ทะเลาะ(เป็นที่อนุมัต) และมีความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์เท่านั้น
الشافى (อ้อชชาฟีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้การรักษาเยียวหาหัวใจและร่างกายทั้งหลายจากโรคร้ายทั้งปวงของมัน และมันไม่ได้อยู่ในอำนาจของบ่าว เว้นแต่ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดให้มีความสะดวกง่ายดายจากโอสถ

	และยาต่างๆ สำหรับพวกเขา ส่วนการให้หายจากโรคนั้นอยู่ในอำนาจของพระองค์เพียงผู้เดียว
الحفيظ (อัลหะฟิซ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รักษาดูแลปกป้องผู้ศรัทธาทั้งหลายของพระองค์ และการทำงานต่างๆ ของพวกเขาด้วยความเชื่ออาทรของพระองค์ และเป็นผู้ดูแลเอาใจใส่และพิทักษ์สิ่งถูกสร้างทั้งหลายด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์
الوكيل (อัลวะกีล)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รับภาระและหน้าที่ดูแลจักรวาลทั้งมวล ทั้งด้วยการสรรค์สร้างและการจัดการ ทรงเป็นผู้รับภาระในการบันดาลและเลือกอานวย เป็นผู้ทรงดูแลบรรดาผู้ศรัทธาที่มอบหมายการงานต่างๆ ไปยังพระองค์ก่อนที่พวกเขาจะปฏิบัติ และได้ขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ในขณะที่พวกเขาหลงมือ และได้สรรเสริญขอบคุณพระองค์เมื่อพระองค์ให้พวกเขาทำสำเร็จอย่างลุล่วง และพวกเขาได้พอใจกับสิ่งที่พระองค์แบ่งให้หลังจากที่ทรงทดสอบพวกเขา
الخالق (อัลคอลลาก)	เป็นพระนามที่ชี้ถึงความมหาศาสตร์ของสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้นพระองค์ยังคงดำเนินต่อไปซึ่งการเนรมิตและเสกสรรค์ และยังคงไว้ซึ่งคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่
الخالق (อัลคอลลิก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่เนรมิตสิ่งถูกสร้างทั้งปวงโดยปราศจากแบบอย่างมาก่อนเลย
البارئ (อัลบารอิ)	คือพระองค์เป็นผู้สร้างสิ่งที่พระองค์กำหนดและตัดสินใจพระทัยในหมู่สิ่งถูกสร้างทั้งปวง และได้นำมาออกไปสู่การมีอยู่ของมันจริง ๆ
المصور (อัลมุเศวอิร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่สรรค์สร้างสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ตามรูปแบบที่พระองค์ทรงเลือกมันสำหรับพวกเขาด้วยเหตุผลของพระองค์ และด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และด้วยความเมตตาของพระองค์
الرب (อัลร็อบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บำรุงดูแลสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ ด้วยความเมตตาของพระองค์ และทำให้พวกเขาเติบโตขึ้นทีละน้อย และดูแลรักษาบรรดาอะลัยยู่ผู้ใกล้ชิดของพระองค์ด้วยสิ่งที่ดีต่อหัวใจทั้งหลายของพวกเขา และพระองค์เป็นผู้สร้าง เป็นผู้มีอำนาจครอบครอง เป็นผู้ปกครอง
العظيم (อัลอะซีม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ซึ่งสำหรับพระองค์นั้นคือความยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ในชาติของพระองค์เอง และพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับปวงบ่าวและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายจะต้องให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ และให้การยกย่องต่อพระองค์ และให้ความสำคัญต่อคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามของพระองค์
القاهر (อัลกอฮิร) القهار (อัลเกาะฮุฮฮาร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทำให้ปวงบ่าวทั้งหลายยอมมอบน้อมต่อพระองค์ และทำให้ปวงบ่าวและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายเคารพภักดีต่อพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเกียรติอันสูงศักดิ์เหนือพวกเขาทั้งหลาย และเป็นผู้ทรงเกรียงไกร ที่ซึ่งล้าคอทั้งหลายต้องน้อมให้ และใบหน้าทั้งหลายต้องก้มให้ อัลเกาะฮุฮฮาร คือ ส่วนหนึ่งที่แสดงถึงคุณลักษณะ อัลกอฮิร ดังกล่าวอย่างถึงที่สุด
المهيمن (อัลมัยยิมิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ดำเนินการต่อสิ่งหนึ่ง และเป็นผู้ดูแลรักษามัน และเป็นพยานให้กับมัน และทรงห้อมล้อมมัน
العزیز (อัลอะซีซ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความหมายทั้งหลายของความเกรียงไกรยิ่งใหญ่ที่มีแต่พระองค์เท่านั้น ทรงเกรียงไกรในด้านพระเดชานุภาพซึ่งไม่มีผู้ใดจะมีชัยชนะเหนือพระองค์ได้ ทรงเกรียงไกรในด้านความเข้มแข็งโดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสิ่งใดเลย และทรงเกรียงไกรในด้านอำนาจและชัยชนะ ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดสามารถเคลื่อนไหวได้ เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์เท่านั้น
الجبار (บบารอัลญ)	คือพระองค์เป็นผู้ซึ่งทรงไว้ด้วยพระประสงค์ที่ทรงประสิทธิภาพ และสิ่งถูกสร้างทั้งปวงต่างก็พ่ายแพ้ต่อพระองค์ และเกรงกลัวต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และสยบต่อเหตุผลของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ดูแลรักษาคนที่มีความมรณะร้าย และผู้ที่ให้ความรำรวยแก่คนยากจน และให้ความสะดวกแก่คนที่ลำบาก
المتكبر (อัลมตะกับบิร)	พระองค์คือผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงทรงนงจากสิ่งทีโลวและบกพร่องทุกประการ ผู้ทรงสูงส่งบริสุทธิ์เหนือการอธรรมต่อปวงบ่าว ผู้ทรงกำราบเหล่าผู้อ่อนไหว ผู้ทรงลักษณะแห่งความทงนงผู้ใดที่เยี่ยงกับพระองค์ในเรื่องดังกล่าวก็จะทรงปราบและลงโทษเขา
الكبير (อัลกะบิร)	คือผู้ทรงยิ่งใหญ่ในชาติ(อัสตา, อาตมัน) ศิฟาต(คุณลักษณะ) และอัฟออล(กิริยา)ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ ทว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเล็กกระจิดริดเมื่อเทียบ

	กับความไพศาลและยิ่งใหญ่ของพระองค์
الحبي (อัลหะบียฺ)	ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความละเอียดที่คู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระพักตร์และอำนาจของพระองค์ ความละเอียดของอัลลลอฮ์คือละเอียดในรูปของความกรุณา เผื่อแผ่ เื่ออเพื่อ และไพศาล
الحى (อัลหัยยูยฺ)	ผู้ทรงชีวิตที่สถาพรและสมบูรณ์ ผู้ทรงอยู่อย่างนิรันดรไม่มีจุดเริ่มและจุดจบ ทุกๆ ชีวิตที่มีอยู่ล้วนมาจากพระองค์ ﷻ
القيوم (อัลกีอัยยูม)	ผู้ทรงยืนหยัดด้วยพระองค์เอง ผู้ทรงไม่ต้องพึ่งสิ่งใดทั้งสิ้นในหมู่สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง เป็นผู้ทรงค้ำจุนทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทุกอย่างล้วนมีความจำเป็นต้องพึ่งพระองค์
الوارث (อัลวาริษ)	ผู้ที่คงอยู่หลังการสูญสลายของทุกสรรพสิ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างจะกลับคืนสู่พระองค์เมื่อเจ้าของมันสูญสลายแล้ว และทุกอย่างที่อยู่ในมือเราล้วนเป็นของฝากที่วันหนึ่งก็จะกลับไปสู่อัลลออฮ์ ﷻ ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง
الديان (อัดดียาน)	ผู้ที่ทุกสรรพสิ่งมอบน้อมต่อพระองค์และยอมสยบ ผู้ทรงตอบแทนบ่าวทั้งหลายในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติ ถ้าเป็นความดีก็จะทรงเพิ่มพูนให้ ถ้าเป็นความชั่วก็จะทรงลงโทษหรือไม่ก็ทรงอภัยให้
الملك (อัลมะลิก)	ผู้ทรงครอบครองคำสั่งใช้ คำสั่งห้าม และชัยชนะ ผู้ทรงบริหารจัดการสรรพสิ่งที่บังพวงของพระองค์ด้วยคำสั่งและการกระทำของพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่มีส่วนในการยื่นหยัดอยู่ของการครอบครองและการดูแลของพระองค์
المالك (อัลมาลิก)	ผู้ทรงครอบครองแต่เดิมและโดยสิทธิของพระองค์ การครอบครองนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ตั้งแต่วินาทีที่ทรงสร้างสรรพสิ่ง มันไม่ใช่ของผู้อื่นผู้ใดนอกจากพระองค์ และการครอบครองนั้นก็ยังเป็นสิทธิของพระองค์เมื่อถึงจุดจบที่ทุกสรรพสิ่งสูญสลาย
المليك (อัลมะลิก)	เป็นพระนามที่บ่งบอกถึงการครอบครองโดยสมบูรณ์ ซึ่งมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า อัลมะลิก
السبوح (อัลสับบหฺ)	ผู้ทรงบริสุทธิ์จากทุกๆ ข้อตำหนิและความบกพร่อง เพราะพระองค์นั้นมีคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์พร้อมมูลและความงดงามโดยสมบูรณ์
القدوس (อัลกุดตุส)	ผู้ทรงบริสุทธิ์และปราศจากความบกพร่องและตำหนิทุกประการ ไม่ว่าจะในแง่มุมใดก็ตาม เนื่องจากพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอกะด้วยคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์โดยแท้ พระองค์จึงไม่คู่ควรแก่การเปรียบเทียบกับใครๆ
السلام (อัลสะลาม)	ผู้ทรงปลอดจากจากความบกพร่องและตำหนิใดๆ ทุกอย่าง ในชาติ หรือคุณลักษณะและพระนามต่างๆ และกิริยาต่างๆ ของพระองค์ ทุกๆ ความสันติที่เกิดขึ้นในดินยาและอากาศ ะฮ์ล้วนมาจากพระองค์ ﷻ
الحق (อัลหัก)	คือผู้ทรงสัจจริงโดยไม่มีข้อสงสัยและคลางแคลงใดๆ ทั้งในพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ การเป็นพระเจ้าที่คู่ควรต่อการเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียว ดังนั้นพระองค์จึงเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดควรแก่การเคารพบูชาโดยสัจจริงนอกจากพระองค์เท่านั้น
المبين (อัลมุบีน)	ผู้ทรงชัดเจนในเรื่องต่างๆ ของพระองค์ ทั้งในความเป็นเอกภาพ วิทยปัญญา และความเมตตาของพระองค์ ผู้ทรงชี้แจงแก่บ่าวให้พบกับทางแห่งความถูกต้องเพื่อพวกเขาจะได้ตามมัน และให้พวกเขาเห็นทางที่หันเหเพื่อจะได้หลีกเลี่ยงมัน
القوي (อัลเกาะวียฺ)	ผู้ทรงอำนาจบารมีโดยสมบูรณ์พร้อมกับความประสงค์ที่เปี่ยมพร้อม
المتين (อัลมะตีน)	ผู้ทรงแน่นหนักด้วยอำนาจและความสามารถ ทุกสิ่งที่ทรงทำไม่มีความยากลำบาก ไม่ต้องใช้แรง และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ
القادر (อัลกอดีร)	ผู้ทรงสามารถในทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและชั้นฟ้าที่ทำให้พระองค์อ่อนแรงได้ พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง
القدير (อัลเกาะดีร)	ความหมายเดียวกับกับ อัลกอดีร แต่ว่ามีความลุ่มลึกกว่าในการสรรเสริญอัลลออฮ์
المقدر (อัลมุคตะดีร)	เป็นพระนามที่บ่งบอกถึงความสามารถแห่งพระองค์อัลลออฮ์ที่บรรลุลความสุดยอดในการบริหารจัดการกำหนดต่างๆ และการบันดาลทุกสิ่งตามที่มีอยู่ในความรอบรู้แต่แรกของพระองค์
العلي الاعلى (อัลอะลียฺ)	ผู้ทรงสูงส่งในพระเกียรติ พระอำนาจ และชาติของพระองค์เอง ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ภายใต้

อัลอะอูลา	อำนาจและบารมีของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือพระองค์ทั้งสิ้น
المتعال (อัลมุตะอาลา)	ผู้ซึ่งสิ่งต่างๆ นั้นต่ำต้อยต่อหน้าความสูงส่งของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือพระองค์โดยเด็ดขาด ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ใต้พระองค์ อยู่ใต้อำนาจและบารมีของพระองค์
المقدم (อัลมุก็อดติม)	ผู้ทรงนำเสนอกุญแจ สิ่งและวางมันในที่ของมันตามที่ทรงประสงค์และตามวิถียปัญญาของพระองค์ ผู้ทรงให้สรรพสิ่งส่วนหนึ่งประเสริฐกว่าอีกส่วนหนึ่งตามความรู้และพระคุณของพระองค์
المؤخر (อัลมูอัคคิร)	ผู้ทรงวางทุกสิ่งทุกอย่างในที่ของมัน ทรงให้มันอยู่ข้างหน้าและข้างหลังตามที่ทรงประสงค์ ด้วยวิถียปัญญาของพระองค์ ทรงประวิงการลงโทษจากปวงบ่าวเพื่อให้พวกเขาได้กลับตัวและสำนึกต่อพระองค์
المسر (อัลมุสะอูอิร)	ผู้ทรงเพิ่มคุณค่า สถานะ และผลของทุกๆ สิ่ง และทรงลดมัน สิ่งต่างๆ จะแพงหรือถูกย่อมเกิดขึ้นภายใต้การกำหนดแห่งวิถียปัญญาและความรอบรู้ของพระองค์
القابض (อัลกอบิฎ)	ผู้ทรงเก็บเอาวิญญาณ ผู้ทรงกักริซกีหรือโชคลาภจากผู้ทรงประสงค์ ด้วยวิถียปัญญาและความสามารถของพระองค์ เพื่อเป็นการทดสอบพวกเขา
الباسط (อัลบาสิฎ)	ผู้ทรงแผ่ริซกีของพระองค์ให้กับปวงบ่าวด้วยความการุญและความเมตตาของพระองค์ และทรงทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งนั้นตามวิถียปัญญาแห่งพระองค์ และทรงแผ่พระหัตถ์ของพระองค์เพื่อรับการสำนึกกลับตัวของบ่าวที่ทำผิด
الاول (อัลเอาวัล)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดมาก่อนพระองค์ ทว่าทุกสรรพสิ่งนั้นแท้จริงแล้วล้วนบังเกิดขึ้นด้วยการสร้างสรรค์ของพระองค์ ในขณะที่พระองค์นั้นไม่มีจุดเริ่มต้นของการมีอยู่
الآخر (อัลอาคิร)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่หลังจากพระองค์อีก พระองค์คือผู้ทรงมีอยู่ ทุกๆ คนที่อยู่ในโลกล้วนต้องสูญสลาย แล้วก็จะกลับไปหาพระองค์ การมีอยู่ของพระองค์นั้นไม่มีจุดสิ้นสุด
الظاهر (อัลซฮออิร)	คือผู้ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่สูงส่งกว่าพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจชัยชนะเหนือทุกสิ่งและทรงห้อมล้อมครอบคลุมทุกๆ อย่าง
الباطن (อัลบาฏิน)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่เบื้องล่างถัดไปจากพระองค์อีก และพระองค์คือผู้ทรงใกล้ชิด ห้อมล้อมครอบคลุม และปกปิดเร้นลับจากการมองเห็นของสรรพสิ่งในดินนยา
الوتر (อัลอิตร)	ผู้ทรงเอกะหนึ่งเดียว ไม่มีคู่ภาคีใดๆ ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน
السيد (อัลสัยยิด)	ผู้ทรงไว้ซึ่งการดูแลรับผิดชอบที่สมบูรณ์เหนือสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์ พระองค์คือผู้ครอบครองและผู้เลี้ยงดูพวกเขา และพวกเขานั้นเป็นสิ่งถูกสร้างและเป็นบ่าวของพระองค์
الصد (อะมัดอัลเศ)	คือผู้ปกครองที่สมบูรณ์ที่สุดในการดูแลจัดการ ผู้ซึ่งทุกๆ สรรพสิ่งต้องมุ่งหมายไปหาในการขอให้พระองค์จัดการความจำเป็นต่างๆ ของพวกเขาทุกอย่าง เนื่องด้วยการพึ่งพิงที่จำเป็นอย่างใหญ่หลวงของพวกเขาต่อพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงให้อาหารและไม่ใช้ผู้ที่ถูกถวายอาหารให้
الواحد (อัลวาหิด อัลอะฮัด)	คือผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวและเป็นเอกะในทุกๆ ความสมบูรณ์อย่างเบ็ดเสร็จ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์ทั้งสิ้น และไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และนี่ย่อมนำเราไปสู่การต้องเคารพอาบิดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียวโดยไม่มีการเทียบเคียงใดๆ ต่อพระองค์
الواحد (อัลอิลาฮ)	คือผู้ที่ถูกเคารพภักดีอย่างแท้จริง ผู้ที่คู่ควรแก่การอาบิดะฮ์เพียงพระองค์เดียวโดยปราศจากสิ่งอื่นๆ

13 อะไรคือความแตกต่างระหว่างพระนามต่างๆ ของอัลลอฮ์ กับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์? พระนามต่างๆ ของอัลลอฮ์กับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์มีส่วนร่วมกันในด้าน การอนุญาตเพื่อใช้ขอความคุ้มครอง(อิสติอาซะฮ์)และการสาบาน(นิลฟ)ด้วยกับมัน แต่ทว่าในระหว่างมันทั้งสองนั้นมีข้อแตกต่างมากมายที่สำคัญๆ เช่น **ประการแรกก็คือ:** อนุญาตให้ใช้พระนามของอัลลอฮ์ ในเรื่องของการตั้งชื่อว่าเป็นบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์(ตะอูบีด) และในเรื่องของการวอนขอ(ดูอาฮ์) โดยไม่อนุญาตให้ใช้คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ในด้านนี้ ดังนั้นการตั้งชื่อด้วย

กับพระนามอัลกะรีม ว่า (عبدالكريم) อับดุลกะรีม ซึ่งหมายถึงบ่าวของพระองค์ผู้ทรงฉันด้วยพระคุณ และพระผู้ทรงกรุณาเมตตาอันนี่ย่อมเป็นที่อนุญาต ส่วนชื่อที่ตั้งกับคุณลักษณะอัลกะรีม ว่า (عبدالكريم) อับดุลกะรีม ซึ่งหมายถึงบ่าวของความใจบุญและความกรุณาเมตตาอันนี่ย่อมไม่ถูกอนุญาต ส่วน การขออูอะก็ก็มีตัวอย่างเช่น (يا كريم) ยา กะรีม ซึ่งแปลว่าโอ้พระองค์ผู้ทรงใจบุญ พระองค์ผู้ทรง กรุณาเมตตา ดั่งนี่ย่อมอนุญาตให้ทำได้ และไม่อนุญาตให้วิงวอนขอด้วยการกล่าววว่า (يا كريم الله) ยา กะเราะมัลลอลฮฺ โอ้ความใจบุญและความกรุณาเมตตาของพระองค์อัลลอลฮฺ **ประการที่สอง คือ:** แท้จริงพระนามต่างๆ ของพระองค์อัลลอลฮฺนั้น จะมีการแตกออกของคุณลักษณะต่างๆ จากมัน เช่นพระนาม (الرحمن) อัล-เราะห์มาน (ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาปราณี) จะมีคุณลักษณะ (الرحمة) อัล-เราะห์มะฮฺ (ความเมตตา ความกรุณาปราณี) แตกออกมาจากมัน ซึ่งในทางกลับกันแล้ว คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นไม่มีการแตกออกของพระนามใดๆ ที่ไม่มีการระบุจากหลักฐาน ของอัลกุรอานหรือหะดีษ เช่น คุณลักษณะ (الاستواء) อัล-อิสติวอา (การสถิต) ซึ่งจะไม่ชื่อ (المستوي) อัล-มุสตะวี (ผู้สถิต) แตกออกมาจากคุณลักษณะนี้เพราะไม่มีระบุในหลักฐานนั่นเอง **ประการที่ สามคือ:** แท้จริงการกระทำหรือพระกิริยาต่างๆ ของพระองค์อัลลอลฮฺนั้น ไม่มีการแตกออกของพระ นามใดๆ ที่ไม่มีการระบุจากหลักฐานของอัลกุรอานหรือหะดีษ เช่นกิริยา (الغضب) อัล-ฆะอะฎิบ (ความกริ้วโกรธ) ของพระองค์อัลลอลฮฺ เราจะไม่พูดกล่าวว่าพระองค์อัลลอลฮฺนั้นมีพระนามว่า (الغضب) อัล-ฆอฎิบ (ผู้กริ้วโกรธหรือ ผู้พิโรธ หรือ ผู้เกรี้ยวกราด) เพราะไม่มีหลักฐานระบุในเรื่องดังกล่าว แต่ ทว่า คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นจะมีการแตกออกมาจากการพาดพิงถึงพระกิริยาของ พระองค์ เช่นคุณลักษณะ (الغضب) อัล-ฆะอะฎิบ (ความกริ้วโกรธ) เราจะต้องยืนยันคุณลักษณะนี้ ต่อพระองค์ เพราะแท้จริงความกริ้วโกรธนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพระกิริยาของพระองค์นั่นเอง

14. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ ? คือการยอมรับอย่างหนักแน่นถึง การมีอยู่ของพวกเขา และแท้จริงพระองค์อัลลอลฮฺ ﷻ ทรงสร้างพวกเขามาเพื่อการเคารพ ธิบาตะสุดต่อพระองค์และปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْفِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾ ความว่า: "พวกเขา (มะลาอิกะฮฺ) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ พวกเขาจะไม่ซิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์และพวกเขา จะปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์" (อัล-อันบิยาฮ์ 26-27)

และการศรัทธาต่อพวกเขานั้นรวมไปถึงประการต่างๆ ดังนี้: 1) การศรัทธาต่อการมีอยู่ ของพวกเขา 2) การศรัทธาต่อผู้ที่เรารู้จักชื่อของเขาในหมู่พวกเขา เช่น ญิบรีล เป็นต้น 3) การ ศรัทธาต่อคุณลักษณะต่างๆ ของพวกเขาที่เรา รู้ เช่น รูปร่างที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา 4) การศรัทธา ต่อหน้าที่ต่างๆ ของพวกเขาที่เราได้รับรู้มา ซึ่งได้ถูกกำหนดเฉพาะเจาะจงสำหรับพวกเขาด้วย กับหน้าที่นั้น เช่น มะลาอิกะฮฺ มะละกุลเมาต์ ที่มีหน้าที่ในการรับวิญญาณ

15. อัลกุรอานคืออะไร ? อัลกุรอานคือ พระดำรัสของพระองค์อัลลอลฮฺ ﷻ ซึ่งการอ่านมัน นับว่าเป็นการเคารพธิบาตะสุดต่อพระองค์ด้วยเช่นกัน เป็นพระดำรัสที่เริ่มมาจากพระองค์และจะ กลับไปยังพระองค์ พระองค์ทรงมีดำรัสด้วยความสัจจริงด้วยกับอักษรและเสียง มะลาอิกะฮฺ ญิบรีล ﷺ ได้ยืนยันมันจากพระองค์ แล้วท่านก็ได้บอกต่อท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) และคัมภีร์ที่ ถูกประทานมาจากฟากฟ้าทั้งหมดล้วนเป็นพระดำรัสของอัลลอลฮฺ

16. เราจะมีคความพอเพียงด้วยกับอัลกุรอานโดยปราศจากการใช้สุนนะฮฺของท่านนบี (ﷺ) ได้หรือไม่ ? ไม่อนุญาต เพราะอัลลอลฮฺได้บัญชาให้ให้ยึดเอาสุนนะฮฺหรือแบบอย่างของ ท่านนบี ซึ่งได้ตรัสไว้ในดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ ความว่า: "และอันใดที่รอซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้นำมา พวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย" (อัล-หัจจฺ 7)

และสุนนะฮ์นั้นมาเพื่ออธิบายอัลกุรอาน และรายละเอียดปลีกย่อยของศาสนาจะไม่ใช่ที่ทราบอย่างชัดเจนเว้นแต่ด้วยกับมันเช่น การละหมาด เป็นต้น ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ، وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانٌ عَلَىٰ أُرَيْكَتِهِ، يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَاحْلُوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ »

ความว่า: “พึงรู้เถิดว่า แท้จริงฉันนั้นเป็นผู้ที่ได้รับคัมภีร์นี้มา และสิ่งที่เหมือนกับมัน(หมายถึงสุนนะฮ์ของท่าน)มาพร้อมกับมัน พึงรู้เถิด ว่าเกือบแล้วที่จะมีผู้ชายคนหนึ่งที่มีอีมมอยู่บนเตียงนอนของเขา แล้วก็กล่าวว่าแก่ผู้คนว่า: พวกเจ้าต้องยึดเอาอัลกุรอานนี้ ดังนั้นเมื่อพวกเจ้าพบในสิ่งนั้นที่เป็นสิ่งหะลาล พวกเจ้าก็จงทำให้มันเป็นหะลาลตามนั้น และสิ่งใดที่พวกเจ้าพบมันในอัลกุรอานว่าเป็นสิ่งที่จะหะรอหม พวกเจ้าก็จงทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามตามนั้น” (อบู ดาวูด)

17. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อบรรดารอซูล ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงส่งรอซูล(ศาสนทูต)มายังทุกๆ ประชาชาติซึ่งได้มาจากหมู่พวกเขาเอง เพื่อจะเรียกร้องพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกเคารพอื่นจากพระองค์ และแท้จริงพวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นผู้สัจจริง เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ เป็นผู้ชี้ทางที่ถูกต้อง เป็นผู้ที่มีเกียรติ เป็นผู้ที่มีคุณธรรม เป็นผู้ที่ยำเกรง เป็นผู้ที่มีซื่อสัตย์ เป็นผู้ให้ การชี้นำ เป็นผู้ที่ได้รับทางนำ และแท้จริงพวกเขานั้นได้เผยแพร่วิสาละฮ์(สาร)ของพวกเขาวางอย่าง สมบูรณ์ และแท้จริงพวกเขาเป็นมัลลูกที่ประเสริฐยิ่งที่สุด และแท้จริงพวกเขานั้น เป็นผู้ที่มีบริสุทธิ์ จากการตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์ตั้งแต่พวกเขากำถูกเน็ดมาจนกระทั่งพวกเขาได้เสียชีวิต

18. อะไรคือชนิดต่างๆ ของชะฟาอะฮ์(การให้ความช่วยเหลือและการรับประกันในวัน กิยามะฮ์) ? ชนิดต่างๆ ของมันคือ 1) ชะฟาอะฮ์ที่ใหญ่ที่สุดคือ อัจชะฟาอะตุลลอฮูมา นั่นคือ หลังจากที่มีมนุษย์ได้เฝ้ารออยู่ ณ ที่หยุดยืนเพื่อการสอบสวนในวันกิยามะฮ์เป็นระยะเวลาห้าพันปี เพื่อรอการถูกพิพากษาในระหว่างพวกเขา แล้วท่านนบีมุหัมมัด (ﷺ) ก็ได้ขอร้องชะฟาอะฮ์ต่อ พระผู้อภิบาล และได้ขอให้พระองค์ทรงเริ่มสอบสวนตัดสินแยกแยะระหว่างมวลมนุษย์ และชะฟาอะฮ์นั้นเป็นสิ่งที่จำกัดเฉพาะสำหรับผู้นำของเราคือท่านนบี มุหัมมัด (ﷺ) และมันเป็นตำแหน่งที่ได้รับการยกย่องซึ่งได้ถูกสัญญาไว้สำหรับท่าน 2) ชะฟาอะฮ์เพื่อขอให้เปิดประตูสวรรค์ และบุคคลที่จะเปิดประตูนั้นเป็นคนแรกก็คือ ท่านนบีของเรา มุหัมมัด (ﷺ) และประชาชาติแรกที่จะได้เข้าไปในสวรรค์นั่นก็คือประชาชาติของท่าน 3) อัจชะฟาอะฮ์ หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้กับกลุ่มชนต่างๆ ที่ถูกคิดบัญญัติให้เข้านรก เพื่อไม่ให้พวกเขาต้องเข้าไปทรมานในนรก 4) อัจชะฟาอะฮ์หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้กับผู้ที่ได้เข้านรกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนในหมู่ผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในเตฮะดีดต่อพระองค์อัลลอฮ์ ด้วยการให้พวกเขาได้ออกมาจากนรก 5) อัจชะฟาอะฮ์หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้ยกลำดับชั้นแก่กลุ่มชนต่างๆ ในหมู่ชาวสวรรค์ 6) อัจชะฟาอะฮ์ให้กลุ่มชนต่างๆ ได้เข้าสวรรค์โดยไม่มีการคิดบัญญัติ 7) อัจชะฟาอะฮ์ให้ลงโทษเพียงเบา บางต่อผู้ปฏิเสธบางคน ซึ่งมันเป็นข้อจำกัดเฉพาะสำหรับนบีของเรา (ﷺ) ที่มีต่อลุงของท่าน (อบู ฏอลิบ) ด้วยการขอให้อัลลอฮ์ทำให้การลงโทษของเขาเบาลง 8) การที่พระองค์อัลลอฮ์จะให้กลุ่มชนต่างๆ ที่เสียชีวิตในสภาพมีที่เตฮะดีด(ศรัทธาและให้ความเป็นเอกะต่อพระองค์) ได้ออกจากนรกด้วยกับความเมตตาของพระองค์ โดยปราศจากการชะฟาอะฮ์ของบุคคลใด ซึ่งมีจำนวนมากมายังไม่สามารถคำนวณกับพวกเขาได้เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์ แล้วพระองค์ก็จะให้พวกเขาเข้าสวรรค์ด้วยกับความเมตตาของพระองค์

19 การขอความช่วยเหลือหรือการร้องขอชะฟาอะฮ์จากบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่บนนุญดาหรือไม่ ? อนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้ และแน่นอนว่า ในทางบทบัญญัตินั้นได้มีการสนับสนุนในเรื่องของการให้ความ

ช่วยเหลือแก่บุคคลอื่น ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ ความว่า: **"และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรมและความยำเกรงเถิด"** (อัล-มาอิดะฮ์ 2) และท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: **"والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه"** ความว่า **"อัลลอฮ์นั้นจะอยู่ในการให้ความช่วยเหลือต่อบ่าวตราบไต่ที่บ่าวนั้นยังคงให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขา"** (บันทึกโดยมุสลิม)

การให้ชะฟาอะฮ์นั้น ความประเสริฐของมันใหญ่หลวงมาก ซึ่งมันหมายถึงการเป็นตัวกลางในการรับประกันหรือการขอความช่วยเหลือ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَهُ حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نُصِيبٌ مِّنْهَا﴾ ความว่า: **"ผู้ใดที่ให้การชะฟาอะฮ์หรือรับประกันให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่ดี เขาก็จะได้ส่วนหนึ่งจากความดีนั้น"** (อัน-นิสาฮ์ 85)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: **«اشْفَعُوا تُوَجَّرُوا»** ความว่า: **"พวกท่านทั้งหลายจงให้ชะฟาอะฮ์เถิด แล้วพวกท่านจะได้รับผลบุญตอบแทน"** (บันทึกโดยอัล-บุคอรี)

ดังกล่าวนี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเหล่านี้:

1) การขอความช่วยเหลือหรือการขอชะฟาอะฮ์นั้นต้องขอจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ดังนั้นการขอชะฟาอะฮ์จากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่แล้วจะถูกเรียกว่าดูอาฮ์ ซึ่งผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ไม่ได้ยินเสียงของผู้ที่วิงวอนขอต่อเขา พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعْوَكُمْ وَهُمْ كَالْحِجَارِ الَّتِي لَا يَنْفَعُهَا حَتَّى تَقُولَ لَهُمْ أَسْمَاءُ مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ ความว่า: **"หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนของพวกเจ้า ถึงแม้พวกมันได้ยินพวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า"** (ฟาฏีร 14) ผู้ที่ตายนั้นจะถูกวอนขอได้อย่างไรเล่า? ทั้งๆ ที่เขาเองนั้นยังมีความต้องการต้องพึ่งดูอาฮ์จากผู้ที่มีชีวิตอยู่ และแน่นอนว่าภาระงานของเขานั้นถูกตัดขาดไปแล้วด้วยการตายของเขา เว้นแต่ผลบุญที่ส่งถึงเขาด้วยการกล่าวขอดูอาฮ์ให้และอื่นๆ ดังที่ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า:

«إِنَّمَا ابْنُ أَدَمَ انْقَطَعَ عَنَّهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُوهُ» ความว่า: **"เมื่อลูกหลานของอาดัมคนหนึ่งคนใดได้ตายลง การงานของเขาก็จะถูกตัดขาด เว้นแต่สามประการด้วยกัน คือ การบริจาคที่ยั่งยืน ความรู้ที่ยังประโยชน์ และลูกที่ดีที่พำนักขอดูอาฮ์ให้แก่เขา"** (บันทึกโดยมุสลิม)

2) เขาจะต้องเข้าใจต่อถ้อยคำที่เขากล่าว 3) ผู้ที่ถูกวอนขอให้ช่วยนั้นจะต้องอยู่ต่อหน้าด้วย 4) จะต้องขอในสิ่งที่เขามีความสามารถจะทำให้ได้ 5) จะต้องขอในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับคุณยาเท่านั้น 6) จะต้องขอในเรื่องที่เป็นที่อนุมัติและไม่เกิดโทษในสิ่งนั้น

20. ประเภทต่างๆ ของการตะวัสสุล(การใช้สื่อกลาง)มีกี่ประเภท ? มีสองประเภท ประเภทที่หนึ่ง คือ ประเภทที่อนุญาต และมันก็มีสามชนิดด้วยกันคือ 1) ตะวัสสุลหรือการใช้สื่อกลางไปยัง

พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยพระนามต่างๆ ของพระองค์และด้วยคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์

2) การใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮ์ด้วยการงานที่ดีต่างๆ บางประการ ดังเช่นตัวอย่างเรื่องราวของชาวถ้ำทั้งสามคน 3) การใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮ์ด้วยดูอาฮ์ของมุสลิมที่ศอลิหฺซึ่งเขายังมีชีวิตอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเราคาดหวังว่าดูอาฮ์ของเขาจะเป็นที่ตอบรับ ณ อัลลอฮ์ **ประเภทที่สอง**

คือ เป็นที่ห้าม และมีสองชนิดด้วยกันคือ 1) การที่เขาวิงวอนขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยตำแหน่งของท่านนบี (ﷺ) หรือด้วยตำแหน่งของวะลี ยฺ เช่นการที่เขากล่าวว่: "ข้าแต่

พระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยตำแหน่งของท่านนบี หรือด้วยตำแหน่งของท่านนุซัยน" เป็นต้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่ว่าตำแหน่งหรือเกียรติยศของท่านนบี (ﷺ) นั้นยิ่งใหญ่ ณ ที่

อัลลอฮ์ เช่นเดียวกับตำแหน่งของบรรดาศอลิหฺหรือเหล่าคนดีมีคุณธรรมทั้งหลาย กระนั้น บรรดาเศาะหาบะฮ์เอง - ทั้งๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ที่เอาใจใส่ในเรื่องของความดีงามเหนือคนอื่นๆ ทั้งหมด -

ท่ามกลางความแห้งแล้งของแผ่นดินพวกเขาไม่ได้ตะวัสสุลหรือใช้สื่อกลางด้วยกับตำแหน่งของท่านนบีเลย ทั้งๆ ที่กุบูรของท่านก็อยู่ต่อหน้าพวกเขา และแท้จริงพวกเขาได้ตะวัสสุลด้วยกับดูอาฮ์ของลุงของท่าน นั่นคือท่านอับบาซ (رضي الله عنه) ต่างหากเล่า 2) การที่บ่าวได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา

ในสิ่งที่เขาต้องการ โดยการสาบานด้วยท่านนบี (ﷺ) หรือสาบานด้วยวะลีผู้ใกล้ชิดอัลลอฮ์ เช่นการที่เขากล่าวว่ “ข้าแต่พระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระองค์ในเรื่องนี้ ด้วยวะลีของพระองค์คนนั้น หรือด้วยสิทธิของนบีผู้หนึ่งของพระองค์” เพราะแท้จริงแล้ว การสาบานด้วยสิ่งที่ถูกสร้างเพื่อเรียกร้องขอต่อสิ่งที่ถูกสร้างด้วยกันนั้นเป็นที่ต้องห้ามอยู่แล้ว และถือว่ามีนเป็นที่ต้องห้ามหนักยิ่งกว่าในการสาบานกับสิ่งถูกสร้างเพื่อขอจากพระองค์อัลลอฮ์ นอกจากนั้น แท้ที่จริงแล้ว แค่การที่บ่าวได้เชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์อัลลอฮ์นั้น ก็มีใช้หมายความว่าเรามีสิทธิใดๆ ที่จะทวงหรือเรียกร้องสิทธิเหนือพระองค์อัลลอฮ์ได้

21. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงกับการเกิดขึ้นของมัน ซึ่งรวมถึงการศรัทธาต่อความตายและสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบในภุร และ การลงโทษและความผาสุกในภุร และการศรัทธาต่อการเป่าแตรสังข์ในรูปแบบต่างๆ การฟื้นขึ้นของมวลมนุษยชาติต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา การเปิดเผยสมุดบันทึกต่างๆ การวางตาชั่งเพื่อสอบสวน การมีขึ้นของสะพานศิรอฎ การมีบ่อน้ำของท่านนบี การให้ชะฟาอะฮ์ และการได้เข้าสวรรค์หรือตกนรก

22. อะไรคือสัญญาณใหญ่ ๆ ของวันกิยามะฮ์ ? ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

«إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ، فَذَكَرَ: اللَّهُانَ وَالذَّجَالَ وَالذَّابَّةَ وَظُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَتُرُوقَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - وَبَآجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ بِالشَّمْرِيقِ وَخُسُوفٍ بِالمَغْرِبِ وَخُسُوفَ بَجَزِيرَةِ العَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارُ تَخْرُجُ مِنَ اليَمِينِ تَنْظُرُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ»

ความว่า: แท้จริงมัน(วันกิยามะฮ์)นั้นจะยังไม่เกิดขึ้น จนกว่าพวกท่านจะได้เห็นสิบสัญญาณก่อน แล้วท่านนบีได้กล่าวถึง หมอกควัน ดัจญาล สัตว์เลื้อยคลาน การขึ้นของดวงอาทิตย์จากทิศตะวันตก การลงมาของท่านนบีอีซา บิน มَرْยัม กล่าวถึง ยะฮ์ญญ์และมะฮ์ญญ์ และเกิดธรณีสูบสามแห่งด้วยกันคือ ทางทิศตะวันออก ทางทิศตะวันตก และที่คาบสมุทรอาหรับ และสิ่งที่มาท้ายสุดก็คือ ไฟที่ออกมาจากประเทศเยเมน มันด้อนมนุษยชาติไปสู่ทุ่งมะหฺรฺรของพวกเขา” (บันทึกโดย มุสลิม)

23. อะไรคือการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะเกิดขึ้นต่อมวลมนุษยชาติ ? ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า: « مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الذَّجَالِ » ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดที่อยู่ในระหว่างการสร้างอาดัมไปจนกระทั่งการเกิดขึ้นของวันกิยามะฮ์ ที่จะเป็นบททดสอบใหญ่หลวงไปกว่าบททดสอบของดัจญาล” (บันทึกโดยมุสลิม).

ดัจญาลคือชายคนหนึ่งมาจากลูกหลานของอาดัม มันจะมาในช่วงวาระสุดท้ายของโลกคนยากถูกเขียนไว้ระหว่างตาทั้งสองของมันว่า (ك ف ر) คือ เป็นกาฟิร ผู้ศรัทธาทุกคนจะอ่านมันได้ ตาข้างขวาของมันจะบอดเหมือนงูที่ปูดโปนขึ้นมา และสิ่งแรกที่มันจะกล่าวอังกก็คือความเที่ยงธรรม หลังจากนั้นมันอ้างการเป็นนบีของมัน หลังจากนั้นมันอ้างการเป็นพระเจ้าของมัน และได้มีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งได้ผ่านมา ดังนั้นมันก็เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้น แต่ทว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธมันและได้ตอบคำพูดของมัน ดังนั้นมันก็ได้ออกห่างไปจากพวกเขา แล้วทรัพย์สินทั้งหมดของคนเหล่านั้นก็ตามมันไป เมื่อพวกเขาตื่นเข้าขึ้นมาก็ไม่พบสิ่งใดอยู่ในมือพวกเขาอีกเลย ต่อมาได้มีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งได้ผ่านมา ดังนั้นมันก็เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้น แล้วพวกเขาเหล่านั้นก็ได้ตอบรับการเรียกร้องเชิญชวนของมัน และพวกเขาก็เชื่อมั่น ดังนั้นมันก็ได้สั่งใช้ให้ขึ้นฟ้าหลังน้ำฝน และแล้วน้ำฝนก็ได้โปรยลงมา และมันก็ได้สั่งให้แผ่นดินเจริญงอกงาม และแล้วมันก็ได้เจริญงอกงามด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร และมันก็ได้มาหาผู้คนทั้งหลาย พร้อมๆ กับมันนั้นมีน้ำและไฟ ไฟของมันนั้นที่จริงแล้วคือน้ำเย็น และน้ำของมันนั้นที่จริงแล้วเป็นไฟที่ร้อนระอุ ดังนั้น เป็นเรื่องที่สมควรอย่างยิ่งสำหรับมุอฺมินผู้ศรัทธาที่จะต้องขอความคุ้มครองต่อพระองค์

อัลลอฮ์ให้ปลอดภัยจากบททดสอบของมันด้วยการขออภัยในช่วงท้ายของการละหมาดทุกเวลา และเขาจะต้องอ่านอายะฮ์แรกๆ ของซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟูไล้ดัจญาลหากเขาทันได้พบมัน และเขาจะต้องหลีกเลี่ยงจากการที่จะพบกับมัน เนื่องจากกลัวว่าจะถูกทดสอบ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า: « مَنْ سَمِعَ بِاللَّجَالِ فَلْيُنِأْ عَنْهُ قَوْلَ اللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ » ความว่า: "ผู้ใดที่ได้ยินดัจญาล เขาจะต้องออกห่างจากมัน แล้วฉันขอสาบานต่อพระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงแล้ว มีคนที่ได้ไปหามันโดยที่เขาคิดว่าเขาเป็นมุอ์มินผู้ศรัทธา (ที่สามารถต้านทานดัจญาลได้) สุดท้ายเขาก็ได้ปฏิบัติตามดัจญาล เพราะบททดสอบของมันจากสิ่งที่เป็นความคลุมเครือทั้งหลาย" (บันทึกโดยอบูดาอูด)

และมันจะอาศัยอยู่บนแผ่นดินเป็นระยะเวลาสี่สิบวันด้วยกัน พักอยู่วันหนึ่งเสมือนว่าเป็นหนึ่งปี อีกวันหนึ่งเสมือนว่าเป็นหนึ่งเดือน อีกวันหนึ่งเสมือนเป็นหนึ่งฤดูร้อน (หนึ่งสัปดาห์) และวันอื่นๆ ของมันจะเหมือนวันปกติของเราอย่างทุกวันนี้ และมันจะไม่ละทิ้งประเทศหนึ่งประเทศใด หรือแผ่นดินหนึ่งแผ่นดินใด นอกจากว่ามันจะเข้าไปในเมืองเหล่านั้น ยกเว้นมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ หลังจากนั้นท่านนบีอิซา (ﷺ) ก็จะลงมายังโลกดุนยาแล้วท่านก็จะฆ่ามัน

24. นรกกับสวรรค์ทั้งสองมีอยู่จริงหรือไม่ ? ใช่ แน่แท้พระองค์อัลลอฮ์ทรงสร้างมันทั้งสองก่อนที่จะสร้างมนุษย์เสียอีก และมันทั้งสองจะไม่พินาศเป็นอันตรายและมันจะไม่สูญสลาย และพระองค์อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้มีชาวสวรรค์ด้วยกันกับความประเสริฐของพระองค์ และทรงสร้างให้นรกมีผู้ที่จะต้องถูกทรมานในมันด้วยความเป็นธรรมของพระองค์ และทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกทำให้สะดวกในสิ่งที่เขาถูกสร้างมาเพื่อการนั้น

25. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อเกาะดฺร์หรือกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ ? คือ การเชื่อมั่นอย่างมั่นคงว่า แท้จริง ความดีทุกอย่าง อย่างหรือความชั่วทุกอย่าง อย่างนั้น ล้วนอยู่ในการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ และอยู่ในกรอบของกฎสภาวะของพระองค์ และแท้จริงพระองค์เป็นผู้กระทำด้วยสิ่งที่พระองค์ต้องการ ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَدَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَابُهُمْ وَهُوَ عَزِيزٌ ظَالِمٌ لَهُمْ وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ أَنْفَقْتُ مِثْلَ أَحَدِ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ وَلَوْ مَتَّ عَلَى عَيْرٍ هَذَا لَدَخَلْتُ النَّارَ »

ความว่า: "หากแม้ว่าพระองค์อัลลอฮ์จะทรงลงโทษชาวฟ้าทั้งหลายของพระองค์ และชาวพิภพทั้งหลายของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พระองค์นั้นไม่ทรงเป็นผู้ที่อธรรมต่อพวกเขาแม้แต่นิด หากแม้ว่าพระองค์จะทรงเอ็นดูเมตตาพวกเขา ความเอ็นดูเมตตาของพระองค์นั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเขามากกว่าการงานต่างๆ ของพวกเขาเสียอีก และหากแม้ว่าเจ้าบริจาคทองมากมายประดุจดังภูเขาอุดในหนทางอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงยังไม่รับมันจากเจ้า จนกว่าเจ้าจะศรัทธาต่อเกาะดฺร์(กฎสภาวะ) และจนกว่าเจ้าจะรู้ว่า แท้จริงสิ่งที่จะประสบกับเจ้านั้นมันก็จะไม่พลาดไปจากเจ้า และแท้จริง สิ่งที่มีมันจะผิดพลาดไปจากเจ้านั้นมันก็ย่อมจะไม่ประสบกับเจ้า และหากแม้ว่าเจ้าได้ตายลงในสภาพอื่นจากนี้ แน่แท้เจ้านั้นจะได้เข้านรก" (อะหมัด และ อบู ดาอูด)

และการศรัทธาต่อเกาะดฺร์(กฎสภาวะ)จะรวมถึงการประการต่างๆ สีข้อด้วยกันคือ:

1) การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างโดยรวมและโดยรายละเอียดปลีกย่อยอย่างถี่ถ้วน 2) การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์นั้นได้บันทึกทุกสิ่งทุกอย่างดังกล่าวนั้นไว้แล้วใน อัล-เลาหฺ อัล-มะหฟูซฺ (แผ่นจารึกที่ถูกรักษาเอาไว้อย่างดี) ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: « كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ؛ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ » ความว่า: "อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายไว้แล้ว ก่อนที่"

พระองค์จะสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ด้วยระยะเวลาถึงห้าพันปี" (มุสลิม)

3) การศรัทธาต่อพระประสงค์ของพระองค์อัลลอฮฺที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาปฏิเสธต้านทานได้ และศรัทธาต่อความสามารถของพระองค์ที่ซึ่งไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาทำให้พระองค์อ่อนแอได้ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นก็จะเป็น และสิ่งใดที่พระองค์ทรงไม่ประสงค์สิ่งนั้นก็จะเป็น 4) การศรัทธาว่าแท้จริง พระองค์อัลลอฮฺนั้นคือผู้ทรงสร้างผู้ทรงเนรมิตทุกสิ่งทุกอย่าง และแท้จริง ทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์

26. สำหรับมนุษย์นั้นมีความสามารถ มีความประสงค์ และมีความต้องการอย่างแท้จริงหรือไม่ ? ใช่ สำหรับมนุษย์นั้นมีความประสงค์ มีความต้องการ และมีสิทธิในการเลือก แต่ทว่า มันจะไม่เล็ดรอดออกไปจากพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ ความว่า: "แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ด้วยการที่อัลลอฮฺทรงประสงค์" (อัล-อินชาน 30)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: « اَعْمَلُوا فِكُلِّ مَيْسَرٍ لِمَا خَلَقَ لَهُ » ความว่า: "ท่านทั้งหลายจงทำไปเถิด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างย่อมถูกทำให้ง่ายตายในสิ่งที่เขาถูกสร้างไว้สำหรับมัน" (อัล-บุคอรี) แล้วอัลลอฮฺนั้นได้ให้สติปัญญา ได้ให้หู และได้ให้ตาแก่เรา เพื่อให้จะให้เราได้แยกแยะในระหว่างสิ่งที่ดีกับสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นมีไหมคนที่มีสติปัญญาซึ่งไปโมยของผู้อื่น แล้วเขาก็กล่าวว่า แม่แท้ๆอัลลอฮฺได้ทรงบันทึกการขโมยนั้นไว้ให้แก่ฉันแล้ว ! และหากว่าเขากล่าวเช่นนั้นจริง คนอื่นๆ คงไม่มีใครที่จะยอมรับหรือยกโทษให้เขาเป็นแน่ ทว่าเขาต้องถูกลงโทษ และเราจะก็จะกล่าวแก่เขาว่า แน่นอน พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงบันทึกการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เจ้าเช่นเดียวกัน ดังนั้น การยกหลักฐานและการแก้ตัวด้วยการอ้างกฎศานาะนั้นไม่เป็นที่อนุญาต ซึ่งถือว่ามันเป็นการปฏิเสธด้วย พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿ سَيُفْؤَلُ الَّذِينَ أَتْرَكُوا لَشَاءِ اللَّهِ مَا أَتْرَكْنَا وَلَا آبَاءَنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ كِتَابُ الْعَزِيزِ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ ความว่า: "บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่า หากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซ้ พวกเรากีย่อมไม่ให้มีภาคีขึ้น รวมทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย และพวกเรากีย่อมไม่กำหนดให้มีสิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้อ้างเท็จเช่นเดียวกันนี้มาแล้ว " (อัล-อันฮาม 148)

27. อัล-อิฮซาน คืออะไร ? ท่านนบี (ﷺ) ได้ถูกถามถึงอิฮซาน แล้วท่านก็ได้ตอบว่า:

« أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، إِنَّ لَكَ رَأْيًا، فَهُوَ بَرٌّ » ความว่า: "คือการที่ท่านเคารพพิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮฺเสมือนว่าท่านนั้นเห็นพระองค์ ดังนั้นแท้จริง หากแม้ว่าท่านไม่เห็นพระองค์ ทว่าแท้จริงแล้ว พระองค์นั้นทรงเห็นท่าน" (อัล-บุคอรี) และมันคือสิ่งที่สำคัญที่สุด ในลำดับทั้งสามของศาสนา

28. เตาฮีดมีกี่ประเภท ? ประเภทของเตาฮีดมีสามประการด้วยกัน 1) เตาฮีด อับ-รูกูบียะฮ์ คือ การศรัทธาเชื่อมั่นในความเป็นเอกะของพระองค์อัลลอฮฺในด้านพระกิริยาหรือกระทำต่างๆ ของพระองค์ ดังเช่น การสร้าง การให้ชีวิตปัจเจกยังชีพ การให้มีชีวิต และอื่นๆ เป็นต้น และแน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายก็ได้ยืนยันต่อเตาฮีดในประเภทนี้ก่อนการแต่งตั้งท่านนบี (ﷺ) เสียอีก 2) เตาฮีด อัล-อูลูฮียะฮ์ คือ การมอบเอกภาพหรือให้ความเป็นหนึ่งเดียวต่อพระองค์อัลลอฮฺในการทำการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เช่น การละหมาด การบิฮาน การบริจาคทาน และอื่นๆ และเนื่องด้วยเตาฮีดประเภทนี้เองที่บรรดารอซูลได้ถูกส่งมาและบรรดาคัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาเพื่อเชิญชวนมนุษยชาติ 3) เตาฮีด อัล-อัสมาย์ วัตติฟาต คือ การยืนยันต่อสิ่งที่พระองค์อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ได้ยืนยันมันเอาไว้ในบรรดาพระนามต่างๆ ที่งดงาม และคุณลักษณะต่างๆ ที่สูงส่ง ว่ามันเป็นของพระองค์อัลลอฮฺ โดยปราศจากการบิดเบือน หรือการปฏิเสธต่อตัวบทต่างๆ หรือการอธิบายวิธีการ หรือการเปรียบเทียบกับคุณลักษณะของสิ่งอื่น

29. คำว่า **วะลี** (ผู้ใกล้ชิดที่อัลลอฮ์รัก) นั้นหมายถึงผู้ใด ? คือผู้ศรัทธาที่มีคุณธรรมความยำเกรง ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ความว่า: "พึงทราบเถิด แท้จริงบรรดาวะลีผู้ที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ คือบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขามีความยำเกรง" (ยูनुส 62-63)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: « إِنَّمَا وَلِيُّ اللَّهِ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ » ความว่า: "แท้จริง วะลีของฉันคืออัลลอฮ์ และมูอมีนที่มีคุณธรรมทั้งหลาย" (มุตตะพะกุนอะลียะฮ์)

30. อะไรเป็นหน้าที่จำเป็นของเราต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี (ﷺ) ? สิ่งที่ว่า

ญิบก็ คือ การมีความรักต่อพวกเขา กล่าวขอบคุณทำให้อัลลอฮ์พึงพอใจต่อพวกเขา (คือกล่าววาระฮ์ญัยลิลอฮ์อันฮุ) ต้องให้หัวใจของเราและลิ้นของเราปราศจากการพูดว่าร้ายเกลียดชังพวกเขา การแพร่กระจายความประเสริฐของพวกเขา การยับยั้งไม่พูดถึงสิ่งที่ถกเถียงกันในระหว่างพวกเขา ซึ่งพวกเขานั้นไม่ใช่บรรดาผู้ที่ได้รับการคุ้มครองจากข้อผิดพลาด (คือไม่ใช่มะอะอูม) แต่ทว่าพวกเขานั้นคือบรรดามุญเตฮิด (บรรดาผู้ศุตสาหะวินิจัจฮ์) สำหรับผู้ที่พบความถูกต้องจากพวกเขาจะได้รับผลบุญสองเท่า และสำหรับผู้ที่เกิดพลาดจากพวกเขาจะได้รับผลบุญเพียงหนึ่งเท่าต่อความศุตสาหะของเขาและความผิดพลาดของเขานั้นจะได้รับการอภัยโทษ สำหรับพวกเขานั้นมีความประเสริฐมากมายซึ่งสามารถลบล้างความผิดที่เกิดขึ้นกับพวกเขาให้หมดไปได้ และพวกเขานั้นมีความประเสริฐที่แตกต่างกัน บรรดาผู้ที่ประเสริฐยิ่งในหมู่พวกเขาคือสิบคนดังต่อไปนี้ นั่นคือ อับบักกร อัศ-ศิดดีก ต่อมาก็คือ อุมร์ บิน อัล-ค็อฏฏอบ ต่อมาก็คือ อุษมาน บิน อัฟฟาน ต่อมาก็คือ อะลี บิน อบี ฏอลิบ ต่อมาก็คือ ฏอลหะฮ์, ซุเบร, อับดุลเราะมาน บิน เอาฟ, สะอัดบิน อบี วุ๊กกอศ, สะอัด บิน ซัยด์ และอับดุลบักดะฮ์ บิน อัล-ญัรรอหฺ ต่อมาก็คือบรรดามุญาฮิรีนผู้อพยพทั้งหลาย ต่อมาก็คือผู้ร่วมสงครามบะดร์ในหมู่ชาวมุญาฮิรีนและชาวอันศอร จากนั้นก็เป็นบรรดาชาวอันศอรที่เหลือทั้งหลาย แล้วจึงเป็นเศาะหาบะฮ์คนอื่นๆ ท่าน นบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า:

« لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، قَوْلِي نَفْسِي بِيَدِي، لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، مَا أَرْكَبُ مَدًّا أَحَدِهِمْ، وَلَا نَصِيفُهُ » ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายอย่าได้ตำหนิบรรดาเศาะหาบะฮ์ของฉัน ดั่งนั้นฉันขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากแม้ว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าบริจาคว่างมากมายเท่ากับภูเขาอูด มันก็ยังไมเท่ากับหนึ่งกำมือของพวกเขาคคนหนึ่งคนใดเลย และไม่อาจจะเทียบเท่าได้แม้เพียงครึ่งกำมือของเขาเลยด้วย" (มุตตะพะกุนอะลียะฮ์)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวอีกว่า: « مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ » ความว่า: "ใครที่ตำหนิบรรดาเศาะหาบะฮ์ของฉัน ดั่งนั้นสำหรับเขาแล้วคือการสาปแช่งของอัลลอฮ์ และบรรดามะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งมวล" (อัต-ฏะบะรอญี)

31. เราจะเกินเลยในการชมเชยท่านรอซูล (ﷺ) มากไปกว่าที่อัลลอฮ์ได้ทรง

ประทานให้แก่ท่านได้หรือไม่ ? ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริง ผู้นำของเราท่านนบีมุหัมมัด (ﷺ) นั้นคือมัครูกลูสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์อัลลอฮ์ผู้ที่มีเกียรติยิ่งและเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่สรรพสิ่งทั้งหลายทั้งมวล แต่ทว่าไม่อนุญาตให้เราเน้นเพิ่มเติมเลยเถิดในการชมเชยต่อท่าน เหมือนที่พวกนะศอรอหรือพวกคริสเตได้เพิ่มในการชมเชยต่อท่านนบีมูซา บิน มรยัม อะ

ลียฮิมัสสลาม เพราะแท้จริงท่านนบี (ﷺ) ได้ห้ามพวกเราเอาไว้ในเรื่องดังกล่าว ด้วยคำพูดของท่านที่ว่า: « لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطْرَبَ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ » ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายอย่าได้เกินเลยต่อฉัน เสมือนดังที่พวกนะศอรอได้เกินเลยต่อบุตรของมรยัม แท้จริงฉันคือบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์ ดั่งนั้นพวกท่านทั้งหลายจงกล่าวต่อฉันว่า: เป็นบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นรอซูลของพระองค์" (อัล-บุคอรี)

คำว่า (الإطراء) อัล-อิฏร็อฮ์ คือ การกินเลย และการเพิ่มเติมในการชมเชย

32. อะสลุลกิตาบ(ชาวคัมภีร์)เป็นผู้ศรัทธาหรือไม่ ? ชาวยะฮูดี(ยิว) นะศอรอ(คริสต์) และบรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนาต่างๆ นั่นคือกัฟฟาร(เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา) แม้ว่าพวกเขาเคยปฏิบัติตามศาสนาหนึ่งซึ่งเดิมๆ ของมันนั่นถือว่าถูกต้อง และผู้ที่ไม่ละทิ้งศาสนาของเขาภายหลังที่ได้มีการแต่งตั้งนบีผู้หม้มัดแล้ว และไม่ได้เข้ารับอิสลาม เขาก็เป็นเหมือนกับที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ความว่า: "ศาสนานั่นก็จะไม่ถูกรับจากเขา เป็นอนขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (ฮาล อิมรอน 85)

และหากมุสลิมไม่เชื่อในการเป็นกาฟิรของพวกเขา หรือสงสัยในความเป็นโมฆะของศาสนาของพวกเขาเหล่านั้นแล้วละก็ เขาก็จะกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาไปด้วย เพราะเขาได้ขัดแย้งกับการตัดสินใจของอัลลอฮ์และนบีของพระองค์ที่ได้ยืนยันถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿وَمَنْ كَفَرَ مِنَّا فَأَنَّا مُوعِدُهُ﴾ ความว่า: "และผู้ใดในหมู่พลพรรคทั้งหลาย (หมายถึงคนในศาสนาต่างๆ) ที่ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อฉัน ไฟนรกก็คือสัญญาของเขา" (ฮุด 17) และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

«وَالَّذِي نَفْسِي مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِي إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ»
ความว่า: "ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของหม้มัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่มีใครจากประชาชาตินี้ไม่ว่าจะเป็นยิวหรือคริสต์ ที่ได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับฉัน ต่อมาเขาก็ได้ตายไปทุกๆ ที่เขานั้นยังไม่ได้ศรัทธาต่อฉัน เว้นแต่เขายอมจะเป็นคนหนึ่งจากชาวนรก" (มุสลิม)

33. การอธรรมต่อคนกาฟิรอนุญาตหรือไม่ ? ความยุติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบ(จำเป็น) ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ ความว่า: "แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและการทำดี" (อัน-นะหฺล 90)

และการอธรรมเป็นสิ่งที่หะรอหม(เป็นสิ่งที่ต้องห้าม) ด้วยพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ในหะดีษกุดสียี่ที่ว่า: «إِنِّي حَرَمْتُ الظَّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا» ความว่า: "แท้จริงข้าได้ห้ามตัวของข้าเองจากการอธรรม และข้าได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามในระหว่างพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้อธรรมซึ่งกันและกัน" (บันทึกโดยมุสลิม ในหะดีษ อัลกุดสียี่)

และในวันกียามะฮ์นั้นผู้ที่ถูกอธรรมจะได้แก้แค้นต่อผู้ที่อธรรมเขา ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: «أَنْدَرُونَ مِنَ النَّفْلِيسِ؟ قَالُوا: النَّفْلِيسُ فَيَتَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ السُّفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ سَتَمَ هَذَا وَقَدَفَ هَذَا وَأَكَلَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ قَبِلَتْ حَسَنَاتُهُ قَبِلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطِيئَاتِهِمْ، فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طَرِحَ فِي النَّارِ»

ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายรู้หรือไม่ว่าใครเป็นผู้ล้มละลาย ? พวกเขา กล่าวว่า ผู้ล้มละลายในหมู่พวกเราคือผู้ที่ไม่มีทรัพย์สินแม้แต่ดิรฮัมเดียว และไม่มีแม้แต่ของสักชิ้นเดียวเลย ท่านนบีได้กล่าวตอบว่า แท้จริงผู้ที่ล้มละลายจากประชาชาติของฉัน เขาจะมาในวันกียามะฮ์ ด้วยการละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคซะกาต เขามาในสภาพที่เขาเคยตำหนกคนนั้นคนนี้ และเคยกล่าวหาผู้นั้นผู้นี้ และเคยกินทรัพย์สินสมบัติของคนนั้นคนนี้ และได้หลั่งเลือดของคนผู้นั้นผู้นี้ และได้เคยตบตีทำร้ายคนนั้นคนนี้ ดังนั้น ความดีต่างๆ ของเขาก็จะถูกมอบให้กับคนนั้น ความดีอีกอันของเขาก็จะถูกมอบให้กับคนนั้น เมื่อความดีต่างๆ ของเขาได้ถูกมอบจนหมดแล้วก่อนที่เขาจะถูกตัดสิน เขาก็ต้องรับเอาความผิดต่างๆ ของคนเหล่านั้นมา มันถูกโยนให้เขาแบกรับไว้ ต่อมาเขาก็ถูกโยนลงไปในไฟนรก" (มุสลิม)

และแม้กระทั่งระหว่างสัตว์เดรัจฉานก็ยังมี การแก้แค้นชดเชยอีกด้วย

34. บิตอะฮฺ (อุตริกรรม) คืออะไร ? อุบุน เราะญิบ ~ ได้กล่าวว่า ความหมายของคำว่า บิตอะฮฺคือ สิ่งที่ถูกกระทำขึ้นมาใหม่จากสิ่งที่ไม่มีความเดิมในบทบัญญัติศาสนาที่บ่งชี้ถึงมัน

ส่วนสิ่งที่มีรากฐานเดิมจากบทบัญญัติที่บังคับถึงมันเอาไว้ นั่น ไม่ใช่บิดอะฮฺตามหลักวิชาการ แม้ว่ามันจะเป็นบิดอะฮฺในด้านภาษาก็ตาม

35. ในศาสนามีบิดอะฮฺหะसानะฮฺ(บิดอะฮฺที่ดี) และบิดอะฮฺซัยยิอะฮฺ(บิดอะฮฺที่เลว) หรือไม่ ?

ได้มีโองการต่างๆ และหะดีษต่างๆ ที่ดำเนินสิ่งที่เป็นบิดอะฮฺ(อุตริกรรม)ตามความหมายในหลักวิชาการ ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ถูกกระทำขึ้นมาใหม่โดยไม่มีฐานเดิมในบทบัญญัติศาสนา ท่านรอรฮูล (ที่อัลลอฮฺชอบ) ได้กล่าวว่: « **مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ** » ความว่: "ผู้ใดที่กระทำงานหนึ่งงานใด โดยที่งานนั้นไม่ใช่คำสั่งใช้ของเรา ดังนั้นมันก็ถูกปฏิเสธ" (มุตะพะงุนอะลัย)

และท่านรอรฮูล (ที่อัลลอฮฺชอบ) ได้กล่าวอีกว่: « **فَبِئْسَ كُلُّ مُّحَدِّثٍ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ** » ความว่: "แท้จริง ทุกๆ สิ่งที่ทำขึ้นมาใหม่คือบิดอะฮฺ(อุตริกรรม) และทุกๆ บิดอะฮฺนั้นเป็นการหลงผิด" (อบู ดาวูด)

และท่านอิมาม มุาลิก ~ ได้กล่าวเอาไว้ในความหมายของบิดอะฮฺด้านบทบัญญัติคือ ใครก็ตามที่ประดิษฐ์บิดอะฮฺขึ้นมาในศาสนาโดยเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่ดี แน่นอนเหลือเกิน เขาย่อมได้อ่างว่ แท้จริงมุหัมมัด (ที่อัลลอฮฺชอบ) ได้บิดฟริกวารเผยแพร่สารของอัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ได้ได้ตรัสไว้ว่:

« **الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي** » ความว่: "วันนี้ ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้า และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า" (อัล-มาอิเดฮฺ 3)

และแน่นอนเช่นเดียวกัน ได้มีหะดีษบางหะดีษที่ชมเชยบิดอะฮฺตามความหมายของมันในด้านภาษา คือ สิ่งที่มีมาในบทบัญญัติแต่ทว่ามันได้ถูกลืมไป ดังนั้นท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ) จึงได้ส่งเสริมให้มีการเตือนระหว่งมนุษย์ด้วยกันเพื่อให้ระลึกถึงมัน ดังเช่นคำพูดของท่าน (ที่อัลลอฮฺชอบ) ที่ว่:

« **مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ** »

ความว่: "ใครก็ตามที่กำหนดแนวทางที่ดีขึ้นมาในศาสนา ดังนั้นสำหรับเขาแล้วจะได้รับผลตอบแทนของมันและผลตอบแทนของผู้ปฏิบัติตามหลังจากเขา โดยที่ผลบุญของพวกเขาจะไม่บกพร่องไปพวกเขาเลยแม้แต่น้อย" (มุสลิม)

และด้วยความหมายนั่นเอง ที่ได้มีคำพูดของท่านอุมร์ ﷺ ว่: **(نَعَمْتُ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)** ความว่: "บิดอะฮฺที่ดีที่สุด คือสิ่งนี้แหละ" ซึ่งท่านหมายถึงการละหมาดตะรอวีหฺ เพราะแท้จริงมันนั้นเคยเป็นบทบัญญัติมาก่อน ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺชอบ) ได้ส่งเสริมมันด้วย และท่านนบียังได้ละหมาดเป็นเวลาสามคืน ต่อมาท่านก็ได้ละทิ้งมันเพราะกลัวว่มันจะถูกบัญญัติให้เป็นฟริฎขึ้นมา ดังนั้นท่านอุมร์ ﷺ จึงได้ละหมาดมันและได้รวบรวมผู้คนเพื่อทำการละหมาดมันร่วมกัน

36. นิฟาก (การกลับกลอกหรือการบิดพริ้ว) มีกี่ชนิด ? นิฟากมีสองชนิด 1) นิฟาก

อิติกอดียฺ หรือ นิฟาก อักบรฺ คือการที่เขาเปิดเผยอีมานความศรัทธาของเขาและซ่อนเร้นการปฏิเสธศรัทธาเอาไว้ ซึ่งเป็นชนิดที่ทำให้สันสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม และเมื่อเจ้าตัวของมันได้ตายลงในขณะที่เขาดำรงอยู่กับนิฟากชนิดนี้เขาก็ตายในสภาพที่เป็นกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่: « **إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ** » ความว่: "แท้จริง บรรดามุนาฟิคนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดของนรก" (อัน-นิสาฮฺ 145)

และส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะต่างๆ ของพวกเขาก็คือ แท้จริงพวกเขาได้หลอกลวงต่อพระองค์อัลลอฮฺและบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาได้เยาะเย้ยต่อบรรดาผู้ศรัทธาและให้การช่วยเหลือบรรดากุฟารฺ(บรรดาผู้ปฏิเสธ)เหนือบรรดามุสลิม และพวกเขาวางเป้าหมายในการปฏิบัติอะมัลศอลิหฺต่างๆ นั้นเพื่อแค่หวังผลในโลกคุณยานี้เท่านั้น 2) นิฟาก อะมะลียฺ หรือ นิฟาก อัสซอิรฺ คือเจ้าตัวที่มีนิฟากนั้นจะไม่สันสภาพจากการเป็นอิสลาม แต่ทว่าเขานั้นตกอยู่ในสภาพที่อันตรายซึ่งมันจะนำเขาไปสู่การเป็นนิฟากอักบรฺถ้าหากว่เขาไม่กลับตัว และสำหรับเจ้าตัวของมันนั้นจะมีคุณลักษณะต่างๆ ที่แสดงให้เห็น นั่นคือ เมื่อเขาพูดเขาก็โกหก เมื่อเขาสัญญาเขาก็ผิดสัญญา

เมื่อเขาได้เถียงเขาก็ฝ่าฝืน เมื่อเขาทำสัญญาเขาก็หลอกลวงต่อพันธะสัญญานั้น และเมื่อเขาได้รับความไว้วางใจเขาก็ทรยศ ด้วยเหตุนี้เองจึงปรากฏว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺ رضي الله عنهم นั้นกลัวต่อการเป็นนิฟากอะมะลียะนี้อย่างยิ่ง ท่าน อิบน์ อะบี มุลัยกะฮฺ ~ ได้กล่าวว่า ฉันได้พบกับเศาะหาบะฮฺ สามสิบท่านจากบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบี (คืออัลลอฮฺ) พวกเขาทั้งหมดต่างกลัวต่อตัวของพวกเขาว่าจะเป็นิฟาก และท่านอิบรอฮีม อุตฺ-ตุยมียะ ~ ได้กล่าวว่า ไม่มีครั้งใดที่ฉันเสนอคำพูดของฉันต่อการกระทำของฉัน นอกจากว่าทุกคร้งนั้นฉันรู้สึกกลัวว่าจะเป็นผู้ที่พูดโกหก และท่านอัล-หะซัน อัล-บัตริยะ ~ ได้กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดที่กลัวการเป็นนิฟาก เว้นแต่เขาต้องเป็นผู้ศรัทธาอย่างแนแท้ และไม่มีใครที่รู้สึกว่ปลอดภัยจากนิฟาก เว้นแต่เขาต้องเป็นมูนาฟิกตัวจริง และท่านอุมร์ ได้กล่าวแก่หุซัยฟะฮฺ رضي الله عنه ว่า ฉันขอเรียกร้องต่อท่านด้วยอัลลอฮฺ ให้ท่านบอกมาว่าท่านรอซูล (คืออัลลอฮฺ) ได้เคยพูดกับท่านถึงฉันว่าเป็นหนึ่งในหมู่พวกเขา (หมายถึง บรรดามูนาฟิกีน) หรือไม่ ? หุซัยฟะฮฺ กล่าวตอบว่า ไม่ และฉันไม่ขอรับรองความบริสุทธิ์ให้แก่คนอื่นใดอีกหลังจากท่าน

37. อะไรคือความผิดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺ ? ความผิดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺ คือ การตั้งภาคี(ชirik)ต่อพระองค์ ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: **إِنَّ أَكْبَرَ مَا شَرَكُوا** ได้ตรัสไว้ว่า: **إِنَّ أَكْبَرَ مَا شَرَكُوا** ความว่า: "แท้จริง การตั้งภาคี(ชirik)นั้นถือเป็ความอธรรมที่ใหญ่หลวง" (ลูฆมาน 13)

และท่านรอซูล (คืออัลลอฮฺ) ได้ถูกถามว่า อะไรคือบาปที่ใหญ่หลวงที่สุด ? ท่านได้กล่าวว่า: **« أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقٌ »** ความว่า: "บาปที่ใหญ่หลวงคือ การที่ท่านทำให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงสร้างท่านมา" (มุตตะพะกุนอะลียฺ)

38. การตั้งภาคี(ชirik)มีกี่ชนิด ? การตั้งภาคี (การทำชirik) มีสองชนิด 1) **ชirikใหญ่ (ชirik อักบัร)** ผู้ที่กระทำชirikใหญ่นั้นต้องสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(ออกจากศาสนาอิสลาม) และพระองค์อัลลอฮฺไม่ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่กระทำชirikใหญ่ ดังพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** ความว่า: "แท้จริง พระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์" (อัน-นีส้าฮฺ 48)

และประเภทของชirikอักบัรนั้นมี 4 ประเภท คือ ก) การตั้งภาคีในเรื่องของการขออู้อะและกาบวนขอ ข) การตั้งภาคีในเรื่องของการตั้งเจตนา ความต้องการ และความมุ่งหมาย ด้วยการกระทำความดีต่างๆ เพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ค) การตั้งภาคีในเรื่องของการปฏิบัติปฏิบัติตามด้วยการปฏิบัติตามผู้รู้ด้วยการห้ามในสิ่งที่อัลลอฮฺอนุมัติให้กระทำ และกลับอนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม ง) การตั้งภาคีในเรื่องของความรัก ด้วยการรักคนหนึ่งคนใดเหมือนกับที่เขารักอัลลอฮฺ

2) **ชirikเล็ก (ชirik อัศฆ็อร)** ผู้ที่กระทำชirikชนิดนี้ยังไม่สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(ยังไม่ออกจากศาสนาอิสลาม) ซึ่งมันแบ่งออกเป็สองประเภทคือ : ก) ซอฮิร หรือเห็นได้ชัดเจน คือไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับคำพูด เช่น การสาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ หรือ คำพูดที่ว่า **(ما شاء الله وشئت)** **มาชาอัลลอฮฺ วะ ชีฮัตตะ** ความว่า (เป็นสิ่งที่อัลลอฮฺต้องการและที่ท่านต้องการ) หรือ **(لولا الله وفلان)** **เลออัลลอฮฺ วะ ฟุลาน** ความว่า (หากว่าไม่มีอัลลอฮฺและไม่มีคนคนนั้นก็ยอมจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้) หรือเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ เช่นการสวมใส่เชือกและด้าย เพื่อปิดเป่าโรคภัยหรือเพื่อป้องกันจากมัน เช่นเดียวกับการสวมใส่ตะกุดเครื่องรางของขลังเพราะกลัวว่าจะมีคนอิัจจาชิยะและให้โทษหรือการเชื่อในลางร้าย คือการมองโลกในแง่ร้ายจากพฤติกรรมของนก ชื่อ คำต่างๆ สถานที่หรืออื่นๆ ที่กล่าวมานี้ ข) เคาะฟิยะ หรือชirikที่ซ่อนเร้น คือการชirikในเรื่องของการตั้งเจตนา การวางเป้าหมายและความต้องการต่างๆ เช่น การทำอะมัลด้วยความโอ้อวด และการหวังชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

39. ชirikใหญ่และชirikเล็กแตกต่างกันอย่างไร ? ส่วนหนึ่งของความแตกต่างระหว่างชirikทั้งสองชนิดนี้ก็คือ การทำชirikใหญ่นั้นผู้กระทำถูกตัดสินให้สิ้นสภาพจากมุสลิม(ออกจากศาสนา

อูสลาม)ในโลกดุนยา และจะตกนรกตลอดกาลในวันอาคีเราะฮฺ ส่วนการทำซิริกเล็กนั้นไม่ได้ถูกชี้ขาดว่าเป็นกาฟิรในโลกดุนยา และไม่ได้ตกนรกตลอดกาลในวันอาคีเราะฮฺ และการทำซิริกใหญ่ นั้นจะทำให้ลายทุกการงานของมนุษย์ ในขณะที่การทำซิริกเล็กนั้นจะทำความเสียหายเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และยังมีประเด็นปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่ว่า การทำซิริกเล็กนั้นจะไม่ได้รับการอภัยโทษนอกจากด้วยการกลับเนื้อกลับตัวเช่นเดียวกับซิริกใหญ่หรือไม่ ? หรือว่าการทำซิริกเล็กนั้นเปรียบเหมือนเช่นเดียวกับบาปใหญ่ ที่อยู่ภายใต้ความประสงค์ของอัลลอฮฺว่าจะทรงอภัยให้หรือไม่ทรงอภัยให้ ? อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะความเห็นใดระหว่างสองความเห็นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง มันก็แสดงให้เห็นว่าซิริกเล็กนี้ย่อมเป็นเรื่องที่อันตรายอย่างยิ่งในทุกกรณี

40. ซิริกเล็กสามารถที่จะป้องกันก่อนที่มันจะเกิดได้หรือไม่ ? หรือสามารถแก้ตัวในเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วได้หรือไม่ ? ใช่ ทำได้ การป้องกันจากการเฝ้าอดนนั้นทำได้ด้วยการทำอะมัลโดยมุ่งหวังและปรารถนาความพอพระทัยของอัลลอฮฺ และส่วนการเฝ้าอดที่เล็กน้อยนั้นสามารถป้องกันด้วยการขออูอะฮ์ ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا الشِّرْكَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ التَّمَلِّ، وَقَيْلٌ لَهُ: وَكَيْفَ نَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ التَّمَلِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتُغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ »

ความว่า: "โอ้ผู้คนที่ทั้งหลาย พวกท่านพึงเกรงกลัวซิริก(ซิริก อัศซีออ์)นี้เถิด เพราะแท้จริง มันแฝงเร้นยิ่งกว่ามดดำที่คลานอยู่บนหินดำเสียอีก แล้วได้มีผู้ถามท่านขึ้นมาว่า: โอ้ รอซูลุลลอฮฺ ! แล้วเราจะป้องกันมันอย่างไรเล่า ในเมื่อมันเร้นลับยิ่งกว่ามดดำที่คลานอยู่บนหินดำเสียอีก ? ท่านตอบว่า: ท่านทั้งหลายจงกล่าวว่า: **อัลลอฮฺมุหมะ อินนา นะอูซุบิกะ มิน อัน นุซริกะ บิกะ ซัยอัน นะอุลละมุฮฺ, วะนะสัดฆฟีรุกะ ลูมา ลา นะอุลละมุฮฺ** ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการที่เราตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ซึ่งเราได้รู้ตัวดี และเราขออภัยโทษต่อพระองค์ในสิ่งที่เราตั้งภาคีโดยที่เราไม่รู้" (อะหมัด)

การแก้ตัวเมื่อได้สาบานกับสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺนั้น ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ فَلْيُقَلِّ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » ความว่า: "ผู้ใดได้สาบานกับลาตและอูซซา ดังนั้นเขาก็จงกล่าวว่า **ลาอิลลาฮะฮฺ อิลลัลลอฮฺ** ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ" (มุตตะพะกุนสะลียฺ)

ส่วนการแก้ตัวจากการเชื่อกลางร้ายนั้น ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« مَنْ رَدَّ الصَّبْرَ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ: قَوْلًا: مَا كَفَرَ إِلَّا ذَلِكَ؟ قَالَ: أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا حَيْرَ إِلَّا حَيْرُكَ وَلَا ظَيْرَ إِلَّا ظَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا غَيْرُكَ »

ความว่า: "ผู้ใดที่ละเลิกจากการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพราะเชื่อในโชคลางแสดงว่าเขาได้ตั้งภาคีแล้วพวกเขาถามว่า: แล้วอะไรเล่าคือการแก้ตัวจากสิ่งนั้น ? ท่านตอบว่า: การที่ท่านกล่าวว่า: **อัลลอฮฺมุหมะ ลา ค็อยร อิลลา ค็อยรุกะ, วะลา ฎ็อยร อิลลา ฎ็อยรุกะ, วะลา อิลลาฮะฮฺ อ็อยรุกะ** ข้าแต่อัลลอฮฺ ไม่มีความดีใดๆ นอกจากความดีของพระองค์ ไม่มีการเชื่อโชคลางใดๆ นอกจากโชคลางของพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์" (อะหมัด)

41. การปฏิเสธศรัทธา (กุฟรฺ) มีกี่ประเภท ? มีสองประเภท 1) การปฏิเสธศรัทธาแบบใหญ่ (กุฟรฺ อักบิรฺ) คือผู้ที่กระทำต้องพ้นจากการเป็นมุสลิม ถูกแบ่งออกเป็น 5 ชนิดดังนี้ ก) กุฟรฺ ตักซีบ คือการไม่เชื่อ ไม่ศรัทธา ข) การหยิงยโสพร้อมกับการศรัทธา ค) การสงสัย ง) การผินหลังต่อสัจธรรม จ) นิฟาก หรือการกลับกลอก 2) การปฏิเสธแบบเล็ก (กุฟรฺ อัศซีออ์) คือ กุฟรฺในเชิงมะอฺติยะฮฺ หรือการทำบาป ซึ่งไม่ทำให้ผู้กระทำสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม เช่น การฆ่ามุสลิม เป็นต้น

42. หุกุมข้อชี้ขาดของการนะฮฺร หรือการบนบาน มีว่าอย่างไร ? ท่านนบี (ﷺ) ไม่ชอบการบนบานและท่านได้กล่าวว่า: « **بُيُؤْتَى لَا يُحْرَجُ** » ความว่า: "แท้จริงการบนบานนั้นไม่ได้นำสิ่งที่ดีมา" (อัลบุคอรียฺ) นี่เป็นในกรณีที่การบนบานนั้นทำไปด้วยความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮฺ แต่หากเป็นการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่น บนบานต่อหลุมศพ หรือบนบานต่ออะลียฺ ก็ถือเป็นกาบบานที่

ต้องห้าม ไม่อนุญาตให้กระทำและไม่อนุญาตให้ทำตามที่บนบานไว้

43. การไปหาหมอดูหรือนักทำนาย มีข้อชี้ขาดอย่างไร ? เป็นการกระทำที่ต้องห้าม และหากคนผู้หนึ่งได้เข้าไปหาหมอดูเพื่อหวังประโยชน์จากพวกเขาแต่ไม่ได้เชื่อในสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างว่ารู้สิ่งที่ยิ่งลับ กรณีเช่นนี้การละหมาดสี่สิบวันจะไม่ถูกต้องรับจากคนผู้นั้น ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า « مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ رُبْعَيْنِ لَيْلَةً » ความว่า: "ผู้ใดที่ไปหาหมอดูแล้วเขาก็ได้ถามถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การละหมาดจะไม่ถูกต้องรับจากเขาเป็นเวลาสี่สิบคืน" (มุสลิม) และหากว่าเขาได้ไปหาพวกเขา แล้วก็เชื่อในสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างว่ารู้สิ่งที่ยิ่งลับ แน่แน่นอนว่าเขาจะต้องตกในภพปรลัยเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: « مَنْ أَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ » ความว่า: "ผู้ใดที่ไปหาหมอดูหรือนักทำนาย แล้วเขาก็เชื่อในสิ่งที่เขาบอก แน่แน่นอน เขาคนนั้นได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาอย่างมุ่มห่มมัดแล้ว" (อบู ดาวูด)

44. เมื่อใดที่ถือว่าการขอน้ำฝนจากบรรดาดวงดาวเป็นชิริกใหญ่หรือชิริกเล็ก ? ผู้ใดที่เชื่อมั่นว่าแท้จริงดวงดาวนั้นส่งผลให้ฝนตกโดยปราศจากความประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้น การอ้างของเขาเช่นนั้นต่อดวงดาวว่าทำให้ฝนตกถือว่าการอ้างในเชิงการสร้างและการบันดาล ซึ่งกรณีนี้ถือว่าเป็นชิริกใหญ่ ส่วนผู้ใดที่เชื่อว่าดวงดาวนั้นมีผลให้ฝนตกด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ และเชื่อว่าอัลลอฮฺนั้นทำให้ดาวเป็นเหตุให้ฝนตกและพระองค์ทรงกำหนดธรรมชาติให้มีฝนเมื่อดาวดวงนั้นปรากฏขึ้น กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นชิริกเล็ก เพราะว่าเขาได้กล่าวอ้างว่าดาวเป็นสาเหตุแห่งฝน โดยไม่มีหลักฐานจากบทบัญญัติศาสนา หรือจากประสาทสัมผัส หรือจากสติปัญญาที่ถูกต้อง ส่วนการใช้ดวงดาวเป็นเครื่องบ่งชี้กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของฤดูกาลต่างๆ ในแต่ละปี และเป็นเครื่องหมายเวลาที่ใช้รอคอยการตกของฝนนั้น ถือว่าเป็นที่อนุญาต

45. อะไรคือหน้าที่ของเราซึ่งจำเป็นต้องมีต่อบรรดาผู้ปกครองมุสลิม ? สิ่งที่จะต้องเป็นก็คือต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามพวกเขาไม่ว่าในยามที่ชอบหรือไม่ชอบ ไม่อนุญาตให้ก่อกบฏต่อพวกเขาแม้ว่าพวกเขาจะข่มเหงเพียงใด และเราไม่ต้องขอขุดอาอีให้พวกเขาประสบสิ่งชั่วร้ายหรือหายนะ ต้องไม่ปลดมือของเราจากสัญญาที่มันหมายความว่าปฏิบัติตามพวกเขา ในทางกลับกันเราต้องขอขุดอาอีให้พวกเขาได้รับการปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่ดี ให้รอดพ้นจากสิ่งชั่วร้าย ให้พวกเขาได้รับทางนำ และให้พวกเขาบรรลugarทำงานอย่างเที่ยงตรงถูกต้อง และเราเห็นว่าแท้จริงการเชื่อฟังต่อพวกเขานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์อัลลอฮฺ トラバิดที่พวกเขานั้นไม่ใช่ให้ทำในสิ่งที่เป็นมะอูคียะฮฺหรือฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ซึ่งถ้าหากว่าพวกเขาใช้ในสิ่งที่เป็นมะอูคียะฮฺต่ออัลลอฮฺ การเชื่อฟังพวกเขาในสิ่งนั้นก็เป็นที่ต้องห้าม และจำเป็นต้องเชื่อฟังในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือไปจากเรื่องมะอูคียะฮฺที่ว่านี้ ในจำนวนสิ่งที่ดีทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่กับพวกเขา ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: « تَسْمَعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ » ความว่า: "ท่านต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามต่อผู้นำ และแม้ว่าหลังของท่านจะโดนเขี่ยน หรือทรัพย์สินสมบัติของท่านจะถูกริบไป ท่านจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขาเถิด" (มุสลิม)

46. อนุญาตให้ถามถึงหิกมะฮฺหรือเหตุผลของอัลลอฮฺในคำสั่งใช้และข้อห้ามต่างๆ ได้หรือไม่? ได้ เป็นที่อนุญาต แต่ด้วยเงื่อนไขว่าจะต้องไม่นำเอาการศรัทธาหรือการปฏิบัติอะมั้ลไปเกี่ยวแขนไว้กับการรู้ถึงเหตุผลและความพึงพอใจในเหตุผลเหล่านั้น แต่จริงแล้วการรู้ถึงเหตุผลนั้นเป็นเพียงมูลเหตุเพื่อทำให้ผู้ศรัทธาเพิ่มความหนักแน่นต่อสัจธรรมเท่านั้น ทว่าการยอมจำนนโดยสิ้นเชิงและการไม่ถามคือหลักฐานแห่งความสมบูรณ์ของอูคียะฮฺ (การเป็นบ่าวผู้ภักดี) และการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและต่ออภิวทิตยความปรีชาที่เต็มเปี่ยมของพระองค์ เช่นสภาพของเศาะหาบะฮฺ ۞

47. อะไรคือความหมายของพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ﴾ ความว่า "สิ่งดีที่ประสบกับเจ้าในเรื่องที่ดี มันย่อมมาจากอัลลอฮ์ และสิ่งดีที่ประสบกับเจ้าในเรื่องที่ชั่วร้าย มันย่อมมาจากตัวของเจ้าเอง" (อัน-นินสาอ์ 79) ? ความหมายของสิ่งที่ดีตรงนี้คือนิอัมัตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และความหมายของคำว่า สิ่งที่ชั่วร้ายตรงนี้คือภาวะทุกข์ยากที่เป็นการทดสอบ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์ ﷻ สิ่งที่ดีนั้นจะถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮ์ เพราะแท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทำสิ่งนั้นให้เป็นสิ่งที่ดี ส่วนความชั่วร้ายนั้นพระองค์ทรงสร้างมันมาด้วยเหตุผลใดเหตุหนึ่งตามวิถึความปรีชาญาณของพระองค์ ถ้ามองในแง่ของเหตุผลดังกล่าวนี้มันก็ถือว่าเป็นหนึ่งในความดีงามของพระองค์ด้วย ดังนั้นการกระทำต่างๆ ของพระองค์ทุกๆ อย่างนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีงาม ดังที่ท่าน รอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า:

« وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَاللَّئِيْسَ إِلَيْكَ » ความว่า: "และความคิดทุกอย่างนั้นอยู่ในพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ แต่ความชั่วนั้นจะไม่ถูกพาดพิงถึงพระองค์" (มุสลิม)

การกระทำต่างๆ ของบ่าวนั้นคือการสร้างหรือการบันดาลของอัลลอฮ์ แต่ในขณะที่เดียวกันมันก็เป็น การชวนชวายเป็นหรือเป็นความพยายามของบ่าวด้วย ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥٠﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٥١﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٥٢﴾ ﴾ ความว่า: "ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี เราก็มจะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย" (อัล-ลยัลล 5-7)

48. อนุญาตหรือไม่ที่ฉันจะพูดว่าคนคนนั้นตายชะฮีด(เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์)?

การหุ้กมชี้ขาดว่าคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนว่าเขาตายชะฮีดนั้นก็คือการหุ้กมว่าเขาผู้นั้นได้เข้าสวรรค์ และตามมัซฮับของอะฮ์ลุล สุันนะฮ์ เราจะไม่พูดถึงคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนจากบรรดามุสลิมว่าแท้จริงเขาเป็นชาวสวรรค์หรือเขาเป็นชาวนรก เว้นแต่บุคคลที่ท่านนบี (ﷺ) ได้บอกเอาไว้ว่าใครคือชาวสวรรค์หรือชาวนรก เพราะแท้จริง ความเป็นจริงนั้นเป็นสิ่งลึกลับที่ซ่อนเร้น และเราก็มัไม่ได้รอบรู้ถึงสภาพการตายที่แท้จริงของมนุษย์ และการงานทุกอย่างนั้นจะขึ้นอยู่กับบ้านปลายในชีวิตของเขา และเจตนาในใจนั้นมีแต่อัลลอฮ์เท่านั้นที่รู้ดียิ่ง เพียงแต่ว่า เราหวังว่าผู้ที่ทำความดีนั้นจะได้รับผลตอบแทน และเราหวังกลัวว่าผู้ที่ทำความชั่วนั้นจะได้รับการลงโทษ

49. อนุญาตหรือไม่ในการหุ้กมชี้ขาดมุสลิมคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนด้วยการเป็นกัฟรุ

(การปฏิเสธศรัทธา) ของเขา ? ไม่อนุญาตให้เราตัดสินมุสลิมคนหนึ่งคนใดว่าเป็นกาฟิร(ผู้ปฏิเสธศรัทธา) และเป็นมุชริก(ผู้ตั้งภาคี) และเป็นนิฟาก(ผู้กลับกลอก) ในเมื่อไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนจากเขาซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงสภาพดังกล่าวที่ว่านั้น พร้อมกับ กับกัฟรุมีอยู่ของมูลเหตุที่กีดกันการเป็นกัฟรุของพวกเขา และเราต้องปล่อยให้ให้ความลับในใจของเขานั้นเป็นภาระการสอบสวนของอัลลอฮ์ ﷻ

50. อนุญาตให้เภาะวาทสิ่งอื่นนอกจากกะฮุบะฮ์ได้หรือไม่ ?

ไม่มีสถานใดในแผ่นดินนี้ที่อนุญาตให้เภาะวาทได้ เว้นแต่ ณ ที่กะฮุบะฮ์อันทรงเกียรติเท่านั้น และไม่อนุญาตให้เลียนแบบสถานที่หนึ่งทีใดเหมือนกะฮุบะฮ์ถึงแม้ว่าสถานที่นั้นจะเป็นที่ทรงเกียรติยิ่งใหญ่มากแค่ไหนก็ตาม และผู้ใดทำการเภาะวาทอื่นจากกะฮุบะฮ์เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ต่อมัน แน่จนเหลือเกินว่าเขา นั้นได้ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์แล้ว

การทำงานของจิตใจ

อัลลอฮ์ได้สร้างจิตใจและทำให้มันเป็นราชา และอวัยวะอื่นๆ ของร่างกายเป็นบริวารของมัน ถ้าหากว่าราชานั้นดี แน่นนอนบริวารทั้งหลายต้องดีด้วย ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสَّلَام ได้กล่าวไว้ว่า « وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ » ความว่า “พึงรู้เถิดว่า แท้จริงแล้ว ในร่างกายเรานั้น มีเนื้อก้อนหนึ่ง ถ้าหากว่าเนื้อก้อนนั้นดี ร่างกายก็จะดีตามไปด้วย และถ้าหากว่าเนื้อก้อนนั้นไม่ดี ร่างกายของเราก็จะไม่ดีไปด้วย เนื้อก้อนนั้นก็คือ หัวใจนั่นเอง “ (บันทึกโดย บุคอรีห์ และมุสลิม)

มันเป็นสิ่งที่สำหรับอิมานและศ็ากวา หรือเป็นที่สำหรับกุฟรู นิฟาก และชิริก ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสَّلَام ได้กล่าวไว้ว่า « التَّقْوَى هَاهُنَا وَبُشَيْرٌ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ » ความว่า “การศ็ากวา นั้นอยู่ที่นี้ และท่านยังชี้ไปที่หน้าอก สามครั้งด้วยกัน ” (บันทึกโดย มุสลิม)

★ **การศรัทธานั้น คือ การเชื่อมั่นและการพูดและการทำ** คือ การยึดมั่นในใจ การกล่าวด้วยวาจาและการกระทำด้วยใจและอวัยวะ หากว่าใจนั้นศรัทธา และยึดมั่นแล้ว เขาก็จะต้องกล่าวชะฮาดะฮ์ด้วยวาจาออกมา หลังจากนั้นใจและอวัยวะก็จะทำงานต่างๆ ตามหน้าที่ของมัน เช่นใจก็จะมีความรักใคร่ ความกลัว ความปรารถนาต่ออัลลอฮ์ ลินก็เคลื่อนไหวอยู่เสมอ ด้วยการรำลึกถึงพระองค์ และอ่านกุรอาน อวัยวะอื่นๆ ก็เช่นกันคือจะมีการเคลื่อนไหว เช่น การสujud รุกูอ์ และงานอื่นๆ ที่เป็นการทำงานที่ดีที่สามารถใกล้ชิดพระองค์ตลอดเวลา ฉะนั้น ร่างกาย หรืออวัยวะนั้น มันจะทำตามคำบัญชาของใจนั่นเอง

การทำงานของจิตใจหมายถึง การงานที่กำเนิดมาจากใจ และมีการเชื่อมโยงกับมัน และที่สำคัญที่สุด คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ จากนั้นคือการเชื่อและการยึดมั่นต่อพระองค์ รวมทั้งความรัก การยำเกรง การปรารถนา การมอบหมาย การอดทน การศุขใจ และอื่นๆ ที่ป่าวมีต่อพระองค์

★ การงานทุกอย่างที่มาจากใจ จะมีสิ่งโดยตรงกันข้ามกับมัน นั่นคือโรคของจิตใจ เช่น การอิดคลาศ ตรงกันข้ามกับมันคือ วิทยาหรือการโอ้อวด การยะกิน(เชื่อมั่น)ตรงกันข้ามกับชั๊ก์หรือสงสัย การรักใคร่ตรงกันข้ามกับความโกรธเกลียดเป็นต้น หากว่าเราปล่อยปะละเลย ไม่ทำการรักษาจิตใจของเราแล้ว แน่นนอนมันจะสะสมบาปเรื่อยๆ จนกระทั่งมันจะทำลายคนๆนั้นในที่สุด ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสَّلَام) ได้กล่าวไว้ว่า

« إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ حَاطِيَّتَهُ نُكَّتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ تَرَعَّ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سَقَلَ قَلْبُهُ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ »

ความว่า “แท้จริงปาวนั้น หากว่าเขาทำผิดหนึ่งครั้ง เขาจะถูกประดับด้วยจุดสีดำหนึ่งจุดในใจของเขา และถ้าหากว่าเขาทำการเตาบัต และกล่าว อัลอัสหมิฟูลลอฮ์ จุดสีดำนั้นจะถูกลบออก และหากว่าเขาทำบาปอีก จุดนั้นจะกลับมาอีก หากทำบาปเพิ่มอีก มันจะกลับมาอีกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และสะสมยิ่งมาก เหมือนสนิมที่ก่อตัว ยากต่อการลบออก ดังที่อัลลอฮ์กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ ความว่า “มิใช่เช่นนั้น แต่สิ่งที่พวกเขาชวนชวายนวันนั้นได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา” (อัล-มูญ็อฟฟิฟีน 14) (บันทึกโดย ฮัด-ติรมีซีย์) และท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสَّلَام)

กล่าวว่า

« تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكَّتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكَّتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَيْبَضٍ مِثْلَ الصَّفَا فَلَا تَبْصُرُهُ فِتْنَتُهُ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْآخِرُ أَسْوَدٌ مُرَبَّادًا كَالْكُورِ مُجْحِيًّا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكُرُ مَنْكُرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَا »

ความว่า “การทดสอบด้วยไฟตะนะฮ์จะถูกนำเสนอแก่หัวใจเหมือนที่ปูพื้นซึ่งสอดใส่ไม้ที่ละเอียดอ่อนที่ละเอียดอ่อน หัวใจของผู้ใดที่สัมผัสไฟตะนะฮ์นั้นก็ถูกประดับด้วยจุดดำ และหัวใจดวงไหนที่ปฏิเสธมันก็จะถูกประดับด้วยจุดขาว จนกระทั่งหัวใจทั้งสองนั้นอันหนึ่งขาวเหมือนหินเกลี้ยงซึ่งไม่มีวันที่การทดสอบด้วยไฟตะนะฮ์จะทำลายมันได้ตราบเท่าฟ้าดินสลาย ส่วนหัวใจอีกดวงหนึ่งนั้นดำมืด เหมือนกุช(ภาชนะที่ใช้ดื่มน้ำแบบกลับหัวซึ่งผู้ดื่มจะ

เห็นข้างในมิดสนิท)ที่เทหมด(จนสิ่งอื่นไม่มีอะไรเข้าไปได้อีก) **ไม่รู้จักความตึงามใดๆ และไม่ปฏิเสธความชั่วใดๆ ยกเว้นตามที่อารมณ์ของมันซึมซับกลืนกิน** (มุสลิม)

★ การงานของจิตใจนั้นมีความสำคัญต่อบ่ามากกว่าการงานของร่างกายหรืออวัยวะ เพราะว่ามันเป็นแก่นแท้ ส่วนการงานของร่างกายนั้น เป็นกิ่งก้านสาขาแยกจากมัน และเป็นส่วนประกอบมาเติมเต็มให้สมบูรณ์ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า
« إِنَّا لِلَّهِ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ » ความว่า **“แท้จริงแล้วอัลลอฮ์นั้นไม่ได้ดูจากรูปลักษณ์ภายนอก และไม่ได้ดูจากความร่ำรวย แต่ทว่าพระองค์นั้น จะดูที่จิตใจและอะมัลของแต่ละคน ”** (บันทึกโดย มุสลิม) ฉะนั้นแล้ว จิตใจนั้นเป็นที่แห่งความรู้ การใคร่ครวญ และการคิด ด้วยเหตุนี้เองมนุษย์ในสายตาหรือในทัศนะของพระองค์นั้นไม่เท่าเทียมกัน จะดีมากขึ้นน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับจิตใจของเขาที่มีความศรัทธา ความจริงใจ และความเชื่อมั่น หรือสิ่งที่คล้ายกันนี้น้อยอยู่เพียงไหน? ท่านหะสัน อัล-บัศรีรี ~ ได้กล่าวว่า **“ฉันขอสาบานกับอัลลอฮ์ ท่านอบูบักรนั้นไม่ได้เหนือกว่าพวกเขาเหล่านั้น (หมายถึงบรรดาเศาะหาบะฮ์) ไม่ว่าจะด้วยการละหมาดหรือด้วยการถือศีลอดของท่าน แต่ทว่าท่านเหนือกว่าพวกเขาด้วยอิमानที่ปักหลักอยู่ในใจของท่านต่างหาก”**

★ **การงานของจิตใจนั้นดีกว่าการงานของร่างกายหรืออวัยวะ จากหลายแง่มุมดังนี้**

1) ถ้าการงานของจิตใจบกพร่องอาจทำให้การงานของร่างกายไม่ได้ประโยชน์หรือเสียไปเลย เช่น การล้าพองตัว(ริยาฮ์)ในการทำความดีเป็นต้น 2) การงานของจิตใจนั้นเป็นรากฐาน ฉะนั้นอะไรที่เราทำ จะเป็นคำกล่าว หรือการกระทำ ถ้าหากว่าไม่มีการเจตนาในใจแล้วก็จะไม่เกิดผล 3) มันเป็นสาเหตุให้ได้รับชั้นที่สูงส่งในสวนสวรรค์ เช่น ความสมถะพอเพียง 4) เป็นการงานที่ยากกว่าการงานของอวัยวะอื่นๆ ท่านอิมรูน อัล-มุนกาดีร ~ ได้กล่าวว่า **“ฉันได้ประดับประคองตัวของฉันสี่สิบปี จนกระทั่งมันดีจนทุกวันนี้”** 5) มันให้ผลดีที่ตงามกว่า เช่น การรักเพื่ออัลลอฮ์ 6) มันได้ผลบุญที่ใหญ่หลวงกว่า ท่านอบู อัด-ดัจญาดิ ~ ได้กล่าวว่า **“การคิดเพียงชั่วโมงเดียว ดีกว่าการละหมาดยามกลางคืนทั้งคืน”** 7) มันช่วยยกระดับให้อวัยวะอื่นทำงาน 8) มันสามารถทำให้ได้ผลบุญมาก หรือน้อย หรือไม่ได้เลย เช่น การคุชอุในการละหมาด 9) บางทีมันทดแทนอิบาดะฮ์ของอวัยวะอื่นได้ เช่น เนียตเศาะตะเกาะฮ์ในขณะที่ไม่มีเงินจะให้บริจาคจริงๆ 10) ผลบุญของมันไม่จำกัด เช่น การศอบฮ์(อดทน) 11) ผลบุญของมันได้ตลอดถึงแม้ว่าร่างกายไม่ได้ทำ หรือไม่มีความสามารถที่จะทำแล้ว 12) งานของจิตใจมาก่อนการงานของร่างกายหรือมาพร้อมๆ กัน

★ **จิตใจนั้นจะผ่านกระบวนการหลายลักษณะก่อนที่อวัยวะอื่นๆ จะเริ่มทำงาน** 1) อัล-ฮาดิซ คือ ความคิดเริ่มแรกทีผ่านมาในใจ 2) อัล-คอกฎิเราะฮ์ คือ สิ่งที่เกิดขึ้นในใจแล้ว 3) หะดีษอัน-นัฟส คือ ความลังเล ว่าเขาจะทำการนั้นหรือไม่ 4) อัล-ฮัมม คือ เลือกว่าจะทำ 5) อัล-อะซิม คือ ตั้งใจแน่วแน่และเจตนาอย่างจริงจังที่จะทำ และทั้งสามข้อแรกตั้งแต่ข้อ 1-3 นั้นไม่มีผลบุญใดๆ ถ้าหากว่าเป็นการทำความคิด และไม่เป็นบาปถ้าหากว่าเป็นการทำอะฮ์คียัต แต่สำหรับอัล-ฮัมม นั้น จะถูกบันทึกให้เป็นผลบุญถ้าหากเป็นสิ่งที่ดี แต่จะไม่ถูกบันทึกบาปหากว่าเป็นสิ่งที่ชั่ว ยกเว้นหากว่าเขาทำชั่วจริงๆ สำหรับ อัล-ฮัมม นั้นถ้าหากว่ามันเปลี่ยนเป็น อัล-อะซิมแล้ว ถ้าเป็นสิ่งที่ดี เขาก็จะได้ผลบุญ และหากเป็นสิ่งที่ชั่วก็จะได้รับบาปถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้ลงมือทำก็ตาม เพราะมันเป็นความต้องการที่จะทำพร้อมๆ กับความสามารถที่จะทำได้ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมจริงๆ ได้ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า **﴿ إِنَّا لِلَّهِ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ ﴾** ความว่า **“แท้จริงแล้ว บรรดาผู้ที่ชอบที่จะให้ความชั่วร้ายคายกระจายฟุ้งในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด”** (อัน-นูร 19)

ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

(ﷺ) ได้กล่าวว่า

«إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ قَالَ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ»

ความว่า “ถ้าหากว่ามุสลิมสองคนได้ทำการรบกัน แท้จริงคนที่ฆ่า และผู้ที่ถูกฆ่าจะอยู่ในขุมนรกทั้งสองคน และฉันได้กล่าวว่า(หมายถึง เศาะหาบะฮ์) โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮ์ ผู้ที่ฆ่าเข้านรก แล้วเหตุอะไรเล่าที่ผู้ถูกฆ่าเข้านรกด้วย ? ท่านก็กล่าวว่า “เขา(ผู้ที่ถูกฆ่า) นั้นพยายามที่จะฆ่าเพื่อนของเขาเหมือนกัน ” (บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์)

หากว่าทิ้งมะอูคียัตหลังจากที่มีการตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำหรืออะซัมไว้แล้ว มีอยู่สี่ประเภทด้วยกันคือ 1) ละทิ้งเพราะเกรงกลัวอัลลอฮ์ แน่นนอนเขาจะได้ผลบุญ 2) ละทิ้งเพราะเกรงกลัวเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เขาจะได้รับบาป เพราะว่าการละทิ้งมะอูคียัตนั้นเป็นอิบาดะฮ์ ฉะนั้นนั้นต้องทำเพื่ออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น 3) ละทิ้งเพราะว่าไม่มีความสามารถที่จะทำมัน และไม่หาหนทางเพื่อไปถึงมัน เช่นนี้เขาจะได้รับบาปเช่นเดียวกัน เพราะเจตนาของเขาที่มีเจตนาแน่วแน่ที่จะทำความชั่วแล้ว 4) ละทิ้งเพราะว่าไม่มีความสามารถที่จะทำมัน แต่พยายามหาหนทางเพื่อไปถึงมัน แต่ว่าหนทางนั้นไม่สำเร็จ เขาจะได้รับบาปเช่นเดียวกัน เพราะความพยายามที่ไม่ดีของเขา ถึงแม้ว่าเขาจะทำไม่สำเร็จก็ตาม

การทำงานของจิตใจบางประการ

*** เนียต** คือ ความต้องการหรือมีเจตนา การงานจะใช้ไม่ได้และจะไม่ถูกตอบรับหากปราศจากการเนียต ท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสลัลม ได้กล่าวว่า « إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى » ความว่า “**แท้จริงการงานทั้งหลายขึ้นอยู่กับการเนียต และแน่อนทุกคนย่อมไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่เขาได้เนียตเอาไว้**” (มุตตะฟะฮุน อะลัยฮุ)

และอิบนุ อัล-มุบาร็อก رحمته ได้กล่าวว่า “อันการงานที่เล็กน้อยนั้น มันจะเพิ่มพูนมากได้ด้วยด้วยการเนียต และการงานที่มากมายนั้น มันอาจจะให้น้อยได้ด้วยการเนียตเช่นกัน ” และท่าน **ฟุฎัยล رحمته** ได้กล่าวว่า “ แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ ทรงต้องการจากท่าน ซึ่งการเนียตของท่าน และความปรารถนาของท่าน หากว่าการงานนั้นทำเพื่อพระองค์ จะเรียกว่า อิคลาศ นั้นก็คือการงานทุกอย่างทำเพื่ออัลลอฮ์ โดยไม่ได้แบ่งเพื่อสิ่งอื่นใดในโลกนี้ และหากว่าการงานนั้นทำเพื่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ จะเรียกว่า ริยาอ์ หรือ นิฟาก หรืออื่นๆ”

สาระน่ารู้: มนุษย์ทุกคนนั้นจะต้องหายนะ นอกจากผู้ที่มีความรู้ และคนที่มีความรู้จะเกิดความหายนะ นอกจากคนที่ไม่ปฏิบัติสิ่งที่เขารู้ และคนที่ไม่ปฏิบัตินั้นจะเกิดความหายนะ นอกจากว่าเขาจะได้อิศลาศในการงานของเขา ดังนั้น หน้าทีประการแรกทีจำเป็นสำหรับทุกคนที่ต้องการภักดีต่อพระองค์ทีจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการเนียต หลังจากนั้นให้มีการปรับปรุงมันให้ถูกต้องด้วยการลงมือทำหลังจากทีได้รับรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์และอิคลาศ เพราะว่าการงานนั้น ถ้าปราศจากการเนียตแล้วเป็นการเหน้อยเปล่า การเนียตถ้าปราศจากการอิคลาศก็จะเป็น ริยาอ์โอ้อวด และการอิคลาศโดยไม่ได้ก่อให้เกิดอีมานก็เปล่าประโยชน์เช่นเดียวกัน

การงานแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 1) มะอาศีย์ หรือการทำบาป การเนียตดีในการทำมะอูคียัตนั้นไม่ถือว่าเป็นการทำความดี ถึงแม้ว่าเขาจะมีเจตนาดีก็ตาม และหากว่าการทำมะอูคียัตแล้วมีเจตนาที่ไม่ดีอีก ก็จะมีบาปทวีคูณเป็นเท่า 2) มุบาหะต (สิ่งที่อนุญาต) สิ่งทีอนุญาตทุกอย่างก็จำเป็นจะต้องมีการเนียต โดยเฉพาะหากว่าต้องการให้สิ่งนั้นเป็นการอิบาดะฮ์ให้ใกล้ชิดต่อพระองค์อัลลอฮ์ 3) ฎออาต หรือการเชื่อฟัง ต้องอาศัยการเนียตทีดีตั้งแต่เริ่มแรกของการงานอยู่แล้ว จึงจะได้รับผลบุญ มิฉะนั้นแล้วจะสูญญ์เปล่า¹ และหากเจตนา ริยาอ์

¹ ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัลม) ได้กล่าวว่า

ให้อวดให้คนอื่นเห็นสิ่งที่ทำ มันจะเป็นมะอศียัต และเป็นซิริกเล็ก และอาจพาไปเป็นซิริกใหญ่ก็ได้ มันมีสามกรณี 1) มีเจตนาตั้งแต่แรกแล้วเพื่อให้คนอื่นเห็น กรณีนี้ถือว่าเป็นซิริก และอิบาดะฮฺจะใช้ไม่ได้ 2) เจตนาในการทำเพื่ออัลลอฮฺ แล้วเกิดการริยาอ์ขึ้นมาระหว่างนั้น หากว่าเป็นอิบาดะฮฺที่ไม่ได้เชื่อมโยงกันระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลัง เช่น การเศาะดะเกาะฮฺ เริ่มแรกที่ทำนั้นถือว่าเป็นใช้ได้ แต่ที่ทำตอนหลังนั้นย่อมเสียใช้ไม่ได้ และหากว่าเป็นอิบาดะฮฺที่เชื่อมโยงระหว่างกัน เช่น การละหมาด ก็มีสองกรณีด้วยกัน หนึ่ง พยายามลบความรู้สึกริยาอ์ออกไป กรณีนี้การริยาอ์จะไม่ส่งผลใดๆ ต่ออะมัล สอง ยินยอมที่จะมีการริยาอ์ดำเนินต่อไป กรณีนี้อิบาดะฮฺทุกอย่างจะเสียและใช้ไม่ได้ 3) เกิดการริยาอ์หลังจากปฏิบัติภารกิจเสร็จสิ้นแล้ว กรณีนี้ถือว่าเป็นเพียงความลึกลับ(วัสวาฮ)ที่ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการงานที่ได้ทำไปแล้วและไม่มีผลต่อผู้ปฏิบัติอะมัล และยังมีกรณีของริยาอ์อีกมากมายที่ต้องเรียนรู้และควรระมัดระวัง หากว่าเจตนาทำกรรมวาจาที่ศอลิหฺเพื่อผลตอบแทนของโลกดุนยา แท้จริงแล้วผลบุญของเขาหรือผลบาปของเขานั้นจะขึ้นอยู่กับเจตนาของเขาว่ามาน้อยเพียงใด มันมีสามกรณีด้วยกัน

1) เป้าหมายในการงานของเขาเพื่อดุนยาเท่านั้น เช่น คนที่นำละหมาด เพื่อกินเงินเดือนเท่านั้น แน่แน่นอนว่าเขาจะได้รับบาป ดังที่ท่านนบี ^(ข้อลัดลิตฮฺอะฮฺ ล้อฮฺวะฮฺดีน) ได้กล่าวว่า

«مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَصًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرْفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

ความว่า “ผู้ใดที่แสวงหาความรู้ซึ่งเป็นที่ต้องการเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ แต่เขาไม่ได้แสวงหามันนอกเสียจากเพื่อหวังผลประโยชน์ของดุนยา แน่แน่นอนเขาจะไม่ได้ลิ้มรสกลิ่นอายของสวนสวรรค์ในวันกิยามะฮฺ” (บันทึกโดย ออบูดาวูด)

«مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعِيفٌ إِلَى أضعافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَبْتَةً وَاحِدَةً»

ความว่า “ผู้ใดที่มีเจตนาจะทำดี แต่ไม่ได้ทำ อัลลอฮฺ จะจารึกผลบุญให้เขาหนึ่งผลบุญ โดยไม่ขาดแม้แต่น้อย และหากว่าเขาทำเจตนาดี พร้อมกับทำในสิ่งที่เขาเจตนาไว้ พระองค์จะจารึกให้เขาสิบผลบุญ จนถึงเจ็ดร้อยผลบุญ หรือมากกว่านั้น และหากว่าเขาเจตนาไม่ดี แต่ไม่ได้ทำสิ่งนั้น พระองค์จะจารึกผลบุญให้เขาหนึ่งผลบุญ แต่หากว่าเขาเจตนาไม่ดี แล้วทำสิ่งที่เขาได้เจตนา พระองค์จะจารึกให้เขาหนึ่งบาป” (มุตตะฟะฮุน อะลียะฮฺ) และท่านได้กล่าวอีกว่า

«مَثَلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ كَمَثَلِ أَرْبَعَةِ نَمَرٍ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَعْمَلُ بِعِلْمِهِ فِي مَالِهِ يَنْفِقُهُ فِي حَقِّهِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يُؤَيِّهِ مَالًا فَهُوَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْملُ فِي مَالِهِ يَنْفِقُهُ فِي غَيْرِ حَقِّهِ، وَرَجُلٌ لَمْ يُؤَيِّهِ اللَّهُ عِلْمًا وَلَا مَالًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَهُمَا فِي الْوِزْرِ سَوَاءٌ»

ความว่า “อุปมาประชาชาตินี้ (คือ ประชาชาติอิสลาม) เปรียบกับคนสี่คน คนแรก ชายที่อัลลอฮฺประทานสมบัติ และวิชาความรู้ และเขาก็ได้ปฏิบัติในสิ่งเขาได้จำเรียนมาและบริจาคเงินทองในแนวทางของพระองค์ คนที่สอง ชายที่พระองค์ประทานวิชาความรู้ แต่ไม่ได้ประทานทรัพย์สมบัติให้เขา เขาก็กล่าวว่า หากว่าพระองค์ให้สมบัติฉัน ฉันจะทำเหมือนเขา(คือ จะบริจาคเหมือนคนแรก) ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “คนสองคนนี้มีผลบุญเท่าเทียมกัน” คนที่สาม ชายที่พระองค์ประทานทรัพย์สมบัติให้เขา แต่ไม่ได้ประทานวิชาความรู้ เขาเกิดความตระหนี่ และใช้จ่ายในแนวทางที่ไม่พึงประสงค์ คนที่สี่ ชายที่พระองค์ไม่ได้ประทานวิชาความรู้ และไม่ได้ประทานทรัพย์สมบัติให้เขาเลย เขาก็กล่าวว่า หากว่าฉันมีเหมือนคนนั้น ฉันจะทำเหมือนเขา(คือ ทำเหมือนคนที่สาม) ท่านนบี ^(ข้อลัดลิตฮฺอะฮฺ ล้อฮฺวะฮฺดีน) ได้กล่าวว่า “คนสองคนนี้มีผลบาปเท่าเทียมกัน” (บันทึกโดย ฮัด-ตุรมีซีฮฺ) คำพูดของคนที่สองกับคนที่สี่นั้นได้ทำเท่าที่เจ้าตัวสามารถทำได้ นั่นคือตั้งเจตนาพร้อมกับการหวังที่จะทำ ซึ่งปรากฏชัดจากคำพูดของทั้งสองที่ว่า “ถ้าฉันมีเหมือนเขา ฉันจะทำเหมือนที่เขาได้ทำ” ดังนั้น ที่ถูกต้องก็คือเขาจะได้รับบุญหรือบาปเหมือนกับเพื่อนของเขาด้วย อิบนุ รอฎัน ~ ได้กล่าวว่า “ในหะดีษที่ว่า คนสองคนนี้มีผลบุญเท่าเทียมกัน บ่งบอกถึงเท่าเทียมของผลบุญจากการงานที่ปฏิบัติ โดยไม่มีกรเพิ่มพูน เพราะว่าการเพิ่มพูนนั้นให้เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติ แต่ไม่ใช่ผู้ที่เจตนาแล้วไม่ได้ปฏิบัติ หากว่าสองคนนี้ เท่าเทียมในทุกแง่มุม แน่แน่นอนพระองค์จะจารึกผลบุญ สำหรับผู้ที่เจตนาแต่ไม่ได้กระทำให้เขาเจตนาถึงสิบผลบุญ แต่มันก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น”

2) ทำงานเพื่ออัลลอฮ์ และเพื่อหวังผลประโยชน์คนตายด้วย จะถือว่าอีมานของเขานั้นยังไม่สมบูรณ์นัก เช่น คนที่ไปทำหัจญ์และเจตนาจะไปค้าขายด้วย ผลบุญของการทำหัจญ์ก็อยู่ที่การอิศลาศของเขาเล็กน้อยเพียงใด 3) ทำกุรงานเพื่อพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น แต่ว่าเขาไม่ลืมทำงานเลี้ยงชีพ จะถือว่าผลบุญของเขานั้นเต็มโดยไม่ขาดหาย ท่านนบี (คืออัลลอฮ์จะดีต่อสิ่งดี) ได้กล่าวว่า «إِنِّي أَحَقُّ مَا أَخْتُنُّ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابَ اللَّهِ» ความว่า “แท้จริง สิ่งสมควรที่สุดที่พวกท่านจะรับผลตอบแทนจากมันก็คือ คัมภีร์(อัลกุรอาน)ของพระองค์อัลลอฮ์” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

พึงรู้ว่าคนที่ทำงานที่อิศลาศนั้น มีหลายระดับ 1) ระดับต่ำ นั่นก็คือ คนที่ทำงานหวังผลบุญจากพระองค์ และเกรงกลัวต่อโทษทัณฑ์ 2) ระดับปานกลาง นั่นก็คือ คนที่ทำงานนั้นเพื่อขอบคุณ (ศูโกร)ต่อพระองค์ และตอบรับสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ 3) ระดับสูงสุด นั่นก็คือ คนที่ทำงานเพราะความรักใคร่และยกย่องและเชิดชูต่อพระองค์ และนี่เป็นระดับของบรรดา “อัศ-ศิดดีกิน”¹

★ **การเตาบัต** (การกลับเนื้อกลับตัว) วาญิบหรือจำเป็นตลอดเวลาที่ควรจะมีการเตาบัต เพราะว่าการมีบาปเป็นสันดานของมนุษย์ ท่านนบี (คืออัลลอฮ์จะดีต่อสิ่งดี) ได้กล่าวว่า «كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ» ความว่า “บรรดาลูกหลานอาดัมทุกคนนั้น มีความผิด(มีบาป) และคนที่ผิดที่ตีที่สุด คือ คนที่ชอบเตาบัตตัว” (บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์) และท่านกล่าวอีกว่า

«لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَدَهَبَ اللَّهُ بَكُمْ وَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ» ความว่า “หากสุเจ้าทั้งหลายไม่ทำบาปเลย แน่นอนว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยน และนำมาซึ่งประชาชาติอื่นและเขาเหล่านั้นมีความผิด (มีบาป) และพวกเขาได้ขอลุแกโทษยังพระองค์ แล้วพระองค์ก็จะทรงอภัยให้แก่เขา”

(บันทึกโดย มุสลิม) และการล่าช้าในการเตาบัต พร้อมกับทำบาปตลอดเวลา นั้น เป็นสิ่งที่ผิด หรือเป็นความคิดที่ผิดๆ และชัยฎอนนั้นต้องการที่จะชนะมนุษย์ ด้วยวิธีเจตปรีชาการด้วยกัน ซึ่งหากว่าไม่สำเร็จแผนหนึ่ง มันจะเปลี่ยนแผนไปยังอีกแผนถัดไป 1) ให้มีการตั้งภาคี(ซิริก)และการกู่ฟุรุดต่อพระองค์อัลลอฮ์ 2) หากว่าไม่สำเร็จมันจะยุให้มนุษย์ทำบิดอะฮ์ในด้านความเชื่อ และทิ้งการทำตามซุนนะฮ์ของท่านนบีและซุนนะฮ์ของบรรดาเศาะหาบะฮ์ 3) หากไม่สำเร็จ มันจะหลอกลวงมนุษย์ให้ทำบาปใหญ่ 4) หากไม่สำเร็จอีกก็จะหลอกให้ทำบาปเล็ก 5) หากไม่สำเร็จอีกก็จะหลอกให้ทำสิ่งที่มีบาปหยาบซึ่งไม่มีทั้งบาปและบุญให้เยอะจนเกินเลย 6) หากไม่สำเร็จอีกก็จะหลอกให้ทำสิ่งที่มีผลบุญน้อย ในขณะที่มีสิ่งอื่นดีกว่าและมีบุญมากกว่า 7) หากไม่สำเร็จอีกก็จะให้บรรดาชัยฎอนฉ้อโกงและชัยฎอนมนุษย์นั้นมาคอยสร้างความสะดวกสบายทำร้ายครอบครัวเขา

มะอาศีย์(บาป) มีหลายประเภท 1) บาปใหญ่ นั่นคือ ถ้าทำแล้วจะมีบทลงโทษที่ถูกกำหนดไว้ในโลกดุนยา หรือมีโทษที่ถูกสัญญาไว้ในอาคิเราะฮ์ หรือมีความโกรธกริ้ว หรือสาปแช่ง หรือปฏิเสธว่าไม่ใช่อีมาน 2) บาปเล็ก นั่นคือ นอกเหนือจากสิ่งที่กล่าวมาในบาปใหญ่ และนอกจากนั้นบาปเล็กสามารถเปลี่ยนเป็นบาปใหญ่ได้ โดยเฉพาะ ถ้าทำบาปเล็กอย่างสม่ำเสมอ หรือทำเป็นประจำ หรือลำพองตัวกับการทำบาป หรือทำบาปอย่างเปิดเผย การเตาบัตนั้น ทำได้สำหรับทุกคนที่ทำบาปทุกประเภท และยังเปิดโอกาสเสมอจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นทางตะวันตก(นั่นคือวันกิยามะฮ์) หรือก่อนดวงวิญญาณจะออกจากเรือนร่าง และคน

¹ อัลลอฮ์ ได้ตรัสว่า ﴿وَعَلِمْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِرَضَى﴾ ความว่า “และข้าพระองค์ได้รับแรงมายังพระองค์เท่านั้น โอ้พระเจ้าของฉฉัน ก็เพื่อพระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น” และนบีมุฮัมมัดรับเพื่อมาพบกับพระองค์ และเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยแก่เขา ไม่ใช่เพื่อตอบรับคำบัญชาของพระองค์เท่านั้น เช่นเดียวกันนั้น การทำดีตอบิดามารดา **ถ้าระดับต่ำหน่อย** ทำดีต่อท่านทั้งสองเพราะว่ากลัวต่อโทษทัณฑ์ของพระองค์และเพื่อให้ได้ผลบุญเท่านั้น **ถ้าระดับปานกลาง** ทำดีต่อท่านทั้งสองเพราะคำสั่งของพระองค์ และตอบแทนความดีงามที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูครั้งเมื่อเยาว์วัย และท่านทั้งสองเป็นเหตุให้คุณเกิดมาองโลก **ระดับสูงสุด และดีที่ที่สุด** คือทำดีต่อท่านทั้งสองนั้น เพื่อยกย่องและเชิดชูคำสั่งของพระองค์ที่สั่งให้ทำดีกับท่านทั้งสอง และด้วยความรักใคร่และยกย่องพระองค์อัลลอฮ์

ที่เตาบัตหากว่าเขาเตาบัตจริงๆ ด้วยใจที่บริสุทธิ์ บาปของเขาจะถูกเปลี่ยนเป็นผลบุญ ถึงแม้ว่าบาปของเขานั้นจะมากมายเท่าฟ้าก็ตาม การเตาบัตนั้นมีเงื่อนไขดังนี้ 1) ต้องถอนตัวจากการทำบาป 2) ต้องสำนึกเสียใจจากสิ่งที่ผ่านมา 3) ต้องตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่กลับไปทำบาปอีก และหากว่าบาปนั้นเกี่ยวข้องกับสิทธิของมัลลูคหรือลูกหลานอาดัม ลำดับแรกจะต้องคืนสิ่งของนั้นให้กับเจ้าของเขาก่อน¹

มนุษย์นั้นเกี่ยวกับการเตาบัตมีสี่ระดับ1) คนที่เตาบัตและอยู่ในครรลองของศาสนา จนกระทั่งเสียชีวิตจากโลกนี้ และเขาไม่เคยคิดเลยว่าจะกลับไปหามะอูคียัตอีก นอกเสียจากความผิดพลาดบางอย่างที่มนุษย์ทุกคนจะเลี่ยงได้ นี่คือการยืนหยัดบนเตาบัต ผู้เตาบัตนี้เป็นคนที่มุ่งมั่นทำดี ซึ่งเราเรียกการเตาบัตนี้ว่า “เตาบัต อันนะศุฮฺ” และจิตใจของมนุษย์นี้คือ อัน-นัฟสูล มุฎมะอินนะฮฺ หรือจิตใจที่สงบนิ่ง 2) คนที่เตาบัตและทำความดีหลักๆ อย่างสม่ำเสมอ แต่อย่างไรก็ตามมะอูคียะฮฺบางอย่างโดยไม่สามารถจะเลิกได้ และไม่ได้ตั้งใจเจตนาที่จะทำ แต่เขาตกอยู่ในภาวะที่เลิกไม่ได้ โดยไม่ได้ตั้งใจจริงที่จะทำมัน และเมื่อทำแล้วจะรู้สึกผิดและเสียใจทุกครั้ง พร้อมกับคิดตั้งใจที่จะป้องกันตัวเองจากสาเหตุของมัน นี่คือการจิตใจแบบ อัน-นัฟสูล เลฎวามะฮฺ 3) คนที่เตาบัตและอยู่ในครรลองของศาสนาช่วงระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นอารมณ์ใฝ่ต่ำก็ครอบงำเขาให้ทำบาปบางอย่าง เขาก็จะทำได้ไม่ดีไม่งาม แต่เขาก็รักษาการทำดีอย่างสม่ำเสมอ และได้ละทิ้งบาปบางอย่างทิ้งๆ ที่เขาเองก็สามารถทำได้และมีอารมณ์ที่จะทำมันอยู่ ทว่ามันยังมีอารมณ์อีกบางส่วนที่ครอบงำขณะตัวเขา เมื่อทำผิดเสร็จก็เสียใจ แต่เขาเองก็สัญญากับตัวเองเพื่อจะเตาบัตจากบาปนั้น นี่คือการอัน-นัฟสูล มัสอูละฮฺ คนประเภทนี้จะเสี่ยงมากและอันตราย หากเขาเสียชีวิตโดยปล่อยปะละเลยไม่ทันที่จะเตาบัตตัว เพราะการงานนั้นจะถูกถือใช้ในส่วนที่เป็นบันปลายชีวิต 4) คนที่เตาบัตและอยู่ในครรลองของศาสนาช่วงระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้น เขาตกเป็นเหยื่อของบาปต่างๆ โดยไม่ได้ตั้งใจที่จะเตาบัตเลย และก็ได้รู้สึกสำนึกหรือเสียใจในการทำบาปเลย คนประเภทนี้จะเรียกว่า อัน-นัฟสูล อามาระฮฺ บิสสูล และเป็นทีเกรงกลัวว่าเขาจะพบกับบันปลายที่เลวร้าย

*** อัศ-ศิดกฺ** (ความซื่อสัตย์สุจริต) มันเป็นงานของจิตใจอย่างแท้จริง และคำๆ นี้มีความหมายด้วยกัน 1) ซื่อสัตย์ ในคำพูด 2) ซื่อสัตย์ในเจตนารมณ์และความมุ่งหมาย(อิคลาศ) 3) ซื่อสัตย์ในการตั้งใจแน่วแน่ 4) ซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาตามความตั้งใจแน่วแน่มัน 5) ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติ โดยที่ภายนอกนั้น ตรงกับสิ่งที่อยู่ในใจ เช่น การคุชอุ ในการละหมาด 6) ซื่อสัตย์ในคำสอนของศาสนาทั้งหมด และนี่เป็นจุดสุดยอดและสูงส่ง เช่น การซื่อสัตย์เกี่ยวกับการยำเกรงต่อพระองค์ ความหวัง ความพอเพียง การยอมรับ การมอบหมาย และความรักใคร่ และใน

¹ มีรายงานว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

«الْوَالِيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ لَئِيْمٌ تَلَايَةُ: دِيَاوَانٌ لَا يَعْبَأُ اللّٰهُ بِهِ شَيْئًا وَدِيَاوَانٌ لَا يَبْرُكُ اللّٰهُ مِنْهُ شَيْئًا، وَدِيَاوَانٌ لَا يَغْفِرُ اللّٰهُ. فَأَمَّا الدِّيَاوَانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُهُ اللّٰهُ، فَالَّذِي شَرِكَ بِاللّٰهِ، قَالَ اللّٰهُ ﷻ: ﴿إِنَّهُ مَن شَرِكَ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ وَأَمَّا الدِّيَاوَانُ الَّذِي لَا يَعْبَأُ اللّٰهُ بِهِ شَيْئًا، فَظَلَّمَ الْعَبْدُ نَفْسَهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ... فَإِنَّ اللّٰهُ ﷻ يَغْفِرُ ذَلِكَ وَيَتَجَاوَزُ إِنْ شَاءَ، وَأَمَّا الدِّيَاوَانُ الَّذِي لَا يَبْرُكُ اللّٰهُ مِنْهُ شَيْئًا، فَظَلَّمَ الْعِبَادَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، الْقِصَاصُ لَا مَحَالَةَ»

ความว่า “สมุดบันทึก ณ อัลลอฮฺนั้นมีสามประเภท ประเภทหนึ่งคือสมุดที่อัลลอฮฺไม่ทรงสนพระทัยเลย ประเภทหนึ่งคือสมุดที่พระองค์ไม่ทรงละเลยมันเลย และอีกประเภทหนึ่งคือสมุดที่พระองค์ไม่ทรงอภัยให้ สมุดประเภทที่อัลลอฮฺไม่ทรงอภัยให้คือการชirikหรือตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ที่พระองค์ได้ตรัสความว่า “แท้จริงแล้ว ผู้ใดที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ แน่แน่นอนพระองค์ได้ห้ามสวรรค์สำหรับเขา และเขาต้องตกนรก” ส่วนสมุดที่อัลลอฮฺไม่ทรงสนพระทัยคือสมุดบันทึกการทำ ความผิดของบ่าวต่อตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างเขากับพระผู้อภิบาลของเขา เพราะพระองค์จะทรงอภัยให้เขาและทรง ละเลยมันไปหากพระองค์ทรงประสงค์ ส่วนสมุดที่พระองค์ไม่ทรงละเลยมันเลยคือ การที่บ่าวก่อกรรมต่อคนอื่น ซึ่งมัน จะต้องมีการลงโทษทดแทนชดใช้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้” (บันทึกโดย อะหมัด ในสายรายงานมีเหตุที่ทำให้เป็นหะดีษอ่อนอยู่ด้วย)

ทุกๆ อย่างที่เป็นการทำงานของจิตใจ หากผู้ใดที่มีสิ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ก็จะถูกเรียกนามว่า “คิดดี” เพราะเขาเป็นคนที่มีความสุดยอดของความซื่อสัตย์ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่

«عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا»
 ความว่า “เจ้าทั้งหลายจงมีความซื่อสัตย์ เพราะความซื่อสัตย์สุจริตนั้น จะนำพาซึ่งความดีงาม และความดีงามนั้น จะนำพาไปยังสวนสวรรค์ และชายที่ดำรงในการซื่อสัตย์ และแสวงหาความซื่อสัตย์อยู่เสมอ จนกระทั่งพระองค์อัลลอฮ์ได้บันทึกว่าเขาเป็น คิดดี ผู้ที่มีความซื่อสัตย์อย่างที่สุด” (มุตตะฟักกูณ อะลียฺ)

และหากว่าผู้ใดที่มีความเคลือบแคลงต่อความถูกต้อง แล้วเขาก็แสวงหาสัจธรรมอย่างซื่อสัตย์ โดยไม่ได้ตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของเขา แน่นนอนพระองค์จะให้สิ่งนั้นโดยส่วนใหญ่ และหากว่าเขาหาสัจธรรมโดยใช้ความพยายามอย่างซื่อสัตย์ แต่ยังไม่พบความจริงนั้น พระองค์ก็จะทรงอภัยให้เขา และสิ่งที่ตรงกันข้ามกับคำว่า ซื่อสัตย์ นั่นก็คือ การโกหกมดเท็จ และสิ่งแรกของบ่อเกิดการโกหกมาจากใจ แล้วลามมาที่ลิ้น หลังจากนั้น มันจะค่อยๆ ลามมาที่อวัยวะทุกส่วนของร่างกายมนุษย์ และมันจะทำให้เขาประสบแต่ความหมายนะ

★ **อัล-มะหับบะฮฺ** (ความรักใคร่) ด้วยการรักอัลลอฮ์ รักรอซูล และรักบรรดาพี่น้องมุสลิม เขาจะได้ลิ้มรสความหวานชื่นของอิमान ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่

«ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حِلَاوَةَ الْإِيمَانِ مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يُكَرَهُ أَنْ يُقَدَّفَ فِي النَّارِ»

ความว่า “สามอย่าง หากว่าใครมีมัน เขาจะได้ลิ้มรสความหวานฉ่ำของอิमान คือ การที่อัลลอฮ์และรอซูลเป็นที่รักใคร่แก่เขาเหนือสิ่งอื่นใด และการที่เขารักคนอื่นโดยที่เขาไม่ได้รับรักเขานอกจากรักเพื่ออัลลอฮ์จริงๆ และการที่เขาเกลียดที่จะกลับไปหาสิ่งที่เป็นการกุฟร หลังจากทีพระองค์ช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากมัน ดังที่เขาเกลียดที่จะถูกโยนเขาไปในขุมนรก” (มุตตะฟักกูณ อะลียฺ) หากว่าคนใดที่ปลุกต้นของความรักในใจ แล้วถูกรดด้วยน้ำเลี้ยงแห่งความอิคลาศ และการปฏิบัติตามที่ท่านนบีแล้ว แน่นนอนว่าต้นไม้นั้นจะต้องออกผลอย่างมากมายทุกฤดูกาลด้วยความประสงค์ของพระองค์ และความรักใคร่นั้นมี 4 ประเภท 1) การรักอัลลอฮ์ และนี่คือแก่นแท้ของอิमान 2) รักเพื่ออัลลอฮ์ และเกลียดเพื่ออัลลอฮ์เช่นกัน และนี่เป็นสิ่งที่วาญิบ ¹ 3) รักอัลลอฮ์พร้อมกับบออย่างอื่นด้วย สิ่งนี้เรียกว่า การซิริกต่อพระองค์ เช่น

¹ มนุษย์นั้นเกี่ยวกับความรักและความเกลียด(อัล-วะลาอูและอัล-บะรอฮฺ) มี 3 ประเภท 1) ผู้ที่เราต้องรักใคร่อย่างแน่นแฟ้น โดยไม่มีความเกลียดชังเลย เขาเหล่านั้นคือ บรรดาคนบิทั้งหลาย บรรดาผู้ซื่อสัตย์ โดยเฉพาะแบบอย่างของเรา ท่านนบีมีหัมมัด (ﷺ) และภรรยา วงศ์ศาตนาญาติของท่าน และเคาะหาบะฮฺ 2) ผู้ที่เราต้องเกลียดชังตลอดเวลว เขาเหล่านั้นคือ บรรดาชาวกาฟิรทั้งหลาย และบรรดามุชริกีน ตลอดจนพวกมุนาฟิกีน 3) ผู้ที่เราต้องมีทั้งความรักใคร่และมีความเกลียดชังอยู่ด้วย เขาเหล่านั้นคือ บรรดาคนที่ทำมะอูคียัตในหมู่มุอ์มินทั้งหลาย มีความรักก็เพราะด้วยการที่เขาอิमान และมีความเกลียดก็เพราะด้วยการที่เขาอิมะอูคียัตอยู่ ส่วนการรักใคร่กาฟิรและวะลาอูต่อพวกเขาไม่มีสองประเภทคือ 1) ความรักที่ทำให้เราตกศาสนาและออกจากความเป็นมุสลิม นั่นคือรักและวะลาอูต่อพวกเขาในเรื่องเกี่ยวกับศาสนา 2) สิ่งที่อยู่ในระดับหะรอมแต่ไม่ทำให้ตกศาสนา นั่นคือการวะลาอูในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องคุณยาของพวกเข เขา และบางทีบางครั้งก็มีความสับสนระหว่างคำว่าการปฏิบัติด้วยดีต่อกาฟิรที่ไม่ใช่คู่สงคราม กับคำสั่งที่ใช้ให้เราเกลียดและปลุกตัวจากพวกเขา และจำเป็นต้องแยกแยะระหว่างสองอย่างนี้ คือ การที่ยุติธรรมต่อพวกเขา การปฏิบัติดีต่อพวกเขาโดยไม่ได้ซ่อนความรักเอาไว้ในใจ เช่นการแสดงความอ่อนโยนกับผู้อ่อนแอในหมู่พวกเขา การพูดอย่างนิมนวลกับพวกเขาในทางเอ็นดูและเมตตาต่อพวกเขา นั้น เป็นสิ่งที่อนุญาตให้ทำได้ เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ لِلدِّينِ وَاللِّينِ وَلَا يَخْرُجُكَ مِنَ الْإِيمَانِ أَنْ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ ความว่า “อัลลอฮ์

ความรักของชาวมุซริกีนที่มีต่อรูปปั้นของเขา 4) ความรักปกติ เช่น รักพ่อแม่ รักลูกๆ ชอบอาหารต่างๆ สิ่งนี้เป็นที่อนุญาตในศาสนา ท่านนบี ^(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) ได้กล่าวว่า «**أَزْهَدُ فِي الدُّنْيَا حَيْثُكَ اللَّهُ**» ความว่า “จงมีความสมถะพอเพียงต่อโลก แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงรักท่าน” (รายงานโดยอับดุลมุญาญญะ)

*** อัต-ตะวักัล์** (การมอบหมาย) นั่นก็คือ การมอบหมายภาระงานต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่เราต้องการและปกป้องสิ่งที่ไม่ปรารถนา พร้อมกับมั่นใจต่อพระองค์ และลงมือทำปัจจัยซึ่งเป็นมูลเหตุของความสำเร็จตามที่ศาสนานุญาต การปล่อยไม่ให้ความสนใจมอบหมายถือเป็นการทำลายความเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮ์ และการไม่หาสาเหตุเพื่อทำให้บรรลุผลถือเป็นความอ่อนแอและบกพร่องทางปัญญา และเวลาของการมอบหมายก็คือก่อนลงมือทำ ซึ่งแบ่งออกเป็นสามประเภท 1) วาญิบ นั่นก็คือมอบหมายต่อพระองค์ในสิ่งที่มนุษย์ไม่มีความสามารถนอกจากพระองค์เท่านั้น เช่น การทำให้หายจากการป่วย 2) หะรอหม มีสองประเภท **หนึ่ง** เป็นชริกใหญ่ นั่นคือการมอบหมายอย่างหมดใจต่อมูลเหตุหรือปัจจัย และคิดว่าสาเหตุนั้นมีประโยชน์หรือคิดว่าสาเหตุนั้นสามารถขบไล่สิ่งที่ไม่ดีได้ **สอง** เป็นชริกเล็ก เช่น การพึ่งคนที่ให้รักษาโดยไม่ได้นึกว่าคนๆ นั้นเป็นเหตุของชริก แต่ตัวพึ่งพึ่งเขามากกว่าสถานะของเขาที่เป็นเพียงแค่มูลเหตุเท่านั้น 3) อุญญาติ (มubah) นั่นก็คือ การมอบหมายภาระงานกับคนอื่นที่มีความสามารถจะทำการหนึ่งสิ่งใดได้ เช่น การค้าขาย แต่มีข้อแม้ว่าห้ามพูดว่า “ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ แล้วขอมอบหมายต่อคุณ” แต่ให้กล่าวว่า “ฉันมอบงานให้คุณทำแทน”

ไม่ได้ห้ามพวกเจ้าจากบรรดาผู้ที่ไม่ได้ก่อสงครามกับพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและไม่ได้ขบไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า ในกรรที่พวกเจ้าจะทำดีและปฏิบัติอย่างยุติธรรมต่อพวกเขา

ส่วนการเกลียดและเป็นศัตรูต่อพวกเขานั้นเป็นอีกเรื่อง ซึ่งอัลลอฮ์ได้สั่งว่า ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِبُّوا عَدُوًّا وَعَدُوًّا لَكُمْ أُولَئِكَ يَلْمُوكُمْ بِالْمُنْفَرَةِ إِلَيْكُمْ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ความว่า “**โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย อยู่ได้เอาศัตรูของข้าและของเจ้าเป็นสหายใกล้ชิด โดยที่พวกเจ้าโยนความรักใคร่ให้แก่พวกเขา**” ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะรวมระหว่างการยุติธรรมในการปฏิบัติสัมพันธ์กับพวกเขา พร้อมกับ การเกลียดชังและไม่รักพวกเขาเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา เช่นที่ท่านนบี ^(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) เคยปฏิบัติกับยิวในเมืองมะดีนะฮ์

1) มูลเหตุจะขัดแย้งกับการมอบหมาย(ตะวักัล์)หรือไม่? มีหลายกรณี 1) **การแสวงหาสิ่งที่ยังไม่มี** มีสองประเภท ก) มูลเหตุที่แน่ใจ เช่น การแต่งงานเป็นสาเหตุของการได้ลูก หากว่าถึงสาเหตุ(คือการแต่ง)แล้วบอกว่าจะมีลูก คนนั้นย่อมสติไม่ดี และมันไม่ใช่การมอบหมายแต่อย่างใด ข) มูลเหตุที่ไม่ค่อยแน่ใจ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วไม่มีมันไม่ได้ เช่น คนที่เดินทางในทะเลทรายโดยไม่มีเสบียงอาหาร ทำเช่นนั้นมันไม่ได้เป็นการมอบหมายแต่อย่างใด เนื่องจากเสบียงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและถูกส่งใช้ให้เตรียมสำหรับเดินทาง แท้จริงท่านนบี ^(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) ตอนที่ท่านต้องการจะเดินทางท่านเตรียมพร้อมเสบียง แล้วได้เขาคณนำทาง(ไกด์)เพื่อนำทางให้ท่านเดินทางไปยังมหานครมะดีนะฮ์ ค) มูลเหตุที่คิดว่าจะนำไปสู่ผลแต่ก็ไม่ใช่ด้วยความแน่ใจที่ชัดเจน เช่น ผู้ที่ลงมือทำตามรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ในการทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ สิ่งนี้จะไม่ออกไปจากการตะวักัล์ ทว่าการละทิ้งการทำงานนั้นไม่ถือว่าเป็นตะวักัล์ ท่านอุมร์ ^{رضي الله عنه} กล่าวว่า ผู้ที่ตะวักัล์คือผู้ที่พบสิ่งที่เขาชอบในแผ่นดิน(ด้วยการทำงานและไขว่คว้าหา) และเขาก็มอบหมายต่ออัลลอฮ์ 2) **การรักษาสิ่งที่มีอยู่แล้ว** หากว่าผู้ใดมีอาหารที่หะลาล แล้วได้เก็บรักษาเอาไว้ นั่นก็ไม่ได้ออกไปจากขอบเขตของตะวักัล์ โดยเฉพาะถ้าเขามีครอบครัว ท่านนบี ^(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) เคยขายสวนอินทผลัมบนมะกีร์และเคยเก็บอาหารไว้กินตลอดปีสำหรับครอบครัวของท่าน (มุตตะฟิฆูนอะลียะฮ์) 3) **การป้องกันสิ่งให้โทษที่ยังไม่ประสบพบเจอ** ไม่ใช่เงื่อนไขของตะวักัล์ ในกรณีที่ท่านจะต้องละทิ้งมูลเหตุที่ช่วยป้องกันท่านจากอันตราย เช่น การสวมใส่เสื้อเกราะในสงคราม การผูกคอหูกกับเชือก ทั้งหมดนี้คือการตะวักัล์ต่ออัลลอฮ์ผู้สร้างมูลเหตุ ไม่ใช่เป็นการพึ่งมูลเหตุเพียงอย่างเดียว และต้องพู่ใจกับสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดมาแก่เขา 4) **แก้ไขสิ่งที่เป็นโทษซึ่งได้ประสบแล้ว** มี 3 ประเภท ก) ต้องแน่ใจว่าสิ่งนั้นสามารถแก้ไขได้ เช่น น้ำสามารถแก้หรือดับกระหาย การละทิ้งการดื่มน้ำไม่ได้เป็นการตะวักัล์แต่ประการใด ข) ค่อนข้างแน่ใจว่าสิ่งนั้นจะสามารถแก้ไขได้ เช่น การกรอกเลือดเพื่อรักษา สิ่งนี้ไม่ได้ขัดแย้งกับการตะวักัล์ เพราะที่ท่านนบี ^(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) ได้รักษาโรคต่างๆ และได้กำชับให้มีการเยียวยารักษาจากโรคต่างๆ หากว่าเจ็บไข้ได้ป่วย ค) มูลเหตุที่คาดเดาและไม่แน่ใจ เช่น การจไฟในสภาพที่ร่างกายยังแข็งแรงดีเพื่อหวังป้องกันไม่ให้เป็นโรค การทำเช่นนั้นมันจะขัดแย้งกับการตะวักัล์

★ **อัช-ซุกร** (การขอบคุณ) นั่นก็คือ การแสดงให้เห็นผลหรือร่องรอยของนิมัตที่พระองค์ประทานให้มาแก่บรรดาบ่าวทั้งหลาย ที่ใจของเขาด้วยการอิमान ที่ลิ้นของเขาด้วยวาจาการกล่าวสรรเสริญและสดุดี และที่กิริยาท่าทางของเขาด้วยการอิบาดะฮ์ภักดีต่อพระองค์ การซุกรนั้นถือเป็นเป้าหมายโดยตัวมันเอง ในขณะที่การอดทนนั้นเป็นสื่อเพื่อให้บรรลุถึงสิ่งอื่น การซุกรนั้นต้องทำด้วยใจ วาจา และการประพฤติ ความหมายของการซุกรก็คือการที่ท่านใช้นิอุมัตของอัลลอฮ์เพื่อการเชื่อฟังและภักดีต่อพระองค์

★ **อัศ-ศ็อบร** (การอดทน) คือ ละทิ้งการร้องทุกข์ถึงความเจ็บปวดไปยังผู้อื่นนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์ และหันไปร้องทุกข์แต่พระองค์เพียงผู้เดียว พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّمَا بَوَّأُ الْقَصِيْرُونَ أَجْرَهُمْ بَعْرِ حِسَابٍ ﴾ ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้น จะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ” (สุเราะฮ์ อัช-ซุมร์ ๑๐) และท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่ ﴿ وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ ﴾ ความว่า “ผู้ใดที่มีความอดทน อัลลอฮ์ จะเพิ่มความอดทนให้แก่เขา และไม่มีผู้ใดรับมอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะดีกว่าการได้รับมอบความอดทน” (มุตตะฟักกูณ อะลยฺฮฺ)

การอดทนนั้น มีหลายระดับ ระดับต่ำ คือละทิ้งการร้องทุกข์พร้อมกับรังเกียจต่อสิ่งที่เกิดขึ้น **ระดับกลาง** คือ ละทิ้งการร้องทุกข์พร้อมกับพอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา **ระดับสูง** คือ การขอบคุณพระองค์สำหรับชะลาห์(บททดสอบ)ในชีวิต ส่วนผู้ใดที่ถูกขอรหัสหรือถูกรังแกแล้วเขาก็ขออูอาฮ์ให้ผู้กระทำประสบผลร้าย แสดงว่าเขาได้ชำระแค้นสำหรับตัวเขา และได้เอาสิทธิของเขาไปแล้ว และไม่ได้เรียกว่าเขาเป็นคนซอบรฺที่อดทน

การอดทนมีสองประเภท 1) การอดทนด้านร่างกาย ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่เราหมายถึง ณ ที่นี้ **2)** การอดทนด้านจิตใจต่อความปรารถนาของสันดานและความต้องการของอารมณ์ใฝ่ต่ำ¹ ทุกอย่างที่มีมนุษย์ประสบมาในโลกนี้จะหนีไม่พ้นสองประการนี้ คือ **ก)** สิ่งที่สุดอดคล้องกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ ซึ่งแน่นอนต้องมีความอดทนในการทำหน้าที่ภักดีต่ออัลลอฮ์ในสิ่งเหล่านั้น ด้วยการขอบคุณและไม่ใช้มันในทางที่เป็นมะอูศียัต **ข)** สิ่งที่ขัดแย้งกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ มีสามประเภท **1)** การอดทนในการทำความดีต่อพระองค์ ส่วนที่เป็นวาญิบคือการทำสิ่งที่เป็นฟัรฎู ส่วนที่ส่งเสริมก็คือให้ทำสิ่งที่เป็นสุนัต **2)** อดทนต่อสิ่งที่เป็นมะอูศียัตหรือการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ส่วนที่เป็นวาญิบก็คือละทิ้งสิ่งทีหะรอม และที่ส่งเสริมก็คือให้ละทิ้งสิ่งทีเป็นมักรูฮ์ **3)** อดทนต่อสภาวะการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ ส่วนที่เป็นวาญิบก็คือห้ามลินจากร้องโอดครวญ ห้ามใจไม่ให้โมโหต่อลิขิตของอัลลอฮ์ ห้ามร่างกายไม่ให้กระทำในสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่พึงประสงค์ เช่น การร้องเสียงดัง การฉีกเสื้อผ้า การตบหน้าตัวเอง อย่างนี้เป็นต้น และส่วนที่ส่งเสริมก็คือการพอใจในสิ่งที่พระองค์ได้กำหนดมาแล้ว

บุคคลใดประเสริฐกว่าระหว่างคนรวยที่ขอบคุณ กับคนจนที่มีความอดทน ? คำตอบก็คือ หากว่าคนรวยใช้เงินของเขาในการภักดีต่อพระองค์ หรือเก็บออมเพื่อหนทางของพระองค์ เขาจะดีกว่าคนจน และหากว่าคนรวยใช้เงินของเขาส่วนใหญ่ในการงานที่มูบารห์(สิ่งที่อนุญาตให้ใช้ได้ตามปกติ) แน่แน่นอนว่า คนจนนั้นจะดีกว่าคนรวย ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่ ﴿ الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ كَالصَّائِمِ ﴾ ความว่า “ผู้มีจะกินที่รู้จักขอบคุณ เทียบเท่าคนถือศีลอด(ผู้ไม่มีจะกิน)ที่มีความอดทน” (รายงานโดย อะหมัด)

¹ ประเภทนี้ หากว่าเป็นการอดทนต่อความต้องการเกี่ยวกับปากท้องหรือความต้องการทางเพศ จะเรียกว่า “อิฟพะฮ์” หากว่าเป็นการอดทนในการต่อสู้ในสงคราม เรียกว่า “ซุญญาอะฮ์” หากว่าอดทนในการระงับความโกรธเรียกว่า “หิลม” หากว่าอดทนในการปกปิดความลับ เรียกว่า “กิตมาน สิริ” หากว่าอดทนต่อความสุสสบายในชีวิตที่ขาดหายไป เรียกว่า “ซุฮุด” หากว่าอดทนต่อการมีปัจจัยเพียงแค่นี้ๆ น้อยๆ เรียกว่า “เกาะนาอะฮ์”

★ **อัร-ริฎอ** (ความพอใจ) คือ ความพึงพอใจกับสิ่งที่มีและพอเพียงกับมัน มันจะเกิดขึ้นหลังจากที่มีเรื่องต่างๆ เกิดขึ้นแล้ว และการริฎอต่อสภาวะการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์นั้น เป็นสถานะอันสูงสุดสำหรับผู้ใกล้ชิดพระองค์ และมันเป็นผลของความรักและการตะวักกัล และการขออภัยให้อัลลอฮ์ปิดเป้าสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ไม่ได้ขัดแย้งการริฎอหรือพอใจต่อพระองค์

★ **อัล-คุซอ** คือ การเช็ดหู อ่อนน้อม และถ่อมตน ท่านหุซัยฟะฮฺ รัฎฎอ ได้กล่าวว่า “พึงระวังการคุซอแบบนิฟาก(คนหน้าไหว้หลังหลอก) ครั้นมีผู้ถามท่านว่า อะไรละคือคุซอแบบนิฟาก ? ท่านบอกว่า เมื่อท่านเห็นร่างกายอ่อนน้อม และจิตใจกลับไม่ได้น้อมน้อมถ่อมตัวเหมือนกับร่างกาย” และท่านได้กล่าวอีกว่า “สิ่งแรกที่จะสาบสูญหายไปจากศาสนาของพวกเขาท่านนั้นคือ การคุซอ” และการงานใดก็ตามที่มีบัญญัติให้มีการคุซอประกอบอยู่ด้วย แท้จริงแล้วผลบุญของการงานนั้นก็จะได้รับตามที่เขาคุซอมากน้อยเพียงใด เช่น การละหมาด แท้จริงท่านนี้ก็ได้กล่าวสำหรับผู้ที่ละหมาดว่า เขาจะไม่ได้ผลบุญนอกจากครึ่งของมัน หรือเศษหนึ่งส่วนสี่ หรือเศษหนึ่งส่วนห้า หรือเศษหนึ่งส่วนสิบ และอาจไม่ได้รับผลบุญเลยแม้แต่น้อย เนื่องจากละหมาดของเขาปราศจากคุซอ

★ **อัร-เราะฎาอ์** (การหวัง) คือ การมองและคิดถึงความเมตตาของอัลลอฮ์อันกว้างใหญ่ไพศาล ตรงข้ามของมันคือหมดหวัง และการงานที่ทำบนความหวังมันจะสูงกว่าการงานที่ทำบนความเกรงกลัว เพราะว่าการงานเพื่อรอความหวังนั้น จะส่งผลให้เกิดการคิดในแง่ดีต่ออัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสในหะดีษกุดสียะว่า ความว่า **“ข้าอยู่เคียงข้างกับบ่าวที่คิดในแง่ดีต่อข้า”** (รายงานโดย มุสลิม)

การหวังนั้นมีสองระดับ **ระดับสูง** คือผู้ที่ปฏิบัติความดีและหวังผลบุญการตอบแทนจากพระองค์อัลลอฮ์ ท่านหญิง อาอิชะฮฺ รอฎิยัลลอฮู อันฮา ได้กล่าวว่า “โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ ในอาเยฮฺที่ว่า ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَّلَوْ كَرِهَتْ وَّجْهَةٌ﴾ ความว่า และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งทีพวกเขาได้มาโดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมด้วยความหวังเกรง (อัล-มุอิมิน 60) เขาผู้คือที่ลึกซึ้งและผิผิวประเวณี และเต็มสิ่งมีนเมา และเขาเกรงกลัวอัลลอฮ์ว่าจะทรงลงโทษเขาใช่หรือไม่ ? ท่านนี้ก็ได้ตอบว่า

« لَا يَا بَنِيَّ الصَّدِّيقَ وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا يُقْبَلَ مِنْهُمْ ﴿وَأَلَيْكَ يَسْتَعِينُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ »
ความว่า **“ไม่ใช่เช่นนั้นหรอก ใจลึกของอัล-ศิดดีก แต่มันหมายความว่า เขาเหล่านั้น ได้ทำการละหมาด ถือศีลอด บริจาคทาน และเขาเหล่านั้น กลัวว่าจะไม่ถูกตอบรับจากพระองค์ต่างหาก พวกเขาคือบรรดาผู้ที่รับแรงในการทำความดี”** (รายงานโดย อัต-ติรมีซีย)

ระดับต่ำ คือผู้ที่ทำบาปและได้กลับตัวและหวังการอภัยโทษจากพระองค์ ส่วนผู้ที่ทำบาปแต่ไม่ได้เตาบัต และยังหวังการอภัยโทษจากพระองค์ เช่นนี้เรียกว่า “ตะมันนี” (คาดหวังลมๆแล้งๆ) ไม่ใช่เป็นการเราะฎาอ์แต่อย่างใด การหวังประเภทนี้เป็นสิ่งน่าตำหนิ ส่วนการหวังแบบอย่างแรกนั้นเป็นสิ่งที่น่ายกย่อง นำสูรรเสรีญ และมุอิมินที่แท้จริงจะรวบรวมระหว่างการทำดีกับความเกรงกลัวคู่กัน ส่วนคนมุนาฟิกนั้นจะรวบรวมระหว่างการทำความชั่วกับความรู้สึกว่าตัวเองปลอดภัย

★ **อัล-เคาฟ!** (ความกลัว) คือภาวะความกังวลที่เกิดขึ้นกับจิตใจเพราะเกรงว่าจะเกิดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ แต่ถ้าหากแน่ใจว่าจะเกิดสิ่งไม่พึงประสงค์นั้นเรียกว่า “ค็อชยะฮฺ” ตรงกันข้ามของมันก็คือ อัล-อัมน์ หรือความรู้สึกว่าปลอดภัย อัล-เคาฟนั้นไม่ได้ตรงกันข้ามกับ อัร-เราะฎาอ์ หรือการหวังที่ว่ามันเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการสู้รวม ส่วนการหวังนั้นกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้นและปรารถนา และจำเป็นอย่างยิงที่จะต้องรวมทั้งความรัก ความกลัว และความหวัง ให้มีอยู่พร้อมด้วยกันในตัวของเรา ท่านอิบน์ อัล-ก๊อยยิม ได้กล่าวว่า “หัวใจนั้นเดินทางไปหาอัลลอฮ์เหมือนกับนกที่บินอยู่บนฟ้า ความรักเป็นหัว ความกลัวและความหวังนั้น เป็นปีกทั้งสองข้างของมัน หากว่าความกลัวได้สถิตอยู่ในใจแล้ว มันจะเผาผลาญส่วนที่เป็นอารมณ์ใฝ่ต่ำ และขับไล่คุณยาออกไปจากมัน”

ความกลัวที่เป็นวาญิบ: คือ ส่วนที่ส่งผลให้ทำในสิ่งที่ดีและละทิ้งสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ส่วนความกลัวที่สูงสุด คือ ส่วนที่ส่งผลให้ทำสิ่งที่ดีที่สุดและละทิ้งสิ่งที่น่ารังเกียจ(มักรอุฮฺ) มีหลายประเภท 1) การกลัวสิ่งเร้นลับและอำนาจที่มองไม่เห็น ซึ่งวาญิบจะต้องกลัวอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น เพราะว่า การกลัวต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์เป็นชิริกใหญ่ เช่น กลัวต่อบรรดาสิ่งเคารพของของพวกมุซริกีน ว่ามันจะให้อันตรายต่างๆ นานา 2) การกลัวที่เป็นหะรอม คือการทำสิ่งวาญิบหรือละทิ้งสิ่งที่เป็นหะรอมเพราะเกรงกลัวมนุษย์ด้วยกัน 3) การกลัวที่อนุญาตหรืออนุโลม คือการกลัวปกติทั่วไป เช่น กลัวสัตว์ร้ายเช่นหมาป่า เป็นต้น

*** อัซ-ซุฮุด** (ความสมถะ) นั่นก็คือ การหันหลังให้กับบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้ความสำคัญกับสิ่งที่ประเสริฐกว่า และความสมถะทางโลกนั้นจะช่วยผ่อนคลายจิตใจและร่างกาย และการมุ่งมาดไขว่คว้าหาบุญยานั้นก่อให้เกิดความทุกข์และกังวลเพิ่มมากขึ้น การรักชีวิตโลกเป็นบ่อเกิดแห่งความมูเลวร้ายทั้งปวง และการไม่ชอบมันเป็นสาเหตุของการเชื่อฟังทั้งปวง และความสมถะต่อบุญยานั้นคือการนำมันออกจากหัวใจ ไม่ใช่เอาออกจากมือแต่จิตใจยังไขว่คว้าต้องการอยู่ เช่นนี้คือความสมถะของคนใจเขลา ท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คืออะลิตัน) ได้กล่าวว่า «نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحِ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ» ความว่า “ทรัพย์สินสมบัติที่ดี คู่ควรกับชายที่ดี” (รายงานโดย อะหฺมัด)

และสำหรับคนยากจนนั้นมีความสัมพันธ์กับทรัพย์สินอยู่ที่ห้าประเภท 1) คนที่หันหลังและไม่อยากได้เงินทองเพราะเกลียด กลัวและป้องกันตัวเองว่าจะมีปัญหาและยุ่งกับเงินทอง คนประเภทนี้เรียกว่า “ซาฮิด” (คนสมถะ) 2) คนที่ไม่รู้สึกดีใจเมื่อได้มันมาครอบครอง และก็ไม่ได้เกลียดจนเป็นภัยต่อตัวเอง คนประเภทนี้เรียกว่า “รอฎียฺ” (ผู้ที่พอใจ) 3) คนที่เมื่อมีทรัพย์สินจะรู้สึกชอบและดีกว่าไม่มี เพราะความที่ตัวเองชอบมัน แต่ไม่เลยเถิดจนต้องไปควานหามันหากว่าไม่มี ทว่าถ้าหากมันมีมาเองก็จะรับไว้และดีใจ คนประเภทนี้เรียกว่า “กอญู” (ผู้พอเพียง) 4) คนที่ไม่ได้หามันเพราะความอ่อนแอของเขา แต่ทว่าจริงๆ แล้วเขาเป็นคนที่อยากได้มัน และถ้าหากเขามีหนทางที่จะหามาได้เขาย่อมเห็นดีเห็นชอบเพื่อหามันมาให้ได้ คนประเภทนี้เรียกว่า “หะรีศ” (คนมักได้) 5) คนที่มีความจำเป็นต่อเงินทอง เช่น คนที่หิว คนที่ไม่มีเสื้อผ้าใส่ คนประเภทนี้เรียกว่า “มุฏฏออรฺ” (คนที่มีความจำเป็น)

บทสนทนาอันสงบ ระหว่าง อับดุลลอฮ์และอับดุลนบี

ชายผู้หนึ่งชื่อ **อับดุลลอฮ์** ได้พบกับชายอีกคนหนึ่งชื่อ **อับดุลนบี** เมื่ออับดุลลอฮ์ได้ฟังชื่อนี้แล้วเกิดการปฏิเสธขึ้นในใจของเขา แล้วเขาก็คิดขึ้นมาว่า คนผู้หนึ่งจะทำอิบาตะสุดต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ได้อย่างไรกัน แล้วเขาก็ถามอับดุลนบีว่า : ท่านทำอิบาตะสุดต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์หรือ?

อับดุลนบีตอบกลับมากว่า : เปล่า ฉันไม่เคยกราบไหว้สิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ฉันเป็นมุสลิม และภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

อับดุลลอฮ์กล่าวว่า : เช่นนี้แล้วทำไมถึงได้ใช้ชื่อที่เสมือนกับชื่อของชาวนะศอรอซึ่งพวกเขาได้ตั้งชื่อพวกเขาว่า อับดุลมะสีหฺ ซึ่งไม่แปลกสำหรับพวกเขาเพราะพวกเขาศรัทธาและบูชาท่านนบีอิซา عليه السلام ทำให้ผู้คนที่ได้ฟังชื่อของท่านเกิดความคิดขึ้นมาว่าท่านนั้นทำอิบาตะสุดต่อท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ซึ่งแน่นอนว่า นั่นไม่ใช่ความเชื่อที่มุสลิมศรัทธาต่อท่านนบีของพวกเขา ทว่าสิ่งที่วาญิบก็คือเขาจะต้องศรัทธาว่าแท้จริงท่านนบีนั้นเป็นบ่าวและร่อซูลของอัลลอฮ์เท่านั้น

อับดุลนบีจึงตอบกลับมากว่า : แต่ท่านนบีมีหัมมัด (คืออัลลอฮ์) นั้นเป็นบวรษที่ประเสริฐที่สุดในบรรดามนุษยชาติและเป็นผู้นำของบรรดาศาสนทูตผู้ถูกแต่งตั้งทั้งหลาย แล้วพวกเราตั้งชื่อกันด้วยชื่อนี้เพื่อเป็นสิริมงคลและบะเราะกะฮ์ และเป็นการใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ด้วยความประเสริฐของนบีของพระองค์และด้วยตำแหน่งของท่าน ณ อัลลอฮ์ แล้วเราจะได้ขอจากท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ให้ท่านช่วยรับประกันให้ชะฟาอะฮ์แก่เราด้วยการตั้งชื่อดังกล่าว และท่านไม่ต้องแปลกใจไปหรอกเพราะพี่ชายของเราเองก็ชื่อ อับดุลหุเซน และพ่อของเราก็คือชื่อ อับดุลร่อซูล และการตั้งชื่อด้วยชื่อเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่มีมานานและแพร่หลายกันในหมู่ผู้คนทั้งหลาย และเราได้พบว่า บรรดาบวรษของเราก็เป็นเช่นเดียวกันนี้แหละ ท่านอย่าได้เคร่งครัดในเรื่องนี้นักเลย เพราะเป็นปัญหาเล็กน้อย และอิสลามก็เป็นอะไรที่ง่าย ๆ อยู่แล้วนี่

อับดุลลอฮ์จึงกล่าวว่า : และนี่ก็เป็นเรื่องที่น่าตำหนิยิ่งกว่าอีก นั่นคือ การขอจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ในสิ่งที่ไม่มีความสามารถให้ได้นอกจากอัลลอฮ์ ไม่ว่าผู้หนึ่งจะเป็นท่านนบีมีหัมมัด (คืออัลลอฮ์) หรือผู้อื่นจากบรรดาศอลิฮีนผู้มีคุณธรรมทั้งหลายเช่น ท่านหุเซน عليه السلام เป็นต้น และเป็นสิ่งที่ขัดกับเอกภาพของอัลลอฮ์หรือเตาฮีด และความหมายของ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ลาคิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรค่าต่อการเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์)

เราจะขอถามท่านในบางเรื่องเพื่อให้ท่านได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ และผลร้ายของการตั้งชื่อด้วยชื่อเหล่านั้นเป็นต้น การตั้งคำถามนี้ไม่ใช่เพื่อการอื่นใดทั้งสิ้นนอกจากเพื่อหาความถูกต้องแล้วทำตามมัน และเพื่อชี้แจงความเท็จเพื่อจะหลีกเลี่ยง และเพื่อเป็นการเชิญชวนในสิ่งที่ดีและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี วัลลอฮุละมุดตะฮาน วะฮาลัยฮิตตุกลาน วะลาเหาละ วะลาฎะวะตา อิลลาบิลลาฮ์ (ขออัลลอฮ์เป็นผู้ช่วยเหลือ พระองค์นั้นเป็นที่พึ่ง ไม่มีความสามารถและอำนาจใดๆ เกิดขึ้นได้วันแต่ด้วยอัลลอฮ์ผู้สูงส่งและยิ่งใหญ่) หากแต่เราจะขอให้ท่านนึกถึงอายะฮ์หนึ่งที

พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า **﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾** ความว่า “แท้จริงคำกล่าวของ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า เราได้ยินแล้วและเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม” (อัน-นูร 51)

และพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า **﴿فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾** ความว่า “แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์และร่อซูล หากว่าพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์” (อัน-นิสาห์ 59)

อับดุลลอฮ์ : ท่านกล่าวว่าท่านเป็นคนที่มีเตาฮีดหรือศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์พระองค์เดียว และกล่าวคำปฏิญาณ ลาคิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ดังนั้นขอท่านช่วยอธิบายความหมายของเตาฮีดให้ฉันหน่อยจะได้อะไรหรือไม่ ?

อับดุลนบิ: เตาฮีด คือ การศรัทธาและเชื่อมั่นว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมียู่จริง และเป็นผู้สร้าง ฟากฟ้าและแผ่นดิน เป็นผู้ให้ชีวิตและความตาย ผู้ควบคุมจักรวาลทั้งมวล ผู้ให้รักก็... เป็นต้น.

อับดุลลอฮ์: ถ้าหากความหมายของคำว่า เตาฮีด มีแค่นี้เท่านั้นแล้ว แน่ใจว่า ฟิรอาฮ์ และ บรรดาพวกพ้องของเขา อับู ญะฮัล และคนอื่นๆ ก็ถือว่าเป็นผู้มีเตาฮีดเช่นกัน เนื่องจากไม่มีใคร ที่ปฏิเสธในสิ่งที่ท่านได้กล่าวมาเลย เพราะฟิรอาฮ์ที่อ้างตนว่าเป็นพระเจ้านั้น ก็ให้การยอมรับ และเชื่อมั่นอยู่ในใจว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอยู่จริงและคอยควบคุมจักรวาลทั้งมวล จาก หลักฐานที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿وَحَدِّثُوا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَحْمِلُونَهُمْ ظَلَمًا وَعُلْوًا﴾ ความว่า **“และพวกเขาได้ ปฏิเสธมันอย่างไม่เป็นธรรมและเย่อหยิ่งทั้งๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่น”** (อัน-นัมล 14)

และการยอมรับนี้ได้ปรากฏขึ้นมาจากปากของเขาขณะที่เขากำลังจมลงในทะเล ทว่า ที่จริงแล้วเตาฮีดนั้นคือ การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และอิบาดะฮ์นั้นเป็นชื่อ รวมของทุกๆ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและพอใจ ไม่ว่าจะเป็คำพูดและการกระทำทั้งที่มองเห็นและไม่ เห็น และคำว่า อิลาฮ์ ในประโยค ล่าอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ นั้นมีหมายความว่า ผู้ถูกเคารพอิบาดะฮ์ ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่คู่ควรแก่การอิบาดะฮ์นอกจากพระองค์เท่านั้น

อับดุลลอฮ์: แล้วท่านรู้หรือไม่ว่า ทำไมจึงได้มีการประทานครอซูลลงมาสู่โลก ซึ่งคนแรกก็คือ นบี นูหฺ عليه السلام ?

อับดุลนบิ: เพื่อเรียกร้องและเชิญชวนชาวมุชริกีน (บรรดาผู้ตั้งภาคี) ไปสู่การอิบาดะฮ์ต่อ อัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และละทิ้งคู่ภาคีทั้งปวงที่พวกเขาชirikกับพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ

อับดุลลอฮ์: แล้วอะไรที่เป็นสาเหตุทำให้พวกเขาของนบี นูหฺ ชริก(ตั้งภาคี)ต่ออัลลอฮ์ ?

อับดุลนบิ: ฉันไม่รู้หรอก

อับดุลลอฮ์: อัลลอฮ์ได้ส่งนบี นูหฺมายังหมู่ชนของเขาหลังจากที่พวกเขาแยกย่อยและบูชาอย่าง เลยเกิดต่อบรรดาผู้มีคุณธรรมในยุคนั้น นั่นก็คือ วัด, สุวาฮ, ยะษูษ, ยะฮ์ก และ นัสรุ

อับดุลนบิ: ท่านหมายความว่า วัด, สุวาฮ, ยะษูษ, ยะฮ์ก และ นัสรุ นั้นเป็นชื่อของบรรดาของ ศอลิฮีน ไม่ใช่ชื่อของเหล่าผู้อหังการที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์เช่นนั้นหรือ ?

อับดุลลอฮ์: ใช่ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อของชนชาวศอลิฮีนซึ่งหมู่ชนของนบี นูหฺได้นำมากราบไหว้และ บูชา และชนชาวอาหรับก็ได้ตามพวกเขาในเรื่องดังกล่าว หลักฐานดังกล่าวจากบันทึกของ อัล-บุคอรีย์ เล่าจากอิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า

ความว่า **“รูปเคารพที่เกิดขึ้นมาจากกลุ่มชนนบี นูหฺสมัยก่อนได้กลายเป็นสิ่งเคารพบูชา ของหมู่ชนชาวอาหรับหลังจากนั้น วัดนั้นกลายเป็นรูปปั้นที่เคารพบูชาของเผ่ากัลบซึ่ง อาศัยอยู่แถบเดามะตุลญุนดล ส่วนสุวาฮเป็นรูปปั้นของเผ่าฮุซัยล ส่วนยะษูษเป็นรูป ปั้นของพวกเขา มูรอด ต่อมาก็กลายเป็นรูปปั้นของเผ่าฮุฎัยฟซึ่งอาศัยอยู่แถบเมืองญา ฟ ในแคว้นสะบะอ์ ส่วนยะฮ์กก็กลายเป็นรูปปั้นของพวกเขาฮัมดาน และนัสรุเป็นรูปปั้น ของชนชาวหิมยร์ซึ่งเป็นของเครือญาติพรรคพวกกับชิลกิลลาอ ชื่อรูปปั้นเหล่านี้เป็นชื่อ ของบรรดา ศอลิฮีนในหมู่ชนของนบี นูหฺ หลังจากบุคคลเหล่านี้ได้เสียชีวิต ชัยฏอนได้ ล่อลวงให้หมู่ชนของพวกเขาทำการสร้างเทวรูปบุคคลเหล่านั้น ณ ที่ที่พวกเขาเคยนั่ง ชุมนุมกัน และให้ตั้งชื่อเทวรูปเหล่านี้เหมือนกับชื่อพวกเขา แล้วหมู่ชนของพวกเขาก็ได้ ทำตามแต่ยังไม่มีการบูชาแต่อย่างใด จนกระทั่งคนรุ่นแรกเหล่านี้ได้เสียชีวิตลง และ ความรู้สึบทอดเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในอดีตได้เปลี่ยนไปที่ละเล็กละน้อย จากนั้นจึง ได้มีการบูชาเทวรูปเหล่านี้ขึ้น”** (อัล-บุคอรีย์)

อับดุลนบิ: นี่เป็นคำพูดที่แปลกมาก !

อับดุลลอฮ์: เอาจุฬามันจะบอกสิ่งที่แปลกยิ่งกว่า? นั่นคือการที่ท่านรู้ว่าปีคนสุดท้ายในบรรดาปีทั้งหลายนั้นคือมุหัมมัด (ที่อับดุลลอฮ์จะกล่าวถึง) อับดุลลอฮ์ได้ส่งท่านลงมาสู่ชนกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรมชอบภัยโทษ ทำอิบาดะฮ์ ฎีกาว่าพรอบกะอูบะฮ์ สะแอ และทำพิธีหัจญ์ รวมทั้งได้ทำทาบรีจาต แต่พวกเขาเหล่านั้นได้นำมัดลูกสิ่งถูกสร้างบางส่วนมาเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างพวกเขากับอับดุลลอฮ์ แล้วพวกเขาบอกว่า สิ่งที่เราต้องการจากพวกเขาคือการที่เราสามารถใกล้ชิดต่ออับดุลลอฮ์ เราต้องการความช่วยเหลือซะฟาอะฮ์ของพวกเขา เช่น จากบรรดามะลาอิกะฮ์ และจากนบีอิซา عليه السلام และผู้คนอื่นๆ ที่เป็นเหล่าศอลิฮีนทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้อับดุลลอฮ์จึงได้ส่งนบีมุหัมมัด (ที่อับดุลลอฮ์จะกล่าวถึง) เพื่อนำศาสนาบรรพบุรุษของพวกเขา ศาสนาของท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام มาฟื้นฟูขึ้นใหม่ และชี้แจงต่อพวกเขาให้ได้รับรู้ว่าการที่พวกเขาเคารพบูชาตัวกลางเพื่อเป็นสื่อในการขอความใกล้ชิดต่ออับดุลลอฮ์และความเชื่อต่างๆ เช่นนั้น อนุญาตให้ทำได้เฉพาะกับอับดุลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่สมควรมอบให้ผู้ใดทั้งสิ้นนอกเหนือจากอับดุลลอฮ์ เนื่องจากอับดุลลอฮ์คือผู้สร้างเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีผู้ใดร่วมสร้างกับพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ให้ริชกีซึ่งไม่มีใครสามารถให้ริชกีได้นอกจากพระองค์ ทั้งฟ้าทั้งเจ็ดและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายบนฟ้า และพื้นดินทั้งเจ็ดและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายในแผ่นดิน เหล่านี้ล้วนเป็นบ่าวของพระองค์ทั้งสิ้น ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของพระองค์ แม้กระทั่งบรรดาสิ่งที่ถูกบูชาซึ่งคนพวกนั้นเคารพบูชากัน ต่างก็ยอมรับว่าพวกเขาอยู่ใต้การปกครองและอำนาจของพระองค์เช่นเดียวกัน

อับดุลนบี: นี่เป็นคำพู่กันที่อันตรายและแปลกเป็นอย่างยิ่ง ท่านมีหลักฐานในสิ่งที่ท่านพูดหรือไม่?

อับดุลลอฮ์: หลักฐานนั้นมีอยู่มากมายดังเช่น พระดำรัสของอับดุลลอฮ์ عليه السلام ว่า

﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า “อับดุลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?” (ยูซุฟ 31)

﴿ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يُخَبِّرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) แผ่นดินนี้และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใครหากพวกท่านรู้ พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอับดุลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ถ้าเช่นนั้น พวกท่านจะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ ? จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ใครเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ? พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอับดุลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ถ้าเช่นนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์หรือ ? จงกล่าวเถิดมุหัมมัด อำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลทุกสิ่งอย่างนี้อยู่ในพระหัตถ์ของผู้ใด ? และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หากพวกท่านรู้ พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอับดุลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ดังนั้นพวกท่านถูกหลอกลวงได้อย่างไร ?” (อัล-มุอมีนูน 84-89)

และบรรดามุซิกีนนั้นจะกล่าวตลปยะฮ์ในระหว่างการทำหัจญ์ของพวกเขาว่า

ความว่า “โอ้อับดุลลอฮ์ ฉันตอบสนองคำเรียกร้องของพระองค์แล้ว ฉันตอบสนองพระองค์ ฉันตอบสนองพระองค์โดยไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ นอกเสียจากภาคีที่เป็นของพระองค์ พระองค์ทรงครอบครองมันและสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของมัน”

ดังนั้นการยอมรับของบรรดามุซิกีนต่ออับดุลลอฮ์ว่าพระองค์เป็นผู้ที่ควบคุมดูแลจักรวาล หรืออีกชื่อ

หนึ่งเรียกว่า (เตาฮีด อีร-รูนบีเยฮฺ) มิได้ทำให้พวกเขาเป็นอิสลามแต่อย่างใดไม่ และการที่พวกเขามุ่งหมายต่อเหล่ามะลาอิกะฮฺ หรือ บรรดานบี หรือ บรรดาอะลี เพื่อขอชะฟาอะฮฺและใช้เป็นสื่อกลางเพื่อใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺนั้น สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นมูลเหตุให้นุ้มนิตต่อสัญญาฮุกุมกับพวกเขาได้ ดังนั้นจึงจำเป็นและวาญิบที่จะต้องขออู้อ์หรือพรใด ๆ ต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ทุกๆ การบนบานก็เพื่อพระองค์ การเชือดสัตว์ใดๆ ก็ต้องทำเพื่อพระองค์ และการขอความช่วยเหลือใดๆ ก็ต้องขอต่อพระองค์ และทุกๆ อิบาตะฮฺนั้นเพื่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

อับดุลนบี: หากเตาฮีดที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะ
อัสวีระศักดิ์) ได้เชิญชวนนั้นไม่ใช่การยอมรับว่าอัลลอฮฺมีอยู่จริง และการที่พระองค์เป็นผู้ปกครองจักรวาลดังที่ท่านได้กล่าวมานั้น แล้วเตาฮีดที่ว่ามันคืออะไร?

อับดุลลอฮฺ: เตาฮีดที่เหล่าศาสนทูตทั้งหลายได้ถูกแต่งตั้งมาเพื่อให้ทำการเชิญชวน และพวกมุชริกีนไม่ยอมรับมัน คือ การทำทุกๆ อิบาตะฮฺต่ออัลลอฮฺและเพื่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีการมอบอิบาตะฮฺใดๆ ให้กับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่นการขออู้อ์ การบนบาน การเชือด การขอความช่วยเหลือ เป็นต้น และเตาฮีดนี้เองคือความหมายของการที่ท่านกล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ซึ่งคำว่า (อิลลาฮฺ) ในทัศนะของพวกมุชริกีน คือสิ่งต่างๆ ที่พวกเขามุ่งหมายเพื่อทำการอิบาตะฮฺ ดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็ มะลาอิกะฮฺ บรรดานบี อะลี ยันไม้ สุสาน หรือดิน ซึ่งคำว่า อิลลาฮฺ สำหรับพวกเขานั้นไม่ได้หมายถึง ผู้สร้าง ผู้ให้ และครอบครอง ซึ่งพวกเขารู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิทธิของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวดังที่ได้กล่าวมาให้ท่านฟัง ดังนั้นท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะ
อัสวีระศักดิ์) จึงมาเพื่อเชิญชวนพวกเขาไปสู่ กะลิมะฮฺ ฮัด-เตาฮีด (ถ้อยคำแห่งเอกภาพ) คือ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ และให้ประพฤติปฏิบัติตามความหมายของมัน ไม่ใช่เพียงแค่การกล่าวด้วยวาจาเท่านั้น

อับดุลนบี: เหมือนกับท่านจะบอกว่า ชาวมุชริกีนสมัยก่อนนั้นเข้าใจความหมายของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ มากกว่ามุสลิมในสมัยนี้ ?

อับดุลลอฮฺ: นี่คือความเป็นจริง - และเป็นที่น่าเสียดาย - เพราะแท้จริง แม้แต่บรรดากาฟิรที่โง่เขลาต่างก็รู้ดีว่าสิ่งท่านนบีหมายถึงไว้ในกะลิมะฮฺนี้คือการปฏิบัติอิบาตะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวและปฏิเสธในทุกๆ สิ่งที่ได้บัญชาออกเหนือจากพระองค์ รวมทั้งปลีกตัวออกห่างจากสิ่งเหล่านั้น เนื่องจากเมื่อท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะ
อัสวีระศักดิ์) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจงกล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ พวกเขตอบกลับมว่า ﴿أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾” ความว่า “เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ” (ศอศ 5)

พร้อมๆ กับที่พวกเขาเชื่อว่าแท้จริงอัลลอฮฺคือผู้ปกครองจักรวาลนี้ และหากว่าแม้แต่บรรดากาฟิรที่โง่เขลาต่างก็รู้ในเรื่องเหล่านี้ ดังนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่น่าแปลกสำหรับผู้ที่อ้างตนว่าเป็นมุสลิมแต่ไม่รู้การอธิบายความหมายของการกล่าวปฏิญาณตนนี้เหมือนที่บรรดากาฟิรต่างรู้ดี หากแต่เขายังคิดว่ามันคือการกล่าวตามตัวอักษรโดยไม่ต้องมากับความเชื่อที่ต้องยึดมั่นศรัทธาในหัวใจแต่อย่างใด แม้แต่คนฉลาดในบรรดาพวกเขาเองก็ยังคิดว่าความหมายของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ นั้นมีเพียงแต่ความหมายว่า ไม่มีผู้ใดที่สร้างนอกจากอัลลอฮฺ ไม่มีผู้ใดที่ให้ชีวิตนอกจากอัลลอฮฺ และไม่มีผู้ใดที่คอยควบคุมทุกสิ่งนอกจากอัลลอฮฺ ดังนั้น จะมีความงดงามใดๆ อีกเล่า สำหรับคนที่อ้างตัวเองว่าเป็นมุสลิม แต่กลับไม่เข้าใจความหมายของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ในขณะที่กาฟิร กุรอัยฮฺผู้โง่เขลากลับมีความรู้ความเข้าใจในความหมายของมันมากกว่าเขาเสียอีก

อับดุลนบี: แต่ฉันไม่เคยตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ทว่าฉันยังปฏิญาณและศรัทธาว่า ไม่มีผู้ใดที่สร้างและให้ชีวิตและไม่สามารถให้คุณหรือให้โทษนอกเสียจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว และเชื่อว่ามุหัมมัด (ที่อัลลอฮฺจะ
อัสวีระศักดิ์) นั้นไม่มีความสามารถในการให้คุณหรือให้โทษกับตัวเอง นับประสาอะไรกับท่านอะลี และหุเซน และอับดุลกอดิร และคนอื่น หากแต่ฉันเป็นผู้ที่มีบาป ส่วนบรรดาศอลิฮีนนั้นพวกเขาเป็นคนมีเกียรติ อด อัลลอฮฺ และฉันก็เพียงแต่ขอให้พวกเขาให้ความช่วยเหลือชะฟาอะฮฺ

แก่ฉันด้วยเกียรติที่พวกเขามี ณ อัลลอฮ์เท่านั้น

อับดุลลอฮ์: คำตอบของฉันก็เหมือนกับที่ได้กล่าวแล้ว นั่นคือ บรรดากาฟิรที่เหล่านั้นได้ต่อสู้ด้วยนั้นต่างก็ยอมรับในสิ่งที่ท่านได้กล่าวและยังเชื่อว่าบรรดารูปปั้นทั้งหลายของพวกเขานั้นไม่ได้มีส่วนในการควบคุมบริหารจัดการแต่อย่างใด หากแต่พวกเขาต้องการแค่เกียรติและความช่วยเหลือชะฟาอะฮ์ และเราก็ได้แสดงหลักฐานจากอัลกุรอานเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว

อับดุลนบี: แต่ทว่าอายุอะฮ์ที่ท่านกล่าวมานี้ได้ประทานลงมาเกี่ยวกับผู้ที่บูชารูปปั้น แล้วท่านนำเอาบรรดาศอลิฮีนและบรรดานบีมาเปรียบเช่นดั่งเจ็ดรูปปั้นได้อย่างไรกัน ?

อับดุลลอฮ์: ก่อนหน้านั้นเรามีความเห็นตรงกันว่ารูปปั้นบางรูปนั้นได้ตั้งชื่อด้วยชื่อของบรรดาศอลิฮีนบางคน ดังเช่นในสมัยของท่านนบี ﷺ และบรรดากาฟิรไม่ได้ต้องการจากรูปปั้นเหล่านั้นนอกเสียจากการให้ความช่วยเหลือชะฟาอะฮ์ของพวกเขาต่อหน้าอัลลอฮ์ เพราะเชื่อว่ารูปปั้นดังกล่าวนั้นมีสถานะ ณ อัลลอฮ์ หลักฐานก็คืออัลกุรอานที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿ وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴾ ความว่า “ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์เท่านั้น” (อัล-ฮุมร 3)

ส่วนคำพูดของท่านที่ว่า ท่านนำเอาบรรดาศอลิฮีนเปรียบดั่งเช่นรูปปั้นได้อย่างไร ? เราขอบอกท่านว่า แท้จริงบรรดากาฟิรที่อัลลอฮ์ได้ส่งท่านนบี ﷺ ให้พวกเขานั้นบางคนก็ขอพรจากบรรดาอะลียซึ่งคนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้กล่าวไว้ว่า

﴿ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَ اللَّهِ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴾ ความว่า “บรรดาสิ่งที่พวกตงภาคิวงวนนน พวกมันเองก็ยงหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมันว่า ผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุดและยังหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้านั้นควรนาระวัง” (อัล-อิสรอ์ 57)

และบางคนก็ขอจากนบีอิซา ﷺ และมารดาของท่าน ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ لِلنَّاسِ آخِذُ زِينَةٍ وَإِنِّي آلِهَتِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่ อัลลอฮ์ ตรัสว่า อีซาบุตรของมัรยัมเอ๋ย! เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์” (อัล-มาอิเดฮ์ 116)

และบางคนก็ขอจากมะลาอิกะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ يَا أَيُّهَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ ความว่า “และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า “พวกเขาเหล่านั้นนะหรือที่เคารพภักดีต่อพวกเขา?” (สะบะฮ์ 40)

ดังนั้น ท่านลองไตร่ตรองอายุอะฮ์เหล่านั้นให้ดีจะพบว่าอัลลอฮ์ได้ถือว่าผู้ที่ขอจากรูปปั้นนั้นเป็นกาฟิร และถือว่าผู้ที่ขอจากบรรดาศอลิฮีนไม่ว่าจะเป็นบรรดานบี มะลาอิกะฮ์ และบรรดาอะลียก็มีความเท่าเทียมกันว่าเป็นกาฟิร และท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ก็ได้ต่อสู้กับผู้คนเหล่านั้นโดยไม่ได้แบ่งแยกพวกเขาแต่อย่างใด

อับดุลนบี: แต่บรรดากาฟิรต้องการประโยชน์จากรูปปั้นเหล่านั้น ส่วนฉันไม่ใช่ ฉันเชื่อว่าแท้จริงอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ให้คุณ ให้โทษและผู้ควบคุมทุกสิ่ง ฉันไม่ต้องการสิ่งเหล่านี้จากใครนอกจากพระองค์เท่านั้น และแน่นอนว่าบรรดาศอลิฮีนเหล่านั้นก็ไม่มีความสามารถใดๆ แต่ที่ฉันมุ่งหมายต่อพวกเขาก็คือเพื่อหวังการให้ชะฟาอะฮ์ของพวกเขา ณ องค์อัลลอฮ์

อับดุลลอฮ์: คำพูดของท่านนี้ไม่ได้แตกต่างไปจากคำพูดของบรรดากาฟิรเลย หลักฐานก็คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ ความว่า “และพวกเขาเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขาและมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์” (ยูनुส 18)

อับดุลนบี: แต่ฉันไม่ได้สักการะบูชาสิ่งใดๆ นอกจากอัลลอฮ์ ส่วนการมุ่งหมายต่อพวกเขา เหล่านี้และการขอต่อพวกเขาไม่ได้ถือว่าเป็นอิบาตะฮ์ !

อับดุลลอฮ์: ฉันขอถามท่านว่า: ท่านยอมรับหรือไม่ว่าอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้ต้องมีการบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาตะฮ์ต่อพระองค์ และมันเป็นสิทธิของพระองค์ที่ท่านต้องปฏิบัติ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿وَمَا أُمْرًا إِلَّا لِعِبَادِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُفَاءَ﴾ ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้ที่มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง” (อุล-บัยยีนะฮ์ 5)

อับดุลนบี: แน่แน่นอน พระองค์ได้กำหนดไว้เช่นนั้น

อับดุลลอฮ์: ถ้าเช่นนั้น ฉันขอให้ท่านช่วยให้ความกระจ่างเกี่ยวกับบัญญัติในเรื่องนี้ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดเหนือท่าน นั่นคือการอิคลาศ(บริสุทธิ์ใจ)ในการทำอิบาตะฮ์ ?

อับดุลนบี: ฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านหมายถึงในคำถามนี้ ขอให้ท่านชี้แจงด้วย

อับดุลลอฮ์: ขอให้ท่านฟังฉัน ฉันจะอธิบายให้ท่านได้เข้าใจ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿أَدْعَاؤِكُمْ تَضُرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ความว่า “พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพพู่ถ่อมตนและปกปิด แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด” (อัล-อะฮฺรอฟ 55)

จากโองการนี้ ถือว่าการขออูอาฮ์เป็นอิบาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์หรือไม่ ?

อับดุลนบี: แน่แน่นอน และมันเปรียบเสมือนรากฐานหลักของอิบาตะฮ์เลยทีเดียว ดังหะดีษที่ว่า «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ» ความว่า “การขออูอาฮ์นั้นคืออิบาตะฮ์” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

อับดุลลอฮ์: ในเมื่อท่านให้การยอมรับแล้วว่ามันเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และท่านก็ได้ทำการขออูอาฮ์ต่ออัลลอฮ์ตลอดเวลาแล้วทำไมจึงไปเยี่ยมไปด้วยความกลัวและความหวังในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากนั้นท่านก็ไปขอสิ่งนั้นจากนบีหรือมะลาอิกะฮ์หรือคนศอลิหฺ ณ สู่สานของเขา เช่นนี้ถือว่าท่านได้ซิริกหรือตั้งภาคีในอิบาตะฮ์กับพระองค์อัลลอฮ์หรือไม่?

อับดุลนบี: ใช่ ฉันได้ซิริกแล้ว และนี่เป็นคำพูดที่ถูกต้องและชัดเจน

อับดุลลอฮ์: มีอีกตัวอย่างหนึ่ง คือ เมื่อท่านทราบถึงพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخْبِرْ﴾ ความว่า “ดังนั้น เจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี” (อัล-เกาษร 2)

และท่านก็ได้ทำตามที่พระองค์ได้สั่งไว้และได้ทำการเชือดเพื่อพระองค์ สิ่งนี้ได้ถือว่าเป็นอิบาตะฮ์ต่อพระองค์หรือไม่ ?

อับดุลนบี: ใช่ เป็นอิบาตะฮ์แน่นอน

อับดุลลอฮ์: แล้วหากท่านไปทำการเชือดให้กับมัลคูลูกอื่น เช่น นบี หรือ ญิน หรือสิ่งอื่นใดนอกจากสองกลุ่มนี้ เช่นนี้ถือว่าท่านได้ทำการซิริกในอิบาตะฮ์กับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์หรือไม่ ?

อับดุลนบี: แน่แน่นอนว่าเป็นซิริกโดยมิต้องสงสัย

อับดุลลอฮ์: และฉันก็ได้ยกตัวอย่างมาให้ท่านด้วยตัวอย่างของการขออูอาฮ์และการเชือด เนื่องจากการขออูอาฮ์นั้นเป็นอิบาตะฮ์ เภาลียะฮ์ (อิบาตะฮ์ประเภทที่กล่าวด้วยวาจา) ที่ยืนยันชัดเจนที่สุด และการเชือดนั้นเป็นอิบาตะฮ์ ฟิอูลียะฮ์ (อิบาตะฮ์ประเภทที่ทำได้ด้วยการลงมือปฏิบัติ) ที่ยืนยันชัดเจนที่สุดในประเภทนี้ และอิบาตะฮ์นั้นไม่ได้เจาะจงแค่สองสิ่งนี้เท่านั้น หากแต่มีความครอบคลุมมากกว่านี้ ซึ่งรวมไปถึงการบนบาน การขอความคุ้มครอง การขอความช่วยเหลือ และอื่นๆ ขอถามว่าบรรดาซิริกที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาในสมัยพวก

เขานั้นได้ทำการบิดาอะฮฺต่อมะลาอิกะฮฺ เหล่าศอลิฮีน รูปปั้น และสิ่งอื่นๆ หรือเปล่า ?

อับดุลนบี: แน่อน พวกเขาได้กระทำเช่นนั้น

อับดุลลอฮฺ: แล้วการบิดาอะฮฺของพวกเขาต่อสิ่งเหล่านั้นมีอะไรอื่นอีกเล่านอกจากในรูปแบบของการขอดูอาห์ การเชือด การขอความคุ้มครอง การขอความช่วยเหลือ และการอ่อนวอน ในขณะที่พวกเขาเองต่างก็ยอมรับว่าพวกเขานั้นเป็นปาวและอยู่ใต้การควบคุมของพระองค์ และอัลลอฮฺคือผู้ที่ควบคุมทุกสิ่ง หากแต่การขอดูอาห์ของพวกเขาต่อสิ่งเหล่านั้นก็เพียงเพื่อฟังเกียรติของพวกเขาและการชะฟาอะฮฺของพวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่ชัดเจนยิ่ง

อับดุลนบี: ท่านจะปฏิเสธหรือ อับดุลลอฮฺ เกี่ยวกับการให้ชะฟาอะฮฺของท่านรอสูลุลลอฮฺ

(^{คืออัลลอฮฺ}
^{อัลฮิระฮฺ}) และท่านจะหลีกเลี่ยงไม่สนใจมันอย่างนั้นหรือ ?

อับดุลลอฮฺ: ไม่ ฉันไม่ปฏิเสธและไม่ได้อะฮฺจากมัน หากแต่ท่านนบี (^{คืออัลลอฮฺ}
^{อัลฮิระฮฺ}) -ซึ่งฉันยินยอมไถ่ตัวท่านด้วยบุพการีทั้งสองของฉัน-

คือผู้ที่ให้ชะฟาอะฮฺและได้รับอนุมัติเพื่อให้ชะฟาอะฮฺ และฉันก็หวังว่าจะได้รับชะฟาอะฮฺของท่านเช่นเดียวกัน หากแต่การให้ชะฟาอะฮฺทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ ความว่า “จงกล่าวเถิดหมันมัด สำหรับอัลลอฮฺนั้นคือสิทธิแห่งการให้ชะฟาอะฮฺทั้งปวง” (อัล-ฮุมร 44)

และจะไม่มีวันเกิดขึ้นได้นอกจากพระองค์จะทรงอนุญาต ดังพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ความว่า “ใครเล่าคือผู้ที่จะคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

และจะไม่สามารถให้ชะฟาอะฮฺแก่ผู้ใดได้เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ทรงอนุญาต ดังพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ ความว่า “และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใดได้ นอกจากแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย” (อัล-อันบิยาฮฺ 21)

และพระองค์จะทรงไม่ยินยอมให้กับผู้ใดนอกเสียจากคนผู้นั้นมีศรัทธาและเชื่อมั่นต่อเอกภาพของอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้กล่าวว่า ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาล อิมรอน 85)

ดังนั้น หากการให้ชะฟาอะฮฺทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ และจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ทรงอนุมัติ และท่านนบี (^{คืออัลลอฮฺ}
^{อัลฮิระฮฺ}) หรือผู้อื่นก็ไม่อาจจะให้ชะฟาอะฮฺกับผู้ใดได้จนกว่าพระองค์จะทรงอนุญาต และพระองค์จะไม่ทรงอนุญาตตนนอกจากให้กับผู้ที่ศรัทธาในเอกภาพของพระองค์เท่านั้น

เมื่อเป็นที่ชัดเจนว่าการให้ชะฟาอะฮฺทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แล้ว ฉันก็จะขอจากพระองค์ โดยฉันจะกล่าวด้วยถ้อยคำเช่น คำอ่าน **อัลลอฮุมมะ ลา ตะหฺริมนี ชะฟาอะตะฮฺ อัลลอฮุมมะ ฮัฟฟิฮฺ เราะฮฺสุละกะ พียะยะ**

ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์อย่าได้ทรงห้ามฉันจากการได้รับชะฟาอะฮฺของท่านนบี โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอนุมัติชะฟาอะฮฺของรอสูลของท่านแก่ข้าพระองค์ด้วยเทอญ” เป็นต้น

อับดุลนบี: เรามีความเห็นที่เหมือนกันว่าไม่อนุญาตให้ขอต่อผู้ใดก็ตามในสิ่งที่ไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของเขา แต่ท่านนบี (^{คืออัลลอฮฺ}
^{อัลฮิระฮฺ}) นั้น อัลลอฮฺได้ทรงประทานสิทธิการให้ชะฟาอะฮฺแก่ท่าน และเมื่อพระองค์ได้มอบสิทธินั้นให้กับท่านแล้ว แน่อนว่าฉันย่อมเป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน ด้วยเหตุนี้ ย่อมเป็นการอนุญาตถ้าหากฉันจะขอจากท่านในสิ่งที่ท่านถือครอง และดังกล่าวนั้นก็ไม่ถือว่าเป็นการขริก

อับดุลลอฮฺ: แน่อนว่าที่ท่านกล่าวมานี้ถูกต้องหากอัลลอฮฺ ﷻ ไม่ทรงห้ามเช่นนั้น ซึ่งอัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ความว่า “ดังนั้น พวกเจ้าอย่าได้วิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ” (อัล-ญิน 18) และการขอชะฟาอะฮฺนั้นเป็นดูอาห์ และผู้ที่มอบชะฟาอะฮฺให้ต่อท่านนบีนั้นคืออัลลอฮฺ และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ห้ามท่านไม่ให้ขอสิ่งนั้นจากผู้อื่นนอกจากพระองค์ไม่ว่าคนที่ท่านขอจะเป็นใครก็ตาม

และการชะฟาอะฮ์นั้นอัลลอฮ์ยังได้ประทานให้แก่ผู้อื่นนอกจากท่านนบี ^(ที่อดัลลอฮ์อะ) _(ด้วยชะฮีด) ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีรายงานยืนยันว่าแม้แต่บรรดามะลาอิกะฮ์ก็สามารถให้ชะฟาอะฮ์ได้ บรรดาเด็กเล็กที่เสียชีวิตขณะที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะก็ให้ชะฟาอะฮ์ได้ และบรรดาระลียทั้งหลายก็สามารถให้ชะฟาอะฮ์ได้ แล้วท่านยังจะบอกว่ แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงมอบการสิทธิการชะฟาอะฮ์แก่พวกเขา แล้วฉันก็จะขอจากพวกเขา เช่นนั้นหรือ ? ถ้าท่านกล่าวเช่นนั้น แสดงว่าท่านได้กลับมาทำการอิบาดะฮ์ต่อบรรดาศอลิฮีนตามที่อัลลอฮ์ได้กล่าวในอัลกุรอานของพระองค์ และหากท่านกล่าวว่า ไม่ใช่ ก็แสดงว่าคำพูดของท่านที่ว่า “อัลลอฮ์ทรงมอบชะฟาอะฮ์ให้เขาแล้วฉันก็จะขอจากเขานั้น” ย่อมเป็นโมฆะ

อับดุลนบี: แต่ว่ ฉันไม่เคยตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และการพึงหวังต่อบรรดาศอลิฮีนนั้นไม่ถือว่าเป็นชิริก

อับดุลลอฮ์: ท่านยอมรับและเชื่อหรือไม่ว่าการห้ามชิริกนั้นหนักยิ่งกว่าการห้ามชินา และแท้จริงพระองค์จะไม่ทรงให้อภัยบาปของการทำชิริก ?

อับดุลนบี: แน่อน ฉันเชื่อและยอมรับเช่นนั้น ซึ่งอัลลอฮ์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในพระดำรัสของพระองค์

อับดุลลอฮ์: ตอนนีท่านได้ปฏิเสธว่าตัวเองมิได้ทำชิริกตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้าม ดังนั้นขอท่านช่วยให้ความกระจ่างแก่ฉันว่าอะไรคือชิริกต่ออัลลอฮ์ที่ท่านบอกว่าท่านมิได้ทำ และท่านได้ปฏิเสธว่าตัวเองไม่ได้ก่อไว้ ?

อับดุลนบี: ชิริกคือการบูชาและอิบาดะฮ์ต่อรูปปั้น และการมุ่งไปสู่มัน และขอจากมัน และกลัวต่อมัน

อับดุลลอฮ์: อะไรคือความหมายของการอิบาดะฮ์ต่อรูปปั้น ? ท่านคิดหรือว่าบรรดากาฟิรกุร็อยฮ์นั้นศรัทธาว่า บรรดาไม้และหินต่างๆ นั้นเป็นผู้สร้าง เป็นผู้ให้และผู้คอยจัดการสิ่งต่างๆ ให้กับผู้ที่ได้ขอจากมันกระนั้นหรือ ? ซึ่งพวกเขามีได้มีความเชื่อเช่นนั้นเลยแต่อย่างไร ดังที่ฉันเคยชี้แจงแก่ท่านแล้วก่อนหน้านี้

อับดุลนบี: ฉันเองก็ไม่ได้เชื่อเช่นนั้น หากแต่ผู้ที่มุ่งไปยังข้อนไม้ หรือหิน หรือสุสาน หรือสิ่งอื่นๆ ที่กล่าวมานี้ เขาจะวอนขอต่อมันและทำการเชื่อดให้สิ่งนั้น โดยที่พวกเขาเชื่อว่า แท้จริงเราหวังว่าพวกเขาจะทำให้เราสามารถใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์จะทรงปกป้องเราด้วยความประเสริฐของพวกเขาเหล่านั้น และนี่คือสิ่งที่ฉันหมายถึงในการทำอิบาดะฮ์ต่อรูปปั้น

อับดุลลอฮ์: ท่านกล่าวถูกต้องแล้ว และพฤติกรรมเหล่านี้ก็คือสิ่งเดียวกันกับที่พวกท่านได้กระทำอยู่ ณ ก้อนหิน อาคาร และศาลาที่ก่อสร้างบนสุสานและอื่นๆ และคำพูดของท่านที่กล่าวว่า ชิริกคือการอิบาดะฮ์ต่อบรรดารูปปั้น ท่านหมายถึงว่าชิริกนั้นจะจงเจเฉพาะกับผู้ทีกระทำเช่นนั้น ส่วนการยึดมั่นพึ่งพิงต่อบรรดาศอลิฮีนและการขอคู่อัจจากพวกเขานั้นไม่ถือว่าเป็นชิริก ใช่หรือไม่ ?

อับดุลนบี: ใช่แล้ว นี่คืความหมายที่ฉันต้องการ

อับดุลลอฮ์: ถ้าเช่นนั้นท่านจะว่อย่างไรกับโองการต่างๆ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไม่ให้ยึดมั่นพึ่งพิงบรรดาศอลิฮีน และบรรดามะลาอิกะฮ์และสิ่งอื่นๆ และได้ถือว่ผู้ทีกระทำเช่นนั้นเป็นกาฟิร ดังที่ฉันเคยบอกท่านก่อนหน้านี้ ?

อับดุลนบี: แต่ว่บรรดาผู้ทีขอคู่อัจจากมะลาอิกะฮ์และบรรดานบีนนั้นไม่ได้เป็นกาฟิรด้วยเหตุดังกล่าว หากแต่พวกเขาเป็นกาฟิรหลังจากที่พวกเขาเชื่อว่า แท้จริงบรรดามะลาอิกะฮ์นั้นเป็นบุตรสาวของอัลลอฮ์ และนบีฮันนั้นเป็นบุตรของอัลลอฮ์ แต่พวกเรามิได้กล่าวว่า อับดุลกอติรเป็นบุตรของอัลลอฮ์ หรือ ชัยนัับเป็นบุตรสาวของอัลลอฮ์

อับดุลลอฮ์: เกี่ยวกับการพาดพิงลูกต่ออัลลอฮ์นั้นเป็นชิริกอีกประเภทหนึ่งต่างหาก อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا ۝٣﴾ ความว่ “จงกล่าวเถิด มุหัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง” (อัล-อิคลาษ 1-2)

(อัล-อะหัด : คือผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และ อัล-เศาะมัด คือ ผู้ที่เรามุ่งหมายในการขอสิ่งต่างๆ) ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิเสธสิ่งนี้ถือว่าเป็นกาฟิรแม้ว่าเขาจะไม่ปฏิเสธข้อเท็จจริงในท้ายสุเราะฮ์ก็ตาม และอัลลอฮ์ก็ยังได้ตรัสว่า

﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَيْلَا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾ ความว่า “อัลลอฮ์มีได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นบุตรและไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขา ก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์” (อัล-มุฮิมมูน 91)

ดังนั้น เห็นได้ว่าพระองค์ได้ทรงแยกกระหว่างการเป็นกาฟิรสองประเภทนี้ และหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้เพิ่มเติมอีกเช่นก้นคือ แท้จริงบรรดากาฟิรที่ได้ทำการขออู้อ์ต่อ อัล-ลาต ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาชนชาวศอลิหนันพวกเขาก็มิได้คิดว่า อัล-ลาต เป็นบุตรของอัลลอฮ์แต่อย่างใดไม่ และกาฟิรที่บูชาญินก็มีได้คิดว่าญินนั้นเป็นบุตรของอัลลอฮ์ และบรรดาอูละมาอ์ในมัซฮับทั้งสี่ต่างก็ได้อธิบายในเรื่อง (บัญญัติว่าด้วยการเป็นมูรตัด) ว่า แท้จริงมุสลิมนั้นหากเขาได้อ้างว่าอัลลอฮ์นั้นมีบุตรแล้วไซ้ร ก็ถือว่าเขาได้เป็นมูรตัดแล้ว และหากเขาทำการชริกต่ออัลลอฮ์ แน่นอนเขาก็เป็นมูรตัดเช่นกัน โดยที่พวกเขาได้แยกกระหว่างกัฟรสองประเภทนี้

อับดุลนบี: แต่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ความว่า “พึงทราบเถิด แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ” (ยูนูส 62)

อับดุลลอฮ์: เรายังเชื่อว่านั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเราก็กล่าวเช่นนั้นเหมือนกัน หากแต่พวกเขาจะต้องไม่ถูกอิวาอะฮ์ และเราไม่ได้ปฏิเสธในเรื่องเหล่านี้โดยนอกจากในประเด็นการทำอิบาดะฮ์ต่อพวกเขาพร้อมกับอัลลอฮ์ และการให้สิทธิแก่พวกเขาจนเทียบเคียงเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ หาไม่แล้ว ย่อมเป็นสิ่งวาญิบ(จำเป็น)ที่ท่านจะต้องรักพวกเขาและทำตามพวกเขา และยอมรับในกระโจมตของพวกเขา และไม่มีผู้ใดปฏิเสธกระโจมตของพวกเขานอกจากบรรดาพวกบิดอะฮ์ที่อูตริท่านั้น และศาสนาของอัลลอฮ์นั้นเป็นศาสนาแห่งสายกลางระหว่างสองกลุ่มและเป็นทางนำระหว่างสองทางที่หลงผิด และเป็นสิ่งเที่ยงแท้ที่กั้นระหว่างสองสิ่งจอมปลอม

อับดุลนบี: บรรดากาฟิรที่อัลกุรอานได้ประทานลงมายังพวกเขานั้น พวกเขาไม่ได้กล่าวปฏิญาณว่า ลาคิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การบูชานอกจากอัลลอฮ์) และพวกเขายังปฏิเสธท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์จะส่งผู้รับใช้) และพวกเขายังปฏิเสธการฟื้นคืนในวันกิยามะฮ์ และกล่าวเท็จต่ออัลกุรอาน และพวกเขายังกล่าวหาอัลกุรอานว่าเป็นไสยศาสตร์ ขณะที่เรานั้นเชื่อและปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์และมุหัมมัดนั้นเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และเรายังเชื่อในอัลกุรอาน และเราศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์ และเราทำการละหมาด และเราถือศีลอด เช่นนี้แล้ว ท่านยังเปรียบเราเหมือนกับพวกเขาได้อย่างไรกัน ?

อับดุลลอฮ์: แต่ทว่าบรรดาไม่มีการเห็นขัดแย้งระหว่างอูละมาอ์ว่า ชายผู้หนึ่งหากเขาเชื่อในท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์จะส่งผู้รับใช้) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและไม่เชื่อท่านในอีกบางสิ่งบางอย่าง แน่นอนว่าชายผู้นี้ตกเป็นกาฟิรและเขายังคงไม่ได้เข้ารับอิสลาม เช่นเดียวกันกับผู้ที่ศรัทธาต่ออัลกุรอานเพียงบางส่วนและปฏิเสธอีกบางส่วน ดังเช่นผู้ที่ยอมรับในเตอาฮีดแต่ปฏิเสธการละหมาด หรือมีความศรัทธาในหลักเตอาฮีดและทำการละหมาดแต่ปฏิเสธในเรื่องของชะกาต หรือยอมรับในสิ่งที่กล่าวมานั้นทั้งหมดแต่ปฏิเสธในเรื่องการถือศีลอด หรือยอมรับทั้งหมดแต่ปฏิเสธในเรื่องของการทำหัจญ์ เป็นต้น ในสมัยท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์จะส่งผู้รับใช้) นั้นได้มีคนบางส่วนที่ไม่ยอมรับการทำหัจญ์ อัลลอฮ์จึงได้ประทานอา

ยะฮ์แก่พวกเขาว่า ﴿ وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ ความว่า “และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีเหนือมนุษย์นั้น คือการที่พวกเขาต้องมุ่งสู่พิธีการหัจญ์ ณ

กะออะฮฺ สำหรับผู้ที่สามารถหาหนทางไปได้ และผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮฺนั้นมันมีพระองค์ไม่ทรงพึงพิงสรรพสิ่งทั้งหลาย” (อาล อิมรอน 97)

และหากเขาปฏิเสธวันกิยามะฮฺเขาก็ตกเป็นกาฟิรตามทัศนะของอุลามาอ์ทั้งหมดอย่างเป็นเอกฉันท์ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ อัลลอฮฺจึงได้กำชับอย่างชัดเจนในอัลกุรอานว่า แท้จริงผู้ใดที่มีความศรัทธาในบางส่วนของและปฏิเสธอีกบางส่วนแน่นอนว่าเขาเป็นกาฟิรอย่างไม่ต้องสงสัย และทรงได้สั่งให้รับอิสลามทั้งหมด และผู้ใดที่นำเอาส่วนหนึ่งและปฏิเสธอีกส่วนหนึ่งเช่นนี้แล้วเขาก็ยังเป็นกาฟิร แล้วท่านเองยอมรับหรือไม่ว่าใครที่รับเอาอิสลามไปส่วนหนึ่งและปฏิเสธอีกส่วนหนึ่งเขาก็เป็นกาฟิร ?

อับดุลนบี: แน่แน่นอน ฉันยอมรับในเรื่องนี้ดี เพราะมันเห็นอย่างแจ่มชัดในอัลกุรอาน

อับดุลลอฮฺ: ดังนั้น หากท่านยืนยันว่าผู้ใดที่เชื่อท่านนบีเฉพาะบางเรื่องขณะเดียวกันเขาปฏิเสธว่าการละหมาดนั้นเป็นวาญิบ หรือหากเขามีความศรัทธาในทุกเรื่องยกเว้นในเรื่องวันกิยามะฮฺ เขาย่อมเป็นกาฟิรตามความเห็นพ้องต้องกันของบรรดาอุลามาอ์ และอัลกุรอานก็ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ตามที่เราได้เคยกล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจงทราบเถิดว่า เตาฮีดหรือการยึดมั่นในเอกภาพของอัลลอฮฺนั้นเป็นบัญญัติหลักที่ยิ่งใหญ่สำคัญที่สุดซึ่งท่านนบี (ﷺ) ได้นำมา และเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าการละหมาด ซะกาตและหัจญ์ เหตุไฉนเล่าที่คนผู้หนึ่งซึ่งปฏิเสธบทบัญญัติอันหนึ่งอันใดจากที่กล่าวมานี้ได้ตกเป็นกาฟิร แม้ว่าเขาจะทำทุกอย่างตามที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้นำมา แต่คนที่ปฏิเสธเตาฮีดซึ่งเป็นบัญญัติหลักของศาสนาแห่งบรรดารอซูลทั้งหมดกลับไม่เป็นกาฟิร! สُبْحَانَ اللَّهِ! เป็นเรื่องโง่เขลาที่น่าประหลาดยิ่งนัก!

และจงสังเกตดูบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านรอซูล (ﷺ) เมื่อครั้งที่พวกเขาได้สู้รบกับชนเผ่าบะนี หะนีฟะฮฺ ซึ่งได้เข้ารับอิสลามกับท่านนบี (ﷺ) และพวกเขายังกล่าวปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺและมุฮัมมัดนั้นเป็นรอซูลของอัลลอฮฺ พร้อมทั้งยังได้ทำการละหมาดและทำการอะซานด้วย

อับดุลนบี: แต่พวกเขาปฏิญาณและเชื่อว่า มุฮัมมัดละมะฮฺ นั้นเป็นนบี แต่เราเชื่อว่ามีนบีหลังจากท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) อีกแล้ว

อับดุลลอฮฺ: แต่พวกท่านกลับยกระดับเหล่าศอลิฮีนบางคน ไม่ว่าจะ เป็นนบี หรือมะลาอิกะฮฺ หรือเศาะหาบะฮฺ หรือคนอื่น ๆ เทียบเท่ากับระดับของอัลลอฮฺผู้ทรงครอบครองชั้นฟ้าและแผ่นดิน แล้วถ้าหากว่าผู้ที่ยกระดับชายคนหนึ่งให้เทียบเท่าท่านนบียังถือว่าเป็นกาฟิร และยิ่งถือว่าเป็นเลวและทรยศสินของเขาเป็นที่อนุญาตแล้ว แน่แน่นอนว่า ผู้ที่ยกระดับให้เขาเท่าเทียมกับอัลลอฮฺย่อมสมควรยิ่งกว่าอีกทีที่จะถือว่าเป็นกาฟิร และเช่นเดียวกันกับผู้ที่ท่านอะลี (رضي الله عنه) ได้ทำการเผาพวกเขาด้วยไฟ ทุกคนต่างก็อ้างว่าตัวเองเป็นมุสลิมทั้งสิ้น และพวกเขาต่างก็เป็นสหายของท่านอะลี (رضي الله عنه) และได้ศึกษาความรู้จากบรรดาเศาะหาบะฮฺ หากแต่พวกเขาศรัทธาต่อท่านอะลีเหมือนที่พวกท่านศรัทธาต่ออับดุลกอดิรและคนอื่น ๆ เช่นนี้แล้ว ทำไมบรรดาเศาะหาบะฮฺต่างเห็นพ้องกันว่าให้ทำการต่อสู้กับพวกเขาและถือว่าพวกเขาเป็นกาฟิร ? ท่านคิดหรือว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺจะกล่าวอ้างหาว่าคนมุสลิมผู้นั้นเป็นกาฟิร ? หรือท่านคิดว่า การศรัทธาต่อสัจยัตที่ท่านควรวนุษาและบุคคลที่เสมือนกับเขานั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่เสียหายอะไร แต่คนที่ศรัทธาต่ออะลี (رضي الله عنه) เยี่ยงนั้นกลับเป็นกาฟิร ? และอาจจะตอบได้อีกว่า ถ้าหากเราพูดว่า คนรุ่นก่อนนั้นไม่ได้เป็นกาฟิรเว้นแต่เพราะพวกเขาได้นำการชิริกรไปรวมกับการปฏิเสธท่านรอซูล (ﷺ) และอัลกุรอาน และปฏิเสธวันกิยามะฮฺและอื่นๆ ถ้าเป็นเช่นที่กล่าวมานี้จริงๆ แล้วอะไรคือความหมายในหัวข้อที่บรรดาอุลามาอ์ในทุกๆ มัซฮับได้กำหนดขึ้นว่า “บัญญัติว่าด้วยการเป็นมูรตัด” ซึ่งก็คือมุสลิมคนหนึ่งที่ได้เป็นกาฟิรหลังจากที่รับอิสลาม หลังจากนั้นบรรดาอุลามาอ์ก็ได้ยกกรณีต่างๆ หลายเรื่อง ซึ่งทุกๆ อย่างนั้นถ้าใครประพฤติปฏิบัติก็จะทำให้เขาเป็นกาฟิรออกไปจากอิสลาม อุละมาอ์เหล่านี้ได้ยก

แม้กระทั่งเรื่องเล็กน้อยซึ่งหากผู้ใดไปกระทำก็จะกลายเป็นกาฟิร เช่น ประโยคหนึ่งที่ทำให้อัลลอฮฺพิโรธซึ่งได้กล่าวด้วยลิ้นโดยไม่ได้คิดในใจตามที่พูด หรือกล่าวประโยคที่ว่าออกมาในลักษณะของการล้อเลียนหรือหยอกล้อ และเช่นเดียวกันกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺได้กล่าวถึงพวกเขาว่า

﴿قُلْ يَا آلِهَةَ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ (อัล-อังกะอูษ) ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า **ต่ออัลลอฮฺและบรรดาโองการของพระองค์และรอซูลของพระองค์ กระนั้นหรือที่พวกท่านเย้ยหยันกัน**” (อัล-เตาบะฮฺ 65-66)

ดังนั้น ผู้คนเหล่านี้ อัลลอฮฺได้ประกาศอย่างชัดเจนว่าเป็นกาฟิรหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธา ทั้งๆ ที่พวกเขาอยู่พร้อมกับท่านนบี (ﷺ) ในสมรภูมิตะบูก ซึ่งพวกเขาได้กล่าวประโยคบางประโยคด้วยความล้อเล่นเท่านั้น

และอาจจะกล่าวอธิบายตอบได้อีกเช่นกัน โดยอาศัยเรื่องราวบอกเล่าเกี่ยวกับบনীฮฺรออิลใน ขณะที่พวกเขามีศาสนาคำถามและความเข้าใจอย่างชัดเจน แล้วพวกเขาก็ได้กล่าวต่อบনীมุซอว่า ﴿أَجْعَلْنَا لَهَا﴾ ความว่า “**โอ้มุซอ! จงให้มีขึ้น แก่พวกเราด้วยเถิด สิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง**” (อัล-อะฮฺรอฟ 138)

และการกล่าวของผู้คนกลุ่มหนึ่งในบรรดาเศาะหาบะฮฺว่า “โอ้ท่านนบี ได้โปรดกำหนดสิ่งที่เราจะใช้ขอความจำเริญ เหมือนกับต้นไม้ ชาติ อันวาฏ ด้วยเถิด” ท่านนบีจึงได้กล่าวสาบานว่า นี่เป็นคำพูดเหมือนกับบনীฮฺรออิลที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ﴿أَجْعَلْنَا لَهَا كَمَا لَهُمَّ آيَةٌ﴾ ความว่า “**โอ้มุซอ! จงให้มีขึ้น แก่พวกเราด้วยเถิด สิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเรามีสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะ**” (อัล-อะฮฺรอฟ 138)

อับดุลนบี: แต่เหล่าบনীฮฺรออิลและผู้คนที่ขอจากท่านนบี (ﷺ) ให้กำหนดชาติ อันวาฏ ดังกล่าวนั้น ไม่ได้ตกเป็นกาฟิรด้วยเหตุนี้

อับดุลลอฮฺ: คำตอบก็คือ เพราะบনীฮฺรออิลและผู้คนที่ขอจากนบี (ﷺ) นั้น พวกเขามีได้กระทำอย่างที่ขอ ซึ่งถ้าหากพวกเขากระทำเช่นนั้นแน่นอนว่าพวกเขาจะต้องตกเป็นกาฟิร และผู้คนที่ท่านนบี (ﷺ) ได้ห้ามปรามพวกเขานั้น หากพวกเขาไม่เชื่อฟังและยังทำตามหัวใจพวกเขาต้องการ ด้วยการสักการะ ชาติ อันวาฏ แน่แน่นอนว่าพวกเขาย่อมต้องตกเป็นกาฟิร

อับดุลนบี: แต่ฉันยังมีปัญหาอีกอย่าง นั่นคือเรื่องราวของอุซามะฮฺ บิน ซัยดฺ เราะฎียัลลอฮฺอันฮูมา ในช่วงที่เขาได้ทำการฆ่าชายผู้หนึ่งที่ได้กล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ แล้วท่านนบี (ﷺ) ก็ปฏิเสธการกระทำของเขา พร้อมกับกล่าวว่า ﴿يَا أُسَمَةُ أَقْتَلْتُمْ بَعْدَ مَا عَلِمْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ความว่า “**โอ้อุซามะฮฺ เจ้าได้ฆ่าเขาหลังจากที่เขากล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ กระนั้นหรือ?**” (อัล-บุคอรี) และเช่นเดียวกับคำกล่าวของท่านนบี (ﷺ) ที่ว่า ﴿أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ความว่า “**ฉันได้ถูกสั่งให้ต่อสู้กับผู้คนจนกระทั่งพวกเขาขอมากล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ**” (มุสลิม) เช่นนี้แล้ว ฉันจะรวมระหว่างที่ท่านพูดกับหะดีษสองหะดีษนี้อย่างไรกัน? ขอท่านช่วยชี้แนะฉันด้วยเถิด แล้วขออัลลอฮฺทรงชี้แนะท่านเป็นการตอบแทน

อับดุลลอฮฺ: เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า แท้จริงท่านนบี (ﷺ) ได้ต่อสู้กับชาวยะฮูดและจับพวกเขาเป็นเชลยทั้งที่พวกเขากล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ และเศาะหาบะฮฺของท่านได้เข้าต่อสู้กับ บনীหะนีฟะฮฺ ซึ่งพวกเขาก็ได้ปฏิเสธว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺและท่านนบีเป็นรอซูลของพระองค์ พร้อมกับนี่พวกเขายังทำการละหมาดและได้ทำการเชิญชวนสู่อิสลาม เช่นเดียวกันกับบรรดาคนที่ท่านอะลี (رضي الله عنه) ได้ทำการเผาพวกเขา และท่านเองก็ยอมรับว่าผู้ที่ปฏิเสธวันกียามะฮฺก็ถือว่าเป็นกาฟิรและอนุญาตให้ประหารพวกเขาแม้ว่าเขาจะกล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ และผู้ที่ปฏิเสธส่วนหนึ่งของหลักกฏอิสลามก็ถือว่าเป็นกาฟิรและต้องถูกประหารแม้ว่าเขาจะกล่าวคำปฏิญาณนั้นก็ตามที เช่นนี้แล้วจะเป็นไปได้หรือ ในขณะที่เขาปฏิเสธ

บางอย่างในเรื่องที่เล็กน้อยเขาจะตกเป็นกาฟิรและคำปฏิญาณไม่ได้มีประโยชน์ใดๆ ต่อเขา แต่เมื่อเขาปฏิเสธเตฮิดอันเป็นรากฐานและคำสอนหลักในศาสนาของบรรดาราซูลแล้วเขากลับไม่เป็นอะไร!? บางที่ท่านอาจจะไม่เข้าใจถึงความหมายของหะดีษเหล่านี้

ในส่วนของหะดีษอุสมามะฮ์ฮุนั้น แท้จริง ที่เขาได้ทำการฆ่าชายผู้หนึ่งที่อ้างว่าตนเป็นอิสลามนั้น เพราะเขาคิดว่าชายผู้นั้นไม่ได้กล่าวเช่นนั้นเว้นแต่เพราะกลัวจะเกิดอันตรายในชีวิตและทรัพย์สินของเขา ซึ่งสำหรับคนที่แสดงตนว่าเป็นอิสลามนั้นจำเป็นที่จะต้องละเว้นจากการทำร้ายเขา จนกว่าจะมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนที่บ่งชี้ว่าขัดกับสิ่งที่เขากล่าวออกมา อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرًا وَاصِرًا سَبِيلَ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ ความว่า **“ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าตีทัพต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ ก็จงตรวจสอบให้ประจักษ์ชัดเสียก่อน”** (อัน-นิสาฮ์ 94)

หมายความว่า จงไตร่ตรองและตรวจสอบให้แน่ชัด ดังนั้นอายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นว่าจำเป็นละเว้นจากเขาก่อนและต้องตรวจสอบให้แน่ใจ เมื่อผลออกมาอย่างชัดเจนเมื่อใดว่าเขามีความขัดแย้งกับอิสลามแล้วจึงลงมือประหารชีวิตเขาได้ เนื่องจากอัลลอฮฺได้กล่าวว่า ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ และหากว่าไม่ได้กระทำการประหาร ด้วยเหตุที่เขาผู้นั้นได้กล่าวคำนั้นเพียงเหตุเดียว แน่แน่นอนว่าคำสั่งที่ใช้ให้ตรวจสอบก็ไม่มี ความหมายหรือประโยชน์ใดๆ ที่ต้องระบุไว้ด้วย

และอีกหะดีษหนึ่งก็เช่นเดียวกัน ความหมายของมันก็อธิบายตามความหมายที่เราได้กล่าวไว้แล้ว แท้จริง ผู้ใดก็ตามที่แสดงตนเองว่าเป็นผู้ศรัทธาในอิสลามจำเป็นจะต้องละเว้นจากเขานอกเสียจากว่ามีหลักฐานที่ชี้ชัดถึงการขัดของเขาต่ออิสลาม หลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ ท่านรอซูล (ﷺ) ผู้ซึ่งที่ได้กล่าวว่า «؟الله لا إله إلا الله» ความว่า **“โอ้ อุสมามะฮ์ เจ้าได้ฆ่าเขาหลังจากที่เขา กล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ กระจันหรือ?”** (อัล-บุคอรีฮ์)

และ «أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله» ความว่า **“ฉันได้ถูกสั่งให้ต่อสู้กับผู้คนจนกระทั่งพวกเขาอมกล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ”** (มุสลิม)

คือรอซูลคนเดียวกันที่ได้กล่าวเกี่ยวกับพวก เคาะวาริจญ์ ว่า «أينما لقيتموهم فاقتلوهم» ความว่า **“ไม่ว่าพวกท่านพบเจอพวกเขาที่ไหน ขอให้พวกท่านทำการประหารประหารพวกเขาเสีย”** (อัล-บุคอรีฮ์) ทั้งๆ ที่พวกเคาะวาริจญ์เหล่านั้นเป็นกลุ่มคนที่ทำการอบิดะฮ์และกล่าวตะฮ์ลีล ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ มากที่สุดแม้กระทั่งบรรดาเคาะวาบะฮ์ก็ยิ่งได้ดูถูกตัวเองเมื่อเห็นและเทียบกับการทำอบิดะฮ์ของคนเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาเองก็ได้รำเรียนมาจากบรรดาเคาะวาบะฮ์อีกด้วย ถึงกระนั้นประโยค ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ ก็ไม่อาจให้ประโยชน์แก่พวกเขา หรือการขยันทำอบิดะฮ์ หรือแม้แต่การอ้างว่าตัวเองเป็นมุสลิมก็ไม่มีประโยชน์ที่สามารถระงับการประหารพวกเขาได้

เนื่องจากการแสดงตนที่ปรากฏว่าขัดแย้งต่อหลักบัญญัติอิสลามนั่นเอง

อับดุลนบี: แล้วท่านจะตอบว่าอย่างไรเกี่ยวกับหะดีษท่านนบี (ﷺ) ที่ว่า แท้จริงบรรดาผู้คนในวันกิยามะฮ์ตวงได้ขอความช่วยเหลือจากนบีอาดัม หลังจากนั้นก็นบีนูหฺ หลังจากนั้นก็นบีมูฮัมมัด หลังจากนั้นก็นบีมูซา หลังจากนั้นก็นบีมูซา แล้วทุกท่านต่างปฏิเสธทั้งสิ้น จนกระทั่งมาถึงท่าน รอซูล (ﷺ) ? หะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่าการขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ถือว่าเป็นซิริก

อับดุลลอฮ์: นี่เป็นความลับสนของท่านเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของเรื่องนี้ เพราะในความเป็นจริงนั้น การขอความช่วยเหลือจากมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในเรื่องที่เขาสามารถช่วยได้นั้น เราไม่เคยปฏิเสธ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวว่า ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ความว่า **“แล้วคนที่มาจากพวกพ้องของเขาก็ได้ร้องขอความช่วยเหลือมูซา เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา”** (อัล-เกาะศ็อส 15)

เช่นเดียวกับที่ผู้คนจะขอความช่วยเหลือจากพวกพ้องในเรื่องการรบและเรื่องอื่น ๆ ที่มนุษย์สามารถทำได้ หากแต่เราต่อต้านและปฏิเสธการขอความช่วยเหลือในรูปของการทำอิบาดะฮ์ที่พวกเขากระทำกันอยู่ ณ สุสานของบรรดาศาสนิกชน หรือในขณะที่พวกเขาไม่ได้อยู่ต่อหน้า และในเรื่องต่างๆ ที่พวกเขามีอาการกระทำได้นอกจากกับอัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้น การที่ผู้คนต่างขอความช่วยเหลือจากบรรดานบีในวันกิยามะฮ์นั้น ก็เพื่อต้องการให้พวกท่านวอนขอจากอัลลอฮ์เพื่อให้พระองค์ทรงดำเนินการสอบสวนมวลมนุษย์ เพื่อที่บรรดาชนชาวสวรรค์จะได้คลายจากความโกลาหลของการรอคอยต่อหน้าพระองค์

นี่เป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ในโลกนี้และอาคิเราะฮ์ ด้วยการที่ท่านเข้าไปหาผู้ที่ศอลิหฺ ซึ่งนั่งอยู่กับท่านและสามารถรับฟังความทุกข์ของท่านได้ แล้วท่านก็บอกกับเขาว่า “ขอท่านจงขอพรต่ออัลลอฮ์ให้กับฉันด้วยเถิด” เหมือนที่เศาะหาบะฮ์ของท่านรอซูล (ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) ได้ขอจากท่านขณะที่ท่านยังมีชีวิต ส่วนการขอหลังจากท่านเสียชีวิตนั้นเป็นสิ่งที่ห้ามอย่างเด็ดขาด เศาะหาบะฮ์ไม่เคยขอจากท่าน ณ สุสานของท่านเลย บรรดาศาสนิกชนต่างก็ปฏิเสธและต่อต้านผู้ใดก็ตามที่ตั้งใจไปขอพรจากอัลลอฮ์ ณ สุสานของท่าน!

อัปดุลนบิ: แล้วท่านคิดยังไปกับเรื่องราวของนบีอิบรอฮีม عليه السلام ขณะที่ท่านถูกโยนลงไปในกองไฟ ซึ่งมะลาอิกะฮ์ญิบรีล عليه السلام ก็ได้ปรากฏขึ้นกลางอากาศแล้วกล่าวว่า “ท่านประสงค์สิ่งใดหรือไม่?” แล้วนบีอิบรอฮีม عليه السلام ก็กล่าวว่า “ถ้าหากจากท่านแล้ว แน่แน่นอนว่าไม่” ซึ่งหากการขอความช่วยเหลือจากท่านญิบรีลเป็นซิริก แน่แน่นอนว่าญิบรีลคงไม่เสนอให้ท่านนบีอิบรอฮีม ?

อัปดุลลอฮ์: ความคลุมเครือนี้เป็นชนิดเดียวกันกับความคลุมเครืออันแรก รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ถูกเล่าผ่านสายสืบที่ไม่ถูกต้อง และถ้าหากเราอนุมานว่าสายสืบของมันถูกต้องแล้วละก็ เราสามารถอธิบายว่า แท้จริงญิบรีล عليه السلام ได้เสนอแก่ท่านนบีอิบรอฮีมในสิ่งที่ท่านญิบรีลมีความสามารถกระทำให้ได้ เนื่องจากญิบรีลนั้นเป็นบุคคลที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿عَلَّمَهُ سُبُطَ الْغَوَىٰ﴾ ความว่า “ได้สอนแก่เขาโดยผู้ที่ทรงพลังอันแข็งแกร่ง” (อิน-นัจม 5)

ซึ่งหากอัลลอฮ์ได้ทรงอนุญาตให้ท่านรับเอาไฟจากนบีอิบรอฮีมและสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะบนพื้นดินภูเขาหรือบนๆ ท่าน แล้วให้ขว้างไปยังทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก แน่แน่นอนมันย่อมเป็นสิ่งที่ง่ายนักสำหรับท่าน นี่เป็นเสมือนกับมหาเศรษฐีพบเจอชายผู้ยากไร้แล้วเสนอความช่วยเหลือให้เขาเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของชายผู้นั้น แล้วชายผู้นั้นก็ปฏิเสธความช่วยเหลือจากชายดังกล่าวและอดทนกระทั่งอัลลอฮ์ได้มอบบริษักรักให้โดยที่เขาไม่ต้องไปพึ่งพาใคร แล้วไหนละที่ว่าเป็นการขอความช่วยเหลือแบบอิบาดะฮ์และเป็นซิริกเหมือนกับที่ท่านกำลังกระทำอยู่นี้!

และขอจงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงบรรดาชนรุ่นแรกที่อัลลอฮ์ได้ส่งท่านนบี (ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) นั้นได้กระทำการซิริกซึ่งเขากว่าซิริกที่ชนรุ่นเรากระทำอยู่เสียอีก นั่นก็เพราะเหตุผลสามข้อ :

1. ชนรุ่นแรกนั้นพวกเขาจะไม่ทำการซิริกต่ออัลลอฮ์นอกเสียจากช่วงที่สุขสบาย ส่วนเวลาที่ทุกข์ยากลำบากพวกเขาจะภักดีและศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ดังหลักฐานจากอัลกรุอานที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿فَإِذَا رَكَعُوا فِي لَفْئِكَ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الدِّينِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ ความว่า “ดังนั้นเมื่อพวกเขาซืนขีเรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์โดยเป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก แล้วพวกเขาที่ตั้งภาคีต่อพระองค์” (อัล-อันกะบุด 65)

﴿وَإِذْ غَشِيَهُمْ مَوجٌ كَالظُّلُمِ اللَّيْلِ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْبُرْجُ فَقَالُوا لِمَنْ هَذَا وَمِمَّ جَاءَهُمْ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْبُرْجُ فَقَالُوا لِمَنْ هَذَا وَمِمَّ جَاءَهُمْ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْبُرْجُ فَقَالُوا لِمَنْ هَذَا وَمِمَّ جَاءَهُمْ﴾ ความว่า “และเมื่อลูกคลื่นซัด มาท่วมมิตตัวพวกเขาคล้ายฟาที่ครอบคลุม พวกเขาวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบก ในหมู่พวกเขาก็มีผู้ที่บกพร่อง และไม่มีใครที่ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรานอกเสียจากทุกผู้ทรยศผู้เนรคุณ” (ลูกมาน 32)

อย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน” (อัล-เตาบะฮ์ 66)

และเมื่อท่านได้ทราบว่ามีคนที่ได้ต่อสู้กับพวกโรมพร้อมกับท่านรอซูล (คืออัลลอฮฺ) ได้กลายเป็นกาฟิรด้วยเหตุที่พวกเขาได้กล่าวประโยคคำพูดแค่ประโยคเดียวด้วยความสนุกสนานและหยอกล้อกัน ท่านก็สามารถที่จะเข้าใจได้ว่า ผู้ที่กล่าวคำพูดที่ทำให้ตกเป็นกาฟิรหรือกระทำความผิดกรรมกฏฟุรออกมา ด้วยเหตุที่กล่าวจะสูญเสียชีวิตหรือยศหรือตำแหน่ง หรือต้องการเอาใจผู้อื่นนั้น ย่อมหนักยิ่งกว่าผู้ที่พูดด้วยการหยอกล้อ เพราะปกติแล้วผู้ที่หยอกล้อนั้นเขาไม่ได้มีเจตนาในใจกับสิ่งที่เขากล่าวมากกว่าเพื่อที่จะให้ผู้อื่นขบขันเท่านั้น หากแต่ผู้ที่พูดในสิ่งที่ทำให้เป็นกาฟิรหรือกระทำความผิดแห่งกฏฟุรเพราะความกลัวหรือต้องการสิ่งที่อยู่กับมัจลุกลแล้ว แท้จริงเขายอมได้เสียกับคำมั่นสัญญาที่ซัยฎอนได้พูดไว้ นั่นคือ ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ ความว่า “ซัยฎอนนั้น มันจะขู่พวกเจ้าให้กลัวความยากจนและจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 288)

และแสดงว่าเขาได้กล่าวการข่มขู่ของซัยฎอนแล้ว ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ ความว่า “แต่จริงซัยฎอนนั้นได้แต่ข่มขู่เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น” (อาล อิมรอน 175)

และเขากลับไม่เชื่อถึงคำมั่นสัญญาของอัลลอฮฺที่ว่า ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا﴾ ความว่า “และอัลลอฮฺนั้น ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าไว้ซึ่งการอภัยโทษ และความกรุณาจากพระองค์” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 268)

และเขาก็ไม่ได้กล่าวการเตือนของอัลลอฮฺผู้เกรียงไกรที่ว่า ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ความว่า “ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด” (อาล อิมรอน 175)

เช่นนี้แล้ว เขาสมควรที่จะเป็นวะลีของอัลลอฮฺหรือเป็นหนึ่งในวะลีของซัยฎอนกันแน่ ?

ส่วนอายะฮ์ที่สองนั้น ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﴿قُلْ﴾ ว่า

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

ความว่า “ ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺหลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว(เขาจะได้รับ ความกริ้วจากอัลลอฮฺ) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้ง ๆ ที่หัวใจของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา แต่ผู้ใดเปิดห้วงอกของเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับ ความกริ้วจากอัลลอฮฺ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์” (อัน-นะหฺล 106)

อัลลอฮฺไม่ได้ทรงอนุโลมให้กับพวกเขาเหล่านี้ นอกเสียจากผู้ที่กล่าวออกไปด้วยความไม่เต็มใจในขณะที่ยังคงยึดมั่นอยู่กับการศรัทธา ส่วนคนอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ แท้จริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นคนกาฟิรหลังจากที่มีการศรัทธา แม้ว่าเขาจะทำเช่นนั้นเพราะความกลัว หรือความละโมภ หรือเพื่อเอาใจคนอื่น หรือเพราะปกป้องบ้านเมืองของตน หรือครอบครัว หรือทรัพย์สินหรือกระทำความเพื่อความสนุกและหยอกล้อก็ตาม หรือเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ จากที่กล่าวมานี้ โดยยกเว้นเฉพาะผู้ที่ถูกบังคับให้กระทำเท่านั้น เนื่องจากอายะฮ์ได้บ่งชี้ว่าแท้จริงมนุษย์จะถูกบังคับได้เฉพาะในการกระทำและคำพูดเท่านั้น ส่วนจิตใจนั้นไม่มีใครที่สามารถจะบังคับใจของเขาได้ และอัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَلَّ اللَّهُ لَاجِهِي الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ความว่า “ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และแท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา” (อัน-นะหฺล 107)

ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงชี้ชัดให้เห็นว่า แท้จริงการลงโทษที่ถูกกล่าวถึงนั้นไม่ใช่เพราะมาจากความเชื่อหรือศรัทธา หรือความโง่เขลาหรือการเกลียดชังต่อศาสนา หรือเพราะชอบที่จะเป็นกฏฟุร หากแต่สาเหตุนั้นก็เพราะการที่เขามีโชคลาภส่วนหนึ่งที่ได้จากโลกดุนยานี้ แล้วเขาก็ให้ความสำคัญกับมันมากกว่าศาสนาของเขานั่นเอง อัลลอฮฺจะอุมั

และหลังจากที่เราสนทนากันทั้งหมดนี้ ท่านไม่รู้สึกตระหนกที่จะกลับใจเตาบัตต่ออัลลอฮ์ และละทิ้งในสิ่งที่ท่านเป็นอยู่บ้างหรือ เนื่องจากประเด็นนี้ก็อย่างที่ท่านได้ทราบมาแล้วว่ามันอันตรายมาก และไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กๆและเล่นๆ แต่อย่างใดเลย

อับดุลนบี: อัลฮัซมีฟีรุลลอฮ์อัลอะซีมี วะอะตุบอิลัยฮ์ (ฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์และสำนึกผิดต่อพระองค์) และฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การทำอิบาดะฮ์นอกจากพระองค์ และแท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นรอสูลของอัลลอฮ์ และแท้จริงฉันขอปฏิเสธจากทุกสิ่งที่ฉันเคยอิบาดะฮ์นอกจากพระองค์ และฉันขอพรจากอัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอนุโลมให้แก่ฉันในสิ่งที่ได้ผ่านไป แล้วขอพระองค์ทรงลบล้างมันออกไปจากตัวฉัน และให้ฉันอยู่ในความเอ็นดูและความเมตตาของพระองค์ และขอพระองค์ทรงให้ฉันยืนหยัดบนเตาบัตที่เที่ยงแท้ กระทั่งวันที่ฉันจะได้พบกับพระองค์ และขอพระองค์ทรงตอบแทนความดีงามของท่าน ให้อับดุลลอฮ์ ในขณะที่หุสซัยน์ของท่านครั้งนี้ เพราะแท้จริงศาสนาคือการตักเตือน และขอพระองค์ทรงตอบแทนในสิ่งที่ท่านได้หักห้ามสิ่งไม่ดีที่ฉันเป็นอยู่ นั่นคือการที่ฉันตั้งชื่อว่า อับดุลนบี และฉันขอบอกให้ท่านทราบตอนนี้เลยว่าฉันขอเปลี่ยนชื่อของฉันแล้วให้เป็น อับดุลเราะห์มาน และขอพระองค์ทรงตอบแทนท่านที่ได้หักห้ามฉันจากมุกัรริบที่ซ่อนเร้นในส่วนลึกของฉัน นั่นคือความเชื่อที่หลงผิด ที่หากฉันไปพบกับอัลลอฮ์ในสภาพที่เป็นอยู่เช่นนี้แน่นอนว่าฉันคงจะไม่ประสบความสำเร็จตลอดไป แต่ว่าฉันอยากจะขอจากท่านเป็นการขอครั้งสุดท้ายโดยอยากให้ท่านบอกฉันถึงสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงเข้าใจผิดๆ ว่ามีอะไรบ้าง

อับดุลลอฮ์: ไม่มีปัญหา ขอท่านจงฟังให้ดี :

★ ในประเด็นที่มีความเห็นแย้งต่างๆ ไม่ว่าจะมาจากอัลกุรอานหรือสุนนะฮ์นั้น ขอท่านจงระวังอย่าให้จุดยืนของท่านในเรื่องดังกล่าวคือการปฏิบัติตามสิ่งที่ขัดแย้ง เพื่อต้องการสร้างพิตนะฮ์หรือต้องการตะอูวิล ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีใครที่รู้การตะอูวิลที่ถูกต้องอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และขอให้จุดยืนของท่านเป็นเหมือนดังจุดยืนของผู้คนที่มีความรู้มั่นคง คือผู้คนที่กล่าวในเรื่องที่เป็นมุตะฮาบียะฮ์หรือสิ่งคลุมเครือว่า แท้จริง เราศรัทธาในทุกๆ สิ่งที่มาจากพระเจ้าของเรา และจุดยืนในเรื่องของการขัดแย้งนั้น ให้ทำตามคำกล่าวของท่านรอสูล

(ที่อัลลอฮ์จะ
มีอะฮ์ดีกับ) **«دَعُ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ»** ความว่า **“จงละทิ้งสิ่งที่ท่านสงสัยไปสู่สิ่งที่ชัดเจนสำหรับท่าน”** (บันทึกโดยอะหมัด และอัตติรมิซีย)

«فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِيَبْنِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ» ความว่า **“และผู้ใดที่ป้องกันตัวเองจากสิ่งที่คลุมเครือ แท้จริงเขาได้ทำให้ศาสนาและเกียรติเขานั้นปลอดภัย และผู้ใดที่ตกลงไปสู่หลุมของความคลุมเครือ แท้จริงเขาได้เข้าไปสู่สิ่งที่หะรอมแล้ว”** (บันทึกโดยอัล-บุคอรี และมุสลิม)

«وَالْإِنَّمَا مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ» ความว่า **“และบาปนั้นคือสิ่งที่ท่านรู้สึกคับอยู่ในอกของท่าน และไม่ชอบให้ผู้คนได้เห็นมัน”** (บันทึกโดยมุสลิม)

«اسْتَفْتِ قَلْبَكَ وَاسْتَفْتِ نَفْسَكَ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - الْبُرُءُ مَا ظَمَأْتِ لِيَّهِ النَّفْسُ وَالْإِنَّمَا مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ»

ความว่า **“ท่านจงปรึกษากับใจของท่านและตัวของท่าน (กล่าวเช่นนี้สามครั้ง) แท้จริงความตินั้นคือสิ่งที่ทำให้จิตใจและตัวของท่านรู้สึกสงบนิ่งกับมัน และความช่วนั้นคือสิ่งที่คอยรบกวนจิตใจและเกิดลังเลใจอยู่ในอก แม้ว่าจะมีผู้คนวินิจฉัยให้ท่านเช่นนั้นและให้การปรึกษากับท่านด้วยสิ่งนั้น”** (อะหมัด)

★ ขอท่านจงอย่าได้ทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตักเตือนในสิ่งนี้ด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า **﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾** ความว่า **“เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ใฝ่ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขา”** (อัล-ฟุรกอน 43)

★ ขอบ้านจงอย่าได้ยึดติดกับบุคคล หรือทัศนะ หรือธรรมเนียมที่คนสมัยก่อนเป็นอยู่ เพราะมันจะปิดกั้นระหว่างคนคนหนึ่งกับสัจธรรมที่แท้จริง และแท้จริงสัจธรรมที่เที่ยงแท้ นั้น สำหรับมุอฺมินแล้วมันเป็นเหมือนดังของหายซึ่งเขาค้นหามันอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าเขาจะพบมัน ณ ที่ใดเขาก็มีสิทธิในสิ่งนั้นๆ ยิ่งกว่าใครๆ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُم تَبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لُكَاةَ آبَائِهِمْ لَا يَعْقِلُونَ سَيَأْتِيهِمْ سَيِّئَاتُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

ความว่า “และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมาเถิด พวกเขา ก็กล่าวว่า ‘หามิได้ เราจะปฏิบัติสิ่งที่เราได้พบในบรรดาบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้น ทั้งที่ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยและไม่ได้รับแนวทางอันถูกต้องก็ตามกระนั้นหรือ?’” (อัล-บะเกาะาะฮะฮฺ 170)

★ ขอบ้านจงระวังอย่าได้ทำการเลียนแบบชาวกาฟิรเป็นอันขาด เพราะมันคือตัวหลักในการพาท่านไปสู่โชคร้ายหายนะ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ » ความว่า “ผู้ใดที่เลียนแบบชนกลุ่มหนึ่ง แท้จริงแล้วเขาเป็นหนึ่งในชนกลุ่มนั้นๆ” (อบู ดาวูด)

★ ขอบ้านจงอย่าได้มอบหมายพึ่งพิงต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่า ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ความว่า “และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา” (ฮุก-ฮุอะล้าก 3)

★ ท่านจงอย่าได้เชื่อฟังมีคัลลุกใดก็ตามในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ » ความว่า “ห้ามมีการเชื่อฟังต่อมีคัลลุกผู้ถูกสร้าง ในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่อผู้สร้าง” (อัต-ติรมิซีย)

★ ขอบ้านอย่าได้คาดคิดในแง่ที่ไม่ดีต่ออัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในหะดีษขุศ็อยยะว่า «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي» ความว่า “ข้าจะอยู่กับการคาดคิดของบ่าวของข้าต่อข้า” (อัล-บุคอรีย และมุสลิม)

★ ขอบ้านจงอย่าได้สวมใส่กำไล หรือเส้นด้าย หรือสิ่งที่เสมือนกับทั้งสองอย่างนี้ เพื่อหวังให้ห่างไกลจากโชคร้ายก่อนที่มันจะเกิด หรือเพื่อต้องการให้มันหายไปเมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว

★ ขอบ้านจงอย่าได้ทำการแขวนเครื่องรางเพื่อต้องการให้หลุดพ้นจากอัยน์(การอิจจาริชยา) แท้จริง สิ่งนั้นเป็นชิริก ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « مَنْ بَعَلَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ » ความว่า “ผู้ใดที่ทำการแขวนสิ่งใดๆ แล้ว แท้จริง เขาก็จะถูกมอบให้เป็นภาระของสิ่งนั้น” (อะหมัดและอัต-ติรมิซีย)

★ ขอบ้านจงอย่าได้ทำการขอความบะเราะกะตฺโชคลาภความประเสริฐจากก้อนหิน ต้นไม้ โบราณสถาน หรือโบราณวัตถุต่างๆ หรือสิ่งก่อสร้างทั้งหลาย เพราะแท้จริงการกระทำเช่นนั้นเป็นชิริก

★ ขอบ้านจงอย่าได้เชื่อโชคลางหรือกลางร้าย ไม่ว่าจะในรูปแบบไหนก็ตาม เพราะแท้จริงมันเป็นชิริก ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า «الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ความว่า “แท้จริงการเชื่อโชคลางนั้นเป็นชิริก การการเชื่อโชคลางนั้นเป็นชิริก ท่านกล่าวอย่างนี้สามครั้ง” (อะหมัดและอบู ดาวูด)

★ ขอบ้านจงอย่าได้เชื่อบรรดานักไสยศาสตร์และหมอดูหรือนักโหราศาสตร์ที่อ้างว่ารู้ในสิ่งเร้นลับ และแสดงดวงชะตาวิชาดีในหนังสือของพวกเขา และทำนายความสุขหรือความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับดวงชะตานั้น แท้จริง การเชื่อพวกเขาในสิ่งเหล่านี้เป็นชิริก เพราะแท้จริงแล้วไม่มีผู้ใดที่รู้ในสิ่งเร้นลับนอกจากอัลลอฮฺ

★ ขอบ้านจงอย่าได้พาดพิงการตกของฝนด้วยการพูดว่ามาจากดวงดาวหรือฤดูกาล เพราะมันเป็นสิ่งชิริกหากแต่ควรต้องพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ ﷻ

★ ขอบ้านจงอย่าได้สาบานต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะการสาบานนั้นจะเป็นในรูปแบบใดก็ตาม เพราะมันเป็นการกระทำที่ชิริก ดังหะดีษที่ว่า « مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ » ความว่า “ผู้ใดที่ได้ทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงเขาได้ตกเป็นกาฟิรหรือทำชิริก” (อะหมัด)

เช่น การสาบานด้วยท่านนบี หรือด้วยอะมานะฮ์ หรือด้วยเกียรติ หรือด้วยพันธะสัญญา หรือด้วยชีวิต เป็นต้น

★ ขอท่านจงอย่าได้สาปแข่งวันเวลา และสาปแข่งลม หรือดวงอาทิตย์ หรืออากาศที่หนาวหรือร้อน เพราะแท้จริงจะเป็นการสาปแข่งต่ออัลลอฮ์ผู้สร้างสิ่งเหล่านี้มา

★ ขอท่านจงระวังอย่าได้กล่าวว่า “ถ้าหาก” เมื่อท่านได้เจอกับสิ่งที่ท่านไม่ชอบ เพราะมันเป็นการเปิดโอกาสให้กับการทำงานของชัยฏอน และในขณะที่เดียวกันเป็นการปฏิเสธต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนด แต่จงกล่าวว่า (قدر الله وما شاء فعل) คำอ่าน **ก๊อดตะร็อลลฮุ วะมาชะอะ ฟะอูล** ความว่า “อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เป็นเช่นนี้แล้ว สิ่งใดที่ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงทำเช่นนั้น”

★ ขอท่านจงอย่าได้นำเอาสถานที่ที่เป็นสุสานมาทำเป็นมัสยิด เพราะแท้จริงห้ามทำการละหมาดในมัสยิดที่มีสุสานอยู่ ดังหะดีษจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้กล่าวว่า แท้จริงท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวขณะที่ท่านใกล้หมดลมหายใจว่า

«لَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสาปแข่งชนชาวยะฮูดและนะศอรอ พวกเขาได้นำเอาสุสานของบรรดานบีของพวกเขามาทำเป็นมัสยิด**” ท่านกล่าวเช่นนั้นเพื่อตักเตือนให้เห็นในสิ่งที่คนเหล่านั้นกระทำ ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า หากมีเพราะคำเตือนนี้แล้ว แน่หนอนว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ย่อมต้องยกสุสานของท่านนบีให้เด่นชัดเป็นแน่แท้ (มุสลิม)

ท่านนบี (ﷺ) ยังได้กล่าวว่า

«إن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، فلا تتخذوا القبور مساجد فإني أنهاكم عن ذلك» ความว่า “**แท้จริงคนรุ่นก่อนพวกท่านได้นำเอาสุสานของบรรดานบีและเหล่าคนที่ศอลิหฺของพวกเขาทำเป็นมัสยิด ดังนั้นพวกท่านจงอย่าได้นำเอาสุสานมาทำเป็นมัสยิดอย่างเด็ดขาด ฉันขอห้ามพวกท่านในสิ่งนี้**” (อบู อูมานะฮ์)

★ ขอท่านจงอย่าได้เชื่อในหะดีษที่รายงานโดยผู้คนที่พูดปดมดเท็จแล้วอ้างว่าเป็นหะดีษของท่านรอซูล (ﷺ) ที่เกี่ยวกับการเชิญชวนให้ขอพรจากท่านหรือจากบรรดาศอลิฮีนในหมู่ประชาชาติของท่าน เพราะมันเป็นหะดีษที่โกหกมดเท็จ กุพาดฟิงอย่างโกหกถึงท่านรอซูล เช่น «توسلوا بجاهي، فإن جاهي عند الله عظيم» ความว่า “**พวกท่านจงขอจากอัลลอฮ์ผ่านตำแหน่งของฉัน เพราะแท้จริงมันมีเกียรติยิ่ง ณ อัลลอฮ์**”

«إذا أعتكم الأمور فعليكم بأهل القبور» ความว่า “**หากพวกท่านติดขัดปัญหาใด ๆ พวกท่านจงไปขอกับชาวสุสาน**”

«إن الله يوكل ملكاً على قبر كل ولي يقضي حوائج الناس» ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดามะลาอิกะฮ์ไปยังทุก ๆ สุสานของบรรดาวะลีย์เพื่อคอยแก้ปัญหาให้กับผู้คน**”

«لو أحسن أحدكم ظنه بحجر نفعه» ความว่า “**หากพวกท่านมองก้อนหินในแง่ดีแล้ว แน่หนอนว่าจะหินนั้นจะสร้างประโยชน์ให้กับเขา**” และหะดีษในทำนองนี้อีกมากมาย

★ ขอท่านจงอย่าได้หลงรื่นเริงกับงานที่เรียกกันว่าเป็นเทศกาลต่างๆ ของศาสนา ดังเช่น เมาลิดนบี และ อิศรอฮ์-มิอรอญ์ คีนินศฟุชะอฺบาน และอื่นๆ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อุตริซันและไม่มีหลักฐานแสดงจากท่านนบี (ﷺ) หรือจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่มีความรักต่อท่านนบีมากกว่าพวกเรา และทุ่มเทจริงจังตั้งใจในการทำความดีมากกว่าพวกเรา ซึ่งหากสิ่งทีกล่าวมานี้เป็นสิ่งที่ดีงาม แน่หนอนว่าพวกเขาต้องกระทำก่อนเราเสียอีก

คำปฏิญาณ: ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ

“แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ”

คำนี้จะครอบคลุมใน 2 ประการคือ **ประการที่หนึ่ง** (41: ๒) “ลาอิลลาฮะ” ไม่มีพระเจ้าอื่นใด คือ ปฏิเสธการเป็นพระเจ้าที่แท้จริงจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์อัลลอฮฺ **ประการที่สอง** (41: ๒) “อิลลัลลอฮฺ” คือยืนยันการเป็นพระเจ้าที่แท้จริงให้กับอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น

พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأبيه وَقومه إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٦١﴾ إِلَّا إِلَهِىَ فُطِرْتَنى فَإِنَّهُ سَيُدينى ﴿٦٢﴾﴾

ความว่า “และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า **แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี นอกจาก(อัลลอฮฺ) ซึ่งทรงให้บังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้อแก่ฉัน**” (อัล-ศุครุฟ 26-27)

ดังนั้นจึงไม่เป็นการเพียงพอที่เราจะอิวาตะฮฺต่ออัลลอฮฺ ทว่าจำเป็นต้องเสริมด้วยการที่เราต้องมอบการอิวาตะฮฺให้พระองค์ผู้เดียวเท่านั้น และไม่เป็นการยึดมั่นศรัทธาที่แท้จริงนอกจากที่เราต้องรวมระหว่างการเชื่อในพระองค์อัลลอฮฺเพียงแต่องค์เดียว พร้อมกับปราศจากการตั้งภาคีต่อพระองค์และปลีกตัวห่างจากผู้ที่ชirik

ได้มีรายงานว่า **แท้จริงแล้วกุญแจสวรรค์คือ ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ** (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์อัลลอฮฺ) ฉะนั้นใครก็ตามที่ได้กล่าวคำนี้แล้วเขาสามารถที่จะเปิดประตูสวรรค์ให้กับตัวเองได้หรือไม่? ท่าน วะฮับ อิบน์ มุหนับบิฮฺ **ﷺ** ได้ถูกถามว่า คำว่า **ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ** มีใช่เป็นกุญแจของสวรรค์ดอกหรือ? ท่านได้ตอบว่า ใช่ แต่ว่าจะไม่เรียกว่ากุญแจนอกจากว่ามันจะต้องมีชีของมัน ถ้าหากว่าท่านได้นำกุญแจที่มีชีมาไขกลอนแล้ว ประตูสวรรค์ก็จะถูกเปิดให้กับท่าน ไม่เช่นนั้นแล้วประตูสวรรค์ก็จะไม่ถูกเปิดแก่ท่าน

และได้มีวจนะมากมายจากท่านศาสนทูต (ที่อัลลอฮฺจะ
สั่งให้) ที่ได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับชีของกุญแจดังกล่าว ดังที่ ท่านศาสนทูต (ที่อัลลอฮฺจะ
สั่งให้) ได้กล่าวไว้เช่น «... من قال لا إله إلا الله مخلصا...» ความว่า “**ใครก็ตามที่ได้กล่าวคำว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮฺด้วยใจที่บริสุทธิ์...**” «... مستيقنا بها قلبه...» ความว่า “**ด้วยความเชื่อมั่นในหัวใจของเขา...**”

«... يقوها حقا من قلبه...» ความว่า “**ตลอดจนเขาได้กล่าวอย่างจริงใจ...**”

ซึ่งหะดีษต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นการบ่งบอกว่าการที่จะได้เข้าสวรรค์นั้นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในความหมายของ **ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ** และมั่นคงบนพื้นฐานดังกล่าว จนกระทั่งเสียชีวิตบนฐานนั้น และในขณะเดียวกันต้องมีความนอบน้อมยอมรับต่ออนันยของมันอีกด้วย และอื่นๆ อีก

จากการที่ได้อธิบายหลักฐานต่างๆ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจึงได้พบเงื่อนไขของ **ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ** ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งจำเป็นต้องมีอย่างครบสมบูรณ์ และต้องปราศจากปัจจัยตรงกันข้ามที่คอยกีดขวางทำลายมัน จนกว่าคำปฏิญาณดังกล่าวจะเป็นกุญแจสวรรค์และเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้คือชีของกุญแจนั้นเอง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1 (ความรู้) อิลมฺ เพราะคำทุกคำนั้นย่อมมีความหมาย ฉะนั้นท่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ความหมายของคำว่า **ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ** เป็นความรู้ที่ต้องชัดความไม่รู้ให้หมดไป นั่นก็คือท่านจะต้องปฏิเสธการเป็นพระเจ้าจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮฺ และต้องยืนยันสิ่งนั้นให้กับพระองค์อัลลอฮฺเพียงแต่ผู้เดียว หมายความว่า จะต้องไม่มีสิ่งใดที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกเหนือจากอัลลอฮฺ

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾﴾ ความว่า “**นอกจากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง และพวกเขารู้ดี**” (อัล-ศุครุฟ 86)

และท่านรอซูล (ที่อัลลอฮฺจะ
สั่งให้) ได้กล่าวไว้ว่า «... مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ لا إِلَهَ إِلاَّ اللهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ...» ความว่า “**ใครก็ตามที่ได้เสียชีวิตไป ในขณะที่เขาได้รู้ดีว่า แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ เขาก็จะได้เข้าสวรรค์**” (รายงานโดย มุสลิม)

๒ ยะกิน (ความเชื่อมั่น) คือมีความเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ในความหมายของคำนี้ เพราะว่ามันจริงแล้วเราจะมีใจที่เคลงใจหรือระแวงตลอดจนลงเลในคำนี้ไม่ได้ แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยืนยันหยัดแน่นบนพื้นฐานความเชื่อมั่นอย่างแท้จริง แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้ตรัสเพื่อชี้แจงลักษณะของปวงชนผู้ศรัทธาว่า

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴾

ความว่า “**แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยแคลือบแคลงใจ และพวกเขาได้เสียสละต่อผู้คืนนด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง**” (อัล-หุรูรุต 15)

ฉะนั้นไม่เพียงพอที่จะกล่าวคำนี้ออกมาทางวาจาเท่านั้น แต่จะต้องมีความเชื่อมั่นในใจควบคู่กันไปด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วมันก็จะเป็นการนิพากหรือการกลับกโลกอย่างเต็มๆ

ท่านรอซูล (ที่อัลลอฮ์จะเลือก) ได้กล่าวว่า **«إِنَّمَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالِّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهَ بِمَا عِبْدٌ غَيْرَ شَاكٍ فِيهَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ»** ความว่า “**คำปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าแท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ และแท้จริงข้าคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ ไม่มีบ่าวคนใดที่ได้ไปพบอัลลอฮ์ด้วยคำทั้งสองนี้ โดยไม่เป็นผู้ที่สงสัยคลางแคลงต่อคำทั้งสองนั้น นอกจากว่าเขาจะได้เข้าสวรรค์**” (รายงานโดย มุสลิม)

๓ เกาะบูล (การยอมรับ) เมื่อในหุรฺท่านได้รู้และเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่แล้ว ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกิดผลจากความรู้นั้น นั่นก็คือด้วยการยอมรับต่อนัยของคำปฏิญาณนี้ ด้วยหัวใจและวาจา และสำหรับใครก็ตามที่ปฏิเสธคำเรียกร้องแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์และไม่ยอมรับมัน เขาก็คือคนที่ปฏิเสธศรัทธา แม้ว่าการปฏิเสธของเขาจะด้วยความโง่เขลา หึงยโส หรือด้วยความอิจฉาของเขาก็ตาม ดังคำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ที่ได้พูดถึงการปฏิเสธอย่างโง่เขลาของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَكْبِرِينَ ﴾ ความว่า “**แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็หึงผยอง**” (อัล-ศ-ศอฟฟาต 35)

๔ อินกียาด (นอบน้อมยอมสยบ) คือการยอมสยบต่อเตาฮีดหรือการเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์เต็มเปี่ยม และนี่คือจุดสำคัญอันแท้จริง และเป็นภาพลักษณ์เชิงปฏิบัติของการศรัทธา มันจะเกิดขึ้นด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้บัญญัติไว้ และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ได้ห้าม ดังคำคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴾ ความว่า “**และผู้ใดที่ยอมมอบใบหน้าของเขาไปยังอัลลอฮ์ โดยที่เขาเป็นผู้ที่กระทำดี แน่แน่นอนเขาได้ยึดหัวอันมั่นคงไว้แล้ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์**” (ลูกมาน 22)

นี่แหละคือการนอบน้อมยอมสยบที่แท้จริง

๕ คิตฎ (ความสัจจริง) ความซื่อสัตย์และสัจจริงในวาจาที่กล่าวคำปฏิญาณซึ่งต้องขจัดความโกหกมดเท็จ หากใครที่ได้กล่าวคำปฏิญาณด้วยลิ้นเพียงอย่างเดียวในขณะที่จิตใจของเขาไม่ได้ซื่อสัตย์ตามคำพูด แน่แน่นอนเขาก็คือผู้ที่สับปลับหรือมุนาฟิก ดังพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ได้กล่าวต่าหนิพวกมุนาฟิกว่า ﴿ يَقُولُونَ بِاللَّيْسِ فِيهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ﴾ ความว่า “**พวกเขากล่าวกับลิ้นของพวกเขาด้วยสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในหัวใจของพวกเขา**” (อัล-ฟัตหฺ 11)

๖ มะหับบะฮฺ (ความรัก) มุอฺมินต้องรักคำปฏิญาณที่กล่าวนั้น รักที่จะปฏิบัติตามนัยความหมายของมัน มีความรักต่อผู้ที่กระทำตามความหมายของคำปฏิญาณดังกล่าว เครื่องหมายบ่งชี้ว่าบ่าวนั้นรักอัลลอฮ์ คือ การให้ความสำคัญต่อความรักของพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใดแม้ว่ามันจะขัดกับอารมณ์ของเขาก็ตาม การที่เขารักชอบผู้ที่เป็นพรรคพวกของอัลลอฮ์

และศาสนทูตของพระองค์ พร้อมทั้งปลีกตัวห่างจากผู้ที่เ็นศัตรูกับพระองค์ และการทำตามนบี มุหัมมัด ^(คืออัลลอฮฺ) _(คือสาวะฮ์) การปฏิบัติตามแนวทางของท่าน และน้อมนำปฏิบัติตามทางนำของท่าน

7 อีคลาศ (ความบริสุทธิ์ใจ) ด้วยการที่ไม่หวังจากการกล่าวปฏิญาณนี้ นอกจากเพื่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺเท่านั้น อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง” (อัล-บัยยีนะฮฺ 5) และท่านรอซูล ^(คืออัลลอฮฺ) _(คือสาวะฮ์) ได้กล่าวว่า « فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِدَلِكِ وَجْهَ اللَّهِ » ความว่า “แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺทรงห้ามนรกแก่ผู้ที่กล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ ในสภาพที่เขา กล่าวคำนั้นด้วยความมุ่งหมายหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ” (รายงานโดย อัล-บุคอรีฮ์)

คำปฏิญาณ: มุหัมมัด รอซูลุลลอฮ์

“มุหัมมัด (ที่อัลลอฮ์เลือก) นั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”

ผู้ใดก็ตามที่ได้เสียชีวิตไปแล้วนั้นเขาจะต้องถูกททดสอบและถูกสอบถามในหลุมฝังศพด้วยสามคำถาม ถ้าหากว่าเขาสามารถที่จะตอบคำถามเหล่านั้นไปได้เขาก็จะได้รับความปลอดภัย และถ้าหากว่าเขาไม่สามารถที่จะตอบคำถามเหล่านั้นไปได้เขาก็จะต้องพบกับความหายนะ ในจำนวนคำถามเหล่านั้นก็คือ **ใครคือศาสนทูตของท่าน ?** ซึ่งไม่มีใครสามารถที่จะตอบคำถามเหล่านี้ได้ นอกจากผู้ที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ให้ความช่วยเหลือแก่เขาในโลกดุนยาให้ทำตามเงื่อนไขของคำปฏิญาณดังกล่าว และผู้ที่อัลลอฮ์ได้ให้ความยืนยันหยัดและทรงดลใจแก่เขาในช่วงเวลาที่เขาอยู่ในหลุมฝังศพ ซึ่งคำปฏิญาณดังกล่าวก็จะให้ประโยชน์แก่เขาในโลกหน้าที่ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานทั้งหลายไม่อาจให้ประโยชน์ได้อีกเลย และเงื่อนไขเหล่านี้คือ

1 การเชื่อฟังท่านศาสนทูตมุหัมมัด (ที่อัลลอฮ์เลือก) ในสิ่งที่ท่านได้สั่ง โดยที่พระองค์อัลลอฮ์ได้สั่งให้เราเชื่อฟัง พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَّاعَ اللَّهَ﴾ ความว่า “ผู้ใดเชื่อฟังรอซูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว” (อัน-นิสาฮ์ 50) พระองค์ได้ตรัสอีกว่า ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็รักพวกท่าน” (อาล อิมรอน 31) และแท้จริงแล้ว การที่จะได้เข้าสวรรค์ไม่ว่าในกรณีใดๆ แน่นอนที่สุดย่อมต้องเกี่ยวข้องกับการเชื่อฟังท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ในทุกๆ กรณีเช่นกัน

แท้จริงแล้วท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ได้กล่าวว่า
« كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ : وَمَنْ أَبِي ؟ قَالَ : مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى »
 ความว่า “ประชาชาติของฉันจะได้เข้าสวรรค์ทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ปฏิเสธท่านนบี” บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ แล้วใครเล่าที่ปฏิเสธ? ท่านตอบว่า **“ใครที่เชื่อฟังต่อฉันเขาจะได้เข้าสวรรค์ และใครที่ฝ่าฝืน(ไม่เชื่อฟัง)ฉัน แท้จริงแล้วเขาก็คือผู้ที่ปฏิเสธนั่นเอง”** (รายงานโดย อัล-บุคอรี)

และสำหรับใครก็ตามที่รักท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) แล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเชื่อฟังท่าน เพราะการเชื่อฟังเป็นผลของความรัก และมันเป็นเครื่องหมายเชิงปฏิบัติถึงความรักที่เรามีต่อท่าน

2 การเชื่อในสิ่งที่ท่านได้บอกเล่า ใครก็ตามที่ได้ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ท่านได้นำมาบอกและแจ้งอย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเพราะอารมณ์และทิวใจของตัวเอง แน่นอน เขาก็ได้ปฏิเสธอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แล้ว เพราะว่าท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) คือผู้ที่ได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากความผิดพลาดและการโกหก อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿وَمَا يَطِّقُ مِنَ الْهَوَىٰ﴾ ความว่า **“และเขา(มุหัมมัด) มิได้พูดตามอารมณ์”** (อัน-นัจม 3)

3 การหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ท่านได้ห้าม เริ่มตั้งแต่การตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์ซึ่งนับว่าเป็นความผิดที่ใหญ่ที่สุด ตามด้วยบาปใหญ่และบาปที่มีแต่สร้าง ความหายนะ ไปจนถึงบาปเล็กบาปน้อยและสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งหลาย ซึ่งการที่ความศรัทธาของมุสลิมจะเพิ่มขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความรักที่เขามีต่อท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) เมื่อใดความรักของเขาเพิ่มขึ้นแล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงให้เขามีความรักที่จะกระทำความดีงาม และจะทรงทำให้เขารังเกียจที่จะฝ่าฝืน ทำผิด และทำบาป

4 ต้องไม่ภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ตามบทบัญญัติที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ได้กำหนดไว้ ซึ่งหลักการพื้นฐานในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์นั้นคือการห้ามทำ(จนกว่าจะมีหลักฐานสั่งใช้ให้ทำ) ฉะนั้นไม่เป็นการอนุญาตที่จะเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ตามวิธีการหรือด้วยสิ่งทีมาจากท่านศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ได้กล่าวว่า ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ﴾ ความว่า **“ผู้ใดที่ปฏิบัติงานหนึ่งงานใด ที่ไม่มีอยู่ในศาสนาของเราจักการนั้นจะไม่เป็นที่ยอมรับ”** (รายงานโดยมุสลิม)

เกร็ดความรู้ ฟังทราบเถิดว่า แท้จริงแล้วคุณมีความรักต่อท่านศาสนทูต (ﷺ) และความรักต่อสิ่งของท่าน (ﷺ) ได้นำมานั้นเป็นสิ่งที่ดีจำเป็น ใครก็ตามที่เกลียดชังในบางสิ่งบางอย่างที่ท่าน

รอซูล (ﷺ) ได้นำมาแม้ว่าเขาได้ทำสิ่งดังกล่าวอยู่ก็ตาม เขาก็ยอมเป็นผู้ที่ตกอยู่ในญะฮ์นัม และไม่เป็นภาระเพียงพอที่จะมีความรักอย่างเดียวกับท่านนั้น แต่ทว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องมีความรักต่อท่านรอซูล (ﷺ) มากกว่าทุกๆ สิ่งแม้กระทั่งตัวท่านเอง แท้จริง ใครที่ชื้ออบบางสิ่งบางอย่างแล้วเขาก็ยอมที่จะสละตนเพื่อสิ่งนั้นและยอมทำทุกอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งดังกล่าว ฉะนั้นผู้ที่ซื่อสัตย์ในการมีความรักต่อท่านนบี (ﷺ) ก็คือคนที่มีเครื่องหมายแห่งความรักปรากฏบนตัวเขาด้วยการปฏิบัติและเลียนแบบตามสุนนะฮ์ของท่าน ไม่ว่าจะด้วยทางวาจา การกระทำ หรือด้วยการเชื่อฟังสิ่งที่ท่านได้มีคำสั่ง และหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ท่านได้ห้ามไว้ และปฏิบัติตามมารยาทของท่าน ไม่ว่าจะเป็ในยามยากเข็ญหรือสละสลวย และยามสุขหรือยามทุกข์ ฉะนั้นแท้จริงแล้วการเชื่อฟังและการตามคือผลของการรัก และถ้าหากปราศจากทั้งสองอย่างนั้นก็ไม่มีมีความความรักดังกล่าวอย่างแท้จริง

สัญญาณต่างๆ ที่บ่งบอกถึงการมีความรักต่อท่านนบี (ﷺ) อาทิเช่น การพูดถึงและการเสาะแสวงหาต่อท่านให้มาก ซึ่งใครก็ตามที่ได้รักสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว เขาก็จะพูดถึงสิ่งดังกล่าวมากเท่านั้น อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การมีความปรารถนาอยากจะทำเจอบุคคลที่ท่าน ซึ่งทุกคู้รักย่อมมีความคิดถึงที่จะพบเจอคูรักของเขา อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การให้ความเคารพ ยกย่อง และให้เกียรติในยามที่ท่านถูกกล่าวถึง ท่านอิบลาก **الله أكبر** ได้กล่าวว่า "บรรดาเสาะหาบะฮ์ฮ์ของท่านนบี (ﷺ) ที่ใช้ชีวิตหลังจากท่าน พวกเขาเหล่านั้นจะไม่รำลึกถึงท่าน นอกจากว่าเขาจะอ่อนน้อมถ่อมตัว ตัวสัน และหลังนำตาในที่สุด" อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การเกลียดชังและการเป็นศัตรูกับใครก็ตามที่ท่านนบี (ﷺ) ได้เกลียดชังและเป็นศัตรูกับเขา และหลีกเลี่ยงออกห่างจากผู้ที่ปฏิบัติค้ำกับแนวทางของท่านและผู้ที่ทำอูตริกรรมในศาสนาของท่านนบี จากหมู่คนที่อยู่บนแนวทางบิดอะฮ์ฮ์ทั้งหลายและพวกมุนาฟิก อีกส่วนหนึ่งก็คือ: มีความรักต่อใครที่ท่านนบี (ﷺ) ได้รักเขา ซึ่งได้แก่วงศ์ตระกูล ภรรยา และบรรดาเสาะหาบะฮ์ฮ์ของท่าน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ได้อพยพมาหรือเหล่า

มุฮาญีรีน และผู้ที่ได้ให้ความช่วยเหลือหรือซาวอญ์ศอรักก็ตาม รวมทั้งการเป็นศัตรูและชิงชังกับผู้ที่เป็ศัตรูและเกลียดชังหรือด่าทอพวกเขาเหล่านั้น อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การปฏิบัติตามมารยาทของท่านนบี (ﷺ) ที่มีสูงยิ่งด้วยเกียรติ ซึ่งท่านนบี (ﷺ) เป็นผู้ที่มีมารยาทดีที่สุดในบรรดามวลมนุษย์ทั้งหลาย กระทั่งท่านหญิง อาอิชะฮ์ **رضي الله عنها** ได้กล่าวว่า "อุปนิสัยใจคอของท่าน

รอซูล (ﷺ) นั่นก็คืออัลกรุอาน" นั่นคือท่านรอซูล (ﷺ) ได้บังคับตัวท่านเองด้วยการไม่กระทำสิ่งใดๆ เว้นแต่ว่าตามอัลกรุอานได้มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าวเท่านั้น

ส่วนคุณลักษณะของท่านนบี (ﷺ) นั้น แท้จริงท่านเป็นคนทีกล้าหาญที่สุด และจะเห็นได้ว่าท่านกล้าหาญมากเป็นพิเศษโดยเฉพาะในยามที่อยู่ระหว่างการสู้รบในสมรภูมิ และท่านเป็นผู้ที่เอื้อเฟื้อใจบุญที่สุด และเป็นผู้ที่มีใจกว้างและใจบุญกว่าใครๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนเราะมะฎอน และท่านเป็นผู้ที่หวังดีที่สุดกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ท่านเป็นคนที่มีความอ่อนโยนที่สุด ซึ่งท่านไม่เคยที่จะแค้นเคืองเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเลย ท่านเป็นคนที่ที่เอาจริงเอาจังที่สุดในเรื่องศาสนาของอัลลอฮ์ เป็นคนที่อ่อนน้อมที่สุดพร้อมกับมีความน่าเกรงขาม ท่านเป็นคนที่มีความละเอียดยิ่งกว่าสาว ๆ ท่านเป็นคนที่ดูแลรับใช้และปฏิบัติดีทีสุดต่อครอบครัวของท่าน และท่านเป็นคนที่มีความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมากที่สุด ... และอื่นๆ อีกมากมาย

การทำความสะอาด

การละหมาดเป็นรูกันอิสลามข้อที่สอง และการละหมาดจะใช้ไม่ได้นอกจากจะต้องชำระทำความสะอาดจากสิ่งโสโครกต่างๆ และการชำระทำความสะอาดนั้นทำได้ทั้งด้วยน้ำหรือด้วยดิน

ประเภทของน้ำ 1) **น้ำกุฮฮิร** คือ น้ำที่สะอาดในตัวของมันเองที่ยังคงสภาพเดิม และสามารถชำระล้างสิ่งสกปรกได้ และใช้ในการรุกรุกหะดัษต่างๆ ได้

2) **น้ำนะญิส** คือ น้ำที่ไม่สะอาด น้ำที่มีสิ่งนะญิสเจือปนอยู่ด้วยถ้าหากว่าน้ำนั้นมีปริมาณน้อยหรือน้ำที่มีการเปลี่ยนแปลงของสี กลิ่น และรส ด้วยสิ่งทีนะญิสถ้าหากว่าน้ำนั้นมีปริมาณมาก

คำแนะนำ น้ำที่มีปริมาณมากไม่เป็นนะญิส นอกจากว่าสิ่งนะญิสที่ตกลงไปทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหนึ่งในสามอย่างคือ สี กลิ่น หรือรส น้ำที่น้อยนั้นเมื่อเจือปนด้วยนะญิสก็จะกลายเป็นนะญิสแม้สี รสหรือกลิ่นไม่เปลี่ยนก็ตาม คำว่าน้ำมากนั้นหมายถึงมีปริมาณมากกว่าสองกกุลละฮุคือประมาณ 210 ลิตร

ภาชนะ : ภาชนะทุกอย่างนั้นสะอาดสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่มีข้อห้ามใดๆ ยกเว้นภาชนะที่เป็นโลหะทองหรือโลหะเงินเท่านั้นที่ต้องห้าม สามารถใช้ภาชนะทองและเงินเพื่อทำความสะอาด ได้แต่ว่าเป็นบาป และภาชนะต่างๆ หรือเสื้อผ้าของคนกาฟิร สามารถจะนำมาใช้ได้ ยกเว้นถ้ารู้ว่าภาชนะหรือเสื้อผ้านั้นมีนะญิส ก็ไม่อนุญาตให้สวมใส่หรือนำมาใช้

หนังสือสัตว์ หนังสือสัตว์ที่ตายเองทุกชนิดถือว่าเป็นนะญิส(ไม่สะอาด) และสัตว์ที่ตายนั้นมีสองประเภทคือ 1) สัตว์ที่กินเนื้อไม่ได้ เช่น สุนัข 2) สัตว์ที่กินเนื้อได้แต่ไม่ได้เขือด และหนังสือสัตว์ที่กินเนื้อได้แต่ไม่ได้เขือดนั้น ถ้าหากว่าได้ทำการฟอกแล้ว ก็ถือว่าเป็นสะอาด สามารถนำมาใช้ได้ถ้าหากว่ามันแห้งแล้ว แต่ถ้ายังเปียกอยู่ก็จะใช้ไม่ได้

อัล-อิสติญญาอ์ คือการชำระสิ่งทีออกมาจากทวารหนักและทวารเบา(อุจจาระหรือ ปัสสาวะ) ถ้าหากว่าใช้น้ำในการทำ ความสะอาดจะเรียกว่า "อิสติญญาอ์" และถ้าหากว่าใช้ก้อนหินแทนน้ำหรือกระดาษ หรือใบไม้ เป็นต้น ในการชำระทำความสะอาด จะเรียกว่า "อิสติจมารุ" มีข้อแม้สำหรับการ อิสติจมารุ คือสิ่งที่นำมาเช็ดจะต้องสะอาด เป็นสิ่งทีอนุญาต แล้วก็ไม่ใช่เป็นจำพวกอาหาร และต้องใช้ก้อนหินสามก้อนขึ้นไป และการทำ "อิสติญญาอ์" หรือ "อิสติจมารุ" นั้นถือว่าวาญิบทีจะต้องทำเพื่อชำระทำความสะอาดสิ่งทีออกมาจากทวารหนักและทวารเบา หะรอม(ต้องห้าม)สำหรับผู้ที่ถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะอยู่ในห้องน่านานเกินเวลาอันควร และหะรอมถ่ายตามสายน้ำลำธาร หรือตามถนนหนทาง หรือได้ร่มเงาที่ผู้คนใช้ประโยชน์และเป็นทีพักร้อนของผู้คน หรือได้ต้นไม้ทีออกลูกออกผล และหะรอมหันหน้าไปทางกิบละฮุในขณะที่ถ่ายเมื่ออยู่ที่โล่งหรือในทะเลทราย

มักรุฮุ (น่ารังเกียจ)นำสิ่งทีมีบหชิกรตออัลลอฮุเข้าไปในห้องน้ำ หรือพูดในขณะที่อยู่ในห้องน้ำหรือปัสสาวะในรูหรือรอยแตก หรือจับสัมผัสสัตว์ยะเวศด้วยมือขวา หรือหันไปทางกิบละฮุเมื่อถ่ายทุกซขณะที่อยู่ในอาคาร แต่ถือว่าอนุญาตให้ทำสิ่งทีกล่าวมาได้เมื่อมีความจำเป็น

สุนัต(ส่งเสริมให้ทำ)สำหรับคนที่ถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ ให้ชำระทำความสะอาดด้วยจำนวนครั้งที่เป็นที่ ในการล้างด้วยน้ำ หรือการเช็ด หรือจะรวมทั้งล้างและเช็ดพร้อมๆ กัน

สิวาก (การสูฟีน) สุนัตให้เข้าไม้ที่นุ่มเช่น ไม้อะระรอก และเวลาที่ควรทีที่สุดทีต้องทำคือก่อนละหมาดทุกครั้ง หรือก่อนทีจะอ่านอัลกุรอาน หรือช่วงอาบนำละหมาดก่อนการบ้วนปาก หรือหลังจากตื่นนอกทีครั้ง หรือเมื่อจะเข้ามัสยิดและบ้าน หรือเมื่อมีกลิ่นปาก เป็นต้น

และสุนัตให้เริ่มแปรงจากข้างขวาไปซ้าย และให้ใช้มือซ้ายขัดทำความสะอาดสิ่งทีไม่พึงประสงค์ทุกชนิด

วุฎอ์ (การอาบนำละหมาด) รูกันการอาบนำละหมาดมี 1) ล้างหน้าพร้อมทีกับเอาน้ำบ้วนปาก

และสูดน้ำเข้าจมูกแล้วส่งออกมา 2) ล้างแขนทั้งสองข้าง โดยเริ่มจากปลายนิ้วมือจนถึงข้อศอก
 3) ลูบศีรษะทั้งหมดพร้อมๆ กับลูบใบหูทั้งสองข้าง 4) ล้างเท้าทั้งสองข้างพร้อมกับตาตุ่ม
 5) ตีรีตึบ(ทำเป็นลำดับ) 6) มูวาลาด (ทำต่อเนื่องติดต่อกัน)

สิ่งที่เป็นวาญิบของการอาบน้ำละหมาด กล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ก่อนอาบน้ำละหมาด, ล้างมือก่อนสามครั้งสำหรับผู้ที่ตื่นนอนเวลากลางคืน ก่อนจะล้างมือลงไปในภาชนะที่บรรจุน้ำ

สิ่งที่เป็นสุนัต แปรงฟัน, ล้างมือก่อนอาบน้ำละหมาด, เอนำบัววนปากพร้อมกับสูดน้ำเข้าจมูกและส่งออกมาก่อนล้างหน้า, บัววนปากพร้อมกับสูดน้ำเข้าจมูกอย่างแรงสำหรับผู้ที่ไม่ได้ถือศีลอด, สางเศวาลให้น้ำเข้าถึงข้างใน สำหรับผู้ที่มีเคราตุก, สอดนิ้วระหว่างมือทั้งสองขณะล้าง, เริ่มด้วยมือขวาก่อนเสมอ, ล้างอวัยวะสองหรือสามครั้ง, สูดน้ำเข้าจมูกด้วยมือขวาและส่งน้ำออกด้วยมือซ้าย, ญอวัยวะต่างๆ, ทำวุกอให้ประณิตสมบูรณ, ขออูอาฮฺหลังจากอาบน้ำละหมาดเสร็จตามที่ได้มีรายงานจากท่านนบี

สิ่งที่เป็นมักรูฮฺ(นารังเกียจ)ในการอาบน้ำละหมาด อาบน้ำละหมาดด้วยน้ำเย็นเกินไปหรือน้ำร้อน, เพิ่มจำนวนมากกว่าสามครั้งในการล้างอวัยวะ, สะบัดน้ำออกจากอวัยวะต่างๆ, ล้างข้างในเบ้าตา ส่วนการเช็ดหน้าด้วยผ้าหลังจากอาบน้ำละหมาดนั้นอนุญาตให้ทำได้

ข้อสังเกต การบัววนปากนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้น้ำเคลื่อนไหวข้างในช่องปาก เช่นเดียวกับการสูดน้ำเข้าจมูก ต้องสูดน้ำเข้าไปด้วยพลังเหมือนการสูดหายใจไม่ใช่ด้วยการสอดนิ้วมือเข้าไปในจมูกอย่างเดียว และการส่งน้ำออกจากจมูกก็เช่นเดียวกัน ถือว่าใช้ไม่ได้ ถ้าไม่ได้ทำในลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น

วิธีอาบน้ำละหมาด ให้เนียต(ตั้งใจเจตนา)ในใจว่าข้าพเจ้าจะอาบน้ำละหมาด, หลังจากนั้นให้กล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ด้วยพระนามอัลลอฮฺ, ล้างมือทั้งสองข้างสามครั้ง, เอนำบัววนปากพร้อมๆ กับสูดน้ำเข้าจมูกและส่งออกมา สามครั้ง, ล้างใบหน้า สามครั้งให้ทั่ว (ขอบเขตของใบหน้าเริ่มจากโคนผมที่หน้าผากไปจรดที่ใต้คาง, ส่วนด้านขวาเริ่มจากหูข้างหนึ่งไปสุดที่หูอีกข้างหนึ่ง), ล้างแขนทั้งสองข้างถึงข้อศอก สามครั้ง, ลูบศีรษะให้ทั่วด้วยมือทั้งสองข้างเพียงครั้งเดียว โดยเริ่มจากขอบหน้าผากไปยั้งท้ายทอย แล้ววกกลับมาที่เดิมอีกทีหนึ่ง ส่วนที่เป็นหนังเหนียวใบหูถือว่าเป็นเขตของศีรษะที่ต้องลูบด้วย, ลูบใบหูทั้งสองข้างหนึ่งครั้ง โดยเอานิ้วทั้งสองสอดเข้าไปเช็ดใบหูส่วนใน แล้วใช้หัวแม่มือลูบเช็ดใบหูส่วนนอก, ท้ายสุด ล้างเท้าทั้งสองข้าง พร้อมกับตาตุ่ม

ข้อสังเกต เคราด้าหากว่ามันมีบางๆ ก็ให้ล้างผิวหนังด้านในคราด้าให้ถึงเนื้อหนังด้วย แต่ถ้าคราด้านดกหนา ก็เพียงพอกับการล้างคราด้าข้างนอกเพียงอย่างเดียว

การเช็ดบนคฺุฟ คฺุฟนั้นเป็นถุงเท้าที่ทำมาจากหนัง ถ้าหากว่าทำมาจากผ้าจะเรียกว่าถุงเท้าที่เราเห็นตามท้องตลาดทั่วไป การเช็ดบนคฺุฟและถุงเท้ากระทำได้อเนาะหะดัษเล็กเท่านั้น และการเช็ดบนคฺุฟ มีข้อแม้ หรือเงื่อนไขดังนี้ 1) สวมใส่รองเท้าคฺุฟทั้งสองข้างหลังจากการอาบน้ำละหมาดที่สมบูรณ 2) ทำความสะอาดโดยการใช้น้ำ (ใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาด) 3) คฺุฟและถุงเท้าต้องปกปิดเท้าซึ่งเป็นตำแหน่งของการล้างที่เป็นพัรฎ 4) คฺุฟและถุงเท้าต้องทำจากสิ่งทออนุญาตให้สวมใส่ 5) คฺุฟและถุงเท้าต้องสะอาดและปราศจากสิ่งสกปรกที่นะญิส

การเช็ดบนอิมามะฮฺ (ผ้าโพกหัว หรือผ้าสะระบัน)เป็นการอนุญาตให้เช็ดบนอิมามะฮฺ ด้วยข้อแม้ต่อไปนี้ 1) ต้องเป็นผ้าโพกหัวที่ใช้สำหรับผู้ชาย 2) ผ้าต้องปกปิดหัวส่วนที่ปิดโดยปกติ 3) เช็ดเนื่องจากมีหะดัษเล็กเท่านั้น 4) ใช้น้ำในการทำมาสะอาด (ใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาดก่อนที่จะโพกหัว)**การเช็ดบนคิมารุ** (ผ้าคลุมหัวของผู้หญิง)เป็นการอนุญาตให้เช็ดบนคิมารุหรือผ้าคลุมได้เช่นกัน ด้วยข้อแม้ต่อไปนี้ 1) ใช้สำหรับผู้หญิง 2) ผ้าคิมารุนั้นต้องครอบหัวและผูกอยู่ได้คอ 3) เช็ดเนื่องจากมีหะดัษเล็กเท่านั้น 4) ทำความสะอาดโดยใช้น้ำ (ใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาดก่อนจะคลุมหัวด้วยคิมารุ) 5) ผ้าคลุมนั้นต้องปกปิดส่วนหัวโดยปกติให้มิดชิด

ระยะเวลาที่อนุญาตให้เซ็ด ระยะเวลาที่อนุญาตให้เซ็ดบนรองเท้าคัพ หรือ อิมามะฮฺ (ผ้าโพกหัว) หรือ คิมารุ (ผ้าคลุม) สำหรับผู้ที่อยู่ตามบ้าน หรือไม่ใช่ผู้เดินทาง เซ็ดได้เป็นระยะเวลา 1 วัน 1 คืน, และผู้ที่เดินทาง (ระยะทาง 85 กิโลเมตรขึ้นไป) เซ็ดได้ 3 วัน 3 คืน

การเริ่มนับเวลาที่เซ็ด เริ่มนับจากหะดัษครั้งแรกที่เกิดขึ้นหลังจากสวมใส่ จนหมดเวลาในวันพรุ่งนี้ ณ เวลาเดียวกัน (หมายถึงครบ 24 ชั่วโมง) สำหรับคนที่ไม่เดินทาง

วิธีการเซ็ดบนคัพ ลูบด้านบนตั้งแต่ส่วนปลายนิ้วเท้าจนถึงแข้ง โดยใช้ฝ่ามือที่กางนิ้วออก

ประโยชน์และข้อคิด ผู้ใดที่เซ็ดในเวลาที่เขาเดินทาง พอหลังจากนั้นเขาหยุดอยู่กับที่(คือไม่ได้เดินทางต่อ) หรือตรงกันข้ามเขาอยู่กับบ้านแล้วเซ็ดบนรองเท้าคัพ พอหลังจากนั้นเขาก็เดินทางหรือลี้ภัยแล้วเมื่อไรที่เริ่มเซ็ด และนี่ก็ไม่ออก เหตุการณ์ที่กล่าวมานี้ ให้เขาเซ็ดรองเท้าคัพเหมือนคนที่อยู่ตามบ้าน คือเซ็ดได้ 1 วัน 1 คืน เท่านั้น

การเซ็ดบนเปลือกหรืองูะบีเราะฮฺ งูะบีเราะฮฺ คือ ไม้ที่ใช้เข้าเปลือกกระดูกแขนหรือขาที่หัก การเซ็ดบนเปลือกนั้นทำได้ ด้วยข้อแมดังต่อไปนี้ 1) ใช้เปลือกเพราะมีความจำเป็นจริงๆ 2) เปลือกต้องไม่ยาวเกินเท่าส่วนที่จำเป็นต้องรักษา 3) ให้ติดต่อกันระหว่างการเซ็ดบนเปลือกกับการล้างอวัยวะส่วนอื่นในการอาบน้ำละหมาด

หากว่าเปลือกนั้นเลยแผลมากเกินไป วาญิบที่จะต้องถอดส่วนที่เลยนั้น แต่ถ้าถอดแล้วกลัวจะเป็นอันตรายอนุญาตให้เซ็ดบนเปลือกได้โดยไม่ต้องถอด

ประโยชน์ และข้อคิด การเซ็ดที่ดีที่สุดคือให้เซ็ดรองเท้าคัพสองข้างพร้อมๆ กัน โดยไม่ต้องเริ่มขวา ก่อนแล้วตามด้วยซ้ายอีกในการเซ็ด * ไม่อนุญาตให้เซ็ดข้างใดข้างหนึ่งของรองเท้าคัพ หรือข้างๆ

* มักอูฮฺล้างรองเท้าคัพแทนการเซ็ด และมักอูฮฺลูบซ้ำๆ กันหลายๆ ครั้ง * อิมามะฮฺ (ผ้าโพกหัว) และคิมารุ (ผ้าคลุม) นั้น วาญิบจะต้องเซ็ดบนพื้นที่ส่วนใหญ่ของมันทั้งสอง ไม่ใช่เซ็ดแค่ชนิดเดียว

สิ่งที่ทำให้ น้ำละหมาดเสีย สิ่งที่ทำให้ น้ำละหมาดเสียมีดังนี้ 1) เมื่อมีสิ่งออกมาจากทวารหนักหรือทวารเบา ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่สะอาด เช่น การผายลมหรือน้ำอสุจิ หรือเป็นสิ่งที่นะญิส เช่น น้ำปัสสาวะ น้ำกาม เป็นต้น 2) เมื่อสิ้นสติ อาจด้วยการนอนหลับหรือเป็นลม แต่ถ้านอนหลับไม่สนิทในท่านั่งหรือยืนนั้น ไม่ถือว่าเสียน้ำละหมาด 3) มีน้ำปัสสาวะหรืออุจจาระจากทางอื่นที่ไม่ใช่ทวาร 4) เมื่อมีสิ่งนะญิสอื่น(นอกเหนือจากปัสสาวะและอุจจาระ) ออกมาจากร่างกาย เช่น เลือดที่ออกมามากเกินปกติ 5) เมื่อรับประทานเนื้อฮาลาล 6) เมื่อสัมผัสอวัยวะเพศโดยปราศจากผ้ากั้นหรือปกปิด 7) เมื่อสัมผัสเพศตรงข้าม ชายสัมผัสหญิง หรือหญิงสัมผัสชาย ด้วยอารมณ์ทางเพศและไม่มีผ้ากั้นหรือปกปิด 8) เมื่อมีการวิตตะฮฺ(ตักฮาลาหลังจากที่ได้ศรัทธาแล้ว)

และผู้ใดที่มั่นใจว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่มีน้ำละหมาด แต่มีความลังเลใจว่ามีหะดัษหรือไม่ ให้ถือว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่สะอาดไว้ก่อน และในทางกลับกัน ผู้ใดที่มั่นใจว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่มีหะดัษ แต่มีความสงสัยว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่สะอาดหรือเปล่า? ให้ถือว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่มีหะดัษ จะต้องชำระและทำความสะอาด

การอาบน้ำ สาเหตุที่ต้องอาบน้ำ มีดังนี้ 1) เมื่อมีการหลั่งน้ำอสุจิออกมาด้วยความใคร่ขณะตื่นหรือขณะหลับไม่ว่าจะด้วยความใคร่หรือไม่ก็ตาม 2) เมื่อมีการร่วมเพศ โดยการสอดใส่ส่วนหัวของอวัยวะเพศชายจมเข้าไปในอวัยวะเพศหญิง ถึงแม้ว่าจะไม่มีการหลั่งน้ำอสุจิออกมาก็ตาม 3) เมื่อมีการเข้ารับอิสลามของกาฟิรหรือผู้ที่ตกมูรตัด 4) เมื่อมีประจำเดือน 5) เมื่อมีนิฟาส (เลือดจากการคลอดบุตร) 6) เมื่อมีการเสียชีวิตของมุสลิม

สิ่งที่เป็นวาญิบในการอาบน้ำ เพียงพอด้วยการชำระล้างทำความสะอาดให้ทั่วทั้งเรือนร่าง ทุกสัดส่วนของร่างกาย พร้อมกับล้างในปากและจมูกด้วย พร้อมๆ กับเนียตหรือตั้งใจเจตนารว่าเรา

อาบน้ำ ส่วนการอาบน้ำที่สมบูรณ์นั้นต้องประกอบด้วยเก้าข้อดังนี้ 1) เนียตหรือเจตนาในใจ 2) กล่าวว่ “บิสมิลลาฮฺ” 3) ล้างมือก่อนที่จะล้างหรือจุ่มมือเข้าไปในภาชนะที่มีน้ำ 4) ล้างอวัยวะเพศก่อนและชำระสิ่งสกปรกให้เกลี้ยง 5) อาบน้ำลูบให้สมบุรณ์ 6) เอานวดศีรษะสามครั้ง 7) รดน้ำตามร่างกายให้ทั่ว 8) ถูร่างกายขณะอาบน้ำ 9) เริ่มด้านซีกขวาก่อนเสมอในการอาบน้ำ

ข้อห้ามสำหรับผู้ที่มีระดับเล็ก

1) ห้ามจับอวัยวะอาน 2) ห้ามทำการละหมาดทุกประเภท 3) ห้ามการเฆาะวาฟรอบบัยตุลลอฮฺ

ข้อห้ามสำหรับผู้ที่มีระดับใหญ่ 1) ห้ามจับอวัยวะอาน 2) ห้ามละหมาดทุกประเภท 3) ห้ามการเฆาะวาฟรอบบัยตุลลอฮฺ 4) ห้ามอานุกรอาน 5) ห้ามนั่งในมัสยิดโดยไม่มีวุฎู **สิ่งมกฺรอุฮฺสำหรับผู้ที่มีระดับใหญ่** นอนโดยไม่มีน้ำละหมาดและใช้น้ำมากเกินควรในการอาบน้ำ

การตะยัมมุม (การใช้ดินฝุ่นแทนการใช้น้ำ) ข้อแม้ในการอนุญาตให้ตะยัมมุมได้ มีดังนี้

1) เมื่อไม่มีน้ำ 2) ต้องใช้ดินที่สะอาด ที่อนุญาตให้ใช้ มีฝุ่น และไม่เหม็นดำ **รুকนของการตะยัมมุม**

ลูบใบหน้าให้ทั่วด้วยมือที่ติดดินฝุ่น แล้วลูบมือทั้งสองจนถึงข้อมือ ต้องทำตามลำดับและต่อเนื่องกัน **การเสียตะยัมมุม** 1) สิ่งที่ทำให้เสียตะยัมมุม คือทุกอย่างที่ทำให้น้ำละหมาดเสีย ที่ได้กล่าวมาแล้ว 2) เมื่อมีน้ำหรือเจอน้ำสำหรับผู้ตะยัมมุมเพราะหาน้ำไม่เจอ 3) เมื่อหมดความ

จำเป็นที่เป็นเหตุอนุญาตให้ตะยัมมุมได้ เช่น หายป่วย เป็นต้น **สิ่งที่เป็นสุนัตในการตะยัมมุม**

1) ให้ทำตามลำดับและต่อเนื่องกัน สำหรับผู้ที่ยกระดับใหญ่ 2) ให้ประวิงการตะยัมมุมจนถึงเวลาสุดท้ายเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีน้ำจริงๆ 3) หลังตะยัมมุมเสร็จให้อ่านดุอาอ์เช่นเดียวกับที่อ่านเมื่ออาบน้ำละหมาด **สิ่งที่เป็นมกฺรอุฮฺในการตะยัมมุม** คือ การทาบบนดินฝุ่นซ้ำกันหลายๆ ครั้ง

วิธีตะยัมมุม เนียตหรือตั้งใจเจตนาว่าจะตะยัมมุม หลังจากนั้นให้กล่าวพระนามของอัลลอฮฺ ว่า

“บิสมิลลาฮฺ” เสร็จแล้วเอามือทั้งสองทาบบนดินที่เตรียมไว้ ทาบเพียงครั้งเดียวแล้วยกมาลูบ

ใบหน้าให้ทั่วโดยให้ฝ่ามือลูบผ่านใบหน้าและเครา แล้วจึงลูบมือทั้งสอง โดยการลูบหลังมือขวา

ใช้ฝ่ามือซ้าย และลูบหลังมือซ้ายใช้ฝ่ามือขวาในการลูบ

การชำระนะญิส นะญิส แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ 1) นะญิส อัยนีย์(รูปธรรม) คือ นะญิสที่

ไม่สามารถชำระหรือทำความสะอาดได้ เช่น หมู เพราะถึงแม้ว่าจะล้างเท่าไรก็ไม่สะอาด

2) นะญิส หุกมีย์ (นามธรรม) คือ เดิมทีมันสะอาดแต่เมื่อโดนนะญิสทำให้สิ่งนั้นสกปรกโสโครก

เช่น เสื้อผ้า ดิน เป็นต้น ดูตารางเพิ่มเติม

ประเภท	หุกม	
สัตว์ต่างๆ	นะญิส	สุนัข(หมา) หมู(สุกร) และสิ่งทีกินไม่ได้ในจำพวกนกหรือสัตว์ที่ใหญ่กว่าแมว หุกมของมัน คือ ทั้งตัวและทุกส่วนของอวัยวะเป็นนะญิส เช่น ปัสสาวะ มูลสัตว์ น้ำลาย เหงื่อ นาสุจิ นม น้ามูก และอาเจียนของมัน
	สะอาด	มนุษย์ ทุกส่วนของร่างกายมนุษย์นั้นสะอาด เช่น นาสุจิ เหงื่อ น้ำลาย น้านม น้ามูก ความชื้นที่อวัยวะเพศหญิงที่สะอาดเช่นกัน ยกเว้น ปัสสาวะ อุจจาระ น้ามะซีฮ์ นาวะดีฮ์ และเลือด ทั้งหมดนี้เป็นนะญิส สัตว์ที่กินเนื้อได้ ทุกสัดส่วนของสัตว์ที่กินเนื้อได้ถือว่าไม่นะญิส เช่น ปัสสาวะ มูลสัตว์ นาสุจิ น้านม เหงื่อ น้ำลาย อาเจียน น้ามะซีฮ์ สัตว์ที่ยากต่อการดูแล เช่น ลา แมว หรือสัตว์ที่ร่างเล็กกว่าแมวเช่น หู เป็นต้น หุกมของมันคือ น้ำลายและเหงื่อของมันเท่านั้นที่สะอาด
ซากสัตว์ที่ตาย	ซากสัตว์ที่ตายนะญิสทั้งหมดทุกส่วนของอวัยวะ นอกจากศพของมนุษย์ ปลา ตักแตน และสัตว์ที่ไม่มีเลือดอยู่ในตัว เช่น แมงป่อง แมลงวัน ยุง	
สิ่งไม่มีชีวิต	พื้นดิน ก้อนหินต่างๆ เป็นต้น เป็นสิ่งทีสะอาด (ยกเว้นสิ่งทีกล่าวมาแล้วข้างต้น)	

ประโยชน์ และข้อคิด * เลือดและน้ำหนอง เป็นเนื้องูส แต่อนุโลมในละหมาดหรือนอกเวลาละหมาด ถ้าหากว่ามันน้อยและมาจากสัตว์ที่สะอาด * เลือดที่สะอาด มีอยู่ในสองประเภทคือ 1- เลือดที่อยู่ในปลา 2- เลือดที่ปะปนอยู่ในเนื้อสัตว์และเส้นเลือดของสัตว์ที่เชือดแล้ว * เนื้อหรือชิ้นส่วนที่ตัดจากสัตว์ที่กินเนื้อได้ที่ยังมีชีวิตอยู่ หรือก่อนเลือดหรือก่อนเนื้อที่แห้งออกจากกรรม ทั้งหมดนั้นเนื้องูส * การชำระทำความสะอาดนั้น ไม่จำเป็นจะต้องเจียด เช่น ถ้าหากว่าฝนตกลงมาทำให้สิ่งโสโครกหายไปกับฝน ก็ถือว่าสิ่งของนั้นสะอาด * การที่ไปจับเนื้องูสด้วยมือ หรือการเดินบนมัน ไม่ได้ทำให้เสียน้ำละหมาด แต่จะต้องทำความสะอาดและชำระส่วนที่โดนเนื้องูส ไม่ว่าจะเป็นที่ตัวเราหรือเสื้อผ้า * การชำระทำความสะอาดเนื้องูส มีข้อแม้หรือเงื่อนไขดังนี้ 1) จะต้องล้างด้วยน้ำที่สะอาด 2) สิ่งที่ซักล้างต้องบิดให้แรงๆ นอกภาชนะ หากว่ามันสามารถที่จะบิดได้ 3) ต้องทำความสะอาดเนื้องูสด้วยการขยี้ให้แรงๆ ถ้าไม่เพียงพอกับการซักธรรมดา 4) ต้องล้างทำความสะอาดด้วยน้ำเจ็ดครั้ง ครั้งที่แปดด้วยดิน หรือสบู่มาก ถ้าหากว่าเนื้องูสมาจากสุนัข

ข้อสังเกต * เนื้องูสที่โดนพื้นดิน ถ้าหากว่ามันเป็นของเหลว เช่น ปัสสาวะ เพียงพอแค่เอาน้ำมารดให้มันหมดไป ทั้ง สี้ กลิ่น ให้ซึมเข้าไปในดิน แต่ถ้าหากว่าเนื้องูสนั้นเป็นเนื้อเป็นก้อน เช่น อุจจาระ จำเป็นจะต้องทำความสะอาดและชำระร่องรอยของมันบนพื้นที่โดนให้หมดไป ไม่เพียงพอกับการรดน้ำ * ถ้าหากว่าเนื้องูสชำระไม่สะอาดนอกจากจะต้องใช้น้ำ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้น้ำในการทำความสะอาดให้มันหมดไป * ถ้าหากว่าส่วนที่โดนเนื้องูสหายไปหรือมองไม่เห็น ก็ให้ล้างซ้ำๆ ส่วนที่โดน จนกว่าจะแน่ใจว่าล้างสะอาดแล้ว * ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดเพื่อจะละหมาดสุนัต น้ำละหมาดนั้นสามารถใช้ละหมาดฟัรฎุได้เช่นกัน * สำหรับคนที่นอน หรือคนที่ผายลม ไม่จำเป็นจะต้องทำการอัสตินญาฮ์(ล้างทวาร) เพราะว่าลมนั้นเป็นสิ่งสะอาด ไม่ได้เป็นเนื้องูส แต่เพียงพอกับการอาบน้ำละหมาด ถ้าหากว่าเขาต้องการละหมาด หรืออับาดะฮ์อื่นที่ต้องมีน้ำละหมาด

บัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับผู้หญิง

เลือดปกติของผู้หญิง หนึ่ง : หัยฎุและอิสติหาฎะฮ์

ปัญหา	หุก่ม
อายุมากน้อยของการมาประจำเดือนของผู้หญิง	อายุน้อยที่สุดของผู้หญิงคือ เก้าปี จะเริ่มมีประจำเดือน ถ้าหากว่ามีเลือดออกมาจากอวัยวะเพศก่อนเก้าปีถือว่าเป็นเลือดอิสติหาฎะฮ์ ¹ และสำหรับอายุที่มากที่สุดสำหรับการมาประจำเดือนนั้น ไม่สามารถกำหนดอายุที่แน่นอน
ระยะเวลาที่น้อยที่สุดของการมาประจำเดือน	หนึ่งวันกับอีกหนึ่งคืน(24 ชั่วโมง)และถ้าหากน้อยกว่านั้น ก็ถือว่าเป็นเลือดอิสติหาฎะฮ์(เลือดเสีย)

¹ **หัยฎุ** คือเลือดปกติ หรือเลือดประจำเดือนที่หลังออกมาจากอวัยวะเพศของสตรี โดยปราศจากการคลอดบุตร.
อิสติหาฎะฮ์ คือ เลือดที่หลังออกมาเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย และมาไม่แน่นอน (หรือที่เรียกว่าเลือดเสีย), สำหรับความแตกต่างระหว่างเลือดหัยฎุและอิสติหาฎะฮ์ 1) หัยฎุนั้นเลือดมีสีแดงเข้มออกจะดำๆ ส่วนอิสติหาฎะฮ์เลือดจะมีสีแดงๆ เหมือนเลือดกำเดาที่ออกจากทางจมูก 2) เลือดหัยฎุจะหยุดและอาจจะเป็นก้อนลิม ส่วนเลือดอิสติหาฎะฮ์ไม่หยุด คล้ายเลือดที่โดนบาดด้วยของมีคม 3) หัยฎุนั้นจะมีกลิ่นเหม็นความมากโดยส่วนใหญ่ ส่วนอิสติหาฎะฮ์นั้นมักกลิ่นเหมือนเลือดปกติ **ข้อห้ามขณะมีหัยฎุ** การมีเพศสัมพันธ์กัน, การหย่าร้าง, ละหมาด, ถือศีลอด, ฎะฮ์วาฟ, อานฎุรอาน, การสัมผัสอัลฎุรอาน, และอยู่ในมัสยิด

ระยะเวลาที่มากที่สุดของการมาประจำเดือน	สิบห้าวัน และหากว่ามามากกว่านั้น ถือว่าเป็นเลือดอืดสีเทาๆ
ระยะเวลาที่สะอาดระหว่างหยุด	สิบสามวัน และหากว่าเลือดมาก่อนจะครบสิบสามวัน ถือว่าเป็นเลือดอืดสีเทาๆ
ระยะเวลาปกติโดยส่วนใหญ่ของการมาประจำเดือนของสตรี	หกหรือเจ็ดวัน
ช่วงเวลาที่ปราศจากหยุดของสตรีโดยส่วนใหญ่	ยี่สิบสามหรือยี่สิบสี่วัน
เลือดที่ออกมาขณะตั้งครรภ์ เป็นเลือดหยุดหรือไม่ ?	เลือดที่ออกมาขณะตั้งครรภ์ หรือ “กะติเราะฮฺ” ¹ หรือว่า “ศุฟเราะฮฺ” ² ทั้งหมดนี้ เป็นเลือด อืดสีเทาๆ
เมื่อไรที่ผู้หญิงจะรู้ว่า เลือดประจำเดือนของนางได้หยุดแล้ว?	จะรู้ได้จากสองสิ่งด้วยกัน คือ 1) จากน้ำเมือกสีขาวๆ ที่ออกมา ³ เมื่อได้ก็ตามที่นางเห็นมัน 2) อวัยวะแห้งปราศจากเลือด ถ้าหากว่านางไม่เห็นน้ำเมือกสีขาวๆ
สิ่งที่ออกมาจากอวัยวะเพศ ในขณะที่อยู่ในช่วงไม่มีประจำเดือน	ถ้าหากว่าสิ่งที่ออกมา นั้น เป็นน้ำใสหรือขาวขุ่นถือว่าสะอาด และถ้าหากว่าเป็นเลือดสีเทาเข้ม หรือสีเหลืองๆ ถือว่าสิ่งนี้เป็นเนโครซิส และทุกอย่างที่กล่าวมาทำให้เสียน้ำละหมาด และถ้ามันออกมาอย่างต่อเนื่องนั้นคือเลือดอืดสีเทาๆ
เลือดที่ออกมาจากอวัยวะเพศ สีเทาเข้ม หรือสีออกเหลืองๆ	ถ้าหากว่ามันออกมาพร้อมกับหยุดไม่ว่าจะก่อนหรือหลัง ถือว่าเป็นเลือดหยุด และถ้าหากว่ามันออกมาหลังจากที่เลือดหยุดหยุดแล้ว ถือว่าเป็นเลือดอืดสีเทาๆ
หญิงที่มีประจำเดือนปกติของแต่ละเดือน เมื่อเลือดหยุดก่อนกำหนด	ถ้าหากว่าเลือดได้หยุดแล้ว หุ้ก็คือ นางได้สะอาดจากหยุดแล้ว ถึงแม้ว่าวันเวลายังไม่ครบกำหนดตามจำนวนวันที่เคยมาเป็นปกติก็ตาม
ประจำเดือนมาก่อนกำหนด หรือมาช้ากว่ากำหนด	ถ้ามีข้อบ่งชี้ว่าเป็นหยุดก็ถือว่าเป็นเลือดหยุด ถึงแม้ว่าจะมาก่อนหรือหลังกำหนด แต่มีข้อแม้ว่าระยะเวลาที่สะอาดระหว่างประจำเดือนนั้น ต้องมากกว่าสิบสามวัน(ช่วงเวลาที่น้อยที่สุดของการสะอาดจากประจำเดือน) ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะถือว่าเป็นเลือดอืดสีเทาๆ
มาประจำเดือนมากกว่ากำหนด หรือน้อยกว่ากำหนด	เป็นเลือดประจำเดือน มีข้อแม้ว่าต้องไม่เกินสิบห้าวัน ถ้าเกินกว่านั้นเป็นเลือดอืดสีเทาๆ
ถ้าหากว่าเลือดมามากติดต่อกัน เช่นหนึ่งเดือนเต็ม หรือมากกว่า	มีหลายกรณี 1) ผู้หญิงที่รู้เวลามาประจำเดือนของแต่ละเดือน และรู้จำนวนว่ามากี่วัน ก็ให้นางละเว้น (เช่นการละหมาดและอื่นๆ) ตามวันและเวลาที่นางรู้ ถึงแม้ว่าเลือดนั้นจะมีลักษณะแตกต่างหรือไม่ก็ตาม 2) ผู้หญิงที่รู้เวลามาประจำเดือนของแต่ละเดือน แต่ไม่รู้จำนวนวัน ก็ให้นางละเว้น (เช่นการละหมาดและอื่นๆ) หกหรือเจ็ดวัน(ตามเวลาปกติโดยส่วนใหญ่ของประจำเดือน) 3) ผู้หญิงที่รู้จำนวนวัน แต่ไม่รู้เวลามาประจำเดือน ก็ให้นางละเว้นตามจำนวนวันที่นางรู้ โดยเริ่มนับตั้งแต่วันเดือนของแต่ละเดือนจันทร์คติ(เดือนฮิจญ์เราะฮฺ)

¹ กะติเราะฮฺ คือเลือดที่หลังออกมาทางอวัยวะเพศของสตรี ที่มีสีเทาเข้มหรือคล้ายสีกาแฟ

² ศุฟเราะฮฺ คือเลือดที่หลังออกมาทางอวัยวะเพศของสตรี จะมีสีค่อนข้างเหลืองๆ

³ น้ำเมือก คือ น้ำที่มีสีขาว ที่ออกจากอวัยวะเพศของผู้หญิง ในขณะที่นางสะอาดหรือเลือดหยุด และสิ่งที่ว่านี้สะอาดเพียงแต่ว่า ถ้าออกมาแล้วมันจะทำให้เสียน้ำละหมาด

สอง : นิฟาส เลือดหลังคลอดบุตร

ปัญหา	หุกม
ผู้หญิงที่คลอดแล้ว ไม่เห็นเลือดออกมา	ไม่ถือว่าเป็นเลือดนิฟาส และไม่ต้องอาบนำ และการถือศีลอดก็ไม่เสียด้วย
ผู้หญิงที่เห็นสัญญาณก่อนจะคลอด	สิ่งทีนางเห็นเป็นเลือดและน้ำเหลืองที่ออกมา พร้อมกับรู้สึกเจ็บท้องก่อนคลอดในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นนิฟาสแต่เป็นเลือดอิสติฮาฎาะฮฺ
เลือดที่ออกมาขณะคลอดบุตร	คือเลือดนิฟาส ถึงแม้ว่าไม่มีทารกออกมา หรือทารกออกมาครั้งหนึ่งก็ตาม และไม่ต้องชดใช้การละหมาดที่ล่วงเลยไปขณะมีนิฟาส
เมื่อไร ที่จะเริ่มนับวันมานิฟาส ?	ทันทีที่คุณแม่คลอดทารกออกมาจากครรภ์อย่างสมบูรณ์ จะเริ่มนับทันที
ระยะเวลาที่น้อยที่สุดของนิฟาส	ไม่จำกัดเวลาน้อยที่สุดของนิฟาส เมื่อไรที่นางคลอดบุตรแล้ว หลังจากนั้นเลือดได้หยุดทันที วาญิบสำหรับนางที่จะต้องอาบนำชำระทำความสะอาดและละหมาด และไม่ต้องรอให้ครบสี่สิบวัน
ระยะเวลาที่มากที่สุดของนิฟาส	สี่สิบวัน และหากมากกว่านั้นแล้วไม่ถือว่าเป็นนิฟาส หลังจากนั้นให้อาบนำและทำการละหมาดได้ นอกเสียจากว่ามันตรงกับช่วงเวลาที่มียอบเดือนปกติก่อนการตั้งครรภ์ ก็ถือว่าเป็นหัยฎ
ผู้หญิงที่คลอดบุตรแฝด(สองคน)หรือมากกว่าสอง	จะเริ่มนับนิฟาสหลังจากที่คุณแม่คลอดบุตรคนแรก
เลือดที่ออกมาหลังจากการแท้งลูก	ถ้าหากว่าทารกมีอายุได้ 80 วัน หรือน้อยกว่านั้น ถือว่าเป็นเลือดอิสติฮาฎาะฮฺ(เลือดเสีย) และถ้าหลังจาก 90 วัน ถือว่าเลือดที่ออกมานั้น เป็นเลือดนิฟาส และถ้าหากระหว่าง 80-90 วัน จะต้องดูว่าทารกเป็นรูปเป็นร่างหรือยัง ถ้าหากว่าเป็นเรื่อร่างแล้ว ถือว่าเลือดที่ออกมาเป็นนิฟาส และถ้ายังไม่เป็นร่างคน ก็เป็นเลือดอิสติฮาฎาะฮฺ
ถ้าหากว่าก่อนสี่สิบวัน นางสะอาดแล้ว แต่พอสักพัก เลือดมาใหม่ก่อนหมดสี่สิบวัน	เลือดที่หยุดก่อนสี่สิบวันนั้น เป็นนิฟาส ถ้านางสะอาดแล้ว ให้อาบนำและละหมาดได้ และถ้าเลือดมาอีกครั้งก่อนหมดสี่สิบวันให้ถือว่าเป็นเลือดนิฟาสเหมือนกัน จนกว่าจะครบสี่สิบวัน

หมายเหตุ ❀ วาญิบสำหรับหญิงที่มีอิสติฮาฎาะฮฺ(เลือดเสีย)จะต้องทำการละหมาด แต่ว่านางต้องอาบนำละหมาดทุกครั้ง เพื่อการละหมาดแต่ละครั้ง ❀ ถ้าผู้หญิงที่สะอาดจากหัยฎและนิฟาสก่อนตะวันตกดิน จุ่มเป็นสำหรับนางที่จะต้องละหมาดซุฮฺร์และอัศรฺของวันนั้น และถ้าหากว่านางสะอาดก่อนแสงอรุณขึ้น จุ่มเป็นที่นางจะต้องละหมาดมัซริบและอิซาฮฺของคืนนั้นด้วย ❀ หากเข้าเวลาละหมาดแล้ว หลังจากนั้นนางก็มาประจำเดือนหรือนิฟาสก่อนที่จะทำการละหมาดนางไม่ต้องชดใช้การละหมาदनั้นหลังจากที่นางสะอาดแล้ว ❀ เป็นที่วาญิบสำหรับผู้หญิงให้แกะมวยผมของนางเวลาอาบนำยกหะดัษหัยฎหรือนิฟาส แต่ไม่วาญิบแกะมวยผมในการอาบนำยกหะดัษญะนะบะฮฺ(หะดัษจากการร่วมเพศ) ❀ เป็นที่นารังเกียจ(มักรูฮฺ)ร่วมประเวณีกับภรรยาขณะที่มีอิสติฮาฎาะฮฺ นอกเสียจากมีความจำเป็น ❀ วาญิบสำหรับผู้ที่มิอิสติฮาฎาะฮฺ ต้องอาบนำละหมาดทุกครั้ง หลังจากการอาบนำยกหะดัษหัยฎ จนกว่าเลือดนั้นจะหยุด ❀ อนุญาตให้ผู้หญิงรับประทานยาเพื่อยับยั้งการมาประจำเดือนชั่วคราว เพื่อประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺ หรือว่าเพื่อถือศีลอดให้เสร็จสมบูรณ์ โดยมีข้อแม้ว่าต้องไม่ได้รับอันตรายต่อร่างกายจากยาดังกล่าว

สตรีในอิสลาม

สตรีนั้นมีความเท่าเทียมกับผู้ชายในเรื่องผลบุญและความประเสริฐ ในทัศนะของพระเจ้า เป็นเจ้า ซึ่งขึ้นอยู่กับความศรัทธาและการปฏิบัติความดี ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«إِنَّمَا النِّسَاءُ شِقَاقُ الرِّجَالِ» ความว่า “แท้จริงแล้ว บรรดาสตรีนั้นเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย” (รายงานโดย อบูดาวูด)

และสำหรับนางสามารถที่จะเรียกร้องสิทธิของนางได้ หรือขอความช่วยเหลือให้ปลอดจากการ อบรมที่เกิดต่ตัวของนาง ด้วยเหตุที่คำสั่งต่างๆ ในศาสนานั้น ใช้ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง ยกเว้นสิ่งที่ได้บัญญัติเจาะจงความแตกต่างระหว่างหญิงกับชาย แต่มันน้อยมากถ้าจะเทียบกับ บทบัญญัติที่มีทั้งหมด เพราะอิสลามให้ความสำคัญต่อลักษณะพิเศษของทั้งเพศชายและเพศ หญิง ในด้านร่างกายและความสามารถต่างๆ พระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า

﴿لَا يَعْزِمُ مِنَ حَقِّ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ความว่า **พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ตอกหรือ พระองค์ คือผู้รอบรู้อย่างถี่ถ้วน ผู้ทรงตระหนักรู้ยิ่ง** (อัล-มุลก 14)

ด้วยเหตุนี้ผู้หญิงนั้นมีหน้าที่ที่เหมาะสมสำหรับนาง และผู้ชายก็มีหน้าที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้ชาย และถ้าเกิดการล่าเส้นการงานของอีกฝ่าย จะเกิดความไม่สมดุลของระบบการใช้ชีวิต ผู้หญิงจะ ได้ผลบุญเทียบเท่าผู้ชายแม้ว่านางจะอยู่ที่บ้าน มีรายงานจากอัสมาอี บินติ ยะซีด นางได้มาหา ท่านนบี (ﷺ) ขณะที่ท่านนั่งอยู่กับเศาะหาบะฮ์ของท่านอยู่ นางได้กล่าวว่า ฉันขอสาบาน แท้จริงฉันเป็นตัวแทนของบรรดาสตรีทั้งหลายมายังท่าน และแท้จริงฉันขอแจ้งแก่ท่านว่า ฉันยอม สละชีวิตฉันแก่ท่านได้ ท่านพึงทราบเถิด ไม่มีผู้หญิงใดที่อยู่ตะวันออกและตะวันตก ที่ได้รู้การมา ครึ่งนี้ของฉันหรือไม่รู้ก็ตาม เว้นแต่พวกนางล้วนมีความคิดเห็นเหมือนฉัน แท้จริงพระองค์ได้ส่งท่าน มาเพื่อเพศชายและเพศหญิง และเราก็ได้ศรัทธาต่อท่าน และศรัทธาต่อพระเจ้าของท่านที่ส่งท่านมา แท้จริงเราบรรดาสตรีเพศมีขอบเขตและความจำกัด เป็นผู้ที่นั่งอยู่ในบ้านของพวกท่าน เป็นที่พึงของ อารมณ์ของพวกท่าน เป็นผู้ตั้งท้องลูกของพวกท่าน และแท้จริง พวกท่านที่เป็นเพศชายได้เปรียบ กว่าเราในเรื่องการละหมาดวันศุกร์ ละหมาดญามาอะฮ์ห้าเวลา และได้ไปเยี่ยมคนไข้ และติดตาม ญะนาซะฮ์ และได้ทำหัจญ์ครั้งแล้วครั้งเล่า และเหนือกว่าสิ่งนั้น การที่ท่านทั้งหลายได้ทำการญิฮาด ในแนวทางทางของพระองค์ และผู้ชายในบรรดาพวกท่านถ้าหากว่าเขาไปทำหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ หรือลาดตระเวน เราก็ได้ช่วยดูแลสรรพสมบัติของพวกท่าน และซักเสื้อผ้าของพวกท่าน และเลี้ยงดู ลูกของพวกท่าน ทำไมเราจึงร่วมหุ้นในผลบุญของพวกท่านด้วยไม่ได้ ใ้ ท่านรอซูลุลลอฮ์ ? เมื่อ ท่านได้ฟังแล้ว ท่านหันหน้ามาหาเศาะหาบะฮ์ของท่านทุกคน พร้อมกับกล่าวว่า

ความว่า “ท่านทั้งหลายเคยได้ยินผู้หญิงคนใดที่ซักถามในเรื่องศาสนาของนางดีกว่า ผู้หญิงคนนี้บ้างไหม?” เศาะหาบะฮ์ได้กล่าวว่า ใ้ รอซูลุลลอฮ์ เราไม่คิดว่ามีสตรีคนใดที่จะรู้ เรื่องเช่นนี้เยี่ยงนาง ท่านนบี (ﷺ) ก็หันหน้าไปหานางพร้อมกับกล่าวว่า ความว่า “นางจง ไปเถิด และจงบอกบรรดาสตรีว่า หากผู้ใดในหมู่พวกนางปรนนิบัติรับใช้สามีของนาง อย่างดี และสร้างความพึงพอใจแก่เขา และติดตามทำสิ่งที่เขาเห็นชอบด้วย สิ่งนั้นมีผล บุญเทียบเท่ากับทุกอย่างที่นางกล่าวมาทั้งหมดข้างต้น” (รายงานโดย อัล-บัยฮะกี)

และได้มีผู้หญิงกลุ่มหนึ่งมาหาท่านนบี (ﷺ) พวกนางได้กล่าวว่า ใ้ รอซูลุลลอฮ์ บรรดา ผู้ชายนั้นได้ผลบุญกับการไปญิฮาดในแนวทางของอัลลอฮ์ แล้วมีงานอะไรบ้างสำหรับเรา จะได้เทียบเท่ากับการญิฮาดบ้าง ? ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวแก่พวกนางว่า

«مِهْنَةُ إِحْدَاكُنَّ فِي بَيْتِهَا تُدْرِكُ عَمَلَ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» ความว่า “**การงานของพวกนางในบ้านนั้น เทียบเท่าการญิฮาดในแนวทางของอัลลอฮ์**” (รายงานโดย อัล-บัยฮะกี) รวมถึงการทำดีต่อญาติๆ

ที่เป็นผู้หญิง จะได้รับผลบุญอย่างใหญ่หลวง ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«مَنْ أُنْفَقَ عَلَى ابْنَتَيْنِ أَوْ ذَوَاتِي قَرَابَةٍ يَحْتَسِبُ النَّفَقَةَ عَلَيْهِمَا حَتَّى يَكْفِيَهُمَا اللَّهُ أَوْ يُغْنِيَهُمَا مِنْ فَضْلِهِ كَانَتْ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ»

ความว่า “ผู้ใดที่เลี้ยงดูและอุปการะลูกสาวสองคน หรือพี่สาวหรือน้องสาวสองคน หรือ

ญาติพี่น้องสองคน ด้วยการเลี้ยงดูและให้การนุเคราะห์ จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ทำให้นางเหล่านั้นมีไข้และมั่งมีด้วยความประเสริฐของพระองค์ ทั้งสองจะเป็นผู้คุ้มครองเขาจาก "ไฟนรก" (รายงานโดย อะหมัด และอัล-ญาอะบะรอไนยะ)

บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับสตรี

❖ หะรอมสำหรับผู้ชายจะอยู่กับผู้หญิงสองต่อสองโดยที่เขาไม่ได้เป็นมะหฺรอม¹ ของนาง ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي حُرْمٍ » ความว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้ชายกับผู้หญิงอยู่ด้วยกัน นอกเสียจากมีมะหฺรอมอยู่ด้วย” (มุตตะฟักฮุน อะลียะฮฺ)

❖ อนุญาตให้ผู้หญิงนั้นละหมาดที่มีสยิดได้ แต่ถ้าหากกลัวว่าจะเกิดพิตนะฮุกกีเป็นการมักรฺฮฺ (รังเกียจ) ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าว(นางกล่าวหลังจากนบีเสียชีวิตแล้ว)ว่า “ถ้าหากว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) ได้เห็นอะไรที่เกิดกับผู้หญิงในปัจจุบัน ท่านจะต้องห้ามผู้หญิงเหล่านั้นไม่ให้มาสัมผัส ดังที่บรรดาหญิงชาวอิสราเอลถูกห้าม” (มุตตะฟักฮุน อะลียะฮฺ) ถ้าการละหมาดของผู้ชายที่มีสยิดทวิผลบุญหลายเท่า ผู้หญิงที่ละหมาดที่บ้านของนางก็มีผลบุญเช่นเดียวกันนั้น มีหญิงท่านหนึ่งมาหาท่านนบี (ﷺ) นางได้กล่าวว่า โอ้ รอซูลของพระองค์ ฉันชอบที่จะละหมาดพร้อมกับท่าน (หมายถึงที่มีสยิด) ท่านได้กล่าวว่า

« قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تُحِبُّ الصَّلَاةَ مَعِي، وَصَلَاتِكَ فِي بَيْتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ، وَصَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي دَارِكَ، وَصَلَاتِكَ فِي دَارِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِي »

ความว่า “ฉันรู้ว่าเธอชื่นชอบละหมาดพร้อมกับฉัน แต่ว่าการละหมาดในห้องของเธอ นั้นจะดีกว่าการละหมาดที่อื่นในบ้านของเธอ และการละหมาดในบ้านของเธอ นั้นจะดีกว่าละหมาดที่มีสยิดของเธอ และละหมาดที่มีสยิดของเธอย่อมดีกว่ามาละหมาดที่มีสยิดของฉัน” (รายงานโดย อะหมัด) และท่านยังได้กล่าวอีกว่า « خَيْرٌ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ بَيْتُهُنَّ » ความว่า “มีสยิดที่ดีที่สุดของบรรดาสตรีนั้น คือบ้านของเธอ” (รายงานโดย อะหมัด)

❖ ไม่ว่าจะปฏิบัติสำหรับผู้หญิงทำพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺ นอกจากจะต้องมีมะหฺรอมมาด้วย และไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเดินทางไปไหนมาไหนโดยไม่มีมะหฺรอมไปด้วย ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا تَسَافِرُ امْرَأَةٌ فَوْقَ ثَلَاثِ نِيَالٍ إِلَّا مَعَ ذِي حُرْمٍ » ความว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเดินทางมากกว่าสามวันกับสามคืน นอกจากจะต้องมีมะหฺรอมไปด้วย” (มุตตะฟักฮุน อะลียะฮฺ)

❖ หะรอมเยียมกบฏูรและสังญะนาซะฮฺสำหรับผู้หญิง ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَعَنَ اللَّهُ رَوَّازَاتِ الْقُبُورِ » ความว่า “พระองค์อัลลอฮ์ได้สาปแช่งบรรดาหญิงที่ไปเยี่ยมกบฏูร” อุมมุ อะญียะฮฺ > ได้กล่าวว่า “เราได้ถูกห้ามไม่ให้ตามศพไปที่กบฏูร และไม่ได้ถูกเรียกร้องให้เราตามไป” (รายงานโดย มุสลิม)

❖ อนุญาตให้ผู้หญิงยอมผสมด้วยสีอะไรก็ได้ แต่มักรฺฮฺยอมผสมด้วยสีดำ และมีข้อแม้อีกว่าไม่เป็นการหลอกผู้ชายที่จะมาหมั้นหมาย

❖ วาญิบที่จะต้องจ่ายให้ผู้หญิงซึ่งมรดกของนาง ตามที่ถูกต้องกำหนดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน และหะรอมก็ตกกันไม่ให้นางได้รับมรดก ดังที่ได้มีรายงานจากท่านนบี (ﷺ) ท่านได้กล่าวว่า

« مَنْ قَطَعَ مِيرَاثَ وَارِثِهِ؛ قَطَعَ اللَّهُ مِيرَاثَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ความว่า “ผู้ใดที่ตัดกันเครือญาติของเขาไม่ให้ได้รับมรดก แท้จริงอัลลอฮ์จะตัดกันมรดกของเขาในสวนสวรรค์ในวันกิยามะฮฺ ”

(รายงานโดย อิบน์มาญะฮฺ)

¹ มะหฺรอมของผู้หญิง คือ ผู้ที่หะรอมแต่งงานด้วยกับนางตลอดไป เขาเหล่านั้นคือ พ่อ ปู่หรือตา และต้นตระกูลนับขึ้นไปเรื่อยๆ ลูก หลาน และเชื้อสายของตระกูลนับลงไปเรื่อยๆ พี่ชายหรือน้องชาย ลูกของพี่ชายหรือลูกของน้องชาย ลูกพี่สาวหรือลูกน้องสาว ลุง น้าและอา พ่อของสามี ปู่หรือตาและต้นตระกูลของสามีนับขึ้นไปเรื่อยๆ ลูกและหลานของสามีโดยนับเชื้อสายลงไปเรื่อยๆ พ่อหรือลูกหรือพี่ชายหรือน้องชายจากแม่ นมเดียวกัน สามีของลูกสาว และสามีของแม่(พ่อเลี้ยง)

❖ วาญิบสำหรับสามีที่จะต้องให้การนฟเกาะสุแก่ภรรยาของเขา เกี่ยวกับปัจจัยเครื่องยังชีพต่างๆ เช่น อาหาร และเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ตามความเหมาะสม อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُرَّبَ عَيْرَهُ فَرَّقَهُ فَيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ ความว่า “**ควรให้ผู้ที่มิมีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขาก็ให้จ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา**” (อัล-บะเกาะลาฮ : 7)

และถ้าหากว่านางไม่มีสามี ก็จำเป็นสำหรับพ่อ หรือพี่ชายของนาง หรือลูกของนางจำเป็นที่จะให้นฟเกาะสุและการเลี้ยงดูแก่นาง และถ้าหากว่านางไม่มีเครือญาติ ก็ส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปที่จะต้องยื่นมือให้การช่วยเหลือนาง ดังปรากฏในหะดีษต้นหนึ่งว่า

«السَّاعِي عَلَى الْأَرْزَمَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالذِّي يَقُومُ اللَّيْلَ وَيَصُومُ النَّهَارَ» ความว่า “**บุคคลที่ให้การช่วยเหลือหญิงที่ไม่สามีหรือคนยากจน เขาเปรียบเสมือน คนที่ทำสงครามเพื่ออัลลอฮ์ในสมรภูมิ หรือเหมือนกับคนที่ละหมาดในยามค่ำคืน และบวชในเวลากลางวัน**” (มุตตะฟีกุน อะลียฺฮ)

❖ การเลี้ยงดูลูกน้อยเป็นสิทธิของผู้หญิงตราบใดที่นางยังไม่ได้แต่งงานใหม่ ส่วนค่าครองชีพนั้นวาญิบบนพ่อของเด็กที่จะต้องส่งเงินค่าเลี้ยงดูตราบใดที่ลูกยังอยู่กับนาง

❖ ไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้หญิงเริ่มการให้สลามก่อน โดยเฉพาะหากว่านางนั้นเป็นสาว หรือหากว่ากลัวจะเกิดพิศมัย

❖ สนับสนุนให้โภชนาการวัยวะเพศ ถอนขนรักแร้ และตัดเล็บทุกวันศุกร์ และมีกรูฮ์ที่จะปล่อยทิ้งไว้เกินสี่สิบวัน

❖ หะรอมถอนขนตามใบหน้าสำหรับผู้หญิงซึ่งรวมถึงขนคิ้ว ดังที่ท่านรอซูล (ที่อัลลอฮ์จะตั้งตัวสักกับ) กล่าวไว้

«لَعَنَ اللَّهُ التَّامِصَةَ وَالْمَتَنِّصَةَ» ความว่า “**อัลลอฮ์ได้สาปแช่งผู้หญิงที่ถอนขนบนใบหน้า และผู้หญิงที่รับการถอน (หรือผู้ที่ใช้ให้ถอน)**” (รายงานโดย อับู ดาอูด)

❖ อัล-อิหฺุดาด คือการไว้ทุกข์หรือการที่ผู้หญิงละเว้นเครื่องหอมหรือน้ำหอม และเครื่องแต่งกายที่สวยงามเนื่องจากสามีเสียชีวิตตามเวลาที่ระบุ หะรอมสำหรับผู้หญิงทำการอิหฺุดาดเกินสามวัน นอกจากการไว้ทุกข์เพื่อสามีเท่านั้น ดังที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์จะตั้งตัวสักกับ) ได้กล่าวว่า

« لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيِّتٍ قَوْفٌ ثَلَاثَ أَيَّامٍ إِلَّا عَلَى زَوْجِهَا » ความว่า “**ไม่เป็นการอนุญาต สำหรับผู้หญิงที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮ์ จะทำการอิหฺุดาดเกินสามวัน นอกจากเพื่อสามีของนาง**” (รายงานโดย มุสลิม) ถ้าหากในกรณีของสามีแล้ว เป็นการวาญิบที่นางจะต้องทำการอิหฺุดาดสี่เดือนกับอีกสิบวัน และวาญิบที่นางจะต้องดูแล

เครื่องประดับทุกประเภท หรือแหวน และเครื่องหอมต่างๆ และเสื้อผ้าที่มีลวดลายสวยงามหรือที่มีสีเช่น สีแดงหรือสีเหลือง รวมทั้งการย้อมสีเล็บ การทาตา การใส่ครีมหอม แต่อนุญาตให้ตัดเล็บได้ ตัดผม และอาบน้ำ สำหรับเสื้อผ้านั้นไม่ได้จำกัดสีใดเฉพาะเจาะจงและไม่จำเป็นต้องเป็นสีดำเท่านั้น นางต้องอยู่ในบ้านที่สามีเสียชีวิตนั้นจนครบอิดตะฮ์ หะรอมที่นางจะเปลี่ยนที่ไปที่อื่นเว้นแต่กรณีจำเป็น นางต้องไม่ออกนอกบ้านเวลากลางวันเว้นแต่เมื่อจำเป็นเท่านั้น

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะโกนผมของนางโดยไม่มีเจตนาใดๆ แต่ถ้าจะตัดก็ทำได้แต่อย่าให้เหมือนกับผู้ชาย ดังหะดีษที่กล่าวว่า «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ» ความว่า “**ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้สาปแช่ง ผู้ที่เลียนแบบเหมือนชายในบรรดาผู้หญิง**” (รายงานโดย อัล-ติรมิซียฺ) หรือว่าเหมือนกับคนกาฟิร «وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» ความว่า “**แท้จริงผู้ใดที่ทำเหมือนกับพวกหนึ่งเขาก็ย่อมเป็นพวกนั้น**” (รายงานโดย อับู ดาอูด)

❖ วาญิบสำหรับผู้หญิงที่จะต้องปกปิดร่างกายของนางหากต้องการออกจากบ้าน ด้วยเสื้อผ้าที่มีลักษณะต่อไปนี้ 1) ปกปิดทุกส่วนของร่างกาย 2) เสื้อผ้าที่ไม่ใช่เครื่องประดับในตัวของมัน 3) ต้องหนาพอควร และไม่บางจนเกินไป 4) ต้องหลวมพอควรและไม่รัดรูป 5) ต้องไม่ใช้น้ำหอม 6) ต้องไม่

เหมือนเสื้อผ้าผู้ชาย 7) ไม่เหมือนเสื้อผ้าคนกาฬิร 8) ต้องไม่เป็นการแต่งกายแบบซุฮูเราะฮฺ คือ แผลกตาไปจากผู้นั้นหรือตามแฟชั่น และหะรอมสวมใส่เสื้อผ้าที่มีรูปคนหรือรูปสัตว์ หรือแขน หรือ ใช้ทำเป็นผ้ามาน หรือชายเสื้อผ้าที่มีรูป **เอาเราะฮฺของผู้หญิงต่อผู้อื่น** มีสามประเภท 1) สามีนาง เขาสามารถที่จะดูทุกส่วนของนางได้ 2) ผู้หญิงด้วยกันและมะหฺรอม สามารถดูได้เฉพาะสิ่งที่ เห็นปกปิดทั่วไป เช่น ใบหน้า ผม ต้นคอ มือ แขน และเท้า เป็นต้น 3) ผู้ชายทั่วไป ไม่อนุญาตให้ดู ร่างกายทุกส่วนของนาง นอกจากมีความจำเป็น เช่น เมื่อมีชายต้องการมาหมั้น หรือนางต้องการ รักษาอาการเจ็บป่วย เป็นต้น เพราะว่าฟิตนะฮฺส่วนใหญ่ันั้นเกิดจากใบหน้าของผู้หญิง ฟาติมะฮฺ บินตุ อัล-มุหนิร > กล่าวว่า “พวกเราได้ปกปิดใบหน้าของพวกเราจากผู้ชาย” (รายงานโดย อัล-หะกิม) และท่านหญิงอาอิชะฮฺ > ได้กล่าวว่า “เมื่อบรรดาคนขี่พาหนะผ่านมาถึงพวกเรา ขณะที่เราอยู่กับ ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) ในเครื่องแบบอิหฺรอม เมื่อเขาเหล่านั้นมาใกล้เรา พวกเราแต่ละคนก็เอา ผ้า ญิลบาบบนหัวมาปิดใบหน้าของนาง และเมื่อพวกเขาผ่านไปเราก็กินเปิดหน้า” (รายงานโดย อัล-ติรมิซีย)

❖ อิดตะฮฺ มีหลายประเภท 1) หญิงที่ตั้งครรภ์ เมื่อเกิดการหย่าร้างกันหรือสามีเสียชีวิต การ ครบอิดตะฮฺของนางนั้นก็คือการคลอดลูก 2) อิดตะฮฺของหญิงที่สามีเสียชีวิต คือสี่เดือนกับสิบวัน 3) หญิงที่หย่าร้าง โดยอยู่ในวัยที่ยังมีหัยฎมาเป็นปกติ อิดตะฮฺของนางคือสามหัยฎ (มา ประจำเดือนสามครั้ง) 4) หญิงในวัยที่ไม่มีประจำเดือนแล้ว อิดตะฮฺของนางคือสามเดือน ส่วน ผู้หญิงที่หย่าร้างแบบร็อจฮีย (หย่าพร้อมที่จะคืนดีด้วย) หรือญะลาละหนึ่งครั้ง ให้นางนั้นอยู่ที่ บ้านของสามีตามปกติพร้อมกับสามีของนางในขณะที่มีอิดตะฮฺ และสามีของนางสามารถที่จะดู นางได้ทุกส่วน และอยู่กับนางสองต่อสองได้ จนกระทั่งหมดอิดตะฮฺ เพื่อว่าอัลลอฮฺนั้นจะเปิดทาง ให้ทั้งสองได้คืนดีอีกครั้ง การคืนดีนั้นไม่มีเงื่อนไขว่าภรรยาจำเป็นต้องยินยอม และการคืนดีนั้น เกิดขึ้นด้วยสองประการ คือ ด้วยการพูดเช่นพูดว่า ฉันขอคืนดีกับเธอ และด้วยการมีเพศสัมพันธ์

❖ ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงทำการแต่งงาน (นิกาหฺ) ด้วยตัวเอง ดังที่ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيُهُ الْحَاجِّ » ความว่า “**ผู้หญิงใดที่นิกาหฺโดยไม่ได้รับอนุญาต จากผู้ปกครองของนาง แท้จริง นิกาหฺนั้นเป็นโมฆะทันที**” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะต่อผมของนางกับผมคนอื่น และห้ามสักตามตัวของนาง ทั้งสองอย่างนี้ กล่าวมานี้เป็นบาปใหญ่ ดังที่ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَعَنَ اللَّهُ الْوَالِصَةَ وَالْمُسْتَصْلَةَ وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَشِمَةَ » ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮฺได้สาปแช่ง หญิงที่ต่อผมและหญิงที่ยินยอมให้ต่อผม และหญิง ที่ทำการสักผู้อื่นและหญิงที่อนุญาตให้สักตามตัวของนาง**” (มุตตะฟักกุน อะลียฮฺ)

❖ หะรอมสำหรับหญิงที่จะขอให้สามีหย่ากับนางโดยไม่มีสาเหตุ ดังที่นบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيُهُ الْحَاجِّ » ความว่า “**หญิงใดที่ขอจากสามี ของนางให้หย่าโดยไม่มีสาเหตุ นางจะไม่ได้โชยกลิ่นอายของสวรรค์**” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

❖ วาญิบสำหรับนางที่จะต้องถอด(เชือกฟัง)สามีของนางในสิ่งที่ตั้งาม โดยเฉพาะหากเขาได้ ชวนนางเพื่อหลับนอนและมีเพศสัมพันธ์ ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) ได้กล่าวว่า « إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، فَبَاتَ غَضْبَانَ؛ لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَصْبِحَ » ความว่า “**เมื่อสามี ได้ชวนภรรยาไปยังที่นอนของเขาแต่นางก็ปฏิเสธ แล้วสามีของนางก็นอนด้วยความ โมโห แท้จริงมลาอิกะฮฺได้สาปแช่งนางจนกระทั่งเช้า**” (มุตตะฟักกุน อะลียฮฺ)

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะใช้น้ำหอม หากนางรู้ว่ามิใช่ผู้ชายตามท้องถนนหรือทางที่นางจะ ออกไป ดังหะดีษที่ว่า « إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا اسْتَعْطَرَتْ، فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا، فَجِي كَذَا وَكَذَا؛ يَغْنِي زَيْنَتَهُ » ความ ว่า “**แท้จริงผู้หญิงที่ใช้น้ำหอม แล้วเดินผ่านผู้คนเพื่อที่จะให้ผู้คนเหล่านั้นได้ดมกลิ่น ของนาง แท้จริงนางได้ทำการชิญาแล้ว**” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

การละหมาด

การอะซานและอิกอมะฮ์นั้นเป็นฟัรฎุกีฟายะฮ์ สำหรับบรรดาผู้ชายที่ไม่เดินทาง และสุนัต (ส่งเสริม) ให้อะซานและอิกอมะฮ์สำหรับผู้ทีละหมาดคนเดียวและสำหรับผู้เดินทาง และมีกรูฮู (นารังเกียจ) สำหรับสตรีเพศ และอะซานก่อนเวลาถือว่าใช้ไม่ได้ นอกจากละหมาดศุบหฺซึ่งอนุญาตให้อะซานครั้งแรกก่อนเข้าเวลาได้หลังจากเที่ยงคืนไปแล้ว

เงื่อนไขของการละหมาด 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) อัด-ตัมยิฮู (รู้จักแยกแยะ) 4) มีความสะอาดเท่าที่ความสามารถ 5) ได้เวลาหรือเข้าเวลาละหมาด เวลาซุฮฺรฺนั้นเริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์คัลล์ยจนกระทั่งเงาของคนยาวเท่ากับตัวเขา เวลาอัศรฺนั้นเริ่มตั้งแต่หมดเวลาซุฮฺรฺจนกระทั่งเงาคนยาวเป็นสองเท่าของตัวเขา ซึ่งเรียกว่าเป็นเวลาเลือก (อิคดียาฮฺ) แต่ก็อนุญาตให้ละหมาดจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าได้ในกรณีที่น่าจำเป็น เวลามัฆริบเริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกดินจนกระทั่งสีแดงที่อยู่ตามขอบฟ้าหายไป เวลาอิซาฮฺนั้นเริ่มตั้งแต่หมดเวลามัฆริบจนกระทั่งเที่ยงคืน ช่วงนี้เรียกว่าเป็นเวลาเลือก (อิคดียาฮฺ) และในกรณีที่น่าจำเป็นก็อนุโลมจนกระทั่งรุ่งอรุณ เวลาละหมาดศุบหฺเริ่มตั้งแต่แสงอรุณแย้มจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น 6) ปกปิดเอาเราะฮ์ 7) หลีกเลี้ยงนะญิส ที่ร่างกาย เสื้อผ้า และสถานที่ละหมาดเท่าที่ความสามารถ 8) หันหน้าเข้าหากิบละฮ์ 9) เนียตในใจ

รูกันของการละหมาด รูกันของการละหมาดมีทั้งหมด 14 ข้อ 1) ยืนตรงเวลาละหมาดฟัรฎุ หากมีความสามารถ 2) กล่าวตักบีเราะตุลอิหรอม 3) อ่านสูเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์ 4) รุกูฮฺ ทุกร็อกอะฮ์ 5) เงยขึ้นจากรุกูฮ์ 6) ยืนตรงหลังเงยจากรุกูฮ์ 7) สujud ด้วยอวัยวะทั้งเจ็ด 8) นั่งระหว่างสองสujud 9) อ่านตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย 10) นั่งตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย 11) เศาะละวาตต่อท่านนบี (ชื่อลุลอฮฺอะลียะฮ์) ในตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย 12) ให้สลามครั้งแรก 13) มีกุ่มะนินะฮ์ (การนิงสงบชั่วคราวในอิริยาบถต่างๆ ระหว่างละหมาด) 14) มีตริติบ คือการทำตามลำดับขั้นตอนของรูกันต่างๆ ที่กล่าวมา การละหมาดให้ไม่ได้ ยกเว้นจะต้องมีรูกันที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ และละหมาดนั้นจะเสียถ้าหากว่าทิ้งรูกันใดรูกันหนึ่งจะด้วยการเจตนาหรือลืมหักก็ตาม

สิ่งที่เป็นวาญิบในการละหมาด วาญิบของการละหมาดมีทั้งหมด 8 ข้อ 1) การตักบีร์ทั้งหมด นอกเหนือจากตักบีเราะตุลอิหรอม 2) กล่าว “สะมีอัลลอฮุ ลิลมันหะมิเดฮ์” สำหรับผู้ที่เป็นอิมาม นำละหมาด และ ผู้ทีละหมาดคนเดียว 3) กล่าว “ร็อบบะนา วัลละกัลหัมดฺ” ตอนเงยหน้าจากรุกูฮ์ 4) กล่าว “สุบหานะ ร็อบบียัล อะซีมี” หนึ่งครั้งในขณะรุกูฮ์ 5) กล่าว “สุบหานะ ร็อบบียัล อะลา” หนึ่งครั้งในขณะสujud 6) อ่าน “ร็อบบิฮิฟิรลี” ในขณะนั่งระหว่างสองสujud 7) อ่าน ตะชะฮฺฮุดครั้งแรก 8) นั่งสำหรับตะชะฮฺฮุดครั้งแรก ทั้งหมดนี้ถ้าหากว่าทิ้งข้อใดข้อหนึ่งด้วยความเจตนาละหมาดจะเสียทันที แต่ถ้าหากทิ้งเพราะด้วยการลืมหักจะต้องสujudสะฮ์วีฮ์

สิ่งที่เป็นสุนัต(ส่งเสริมให้ปฏิบัติ)ในละหมาด สิ่งที่เป็นสุนัตในการละหมาดมีทั้งในรูปของการกล่าวและการกระทำต่างๆ และละหมาดไม่เสียถ้าทิ้งข้อใดข้อหนึ่งของมันแม้ว่าจะด้วยเจตนาก็ตาม **คำกล่าวต่างๆ ที่เป็นสุนัต** มีดังนี้ กล่าวดูอาฮ์อิสติฟตาหฺ หรือ อีฟติต่าหฺ, กล่าว อะอูซุบิลลาฮฺ,

¹ เอาเราะฮ์ คือ อวัยวะเพศที่มนุษย์สงวนปกปิดเอาไว้และอายที่จะเปิดเผย และเอาเราะฮ์เด็กชายที่มีอายุเจ็ดปี คืออวัยวะทั้งสอง (คือทวารทั้งสอง) และเด็กชายที่มีอายุสิบปี คือระหว่างสะดือกับหัวเข่า และผู้หญิงที่เป็นไท(ไม่ได้เป็นทาส)ที่บรรลุนิติภาวะตามศาสนนิกาย ทุกส่วนของร่างกายเป็นเอาเราะฮ์ทั้งหมดยกเว้นหน้า จึงเป็นการมักรูกูฮ์ปิดหน้าในเวลาละหมาด นอกเสียจากมีชายอื่นอยู่จึงวาญิบที่ต้องปิดหน้าของนาง ถ้าหากนางกำลังละหมาดหรือภาะวาฟ แล้วเกิดมีอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายเผยขึ้นมาเช่น แขน เป็นต้น อิบาคะฮ์ของนางจะเสียและใช้ไม่ได้ และเอาเราะฮ์ที่ใหญ่ คือ กบฏ(อวัยวะเพศ)และดุนดู (ทวารหนัก) จึงเป็นการวาญิบที่จะต้องปกปิดสงวนเอาไว้แม้ว่านอกเวลาละหมาดก็ตาม และมีกรูฮูให้หันอวัยวะทั้งสองที่กล่าวมาโดยไม่มีเจตนาจำเป็นใดๆ แม้ว่าจะอยู่ในที่มืดหรืออยู่คนเดียว

กล่าว บิสมิลลาฮฺ, กล่าว อามีน ต้องกล่าวดังๆ ในละหมาดที่อนุญาตให้อ่านดัง, อ่านสุเราะฮฺอะไรก็ได้เท่าที่ถนัดหลังจากจบฟาติหะฮฺ, อ่านเสียงดังสำหรับอิมาม (แต่สำหรับมะฆูมนั้นไม่อนุญาตให้อ่านดัง และสำหรับผู้ทีละหมาดคนเดียวให้เลือกระหว่างจะอ่านดังหรืออ่านค่อยก็ได้), กล่าว **“หัมดั้นกะษีรอน ฎ็อยยีนัน มุบาเราะกัน ฟิฮฺ มิลอัศซะมาวาตี วะมิลอัลอัรฎู...”** จนจบ หลังจากกล่าว **“ร็อบบะนา วะละกะลِّหัมดُ”**, กล่าวตัสบีหฺมากกว่าหนึ่งครั้งในรูกูฮฺและสุญูด, กล่าว ร็อบบิฮฺ ฟิรลีฮฺ มากกว่าหนึ่งครั้ง, กล่าวดูอาอ์ก่อนให้สลาม. **การกระทำต่างๆ ที่เป็นสุนัตในละหมาด** มีดังนี้ ยกมือทั้งสองขณะตักบีเราะตุลอิหฺรอหม และก่อนจะลงรูกูฮฺ และหลังเงยจากรูกูฮฺ และหลังจากลุกขึ้นจากตะชะฮฺฮุดแรกในร็อกอ์ที่สอง, วางมือขวาทับบนหลังมือซ้ายแล้ววางบนหน้าอกขณะยืนตรง, มองที่สุญูด, แยกขาออกจากกันให้ห่างกันเล็กน้อยในขณะที่ยืน, สุญูดให้ลงหัวเข้าทั้งสองข้างก่อน แล้วตามด้วยมือ และหน้าผากพร้อมๆ กับจมูก, ขณะสุญูดนั้น ยืดแขนออกจากลำตัวเล็กน้อย และขาออกจากหน้าท้อง และแข็งทั้งสองข้างแยกออกจากกัน, ปลายเท้ายันไว้กับพื้นขณะสุญูด, วางมือทั้งสองข้างให้อยู่ในระดับหัวไหล่นิ้วมือชิดกัน, ลุกขึ้นจากสุญูดเท้ายันไว้กับพื้นแล้วจับมือที่หัวเข่าขณะลุกขึ้น, นั่งระหว่างสองสุญูดและตะชะฮฺฮุดแรกให้นั่งแบบอิฟติรอซ(โดยการนั่งเอาก้นวางบนเท้าซ้าย และปลายเท้าขวายันไว้กับพื้น) ส่วนตะชะฮฺฮุดที่สองให้นั่งแบบตะวัรรูก(โดยการนั่งพาดก้นให้แนบกับพื้นและสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้แข็งเท้าขวา พร้อมกับยกเท้าข้างขวาขึ้นยันไว้กับพื้น), วางมือทั้งสองบนหน้าขาทั้งสองข้าง โดยให้มือตรงและให้นิ้วชิดกัน ในการนั่งระหว่างสองสุญูด และตะชะฮฺฮุด แต่ไว้ในตะชะฮฺฮุดนั้นให้กำมือขวาไว้ ให้นิ้วกลางกับนิ้วโป้งทำเป็นวง และชี้ด้วยนิ้วชี้พร้อมกระดิกขณะกล่าวชิกิรและดูอาอ์เพื่อบ่งบอกถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮฺ, การหันหน้าขณะให้สลาม โดยการเริ่มข้างขวาก่อนแล้วจึงตามด้วยข้างซ้าย

สุญูดสะฮฺวี สุนัตให้สุญูดสะฮฺวี สำหรับผู้ที่กล่าวคำต่างๆ ในอิริยาบถที่ไม่ใช่ที่ของมันเพราะหลงลืม ตัวอย่างเช่น การอ่านสุเราะฮฺในขณะสุญูด และให้เลือกระหว่างจะสุญูดสะฮฺวีหรือไม่สุญูดก็ได้ถ้าหากว่าลืมหรือทิ้งสุนัตต่างๆ ในเวลาละหมาด และเป็นการวาญิบจะต้องสุญูดสะฮฺวี ถ้าหากว่าผู้ที่ละหมาดเพิ่มการรูกูฮฺ หรือเพิ่มการสุญูด หรือการยืน หรือการนั่ง หรือให้สลามก่อนเสร็จจากการละหมาด หรืออ่านอายะฮฺผู้ใดจนความหมายเพี้ยน หรือว่าเขาทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบของละหมาด หรือลั้งเลว่าเขาละหมาดเพิ่มหรือไม่? และละหมาดจะเป็นโมฆะถ้าหากว่าเจตนาทิ้งสุญูดสะฮฺวีที่เป็นวาญิบ ให้เลือกสุญูดสะฮฺวีก่อนให้สลามหรือหลังให้สลามก็ได้ และถ้าหากว่าลืมสุญูดจนเวลาผ่านไปนานมากเกินไ้ ก็ไม่ต้องสุญูดอีก เพราะถือว่าตกไป

วิธีละหมาด เมื่อต้องการละหมาดให้ยืนตรง หันหน้าและทุกส่วนของร่างกายไปทางกิบละฮฺพร้อมกับเนียตในใจ หลังจากนั้นให้กล่าวตักบีเราะตุลอิหฺรอหม ว่า **“อัลลฮู อักบัร”** และตักบีร์ให้ดังสำหรับผู้ที่เป็นอิมาม เพื่อจะให้คนที่อยู่ข้างหลังได้ยิน และนอกจากอิมามนั้นไม่ต้องตักบีร์ตั้งยกมือขึ้นเสมอให้ขณะกล่าวตักบีร์ และวางมือขวาทับมือซ้ายแล้วตั้งไว้บนอก สายตามองไปที่สุญูด, กล่าวดูอาอ์อิฟติดาฮฺ ว่า **“สُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّهِمَدِيكَ وَتَعَالَى عَرْشُكَ”** แล้วกล่าวคำอิศติอาซะฮฺ ว่า **“อะอูซุบิลลาฮิ มินัชชะยตอนิรรอฎิม”** อ่านบิสมิลลาฮฺ แล้วอ่าน สุเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ, และสุนัตให้มะฆูมอ่านฟาติหะฮฺ ในช่วงที่อิมามหยุดอ่านระหว่างอายะฮฺ และในร็อกอ์ที่อิมามอ่านค่อยถ้าเป็นละหมาดญะฮฺรียะฮฺ(ละหมาดที่อ่านดังในสองร็อกอ์แรกคือ มัฆริบกับอิซาอ์) และวาญิบต้องอ่านอัล-ฟาติหะฮฺในละหมาดที่อิมามอ่านค่อย(ละหมาดซุฮฺรฺกับอัศรฺ) หลังจากจบฟาติหะฮฺแล้วให้อ่านสุเราะฮฺอะไรก็ได้ที่ถนัด และสุนัตให้อ่านเวลาละหมาดซุฮฺรฺด้วยสุเราะฮฺอัล-มุฟัสซัลขนาดยาว คือนับตั้งแต่สุเราะฮฺ กอฟ จนถึงสุเราะฮฺ อัล-มุรซะลาต และในเวลามัฆริบให้อ่าน

สุเราะฮ์อัล-มูฟศ็อลขนาดสั้น คือตั้งแต่สุเราะฮ์ อัล-ฎุฮา ลงมายันสุเราะฮ์ อัน-นาส และ
 ละหมาदनอกเหนือจากเวลานี้ให้อ่านสุเราะฮ์อัล-มูฟศ็อลความยาวปานกลาง คือ ตั้งแต่
 สุเราะฮ์ อัมมา ลงมายันสุเราะฮ์ อัล-ลัยล และสำหรับผู้ที่เป็นอิมามให้อ่านเสียงดังเวลา
 ละหมาดศุบหุ และสองร็อกอัตแรกขงละหมาดมัฆริบและสองร็อกอัตแรกขงละหมาดอิซฮาอ์
 นอกเหนือจากสามเวลานี้ให้อ่านเสียงเบาไม่ต้องอ่านดัง, กล่าวตักบีร "อัลลอฮุ อักบัร" แล้วกั่ม
 ลงรุกูอ แล้วเอามือทั้งสองจับที่หัวเข่าและคลายนิ้วมือออก พร้อมกับโค้งหลังโดยให้ศีรษะอยู่ใน
 ระดับเดียวกับหลัง และกล่าว "สูบนานะ ร็อบบียัล อะซีมี" สามครั้ง, เยกขึ้นจากรุกูอ กล่าว
 "ละมีอัลลอฮุ ลีมัน หะมีดะฮุ", และเมื่อยืนตรงแล้วให้กล่าวว่า "ร็อบบะนา วะละกะลัหมุด ्हัมดัน
 กะษีรอน ฎ็อยยิบัน มุบาเราะกัน ฟีหุ มิลอัลสะมาวาติ วมิลอัลอัรฎิ วมิลอะ มาซิตะ มินชัยอิน
 บะฮุด", ย่อตัวลงสุญูด พร้อมกับกล่าวตักบีร "อัลลอฮุ อักบัร" และยืดแขนออกจากลำตัว
 เล็กน้อย และขาออกจากหน้าห้อง และวางมือทั้งสองข้างราบกับพื้นให้เสมอไหล่ พร้อมกับขึ้นนิ้ว
 มือนิ้วเท้า ทั้งหมดไปทางกบิลัต พร้อมกับกล่าวสามครั้งว่า "สูบนานะ ร็อบบียัล อะฮุดลา" ขณะที่
 สุญูดควรที่จะขอดุอาอ์ให้มาก ดุอาอ์ให้กับตัวเรา, หรือให้กับพี่น้องมุสลิมทุกคน, เยกขึ้นจาก
 สุญูด พร้อมกับตักบีร "อัลลอฮุ อักบัร" และให้นั่งแบบอิฟติรอซ(โดยการนั่งเอาก้นวางบนเท้า
 ซ้าย และปลายเท้าขวายันไว้กับพื้น นิ้วเท้าชี้ไปทางกบิลัต), กล่าวดุอาอ์ขณะนั่งระหว่างสอง
 สุญูด ว่า "ร็อบบิขฟิรลี", หรือจะเพิ่มหลังจากอ่าน ร็อบบิขฟิรลี สองครั้งก็ได้ อ่านว่า "วัรุห์มีนี
 วัรุญุรนี วัรุฟะฮนี วัรุซุกนี วันศุรนี วัะฮุดนี วัะอาฟีนี", แล้วกั่มลงสุญูดครั้งที่สอง ทำเหมือนกับ
 ครั้งแรกที่กล่าวมาข้างต้น, แล้วกั่มลุกขึ้นจากสุญูดครั้งที่สอง พร้อมกับกล่าวตักบีร "อัลลอฮุ อักบัร"
 " และดำเนินการละหมาดร็อกอัตที่สอง เช่นเดียวกับร็อกอัตแรก ทั้งการกล่าวต่างๆ และ
 อิริยาบท เพียงแต่ในร็อกอัตที่สองไม่ต้องอ่านดุอาอ์อิฟติตาหุ, หลังจากสิ้นสุดร็อกอัตที่สอง ให้
 นั่งตะชะฮุซูด นั่งแบบอิฟติรอซเหมือนกับการนั่งระหว่างสองสุญูด แล้ววางมือซ้ายบนขาข้าง
 ซ้ายและวางมือขวาบนขาข้างขวา ให้กำนิ้วนางกับนิ้วก้อยไว้ พร้อมกับยกนิ้วชี้ขึ้นและกระดิก
 เบาๆ แล้วกล่าวดุอาอ์ ตะชะฮุซูด ว่า "อัลตะหียายตุ ลิลลาฮุ วัศเศาะละวาตุ วัฎฎ็อยยิบาตุ อัล
 ลามูอะลัยกะ อัยยูฮันนะบียูวะเราะฮุมะตุลลอฮิวับาเราะกาตุฮุ อัลลามูอะลัยนา วัอะลาอิ
 บาดิลลาฮิศุคูลิหีน, อัลฮะดุ อัลลาฮิลาฮะ อิละลัลลอฮุ วัอัลฮะดุ อันนะมุห์มัดัน อับดุลฮุ วั
 เราะฮุซุลฮุ" หลังจากนั้นให้ลุกขึ้นยืนเพื่อละหมาดร็อกอัตที่สามหรือร็อกอัตที่ดี ถ้าหากว่าละหมาด
 นั้นมีสามหรือสี่ร็อกอัต พร้อมกับกล่าวตักบีร "อัลลอฮุ อักบัร" ต่อจากนั้นให้ทำละหมาดเหมือน
 กับร็อกอัตแรกและร็อกอัตสองที่ผ่านมา ทั้งการกล่าวต่างๆ แต่ให้อ่านเฉพะฟาติหะฮุเท่านั้น
 โดยไม่ต้องอ่านสุเราะฮ์ และไม่ต้องอ่านเสียงดัง, เสร็จแล้วให้นั่งตะชะฮุซูดครั้งสุดท้าย นั่งแบบ
 ตะวัรูก(โดยการนั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้แข้งเท้าขวา พร้อมยกเท้าข้างขวาชู้นยันไว้กับพื้น และ
 พาดก้นให้แนบกับพื้น) การนั่งตะวัรูกเป็นการนั่งขงตะชะฮุซูดครั้งสุดท้าย ขงละหมาดที่มี
 สองตะชะฮุซูด คือ ละหมาด ชุฮรุ อัลศุร มัฆริบ และ อิซฮาอ์, กล่าวดุอาอ์ ตะชะฮุซูดให้จบว่า
 "อัลตะหียายตุ ลิลลาฮุ วัศเศาะละวาตุ วัฎฎ็อยยิบาตุ อัลลามูอะลัยกะ อัยยูฮันนะบียูวะเราะฮุ
 มะตุลลอฮิวับาเราะกาตุฮุ อัลลามูอะลัยนา วัอะลาอิบาดิลลาฮิศุคูลิหีน, อัลฮะดุ อัลลาฮิลา
 ฮะ อิละลัลลอฮุ วัอัลฮะดุ อันนะมุห์มัดัน อับดุลฮุ วัเราะฮุซุลฮุ, อัลลอฮุมมะ ค็อลลีอะลา มุห์
 มัด วัอะลาอาลี มุห์มัดัต กะมาค็อลลัยตะ อะลาอิบรอฮีม วัอะลา อาลี อิบรอฮีม อินนะกาหะ
 มีดุมมะญีด, อัลลอฮุมมะบาริก อะลา มุห์มัดัต วัอะลาอาลี มุห์มัดัต กะมาบาร็อกตะ อะลาอิบ
 รอฮีม วัอะลาอาลีอิบรอฮีม อินนะกาหะมีดุดุมมะญีด " หลังจากนั้นสูนัตให้กล่าว "อะฮุซุบิลลาฮิ
 มินอะซาบินนารุ วัอะซาบิลกอบรุ วัฟิตนะติลมะฮฺยา วัลมะมาต วัฟิตนะติล มะลึหิดัจญาลุ

“ และดูอาอื่น ๆ ที่มีรายงานจากท่านนบี (ﷺ) , เสร็จแล้วก็ให้สลามสองครั้งโดยการหันหน้าไปทางข้างขวามือก่อนว่า “อัสลามุ อะลัยกุม วะเราะมะตุลลอฮฺ” แล้วจึงให้สลามทางซ้าย จากนั้นก็ให้อ่านวิร็ดหรือบทดูอาอื่นหลังละหมาด

วิธีละหมาดของคนป่วย คนป่วยหรือคนไม่สบาย ถ้าไม่สามารถยืนละหมาด หรือ ถ้ายืนแล้วจะยิ่งทำให้อาการป่วยรุนแรงมากกว่าเดิม ก็ให้นั่งละหมาดได้ และถ้าไม่สามารถที่จะนั่งก็ให้นอนตะแคงละหมาด หรือถ้านอนตะแคงไม่ได้ ก็ให้นอนหงายละหมาด ถ้าไม่สามารถที่จะรุกูหรือสujudได้ ก็ให้ก้มหัวเท่าที่ทำได้ และให้เกาะกุอาฮ์(خذใช้)ละหมาดที่ทิ้งในระยะเวลาที่เขาป่วย และถ้าเป็นการลำบากที่ผู้ป่วยจะละหมาดในเวลาของมัน ก็อนุญาตให้ละหมาดรวมกัน เช่นซุฮฺรกับอัสฺร หรือละหมาดมัซริบกับอิซาอา ในเวลาใดเวลาหนึ่งของทั้งสองก็ได้

ละหมาดของคนเดินทาง หากระยะเวลาการเดินทางมากกว่า 85 กิโลเมตร ขึ้นไปโดยประมาณ และการเดินทางนั้นเป็นการเดินทางที่อนุญาตคือไม่เป็นมะซียัต(เป็นบาป) เขาสามารถที่จะถือศฺร(ย่อ)ละหมาดจากสี่ร็อกอัตให้เหลือสอง และถ้าหากเขาเจตนาที่จะอยู่ที่ใดที่หนึ่งเกิน 4 วัน (เท่ากับละหมาดฟัรฎฺยี่สิบเวลา) ก็ให้ละหมาดเต็มโดยไม่ต้องย่อ นับตั้งแต่วันที่ไปถึง และถ้าคนที่เดินทางเข้าละหมาดพร้อมกับคนอื่นที่ละหมาดเต็ม ก็ให้ละหมาดเต็มเหมือนคนอื่นโดยไม่ต้องย่อ ถึงแม้ว่าเขาเป็นผู้เดินทางก็ตาม ในกรณีที่เขาลืมละหมาดหนึ่งเวลาเมื่อตอนอยู่บ้าน และเขานึกได้ในเวลาเดินทาง หรือตรงกันข้าม ถ้าเขาลืมละหมาดหนึ่งเวลาตอนเดินทาง แล้วมานึกได้อีกที่ตอนมาถึงบ้านแล้วก็ให้ละหมาดเต็มทั้งหมดโดยไม่ต้องย่อ สำหรับคนเดินทางนั้นเขาสามารถที่จะละหมาดเต็มได้แต่ว่าละหมาดย่อจะดีกว่าละหมาดเต็ม

ละหมาดวันศุกร์ ละหมาดวันศุกร์ จะประเสริฐกว่าละหมาดซุฮฺร และมันไม่ได้เกี่ยวข้องกับละหมาดซุฮฺรแต่อย่างใด หรือไม่ใช่การย่อของละหมาดซุฮฺรเช่นกัน เพราะฉะนั้นไม่อนุญาตละหมาดวันศุกร์สี่ร็อกอัต และใช้ไม่ได้ถ้าละหมาดวันศุกร์แต่เนี่ยตละหมาดซุฮฺร และจะละหมาดร่วมกับอัสฺรไม่ได้เป็นอันขาด ถึงแม้ว่าจะมีเหตุที่สามารถจะให้ละหมาดร่วมได้ก็ตาม

ละหมาดวิรฺตุ ละหมาดวิรฺตุ เป็นละหมาดสุนัตอย่างหนึ่ง เวลาของมันเริ่มตั้งแต่เวลาละหมาดอิซาอา จนกระทั่งละหมาดศุบหฺของเช้าวันรุ่งขึ้น ส่วนจำนวนร็อกอัตนั้นน้อยที่สุดคือ หนึ่งร็อกอัต และมากที่สุดคือ สิบเอ็ดร็อกอัต โดยให้สลามทุกสองร็อกอัตเป็นการดีที่สุด รองลงมาก็สามร็อกอัตให้สลามสองครั้ง(คือละหมาดครั้งแรกสองร็อกอัตแล้วให้สลาม แล้วละหมาดอีกหนึ่งร็อกอัต แล้วให้สลาม) และสุนัตให้อ่านสุเราะฮฺ อัล-อะฮฺลุล ในร็อกอัตแรก หลังจากอ่านฟาติหะฮฺเสร็จ และสุเราะฮฺ อัล-กาฟิรูน ในร็อกอัตที่สอง และสุเราะฮฺ อัล-อิคลาศ ในร็อกอัตที่สาม และสุนัตให้อ่านกุนูตหลังจากเงยจากรุกูพร้อมยกมือ และให้อ่านเสียงดังถึงแม้ว่าเขาจะละหมาดคนเดียวก็ตาม

¹ กล่าวขออภัยโทษจากพระองค์อัลลอฮฺ 3 ครั้ง ว่า “**อัสตัมฟิรุลลอฮฺ**”, กล่าว “อัลลอฮุมมะอันตัสสะลามะ มะมิงกัสสลาม ตะบาร็อกตะ ยาซัลญะลาดี วัลอิกรอม”, กล่าว “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาชารีกะละฮฺ ละฮฺฮฺมุลมุญ วะละฮฺฮฺฮัมมุ วะฮฺฮฺวาอะลา กุลลิตัยอินกอดีร์ ลาเหาละวะลาญวะวะอะอิลลาบิลลาฮฺ ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะลานะฮฺบุดุ อิลลาอียะฮฺ วะฮฺฮฺนูนีมุอะวะ วะละฮฺฮฺฮฺฟัฎฺ วะลาฮฺฮฺษะนะนาอูลหะสัน ลาอิลลาฮะอิลลอลฮฺ มุคิลิตะนะ ละฮฺฮฺฮฺดีน วะเลาะกะริฮัลกาฟิรูน, อัลลอฮฺมุมะ ลามานีอา ลีมาอะฮฺตุอัยตะ วะลามูอัยยา ลีมา มะนะตะ วะลาฮฺฮฺอันพะอูล ชัลญุดดี มิงกัลญุดดี”, กล่าวหลังละหมาดศุบหฺ และละหมาดมัซริบ ดูอาอื่นที่กล่าวมาข้างต้น พร้อมกับดูอาอื่น 10 ครั้ง คือ “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาชารีกะละฮฺ ละฮฺฮฺมุลมุญ วะละฮฺฮฺฮัมมุ ดูฮฺญี วะฮฺญีมัต วะฮฺฮฺวะอะลา กุลลิตัยอินกอดีร์”, กล่าวตัสบีหฺ “สุบหานัลลอฮฺ” 33 ครั้ง , กล่าวตะหฺมิด “อัลฮัมดุลิลลาฮฺ” 33 ครั้ง, กล่าวตักบีร์ “อัลลอลฮฺอักบัร” 33 ครั้ง, ปิดท้ายด้วยคำที่หนึ่งร้อย ให้กล่าวว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาชารีกะละฮฺ ละฮฺฮฺมุลมุญ วะละฮฺฮฺฮัมมุ วะฮฺฮฺวาอะลา กุลลิตัยอินกอดีร์”, อ่านอะยัตกุรซีย์, อ่านสุเราะฮฺ อัล-อิคลาศ, อ่านสุเราะฮฺ อัล-ฟะลัก, อ่านสุเราะฮฺ อัน-นาส, ทั้งสามสุเราะฮฺที่กล่าวมานี้ให้อ่านซ้ำกันสุเราะฮฺละ 3 ครั้ง หลังละหมาด ศุบหฺและมัซริบ

ละหมาดญะนาซะฮฺ (คนตาย) สิ่งที่ควรปฏิบัติหากมีการตายในหมู่มุสลิม คือ การอาบน้ำให้กับศพ การกะฉั้นหรือห่อศพ ละหมาดญะนาซะฮฺ แยกศพไปฝัง ฝังศพ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นฟัรฎู กิฟายะฮฺ นอกจากคนตายชะฮีดที่เสียชีวิตในสมรภูมิมุสลิม ซึ่งไม่ต้องมีการอาบน้ำและกะฉั้น และไม่ต้องมีการละหมาด แต่ถ้าจะละหมาดก็กระทำได้ และทำการฝังชะฮีดในลักษณะที่เขาตาย การห่อศพชายนั้นให้ห่อด้วยผ้าสีขาวสามชั้น ส่วนการห่อศพผู้หญิงให้ใช้ผ้าห้าชั้น คือ ผ้าใสร่ง ผ้าคลุมหัว เสื้อ และผ้าสองชั้นสำหรับห่อ วิธีละหมาดให้กับคนตายมีดังนี้

สุนัตให้อิมามหรือคนที่ละหมาดคนเดียว ให้ยืนตรงหน้าอกถ้าหากว่าศพเป็นเพศชาย และถ้าเป็นศพเป็นเพศหญิงให้ยืนระหว่างกึ่งกลางของศพ กล่าวตักบิรฺสี่ครั้งพร้อมกับยกมือในทุกๆ ครั้ง ที่กล่าวตักบิรฺ ร็อกอ์แรกให้กล่าว “อะอูซุบิลลาฮฺ มินฺช ชัยฎอนิรฺ เราะญิมฺ” และกล่าวบิสมิลลาฮฺ แล้วอ่านฟาติหะฮฺเพียงอย่างเดียว โดยไม่ต้องอ่านสุเราะฮฺอื่นด้วยเสียงที่ค่อยไม่ต้องดัง กล่าวตักบิรฺในร็อกอ์ที่สองพร้อมกับยกมือ แล้วทำการเศาะละวาตต่อท่านนบี (คืออัลลอฮฺคือฮะดีษ) ตักบิรฺในร็อกอ์ที่สามพร้อมกับยกมือ และขอดุอาอ์ให้กับคนตาย ตักบิรฺร็อกอ์ที่สี่พร้อมกับยกมือ และพักสักครู่ แล้วจึงให้สลาม หะรอมหรือห้ามถมทรายยกกูโบรให้สูงเกินหนึ่งคืบ ห้ามก่อบนบนหลุมฝังศพ ห้ามจูบ ห้ามรมควันหอมหรือธูปเทียน รวมทั้งการเขียนข้อความต่างๆ และการนั่งหรือเดินเหยียบบนบนหลุมฝังศพ ห้ามประดับกูโบรด้วยโคมไฟ ห้ามแกะวอฟ ห้ามสร้างมัสยิดบนกูโบรหรือฝังศพในมัสยิด และวาญิบที่จะต้องทำลายกิบาย(โดมหรือเจดีย์)ต่างๆ ที่อยู่บนกูโบร

★ คำกล่าวตะอูชียะฮฺ(กล่าวแสดงความเสียใจให้กับญาติผู้เสียชีวิต)นั้นไม่ได้จำกัดเพียงแค่ดุอาอ์ใดดุอาอ์หนึ่งเท่านั้น แต่คำกล่าวไหนก็ได้ที่มีเป้าหมายในการแสดงความเสียใจต่อญาติผู้เสียชีวิต และให้กำลังใจ เช่น กล่าวว่ “อะซอหมัลลอฮฺ อัจรอกา วะอะหฺสะนะ อะชาอะกา วะเฮาะพะรอ ลิมัยยิติกา” และกล่าวตะอูชียะฮฺต่อมุสลิมที่เป็นญาติของผู้ตายซึ่งเป็นกาฟิร ให้กล่าวว่ “อะซอหมัลลอฮฺ อัจรอกา วะอะหฺสะนะ อะชาอะกา” และหะรอมสำหรับมุสลิมที่จะกล่าวตะอูชียะฮฺต่อคนกาฟิรถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติของผู้ตายซึ่งเป็นมุสลิมก็ตาม

★ สำหรับผู้ที่รู้ว่าครอบครัวของเขาต้องรำไห้คร่ำครวญ(เนียหะฮฺ)ถ้าเขาเสียชีวิต วาญิบสำหรับเขาที่จะต้องสั่งเสียหรือบอกอย่าไห้เขาเหล่านั้นรำไห้โอดครวญ มิฉะนั้นแล้วเขา(ผู้ตาย)จะต้องถูกทรมารในกูโบร จากการรำไห้โอดครวญของญาติๆ

★ ท่านอิมาม อัช-ชาฟีอียฺ ~ ได้กล่าวว่ “มักรูฮฺ ที่จะไห้มานั่งซุมนุมนุเพื่อทำการตะอูชียะฮฺกัน คือ รวบรวมเอาญาติผู้ตายมารวมไว้ในบ้านเดียวกัน เพื่อที่จะเปิดโอกาสไห้ผู้อื่นได้มาทำการตะอูชียะฮฺ ณ ที่เดียว แต่ว่สมควรที่จะไห้พวกเขา(ญาติผู้ตาย)แยกย้ายกันทำสิ่งทีพวกเขาควรทำในวันนั้น ไม่ว่าจะเป็ชายหรือหญิงก็ตามที

★ สุนัตไห้ทำอาหารเพื่อมอบไห้แก่ครอบครัวของผู้ตายได้ทาน และเป็นการมักรูฮฺที่จะกินจากอาหารของผู้ตายหรือทำอาหารให้กับคนที่มารวมตัวกันที่บ้านผู้ตาย

★ สุนัตไห้เยี่ยมกูโบรมุสลิมโดยไม่ต้องมีการเดินทางเพื่อจุดประสงค์นั้น และอนุญาตไห้เยี่ยมกูโบรคนกาฟิรได้เช่นกัน และไม่ต้องกีดกันถ้าหากคนกาฟิรจะมาเยี่ยมกูโบรมุสลิม

★ สุนัตสำหรับผู้มาเยี่ยมกูโบรไห้กล่าวว่ “อัสลามุ อะลัยกุม ดาเวอะ เกามิมุ มุอมีนิน” หรือว่ “อัสลามุ อะลัยกุม อะฮฺลัดดียาริ มินัลมุมีนินะ วะอินนา อินชาอัลลอฮฺ บิกุม ลาหิกุน, ยัรหะมุอัลลอฮฺ อัลมุสตัดคิมินะ มินนา วัลมุสตะคิริน, นัสอะลุลลอฮฺสะละนา วะละกุมลอาฟิยะฮฺ, อัลลฮฺมมะ ลาตะหฺริมนา อัจรอฮุม วะลฺูตฺฟิตินนา บะอฺดะฮุม, วัฆฟิรละนา วะละฮฺฮุม”

ละหมาดวันอีด ละหมาดวันอีดนั้นเป็นฟัรฎูกิฟายะฮฺ และเวลาของมันเป็นคือเหมือนกับเวลาละหมาด ฎุฮา และถ้าหากว่เราทราบว่วันอีดหลังจากดวงอาทิตย์คล้อยบ่แล้ว ก็ไห้

ละหมาดในวันต่อไปเป็นการเกาะกัวอ์(ซดใช้) และเงื่อนไขของละหมาดอดีตเหมือนกับเงื่อนไขของ ละหมาดวันศุกร์ทุกอย่าง นอกเสียจากคฺฎบะฮฺ(เพราะคฺฎบะฮฺวันถัดจะเริ่มหลังจากละหมาดเสร็จ แล้ว แต่คฺฎบะฮฺละหมาดวันศุกร์นั้นจะเริ่มก่อนละหมาด) และมักรฺฮฺ(น่ารังเกียจ) ละหมาดสุนัต ก่อนหรือหลังละหมาดอดีตที่มุศ็อลลา(สนามสำหรับละหมาดอดีต) วิธีการละหมาดอดีตทั้งสองอดีตมี ดังนี้ ละหมาดวันอดีตมีสองร็อกอ์ต ร็อกอ์ตแรกหลังจากตักบีเราะตุลอิหรอมให้ตักบิรฺเจ็ดครั้งพร้อม ยกมือทุกครั้ง หลังจากนั้นให้กล่าว อีสฺติอาซะฮฺ และอ่านอัล-ฟาติหะฮฺ โดยอิมามอ่านให้เสียงดัง เพื่อให้ผู้ที่อยู่ข้างหลังได้ยิน หลังจากนั้นให้อ่านสุเราะฮฺ “อัล-อะฮฺลา” ร็อกอ์ตที่สองตักบิรฺห้าครั้ง หลังแยกจากสฺญูด ก่อนจะอ่านอัล-ฟาติหะฮฺ ทำเช่นร็อกอ์ตแรก หลังจากนั้นให้อ่านสุเราะฮฺ “อัล-ฆอซียะฮฺ” หลังจากอ่านฟาติหะฮฺเสร็จแล้ว จากนั้นก็ให้สละมเหมือนกับละหมาดทั่วไป หลังจาก ละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว อิมามก็จะเริ่มอ่านคฺฎบะฮฺเหมือนกับคฺฎบะฮฺละหมาดวันศุกร์คือมี สองคฺฎบะฮฺ และสุนัตให้กล่าวตักบิรฺเยอะๆ ในคฺฎบะฮฺทั้งสอง และถ้าหากคนหนึ่งคนใดละหมาด อดีเหมือนกับละหมาดสุนัตทั่วไป (คือ ไม่ได้กล่าวตักบิรฺเพิ่มเติม) ละหมาดของเขา ก็ถือว่าใช้ได้ เพราะว่า การตักบิรฺเพิ่มเติมที่กล่าวมานั้นเป็นสุนัต ไม่ได้ทำให้เสียละหมาดแต่อย่างใด

ละหมาดกุสุฟ (เนื่องจากสุริยุปราคา หรือจันทรุปราคา) ละหมาดกุสุฟนั้นเป็นสุนัต เวลาของ มันตั้งแต่เริ่มสุริยุปราคาหรือจันทรุปราคา จนกระทั่งมันหายไป และไม่ต้องทำการเกาะกัวอ์ซดใช้ หากว่าไม่ทันที่จะละหมาดหรือหากว่าสาเหตุมันได้หายไป ละหมาดกุสุฟนั้นมีสองร็อกอ์ต ร็อกอ์ต แรกอ่านฟาติหะฮฺด้วยเสียงดังให้ผู้ตามได้ยินสำหรับผู้ที่ เป็นอิมาม และตามด้วยสุเราะฮฺที่ยาวๆ หลังจากอ่านอัล-ฟาติหะฮฺ เสร็จแล้วจงรูกูให้นานๆ แล้วเงยขึ้นจากรูกูให้กล่าว ว่า “ละมีอัลลอฮฺ ลีมันหะมิตะฮฺ ร็อบบะนา วัลละกัลหิมด” และไม่ต้องสฺญูด แต่ให้อ่านอัล-ฟาติหะฮฺ และตามด้วย สุเราะฮฺที่ยาวๆ อีกครั้ง เสร็จแล้วจงรูกูให้นานๆ แล้วเงยขึ้นจากรูกูให้กล่าว ว่า “ละมีอัลลอฮฺ ลีมันหะมิตะฮฺ ร็อบบะนา วัลละกัลหิมด” หลังจากนั้นให้สฺญูดนานๆ สองสฺญูด แล้วก็ลุกขึ้นยืนทำการ ละหมาดร็อกอ์ตที่สอง เหยขึ้นร็อกอ์ตแรกทุกอย่าง ทั้งการกล่าวต่างๆ และอิริยาบถ เสร็จร็อกอ์ตที่ สองให้นั่งตะชะฮฺฮฺสุด แล้วก็ให้สละม และถ้าหากว่ามะฆุมมาละหมาดไม่ทันรูกูครั้งแรก ก็ถือว่าเขา ไม่ทันละหมาดหนึ่งร็อกอ์ต ให้ละหมาดเพิ่มอีกหนึ่งร็อกอ์ต หลังจากให้อิมามให้สละมเสร็จ

ละหมาดอิสติสกอ (ละหมาดขอฝน) เป็นการสุนัตให้ทำการละหมาดขอฝนในอิสลาม ถ้าหากว่า เกิดความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ และฝน เวลาของมัน วิธีการ และบัญญัติต่างๆ เหมือนกับวิธีการของละหมาดอดีตที่กล่าวมาข้างต้นไม่มีผิด เพียงแต่ว่าละหมาดขอฝนนั้นจะอ่าน คฺฎบะฮฺครั้งเดียวเท่านั้นหลังละหมาดเสร็จ และสุนัตให้สลับด้านของเสื้อผ้าในช่วงสุดท้ายก่อน แยกย้ายเพื่อเป็นการสร้างความหวังว่าสถานการณ์ความแห้งแล้งจะกลายเป็นดี

ละหมาดสุนัตต่างๆ มีรายงานว่าท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) _(คืออะฮฺลุลบัยต์) ละหมาดทุกวันสิบสองร็อกอ์ต นอกเหนือจากละหมาดฟัรฎู คือ สองร็อกอ์ตก่อนละหมาดฟะฎิรฺ(ศุบหฺ) สี่ร็อกอ์ตก่อนซุฮฺรฺ สอง ร็อกอ์ตหลังซุฮฺรฺ สองร็อกอ์ตหลังจากละหมาดมัฆริบ และสองร็อกอ์ตหลังละหมาดอิซาอ์ เป็นอันว่าครบสิบสองร็อกอ์ต และมีรายงานอื่นจากท่านนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น

เวลาที่ต้องห้าม หารอม(ต้องห้าม)ละหมาดสุนัตต่างๆ หรือบางส่วนในเวลาที่ต้องห้าม คือ 1) ตั้งแต่รุ่งอรุณจนดวงอาทิตย์ขึ้นสูงประมาณเท่ากับความยาวของหอก 2) ตั้งแต่เวลาที่ดวง อาทิตย์อยู่ตรงกลางของฟ้าหรือตรงหัวดอนเียง จนกระทั่งตะวันคล้อยลง 3) หลังจากละหมาด อัศรุเสร็จ จนกระทั่งตะวันลับขอบฟ้า นี่คือนเวลาที่ต้องห้ามสำหรับละหมาดสุนัตทั่วไป แต่ถ้าเป็น ละหมาดที่มีมูลเหตุก็สามารถที่จะละหมาดได้แม้ว่าจะเป็นเวลาที่ต้องห้ามก็ตาม เช่น ละหมาด ตะหิยะตุลมัสยิด หรือละหมาดสองร็อกอ์ตหลังฆาเราะวาฟ หรือละหมาดสุนัตฟะฎิรฺ หรือ

ละหมาดญะมาอะฮ์ หรือละหมาดสองร็อกอัตหลังอาบน้ำละหมาด หรือสูญูดติลาวะฮ์ หรือสูญูดซูโกร (ขอขอบคุณอัลลอฮ์) เป็นต้น

บัญญัติต่าง ๆ ว่าด้วยมัสยิด การสร้างมัสยิดเป็นสิ่งที่จำเป็นตามความเหมาะสมของผู้คนในหมู่บ้านนั้นๆ และมัสยิดนั้นเป็นสถานที่ที่มีเกียรติและประเสริฐที่สุดในมาตรวัดของอัลลอฮ์ **สิ่งที่ห้ามทำในมัสยิด** มีดังนี้ ห้ามร้องรำทำเพลง ปรบมือ หรือใช้เครื่องดนตรีในมัสยิด, ร้องซอริว(ขับกลอน)ที่หะรออม, ปะปนผู้หญิงกับผู้ชาย, การญิมาอู(ร่วมประเวณี), การซื้อขาย, และสุนัตให้กล่าวกับคนที่ทำการซื้อขายในมัสยิดว่า “ลาร็อบบะฮัลลอฮุ ติญญาเราะตะกา” หมายความว่า “ขออัลลอฮ์อย่าได้ให้การค้าของเขามีกำไรเถิด”, ห้ามตะโกนเรียกล่าสิ่งของหายในมัสยิด และสุนัตให้กล่าวถ้าได้ยินคนร้องหาของหายว่า “ลาร็อดตะฮัลลอฮุ อะลัยกา” หมายความว่า “ขอพระองค์อย่าได้ให้มันกลับมาหาเขานีก” **สิ่งที่อนุญาตทำในมัสยิด** มีดังนี้ การสอนเด็กๆ โดยที่พวกเขาไม่สร้างความวุ่นวายในมัสยิด, การทำพิธีแต่งงาน, การพิพากษา, การขับกลอนที่อนุญาต, การนอนสำหรับผู้อิติกาฟหรือคนทั่วไป, การใช้เป็นที่พักสำหรับแขก คนไข้ หรือนอนพักกลางวัน และสุนัตให้ระวังการหยอกล้อกันในมัสยิด การทะเลาะวิวาท การพูดมากโดยไม่มีประโยชน์ การตะโกนในสิ่งที่น่ารังเกียจ หรือใช้มัสยิดเป็นทางผ่านไปมาโดยไม่มีเหตุจำเป็น และมีกรูสุพูดเรื่องคุณยาในมัสยิด และห้ามใช้ผ้าปูละหมาด หรือไฟ หรือไฟฟ้า ของมัสยิด ในการทำประโยชน์ส่วนตัวเช่น งานแต่งงาน การตะอูฮียะฮ์ เป็นต้น

ชะกาด

ประเภทของทรัพย์สินที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาด: วาญิบ (จำเป็น) ต้องจ่ายชะกาดในทรัพย์สินสี่ประเภทต่อไปนี้ 1) สัตว์ที่กินหญ้าจำพวกปศุสัตว์ 2) สิ่งที่ย่อออกมาจากผืนดิน 3) เงินตรา 4) สิ่งของเพื่อการค้าขาย

เงื่อนไขที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาด: ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดเว้นแต่เมื่อครบเงื่อนไขห้าประการ ดังนี้ 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีความอิสระไม่เป็นทาส 3) ครบปริมาณที่กำหนด 4) ครอบครองทรัพย์สินอย่างสมบูรณ์ 5) ครอบรอบปี ยกเว้นชะกาดพืชผลที่ย่อออกมาจากผืนดิน

การจ่ายชะกาดปศุสัตว์: ปศุสัตว์มีสามประเภท คือ อูฐ วัว และแพะหรือแกะ โดยมีเงื่อนไขที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดอยู่สองประการ คือ 1) เป็นสัตว์ที่หาอาหารกินเองจนครบรอบปีหรือมากกว่านั้น (และไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดปศุสัตว์ที่เราจัดหาอาหารให้) 2) เลี้ยงเพื่อต้องการน่านมหรือขยายพันธุ์ และไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดปศุสัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อใช้งาน ส่วนปศุสัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อการค้าขายก็ให้จ่ายชะกาดตามชะกาดสิ่งของเพื่อการค้าขาย

การจ่ายชะกาดอูฐ:

จำนวน (ตัว)	1-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25-35	36-45	46-60	61-75	76-90	91-120
จำนวนที่ต้องจ่ายชะกาด	ไม่ต้องจ่ายชะกาด	แกะ 1 ตัว	แกะ 2 ตัว	แกะ 3 ตัว	แกะ 4 ตัว	อูฐตัวเมียอายุหนึ่งปี 1 ตัว (บินตุละบูน)	อูฐตัวเมียอายุสองปี 1 ตัว (บินตุละบูน)	อูฐตัวเมียอายุสามปี 1 ตัว (หุกเกาะฮ)	อูฐตัวเมียอายุสี่ปี 1 ตัว (ญะฮะฮ)	อูฐตัวเมียอายุสองปี 2 ตัว (บินตุละบูน)	อูฐตัวเมียอายุสามปี 2 ตัว (หุกเกาะฮ)

เมื่อจำนวนอูฐมีมากกว่า 120 ตัว ให้จ่ายชะกาดหุกเกาะฮ 1 ตัว ต่ออูฐ 50 ตัว และบินตุละบูน 1 ตัว ต่ออูฐ 40 ตัว

การจ่ายชะกาดวัว:

จำนวน (ตัว)	1 - 29	30 - 39	40 - 59
จำนวนชะกาดที่ต้องจ่าย	ไม่ต้องจ่ายชะกาด	วัวตัวผู้หรือตัวเมียอายุหนึ่งปี 1 ตัว (ตะบือฮหรือตะบืออะฮ)	วัวตัวผู้หรือตัวเมียอายุสองปี 1 ตัว (มุสลินหรือมุสลินนะฮ)

เมื่อจำนวนวัวมีถึง 60 ตัวหรือมากกว่า ให้จ่ายชะกาดตะบือฮ 1 ตัว ต่อวัว 30 ตัว และมุสลินนะฮ 1 ตัว ต่อวัว 40 ตัว

การจ่ายชะกาดแพะแกะ:

จำนวน (ตัว)	1 - 39	40 - 120	121 - 200	201 - 399
จำนวนชะกาดที่ต้องจ่าย	ไม่ต้องจ่ายชะกาด	แพะหรือแกะ 1 ตัว	แพะหรือแกะ 2 ตัว	แพะหรือแกะ 3 ตัว

เมื่อจำนวนแพะแกะมีถึง 400 ตัวหรือมากกว่า ให้จ่ายชะกาดแกะ 1 ตัว ต่อแพะแกะ 100 ตัว และไม่อนุญาตให้อาแพะหรือแกะตัวผู้, แพะหรือแกะที่มีอายุมาก, พิการ, กำลังเลี้ยงดูลูก, กำลังตั้งครรภ์, มีราคาแพง ใช้จ่ายชะกาด

การจ่ายชะกาดสิ่งที่ย่อออกมาจากผืนดิน: จำเป็นต้องจ่ายชะกาดพืชผลไม้ที่เป็นเมล็ดและผลด้วยเงื่อนไขสามประการ ดังต่อไปนี้ 1) เป็นพืชผลไม้ที่สามารถดวงและเก็บได้นานได้ เช่น จากที่เป็นเมล็ดมีข้าวฟ่าง ข้าวสาลี และจากที่เป็นผลไม้ องุ่น อินทผลัม เป็นต้น ส่วนพืชผลไม้ที่ไม่สามารถดวงและเก็บได้นานได้ เช่น ผักต่างๆ ไม้ล้มลุก เป็นต้น ก็ไม่ต้องจ่ายชะกาด 2) ครบปริมาณที่กำหนด คือ ตั้งแต่ 653 กิโลกรัมขึ้นไป 3) ต้องให้พืชผลไม้อยู่ในการครอบครองของเขา เมื่อถึงเวลาวาญิบที่ต้องจ่ายชะกาด เวลาที่วาญิบก็คือ เมื่อเริ่มที่มีเค้าว่าจะสุกและบริโภคได้ คือ ถ้าเป็นผลไม้ก็เริ่มมีสีแดงหรือเหลือง ถ้าเป็นธัญพืชก็คือเมื่อเมล็ดข้าวเริ่มแข็งและแห้ง

จำเป็นต้องจ่ายชะกาด 10% สำหรับพืชที่รดน้ำโดยไม่ต้องใช้แรง เช่น ใช้น้ำฝนหรือน้ำจากแม่น้ำ ลำคลอง และ 5% ถ้าเป็นพืชที่รดน้ำโดยใช้แรงและลำบาก เช่นรดด้วยน้ำจากบ่อ เป็นต้น ส่วนพืชที่บางครั้งรดน้ำโดยใช้แรงในช่วงหนึ่งปี และอีกช่วงหนึ่งรดน้ำไม่ต้องใช้แรง ให้ดูเกณฑ์ว่าอันไหนที่มีส่วนมากกว่ากัน โดยนับวันว่าใช้วิธีการแบบไหนมากกว่ากันในปีนั้น

ชะกาดเงินและทอง: มีสองประเภทคือ 1) ทอง ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดจนกว่าจะครบ 85 กรัม 2) เงินบริสุทธิ์ ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดจนกว่าจะครบ 595 กรัม ส่วนเงินตราและธนบัตรนั้นไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดจนกว่าจะมีค่าเท่ากับพิกัดที่น้อยกว่าที่สุดระหว่างทองหรือเงินบริสุทธิ์ ณ เวลาที่จะจ่ายชะกาดนั้น ชะกาดประเภทนี้ต้องจ่ายหนึ่งส่วนสิบ หรือ 2.5% ของทรัพย์สินทั้งหมด ส่วนเครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งร่างกายนั้นไม่ต้องจ่ายชะกาด ส่วนที่ต้องจ่ายชะกาดก็คือเครื่องประดับที่ใช้เพื่อเช่าหรือเก็บสะสมไว้

อนุญาตให้สตรีสวมใส่ทองและเงินตามที่ถือปฏิบัติเป็นประเพณี และอนุญาตให้ใช้โลหะเงินเพียงเล็กน้อยผสมหรือประดับติดบนภาชนะ และอนุญาตให้ผู้ชายสวมใส่โลหะเงินเพียงเล็กน้อยได้ เช่น แหวนเงิน แวนตาจากเงิน เป็นต้น ส่วนทองคำนั้นถือว่าหะรอมที่ใช้ติดบนภาชนะแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม และอนุญาตให้ผู้ชายใช้ทองคำได้เล็กน้อยที่ติดมากับสิ่งอื่นเช่น กระดุมติดเสื้อ หรือลวดดัดฟัน โดยต้องไม่เลียนแบบผู้หญิง

ผู้ใดที่มีทรัพย์สินเพิ่มและลดตลอดเวลา และเป็นการลำบากที่จะจ่ายชะกาดของทรัพย์สินแต่ละประเภทเมื่อครบรอบปี ก็ให้เขากำหนดวันที่แน่นอนประจำปีเพื่อจ่ายชะกาด เมื่อถึงวันที่กำหนดให้เขาดูว่าเขาครอบครองอยู่เท่าไร? แล้วให้เขาจ่ายชะกาด 2.5% ของทรัพย์สินนั้นได้ แม้ว่าทรัพย์สินบางส่วนยังไม่ถึงรอบปีก็ตาม ส่วนผู้ใดที่มีเงินเดือนหรือเงินจากค่าเช่าบ้านหรือที่ดิน ถ้าหากว่าเขาไม่เก็บสะสมมันไว้ก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดแม้ว่ามันจะมากหรือน้อยแค่ไหนก็ตาม แต่ถ้าเขาเก็บสะสมไว้ก็ต้องจ่ายชะกาดในส่วนที่เขาเก็บสะสมเมื่อครบรอบปี และถ้าหากเป็นการลำบากสำหรับเขาที่จะทำเช่นนั้น เขาก็สามารถที่จะกำหนดวันที่แน่นอนในแต่ละปีเพื่อจ่ายชะกาดเหมือนที่ได้กล่าวมาแล้ว

ชะกาดของหนี้สิน: เจ้าหนี้ที่มีหนี้สินอยู่กับคนรวย หรือมีสมบัติที่เขาสามารถรับคืนมาได้ จำเป็นที่เขาต้องจ่ายชะกาดเมื่อเขาได้ครอบครองมันอีกครั้ง แม้ว่าทรัพย์สินนั้นจะผ่านเวลามาหลายปีแล้วก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเขาไม่สามารถทวงหนี้คืนได้เช่น มีหนี้สินอยู่กับคนที่ล้มละลายก็ไม่ต้องจ่ายชะกาด เนื่องจากเขาไม่สามารถที่จะจัดการทรัพย์สินนั้นได้

ชะกาดสินทรัพย์ในการค้าขาย: ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดนี้ เว้นแต่ด้วยเงื่อนไขประการ คือ 1) ต้องครอบครองมัน 2) ต้องตั้งเจตนาเพื่อค้าขาย 3) มูลค่าของมันครบพิกัดต้องจ่ายชะกาด 4) ครบรอบปี ถ้าครบเงื่อนไขทั้งหมดนั้นก็ต้องจ่ายชะกาดตามมูลค่าของมัน ถ้าหากว่าเขามีเงินหรือทองหรือเงินตราก็ให้เขารวมกับมูลค่านี้ด้วยเพื่อให้ครบพิกัด และถ้าหากว่าตั้งเจตนาทำสินทรัพย์ที่ใช้ในการค้าขายว่าเอาไว้เพื่อใช้งาน เช่น เสื้อผ้า บ้าน รถ หรืออื่นๆ ก็ไม่ต้องจ่ายชะกาดส่วนนั้น แต่หากหลังจากนั้นเขาตั้งเจตนาว่าเอาไว้เพื่อค้าขายก็ให้เริ่มนับรอบปีใหม่¹

ชะกาดฟิฏู: มันเป็นวาญิบเหนือมุสลิมทุกคนเมื่อเขามีทรัพย์สินมากกว่าอาหารที่จำเป็นต้องบริโภคสำหรับตัวเขาและผู้ที่เขาต้องเลี้ยงดูในคืนและวันถัด จำนวนของชะกาดนี้คือ 2.25 กิโลกรัม จากอาหารพื้นเมืองในการจ่ายต่อหนึ่งคนไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง และถ้าหากว่าผู้ใดมีเงื่อนไข

¹ พิกัดของชะกาดประเภทนี้คือพิกัดของทองคำ คือมูลค่าของทองคำ 85 กรัม หรือทองบริสุทธิ์ 595 กรัม ให้ใช้เกณฑ์ของพิกัดที่น้อยกว่าระหว่างทั้งสองอย่างนั้น ณ เวลาที่ต้องจ่ายชะกาด

ครบที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาตนี้ เขาก็จำเป็นต้องจ่ายให้กับผู้ที่เขามีภาระเลี้ยงดูด้วย (เช่น ภรรยา และบุตร เป็นต้น) ในคืนอีดเมื่อเขาครอบครองมันในคืนนั้น และสุนัตให้จ่ายในเช้าวันอีดก่อนที่จะละหมาดอีด และไม่อนุญาตให้ยืดเวลาล่าช้าไปหลังจากละหมาดอีดเสร็จแล้ว และอนุญาตให้จ่ายก่อนวันอีดหนึ่งหรือสองวันได้ และอนุญาตให้มอบชะกาตที่สามารถจ่ายให้คนหลายคนแก่บุคคลรับชะกาตเพียงคนเดียวได้ ในทางกลับกันก็อนุญาตให้จ่ายชะกาตที่พอจ่ายสำหรับคนหนึ่งคนโดยแบ่งมอบให้กับผู้รับหลายคนได้

การจ่ายชะกาต: จำเป็นต้องจ่ายชะกาตทันทีเมื่อถึงเวลา สำหรับเด็กและคนวิกลจริตนั้นผู้ปกครองของทั้งสองจำเป็นต้องออกให้แทน และส่งเสริมให้จ่ายออกโดยใจแข็งและให้เจ้าของชะกาตเป็นผู้แจกจ่ายเอง และมีเงื่อนไขว่าต้องตั้งใจเจตนาขณะจ่ายและต้องเป็นมุกัลลฟ(เป็นผู้ที่มีหน้าที่ต้องทำตามศาสนบัญญัติ) และจะถือว่าใช้ไม่ได้ถ้าหากเจตนาว่าเป็นการบริจาคทาน แม้ว่าเขาจะเจตนาบริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของเขาก็ตาม สิ่งที่ดีที่สุดก็คือให้จ่ายชะกาตทรัพย์สินทั้งหมดแก่บรรดาคนยากจนในเมืองหรือประเทศของเขา และอนุญาตให้ย้ายไปจ่ายที่อื่นได้หากมีผลดีอย่างอื่น และอนุญาตและถือว่าใช้ได้ถ้าจะจ่ายชะกาตล่วงหน้าสำหรับสองรอบปีเมื่อมีพิภักศครบ

ผู้ที่สามารถรับชะกาตได้: มีแปดจำพวก 1) พะกิร คือผู้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ เลย หรือมีเล็กน้อยไม่พอใช้จ่าย(ไม่ถึงครึ่งของรายจ่าย) 2) มิสกิน (ผู้ขัดสน) คือผู้ที่มีรายได้เกือบพอรายจ่าย หรือครึ่งหนึ่งของรายจ่าย 3) ผู้ทำหน้าที่เก็บและดูแลบริหารชะกาต 4) มุอัลลฟุลุบฮุม คือบรรดาผู้ที่หัวใจของเขายังใหม่ต่ออิสลาม 5) การไถ่ทาส คือทาสที่ต้องการไถ่ตัวเองจากเจ้านาย 6) ผู้ที่มีหนี้สิน 7) ในหนทางของอัลลอฮ์ 8) คนเดินทางที่ขาดเสบียงและค่าใช้จ่าย แต่ละจำพวกนั้นให้จ่ายชะกาตตามความจำเป็นของเขาจนเจ้านายที่บริหารชะกาตซึ่งให้จ่ายตามคำตอบแทนที่ตกลงไว้แม้ว่าเขาจะรวยก็ตามที และถือว่าใช้ได้แล้วถ้าหากมอบมันให้กับพวกเคาะวาริจญ์หรือกบฏถ้าหากว่าพวกเขาเข้ามามีอำนาจในเมืองของเขา และถือว่าใช้ได้เช่นกันถ้าหากว่าผู้ปกครองริบเฮอามันโดยการบังคับหรือโดยสมัครใจ ไม่ว่าเขาจะยุติธรรมหรือไม่ก็ตาม

จะถือว่าใช้ไม่ได้ถ้าหากจ่ายชะกาตให้กับกาฟิร ทาส คนรวย คนที่เขาไม่เลี้ยงดู และเชื้อสายบิฮาชิม ถ้าหากว่าเขาได้จ่ายไปให้กับคนที่ไม่มียศหรือรับชะกาตโดยที่เขาไม่รู้ ต่อมาเขาก็ได้รู้ความจริง กรณีนี้ถือว่าใช้ไม่ได้เช่นเดียวกัน เว้นแต่ถ้าหากว่าเขาจ่ายให้กับคนที่เขาแน่ใจว่าเป็นคนยากจนและแล้วก็ปรากฏในภายหลังว่าคนผู้นั้นร่ำรวย กรณีนี้ถือว่าใช้ได้

การบริจาคทานที่สุนัต: ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ﷺ) ได้กล่าวว่

« إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ عِلْمًا عِلْمَهُ وَنَشْرَهُ، وَوَلًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُضْحَكًا وَرَزَقَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ »

ความว่า “แท้จริง ในบรรดาสิ่งที่ตามผู้ศรัทธาไปในมวลอะมัลและความดีทั้งหลาย หลังจากการเสียชีวิตของเขาก็คือ ความรู้ที่เขาสั่งสอนและเผยแพร่มัน และบุตรที่ศอลิห์ที่เขาทิ้งไว้ และมศหัทที่เขาเหลือไว้ให้คนอื่นได้อ่าน หรือมัสยิดที่เขาสร้าง หรือบ้านที่เขาสร้างให้กับคนเดินทาง หรือธารน้ำที่เขาขุดไว้และทำให้มันมีน้ำไหลได้ใช้ประโยชน์ หรือการบริจาคทานที่เขา นำออกมาจากทรัพย์สินของเขาเมื่อตอนที่เขามีสุขภาพดีและยังมีชีวิตอยู่ มันจะตามเขาไปหลังจากที่เขาเสียชีวิตไปแล้ว” (อิบนุ มาญะฮ์)

การถือศีลอด

การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนเป็นสิ่งทีวาญิบ(จำเป็น)เหนือมุสลิมทุกคนที่มีสติปัญญา บรรลุศาสนภาวะ มีความสามารถและมีได้อยู่ในสภาพที่มีประจำเดือนหรือนิฟาส(เลือดหลังคลอดบุตร) และควรส่งเสริมให้เด็กถือศีลอดด้วย หากเขามีความสามารถเพื่อเป็นการฝึกฝนให้คุ้นเคย

ส่วนการเข้ามาของเดือนเราะมะฎอนสามารถรับรู้ด้วย 2 ประการ ดังนี้ 1) การมองเห็นจันทร์เสี้ยวด้วยพยานที่เป็นมุสลิม ยุติธรรม บรรลุศาสนภาวะ ถึงแม้จะเป็นผู้หญิงก็ตาม หรือ

2) การนับเดือนชะอฺบานให้ครบ 30 วัน

ซึ่งเมื่อรับรู้การเข้ามาของเดือนเราะมะฎอนแล้วจำเป็นต้องเริ่มถือศีลอดตั้งแต่วรุ่งอรุณจนกระทั่ง ตะวันลับขอบฟ้า และการถือศีลอดที่เป็นฟัรฎู(วาญิบ)ต้องเนียต(ตั้งใจแน่วแน่)ก่อนรุ่งอรุณ

สิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเป็นโมฆะ 1) **การร่วมประเวณีทางอวัยวะเพศ** ซึ่งสำหรับเขาแล้ว

จะต้องชดด้วยการถือศีลอดใหม่พร้อมจ่ายกัฟฟาเราะฮฺ คือปลดปล่อยทาส หากไม่มีทาสก็ให้ถือศีลอด 2 เดือนติดต่อกัน หากไม่มีความสามารถก็ให้จ่ายอาหารแก่ผู้ยากจนจำนวน 60 คน และ

หากไม่มีความสามารถอีกก็ไม่มีอะไรใดๆ สำหรับเขา 2) **การทำให้น้ำอสุจิหลังออกมา** ด้วย

สาเหตุการจูบ สัมผัส หรือการตั้งใจทำให้น้ำอสุจิหลังออกมา ส่วนผู้ที่ฝันเปียกนั้นการถือศีลอดของเขาถือว่าใช้ได้ 3) **การกินหรือดื่มโดยตั้งใจ** แต่หากเขาลืมการถือศีลอดของเขาถือว่าใช้ได้

4) **การทำให้เลือดไหลออก** ด้วยสาเหตุการรอกเลือดหรือการบริจาคน้ำเลือด ส่วนเลือดเล็กน้อยที่ใช้ในการวินิจฉัยหรือเลือดที่ออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น บาดแผล เลือดที่ไหลออกทาง

จมูก เลือดเหล่านี้ไม่ทำให้การถือศีลอดเป็นโมฆะ 5) **การอาเจียนโดยเจตนา** แต่หากมีฝืนเข้าไปในลำคอหรือบ้วนปาก สูดน้ำเข้าจมูกแล้วนำไปในลำคอ หรือนึกคิดแล้วมีน้ำอสุจิหลัง

ออกมา หรือฝันเปียก หรือมีเลือด อาเจียนออกโดยไม่ได้ตั้งใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ทำให้การถือศีลอดของเขาเป็นโมฆะ ส่วนผู้ที่กินอาหารโดยคิดว่ามันเป็นเวลากลางคืนแล้วประจักษ์หลังจากนั้นว่า

เป็นเวลากลางวัน เขาจำเป็นต้องชดใช้การถือศีลอดใหม่ และผู้ที่กินอาหารในเวลากลางคืนที่สงสัยเกี่ยวกับเวลารุ่งอรุณ การถือศีลอดของเขาไม่เป็นโมฆะ แต่หากเขากินอาหารในเวลา

กลางวันโดยไม่แน่ใจว่าตะวันลับขอบฟ้าแล้วหรือไม่ เขาจะต้องถือศีลอดใหม่ชดใช้

หุก่ม(ข้อตัดสิน)ของผู้ละศีลอด

หะรอม(ไม่อนุญาต)ให้ละศีลอดในเดือนเราะมะฎอนสำหรับผู้ที่ไม่เหตุจำเป็น ส่วนผู้ที่มิ

ประจำเดือนและนิฟาส(เลือดหลังคลอดบุตร)นั้นวาญิบ(จำเป็น)ต้องละศีลอด และผู้ที่ประสงค์

จะช่วยเหลือชีวิตให้พ้นจากอันตรายก็วาญิบ(จำเป็น)ต้องละศีลอดเหมือนกัน และสุนนะฮฺให้ละ

ศีลอดสำหรับผู้ป่วยที่กลัวอันตรายต่อตัวเองและสำหรับผู้เดินทางที่อนุญาตให้ละหมาดย่อได้

ในเมื่อการเดินทางนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบากสำหรับเขา และอนุญาตให้ผู้เริ่มเดินทางในเวลา

กลางวันให้ละศีลอดได้ หญิงตั้งครรภ์และหญิงให้นมบุตรที่ทั้งสองกลัวอันตรายต่อตัวเองหรือ

ทารกอนุญาตให้ละศีลอดได้ ซึ่งสำหรับบุคคลทั้งหมดนี้(ที่ละศีลอด)จะต้องชดถือศีลอดใหม่

เพียงอย่างเดียว เว้นแต่หญิงตั้งครรภ์และหญิงให้นมบุตรที่ละศีลอดเพราะกลัวอันตรายต่อทารก

เท่านั้น ซึ่งจะต้องเพิ่มการให้อาหารแก่ผู้ยากจนทุกๆ วัน(ที่ละศีลอด)

ส่วนผู้ที่ไม่สามารถถือศีลอดได้เนื่องด้วยความชราหรือป่วยเป็นโรคที่ไม่หวังว่าจะหายก็ให้อาหารแก่

ผู้ยากจน 1 คนต่อทุกๆ วันที่ละศีลอด โดยที่ไม่ต้องถือศีลอดชดใช้ และผู้ที่ทำให้การชดล่าช้าเนื่อง

ด้วยเหตุจำเป็นจนกระทั่งถึงเดือนเราะมะฎอนหน้า เขาจะต้องถือศีลอดชดเพียงอย่างเดียว แต่หาก

ไม่มีเหตุจำเป็น เขาจะต้องให้อาหารแก่ผู้ยากจนต่อทุกๆ วันที่ละศีลอดวันละ 1 คน พร้อมกับถือศีล

อดชดด้วย และสำหรับผู้ทีละทิ้งการชดเนื่องด้วยเหตุจำเป็นแล้วเขาก็เสียชีวิตก็ไม่มีอะไรสำหรับเขา

(คือ ไม่ต้องชดและไม่ต้องให้อาหารแก่คนยากจน) แต่หากไม่มีเหตุจำเป็นก็ให้ผู้อื่นให้อาหารแก่คน

ยากจนต่อทุกๆ วันที่เขาละศีลอดวันละ 1 คน แทนเขา ซึ่งสุนนะฮ์นั้นให้ญาติใกล้ชิดของเขาเป็นผู้ถือศีลอดชดเชยใช้สำหรับเดือนเราะมะฎอน หรือถือศีลอดเนื่องด้วยการรบนาน และให้ญาติปฏิบัติตามการรบนานที่เป็นการภักดีทุกอย่างแทนเขา

ส่วนผู้ที่ละศีลอดเนื่องด้วยเหตุจำเป็นแล้วเหตุนั้นก็หมดไปในช่วงเวลากลางวันของเดือนเราะมะฎอน เขาจำเป็นจะต้องงดอาหารและเครื่องดื่มทุกชนิด และหากคนกาฟิรเข้ารับอิสลามหญิงมีประจำเดือนสะอาดจากประจำเดือน คนป่วยหายป่วย คนเดินทางกลับจากการเดินทาง เด็กบรรลุนิติภาวะ คนบ้ามีสติในช่วงเวลากลางวันของเดือนเราะมะฎอนในสภาพที่พวกเขาละศีลอด พวกเขาจำเป็นต้องถือศีลอดชดเชย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะถือศีลอดต่อในช่วงเวลาที่เหลือและไม่อนุญาตให้ผู้อื่นถือศีลอดแทนผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ละศีลอดได้ในเดือนเราะมะฎอน

การถือศีลอดสุนนะฮ์ : การถือศีลอดสุนนะฮ์ที่ประเสริฐที่สุดคือ การถือศีลอด 1 วัน และละศีลอด 1 วัน (วันเว้นวัน) ถัดจากนั้นคือ การถือศีลอดในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ถัดจากนั้นอีกคือ การถือศีลอดทุกๆ เดือนเดือนละ 3 วัน ที่ประเสริฐที่สุดคือ วันที่ 13, 14, 15 ของทุกๆ เดือนจันทร์คอดี และยังมีสุนนะฮ์ให้ถือศีลอดให้มากในเดือนมูฮัรริอมและเดือนชะอฺบาน และยังมีสุนนะฮ์ให้ถือศีลอดอีกในวันอาซุรออ์(วันที่ 10 ของเดือน มูฮัรริอม) วันอะเราะาะพะฮ์(วันที่ 9 ชุลหิจญะฮ์) และการถือศีลอด 6 วัน ในเดือนเซาวาล และเป็นที่น่ารังเกียจ(มักรอุฮ์)ที่จะเจาะจงเดือนเราะฎิบ วันศุกร์และวันเสาร์ด้วยการถือศีลอด ส่วนการถือศีลอดในวันที่สงสัย คือ วันที่ 30 ของเดือนชะอฺบาน ก็เป็นที่น่ารังเกียจเหมือนกัน หากว่าท้องฟ้าแจ่มใส และหะรอม(ไม่อนุญาต)ให้ถือศีลอดในวันอีดีอัล-ฟิฏริ์ วันอีดีอัล-อฎฮาและวันตัจริก(วันที่ 11, 12, 13 ชุลหิจญะฮ์) เว้นแต่สำหรับผู้ที่ต้องจ่ายดัมตะมัดตุอูหรือกิรอน(ที่ไม่สามารถหาสัตว์มาเชือด)ก็อนุญาตให้ถือศีลอดได้ในวันตัจริก

ข้อควรจำ :

★ ผู้ที่มีหะดัษใหญ่ เช่น ผู้ที่มีญุนูป มีประจำเดือนและนิฟาส เมื่อทั้งสอง(ผู้ที่มีประจำเดือนและนิฟาส)สะอาดก่อนเวลาศุบหฺ อนุญาตให้ทั้งสองชะลอการอาบน้ำยกหะดัษไปจนถึงหลังอะซานศุบหฺ โดยให้รับประทานอาหารสะหุรก่อน และการถือศีลอดนั้นถือว่าใช้ได้

★ อนุญาตให้สตรีเข้ายาเพื่อชะลอการมีประจำเดือนให้ล่าช้าในเดือนเราะมะฎอนได้ โดยมีจุดหมายเพื่อการมีส่วนร่วมกับพี่น้องมุสลิมในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์(ถือศีลอด)ร่วมกัน หากการเข้ายาปลอดภัยจากอันตราย

★ อนุญาตให้ผู้ถือศีลอดดื่มน้ำลายหรือเสมหะได้ หากมันยังอยู่ในปาก

★ ท่านนบี (ศ็อล็อลลอฮุฮ์
ลัยฮิวะสัลลิม) ได้กล่าวว่า « لَا تَزَالُ أُمَّتِي يَخْتَرُ مَا عَجَّلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخْرَوْا السُّحُورَ » ความว่า

“ประชาชาติของฉันจะยังคงอยู่ในความดีหากพวกเขารีบละศีลอดและรับประทานอาหารสะหุรล่าช้า” (อะหฺมัด) และท่านยังได้กล่าวอีกว่า « لَا يَزَالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَّلَ النَّاسُ الْفِطْرَ لَأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَخَّرُونَ » ความว่า “ศาสนาอิสลามจะยังคงเป็นที่ประจักษ์หากผู้คนทั้งหลายรีบละศีลอด เนื่องจากว่าชาวยิวและคริสตังจะละศีลอดล่าช้า” (อับู ดาอูด)

★ ดูอาอ์จะถูกตอบรับขณะที่ละศีลอด ท่านนบีได้กล่าวว่า « دُعَاؤُكُمْ لَا يَسْمَعُهُ إِلَّا مَنْ عِنْدَ فِطْرِهِ »

ความว่า “แท้จริงสำหรับผู้ถือศีลอดนั้น ขณะที่เขาละศีลอดจะมีดูอาอ์ที่ไม่ถูกปฏิเสธ” (อับู มานูฮ์) และส่วนหนึ่งของดูอาอ์ที่ปรากฏจากท่านนบี (ศ็อล็อลลอฮุฮ์
ลัยฮิวะสัลลิม) ขณะละศีลอดคือ

« دَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ وَبَسَّتِ الْأَجْرُ إِنِ شَاءَ اللَّهُ » คำอ่าน ชะฮะบะฮ์-ซ็อมมะฮ์ วับตัลละติล อูรูก วะชะบะตัล อัจญูรฺ อิบิชาอัลลอฮฺ ความว่า ขอให้ความกระหายได้หายไป เส้นเลือดได้ชุ่มฉ่ำสดชื่น และได้รับผลบุญ หากเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ (อับู ดาอูด)

★ สุนนะฮ์ให้ละศีลอดด้วยผลสุกหรืออบ(ผลอินทผลัมสด) หากไม่มีก็ด้วยผลอินทผลัมแห้ง และหากไม่มีอีกก็ให้ละศีลอดด้วยน้ำก่อน

★ **ผู้ถือศีลอด** ควรหลีกเลี่ยงยาหยอดตา หยดน้ำในตาหรือหูในเวลาถือศีลอด เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงจากความขัดแย้งของอู่ละมาอ์ในประเด็นนี้ แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้ เช่น เพื่อการรักษา ก็ถือว่าไม่เป็นไร ถึงแม้จะมีรสชาติของการรักษาเข้าไปในลำคอก็ตาม และการถือศีลอดของเขาถือว่าใช้ได้

★ สุนนะฮ์ให้ชิวาก(ถูฟันด้วยไม้ข่อยหรือแปรงฟัน) ในทุกๆ เวลาขณะถือศีลอดโดยไม่เป็นการนำรังเกียจหรือมีกรูฮ์ใดๆ ตามที่ศนะที่ถูกต้อง

★ ผู้ถือศีลอดจำเป็นต้องละทิ้งการนินทาว่าร้าย พูดเท็จและอื่นๆ ในทำนองนี้ แต่หากมีใครใดคนหนึ่งมาตำหนิเขา ก็ให้เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอดอยู่” และด้วยที่เขารักษาใจของเขาและอวัยวะส่วนอื่นๆ จากความผิดพลาดและบาปต่างๆ ทำให้เขาสามารถรักษาการถือศีลอดของเขาให้ดีได้อีกด้วย ดังที่มีหลักฐานปรากฏจากท่านนบี ^(ข้อถกเถียงฮุจ) ^(ด้วยวะฮีย์) ที่ได้กล่าวว่า

«مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» ความว่า “**ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งการพูดเท็จและยังปฏิบัติกับมันอยู่อีก อัลลอฮ์ไม่มีความประสงค์ใดๆ ที่ต้องให้เขาอดอาหารและเครื่องดื่ม**” อัล-บุคอรีฮ์

★ สุนนะฮ์ให้ผู้ที่ถูกเชิญให้ไปรับประทานอาหาร โดยเมื่อเขาเป็นผู้ถือศีลอดก็ให้เขาอดอาหารให้กับเจ้าของอาหาร และหากเขาไม่ถือศีลอดก็ให้เขารับประทานอาหารนั้น

★ คีนัลยลละตุลก็อดรฺเป็นคีนที่ประเสริฐที่สุดในรอบปี และเจาะจงการได้มาของมันในสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะในคีนที่ 27 เราะมะฎอน ซึ่งการกระทำความดีในคีนนั้นดีกว่าการกระทำความดีในหนึ่งพันเดือน คีนัลยลละตุลก็อดรฺจะมีสัญญาณต่างๆ ส่วนหนึ่งของมันคือ บรรยากาศในคีนนั้นจะดีและในวันรุ่งขึ้นดวงอาทิตย์จะขึ้นในสภาพที่แสงของมันไม่จ้ามากนัก และมีบรรยากาศยามเช้าที่สมดุลง ซึ่งบางทีมุสลิมอาจได้รับมันโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว ดังนั้นที่จำเป็นคือ ให้หมั่นทำอิบาดะฮ์ในเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะในสิบวันสุดท้ายของเราะมะฎอน และพยายามอย่าให้พลาดการกระทำความดีในคีนนั้นโดยที่ไม่ได้ละหมาด และเมื่อละหมาดตะรอวิหฺแบบญะมาอะฮ์แล้วก็อย่าเลิกจนกว่าจะละหมาดพร้อมกับอิหม่ามจนครบสมบูรณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลบุญของการละหมาดทั้งคีน

★ ผู้ใดที่ถือศีลอดสุนนะฮ์ มีสุนนะฮ์ให้เขาถือศีลอดครบทั้งวัน ซึ่งการถือศีลอดครบทั้งวันนี้ไม่เป็นที่วาญิบ(หากเขาจะละศีลอดก็ได้) และหากเขาตั้งใจทำให้การถือศีลอดเสียก็ไม่เป็นไรและไม่ต้องชดเชยถือศีลอดใหม่ในภายหลัง

อิติกาฟ : อิติกาฟ คือ การเก็บตัวของมุสลิมที่มีสติปัญญาอยู่ในมัสยิดเพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอิติกาฟนั้นต้องสะอาดจากหะดัษใหญ่และไม่ออกจากมัสยิด เว้นแต่มีธุระจำเป็น เช่น เพื่อรับประทานอาหาร ถวายทุกซ์ อาบน้ำวาญิบ เป็นต้น และการอิติกาฟจะเป็นโมฆะเมื่อออกจากมัสยิดโดยไม่มีเหตุจำเป็นและร่วมประเวณีกับภรรยา การอิติกาฟเป็นสุนนะฮ์ในทุกๆ เวลา(ที่เข้าอยู่ในมัสยิด) และในเดือนเราะมะฎอนเป็นสุนนะฮ์มุอักกะดะฮ์ (สุนนะฮ์ที่ส่งเสริมให้ทำอย่างยิ่ง) โดยเฉพาะในสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน ส่วนระยะเวลาของมันอย่างน้อยที่สุดคือหนึ่งชั่วโมง และที่ดีควรอิติกาฟอย่าให้น้อยกว่าหนึ่งวันกับหนึ่งคีน และสตรีไม่อนุญาตให้เข้าอิติกาฟเว้นแต่เมื่อสามีของนางได้อนุญาต สำหรับผู้ที่เข้าร่วมอิติกาฟมีสุนนะฮ์ให้วันกับการทำอิบาดะฮ์และการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ละทิ้งการทำสิ่งที่เป็นมูบาหฺหรือสิ่งที่ถูกอนุมัติจนเกินเลย (เช่นนอนมาก กินมากเกินไป คุยมากเกินไป) และห่างไกลจากสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง

การประกอบพิธีหัจญ์ และอุมเราะฮ์

การประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์เป็นสิ่งที่วาญิบ (จำเป็น) เพียงครั้งเดียวในชีวิต ซึ่งทั้งสองอิบาดะฮ์นี้มีเงื่อนไขที่จำเป็นคือ 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) บรรลุศาสนภาวะ 4) มีความอิสระไม่เป็นทาส 5) มีความสามารถคือ มีเสบียงและพาหนะ ส่วนผู้ที่ละเลยจนกระทั่งเสียชีวิตจะต้องเอาทรัพย์สินของเขาไปให้ผู้อื่นประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์แทน การกระทำอิบาดะฮ์นี้ถือว่าใช้ไม่ได้จากผู้ที่เป็นกาฟิรหรือวิกลจริต และถือว่าใช้ได้จากเด็กและทาส แต่ยังไม่เพียงพอสำหรับหัจญ์ที่เป็นวาญิบ (คือ จะต้องประกอบพิธีหัจญ์ใหม่หลังจากที่บรรลุศาสนภาวะและเป็นอิสระ) ส่วนผู้ที่ไม่มีความสามารถ เช่น ผู้ยากจน เมื่อเขาไปยืมเงินและประกอบพิธีหัจญ์ด้วยเงินนั้น การประกอบพิธีหัจญ์ของเขาถือว่าใช้ได้ และผู้ใดที่ทำหัจญ์ให้ผู้อื่นโดยที่ยังไม่ได้ทำหัจญ์วาญิบของตัวเอง หัจญ์นั้นถือว่าเป็นหัจญ์ที่เขาทำให้กับตัวเอง

การครองอิหฺรอม สำหรับผู้ที่จะครองอิหฺรอมมีสุนนะฮ์ให้อาบน้ำทำความสะอาดร่างกาย ใส่น้ำหอมและละทิ้งเครื่องแต่งกายที่มีการตัดเย็บ โดยให้สวมใส่ผ้าสองผืนสีขาวที่สะอาดนุ่งด้านล่างและห่มด้านบน หลังจากนั้นให้เนียตอิหฺรอมในใจ พร้อมกล่าวว่า “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حُمْرَةَ الْمُكْرَمَاتِ” (สำหรับผู้ที่ทำอุมเราะฮ์) หรือ “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حُمْرَةَ الْمُكْرَمَاتِ حَجًّا” (สำหรับผู้ที่ทำหัจญ์) หรือ “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حُمْرَةَ الْمُكْرَمَاتِ وَحَجًّا” (สำหรับผู้ที่ทำอุมเราะฮ์พร้อมกับหัจญ์) และหากกลัวว่าไม่สามารถประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ให้สมบูรณ์ได้ อนุญาตให้เขาตั้งเงื่อนไขด้วยการกล่าวว่า “พะอินหะบะสะนี ฮาบีสุน พะมะหิลลี หัยษุ หะบัสตะนี” ความว่า “หากมีอุปสรรคใดๆ มาขัดขวางฉัน การปลดอิหฺรอมของฉันก็จะอยู่ ณ จุดที่พระองค์ทรงกักฉัน” ผู้ประกอบพิธีหัจญ์สามารถเลือกระหว่างประเภทของการประกอบพิธีหัจญ์ทั้งสาม นั่นคือ แบบตะมัตตุล แบบอิฟรูดและแบบกิรอน ที่ประเสริฐที่สุดคือ แบบตะมัตตุล วิธีของมันคือ ให้ครองอิหฺรอมทำอุมเราะฮ์ในเดือนหัจญ์ (เซฮฺราล เซฮฺกิตะฮ์และสิบวันแรกของเดือนเซฮฺหัจญะฮ์) พร้อมตะฮัลลูล (ปลดอิหฺรอม) หลังจากนั้นให้ครองอิหฺรอมทำหัจญ์ในปีเดียวกัน ส่วนแบบอิฟรูดวิธีของมันคือ ให้ครองอิหฺรอมทำหัจญ์อย่างเดียว และแบบกิรอนวิธีของมันคือ ให้ครองอิหฺรอมทำอุมเราะฮ์และหัจญ์รวมในเวลาเดียวกัน หรือครองอิหฺรอมเนียตทำอุมเราะฮ์ก่อนแล้วให้เนียตนำพิธีหัจญ์เข้าร่วมด้วยกันก่อนที่จะเริ่มทำการญะวาฟ

หลังจากครองอิหฺรอมเสร็จแล้ว เมื่อขึ้นมาอยู่บนยานพาหนะให้กล่าวตัลบิยะฮ์ให้เยอะๆ พร้อมกับยกเสียงให้ดัง เว้นแต่ผู้หญิงที่ไม่ต้องยกเสียงดัง

สิ่งต้องห้ามในขณะที่ครองอิหฺรอม: 1) การกำจัดขนออกจากร่างกายด้วยการโกนหรือวิธีอื่นๆ 2) การตัดเล็บ 3) การสวมใส่สิ่งที่ตัดเย็บสำหรับผู้ชาย เว้นแต่ไม่มีผ้านุ่งผืนล่างอนุญาตให้ใส่กางเกงได้ หรือไม่มีรองเท้าแตะก็อนุญาตให้สวมคิฟ (รองเท้าหุ้มข้อ) ได้ โดยต้องตัดให้เหลือแค่ได้แตะตุ่มและไม่ต้องจ่ายพิดะฮ์ใดๆ 4) การปกปิดศรีษะสำหรับผู้ชาย 5) การใช้เครื่องหอมตามตัวและผ้าอิหฺรอม 6) การล่าสัตว์บก คือสัตว์ป่าที่กินได้ 7) ทำพิธีแต่งงาน (อะกัณนิกาหฺ) ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ยะหฺรออมและไม่ต้องจ่ายพิดะฮ์ใดๆ 8) การมีความสัมพันธ์กับภรรยาด้วยอารมณ์ทางเพศที่ไม่ถึงขั้นการสอดใส่ทางอวัยวะเพศหญิง (เช่น การจูบ การเล้าโลม เป็นต้น) ซึ่งพิดะฮ์ของมันคือ เพะหนึ่งตัว หรือถือศีลอดสามวัน หรือให้อาหารแก่ผู้ยากจนหกคน 9) การร่วมประเวณีทางอวัยวะเพศหญิง ซึ่งหากมันเกิดขึ้นก่อนการตะฮัลลูล (การปลดอิหฺรอม) ครั้งแรก การประกอบพิธีหัจญ์ของเขาจะเป็นโมฆะ และเขาจำเป็นต้องประกอบพิธีหัจญ์นั้นให้สมบูรณ์ และขอใช้ทำใหม่อีกในปีหน้าพร้อมกับเชือดอูฐหนึ่งตัวแจกจ่ายให้กับผู้ยากจนในเขตบริเวณมักกะฮ์ และหากการร่วมประเวณีนั้นเกิดขึ้นหลังการตะฮัลลูล(การปลดอิหฺรอม) ครั้งแรก การประกอบพิธีหัจญ์ของเขาไม่เป็นโมฆะ และจำเป็นสำหรับเขาต้องจ่ายอูฐหนึ่งตัว และหากเขาร่วมประเวณีในขณะที่ทำพิธีอุมเราะฮ์ ก็จะทำให้

บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แน่นอนอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงขอบใจ และผู้ทรงรอบรู้'

(อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ 158)

เมื่อขึ้นบนภูเขาเศาะฟาแล้วให้หันหน้าไปยังกะอฺบะฮ์แล้วยกมือทั้งสองข้าง กล่าวตักบิร ตะฮฺลีล และซอดุอาฮ์ หลังจากนั้นก็ลงจากภูเขาเศาะฟาเดินไปยังสัญลักษณ์สีเขียวแล้ววิ่งไปยังสัญลักษณ์สีเขียวอีกอัน จากนั้นก็เดินปกติจนกระทั่งถึงภูเขามัรวะฮ์และให้ปฏิบัติดังเช่นที่ปฏิบัติที่ภูเขาเศาะฟาเว้นแต่ไม่ต้องอ่านอายะฮ์อัล-กุรอานข้างต้น หลังจากนั้นให้ลงแล้วปฏิบัติดังเช่นที่ปฏิบัติในเที่ยวแรกจนกระทั่งครบเจ็ดเที่ยว จากภูเขาเศาะฟาถึงภูเขามัรวะฮ์นับเป็นหนึ่งเที่ยว และจากภูเขามัรวะฮ์ถึงภูเขาเศาะฟา นับเป็นอีกหนึ่งเที่ยว ปฏิบัติเช่นนี้เรื่อยๆ จนครบเจ็ดเที่ยว หลังจากนั้นให้ (ตะฮฺลุลุล/ปลดอิหฺรอหม) ด้วยตัดผมหรือโกนศีรษะ ซึ่งการโกนศีรษะจะดีกว่า เว้นแต่เป็นอุมเราะฮ์ของผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัตตุอฺ (คือให้ตัดผมโดยไม่ต้องโกนจะดีกว่า) เพราะว่าหลังจากนั้นเขาจะต้องประกอบพิธีหัจญ์ต่อไป ส่วนผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอนหรืออิฟรอดก็ไม่ต้องตะฮฺลุลุล(ปลดอิหฺรอหม)หลังจากญะวาฟุกุฎมัจญ์จนกระทั่งเขาได้ขว้างเส้าหินญุมเราะฮ์ตุลอะเกาะบะฮ์ในวันอีด และผู้หญิงก็เหมือนผู้ชายในทุกๆ ขั้นตอน เว้นแต่พวกนางไม่ต้องวิ่งเหยาะๆ ในขณะที่ญะวาฟและสะอ์

วิธีการประกอบพิธีหัจญ์: เมื่อถึงวันอัต-ตฺวีเยฮ์ฮ์ (วันที่ 8 ซุลหิจญะฮ์ฮ์) ให้ชาวมักกะฮ์ครองอิหฺรอหม (และให้ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัตตุอฺครองอิหฺรอหมใหม่อีกครั้ง ส่วนผู้ที่ประกอบพิธีแบบกิรอนหรืออิฟรอดก็ไม่ต้องครองอิหฺรอหมใหม่ เพราะยังคงอยู่ในสภาพที่อิหฺรอหมอยู่แล้ว) แล้วให้ทุกคนมุ่งไปยังมินาเพื่อค้างคืนสำหรับวันที่ 9 ที่มินา และเมื่อตะวันขึ้นในตอนเช้าวันที่ 9 ให้เดินไปยังทุ่งอะเราะเราะฮ์ หลังจากนั้นเมื่อตะวันคล้อยให้ละหมาดซุฮฺรและอัศรแบบรวมและย่อ ซึ่งบริเวณอะเราะเราะฮ์ทั้งหมดเป็นสถานที่วุฎุอ์ เว้นแต่ที่ราบอุเราะนะฮ์ที่จะใช้เป็นสถานที่วุฎุอ์ไม่ได้ แล้วให้กล่าวซิกิรนีให้มาก **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** คำอ่าน **ลาอิลาฮะ อัลลิลลอฮ์ วะหฺดะฮ์ ล่าชะรีกะละฮ์ ละฮฺลุ ลมุลกุ วะละฮฺลุ ลัมตุ วะฮฺลุ วะ อะลา กุลลี ชัยอิน เกาะติร ความว่า** “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ กรรรมสิทธิและการสรรเสริญทั้งปวงเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง”

และให้หันซอดุอาฮ์ เตาบะฮ์ฮ์ อ่อนวนต่ออัลลอฮ์จนกระทั่งตะวันลับขอบฟ้า แล้วให้เดินออกไปยังมุขตะลิฟะฮ์ฮ์ด้วยความสงบเสียงมนอบน้อมพร้อมตัลบีเยฮ์ฮ์และรำลึกถึงอัลลอฮ์ และทันทีที่มาถึงมุขตะลิฟะฮ์ฮ์ให้ละหมาดมัฆริบและอิชาฮ์แบบรวมและย่อ แล้วค้างคืนที่นั่น เมื่อเช้าเวลาสุบหฺให้รับละหมาดในช่วงแรกของเวลาของมัน แล้วซอดุอาฮ์จนกระทั่งสว่าง (ใกล้ตะวันขึ้น) หลังจากนั้นให้เดินไปยังมินาก่อนตะวันขึ้น เมื่อมาถึงที่ที่ราบมุหฺัสสิรีให้เร่งการเดินทางหากมีความสามารถ จนกระทั่งถึงมินาแล้วให้เริ่มขว้างเส้าหินญุมเราะฮ์ตุลอะเกาะบะฮ์ (เส้าหินต้นที่สาม) เป็นขั้นตอนแรก ซึ่งก่อนที่จะขว้างเส้าหินให้หยุดกล่าวตัลบีเยฮ์ฮ์ วิธีการขว้างคือ ให้ขว้างด้วยก้อนหินเล็กๆ (ทีละลูกติดต่อกัน) เจ็ดลูก พร้อมกับกล่าวตักบิร “อัลลอฮ์อักบัร” และยกมือทุกครั้งที่ยขว้าง โดยมีเงื่อนไขว่าก้อนหินนั้นจะต้องตกลงในป้อ ถึงแม้จะไม่โดนเส้าหินก็ตาม หลังจากนั้นให้เชือดสัตว์อีดฺ แล้วโกนศีรษะหรือตัดผมซึ่งการโกนศีรษะนั้นจะดีกว่า ด้วยการขว้างเส้าหินและโกนศีรษะ (หรือตัดผม) ทุกอย่างที่เป็นสิ่งต้องห้ามในการครองอิหฺรอหมก็กลายเป็นที่อนุมัติสำหรับเขา เว้นแต่การร่วมประเวณีกับภรรยาหรือที่เรียกว่า การตะฮฺลุลเอาวัล หรือการปลดอิหฺรอหมครั้งแรก หลังจากนั้นให้เข้าไปยังมักกะฮ์เพื่อทำการญะวาฟอิฟุาญะฮ์ (ญะวาฟหัจญ์) ซึ่งมันเป็นการญะวาฟที่วาญิบที่จะทำให้การประกอบพิธีหัจญ์นั้นสมบูรณ์ จากนั้นหากเขาเป็นผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัตตุอฺ (หรือประกอบ

พิธีหัจญ์แบบกิรอนหรืออิฟรอด) แต่ยังไม่ได้สะแอหลังจากฏาะวาฟกุดุมให้ต่อด้วยการสะแอระหว่างเขาเศาะฟาและมัรวะฮฺ เมื่อเขาปฏิบัติสิ่งดังกล่าวแล้ว ทุกอย่างที่เป็นสิ่งต้องห้ามในการครองอิหฺรอหม์ก็กลายเป็นที่อนุมัติสำหรับเขา แม้กระทั่งการร่วมประเวณีกับภรรยาก็ตาม หรือที่เรียกว่า การทะเลาะ ลุลา ซานีญ์ หรือการปลดอิหฺรอหม์ครั้งที่สอง หลังจากนั้นให้กลับไปค้างคืนที่มินาซึ่งมันเป็นเรื่องที่วาญิบ และให้ขว้างเสาหินที่นั่น สองหรือสามวัน หลังตะวันคล้อยทุกคืน ต้นละเจ็ดลูก เริ่มตั้งแต่เสาหินต้นแรกเจ็ดลูก เสร็จแล้วให้เดินไปข้างหน้าหน่อยแล้วหยุดยืนขอดุอาอ์ จากนั้นต่อด้วยเสาหินต้นกลางเจ็ดลูก เสร็จแล้วให้เดินไปข้างหน้าหน่อยแล้วหยุดยืนขอดุอาอ์ สุดท้ายต่อด้วยเสาหินถุ้มเราะฮฺตุลอะกะบะฮฺ (เสาหินต้นที่สาม)เจ็ดลูก ไม่ต้องหยุดยืนขอดุอาอ์หลังจากขว้างเสาสุดท้ายเสร็จ และให้ขว้างเสาหินเช่นนี้ในวันที่สอง (วันที่ 12 ชุลหิจญะฮฺ) และหากต้องการรีบออกจากมินา ก็ให้ออกจากบริเวณมินาก่อนตะวันลับขอบฟ้า แต่เมื่อตะวันลับขอบฟ้าวันที่ 12 แล้ว โดยที่เขาอยู่ยังมีนาเขาจำเป็นต้องค้างคืนที่มินาอีกคืนหนึ่งและให้ขว้างเสาหินในวันรุ่งขึ้น (ตั้งแต่วันที่ 11 และ 12 ชุลหิจญะฮฺ) เว้นแต่เขาตั้งใจที่จะออกวันที่ 12 ชุลหิจญะฮฺ แต่ด้วยความแอ็ดบบนถนนทางเดินทำให้ไม่สามารถออกได้ก่อนตะวันลับขอบฟ้าก็ไม่เป็นไรที่เขาจะออกจากมินาหลังตะวันลับขอบฟ้าแล้ว ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอนก็เหมือนกับผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบอิฟรอด เว้นแต่เขา (ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอน) จะต้องเชือดสัตว์ฮัจญ์เหมือนกับผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัดตุอฺ และเมื่อผู้ประกอบพิธีหัจญ์ต้องการเดินทางกลับภูมิลำเนาให้อาลากะฮฺบะฮฺก่อนด้วยการฏาะวาฟอะดาอฺ (ฏาะวาฟอ้อลา) เพื่อให้พิธีหัจญ์ของเขาสิ้นสุดลง ณ ที่กะอฺบะฮฺ นอกจากนี้ผู้หญิงที่มีประจำเดือนและเลือดนิฟาสที่ไม่ต้องฏาะวาฟอะดาอฺ และหากเขาง่วนอยู่กับการค้าขาย หลังจากฏาะวาฟอะดาอฺแล้วให้เขากลับมาฏาะวาฟอะดาอฺใหม่ (ก่อนที่จะเดินทางกลับภูมิลำเนา) ส่วนกรณีผู้ที่เดินทางกลับภูมิลำเนาก่อนที่จะฏาะวาฟอะดาอฺ หากภูมิลำเนาอยู่ใกล้ให้เขากลับมาฏาะวาฟอะดาอฺใหม่ และหากภูมิลำเนาอยู่ไกลเขาจำเป็นต้องจ่ายดัม

รูกนของการประกอบพิธีหัจญ์มีสี่ประการ : 1) การครองอิหฺรอหม์ คือ การตั้งใจเข้าสู่วัยหัจญ์ 2) การรุกูฟที่อะเราะฮฺ 3) การฏาะวาฟอิฟาฏะฮฺ (การฏาะวาฟหัจญ์) 4) การสะแอหัจญ์

สิ่งวาญิบในการประกอบพิธีหัจญ์มีแปดประการ: 1) การครองอิหฺรอหม์ที่มีกอด 2) การรุกูฟที่อะเราะฮฺจนกระทั่งคำ 3) การมะบิต (ค้างคืน) ที่มุซตะลิมะฮฺจนกระทั่งหลังเที่ยงคืน 4) การมะบิต (ค้างคืน) ที่มินาในค่ำคืนของวันตัดฮัจญ์ (วันที่ 11, 12, 13 ชุลหิจญะฮฺ) 5) การขว้างเสาหิน 6) การโกนศีรษะหรือตัดผม 7) การฏาะวาฟอะดาอฺ 8) การเชือดสัตว์ฮัจญ์สำหรับผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัดตุอฺและแบบกิรอน

รูกนของการประกอบพิธีอุมเราะฮฺมีสามประการ 1) การครองอิหฺรอหม์ 2) การฏาะวาฟอุมเราะฮฺ 3) การสะแออุมเราะฮฺ

สิ่งวาญิบในการประกอบพิธีอุมเราะฮฺมีสองประการ 1) การครองอิหฺรอหม์ที่มีกอด 2) การโกนศีรษะหรือตัดผม

☀️ ผู้ใดที่ละทิ้งรูกนใดรูกนหนึ่ง การประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺของเขาจะไม่สมบูรณ์เว้นแต่เขาจะต้องปฏิบัติมัน ผู้ใดที่ละทิ้งวาญิบใดวาญิบหนึ่งเขาจะต้องทดแทนด้วยดัม (เชือดสัตว์) และผู้ใดที่ละทิ้งสุนนะฮฺใดสุนนะฮฺหนึ่งก็ไม่เป็นปัญหาใดๆ สำหรับเขา

เงื่อนไขที่จะทำให้การฏาะวาฟรอบกะอฺบะฮฺถูกต้องมีสิบสามประการ 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) การเนียตเจตนาที่เจาะจงแน่นอน 4) เข้าเวลาของฏาะวาฟ 5) ปกปิดเอาระฮฺสำหรับผู้ที่มีความสามารถ 6) สะอาดจากหะดัษ(คือต้องไม่มีญุนบูหรือหะดัษใหญ่ และต้องมีน้ำละหมาด)นอกจากเด็กเล็ก 7) ฏาะวาฟให้ครบเจ็ดรอบด้วยความแน่ใจ 8) ให้กะอฺบะฮฺอยู่ข้างซ้ายมือ และให้ทวนทำใหม่ในรอบที่ฏาะวาฟผิดพลาด 9) ไม่เดิน

ถอยหลัง 10) เดินเท้าภูษาะวาทสำหรับผู้ที่มีความสามารถ 11) ภูษาะวาทติดต่อกันทุกรอบ 12) ภูษาะวาทอยู่ในมัสยิดหะรอม 13) เริ่มทำการภูษาะวาทจากหินดำ

สุนนะฮ์ในการภูษาะวาท : สัมผัสหินดำและจุมมัน, การกล่าวตักบีร ณ หินดำ, สัมผัสรุกนุลยะมานีย์ (มุมที่อยู่ก่อนมุมหินดำ), การสไบเฉียง (ในการภูษาะวาทอุมเราะฮ์และภูษาะวาทุกุฎม), การวิ่งเหยาะๆ และเดินปกติในทีๆ เป็นตำแหน่งของมัน, ขอคูอาฮ์และรำลึกถึงอัลลอฮ์ขณะทำการภูษาะวาท, การเข้าใกล้กะอูบะฮ์, การละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังมะกอมบนบีอิบรอฮีมหลังเสร็จสิ้นจากการภูษาะวาท

เงื่อนไขของการสะอามีเก๊าประการ : 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) การเนียด (มีเจตนา) 4) สะออดติดต่อกัน 5) เดินเท้าสะออดสำหรับผู้ที่มีความสามารถ 6) สะออดให้ครบเจ็ดเที่ยวด้วยความแน่ใจ 7) ต้องเดินให้ถึงภูษาะวาททั้งสองลูกอย่างแน่ใจ 8) ต้องสะออดหลังจากทำการภูษาะวาทที่ถูกต้อง 9) เริ่มเที่ยวที่เป็นคี่จากเศาะฟา และเที่ยวที่เป็นคู่จากมัรวะฮ์

สุนนะฮ์ในการสะออด: สะออดจากหะดัษ (ใหญ่ หะดัษเล็ก) และปราศจากสิ่งสกปรก, ปกปิดเอวเราะฮ์, รำลึกถึงอัลลอฮ์และขอคูอาฮ์ขณะทำการสะออด, เว่งการเดินและเดินปกติในทีๆ เป็นตำแหน่งของมันแต่ละที, ขึ้นให้ถึงบนภูษาะวาทและมัรวะฮ์, การติดต่อกันระหว่างการสะออดกับการภูษาะวาท

ข้อควรระวัง : ที่ประเสริฐที่สุดคือให้ทำการขว้างเส้าหินในวันของมัน (คือ ของวันที่ 11 ให้ขว้างในวันที่ 11 ของวันที่ 12 ให้ขว้างในวันที่ 12 ของวันที่ 13 ให้ขว้างในวันที่ 13) แต่หากทำการขว้างเส้าหินของวันนี้ในวันพรุ่งนี้ หรือทำการขว้างเส้าหินทั้งหมดในวันสุดท้ายของวันศ็วริกก็ถือว่าใช้ได้

อุฎฮียะฮ์ : อุฎฮียะฮ์ (การเชือดกุรบ่าน) เป็นสุนนะฮ์มุอักกะดะฮ์ เมื่อเข้าสิบวันแรกของเดือนฮุลหิจญะฮ์ห้ามไม่ให้ผู้ที่ต้องการเชือดอุฎฮียะฮ์ตัดผมหรือตัดเล็บ จนกระทั่งเขาได้เชือดสัตว์พลีนั้น

อะกีเกาะฮ์ : ส่วนการอะกีเกาะฮ์นั้นเป็นสุนนะฮ์ สำหรับทารกชายให้เชือดแพะสองตัว ทารกหญิงแพะหนึ่งตัว โดยให้เชือดในวันที่เจ็ดนับจากวันเกิด และในวันที่เจ็ดนี้มีสุนนะฮ์เช่นกัน ให้โกนศีรษะทารก แล้วบริจาคให้ทานเป็นเงินตามน้ำหนักของเส้นผมทารก และตั้งชื่อให้กับทารก ซึ่งชื่อที่ดีที่สุดคือ อับดุลลอฮ์ อับดุลเราะห์มาน และห้ามไม่ให้ตั้งชื่อ อับดุล(บ่าว)ที่นอกเหนือจากอัลลอฮ์ เช่น อับดุลนบี อับดุลเราะฮ์มูล และหากเวลาการทำอะกีเกาะฮ์และอุฎฮียะฮ์ตรงกัน ก็ถือว่าการทำอันใดอันหนึ่งสามารถทดแทนอีกอันหนึ่งได้ด้วย

เกร็ด : ผู้ใดที่เข้ามัสยิดนบี ^(คืออัลลอฮ์) _(คืออะฮ์ลัน) ให้เริ่มด้วยการละหมาดสุนัตตะหียะตุลมัยยิดสองร็อกอะฮ์ จากนั้นให้ไปเยี่ยมมกุโบรของท่านโดยหันหน้าเข้าหาท่าน หันหลังให้กับทิศกิบลัต ให้ใจเต็มไปด้วยความเคารพและให้เกียรติ เสมือนกับว่าเขาเห็นท่านนบี ^(คืออัลลอฮ์) _(คืออะฮ์ลัน) กับตา แล้วให้สลามด้วยการกล่าว “อัลสลามุอะลัยกะ ยาเราะฮ์สุลลุลลอฮ์” (ความสันติจงมีแด่ท่าน โอ้ เราะฮ์สุลลุลลอฮ์) และหากจะเพิ่มเติมไปกว่านั้นก็เป็นการดี จากนั้นให้ขยับไปทางขวาประมาณหนึ่งศอก แล้วกล่าว “อัลสลามุอะลัยกะ ยาอะบบากุ อัศศิดดีก” (ความสันติจงมีแด่ท่าน โอ้ อะบบากุ อัศศิดดีก) จากนั้นให้ขยับไปทางขวาอีกประมาณหนึ่งศอก แล้วกล่าว “อัลสลามุอะลัยกะ ยาอุมร์ อัลฟารุก” (ความสันติจงมีแด่ท่าน โอ้ อุมร์ อัลฟารุก) ขอพระองค์ได้ทรงตอบแทนทั้งสองจากนบีของทั้งสองและจากอิสลามด้วยความดีทั้งปวง หลังจากนั้นให้หันหน้าไปยังทิศกิบลัต โดยเดินออกไปให้ห้องที่ฝั่งศพนั้นอยู่ทางซ้ายมือเขา แล้วจึงขอคูอาฮ์

จิตปาถะสาระ

★ **ความชั่ว :** สามารถจัดและลบล้างได้ด้วยประการต่างๆ อาทิ : การกลับตัวอย่างสัจจริง การขออภัยโทษ การทำความดี การถูกทดสอบด้วยความทุกข์ การบริจาคทาน การขออภัยให้ กับผู้อื่น เป็นต้น ถ้าหากยังมีหลงเหลืออยู่ก็และอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้ เขาก็จะถูกลงโทษ ตามความชั่วนั้นในหลุมฝังศพหรือในวันกิยามะฮ์ หรือในนรกญะฮันนัม จนกว่าจะชำระจน สะอาดจากความผิดนั้น แล้วเขาก็จะถูกนำไปเข้าสวรรค์ถ้าหากว่าเขาเสียชีวิตบนหลักศรัทธาที่ เชื่อมั่นในเอกภาพแห่งอัลลอฮ์ แต่ถ้าหากเขาเสียชีวิตในสภาพของกุฟรฺหรือปฏิเสธศรัทธา หรือ การตั้งภาคี หรือนิฟากลับปลับกลับกลอก เขาก็จะถูกทรมานในนรกตลอดกาล ความผิดและ บาปต่างๆ นั้นมีผลมากมายต่อตัวมนุษย์ ผลของมันต่อหัวใจมนุษย์เช่น : มันทำให้หัวใจรู้สึกโดด เดี่ยวและมีเดมน ต่ำต้อย ปวยไข้ และถูกปกปิดจากอัลลอฮ์ ส่วนผลของมันต่อศาสนาก็คือ : มัน ทำให้เกิดความชั่วอื่นตามมาอีก มันคอยห้ามไม่ให้ทำดีและเคารพภักดีอัลลอฮ์ และกีดกันดุอาอ์ ที่ทำนรอซูล (ที่อัลลอฮ์ชอบ) (ด้วยวะสัล) และเหล่ามลาอิกะฮ์รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาวิงวอนขอพรให้เขา ส่วนผล ของมันต่อวิชาชีพหรือโศคลาภที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ก็คือ : มันก็ขัดขวางไม่ให้ได้รับวิชาชีพจากอัลลอ ฮ์ มันทำลายนิอุมัตที่มีอยู่แล้วและก่อความเสียหายต่อบะเราะกะฮ์หรือความจำเริญของทรัพย์สิน ส่วนผลของมันต่อตัวบุคคลนั้นก็คือ : มันทำให้ความจำเริญของชีวิตเสียหาย ทำให้เกิดความคับ แค้นในชีวิต และทำให้เกิดความยากลำบากในกิจการต่างๆ ส่วนผลของมันต่ออะมัลหรือการ ปฏิบัติความดี : มันห้ามไม่ให้อะมัลต่างๆ ถูกตอบรับ และผลของมันต่อสังคมก็คือ : มันทำให้อ นิอุมัตความสุขในสังคมหมดไป ทำให้เกิดภาวะข้าวยากหมากแพง เป็นเหตุให้ผู้ปกครอง และศัตรูถูกชี้ และกีดกันนำฝนไม่ให้เกิดลงมาเพื่อสร้างความอุดมสมบูรณ์ ฯลฯ

★ **ความทุกข์ :** ความสบายใจ ความสุขใจและการหมดทุกข์นั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนต่างปรารถนา และด้วยประการดังกล่าวทำให้มนุษย์สามารถมีชีวิตที่ดีได้ การที่จะทำได้มาซึ่งเรื่องดังกล่าวมัน มีสาเหตุหลายประการที่เกี่ยวข้องกับทั้งด้านศาสนา ด้านวิสัยธรรมชาติตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ และด้านการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งมันจะไม่รวมอยู่ ณ ที่ใดยกเว้นกับตัวบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น ใน จำนวนสาเหตุเหล่านั้นก็คือ 1) การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ 2) การปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกใช้ให้ทำและละเลิก จากสิ่งต้องห้าม 3) การทำดีต่อผู้อื่น ด้วยคำพูด การกระทำ และสิ่งที่ดีต่างๆ 4) การร่วนอยู่กับงาน หรือความรู้ที่มีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์ทางศาสนาหรือทางโลก 5) การไม่คิดยึดติดกับ อนาคตหรืออดีต แต่ทุ่มเทให้กับงาน ณ เวลาปัจจุบัน 6) การรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก 7) การพูดถึง นิอุมัตของอัลลอฮ์ทั้งที่เห็นชัดเจนและไม่เปิดเผย 8) การมองไปยังผู้ที่มีฐานะต่ำกว่า และไม่มองไป ยังผู้ที่มีฐานะสูงกว่าในเรื่อง دنیا 9) การพยายามขจัดสาเหตุที่นำมาซึ่งความทุกข์ และสร้าง ปัจจัยแห่งความสุขในชีวิต 10) การมุ่งสู่อัลลอฮ์เพื่อขออภัยที่ช่วยขจัดความทุกข์

เกร็ดความรู้ : ❀ อิบรอฮีม อัล-เคาวาซ ~ ได้กล่าวว่า : โสถของหัวใจนั้นมีห้าประการ คือ การ อ่านอัลกุรอานด้วยการตะดับบูรไคร์ครวญ การที่ท้องว่าง การลุกขึ้นละหมาดเวลากลางคืน การนบ นอบต่ออัลลอฮ์ช่วงท้ายของคืน และการนั่งอยู่พร้อมๆ กับบรรดาศอลีฮีนผู้มีคุณธรรม

★ **การแต่งงาน :** ถือเป็นการสุนัดหรือส่งเสริมให้แต่งงานสำหรับผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศแต่ไม่ กลัวว่าจะผิดประเวณี ส่วนผู้ที่ไม่มีความรู้สึกทางเพศถือว่าอยู่ในระดับอนุญาตให้แต่งงานได้ เท่านั้น ส่วนผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศและกลัวว่าตัวเองจะผิดประเวณีถือว่าอนุญาตให้แต่งงานได้ เขา จะต้องแต่งงาน การแต่งงานสำหรับเขาถือว่าจำเป็นกว่าและต้องทำก่อนการไปทำหัจญ์วาญิบ และห้ามไม่ให้มองผู้หญิงโดยทั่วไป หรือมองอย่างมีอารมณ์ทางเพศต่อหญิงแก่หรือเด็กหนุ่ม เจ็บอนไซต่างๆ ของการแต่งงานนั้นมันดังนี้ ★ 1) รู้ตัวคู่บ่าวสาวที่ชัดเจน : ดังนั้นจึงไม่ถือว่าใช้ได้ที วะสัลย์หรือผู้ปกครองจะกล่าวยกยูกสาวว่า “ฉันขอแต่งงานกับสาวคนใดคนหนึ่งของฉันแก่ท่าน” ถ้า หากว่าเขามีลูกสาวมากกว่าหนึ่งคน 2) ต้องเป็นไปตามความยินยอมของเจ้าบ่าวที่บรรล้วย

ตามศาสนบัญญัติและมีความคิดเป็นผู้ใหญ่แล้ว และต้องเป็นไปตามความยินยอมของเจ้าสาว ซึ่งต้องเป็นไทและมีสติสัมปชัญญะ 3) ต้องมีวุฒิหรือผู้ปกครองที่ทำกาการแต่งงาน : ดั่งนั้นจึงถือว่าใช้ไม่ได้ถ้าหากหญิงสาวจะทำการนิทาตนเองกับเจ้าบ่าว และต้องไม่ให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่วุฒิทำการแต่งงานให้ เว้นแต่ในกรณีทีวุฒิปฏิเสธไม่ยอมทำการแต่งงานให้กับชายที่มีความพร้อมบริบูรณ์ และผู้ที่มีสิทธิจะทำการแต่งงานให้มากที่สุดก็คือพ่อของเจ้าสาว จากนั้นก็คือปู่ของนาง แล้วก็ทวดของนาง และนับขึ้นไปเรื่อยๆ ตามต้นตระกูล จากนั้นก็คือลูกของนาง แล้วก็หลานของนาง และนับลงไปเรื่อยๆ ตามลำดับ จากนั้นก็คือพี่น้องชายร่วมบิดามารดากับนาง แล้วก็พี่น้องชายร่วมบิดาฝ่ายเดียว จากนั้นก็คือหลานที่เป็นลูกของพี่น้องชาย ... เป็นต้น 4) การมีพยาน : ซึ่งจำเป็นต้องมีพยานการแต่งงานเป็นผู้ชายสองคน ที่บรรล้วยตามศาสนบัญญัติ เป็นผู้มิสตีปัญญา และมีคุณธรรม 5) คู่บ่าวสาวต้องปราศจากเหตุต้องห้ามแต่งงาน เช่น สาเหตุของการร่วมแม่นม ร่วมเชื้อสาย หรือเป็นญาติเนื่องด้วยการแต่งงาน.

ประเภทของหญิงที่เป็นมะหฺรอมซึ่งห้ามแต่งงานด้วย หนึ่ง : ห้ามแต่งงานด้วยตลอดกาล แบ่งเป็น 1) ด้วยการร่วมสายเลือด นั่นคือ แม่ ย่าหรือยาย และทวดที่เป็นหญิงนับขึ้นไปเรื่อยๆ ตามต้นตระกูล ลูกสาว หลานสาว และเหลนนับลงไปเรื่อยๆ ตามเชื้อสายวงศ์ตระกูล พี่น้องสาวทุกฝ่าย หลานสาวซึ่งเป็นลูกของพี่น้องหญิง รวมถึงลูกสาวของหลานๆ ที่เป็นลูกของพี่น้องหญิง หลานสาวที่เป็นลูกของพี่น้องชายทุกฝ่าย รวมถึงลูกๆ ของเขาและหลานๆ ของเขา นับลงไปเรื่อยๆ ตามเชื้อสายวงศ์ตระกูล อาหญิงและน้ำสาว รวมถึงผู้ที่มีฐานะเดียวกันนับขึ้นไปเรื่อยๆ จากต้นตระกูล 2) ด้วยการร่วมแม่นม : คือทุกๆ คนที่อยู่ในฐานะห้ามแต่งงานเช่นเดียวกับเหตุแห่งการร่วมสายเลือด เช่น ถ้าห้ามแต่งงานกับหลานสาวร่วมสายเลือด ก็ห้ามแต่งงานกับหลานสาวซึ่งเป็นลูกของพี่น้องร่วมแม่นม เป็นต้น 3) ด้วยการเป็นญาติเนื่องด้วยการแต่งงาน นั่นคือ แม่ของภรรยา รวมถึงย่าและยายของนาง และภรรยาของต้นตระกูลเช่นพ่อ ปู่ ตา ทวด หรือภรรยาของเชื้อสายเช่นลูก หลาน เหลน เป็นต้น และบรรดาลูกสาวของภรรยา รวมทั้งหลานๆ ของนาง นับลงไปเรื่อยๆ ตามเชื้อสายของวงศ์ตระกูล **สอง :** ต้องห้ามเฉพาะกาล มีสองประเภทคือ 1) การรวม เช่น การรวมระหว่างภรรยาและพี่น้องสาวของนาง และการรวมระหว่างภรรยาและน้ำหรืออาของนาง 2) ด้วยเหตุปัจจัยที่อาจจะสิ้นสุด เช่น การแต่งงานกับภรรยาของผู้อื่น คืออนุญาตให้แต่งงานกับนางได้ถ้าหากนางไม่ได้เป็นภรรยาของคนผู้นั้นแล้ว เป็นต้น **เกร็ดความรู้ :** พ่อแม่ของฝ่ายชายไม่มีสิทธิบังคับเขาให้แต่งงานกับคนที่เขาไม่ต้องการ และเขาไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังทั้งสองในเรื่องนี้ และไม่นับว่าเขาเป็นลูกอกตัญญูด้วยเหตุเพียงแค่นี้

*** การหย่า:** หารวมที่จะให้หย่าภรรยาขณะที่นางมีประจำเดือนหรือมีเลือดนิฟาสหลังคลอดบุตร หรือช่วงที่นางไม่ได้มีประจำเดือนแต่เขาได้ร่วมเพศกับนางในช่วงนั้นแล้วและเขาก็หย่านางมักจะมีเหตุที่จะให้มีการหย่าโดยไม่มีเหตุจำเป็นใดๆ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นก็คือว่าอยู่ในระดับที่อนุญาตเท่านั้น และถือว่าเป็นสิ้นสุดสำหรับผู้ที่ได้รับความสะดวกจากการแต่งงานครองคู่ และไม่ต้องเชื่อฟังบิดามารดาในเรื่องของการหย่าร้าง ผู้ใดที่ต้องการหย่าจากภรรยาของเขาก็ห้ามที่เขาจะกล่าวคำหย่ากับนางมากกว่าหนึ่งครั้งในคราวเดียวกัน และจำเป็นต้องทำในขณะที่นางไม่ได้มีประจำเดือนและเขาไม่ได้ร่วมเพศกับนางในช่วงนั้น เมื่อเขากล่าวหย่านางแล้วหนึ่งครั้งก็ต้องปล่อยไว้ไม่กล่าวหย่าเพิ่มไปจากนั้นอีกจนกว่านางจะหมดอิติตะฮฺ และสำหรับภรรยาที่ถูกหย่าซึ่งสามารถจะกลับคืนดีได้อีกนั้นห้ามนางออกจากบ้านของนาง หรือสามีของนางจะไล่นางออกไปก็ไม่ได้เช่นกัน จนกว่าจะครบอิติตะฮฺของนาง การหย่านั้นจะเกิดขึ้นด้วยการกล่าวออกมาไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแค่นึกเจตนาในใจอย่างเดียว

★ **การสาบาน:** การจะเป็นวาญิบต้องจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบานนั้นมีเงื่อนไขสี่ประการคือ 1) ต้องเจตนาว่าได้ทำการสาบานจริงๆ : ดังนั้น คำพูดติดปากโดยไม่ได้มีเจตนาอันจึงไม่ถือว่าเป็นการสาบานจริงๆ ซึ่งเรียกว่า การสาบานแบบลัษมุ หรือไม่ถือว่าเป็นจริงจัง เช่นการพูดว่า “ไม่วัลลอฮียี้” “แน่นอน วัลลอฮียี้” ซึ่งใช้พูดกันเป็นปกติ เป็นต้น 2) ต้องสาบานต่อสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้จริงในอนาคต : ดังนั้น มันจะไม่ถือว่าใช้ได้กับการสาบานต่อสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตด้วยความไม่รู้หรือคิดไปเองว่าตนนั้นรู้จริง หรือแสรังโกหกทงๆ ที่รู้ (การสาบานเยี่ยงนี้เรียกว่า อัล-ยะมีน อัล-เฮาะมุส ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนบาปใหญ่) หรือสาบานต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตด้วยความคาดคิดว่าตนเองนั้นถูกแต่แล้วมันกลับออกมาค้านกับสิ่งที่ตัวเองคาดคิด 3) ผู้สาบานต้องทำด้วยความสมัครใจ ไม่ได้ถูกบังคับให้กล่าวสาบาน 4) ต้องผิดสาบานในสิ่งที่สาบานไว้ เช่น สาบานว่าจะไม่ทำแต่ก็ทำ หรือสาบานว่าจะทำแต่ก็ไม่ทำ และผู้ใดก็ตามที่สาบานด้วยการกล่าวอินชาอัลลอฮุเป็นการอิสติษนาฮ์หรือยกยว่น เขาก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายกัฟฟาระฮุซุดด้วยเงื่อนไขสองประการคือ : 1) การกล่าวอินชาอัลลอฮุั้นต้องติดต่อกันคือทำทันทีหลังจากสาบาน 2) ต้องเจตนาที่จะให้มีการยกยว่นด้วยคำพูดอินชาอัลลอฮุในการสาบานนั้นจริงๆ เช่นพูดว่า “วัลลอฮียี้ อินชาอัลลอฮุ” ผู้ใดที่สาบานในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วเขาเห็นว่าการผิดสาบานนั้นมีประโยชน์มากกว่า ส่งเสริมให้เขาจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบานแล้วให้เขาปฏิบัติในสิ่งที่ดีกว่านั้น

กัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบาน: คือการเลี้ยงอาหารคนยากจนสิบคน ให้จ่ายสำหรับแต่ละคนนั้นเป็นอาหารจำนวนครึ่งศอกอู(1.25 กิโลกรัม) หรือให้เสื้อผ้าแก่พวกเขา หรือปล่อยยทาส ส่วนผู้ใดที่ไม่มีของจะจ่ายดังกล่าวก็ให้เขาถือศีลอดสามวันติดต่อกัน ใครที่ถือศีลอดทงๆ ที่เขาสามารถจะจ่ายอาหารหรือให้เสื้อผ้าแก่คนยากจนได้ก็ถือว่าเขายังไม่พ้นจากภาระการชดใช้ และอนุญาตให้จ่ายกัฟฟาระฮุซุดได้ก่อนที่จะผิดสาบานหรือว่าหลังจากผิดสาบานไปแล้ว และผู้ใดที่กล่าวสาบานมากกว่าหนึ่งครั้งบนเรื่องเดียวกัน ก็เป็นการเพียงพอที่เขาจะจ่ายแค่กัฟฟาระฮุซุดเดียวเท่านั้น แต่ถ้าวหากเป็นสาบานมากกว่าหนึ่งเรื่องก็จำเป็นต้องจ่ายให้เท่ากับเรื่องทงๆ ที่เขาสาบานไว้

★ **การนัซร์ หรือบนบาน:** ประเภทของมัน 1) **นัซร์ท่วไปโดยไม่ระบุรายละเอียดใดๆ** เช่นกล่าวว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮุ ถ้าฉันหายจากโรค” แล้วเขาก็เงียบไม่ได้ระบุว่าจะทำนัซร์อะไรเป็นการเฉพาะเจาะจง ดังนั้นเมื่อเขาหายป่วยเขาต้องจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบาน 2) **นัซร์เพราะทะเลาะหรือด้วยความโกรธ :** คือการวางเงื่อนไขในการนัซร์ว่าจะไม่ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือมีเหตุให้ต้องทำสิ่งนั้น เช่นกล่าวว่า “ถ้าฉันพูดกับเธอ ฉันจะขอถือศีลอดหนึ่งปี” กรณีนี้ ให้เลือกว่าเขาจะทำตามที่บนบานไว้ หรือว่าจะจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบาน เมื่อใดที่เขาผิดสาบานด้วยการพูดกับคนผู้นั้น 3) **นัซร์ในเรื่องที่อนุญาต:** เช่นพูดว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮุว่าจะใส่เสื้อผ้าของฉัน” กรณีนี้ให้เขาเลือกระหว่างการสวมใส่เสื้อผ้า หรือจะจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบาน 4) **นัซร์ในเรื่องมัจรูฮ:** เช่นกล่าวว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮุว่าจะหย่ากับภรรยาของฉัน” กรณีนี้ สุนัตให้เขาจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบาน และไม่ทำตามทีนัซร์ไว้ และหากเขาทำตามทีนัซร์ก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใดๆ 5) **นัซร์ในสิ่งที่เป็นมะฮุคียัต:** เช่นพูดว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮุว่าจะลักขโมย” กรณีนี้ ห้ามเขาทำตามทีนัซร์ไว้ และต้องจ่ายกัฟฟาระฮุซุดใช้การสาบาน ถ้าเขาทำตามทีนัซร์เขาก็จะบาปและไม่ต้องจ่ายกัฟฟาระฮุซุด 6) **นัซร์ในสิ่งที่เป็นการทำดี:** เช่น “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮุว่าจะละหมาดเช่นนั้นเช่นนี้” ด้วยการเจตนาเพื่อเข้าเฝ้าให้ใกล้ชิดต่ออัลลอฮุ ถ้าหากเขาวางเงื่อนไขเช่นนั้นว่า เมื่อหายจากป่วยก็จะทำเช่นนั้นเช่นนั้น เขาก็จำเป็นต้องทำตามนัซร์ไว้ถ้าหากเงื่อนไขนั้นเกิดขึ้นจริง แต่ถ้าไม่ได้วางเงื่อนไขใดๆ เขาก็จำเป็นต้องทำตามทีนัซร์ไว้ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม

★ **การร่วมเม้มนม:** การร่วมเม้มนมทำให้เกิดผลต้องห้ามแต่งงานเช่นเดียวกับผลของการร่วมสายเลือด ซึ่งมีเงื่อนไขดังกล่าวอยู่สามประการคือ : (1) นมที่เม้มนมให้ทารกดื่มมันต้องเกิดมา

จากการคลอดบุตรมิใช่มาจากสาเหตุอื่น (2) ต้องให้นมทารกช่วงสองปีแรกหลังจากคลอด
3) ต้องให้ทารกอิมมุนห้าครั้งขึ้นไปด้วยความแน่ใจว่าอิมมุน การอิมมุนหนึ่งครั้งนั้นนับจากการที่ทารกดูดเต้านมจนกระทั่งทารกปล่อยไปเอง ไม่ใช่ นับจากการที่ทารกอิมมุนท้อง การร่วมแม่มนั้นไม่มีผลในด้านกรจ่ายค่าเลี้ยงดูและการรับมรดก

*** วะคียะฮฺ หรือการสังเียหรือการทำพินัยกรรม:** วาญิบต้องทำวะคียะฮฺสำหรับผู้ที่มิหน้าทีต้องใช้สิทธิให้คนอื่นซึ่งไม่ได้ระบุไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งเขาต้องสังเียเพื่อให้คนอื่นที่นั้นแก่เจ้าของ และสุนัตสำหรับผู้ทีทิงทรัพย์สินสมบัติมากมายให้ทำการสังเีย ด้วยการสังเียให้บริจาคนึงส่วนห้าของทรัพย์สินนั้นแก่ญาติที่ยากจนซึ่งรับมรดกไม่ได้ ถ้าไม่มีญาติก็สังเียให้บริจาคนึงส่วนสามให้แก่คนอื่นที่ยากจนหรือแก่ผู้รู้ หรือแก่คนดีมีคุณธรรม และเป็นการมกฺรอุฮฺที่คนจนจะทำวะคียะฮฺในขณะที่เขามีผู้ที่รับมรดกได้หลังจากเขาตาย เว้นแต่ในกรณีทีผู้รับมรดกเหล่านั้นร่ำรวยอยู่แล้วก็อนุญาตให้เขาวะคียะฮฺได้ และห้ามวะคียะฮฺมากกว่าหนึ่งส่วนสามให้แก่คนอื่นทีไม่ใช่ญาติ และห้ามวะคียะฮฺให้แก่ผู้ทีมีสิทธิรับมรดกได้ไม่ว่าจะน้อยเพียงใดก็ตาม เว้นแต่ว่าผู้มีสิทธิรับมรดกทั้งหมดยินยอมให้หลังจากทีเขาเสียชีวิตไปแล้ว การวะคียะฮฺนั้นถือว่าเป็นโมฆะถ้าหากว่าผู้วะคียะฮฺกล่าวว่ : ฉันขอกลับคำหรือยกเลิก หรือขอเปลี่ยน เป็นต้น ส่งเสริมให้เขียนคำขึ้นต้นวะคียะฮฺว่ : บิฮฺมิลลาฮฺอิรเราะหฺมานิรเราะหีม ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาปราณียิ่งเสมอ นีคือสิ่งทีคนนีขอสังเีย ซึ่งเขาขอปฏิญาณว่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺพระองค์เดียวไม่มีผู้อื่นเป็นภาคีต่อพระองค์ และมุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิญาณว่ สวรรค์มีจริง นรกนั้นมีจริง และวันสุดท้ายนั้นยอมมาจริงอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีก และปฏิญาณว่ อัลลอฮฺนั้นจะทรงทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมศพนั้นฟื้นขึ้นมา และฉันขอสังเียครอบครัวทีฉันจากพวกเขาไปให้พวกเขาอย่าเกรงต่ออัลลอฮฺ และใกล้เกลียอยู่ร่วมกันด้วยดีระหว่างพวกเขา และให้พวกเขาเชื่อฟังอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์หากว่พวกเขาเป็นผู้ศรัทธา และฉันขอสังเียพวกเขาด้วยสิ่งทีนบีอิบรอฮีมและนบียะฮฺอฺกุบได้สังเียลูกๆ ของพวกเขาว่า ﴿يَبْنَىٰٓ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓ لَكُمْ اٰلَيْنَ فَلَآ تَمُوْنُوْنَ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ ความว่ “ลูกๆ ของฉัน อัลลอฮฺได้ทรงเลือกศาสนาอันเป็นแนวทางแห่งชีวิตสำหรับพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงอย่าได้เสียชีวิตเว้นแต่ในสภาพทีพวกเจ้าดำรงความเป็นมุสลิมไว้” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 132)

*** ถู้อว่ส่งเสริมเมื่อมีการเศาะละวาตต่อท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม)** ให้ร่วมระหว่างการเศาะละวาตและสลาม ไม่ควรกล่าวแค่อายหนึ่งอย่างใดเท่านั้น ส่วนผู้ทีไม่ใช่บีนนั้นไม่มีการเศาะละวาตขึ้นเฉยๆ โดยไม่มีสาเหตุ เช่นกล่าวว่ อญู บักฺรฺ คีอิลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม หรือ อะลัยฮิสสลาม ซึ่งมันเป็นการมกฺรอุฮฺแต่ไม่ใช่มกฺรอุฮฺทีต้องห้ามหรือบาป และอนุญาตโดยการเห็นพ้องของอุละมาฮฺว่สามารถให้กล่าวเศาะละวาตต่อผู้อื่นทีไม่ใช่บีนได้ ในกรณีทีถูกกล่าวถึงรวมอยู่กับนั้น เช่นกล่าวว่ **อัลลฮฺมุหมมะ คีอิลลิล อะลา มุหัมมัด, วะอะลา อาลิล มุหัมมัด วะอัศฮาบิลฮฺ วะอัชวาญิลฮฺ วะ ชุรริยยะติฮฺ** “โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงเศาะละวาตต่อมุหัมมัด และครอบครัวของมุหัมมัด รวมทั้งบรรดาสหายของท่าน เหล่าภรรยาของท่าน และลูกหลานวงศ์วานของท่าน” และส่งเสริมให้กล่าวขอออาฮฺให้อัลลอฮฺทรงโปรดปราณและเมตตาต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺ ตาบิอูนฺ และคนอื่นๆ หลังยุคสมัยของพวกเขาในหมู่ละมาฮฺ ผู้กักตือต่ออัลลอฮฺทั้งหลาย และคนดีทีทั้งปวง เช่นกล่าวว่ อญู ะหฺนีฟะฮฺ, มาลิก, อัซ-ซาฟิอียฺ และ อะหฺมัด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม (ขออัลลอฮฺทรงโปรดปราณพวกเขา) หรือกล่าวว่ เราะหิมะฮฺมุลลอฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาพวกเขา)

*** การเชือดสัตว์:** จำเป็นต้องเชือดสัตว์เพื่อให้เป็นทีอนุญาตใช้กินได้ สัตว์ทีเชือดนั้นมิเงือนไขว่
1) ต้องเป็นสัตว์ทีอนุญาตให้กินได้ 2) ต้องเป็นสัตว์ทีสามารถทำการเชือดได้ 3) ต้องเป็นสัตว์กส่วนการเชือดนั้นมีเงือนไขว่ 1) ผู้เชือดต้องมีสติสัมปชัญญะ 2) เครื่องมือทีใช้เชือดต้องไม่ใช่ฟันหรือเล็บ เพราะไม่อนุญาตให้เชือดด้วยทั้งสองอย่างนี้ 3) ต้องตัดให้หลุดกลมและหลุดอาหฺารขาด

(คือให้คอกหอยขาด) รวมทั้งหลอดเลือดใหญ่ทั้งสองเส้นหรือเส้นใดเส้นหนึ่ง 4) ต้องกล่าวบิสมิลลาฮฺ ด้วยพระนามของอัลลอฮฺเมื่อเริ่มขยับมือเพื่อเชือด แต่หากลืมก็ถือว่าไม่เป็นไร และสามารถกล่าว ด้วยภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับได้ และสุนัตให้ตักบิรพร้อมๆ กับการกล่าวบิสมิลลาฮฺ

*** การล่าสัตว์:** คือการฆ่าสัตว์ด้วยการยิงกับอาวุธ เงื่อนไขของสัตว์ล่าวันนี้มีดังนี้ : 1) ต้องเป็น สัตว์ที่ทะเลาะหรืออนุญาตให้กินได้ 2) ต้องเป็นสัตว์ที่พศโดยธรรมชาติ 3) ต้องเป็นสัตว์ที่ไม่ สามารถจะจับมาเชือดได้ หุก่มของการล่าสัตว์ถือว่าอนุญาตสำหรับผู้ที่ตั้งเจตนาทำการล่าเพื่อ บริโภค และมีกรูฮฺสำหรับผู้ล่าเพื่อความสนุกและไร้ประโยชน์ แต่ถ้าหากล่าบ่อยๆ ติดต่อกันจน ทำให้คนอื่นเดือดร้อนถือว่าต้องห้าม และอนุญาตให้ล่าด้วยเงื่อนไขสี่ประการ 1) ผู้ล่าสัตว์ต้อง เป็นผู้ที่มิเงื่อนไชเดียวกับผู้ที่สามารถเชือดสัตว์ได้ 2) เครื่องมือที่ใช้ล่าต้องเป็นเครื่องมือที่ อนุญาตให้ใช้เชือดสัตว์ได้ นั่นคือต้องเป็นสิ่งที่คมเช่น หอกหรือธนู และถ้าหากว่าใช้สัตว์เป็น เครื่องมือล่าเช่น ไข่เหยี่ยวให้ล่าแทน ก็ต้องเป็นสัตว์ที่ได้รับการฝึกฝนเพื่อล่าโดยเฉพาะ 3) ผู้ล่า ต้องตั้งเจตนาล่า นั่นคือตั้งเจตนาพุ่งหรือส่งเครื่องมือเพื่อการล่า ส่วนผู้ที่ล่าสัตว์ได้โดยบังเอิญ ไม่ได้มีเจตนาจากผู้ล่าถือว่าสัตว์ที่ล่ามาได้นั้นหะรอมห้ามรับประทาน 4) กล่าวบิสมิลลาฮฺเมื่อ พุ่งอาวุธหรือส่งเครื่องมือล่าออกไป การกล่าวบิสมิลลาฮฺนี้จำเป็นต้องกล่าว ถ้าลืมก็ถือว่าการล่า นั้นใช้ไม่ได้ ดังนั้นจึงห้ามกินสัตว์ล่าวันนี้ถ้าไม่มีการกล่าวบิสมิลลาฮฺ

*** อาหาร:** คือทุกสิ่งที่ใช้กินและดื่ม โดยปริยายแล้วมันเป็นสิ่งที่จะล่า นั่นคืออาหารทุกอย่าง นั้นหะรอมด้วยเงื่อนไขสามประการ 1) ต้องเป็นอาหารที่สะอาด 2) ต้องไม่มีโทษ 3) ต้องไม่เป็น สิ่งที่น่าขยะแขยง ถือว่าหะรอมสำหรับอาหารทุกอย่างที่นะญิส เช่น เลือดหรือซากศพ และสิ่งที่มี โทษ เช่น ยาพิษ และสิ่งที่น่าขยะแขยง เช่น อุจจาระ ปัสสาวะ เหา และหมัด สัตว์บกที่ต้องห้าม นั้นมีดังนี้ คือ ลาบ้าน และสัตว์ที่ล่าเหยื่อด้วยเขี้ยวเช่นสิงโต เสือ หมาป่า เสือด่า สุนัข หมู ลิง แมว แมวจะเป็นแมวป่าก็ตาม สุนัขจิ้งจอก กระรอก ยกเว้นหมาใน ส่วนสัตว์ปีกที่ห้ามนั้น คือสัตว์ที่ล่า เหยื่อด้วยกรงเล็บ เช่น อินทรี เหยี่ยวชนิดต่างๆ อาทิ เหยี่ยวปีกสั้น พญาเหยี่ยว เหยี่ยวสแปร์ไวร์ เหยี่ยวฟาลโก และนกฮูก รวมทั้งสัตว์ที่กินซากศพ เช่น อีแร้ง กระสา เป็นต้น และทุกอย่างที่ชาว อาหรับตามเมืองต่างๆ เห็นว่าขยะแขยงไม่ทานเป็นอาหาร เช่น ค้างคาว หนู ต่อ แตน ผึ้ง แมลงวัน ผู้เสื่อ นกหัวขวาน งู แมลงต่างๆ หนอน หนูตัวใหญ่ ดั่งชนิดต่างๆ และสัตว์เลื้อยคลานประเภท จิ้งจก และทุกๆ สิ่งที่มีบัญญัติให้ฆ่าเช่นแมงป่อง หรือห้ามไม่ให้ฆ่าเช่นมด หรือสัตว์ลูกผสมระหว่าง สัตว์ที่กินได้กับสัตว์ที่กินไม่ได้เช่น สิมู คือลูกหมาที่เกิดจากหมาป่า และไม่ห้ามสำหรับสัตว์ ลูกผสมที่เกิดมาจากสัตว์สองชนิดที่กินได้เช่น ล่อที่เกิดจากลาป่าและม้า และอนุญาตให้ทาน สัตว์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา เช่น ปศุสัตว์ต่างๆ และม้า และสัตว์ป่าเช่น ยีราฟ กระต่าย วะบิร ยัรบูอู ภู็อบ กวาง และนกต่างๆ เช่น นกกระจอกเทศ ไก่ นกยูง นกแก้ว นกพิราบ นกกระจอก เป็ด ห่าน นกน้ำทุกชนิด และสัตว์น้ำต่างๆ ยกเว้นงู และจระเข้ และพืชหรือผลไม้ที่ถูกรดน้ำหรือใส่ ปุ๋ยด้วยนะญิสอนุญาตให้ทานได้ เว้นแต่ในกรณีที่ปรากฏรสชาติของนะญิสนั้นหรือกลิ่นของมัน ออกมาเช่นนี้ถือว่าหะรอม และมีกรูฮฺในการกินถ่าน ดิน และดินเหนียว รวมทั้งหัวหอม กระเทียม และที่คล้ายคลึงกันเว้นแต่หลังจากปรุงสุกแล้ว และหากเกิดอาการหิวและมีความจำเป็นคับขันต้อง กิน ก็อนุญาตให้กินของหะรอมในจำนวนที่ทำให้สามารถประทังชีวิตได้เท่านั้น

***** ไม่อนุญาตให้ช่วยพรแก่ผู้ไม่ใช่มุสลิมในเทศกาลต่างๆ ของพวกเขา หรือร่วมเฉลิมฉลองด้วย และหากพวกเขาเริ่มให้สลามกับเราก่อน ก็ให้รับสลามด้วยการกล่าวว่า “วะอะลัยกุม” คือ “และ จงประสบแก่พวกท่านด้วย” ไม่อนุญาตให้ยื่นเพื่อให้เกียรติแก่พวกเขาและผู้ที่ยืนยันว่าเป็นคนทำ บิดอะฮฺ และมีกรูฮฺที่จะให้จับมือกับพวกเขา ส่วนการตะอูฮียะฮฺแสดงความเสียใจและการเยี่ยม ใช้พวกเขาวันนี้ไม่อนุญาตให้ทำ เว้นแต่ในกรณีที่มีผลประโยชน์ตามที่ศาสนบัญญัติกำหนดไว้

การเป่ารักษา

แท้จริงแล้ว ผู้ที่สังเกตถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ของอัลลอฮฺ เราจะทราบว่าการทดสอบนั้นเป็นกฎหนึ่งในจำนวนกฎเกณฑ์แห่งการสรรคสร้างและการลิขิตของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالضَّرْبِ وَنَسْرِ الصَّابِرِينَ﴾ **“และแน่นอน เราจะทดสอบสุเจ้าโดยการให้สุเจ้าอยู่ในความกลัวและความหิว และโดยการให้สุญเสียทรัพย์สิน ชีวิตและพืชผล และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน”** (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 155)

ย่อมเป็นการผิดที่ใครจะคาดคิดไปว่าบรรดาคนที่มีความศรัทธาอยู่นอกไกลจากการต้องถูกทดสอบ ทว่าการถูกทดสอบนี้เองที่เป็นหลักฐานบ่งชี้ถึงความศรัทธา เพราะท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะดีด้วย) ถูกถามว่า คนผู้ใดเล่าที่ถูกทดสอบหนักหน่วงที่สุด? ท่านตอบว่า

«الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الصَّالِحُونَ ثُمَّ الْأُمَّتُ لِلْأُمَّتِ مِنَ النَّاسِ يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلَاحَةٌ زِيدَ فِي بَلَائِهِ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ خُفِّفَ عَنْهُ»

ความว่า **“คือบรรดานบี จากนั้นคือเหล่าผู้มีความศรัทธา จากนั้นก็คือผู้ที่ใกล้เคียงกับพวกเขาตามลำดับในหมู่ผู้คนที่ทั้งหลาย ชายคนหนึ่งจะถูกทดสอบตามระดับศาสนาของเขา ถ้าศาสนาของเขามีความเข้มแข็งเขาจะถูกเพิ่มการทดสอบมากขึ้น ถ้าใครที่มีความอ่อนในเรื่องศาสนา เขาก็จะได้รับบททดสอบที่เขาไปด้วย”** (อิบนุ มญาญฮฺ)

การทดสอบเป็นหนึ่งในจำนวนเครื่องหมายที่บ่งชี้ว่าอัลลอฮฺทรงรักบ่าวผู้นั้น ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะดีด้วย) กล่าววว่า «وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ» ความว่า **“และแท้จริงแล้ว เมื่ออัลลอฮฺทรงรักหมู่ชนใดพระองค์ก็จะทรงทดสอบพวกเขา”** (อะหฺมัด)

และเป็นหนึ่งในเครื่องหมายว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ดีกับบ่าวของพระองค์ ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะดีด้วย) กล่าววว่า «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِدِينِهِ حَتَّى يُوَافِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ความว่า **“เมื่ออัลลอฮฺทรงประสงค์ดีกับบ่าวของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงทำให้เขาประสบกับการลงโทษโดยทันทีในโลกดุนยา และหากพระองค์ประสงค์ให้บ่าวประสบกับความเลวร้าย พระองค์จะไม่ทรงเอาโทษกับความผิดบาปของเขา ก่อน จนกว่าจะได้เอาโทษกับเขาในวันกิยามะฮฺ”** (อัต-ติรมิซียฺ)

การทดสอบเป็นการลงโทษบาปแม้ว่าจะเป็นการทดสอบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺจะดีด้วย) กล่าววว่า «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى سُوءَةٍ فَمَا قَوْقَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحْطُ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا» ความว่า **“ไม่มีมุสลิมผู้ใดที่ถูกทดสอบด้วยความเดือดร้อนใดๆ แม้เพียงการถูกหนามอันหนึ่งที่มีตำหรือว่าถูกทดสอบด้วยสิ่งที่ใหญ่กว่านั้น เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงลบล้างบาปต่างๆ ของเขาด้วยเหตุดังกล่าวนั้น เหมือนที่ต้นไม้ออกใบออกจากต้นของมัน”** (มุตตะพะงุน อะลียฺ)

ดังนั้น แท้จริงแล้ว ผู้ที่ถูกทดสอบนั้น ถ้าหากว่าเขาเป็นคนดี การทดสอบของเขาก็จะเป็นการลบล้างบาปที่ผ่านมาหรือเป็นการเพิ่มระดับชั้นของเขา แต่ถ้าหากเป็นคนที่มิชอบ มันก็จะเป็นลบล้างบาปให้เขา และเป็นการเตือนให้เขาสำนึกถึงอันตรายของการทำบาปนั้นด้วย อัลลอฮฺ (ที่อัลลอฮฺจะดีด้วย) ตรัสว่า ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ความว่า **“ความหายนะได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ชวนขวายไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนที่พวกเขาประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว”** (อัล-รูม 41)

ประเภทของบะลาห์หรือการทดสอบ : การทดสอบด้วยสิ่งที่ดี เช่น การเพิ่มพูนของทรัพย์สิน และการทดสอบด้วยสิ่งที่ไม่ดี เช่น ความหวาดกลัว ความหิวโหย และการลดลงของทรัพย์สิน อัลลอฮฺ (ที่อัลลอฮฺจะดีด้วย) ได้ตรัสว่า ﴿وَنَبْلُوَكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ ความว่า **“และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งที่ไม่ดีและสิ่งที่ดีให้เป็นพินะฮฺ”** (อัล-อัมบียาฮฺ 35)

ส่วนหนึ่งของการทดสอบนั้นก็คือการป่วยไข้และการตาย เนื่องด้วยสาเหตุที่สำคัญของมันคือ

การทำอัยนุ(สายตาที่แผลงด้วยพลังแห่งอิจบาอย่างร้ายแรง)และไสยศาสตร์ที่มาจากความอิจฉา ริษยา ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า «أكثر من يموت من أمتي بعد قضاء الله وقدره بالعين» ความว่า **“ผู้ที่เสียชีวิตมากที่สุด ในหมู่ประชาชาติของฉัน นอกเหนือไปจากเป็นเพราะการกำหนดและลิขิตของอัลลอฮ์แล้ว มาจากสาเหตุของอัยนุ”** (อัญญาะยาลิสีย์)

การป้องกันจากอัยนุและไสยศาสตร์ : การป้องกันดีกว่าการรักษา ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องเอาใจจริงเอาใจเพื่อป้องกันตัวเอง ในจำนวนวิธีป้องกันที่สำคัญก็คือ :

★ สร้างความเข้มแข็งของจิตใจด้วยเตาหีดหรือการเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮ์ และการศรัทธาว่าผู้ที่บริหารจัดการสรรพสิ่งทั้งมวลคือพระองค์อัลลอฮ์ และการหมั่นทำความดีต่างๆ ★ การคิดในแง่ดีกับอัลลอฮ์และการพึ่งพิงพระองค์ ดังนั้นจะต้องไม่คาดคิดไปเองว่าตัวเองป่วยหรือโดนอัยนุเพียงเพราะเหตุใดๆ ที่พบพานซึ่งไม่น่าเชื่อถือ เพราะตัวการคาดเดาไปเองเช่นนั้นก็ถือว่าเป็นโรคหนึ่งเช่นเดียวกัน ★ เมื่อเป็นที่รู้กันว่าคนคนหนึ่งเป็นผู้ที่ทำอัยนุหรือไสยศาสตร์ ก็ควรต้องหลีกเลี่ยงจากเขาเพราะเป็นการยึดใช้กับหลักเหตุผล ไม่ใช่ด้วยเหตุเพราะความกลัว ★ ให้กล่าววะรลิกถึงอัลลอฮ์และดุอาอ์ขอพรให้บะเราะกะฮ์หรือให้เกิดความประเสริฐความจำเริญเมื่อเห็นสิ่งที่ถูกใจ ท่านรอซูล (ﷺ) กล่าวว่า «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ أَوْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُحِبُّ فَلْيَبْرِكْ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ» ความว่า **“เมื่อพวกท่านคนใดคนหนึ่งเห็นสิ่งที่เขาชอบ ไม่ว่าจะมาจากตัวเขาเอง หรือทรัพย์สินของเขา หรือพี่น้องของเขา ก็ให้เขากล่าวขอพรให้บะเราะกะฮ์ เพราะแท้จริงแล้วอัยนุนั้นเป็นเรื่องจริงจัง”** (อัล-หากิม) การตีบรักหรือการกล่าวขอพรให้บะเราะกะฮ์ ก็คือการกล่าวว่า **บาระอะกัลลอลุฮ์ ละกะ** (ขออัลลอฮ์ประทานความจำเริญแก่ท่าน) ไม่ใช่กล่าวว่า **ตะบาระอะกัลลอลุฮ์** (จำเริญยิ่งเกิดองค์อัลลอฮ์) ★ การตื่นเช้าด้วยการรับประทานอินทผลัมอัญญะฮ์จากเมืองมะดีนะฮ์ของท่านนบี (ﷺ) จำนวนเจ็ดลูก ★ การมุ่งกลับไปและพึ่งพิงต่ออัลลอฮ์ การคิดในแง่ดีต่อพระองค์ การกล่าวขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากอัยนุและไสยศาสตร์ และการหมั่นอ่านบทซิกิรและดุอาอ์ขอความคุ้มครองต่างๆ ทุกวันในยามเช้าและยามเย็น² บทซิกิรเหล่านี้มีผลขึ้นและลงโดยการอนุมัติของอัลลอฮ์ด้วยสาเหตุสองประการ 1) การศรัทธาต่อเนื้อหาที่ประกอบอยู่ในซิกิรเหล่านี้ว่าเป็นสิ่งที่จริงจังและถูกต้อง และเชื่อมั่นให้ประโยชน์ได้ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ 2) การกล่าวออกมาด้วยลิ้น รับฟังด้วยหู และติดตามด้วยใจที่อยู่กับเนื้อกับตัว เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นการขอดุอาอ์ และดุอาอ์นั้นจะไม่ถูกรับจากหัวใจที่เปลือรอไม่อยู่กับเนื้อกับตัว เช่นที่มีรายงานถูกต้องมาจากท่านนบี (ﷺ)

เวลาที่ใช้อ่านบทซิกิรและดุอาอ์ขอความคุ้มครอง : บทซิกิรยามเช้าให้กล่าวหลังละหมาดศุบหฺ ส่วนบทซิกิรยามเย็นให้กล่าวหลังละหมาดอัศรฺ และหากว่าลืมที่จะอ่านมันในช่วงเวลานั้นก็ให้อ่านกล่าวมันเมื่อใดก็ตามที่นึกขึ้นมาได้

เครื่องหมายบ่งชี้ว่าโดนอัยนุและอื่น ๆ : ไม่มีการขัดแย้งกันระหว่างการรักษาทางการแพทย์กับการรักษาด้วยการปิดเปาตามบทบัญญัติอิสลาม เพราะในอัลกุรอานนั้นมีการเยียวยาทั้งโรคทางร่างกายและโรคทางจิตวิญญาณด้วย ถ้าหากว่าคนผู้หนึ่งไม่มีโรคทางกายใดๆ อาการที่แสดงออกว่าโดนอัยนุจะปรากฏในรูปของการปวดศีรษะที่ย้ายไปมาจากจุดนั้นจุดนี้ หน้าเหลือง มีเหงื่อออกมากและบัสสาวะบ่อย ไม่อยากอาหาร ปลายนิ้วชา หรืออาจจะร้อนหรือเย็น หัวใจสั่น อาการปวดที่ย้ายไปมาบริเวณท้ายกระดูกสันหลังและหัวไหล่ทั้งสอง ซึมเศร้าและแน่น

¹ บรรดาแพทย์และผู้เชี่ยวชาญได้ระบุว่า สองในสามของผู้ป่วยทางร่างกายเกิดมาจากสาเหตุของจิตใจด้วยการคาดคิดไปเองว่าตัวเองป่วย ในขณะที่มันไม่ได้มีอยู่แต่เดิม

² บทซิกิรเข้าเย็นในหนังสือเล่มนี้

หน้าอก มีเหงื่อตอนกลางคืน อ่อนไหวอย่างรุนแรงไม่ว่าเพราะกลัวหรือโมโหผิดปกติ เรอบ่อย และถอนหายใจบ่อย ชอบอยู่คนเดียว อึดอาดและซีเกียจ อยากรู้อยากเห็น และอาการทางสุขภาพอื่นๆ ที่ไม่มีคำอธิบายในทางการแพทย์ อาการเหล่านี้อาจจะปรากฏทั้งหมดหรือบางส่วนตามสภาพความเข้มข้นหรือความอ่อนของโรคที่โดน

จำเป็นที่มุสลิมต้องมีอีมานและหัวใจที่เข้มแข็ง อย่านำมีความลังเลมาครอบงำ ดังนั้นเขาจะต้องไม่คิดไปเองว่าเขาโดนโรคนี้เพียงเพราะรู้สึกถึงอาการใดอาการหนึ่งข้างต้น เพราะการคาดเดานั้นเองก็เป็นโรคที่รักษายากที่สุด อาจจะมีอาการเหล่านี้ปรากฏอยู่กับบางคนในขณะที่เขาเป็นปรกติดีไม่ได้เป็นโรคตามที่เข้าใจ และอาจจะปรากฏอาการเหล่านี้ขึ้นเนื่องเพราะสาเหตุของโรคทางกาย หรืออาจจะเป็นเพราะอีมานที่อ่อนแอ เช่น คับหน้าอก ซึมเศร้า ซีเกียจ ดังนั้นเขาจำเป็นต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ของเขากับอัลลอฮ์

ถ้าหากว่าการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเป็นเพราะสาเหตุของอัยน¹ การรักษามันนั้นให้ใช้หนึ่งในสองวิธีนี้เพื่อการเยียวยาด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ :

1) กรณีที่รู้ตัวผู้เป็นต้นเหตุที่ทำอัยน ต้องสั่งให้เขาอาบน้ำ แล้วนำน้ำที่ได้มาจากการอาบน้ำของเขา หรือสิ่งที่เขารองรอย² ของเขา ให้ผู้ป่วยอาบน้ำหรือดื่ม

2) กรณีที่ไม่รู้ว่าใครเป็นต้นเหตุทำอัยน การรักษาให้ใช้วิธีปิดเป่า ขอดูอาห์ และกรอกเลือด

ถ้าหากว่าการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเป็นเพราะสาเหตุของสิหรี³ หรือไสยศาสตร์ การรักษามันให้ใช้หนึ่งในวิธีต่างๆ เหล่านี้เพื่อเยียวยาให้หายด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ :

1) กรณีที่รู้ว่าสิ่งที่ใช้ทำไสยศาสตร์นั้นอยู่ที่ใดให้นำมันออกมาแล้ววคลายปมเงื่อนของมันด้วยการอ่าน อัล-มุอาวิชะดัยนุ (สุเราะฮ์ อัล-ฟะลัก และ อัน-นาส) จากนั้นก็เผาทำลายเสีย

2) การปิดเป่าตามบทบัญญัติอิสลาม ด้วยอาเยฮ์อัลกุรอาน โดยเฉพาะกับอัล-มุอาวิชะดัยนุ และสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ ด้วยการขอดูอาห์ต่างๆ ที่จะกล่าวถึงต่อไป

3) อัน-นุชเราะฮ์ หรือการแก้เคล็ดไสยศาสตร์ ซึ่งมีสองประเภทคือ ก) ประเภทที่หะรอมหรือห้ามทำ นั่นคือใช้ไสยศาสตร์แก้ไสยศาสตร์ หรือการเข้าไปหาหมอที่ทำไสยศาสตร์เพื่อขอให้ช่วยแก้

ข) ประเภทที่อนุญาตให้ทำ เช่น (การนำไปพูพราเจ็ดโอบมาบดตำ แล้วอ่านสุเราะฮ์ต่างๆ เหล่านี้เป่าลงในใบพุทราที่บดแล้วนั้นสามครั้ง คือสุเราะฮ์ (อัล-กาฟิรูน), (อัล-อิคลาศ), (อัล-ฟะลัก), (อัน-นาส) แล้วนำไปผสมน้ำให้ผู้ป่วยดื่มหรืออาบน้ำ และให้ทำเช่นนั้นหลายๆ รอบจนกว่าจะหายเป็นปรกติ อินชาอัลลอฮ์) (บันทึกโดย อับดุลรอซซาค ใน อัล-มุค็อนนัฟ)

¹ **อัยน :** คือ ภัยที่เกิดมาจากภูมิจึงเกิดขึ้นด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์บนตัวของผู้ป่วยที่โดนอัยน อาจจะมาจากการสาเหตของการพูดถึงหรือดูทานด้วยความชอบใจของผู้ที่เป็นต้นเหตุทำอัยนในขณะที่มีชัยฏอนอยู่ด้วยและไม่มีสิ่งใดๆ คอยปกป้อง (เช่น การซิกิร การละหมาด เป็นต้น) สิ่งดังกล่าวนี้ได้รับการยืนยันด้วยหะดีษที่ว่า « **العین حق** » ความว่า “อัยนนั้นเป็นเรื่องจริง” (อัล-บุคอรี) และในรายงานอื่นระบุว่า « **آدم بن وحسد ابن الشيطان وحسد ابن آدم** » ความว่า “และมีชัยฏอนอยู่ด้วยขณะที่ลูกหลานอาดัมนั้นมีความอิจฉา” (อะห്മัด) และที่ถูกเรียกขานด้วยคำว่า อัยน นั้นเป็นเพราะมันถูกใช้เป็นที่เครื่องมือ ไม่ใช่เพราะว่ามันส่งผลร้ายได้เอง ด้วยหลักฐานที่ว่าแม้แต่คนที่ตาบอดก็ทำอัยนได้ในขณะที่เขาไม่สามารถจะมองเห็นคนอื่น

² **ร่องรอยของผู้ทำอัยน :** คือ ทุกสิ่งทีผู้ทำอัยนสัมผัส เช่น ส่วนที่เหลือจากน้ำดื่มของเขา หรืออาหารที่เขากิน หรือสิ่งที่เขาแตะต้องสัมผัส ให้นำสิ่งเหล่านั้นมา หรือใช้กระดาษที่ซุซเซ็ดมา หรือทำคล้ายๆ กันนั้น นำมาผสมน้ำแล้วรดตัวผู้ป่วยหรือให้เขาดื่มบางส่วนด้วยก็ได้

³ **สิหรี หรือ คุณไสย, ไสยศาสตร์ :** การเสกเป่าลงในกระดาด หรือคำพูดที่เปล่งออกมา หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เกิดผลต่อตัวผู้ป่วยที่โดนสิหรี หรือต่อหัวใจของเขา หรือต่อสติของเขาโดยตรง สิหรีนั้นเป็นเรื่องจริง บางประเภทสามารถที่จะคร่ำชีวิตได้ บางประเภททำให้เจ็บป่วย บางประเภททำให้สามมีไม่สามารถร่วมหลับนอนกับภรรยาได้ บางประเภททำให้สามมีภรรยาหย่าร้างกัน บางส่วนถึงขั้นเป็นซิริกและกุฟรุ(การตั้งภาคีและปฏิเสธศรัทธา)อยู่ด้วย ในขณะที่บางประเภทนั้นเป็นถึงบาปใหญ่

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ¹
 ءَأَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ^(١٨٥) لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّفَسْنَا أَوْ أخطأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَآئِفَةٍ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ²
 فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ³
 يَقُومِنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجَزِّمَ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ⁴
 وَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خُسَارًا ⁵
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ⁶ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ⁷
 قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءً ⁸ وَيَسِفُ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ⁹
 لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّصَدًّا عَمَّا خَشِيَتْهُ لَلَّهِ ¹⁰
 فَإَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ¹¹ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ¹

¹ อัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ นอกจากพระองค์ ทรงชีวิต ทรงดำรงอยู่ ความกว้างและความหลบไม่ครอบงำพระองค์ พระองค์ทรงสถิตในสรรพสิ่งที่มิอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์แก่ผู้อื่น ณ พระองค์ได้นอกจากโดยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่ต่อหน้าพวกเขา และที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่ครอบคลุมความรู้สักเพียงเล็กน้อยของพระองค์ นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น อัลกุรซีย์ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย และพระองค์ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่ (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 255)

² ศาสนทูตและเหล่าผู้ศรัทธา ย่อมศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานมายังเขาจากองค์อภิบาลของเขา ทุกคนต่างศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ ต่อมาลาอิกะฮ์ ต่อคำภีร์ และต่อศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ และพวกเขากล่าวว่า เราได้ยิน และเราก็คติ ขอพระองค์ได้โปรดให้อภัยด้วยเถิด โอ้อภิบาลของเรา และยิ่งพระองค์คือที่กลับคืน อัลลอฮ์ไม่ทรงวางภาระแก่ชีวิตใดวันแต่ด้วยความรับผิดชอบที่เขาสามารถแบกรับได้ ทุกคนจะได้รับผลแห่งความดีที่เขาได้ชวนขยายไว้ และจะได้รับผลตอบแทนแห่งความชั่วที่เขาได้กระทำไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืมหรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใดๆ แก่พวกเราเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมันแก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรา มาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกมันได้ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 285-286)

³ แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงปกป้องเจ้าให้พ้นจากพวกเขา และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการได้ยิน ทรงไว้ซึ่งความรู้ (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 137)

⁴ โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เถิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด (อัล-อะฮุกอฟ 31)

⁵ และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมนอกจากการขาดทุนเท่านั้น (อัล-อิสรออ์ 82)

⁶ หรือว่าพวกเขาอีกจากคนอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ (อัน-นสาอ์ 54)

⁷ และเมื่ออันป่วย ดังนั้นพระองค์ทรงให้ฉันหายป่วย (อัซ-ซุฮรออ์ 80)

⁸ และจะได้ทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย (อัล-เตาบะฮ์ 14)

⁹ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม และเป็นกรบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา (ฟุศสิลัต 44)

¹⁰ หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมาบนภูเขาสูงหนึ่ง แน่นอนเจ้าจะเห็นมันนอนนุ่มนวลแตกแยกออกเป็นเสี่ยง ๆ เนื่องเพราะความกลัวต่ออัลลอฮ์ (อัล-หัจร 21)

¹¹ ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยริ้วหรือช่องโหว่บ้างไหม? (อัล-มุลก 3)

اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهَا حَرَّهَا وَبَرِّدْهَا وَوَسِّبَهَا **อัลลลอฮฺมุหมะ อัจฮิบ อันฮุ หัรเราะฮา วะบั้งระฮา วะ วะศอบะฮา**
(หนึ่งครั้ง)¹

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **หัสบียัลลลอฮฺ ลาคีลาสะ อิลลา ฮฺวะ**
อะลัยฮิ ตะวักกัลตุ วะฮฺวะะ ร็อบบุล อัจรียิล อะซีม (เจ็ดครั้ง)

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ
บิสมิลลาฮิ อัจริก้า, มิน กุลลิต ตาอิน ยุอัชชิก้า, มิน กุลลิต นัฟซิน เอา อัยนิน หาสิด, อัลลลอฮฺ ยัจชีฟีก้า,
บิสมิลลาฮิ อัจริก้า (สามครั้ง)³

بِسْمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجْدُ وَأَحَازِرُ
บิสมิลลาฮฺ, บิสมิลลาฮฺ, บิสมิลลาฮฺ, อะอูซุ
บิอิซซะติลลาฮฺ วะ กุตุเราะะติฮฺ, มิน ชัรริ มา อะญิดุ วะ อุหาซิร (กล่าวเจ็ดครั้งโดยวางมือบนส่วนที่มี
อาการเจ็บ)⁴

ข้อควรจำ :

- 1 ไม่อนุญาตให้เชื่อเรื่องงมงายที่เกี่ยวข้องกับตัวของผู้ที่เป็ต้นเหตุทำอัญญ เช่น ต้องดื่มน้ำปัสสาวะของเขาเพื่อรักษา หรืออวัยวะของเขาไม่เป็นผลถ้าหากว่าเจ้าตัวรู้เรื่อง
- 2 ไม่อนุญาตให้วางของขลังต่างๆ ไม่ว่าจะทำมาจากหนังหรือกำไลหรือสิ่งที่ใช้แขวนบนของต่างๆ ที่กล่าวว่าโดนอัญญ ท่านนบี (ﷺ) «مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ» ความว่า “**ผู้ใดที่แขวนสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อเป็นของขลัง เขาก็จะถูกมอบให้เป็นภาระของสิ่งนั้น**” (อัต-ติรมิซีย) แต่ถ้าหากว่าสิ่งที่ใช้แขวนนั้นเป็นอัลกุรอาน เรื่องนี้ยังมีการขัดแย้งกันระหว่างอุละมาฮ์ว่าทำได้หรือไม่ แต่การละเว้นจากมันย่อมจะดีกว่า
- 3 การเขียนประโยคที่ว่า **ما شاء الله تبارك الله** (มาชาอัลลลอฮฺ ตะบาเราะะกัลลลอฮฺ) หรือวาดรูปดาบ มีด ดวงตา หรือวางอัลกุรอานในรถ หรือแขวนอาเยะฮฺบางอายะฮฺในบ้าน ทั้งหมดนี้ไม่สามารถป้องกันอัญญได้ ทว่าบางทีมันอาจจะกลายเป็นเครื่องรางที่ต้องห้ามด้วยก็ได้
- 4 จำเป็นที่ผู้ป่วยต้องมั่นใจว่าจะถูกตอบรับดุอาฮ์ และต้องไม่รู้สึกรู้สึท้อแท้ว่าล่าช้า และหากแม้มีคนบอกกับเขาว่าการรักษาด้วยการใช้ยาต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเขาก็ยังไม่ท้อแท้ แต่เมื่อบอกว่าการปิดเป่าต้องใช้เวลาานูเขาก็กลับรู้สึกอ่อนใจ ทั้งๆ ที่ทุกๆ ตัวอักษรที่เขาเปล่งออกมาเป็นหนึ่งความดี และหนึ่งความดีนั้นถูกคุณเป็นสิบเท่า และเขาต้องหมั่นขอดุอาฮ์ กล่าวอิสติหมฟาร และบริจาตทานให้บ่อย เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นสาเหตุที่จะใช้เพื่อรักษาเขาได้
- 5 การอ่านพร้อมๆ กันหลายคนเป็นสิ่งที่ขัดกับสุนนะฮฺ และผลของมันก็อ่อนแอ เช่นเดียวกับการฟุ้งจากเครื่องอ่านม้วนเทปเพียงอย่างเดียว เพราะเจตนาและความตั้งใจย่อมไม่เกิดขึ้นกับวิธีนั้นทั้งๆ ที่มันเป็นเงื่อนไขของผู้ปิดเป่า ถึงแม้ว่าการฟังมันจะเป็นสิ่งที่ดีก็ตามที และสนับสนุนให้ทวนการปิดเป่าจนกระทั่งว่าได้หายไปจากอาการป่วย เว้นแต่ว่ามันทำให้รู้สึกเหนื่อยก็ให้เพลาลงบ้างเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ส่วนการอ่านทวนอาเยะฮฺและดุอาฮ์ด้วยจำนวนที่แน่นอนนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเว้นแต่ว่ามีหลักฐานสนับสนุน

¹ ใช้ อัลลลอฮฺ ขอทรงกำจัดให้พ้นจากเขา ซึ่งความร้อนของมัน ความเย็นของมัน และความเจ็บปวดของมัน

² อัลลลอฮฺนั้นเป็นที่พอเพียงแก่ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

³ "ด้วยพระนามของอัลลลอฮฺ ฉันขอเป่ารักษาท่านจากทุกโรคที่ทำความร้ายท่าน จากความชั่วร้ายของทุกจิตและอัญญที่อิัจจาภิษยา อัลลลอฮฺทรงนำบัดท่าน ด้วยพระนามของอัลลลอฮฺฉันขอเป่ารักษาท่าน

⁴ ด้วยพระนามของอัลลลอฮฺ ด้วยพระนามของอัลลลอฮฺ ด้วยพระนามของอัลลลอฮฺ ฉันขอความคุ้มครองด้วยความยิ่งใหญ่และพระเดชานุภาพของพระองค์ จากความชั่วร้ายที่ฉันประสบและที่ฉันระแวงระวัง

6 มีเครื่องหมายบางประการที่ใช้เป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้บิดเบือนนั้นใช้วิถีทางไสยศาสตร์และไม่ได้ใช้อัลกุรอาน และจะต้องไม่หลงกลกับภาพลักษณ์ภายนอกของเขาที่ดูเหมือนว่าเป็นคนที่มีศาสนา เพราะแท้จริงเขาจะอาจเริ่มด้วยการอ่านอัลกุรอาน จากนั้นก็เริ่มเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น เขาอาจจะเป็นคนที่ไม่มัสยิดบ่อยเพื่อสร้างภาพให้คนเขว อาจจะคิดว่าเขาชอบกล่าวชirikต่อหน้าบ่อยๆ จึงไม่ควรหลงประเด็นกับเรื่องเหล่านี้ และพึงต้องระวัง

ในจำนวนเครื่องหมายของหมอไสยศาสตร์และหมอเวทย์ : ★ การซักถามชื่อผู้ป่วยหรือชื่อมารดาของผู้ป่วย เพราะการรู้หรือไม่รู้ชื่อนั้นไม่ได้ส่งผลต่อการรักษาเยี่ยงยาเลยแม้แต่น้อย ★ การขอของใช้ส่วนตัวบางอย่างของผู้ป่วย เช่น เสื้อผ้าหรือชุดชั้นใน ★ อาจจะทำให้ผู้ป่วยนำสัตว์บางอย่างที่มีลักษณะเฉพาะเพื่อเชือดให้กับญิน หรืออาจจะใช้เพื่อทาหรือป้ายบนร่างกายของผู้ป่วย ★ การเขียนหรืออ่านคาถาที่ฟังไม่เข้าใจและไม่มีความหมาย ★ การมอบกระดาษที่มีรูปตราวงสิเลียมและมีตัวอักษรและตัวเลขต่างๆ และเรียกกันว่า อัล-หิญาบ ★ การสั่งให้ผู้ป่วยอยู่คนเดียวในห้องที่มีตมิดเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า อัล-หัจญิบะฮฺสู ★ การสั่งไม่ให้ผู้ป่วยจับต้องน้ำเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง ★ การมอบสิ่งของบางอย่างให้ผู้ป่วยฝังดิน หรือกระดาษบางชิ้นเพื่อให้เผาหรือใช้จุดรมควัน ★ การบอกถึงคุณลักษณะเฉพาะบางประการของผู้ป่วยที่คนอื่นไม่รู้ หรือบอกชื่อ บอกเมือง บอกโรคที่เป็นอยู่ ก่อนที่ผู้ป่วยจะเล่าให้ฟัง ★ สาธยายถึงสภาพของผู้ป่วยเพียงแค่วันที่ที่เข้าไปหาเท่านั้น หรืออาจจะบอกด้วยโทรศัพท์ หรือทางจดหมาย

7 ตามแนวทางของอะฮฺลุลซุนนะฮฺอันนบียะฮฺ เชื่อว่าญินสามารถเข้าถึงมนุษย์ได้ หลักฐานก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ ความว่า “บรรดาผู้กินดอกเบี้ย พวกเขาจะไม่ยืนขึ้น (ฟื้นขึ้นจากสุสานในอาคิเราะฮฺ) ได้อย่างท่าทางปกติ) นอกจาก(พวกเขาจะยืนขึ้นมาในท่าที่)ประจูดังผู้ที่มารร้ายสิงอยู่เนื่องจากความวิกลจริต” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 275)

และบรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอานล้วนมีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ความหมายของคำว่า อัล-มัสส์ หรือการสิงที่ระบุในอายะฮฺนี้ก็คือ อากาโรเสียสติแบบชัฎฎอนที่เกิดขึ้นกับมนุษย์อันเนื่องมาจากการสิงสู่ของญินในตัวเขา

เพิ่มเติม : ไสยศาสตร์ เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง การส่งผลของมันนั้นยืนยันได้ด้วยอัลกุรอานและสุนนะฮฺ มันเป็นการกระทำที่หะรอมและเป็นบาปใหญ่ที่มหันต์ ตามวจนะของท่านบี ^(ที่อัลลอฮฺจะ) ^(ก็อวะฮัดมัม) ที่ว่า «... اجْتَنِبُوا السَّمْعَ الْمُؤَبَّاتِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ قَالَ الشَّرْكَ بِاللَّهِ وَالسَّحْرُ...» ความว่า “จงหลีกเลี่ยงจากเจ็ดประการที่สร้างความหายนะ พวกเขาถามว่า ใด ท่านรอซูลุลลอฮฺ มันคืออะไรบ้างแล้ว ? ท่านตอบว่า ชirikหรือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และ ไสยศาสตร์ ...” (มุตตะพะกุน อะลียฺ)

และพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ ความว่า “พวกเขาารู้ดีว่าผู้ใดที่ซื้อวิชานี้ (หมายถึงเรียนไสยศาสตร์) จะไม่มีผลประโยชน์ใดๆ ในปรโลกสำหรับเขาเลย” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 102)

ไสยศาสตร์นั้นแบ่งได้สองประเภท คือ 1) การผูกเงื่อนและเป่าเสก ที่นักไสยศาสตร์ใช้เพื่อบังคับชัฎฎอนให้ทำในสิ่งที่ตนต้องการในการสร้างความเดือนร้อนแก่ผู้อื่น 2) ยาที่ส่งผลต่อร่างกายของผู้ที่โดนคุณไสย หรือส่งผลต่อสติ ความต้องการ หรือความชอบของเขา ซึ่งเรียกว่า อัล-ศ็อรฟุ และ อัล-อ็ฎฟุ มันจะทำให้ผู้ป่วยประสาทหลอนไปว่าสิ่งนั้นพุดกไปมา หรือเคลื่อนไปมา หรือเดินได้ หรือคล้ายๆ กัน ประเภทแรกนั้นเป็นชirik เพราะชัฎฎอนนั้นจะไม่รับใช้นักไสยศาสตร์เว้นแต่ว่าเมื่อเขาได้กัฟรหรือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้วเท่านั้น ส่วนประเภทที่สองนั้น เป็นสิ่งที่หายนะและเป็นหนึ่งในจำนวนบาปใหญ่ และทั้งหมดนั้นย่อมเกิดขึ้นตามกำหนดกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺ ﷻ

การขอคูอาฮ์

สรรพสิ่งทั้งมวลมีความจำเป็นต้องพึ่งพิงอัลลอฮฺ และมีความต้องการต้องใช้ปัจจัยต่างๆ ของพระองค์ ในขณะที่พระองค์นั้นทรงมีและหาได้ต้องพึ่งพิงสิ่งใดจากพวกเขาเลยไม่ แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺได้สั่งให้ให้ปวงบ่าวทั้งหลายของพระองค์วิงวอนขอคูอาฮ์ พระองค์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ ความว่า “จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดาผู้โอ้อวดการเคารพภักดีข้า นั้น จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย” (ซอฟิร 60)

การเคารพภักดี ณ ที่นี้หมายถึง การขอคูอาฮ์ต่ออัลลอฮฺ และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

«مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ تَضَبَّ عَلَيْهِ» ความว่า “ผู้ใดที่ไม่ขอต่ออัลลอฮฺ พระองค์จะทรงพิโรธต่อเขา” (อิมนุ มานูฮฺ) และในขณะเดียวกันนั้น อัลลอฮฺจะทรงยินดีกับการที่บ่าวของพระองค์ได้วิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงรักผู้ที่จริงจังในการขอและทรงนำพวกเขาให้ได้เข้ามาใกล้พระองค์ด้วย

แท้จริงแล้ว บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี (ที่อัลลอฮฺรัก) ได้รู้ซึ่งถึงเรื่องนี้ ดังนั้นพวกเขาแต่ละคนจึงไม่เคยถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยแม้แต่น้อยในการที่พวกเขาจะขอสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากอัลลอฮฺ และพวกเขาไม่เคยมุ่งหมายการวอนขอของพวกเขาไปยังสิ่งอื่นใดที่เป็นมัลลูกของพระองค์เลย เหตุดังกล่าวนี้มีได้เกิดขึ้นวันแต่เพราะพวกเขาผูกมัดอยู่กับพระผู้อภิบาลของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา และการที่พวกเขาใกล้ชิดพระองค์และพระองค์ก็อยู่ใกล้กับพวกเขา เป็นการสนองต่อพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ ความว่า “และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้า ก็(จงตอบเถิดว่า)แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 186)

การขอคูอาฮ์นั้นมีสถานะที่ยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮฺ มันเป็นที่ทรงเกียรติที่สุดสำหรับพระองค์ และบางทีมันอาจจะด้านทานเกาะฎอห์หรือลิขิตที่กำหนดไว้แล้วได้ด้วย และทุกๆ คนที่วิงวอนขอจากอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงตอบรับ ถ้าหากว่ามีมูลเหตุที่ให้การขอคูอาฮ์นั้นใช้ได้และไม่มีเหตุอื่นๆ ขวางกั้นไม่ให้มันถูกปฏิเสธ ผู้วิงวอนขอจะได้รับหนึ่งสามประการตามที่ปรากฏในหะดีษของท่านนบี (ที่อัลลอฮฺรัก) ว่า «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَتِي لَيْسَ فِيهَا إِيْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ؛ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ نُعَجِّلَ لَهُ دَعْوَتَهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخِرَهَا لِي فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا، قَالُوا: إِذَا نُكْرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْرَمُ»

ความว่า “ไม่มีมุสลิมคนใดที่วิงวอนขอด้วยคูอาฮ์ใดๆ ซึ่งไม่มีเนื้อหาในการขอเป็นสิ่งที่บาปหรือตัดสัมพันธ์กับญาคูม เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประทานให้หนึ่งในสามประการนี้ คือ อาจจะตอบรับการขอของเขาโดยทันที หรืออาจจะเก็บไว้ให้เขาในวันอาคิเราะฮฺ หรืออาจจะทรงปกป้องความชั่วร้ายซึ่งเทียบเท่าสิ่งที่เขาขอให้พ้นไปจากเขา บรรดาเศาะหาบะฮ์ต่างกล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นเราก็ต้องขอให้เยอะ ท่านนบีตอบว่า อัลลอฮฺทรงให้เยอะกว่า” (อะหฺมัด)

ประเภทของคูอาฮ์ : มีสองประเภทคือ 1) คูอาฮ์ในรูปอิบาเดฮฺ เช่น การละหมาดและการถือศีลอด 2) คูอาฮ์ในรูปการวิงวอนและการขอ

ระดับความประเสริฐที่แตกต่างของการทำความดี : อย่างไหนที่ดีกว่าระหว่าง การอ่านอัลกุรอาน การกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺ หรือว่าการวิงวอนขอคูอาฮ์ ? การอ่านอัลกุรอานนั้นถือว่าเป็นงานที่ประเสริฐที่สุดโดยปริยาย จากนั้นก็เป็นการกล่าวชุกีรระลึกถึงอัลลอฮฺและการสวดดีสรรเสริญพระองค์ จากนั้นก็เป็นการขอคูอาฮ์และวิงวอน ดังกล่าวนี้เป็นข้อเท็จจริงในภาพรวม แต่ว่าบางครั้งอาจจะมีความหรือปัจจัยอื่นทำให้สิ่งที่ประเสริฐน้อยกว่ากลับมีสถานะที่ดีและสมควรทำกว่าสิ่งที่ประเสริฐมากกว่ามันได้ เช่น การขอคูอาฮ์ในวันอะเราะซะฮฺนั้นดีกว่าการอ่านอัลกุรอาน และการอ่านบทชุกีรต่างๆ หลังละหมาดฟัรฎูก็ย้อมสมควรทำมากกว่าการอ่านอัลกุรอาน เป็นต้น

มูลเหตุแห่งการตอบรับคูอาฮ์ : มีทั้งมูลเหตุที่เปิดเผยและมูลเหตุที่ซ่อนเร้น ดังนี้ :

1) **มูลเหตุที่เปิดเผย :** คือการประกอบกรงานที่ดีก่อนขอคูอาฮ์ เช่น บริจาคทาน อาบน้ำละหมาด การละหมาด หันไปทางกิบละฮฺ ยกมือทั้งสอง สวดดีสรรเสริญอัลลอฮฺ ﷻ ด้วยสิ่งที่คู่ควร

ต่อพระองค์ ใช้พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ที่เหมาะสมต่อสิ่งที่วิงวอนขอ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากขอคูอาห์เพื่อให้ได้รับสวรรค์ ก็ให้ขอด้วยความนอบน้อมด้วยการกล่าวถึงพระคุณและพระเมตตาของพระองค์ และหากขอคูอาห์เพื่อให้มีชัยเหนือผู้ที่อธรรมก็อย่าใช้พระนาม อีร-เราะห์มาน หรือ อัล-กะรีม (พระนามแห่งความเมตตาและความเอื้ออาทร) แต่ให้ใช้พระนาม อัล-ญับบารุ และ อัล-เกาะฮุฮฺซาร (พระนามแห่งความทรนงและความเกรียงไกร) แทน และในจำนวนมูลเหตุอีก เช่นเดียวกันก็คือ การเศาะละวาตต่อท่านนบีในช่วงเริ่มต้น ช่วงกลาง และช่วงสุดท้ายของการขอคูอาห์ การยอมรับในบาป การขอขอบคุณอัลลอฮฺต่อบุญคุณทั้งหลายของพระองค์ และการเลือกช่วงเวลาที่ดีซึ่งมีรายงานระบุว่า เป็นช่วงเวลาแห่งการตอบรับ ซึ่งมีอยู่มากมาย อาทิ **★** ในแต่ละวัน : ช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของเวลากลางคืน ชูญะที่อัลลอฮฺ **ﷻ** ทรงเสด็จมายังชั้นฟ้าของดุญา ระหว่างอะซานและอิกอมะฮฺ หลังจากอาบนำละหมาด ในขณะที่สญูด ก่อนให้สลามในละหมาด หลังจากเสร็จละหมาด เมื่อเคาะตะมีหรืออ่านอัลกุรอานจบเล่ม เมื่อได้ยินเสียงไก่ขัน ระหว่างการเดินทาง การขอคูอาห์ของผู้ที่ถูกอธรรม คูอาห์ของผู้ที่มีความจำเป็นคับขัน คูอาห์ของบุพการีให้กับลูก คูอาห์ของมุสลิมให้กับพี่น้องของเขาฉบับหลัง และคูอาห์เมื่อปะทะกับศัตรูในสมรภูมิรบ **★** ในแต่ละสัปดาห์ : วันศุกร์ โดยเฉพาะช่วงท้ายๆ ของวัน **★** ในเดือนต่างๆ : เดือนเราะมะฎอน ช่วงที่มีการละศีลอดและทานสะหฺรุ ในคืนลัยละตุลก็อดรฺ และในวันอะเราะะพะฮฺ **★** ณ สถานที่ที่ทรงเกียรติ : ในมัสยิดต่างๆ โดยทั่วไป และ ณ ที่กะอฺบะฮฺ โดยเฉพาะที่มุลตะฮัม (ระหว่างประตูกะอฺบะฮฺกับมุมหินดำ) และที่มะกอมอิบรอฮีม **ﷺ** บนเขาเศาะฟาและมัววะฮฺ ที่ทุ่งอะเราะะพะฮฺ มุขตะลิพะฮฺ และที่มินาในช่วงพิธีหัจญ์ และช่วงที่ดื่มน้ำซัมซัม ... และอื่นๆ

2) มูลเหตุที่ไม่เปิดเผย : ก่อนขอคูอาห์ : เริ่มด้วยการเตาบะฮฺที่จริงใจ การคืนสิทธิแก่เจ้าของ การที่กินอาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า ที่פקอกาศัย และรายได้ที่หะلال การหมั่นทำความดีต่างๆ การหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้าม การสงวนตัวเองจากสิ่งที่คุณมฺครือและอารมณ์ใฝ่ต่ำ **ส่วนในระหว่างขอคูอาห์นั้น :** ให้ขอคูอาห์ด้วยใจที่อยู่กับเนื้อกับตัว การเชื่อมั่นต่ออัลลอฮฺ การมีความหวังที่เข้มแข็ง การมุ่งจิตกลับไปยังอัลลอฮฺ การนอบน้อม การขออย่างจริงจัง การมองกิจการทั้งหมดยังพระองค์ การตัดขาดจากการเหลียวแลสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ และการมั่นใจว่าจะถูกตอบรับ

สิ่งที่กีดขวางไม่ให้คูอาห์ถูกตอบรับ : มนุษย์คนหนึ่งอาจจะขอคูอาห์แต่ไม่ถูกตอบรับแก่เขา หรืออาจจะล่าช้าในการตอบรับ ซึ่งมาจากสาเหตุมากมาย เช่น **★** การวิงวอนขอจากสิ่งอื่นพร้อมๆ กับอัลลอฮฺ **★** การแจกแจงรายละเอียดในการขอ เช่น การขอให้พ้นจากความร้อนของนรก จากความคับแคบของมัน จากความมืดของมัน ... ทั้งๆ ที่เพียงพอแล้วด้วยการขอเพียงว่าให้รอดพ้นจากนรกเท่านั้น **★** การที่มุสลิมขอคูอาห์ให้เกิดเพศภัยแก่ตัวเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ **★** การขอคูอาห์ในสิ่งที่เป็นบาปและการตัดขาดสัมพันธ์กับญาติ **★** การตะอูฎิกในการขอคูอาห์ คือการกล่าวขอแบบตั้งเงื่อนไขต่ออัลลอฮฺ เช่นว่า “โอ้ อัลลอฮฺขอทรงอภัยให้แก่ข้า หากพระองค์ประสงค์” หรือการขอสิ่งอื่นเคียงเดียวกัน **★** การรีบเร่งเพื่อให้ตอบรับ เช่นกล่าวว่า ฉันขอแล้ว แต่ไม่ถูกตอบรับเสียที **★** การหมดอาลัยตายอยาก คือการละทิ้งคูอาห์เพราะความเหนื่อยหรือความเบื่อ **★** การขอคูอาห์ด้วยหัวใจที่หลงลืมไม่อยู่กับเนื้อกับตัว **★** การไม่มีมารยาทต่อหน้าอัลลอฮฺ ครั้งหนึ่งท่านนบี **(ﷺ)** ได้ฟังชายคนหนึ่งขอคูอาห์ในละหมาดของเขา และเขาไม่ได้เศาะละวาตต่อท่านนบี ท่านนบี **(ﷺ)** จึงกล่าวว่า “ชายผู้รีบเร่ง” แล้วท่านก็เรียกเขามาและกล่าวสอนเขาและผู้อื่นว่า **﴿إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالْقَاءِ عَلَيْهِ ثُمَّ لْيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ثُمَّ لْيَدْعُ بَعْدَ مَا شَاءَ﴾** ความว่า “เมื่อพวกท่านคนหนึ่งคนใดขอคูอาห์ ให้เขาเริ่มด้วยการสรรเสริญอัลลอฮฺและสดุดีพระองค์ จากนั้นก็จงเศาะละวาตต่อท่านนบี **(ﷺ)** แล้วจึงขอคูอาห์ด้วยสิ่งที่เขาปรารถนาต่อไป” **(อัต-ติรมิซีย์) ★** การขอคูอาห์ในสิ่งที่ถูกกำหนดตายตัวแล้ว เช่น การขอคูอาห์เพื่อให้มีชีวิตยั่งยืน

ในโลกคุณยา ✨ การกล่าววળท่ายให้คล้องจองด้วยการเสแสร้งที่เกินงาม อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿أَعْوَارِبَكُمْ فُضْرَعًا وَخَفِيَّةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْدِيَةَ﴾ ความว่า “พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพถ่อมตนและปกปิด แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด” (อัล-อะรอฟ : 55) อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า “พึงดูการขออ้ออาที่พยายามให้ล้งท่ายคล้องจองกัน จงหลีกเลี่ยงจากมันเสีย เพราะแท้จริงแล้ว ฉันเคยใช้ชีวิตร่วมกับท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) และบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่าน พวกเขาไม่ได้ทำเว้นแต่อย่างนั้น คือไม่ได้ทำนอกเสียจากหลีกเลี่ยงการพยายามให้คล้องจองนั้น” อัล-บุคอรี ✨ การขึ้นเสียงดังจนเกินไปในการขออ้ออา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿وَلَا يَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا يَخْفَتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ ความว่า “และอย่ายกเสียงดังในเวลาละหมาดของเจ้า และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน แต่จงแสวงหาทางระหว่งนั้น (คือให้เสียงอยู่ระดับปานกลาง)” (อัล-อิสรอฮ์ : 110) อาอิซะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้กล่าวว่า “โองการนี้ลงมาเกี่ยวกับประเด็นการขออ้ออา”

ส่งเสริมให้ผู้ขออ้ออาเรียงลำดับการขออ้ออาดังนี้ : หนึ่ง: กล่าวสรรเสริญและสวดอิอัลลอฮฺ สอง: กล่าวเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ) สาม: เตาบะฮฺ กลับตัวต่ออัลลอฮฺและยอมรับในบาป สี่: ขอบคุณอัลลอฮฺต่อบุญคุณทั้งหลายของพระองค์ ห้า: เข้าสู่การขออ้ออา และพยายามขอด้วย อ้ออาที่มีความหมายครอบคลุมกว้างและมีรายงานจากท่านนบี (ﷺ) หรือบรรดาสะลัฟ หก: ปิดท้ายการขออ้ออาด้วยการกล่าวเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ)

อ้ออาต่าง ๆ ที่สำคัญและสมควรท่องจำและใช้ขออ้ออา :

เวลาที่ใช้ขออ้ออา	บทอ้ออา จากวณะของท่านนบี (ﷺ) :
ก่อนนอนและหลังตื่นนอน	ก่อนนอน « بِاسْمِكَ اللَّهُمُّ أُمُوتُ وَأَحْيَا » คำอ่าน บิสมักัลลอฮุมมะ อะมุตฺ วะ อะหฺยา ¹ เมื่อตื่นนอน « الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ » คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮิล ละซีอะหฺยานา บะอะตะมา อะมาตะนา วะอิลัยฮิน นุชฺร ²
ผู้ที่สะดุ้งตื่นขึ้นมมาอย่างตระหนกตกใจ	« أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمْزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَإِنْ يُحْضِرُونِ » คำอ่าน อะอฺฮฺ บิกะลิมาติลลาฮิตต้ามมาติ มิน เฆาะเฆาะบิฮฺ, วะ อิกอบิฮฺ, วะ ชัรริ อิบาติฮฺ, วะ มิน ฮะมะชาติฮฺ ชะยาฎิิน, วะ อัน ยะหฺรฺรูน ³
เมื่อฝันเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ความว่า “เมื่อพวกท่านคนใดฝันเห็นสิ่งที่เขาชอบซึ่งมันมาจากอัลลอฮฺก็จงกล่าวว่าขอคุณต่ออัลลอฮฺในสิ่งนั้นและจะเถ้ามันให้คนอื่นฟัง และหากเขาถึงอื่นที่เขารังเกียจ แท้จริงแล้วมันมาจากชัยฏอน ดังนั้น เขาก็จงขอความคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วร้ายของมัน และอย่าได้พูดถึงมันให้ใครฟัง เพราะแท้จริงแล้ว มันไม่อาจให้ภัยอันตรายใดๆ แก่เขาได้”
เมื่อออกจากบ้าน	« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ » คำอ่าน อัลลอฮฺมมะ อินนี อะอฺฮฺ บิกะ มิน อัน อะฎิลละ เอา อฎฺอิลละ, เอา อะซิลละ เอา อุซิลละ, เอา อัซลิมะ เอา อุซละมะ, เอา อัญญุฮฺละ เอา ญญุฮฺละ อะลัยยะ ⁴ « بِاسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » คำอ่าน บิสมิลลาฮฺ ตะวะกัลตุ อะลัลลอฮฺ, ลาฮาละละ วะลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ ⁵

1 ความว่า “ด้วยพระนามของพระองค์ โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ฉันตายและฉันฟื้น”
 2 ความว่า “ขอขอคุณต่ออัลลอฮฺที่ทรงฟื้นชีพเราหลังจากที่ได้ทรงทำให้เราตายไปและการฟื้นชีพใหม่จะด้องมีสุ่พระองค์ท่านั้น”
 3 ความว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำทั้งหลายอันสมบูรณเแห่งเอกองค์อัลลอฮฺ จากความพิโรธของพระองค์ จากกรรลงโทษของพระองค์ จากความชั่วร้ายของปวงบ่าวของพระองค์ จากกรกระชิบกระซาบของเหล่าชัยฏอน และขอความคุ้มครองจากการที่พวกมันมาหาฉัน”
 4 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ จากกรรหลงผิดหรือทำให้หลงผิด จากกรรต้องกระทำผิดพลาดหรือถูกกระทำให้ผิดพลาด จากกรร อยุติธรรมต่อผู้อื่นหรือถูกอธรรมโดยผู้อื่น จากกรรไม่รู้ผิดชอบชั่วดีหรือถูกผู้อื่นกระทำผิด”
 5 ความว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันขอมอบหมายที่พึงยังอัลลอฮฺ ไม่มีความสามารถและพละกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ”

เมื่อเข้ามัสยิด	«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ» ความว่า เมื่อเข้ามัสยิดให้เริ่มเข้าด้วยเท้าขวา และกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ, วัสสะลามุ อะลา เราะฮะสุลิลลาฮฺ, อัลดอลอฮฺมัฟตะหฺลี อับวาบะ เราะหะมะติค ¹
เมื่อออกจากมัสยิด	«بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ» ความว่า เมื่อออกจากมัสยิดให้เริ่มก้าวออกด้วยเท้าซ้าย และกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ, วัสสะลามุ อะลา เราะฮะสุลิลลาฮฺ, อัลดอลอฮฺมัฟตะหฺลี อับวาบะ ฟฎฺลิก ²
ดูอาอิให้คู่บ่าวสาวที่เพิ่งแต่งงาน	«بَارِكْ اللَّهُ لَكَ، وَبَارِكْ عَلَيْكَ، وَجَمْعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ» คำอ่าน บาเราะกัลลอลฮฺ ละกะ, วะบาเราะกะ อะลัยกะ, วะญะมะอะ บัยนะกุมมา ฟี ค็อยริน ³
เมื่อได้ยินเสียงไก่ขันหรือเสียงลา	ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงร้องของลา ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากความชั่วร้ายของมัน เพราะแท้จริงแล้วมันได้เห็นชัยฏอน และเมื่อพวกท่านได้ยินเสียงไก่ขัน ก็จงวิงวอนขอความประเสริฐของอัลลอฮฺ เพราะแท้จริงแล้วมันได้เห็นมลาอิกะฮฺ" ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงสุนัขเห่าหอนและเสียงลาร้องในเวลากลางวัน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ..."
เมื่อมีผู้กล่าวว่รักเพื่ออัลลอฮฺ	ความว่า จากอะนัส <small>رضي الله عنه</small> เล่าว่า มีชายคนหนึ่งนั่งอยู่พร้อมกับท่านนบี <small>(ﷺ)</small> แล้วมีชายอีกคนหนึ่งเดินผ่าน ชายคนแรกจึงกล่าวกับท่านนบี <small>(ﷺ)</small> ว่า โอ้ รอซูลุลลอฮฺ แท้จริงฉันรักผู้ชายคนนั้น ท่านนบี <small>(ﷺ)</small> ถามเขาว่า "ท่านบอกเขาแล้วหรือไม?" เขาตอบว่าไม่ ท่านจึงกล่าวว่า "จงบอกให้เขารู้" จากนั้นเขาจึงตามสหายของเขาไปแล้วบอกกับเขาว่า อุหฺิบกะ ฟิลลาฮฺ (แท้จริง ฉันรักท่านเพื่ออัลลอฮฺ) แล้วสหายของเขาก็ตอบกลับว่า อะหฺับบะกัล ละซี อะหฺับบะตะนี ละฮฺ (ขอให้อัลลอฮฺ ผู้ที่ท่านรักฉันเพื่อพระองค์นั้นทรงรักท่านด้วยเถิด)
เมื่อพี่น้องมุสลิมจาม	ความว่า "เมื่อพวกท่านคนใดจามเขาก็จงกล่าวว่ อัลหัมดุลิลลาฮฺ (แปลว่า ขอขอบคุณอัลลอฮฺ) และพี่น้องเขาหรือเพื่อนเขาจงกล่าวแก่เขาว่า ยัรหะมุกัลลอลฮฺ (แปลว่า ขอให้อัลลอฮฺทรงโปรดปรานีต่อท่าน) และเมื่อเขาตอบกลับแก่เขาว่า "ยัรหะมุกัลลอลฮฺ" ก็จงกล่าวตอบอีกว่า ยะฮฺดีกูมุลลอฮฺ วะ ยะฮฺดีหาลละกัม (แปลว่า ขออัลลอฮฺโปรดซึ่งท่านนำไปแก่ท่านและปรับปรุงสภาพของท่าน")
ดูอาอภัยยามทุกข์ยาก	«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» คำอ่าน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ออะซิมุ ละหฺลิม, ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ร็อบบุด อิร์ซิด อะซิม, ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ร็อบบุด สะมาวาต, วะ ร็อบบุด อิร์ฎ, วะ ร็อบบุด อิร์ซิด กะรีม ⁴ «اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا» คำอ่าน อัลลอลฮฺ อัลลอลฮฺ ร็อบบียฺ, ลา อุชริกุ บิชี ชัยฮา ⁵ «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ» คำอ่าน ยา หัยยู ยา ก็อยยูม, บิเราะหะมะติกะ อัชตะฆิษ ⁶ «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ» คำอ่าน สุบหานัลลอฮิล ออะซิม ⁷
ดูอาอิให้มีชัยเหนือศัตรู	«اللَّهُمَّ مَنزِلَ الْكِتَابِ، وَجَرِي السَّجَابِ سَرِيعِ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمِمْ وَزَلْزِمِمْ» คำอ่าน อัลลอลฮฺ มะนูซิมมะ มุนซัลลิต กิตาบ, วะ มัจญีรียัส สะหาบ, สะรีอัล หิซาบ, อัลลอลฮฺ มะฮฺซิมิม อะหฺซาบ อัลลอลฮฺ มะฮฺซิมิมุม วะ ซัลซัลลิมุม ⁸

1 ความหมาย "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ และขอความสันติจงมีแก่ศาสนทูตของอัลลอฮฺ โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงเปิดประตูทั้งหลายแห่งความเมตตาของพระองค์แก่ฉันด้วยเถิด"

2 ความหมาย "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ และขอความสันติจงมีแก่ศาสนทูตของอัลลอฮฺ โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงเปิดประตูทั้งหลายแห่งความประเสริฐของพระองค์แก่ฉันด้วยเถิด"

3 ความว่า "ขออัลลอฮฺประทานความจำเริญแก่ตัวท่าน และความจำเริญเหนือตัวท่าน และทรงรวมท่านทั้งสองในความดีงาม"

4 ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพสักใด นอกจากอัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงอารีเยิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพสักใด นอกจากอัลลอฮฺผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย ผู้อภิบาลแห่งพื้นพิภพ และผู้อภิบาลแห่งอَرْضอันมีเกียรติ"

5 ความว่า "อัลลอฮฺ พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้เป็นองค์อภิบาลแห่งข้า ข้าไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ด้วยสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น"

6 ความว่า "โอ้ ผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงยืนหยัดจัดการทุกสรรพสิ่ง ด้วยความเมตตาของพระองค์ ข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ"

7 ความว่า "มหาบริสุทธิ์ยิ่ง องค์อัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่"

8 ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ พระผู้ทรงประทานอัลกุรอาน พระผู้ทรงทำให้เมฆเคลื่อนไหว พระผู้ทรงจับไว้ในกรรสอบสวน ได้โปรดทำให้กลุ่มพันธมิตรของศัตรูพ่ายแพ้ โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงโปรดทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ และทรงโปรดเข่าของพวกเขาให้สะทกสะท้าน"

ผู้ที่ตื่นขึ้นในเวลา กลางคืน	<p>ความว่า “ผู้ใดที่สะดุ้งตื่นในตอนกลางคืนแล้วเขากล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮู วะหุดะฮฺ ล่าชะริกะละฮฺ, ละฮฺลุมลุก วะ ละฮฺล ฆัมดุ, วะ ฮฺวะ อะลา กุลิล ชัยอิน เกาะติร, อัลฆัมดุลิลลาฮฺ, วะ สฺบหานัลลอฮฺ, วะ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ, วัลลอฮฺ อักบัรฺ, วะ ลาเหาะละวะลา กุววะตะ อิลลา บิลลาฮฺ (ความว่า ไม่มีพระเจ้าผู้ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีที่เทียบเคียงกับพระองค์ อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์ เหล่าการสรรเสริญเป็นเพียงของพระองค์ โดยพระองค์ทรงสามารถเหนือทุกสรรพสิ่ง การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺทรงบริสุทธิยิ่ง ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮฺ อัลลอฮฺคือผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด และไม่มีความสามารถและไม่มีพลังนอกจากด้วยอัลลอฮฺ) จากนั้นเขากล่าวต่อไปว่า อัลลอฮุมมัฆฟิรฺลี (แปลว่า โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ขอโปรดทรงประทานอภัยให้แก่ฉัน) หรือเขาพูดใดๆ เขาก็จะได้รับการตอบสนอง และหากเขาอ่าน่าละหมาดแล้วละหมาดๆ ของเขานั้นก็จะถูกตอบรับ”</p>
เมื่อรู้สึกว่่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดยากลำบาก	<p>« اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا » คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ลา สะฮฺลลา ล่า สะฮฺล إلا มา จعلةฮฺ สะฮฺลา อ่า นต์ จعلةฮฺ อัลลฮฺ อัดจา ฮัจญ์ อะลล หุซนะ อิช่า ชัยอะ สะฮฺลลา</p>
ดูอาอ์เพื่อปลดหนี้	<p>« اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن والعجز والكسل والجبن والهزل وطمع الدين وغلبة الرجال » คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺฮฺฏิบิกะ มินัล ฮัมมิ วัล หะซัน, วัลอัจญ์ชี วัลกะซัล, วัลฏบะนี วัล บุคฺลี, วะ เกาะละอะอิด ดัยนี, วะ เกาะละอะบะติร ริฎาล¹</p>
ดูอาอ์เข้าห้องน้ำ	<p>เมื่อเข้าห้องน้ำ กล่าวว่่า « اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث » คำอ่าน อัลลอฮุมมา อินนี อะอฺฮฺฏิบิกะ มินัล กุบบิ วัล เคาะบาอิษ³ เมื่อออกจากห้องน้ำกล่าวว่่า « غُفْرَانِكَ » คำอ่าน กุฟรอน นะกะ⁴</p>
เมื่อล้่งเลในละหมาด	<p>ความว่า “นั่นคือชัยฏอนที่เรียกกันว่า ค็อนซิบ เมื่อทำนรู้สึกเช่นนั้น ให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากมัน และจงถ่มพินเป่าทางซ้ายของท่านสามครั้ง”</p>
ดูอาอ์ในสุญูด	<p>« اللهم اغفر لي ذنبي كله دقئه وجله وأوله وآخره وعلايته وسره » คำอ่าน อัลลอฮุมมัฆฟิรฺลี ชัมบี กุลละฮฺ, ดีกุกอฮฺ วะ ญิลละฮฺ, วะ เออวะละฮฺ วะ อาคิเราะฮฺ, วะ อะลานียะตะฮฺ วะ สีเราะฮฺ⁵ « سبحانك ربّي وحمداك اللهم اغفر لي » คำอ่าน สฺบหานะกัลลอฮุมมะ ร็อบบิ วะ บิหัมดิกะ อัลลอฮุมมัฆฟิรฺลี « اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك وبمعافاتك من عقوبتك وأعوذ بك منك لا أحصي ثناءً عليك أنت كما أثنيت على نفسك » คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺฮฺฏิบิ ริฎอกะ มิน สะเคาะฎิก, วะ บิฆอฟาติกะ มิน อุกุบะติค, วะ อะอฺฮฺฏิบิกะ มินกะ ลา อุกุฮี สะนาอัน อะลัยกะ, อันตะกะ มา อัสนัยตะ อะลา นัฟลิก⁶</p>
ดูอาอ์สุญูดตีลาวะฮฺ	<p>« اللهم لك سجدت وبك أمنت ولك أسلمت، سجد وجهي للذي خلقه وصوره وشق سمعه وبصره فتبارك الله أحسن الخالقين » คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ละกะ สะญุดตุ, วะบิกะ อามันตุ, วะละกะ อัสลิมตุ, สะญะตะ วัญญัยยะ ลิลละชี เคาะลาเกาะฮฺ วะ เศาะเราะฮฺ, วะ ชักกอ สัมอะฮฺ วะ บะเศาะเราะฮฺ สะบะเราะกัลลอฮฺ อะหฺสะนุล คอลีกิน⁷</p>

- 1 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ไม่มีสิ่งใดย้ายตายเว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทำให้มันง่ายตาย และพระองค์นั้นทรงทำให้ความโศกเศร้าเป็นเรื่องง่ายตายเมื่อพระองค์ประสงค์”
- 2 ความว่า “โอ้พระเจ้าผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความกังวลใจและความโศกเศร้า ความอ่อนแอและความเกียจคร้าน ความขลาดและความตระหนี่ การดิ้นรนที่มากมายจนล้นตัว และการพ่ายแพ้ต่อผู้อื่น”
- 3 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากชัยฏอนตัวผู้และชัยฏอนตัวเมียทั้งหลาย”
- 4 ความว่า “ขอการอภัยโทษจากพระองค์ด้วยเถิด”
- 5 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงอภัยให้แก่ข้าซึ่งบาปของข้าพระองค์ทั้งหมด ทั้งที่เล็กและใหญ่ ทั้งที่ทำก่อนหน้าและภายหลัง ทั้งที่เปิดเผยและปกปิดซ่อนเร้น”
- 6 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองด้วยความโปรดปรานของพระองค์จากความกริ้วโกรธของพระองค์ ขอความคุ้มครองด้วยการคุ้มครองของพระองค์จากการลงโทษของพระองค์ ขอความคุ้มครองด้วยพระองค์จากพระองค์เอง ข้าพระองค์มีอาจบรรลู่ถึงการกล่าวสรรเสริญพระองค์ได้โดยสมบูรณ์ พระองค์นั้น(ทรงสูงส่งและสมบูรณ์ยิ่ง) เป็นดังที่ทรงได้กล่าวสรรเสริญพระองค์เอง”
- 7 ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ข้าพระองค์ได้กราบสุญูดแด่พระองค์ ได้ศรัทธาต่อพระองค์ และได้งานต่อพระองค์ โปหน้าของข้าได้กราบแต่ผู้ที่สร้างมัน วาดตกแต่งมัน และสร้างให้มีหูและตาของมัน ดังนั้น มหาประเสริฐเถิดองค์อัลลอฮฺผู้ทรงสร้างที่ดียิ่ง”

ดูอาอิฮ์ตีฟ ตาร์ทเมื่อเริ่ม ละหมาด	اللهم تقنى من خطاياي كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسلني بالماء والثلج والبرد คำอ่าน อัลลอฮุมมะ บาอิด บัยนี วะบัยนะ เคาะฎอญายะ กะมา บาอัดตะ บัยนัลมัชริกิ วัลมัฟริบ, อัลลอฮุมมะ นะกีนิ มิน เคาะฎอญายะ กะมา ยูนุกกีอษ เซาบูล อับยะฎู มิ นัต ตะนัส, อัลลอฮุมมัชชิลนี บิลมาอิ วัษษลฎู วัลบะร็อด ¹
ดูอาอิใน ตอนท้ายของ การละหมาด	«اللهم إني ظلمت نفسي ظلماً كثيراً ولا يغفر الذنوب إلا أنت فاغفر لي مغفرة من عندك وارحمني إنك أنت الغفور الرحيم» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี เซาะลัมตุ นัฟซี ซุลมัน กะชะรอ, วะลา ยัมฟิรุษ ซุนบะ อิลลา อันตา, ฟัฆฟิรลี มัฆฟิเราะตัม มิน อินติก, วัรหัมนี อินนะกะ อันตัล เคาะฟุรรู เราะหีม ²
ดูอาอิหลัง ละหมาด	«اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ชิกริกะ วะ ชุกริกะ วะ หุสนิ อิบาตะติกะ ³ «اللهم إني أعوذ بك من الكفر والفقْر وَعَدَابِ الْقَبْرِ» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล กุฟรุ วัล ฟักริ วะ อะซาบิล ก็อบรุ ⁴
เมื่อผู้อื่นทำดี ต่อเขา	ความว่า “ผู้ใดที่คนอื่นทำดีต่อเขา แล้วเขาก็กล่าวต่อผู้ที่ทำดีนั้นว่า ญะซากัลลอฮู ค็อยรอ (แปลว่า ขออัลลอฮูทรงตอบแทนท่านด้วยสิ่งที่ดีงาม) แน่แท้ เขาได้กล่าวชมเชยอย่างถึงที่สุดแล้ว”
เมื่อเห็นฝน	«اللهم صيبنا نافعاً» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ค็อยยิบัน นาฟิอา – สองหรือสามครั้ง ⁵ «مَطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ» คำอ่าน มุฎริมา บิฟัฎลิลลาฮู วะ เราะหิมะติฮู ⁶
เมื่อลมพัด แรง	«اللهم إني أسألك خيرها وخير ما فيها وخير ما أرسلت به وأعوذ بك من شرها وشر ما فيها وشر ما أرسلت به» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อัสอะลุกะ ค็อยเราะฮา, วะ ค็อยเราะมา ฟิฮา, วะ ค็อยเราะ มา อรสิลัต บิฮี, วะ อะอูซ บิกะ มิน ชัรริฮา, วะ ชัรริ มา ฟิฮา, วะ ชัรริมา อรสิลัต บิฮู ⁷
เมื่อเห็น จันทร์เสี้ยว	«اللهم أهله علينا باليمن والإيمان والسلامة والإسلام هلال خير ورشد ربى وربك الله» คำอ่าน อัล ลอฮุมมะ อะฮฺลิลฮู อะลยนา บิลยุมนี วัล อีมาน, วัสสะลามะติ วัล อิสลาม, ฮีลาฮู ค็อย ริน วะ รสดีน, ร็อบบี วะ ร็อบบักัลลอฮู ⁸
ดูอาอิของผู้ที่ ส่งคน เดินทาง	«أستودع الله دينك وأمانتك وخواتيم عملك» คำอ่าน อัสเตาดิอูกัลลอฮู ดินะกะ วะอะมานะตะ กะ วะเคาะวาตีมะ อะมะลิกะ ⁹ และให้ผู้เดินทางตอบกลับว่า «أستودعكم الله الذي لا تضيع ودائعه» คำอ่าน อัสเตาดิอูก มุลลอฮู, อัลละซี ลาตะฎีอู วะดาอิลฮู ¹⁰

- 1 ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งเรา ขอพระองค์ทรงทำให้ไกลห่างเกิดระหว่างฉันกับความผิดของฉัน เช่นที่พระองค์ทรงแยก
ระหว่างตะวันออกและตะวันตก โอ้ ผู้อภิบาลแห่งเรา ขอพระองค์ทรงชำระฉันจากความผิดทั้งหลายเช่นที่ผ้าขาวได้รับการซัก
ล้างจากสิ่งสกปรก โอ้ ผู้อภิบาลแห่งเรา ขอพระองค์ทรงล้างฉันด้วยน้ำ ด้วยหิมะ และด้วยลูกเห็บ”
- 2 ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา แท้จริงข้าพระองค์ได้ก่อความอยู่ดีกรรมอย่างมากมายแก่ตัวข้าเอง และไม่มีผู้ใดที่อภัยโทษได้
เว้นแต่พระองค์เท่านั้น ได้โปรดอภัยแก่ข้าพระองค์ด้วยการประทานอภัยจากพระองค์ ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริง
พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่เปี่ยมยิ่งด้วยการอภัยและความเมตตา”
- 3 ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ในการกล่าวรำลึกถึงพระองค์ การขอบคุณแด่พระองค์ และ
การปฏิบัติอิบาดะฮ์ให้ดีเลิศแด่พระองค์”
- 4 ความว่า “โอ้ อัลลอฮู แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการฝ่าฝืนและความยากจน และจากการลงโทษในหลุมศพ”
- 5 ความว่า “โอ้ อัลลอฮู ขอทรงทำให้ฉันเป็นฝนที่มีคุณประโยชน์”
- 6 ความว่า “เราได้รับฝนด้วยความประเสริฐแห่งอัลลอฮู และเมตตาของพระองค์” จากนั้นให้เขาขอดูอาอิอื่นๆ ตามที่ปรารถนา
เพราะการขอดูอาอิเมื่อฝนตกนั้นจะถูกตอบรับ
- 7 ความว่า “โอ้ อัลลอฮู แท้จริง ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งสิ่งที่ดีของมัน(ลมพายุนี้) และสิ่งดีที่มีอยู่ในมัน และสิ่งดีที่มันถูกส่งมาด้วย
และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากสิ่งเลวร้ายของมัน และสิ่งเลวร้ายที่มีอยู่ในมัน และสิ่งเลวร้ายที่มันถูกส่งมาด้วย”
- 8 ความว่า “โอ้ อัลลอฮู ขอทรงทำให้ฉันเป็นเดือนที่มาพร้อมด้วยโชคลาภและการศรัทธา ความปลอดภัยและอิสลาม ให้เป็น
จันทร์เสี้ยวแห่งความดีงามและความเที่ยงตรง พระเจ้าของข้าและพระเจ้าของเจ้าคืออัลลอฮู”
- 9 ความว่า “ฉันขอฝากศาสนา ความรับผิดชอบ และผลสุดท้ายของการทำงานของข้าไว้กับอัลลอฮู”
- 10 ความว่า “ฉันขอฝากท่านให้กับอัลลอฮู ผู้ที่ซึ่งของฝากของพระองค์จะไม่ถูกทะเลาะ”

<p>เมื่อเห็นสิ่งที่ชอบใจและสิ่งที่ไม่ถูกใจ</p>	<p>เมื่อท่านนบี <small>(พอถึงอัลลอฮฺด้วยดีหรือระส่ำระสาย)</small> เห็นสิ่งที่ชอบท่านจะกล่าวว่า «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمَّ الصَّالِحَاتُ» คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮฺ, อัลละฮฺ บินิอุมะติฮี ตะติมมุศอลิฮาต¹ และเมื่อท่านเห็นสิ่งที่ไม่ชอบใจก็จะกล่าวว่า «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ» คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮฺ อะลา กุลลี हाल²</p>
<p>ต่อการเดินทาง</p>	<p>«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ) اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هُونْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ» คำอ่าน อัลลอลฮฺ อักบรฺ, อัลลอลฮฺ อักบรฺ, อัลลอลฮฺ อักบรฺ, สุบหานัลละฮฺ ซักเคาะเราะละนะนา ฮาฮา, วะมา กุนนา ละฮฺ มุกรีนีน, วะอินนา อิลลา ร็อบบิना ละมุนเกาะลิบีน, อัลลอลฮฺมมะ อินนา นัสอะละกะ ฟิ สะพะ รินา ฮาซัลบิรรอ วัดตักวา, วะมินัล อะมะลิลี มา ตริฏอ, อัลลอลฮฺมมะ เฮาวัน อะลียนา สะพะเราะนะนา ฮาฮา วัฏวิอันนา บุอะฮฺ, อัลลอลฮฺมมะ อินตัส ศอหิบ ฟิสสะฟิร, วัลเคาะลีฟะตุ ฟิล อะฮฺลิลี, อัลลอลฮฺมมะ อินนี อะอฺฮฺบิเกะ มิน วัชฮาฮิส สะฟิร, วะกะฮาอะติล มันซัฮฺ, วัชฮิล มุนเกาะลิบ, ฟิลมาลิลี วัลอะฮฺลิลี³</p>
<p>เมื่อเอนกายเข้านอน</p>	<p>«اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مُجَاةَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَنْتَ بَكْتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ» คำอ่าน อัลลอลฮฺมมะ อัลลัมตุ นัฟซี อิลัยกะ, วัพะวัฏตุ อัมรี อิลัยกะ, วัอัลญะตุ เซาะฮฺรี อิลัยกะ, เราะอะฮฺบะตัน วั ร็อบพะตัน อิลัยกะ, ลา มัลญะอะ วัลา มันญ่า มินกะ อิลลา อิลัยกะ, อามันตุ บิกิตาบิกิล ละฮฺ อินซัลตะ, วับินะบียิกิล ละฮฺ อัสสลิตะ⁴ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا وَأَوَّأَنَا، فَكَمْ مَن لَّا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيًا» คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮิล ละฮฺ อัลญะมะนา วั สะกอนา, วั กะฟานา วั อาวานา, วั กัม มิมนัน ลา กาฟิยะ ละฮฺ, วัลา มุอิวีย่า⁵ «سُبْحَانَكَ رَبِّي وَضَعْتَ جَنبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَسْكَنْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُهُ بِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ» คำอ่าน สุบหานะกะ ร็อบบิ วัฎฎะฮฺ ญัมบิ วั บิเกะ อีรพะอฺฮฺ, อิน อัมซักตะ นัฟซี ฟัฟฟิรฺ ละฮฺฮา, วัอิน อัสสลิตะฮา วัหฺฟัชฮา บิมา ตะหฺพะฮฺ บิฮี อิบาตะกัศ ศอลิฮีน⁶ ท่านนบีจะเป่าพ่นลงในมือทั้งสองของท่าน แล้วอ่านด้วยมุเอาวิชะตียนฺ(สูเราะฮฺ อัล-พะลัก, อัน-นาส) จากนั้นก็มือทั้งสองนั้นลูบทั่วตัวของท่าน ท่านจะไม่นอนในแต่ละคืนจนกว่าจะอ่านสูเราะฮฺ อัล-ัจญ์ดะฮฺ และ สูเราะฮฺ อัล-มุลก์</p>

- 1 ความว่า “มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ ผู้ซึ่งด้วยนิมัตของพระองค์นั้น การงานที่ดีทั้งหลายได้สมบูรณ์”
- 2 ความหมาย “มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ ในทุกๆ สถานการณ์”
- 3 ความว่า “อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ มหาบริสุทธิ์เกิดผู้ทรงอำนาจสิ่งนี้ให้เรา และเราจะไม่เทียบเคียงพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ และแท้จริงเราจะกลับคืนสู่พระผู้อภิบาลของเรา โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! เราขอจากพระองค์ในการเดินทางครั้งนี้ซึ่งความดีและความยำเกรง และการกระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปราน โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ขอพระองค์โปรดทรงผ่อนคลายในการเดินทางครั้งนี้และยื่นระยะทางที่ยาวไกลให้แก่เรา โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! พระองค์คือมิตรในยามเดินทาง และคือผู้แทนที่ดูแลต่อครอบครัว โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความลำบากในการเดินทาง จากทัศนียภาพที่เศร้าหมอง และจากการพลิกผันที่เลวร้ายในทรัพย์สินและครอบครัว”
- 4 ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ ข้าขอมอบตัวแก่พระองค์ ขอพินหน้่าสู่พระองค์ ขอมอบการงานต่างๆ แก่พระองค์ ขอมอบแผนหลังกลับสู่พระองค์ ด้วยความหวังและยำเกรงต่อพระองค์ ไม่มีที่พึ่งพิงและที่ปลอดภัยนอกจากยังพระองค์ ข้าศรัทธาคือมีกรีที่พระองค์ทรงประทานลงมา และต่อศาสนทูตที่พระองค์ทรงแต่งตั้งมา”
- 5 ความว่า “ขอสรรเสริญอัลลอฮฺ ผู้ทรงให้อาหารแก่เราได้ทาน ให้น้ำดื่ม ให้การปกป้องและที่พักพิงแก่เรา ยังมีคนมากมายที่ไม่มีผู้ปกป้องและผู้ให้ที่พักพิง”
- 6 ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอวางสี่ข้างและยกมัน หากพระองค์เก็บชีวิตข้าพระองค์ก็ขอพระองค์อภัยแก่มัน และหากพระองค์ปล่อยมันก็ขอทรงปกป้องมัน ด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงปกป้องบรรดาบ่าวผู้เปี่ยมคุณธรรมของพระองค์”

คำอ่านเมื่อออกไปละหมาด

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعِن يَمِينِي نُورًا، وَعِن شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا وَاجْعَلْنِي نُورًا اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا»

คำอ่าน อัลลอฮฺมุหมะ จัฎญ์ อัล ฟี้ ก็อลบี นูรอ, วะฟี ลิซานี นูรอ, วะฟี ซัมอี นูรอ, วะฟี บะเศาะรี นูรอ , วะมิน เฟาเกี นูรอ, วะมิน ตะหฺตี นูรอ, วะอัน ยะมีนี นูรอ, วะอัน ชิมาลี นูรอ, วะมิน อะมามี นูรอ, วะมิน ค็อลฟี นูรอ, วัจญ์อัล ฟี้ นัฟซี นูรอ, วะอะอะซิมลี นูรอ, วะอัซซิมลี นูรอ, วัจญ์อัล ลี นูรอ, วัจญ์อัล นี นูรอ, อัลลอฮฺมุหมะ อะอะญ์นี นูรอ, วัจญ์อัล ฟี้ อะเศาะบี นูรอ, วะฟี ละหฺมี นูรอ, วะฟี ตะมะมี นูรอ, วะฟี ชะอะรี นูรอ, วะฟี บะชะรี นูรอ

คำอ่านเมื่อคืนละหมาด หรือการขออภัยโทษให้ อัลลอฮฺได้โปรดสิ่งที่ดี

«إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَيُرَكِّعُ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُونَ مَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ (ثُمَّ تَسْمِيهِ بِعَيْنِهِ) خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَأَجَلِهِ، فَاقْدِرْهُ لِي، وَبَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَأَجَلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضْنِي بِهِ»

ความว่า “เมื่อพวกท่านคนใดคนหนึ่งมีเรื่องใดที่ต้องการตัดสินใจทำให้เขาละหมาดสองร็อกอัต จากนั้นก็กล่าวดูอาฮ์ว่า อัลลอฮฺมุหมะ อินนี อัลตะคีรุกะ บิอิลมิก, วะ อัลตักดิรุกะ บิ กุดเราะติค, วะ อัลอะลอะกะ มิน ฟัจญ์ลิก, พะอินนะกะ ตักดิรุกะ ะลา อักดิรุกะ, วะตะอะลอะมุ ะลา อะอะลัม, วะอันตะ อัลลามุล ชุญุบ, อัลลอฮฺมุหมะ อิน กุนตะ ตะอะลอะมุ ฮาซัลอัมเราะะ (แล้วให้ระบุชื่อของเขาตรงนั้น) ค็อยร์อน ลี ฟี้ ดีนี วะ มะอะชี วะ อากิบะตะ อัมรี หรือ อาจจะกล่าวแทนตรงนั้นว่า - ฟิ อาญ์ลี อัมรี วะอาญ์ลีชี - ฟักดุรสุ ลี, วะ ยัสสิรสุ ลี, ชุหมมะ บาริก ลี ฟิอี, วะอินกุนตะ ตะอะลอะมุ อันนะ ฮาซัลอัมเราะะ ชัรฺรอน ลี ฟี้ ดีนี วะ มะอะชี วะ อากิบะตะ อัมรี หรือ อาจจะกล่าวแทนตรงนั้นว่า - ฟิ อาญ์ลี อัมรี วะอาญ์ลีชี - ฟักริฟสุ อันนี, วัศริฟนี อันสุ, วัคฺดุร ลียัด ค็อยเราะะ หัยษุ กานะ, ชุหมมะ ร็อญ์ญี นี บิชี²

- 1 ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้มีนุรุ(รัศมีอันส่องประกาย)ในใจข้าพระองค์ ที่ลิ้นข้าพระองค์ ที่หูข้าพระองค์ ที่ตาข้าพระองค์ จากเบื้องบนข้าพระองค์ จากเบื้องล่างข้าพระองค์ จากด้านขวาของข้าพระองค์ ด้านซ้ายของข้าพระองค์ ข้างหน้าข้าพระองค์ ข้างหลังข้าพระองค์ ในใจข้าพระองค์ ขอทรงให้มีนุรุที่ยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ และขอทรงทำให้มันยิ่งใหญ่มากที่สุดแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทำให้มีนุรุแก่ข้าพระองค์ และขอทรงทำให้ข้าพระองค์เป็นนุรุ โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงประทานนุรุแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทำให้มีนุรุในเส้นประสาทของข้าพระองค์ ในเนื้อของข้าพระองค์ ในเส้นขนของข้าพระองค์ และที่ผิวหนังของข้าพระองค์"
- 2 ความหมายดูอาฮ์ โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริงข้าพระองค์ขอให้พระองค์เลือกสรรด้วยความรอบรู้ของพระองค์ ข้าพระองค์ขอให้พระองค์มอบพลังในการทำงานให้บรรลุด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์ และข้าพระองค์ขอจากความประเสริฐของพระองค์ เพราะแท้จริงแล้วพระองค์นั้นทรงมีพระเดชานุภาพยิ่งในขณะที่ยังไม่มีนุรุ และพระองค์นั้นทรงรอบรู้ยิ่งในขณะที่ยังไม่มีนุรุ และพระองค์นั้นทรงรู้ยิ่งถึงสิ่งที่เร้นลับ โอ้ อัลลอฮฺ หากพระองค์ทรงรู้ว่าสิ่งนี้ (ระบุชื่อของเขาตรงนั้น) ดีต่อข้าพระองค์ ทั้งในศาสนาของข้าพระองค์ ในชีวิตของข้าพระองค์ และในบั้นปลายของข้าพระองค์ - หรืออาจจะกล่าวแทนว่า ในกิจการปัจจุบันของข้าพระองค์ และอนาคตของมัน - ก็ขอทรงกำหนดมันให้แก่ข้าพระองค์ และทรงทำให้มันสะดวกง่ายดายแก่ข้าพระองค์ และขอทรงประทานความจำเริญแก่ข้าพระองค์ในกิจการนั้น และหากพระองค์ทรงรู้ว่าสิ่งนี้เลวร้ายต่อข้าพระองค์ ทั้งในศาสนาของข้าพระองค์ ในชีวิตของข้าพระองค์ และในบั้นปลายของข้าพระองค์ - หรืออาจจะกล่าวแทนว่า ในกิจการปัจจุบันของข้าพระองค์ และอนาคตของมัน - ก็ขอทรงปัดมันออกไปจากข้าพระองค์ และทรงปัดข้าพระองค์ออกจากมัน และขอทรงกำหนดสิ่งที่ดีให้แก่ข้าพระองค์ไม่ว่ามันจะอยู่ที่ไหนก็ตาม แล้วขอทรงประทานความโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ด้วยสิ่งนั้นด้วยเทอญ"

ดูอาอ์แก่ผู้ตาย	<p>«اللهم اغفر له وارحمه وعافه واعف عنه وأكرم نزله ووسع مدخله واغسله بالماء والثلج والبرد ونقه من الخطايا كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس وأبدله داراً خيراً من داره وأهلاً خيراً من أهله وزوجاً خيراً من زوجته وأدخله الجنة وأعد له من عذاب القبر ومن عذاب النار»</p> <p>คำอ่าน อัลลอลฮุมมัฆฟิรละฮุ วุรฮัมฮุ, วะ อาฟิฮิ วะอุฟุอันฮุ, วะอักริม นุซุละฮุ, วะวัสสิลลุ มุดคอลละฮุ, วัฆสิลลุ บิลมาอิ วัฆซัล วัลบะร็อด, วะ นั๊กกิฮิ มินัล คอฎอญา กะมา ยูนั๊กก็ฮะ เซาบูล อับยะฎ มินัดตะนัส, วะ อับดิลฮุ ดารีฮัน ค็อยรอน มินดารีฮิ, วะ อะฮฺลัน ค็อยรีฮัน มิน อะฮฺลิลี, วะ เซาญัน ค็อยรีฮัน มิน เซาญิส, วะ อัคคิลฮุล ญันนะฮุ, วะ อะอิฮฺฮุ มิน อะซาบ บิลก้อบรี วะ อะซาบิन्नาร¹</p>
ดูอาอ์ปลดเปลื้องความทุกข์	<p>«ما أصاب أحدا قط هم ولا حزن فقال: اللهم إني عبدك، وابن عبدك، وابن أمتك، ناصيتي بيدك ماض في حكمك عدل في قضاؤك أسألك بكل اسم هو لك سميت به نفسك، أو علمته أحدا من خلقك أو أنزلته في كتابك أو استأثرت به في علم الغيب عندك، أن تجعل القرآن ربيع قلبي، ونور صدري، وجلاء حزني وذهاب همي، إلا أذهب الله همه وحزنه وأبدله مكانه فرحاً»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดก็ตามที่ประสบกับความกังวลและความโศกเศร้าเสียใจ แล้วเขาก็กล่าวว่า อัลลอลฮุมมะ อินนี อับตุก, วันนุ อับติก, วันนุ อะมะติก, นาติยะตี บิยะติก, มาญิน ฟิยะยะ หุกมุก, อัลดุน ฟิยะยะ เกาะฎอฎอฎ, อัซอะลุกะ บิฏุลิสมิน ฮุวะลัก, สัมมัยะตะ บิฮิ นัฟส์ัก, เอา อัลลัมตะฮุ อะหะตัม มิน ค็อลกิก, เอา อันซัลตะฮุ ฟิ กิตาบิก, อะวิส ตะฮฺษฺรตะ บิฮิ ฟิ อิลมิล ฆ็อยบฺ อินดัก, อัน ตัจญ์ อะลัล กุรอานะ เราะะบ็อะ ก็อลบิ, วรรณุเราะะ ค็อดรี, วะ ญีลาอะ หุซนึ, วะ ซะฮาบะ ฮัมมิ²</p>

- 1 ความว่า "โอ้ อัลลอลฮุ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษแก่เขา และทรงเมตตาเขา และทรงให้เขาปลอดภัย และทรงปกป้องเขา ทรงให้เกียรติแก่ที่พำนักของเขา และทรงทำให้ทางเข้าของเขากว้าง และทรงได้โปรดชำระล้างเขาด้วยน้ำ หิมะ และลูกเห็บ และชำระล้างความผิดของเขา เช่นเดียวกับที่ผ้าขาวถูกชำระให้สะอาดจากสิ่งเปรอะเปื้อน ทรงเปลี่ยนให้แก่เขาซึ่งที่อาศัยที่ดีกว่าบ้านของเขา และครอบครัวที่ดีกว่าครอบครัวของเขา คู่ครองที่ดีกว่าคู่ครองของเขา และทรงทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ และทรงปกป้องเขาจากการลงโทษในหลุมศพ และการลงโทษแห่งไฟนรก"
- 2 (ความหมาย โอ้ อัลลอลฮุ ข้าคือบ่าวของพระองค์ บุตรของบ่าวชายของพระองค์ บุตรของบ่าวหญิงของพระองค์ ชนม์อมของข้า อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ กำหนดการของพระองค์ดำเนินบนตัวข้า ลิขิตแห่งพระองค์นั้นยุติธรรมแก่ข้าแล้ว ข้าขอต่อพระองค์ด้วยพระนามทุกนามของพระองค์ ที่ซึ่งพระองค์ได้ตั้งไว้สำหรับตัวพระองค์เอง หรือที่พระองค์ได้สอนมันแก่บ่าวผู้ใดผู้หนึ่งของพระองค์ หรือที่พระองค์เก็บไว้เป็นความลับในความรอบรู้ของพระองค์ ข้าขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานให้อัลกุรอานเป็นสิ่งที่รื่นรมย์แก่ใจข้า เป็นรัศมีแก่อกข้า เป็นสิ่งที่ขจัดความโศกเศร้าของข้า และเป็นสิ่งที่ลบความกังวลของข้าให้หมดไป) ไม่มีผู้ใดที่กล่าวเช่นนั้น เว้นแต่อัลลอลฮุจะทรงขจัดความกังวลและความโศกเศร้าของเขาให้หมดไป และจะทรงแทนที่ของมันด้วยความปิติยินดี"

การคำที่ได้กำไร

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ให้เกียรติมนุษย์เหนือสรรพสิ่งอื่นทั้งมวล ทรงมอบความพิเศษเฉพาะให้กับมนุษย์ ด้วยการประทานนิมัตการพูดได้ และทรงทำให้ลิ้นเป็นเครื่องมือสำหรับการพูด มันเป็นนิมัตที่ถูกต้องใช้ทั้งในเรื่องที่ดีและที่เลว ผู้ใดที่ใช้มันในทางดีเขาก็จะประสบกับความสุขในโลกนี้ และได้รับสถานะอันสูงส่งในโลกหน้า ส่วนผู้ใดที่ใช้มันในทางอื่นนอกจากที่วามันก็จะนำเขาสู่ความหายนะ และสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับการใช้เวลาออกเหนือการอ่านอัลกุรอาน ก็คือการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์

คุณค่าของการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ : มีรายงานจากหะดีษมากมายที่ระบุในเรื่องดังกล่าว เช่น วจนะของท่านนบี ^{(ที่อัลลอฮ์จะ}
^{ลืมนิยาม)} ว่า

«أَلَا أَنْبَأُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الْوَرِقِ وَالْوَرَقِ وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ» قَالَ: «ذَكَرَ اللَّهُ».

ความว่า "เอาไหม ฉันจะแจ้งแก่พวกท่านถึงอะมัลที่ดีที่สุดของพวกท่าน เป็นอะมัลที่บริสุทธิ์ที่สุด ณ พระผู้อภิบาลของพวกท่าน เป็นอะมัลที่สูงส่งยิ่งสำหรับการยกระดับชั้นของพวกท่าน ดีกว่าการจ่ายทานทองคำและเงิน และดีกว่าการที่พวกท่านต้องเจอเหล่าศัตรูแล้วพวกท่านต้องฟันคอพวกเขาและพวกเขาก็ฟันคอพวกท่าน" พวกเขา(เหล่าเศาะหาบะฮ์)กล่าวตอบว่า "แน่นอน (เราทุกคนอยากทราบ)" ท่านนบี คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิ

วะสัลลิม กล่าววว่า "นั่นคือการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์" ^{ฮัด-ติรมิซีย์}

และวจนะของท่าน ^{(ที่อัลลอฮ์จะ}
^{ลืมนิยาม)} ที่ว่า «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ» ความว่า "อุปมาผู้ที่กล่าวรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา กับผู้ที่ไม่ได้กล่าวรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา อุปมาผู้ที่มีชีวิตและผู้ตาย" (มุตตะพะกุนอะลัยฮุ)

และพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในหะดีษกุดสีบหนึ่งว่า

«أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا».

ความว่า "ข้าจะอยู่ ณ ที่ป่าวของข้าที่เขาได้คาดคิดต่อข้า และข้าจะระลึกถึงเขาเมื่อเขาระลึกถึงข้า เมื่อเขาระลึกถึงข้าในตัว(ในใจ)เขา ข้าก็จะระลึกถึงเขาในตัวข้า เมื่อเขากล่าวระลึกถึงข้าในหมู่ชนใดๆ ข้าจะกล่าวถึงเขาต่อหมู่ชนที่ดีกว่าพวกเขา หากเขาใกล้ชิดข้าเพียงคืบหนึ่ง ข้าจะใกล้ชิดเขาหนึ่งศอก" (อัล-บุคอรีฮ์)

และวจนะของท่านนบี ^{(ที่อัลลอฮ์จะ}
^{ลืมนิยาม)} ว่า «سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمَا كَرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذِّكْرَاتُ»

ความว่า "เหล่า อัล-มุฟริดูน ได้ถึงเส้นชัยก่อนแล้ว เหล่าเศาะหาบะฮ์ถามว่า ใครคือ อัล-มุฟริดูน ไ้ รอดซุลลุลลอฮ์ ? ท่านตอบว่า : บรรดาคนที่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมายในหมู่ผู้ชายและหมู่ผู้หญิง" (มุสลิม)

และวจนะของท่านนบี ^{(ที่อัลลอฮ์จะ}
^{ลืมนิยาม)} ที่ได้สั่งเสียแก่เศาะหาบะฮ์ของท่านผู้หนึ่งว่า لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ

«ذِكْرِ اللَّهِ»

ความว่า "จงให้ลิ้นของท่านเปียกชุ่มด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เสมอ" (ฮัด-ติรมิซีย์)

และหะดีษอื่นๆ อีกมากมาย

การเพิ่มทวีคูณของผลบุญ : การงานที่ดีนั้นจะได้รับการเพิ่มทวีคูณเท่าทวีคูณเช่นเดียวกันกับการเพิ่มทวีคูณของผลบุญจากการอ่านอัลกุรอาน เรื่องดังกล่าวนี้เกิดขึ้นด้วยสาเหตุสองประการคือ 1) ตามสภาพของสิ่งที่สถิตอยู่ในใจจากความศรัทธา ความบริสุทธิ์ใจ ความรักต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมัน 2) ตามสภาพการครุ่นคิดของหัวใจพร้อมๆ กับการกล่าวรำลึกอย่างมีสมาธิกับมัน โดยไม่ได้เปล่งเพียงแคเสียงอย่างเดียวด้วยลิ้นเท่านั้น ถ้าหากสองประการนี้

สมบุญธ้อลลฮุจะทรงลปล้างความผิดทั้งหมดของเขาและจะทรงมอบผลบุญอันสมบุญธ้อให้แกเขาด้วย การทำอย่างขาดตกบกพร่องก็จะให้ผลออกมาตามสภาพดั่งที่กล่าวมานั้นเช่นกัน

ประโยชน์ของการกล่าวรำลึกถึงอัลลฮุ : ซัยคุลฮิสลาม ได้กล่าวว่า : สภาพการกล่าวรำลึกถึงอัลลฮุที่มีผลต่อจิตใจนั้นเปรียบเสมือนน้ำสำหรับกำรมีชีวิตของปลา ปลาจะเป็นเช่นไรเล่า ถ้าหากว่ามันขาดน้ำ?

★ มันจะส่งผลให้ได้รับความรักจากอัลลฮุ การใกล้ชิดพระองค์ ความโปรดปรานของพระองค์ การเฝ้าระมัดระวังตัวเองจากพระองค์ ความรู้สึกเกรงขามต่อพระองค์ การมอบตนและกลับสู่พระองค์ และมันจะช่วยเขาให้เคารพเชื่อฟังพระองค์

★ มันจะกำจัดความทุกข์โศกและความกังวลออกจากหัวใจ และจะนำมาซึ่งความเบิกบานใจ จะส่งผลให้เกิดความมีชีวิตชีวา ความเข้มแข็ง และความบริสุทธิ์ แก่หัวใจ

★ ในหัวใจนั้นมีช่องว่างและความปรารถนาที่มีอาจจะสนองมันได้เว้นแต่ด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลฮุ และมีความกระตือรือร้นที่มีอาจจะละลายและทำให้อ่อนได้ยกเว้นด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลฮุ

★ มันคือการบรรเทา การเยียวยา ความเข้มแข็ง และความสุขที่ได้บรรลอสสำหรับหัวใจที่มีอาจจะหาความสุขใดมาเปรียบได้อีก และการหลงลืมนั้นคือโรคของหัวใจ

★ การกล่าวรำลึกถึงอัลลฮุเพียงน้อยนิดคือเครื่องหมายของนิฟากหรือการดลบกโลก การกล่าวอย่างมากมายเป็นเครื่องหมายความเข้มแข็งของอีมานความศรัทธา และการรักอัลลฮุอย่างแท้จริง เพราะผู้ใดที่รักสิ่งใดอย่างมากเขาก็ยอมต้องกล่าวถึงสิ่งนั้นอย่างมากด้วยเช่นกัน

★ ผู้เป็นปาวนั้น เมื่อได้ทำความสนใจกับอัลลฮุด้วยการกล่าวรำลึกถึงพระองค์ช่วงที่เขาสุขสบาย พระองค์ก็จะสนใจเขาเมื่อเขาประสบความลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาต้องพบกับความตายและความเจ็บปวดเวลาใกล้ตาย

★ มันเป็นเหตุที่จะให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลฮุ ทำให้ความสงบหรืออัศ-สะกีนะสูงลงมา ทำให้ความเมตตามาปกคลุม และเหล่านลาอิกะฮุกล่าวขออภัยโทษให้

★ มันจะทำให้ลืมไม่วางที่จะไปกล่าวหรือพูดคุยเรื่องไร้สาระ นินทา ว่าร้าย พูดโกหก และสิ่งอื่นๆ ที่เป็นเรื่องน่ารังเกียจและต้องห้าม

★ มันเป็นอิบาตะฮุที่ง่ายที่สุด อยู่ในจำนวนอิบาตะฮุที่สูงส่งที่สุดและประเสริฐที่สุด มันเป็นไม้ปลูกแห่งสวนสวรรค์

★ ผู้กล่าวรำลึกถึงอัลลฮุจะได้ประดับสวมใส่ความน่าเกรงขาม ความหวานชื่น และใบหน้าทีเจิดจรัส มันคือแสงรัศมีในดุญยา ในหลุมฝังศพ และในวันอาคิเราะฮุ

★ มันจะเป็นเหตุให้ได้รับพรจากอัลลฮุ ﷻ และจากมลาอิกะฮุของพระองค์แก่ผู้ที่กล่าวรำลึก และอัลลฮุ ﷻ จะอดบรรดาผู้กล่าวรำลึกเหล่านั้นต่อมลาอิกะฮุของพระองค์

★ ผู้ทำความดีงามทั้งหลายที่ประเสริฐที่สุด คือผู้ที่กล่าวรำลึกถึงอัลลฮุในการงานของเขานั้นมากที่สุด เช่น ผู้ถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดก็คือผู้ที่กล่าวรำลึกถึงอัลลฮุมากที่สุดในการถือศีลอดของเขา

★ มันทำให้ความยากกลายเป็นเรื่องง่าย ทำให้ความลำบากกลายเป็นเรื่องสะดวก ทำให้ความหนักหน่วงกลายเป็นเรื่องเบา มันนำมาซึ่งโชคลาภหรืออริขกี และทำให้อ่างกายมีความเข้มแข็ง

★ มันขับไล่ชัยฏอน กดหัวมัน สร้างความอดสุให้มัน และทำให้อันต่ำต้อย

บทวิดิประจำวันยาม เช้าและยามเย็น

ที่	วิดิที่ใช้กล่าว	จำนวนครั้งและเวลา	ภาคผลและคุณค่า
1	อายะฮุรุลีฮ์	เช้า เย็น, ก่อนนอน, หลัง ละหมาดฟัรฎุ	ชัยภอนจะไม่เข้าใกล้, เป็น เหตุให้เข้าสวรรค์
2	สองอายะฮุสุดท้ายของ อัล-บะเกาะะ เราะฮุ	หนึ่งครั้งเวลากลางคืน, อ่าน ในบ้านเมื่อใดก็ได้	ปกป้องคุ้มครองจากความ ชั่วร้ายทั้งปวง
3	สุเราะฮุ อัล-อิคลาศ และ มุอาวิซะฮ์ตัยน์ คือ สุเราะฮุ อัล-ฟะลัก และ อัน-นาส	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง	ทดแทนอย่างเพียงพอแก่เขา จากทุกฯ สิ่ง
4	บิสมิลลาฮิล ละฮ์ ลายะฮุรฺรุ มะอฺลิมียี ชัยฮุน ฟิลอรัฎฏ์ วะลา ฟิสสะมาอฺ, วะฮฺวฺล สะมีอฺล อะลิม ²	บِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง	จะไม่ประสบทุกขภัยอ ย่างกะทันหัน และไม่ มีสิ่งใดทำร้ายเขาได้
5	اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق อะฮฺซุ บิกะลีมาตีล ลายิตตีอัมมาต, มิน ชัรริมา เคาะ ลัก ³	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง, และผู้ทีแหวะพักทีใดที หนึ่งระหว่างทาง	ป้องกันสถานที่ทุกพิง จากภัยอันตรายทั้งปวง
6	حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم หฺสบีอัลลอฮฺ ลาลอฺลาฮะ อิลลา ลฺลาฮฺ, อะลฺยัยยิ ตะวัก্কัลตุ, วะฮฺวะะ ร็อบบุด อรัชิล อะซีม ⁴	เช้า 7 ครั้ง, เย็น 7 ครั้ง	อัลลอฮฺจะทดแทนให้เขารอด พ้นจากความวิตกกังวลใน เรื่อง دنยาและอาคิเราะฮฺ
7	رضيت بالله رباً، وبالإسلام ديناً، وبمحمد ﷺ نبياً เราะฮฺฎิตู บิลลาฮิ ร็อบบา, วะบิลอิสลามิ ดีนา, วะบิ มุหัม มะดีน ค็อลลัลลลอฮฺอะลฺยัยยิวะสัลลัม รอฮฺลา ⁵	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง	ย่อมเป็นสิทิทธิ สำหรับอัลลอฮฺที่จะ โปรดปรานเขา
8	اللَّهُمَّ بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت واليك النشور อัลลอฮฺมุมมะ บิกะ อัศบะห์นา, วะบิกะ อัมชัยนา, วะบิกะ นะห์ยา, วะบิกะ นะมุต, วะอิลยักันนุซุร ⁶ สำหรับตอนเย็นให้กล่าวว่ اللَّهُمَّ بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت واليك النشور อัลลอฮฺมุมมะ บิกะ อัมชัยนา, วะบิกะ อัศบะห์นา, วะบิกะ นะห์ยา, วะบิกะ นะมุต, วะอิลยักัล มะซีร์	เช้าและเย็น	มีรายงานหะ ดีษส่งเสริมให้ อ่าน
9	صحبنا على فطرة الإسلام، وكلمة الإخلاص، ودين نبينا محمد ﷺ وملة أبينا إبراهيم عليه السلام حينئذ مسلمًا وما كان من المشركين อัศบะห์นา อะลา ฟิฏเราะฮ์ตีล อิศลาม, วะกิลละมิต อิศลาศ, วะดีน นะบียัยนา มุหัมมะดีน ค็อลลัลลลอฮฺอะลฺยัยยิวะสัลลัม, วะมิลละติ อะบีนา อิบรอฮีม ค็อลลัลลลอฮฺอะลฺยัยยิวะสัลลัม, ะนีฟิม มุสลิม่า, วะมากานะ มินัล มุชริกีน ⁷	ยามเช้า	ท่านนบี (^{ค็อลลัลลลอฮฺอะลฺยัยยิวะสัลลัม}) ได้ อ่านมัน

1 อายะฮุรุลีฮ์ สองอายะฮุสุดท้ายของสุเราะฮุ อัล-บะเกาะะเราะฮุ สุเราะฮุอัล-อิคลาศ สุเราะฮุ อัล-ฟะลัก และ
สุเราะฮุ อัน-นาส ถูกระบุไว้แล้วในบทที่ว่าด้วยการปำรักษาของหนังสือเล่มนี้

2 ความหมาย “ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดบนพื้นแผ่นดินและชั้นฟ้าสามารถให้โทษพร้อมกับ
พระนามของพระองค์ได้ และพระองค์เป็นผู้ทรงไฉน ทรงรอบรู้ยิ่ง”

3 ความว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระพจนารถแห่งอัลลอฮฺที่สมบูรณ์ยิ่ง (ให้ปลอดภัย) จากความชั่วร้าย
ของสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงสร้าง”

4 ความว่า “อัลลอฮฺทรงพอเพียงแล้วสำหรับฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แต่เพียงพระองค์เท่านั้น
ที่ฉันได้มอบหมายและพึ่งพา และพระองค์คือองค์อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”

5 ความว่า “ฉันพอใจด้วยอัลลอฮฺผู้เป็นองค์อภิบาล พอใจด้วยอิสลามเป็นศาสนาของฉัน และพอใจด้วย
ท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลลอฮฺ อะลฺยัยยิวะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูต”

6 ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ พวกเรามีชีวิตอยู่ในเข้านี้ (คำคีนนี้) ด้วยพระองค์ และพวกเรามีชีวิตอยู่ในคำคีนนี้ (เข้านี้)
ด้วยพระองค์ พวกเรามีชีวิตอยู่ด้วยพระองค์ และตายด้วยพระองค์ และเราจะฟื้นคืนชีพกลับคืนสู่พระองค์”

7 ความว่า “เรามีชีวิตอยู่ในเข้านี้ (คำคีนนี้) บนกมลสันดานแห่งอิสลาม และบนถ้อยคำที่บริสุทธิ์ (คำ
ปฏิญาณตน ลายิลายะฮฺ อัลลิลลลอฮฺ มุหัมมัด เราะฮฺสุลลลอฮฺ) และบนศาสนาของนบีของพวกเขา มุหัมมัด
ค็อลลัลลลอฮฺอะลฺยัยยิวะสัลลัม และบนศาสนาของบิดาของพวกเขา นบีมุฮัมมัด ค็อลลัลลลอฮฺอะลฺยัยยิวะสัลลัม
ผู้ที่ยึดมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรงและยอมจำนนเสมอ และเขาไม่ใช่คนหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ตั้งภาคี”

10	<p>اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بَاحِدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ</p> <p>อัลลฮอฮุมมะ มา อัศบะหะ บิ มินนิอุมะติณ เอา บิอะหะดีม มิน ค็อลกิก, พระมินกะ วะหัดกะ ละชะระกะลัก, พระละกัล หัมดุ วะละกะซึ ซุกรุ¹</p> <p>ช่วงเย็นให้กล่าวว่า อัลลฮอฮุมมะ มา อัมซฮา บิ ... จนจบ</p>	<p>เช้าและเย็น</p>	<p>เขาได้ทำหน้าที่ในการขอบคุณสำหรับกลางวันและกลางคืนของเขาแล้ว</p>
11	<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَائَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ</p> <p>อัลลฮอฮุมมะ อินนี อัศบะหัด อูซฮิดกะ วะ อูซฮิดุ หะมะละติ อีร์ซิกะ วะมะละลาอิกะติกะ วะญะมีอะ ค็อลกิกะ, อันนะกะ อันตัลลฮอฮู, ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ, วะอันนะ มุหัมมะดัน อับดุลกะ วะ รอซูลุก²</p> <p>ช่วงเย็นให้กล่าวว่า อัลลฮอฮุมมะ อินนี อัมซัยตุ ... จนจบ</p>	<p>เช้า 4 ครั้ง, เย็น 4 ครั้ง</p>	<p>ผู้ใดที่กล่าวสี่ครั้ง อัลลฮอฮูจะปลดปล่อยเขาจากนรก</p>
12	<p>اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي سَوْءًا أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ</p> <p>อัลลฮอฮุมมะ ฟาฏีร้อส สะมาวาติ วัลอัรฎุ อาลิมัด ฮ็อยบิ วัชชะฮาตะฮู, ร็อบบะ กุลลึซัยอิน วะมะลิกะฮู, อัชชะดุ อัลลา อิลลาฮะ อิลลาอันตะ, อะอูซุบิกะ มิน ชัรริน นัฟซี วะ ชัรริช ซัยญูนิ วะ ชิริกีฮู, วะอัน อักตะริพะ ซูอัน อะลา นัฟซี เอา อะญูเราะฮู อิลลา มุสลิม³</p>	<p>เช้า เย็น, ก่อนนอน</p>	<p>มันจะปกป้องเขาจากการกระชิบกระชาบของชัยฏอน</p>
13	<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبَخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ</p> <p>อัลลฮอฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล ฮัมมิ วัลหะซัน, วะอะอูซุบิกะ มินัล อัจญูซี วัลกะซัล, วะอะอูซุบิกะ มินัล ญุบนิ วัลบุคฺลึ, วะอะอูซุบิกะ มิน เฆาะละอะปะติดี ดัยนิ วะ เภาะฮูร์ริญฺลา⁴</p>	<p>เช้าและเย็น</p>	<p>มันจะขจัดความทุกข์โศก ความกังวล และปลดหนี้สิน</p>
14	<p>اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَظَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ</p> <p>อัลลฮอฮุมมะ อันตะร็อบบิ, ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ, เคาะลักตะนี วะอะนา อับดุลกะ วะอะนา อะลา อะฮฺดีกะ วะ วะฮฺดีกะ มัสตะฎาะฮฺตุ, อะอูซุบิกะ มิน ชัรริมา เคาะนะฮฺตุ, อะฮฺลุ ละกะ บินิอุมะติกะ อะลียะ วะ อะฮฺลุ บิซ്മิบี, ฟัฆฟิรฺลึ พระอินนะฮฺ ล่า ยัฆฟิรฺซึ ซุนนู อิลลา อันตะ⁵</p>	<p>เป็นแม่บท การกล่าวขออภัยโทษทุกเช้าเย็น</p>	<p>“ผู้ใดอ่านมันในเวลากลางวันด้วยความมั่นใจ แล้วเขาได้เสียชีวิตลงในวันนั้น เขาจะเป็นหนึ่งในบรรดาชาวสวรรค์ และผู้ใดอ่านมันในเวลากลางคืนด้วยความมั่นใจแล้วเขาได้เสียชีวิตลงในคืนนั้น เขาจะเป็นหนึ่งในบรรดาชาวสวรรค์เช่นเดียวกัน”</p>

1 ความว่า “โอ้อัลลฮอฮู ไม่มีนิอุมัต/การประทานอันใดที่อยู่กับพวกเราในขณะนี้ (คำคือนี่) หรือกับสิ่งอื่นๆ ในหมู่สรรพสิ่งของพระองค์ นอกเสียว่ามันมาจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น โดยไม่ภาคีใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น การสรรเสริญและการขอบคุณจึงเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น”

2 ความว่า “โอ้อัลลฮอฮู แท้จริง ฉันมีชีวิตอยู่ในขณะนี้ ด้วยการที่ขอให้พระองค์เป็นสักขี รวมทั้งมลาอิกะฮฺผู้ที่ทูลอะรัยของพระองค์คืออยู่ และทุกๆ สรรพสิ่งของพระองค์ ให้เป็นสักขีว่า พระองค์นั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกแล้วนอกจากพระองค์ และมุหัมมัด นั้นเป็นปวงและศาสนทูตของพระองค์”

3 ความหมาย “โอ้อัลลฮอฮู ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ซ่อนเร้นและเปิดเผย โอ้อัลลฮอฮู ผู้อภิบาลและครอบครองแห่งสรรพสิ่งทั้งมวล ฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลฮอฮู ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของตัวเอง และจากความชั่วร้ายของชัยฏอนและสมุนของมัน และฉันขอความคุ้มครองจากความชั่วที่ฉันกระทำต่อตัวเอง หรือกระทำต่อมุสลิมคนอื่น”

4 ความหมาย “โอ้อัลลฮอฮู พระผู้อภิบาลแห่งเรา ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความกังวลและความทุกข์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความอหังการและความแค้นและความเกียจคร้าน ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความขี้ลาดและความตระหนี่ถี่เหนียว ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากหนี้สินที่ล้นพ้นและการคุกคามขู่เข็ญของบุคคล (ที่ชั่วร้าย)”

5 ความหมาย “โอ้อัลลฮอฮู พระองค์คือพระเจ้าผู้อภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างฉันและฉันคือบ่าวของพระองค์ ตัวฉันกับสัญญาแห่งผลตอบแทนที่ดีและสัญญาแห่งการลงโทษ

<p>يا حي يا قيوم برحمتك استغيث اصلح لي شاني كله ولا تكلني إلى نفسي طرفة عين</p> <p>15 ยา หัยยุม ยา ก็อยยุม, บิกะ อัสซตะชีนุ, ฟูะ อัศลิหฺลี ชะอ์นี กุลละฮฺ, วะลา ตะกิลนี อิลลา นัฟซี ฎ็อรฺฟะตะ อัยนิน¹</p>	<p>เข้าและเย็น</p>	<p>ท่านนบี (ﷺ) ได้สั่งเสียแก่ฟาฏิมะฮฺเราะะฎิยัลลอฮฺ อันฮาให้อ่านมัน</p>
<p>اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ</p> <p>16 อัลลอฮฺมุหมมะ อ่าฟีนี ฟี บะตะนี, อัลลอฮฺมุหมมะ อ่าฟีนี ฟี ชัมอ์, อัลลอฮฺมุหมมะ อ่าฟีนี ฟี บะเศาะรี, ลาอิลลาฮะ อิลลาอันตะ, อัลลอฮฺมุหมมะ อินนี อะอฺฮฺอุบิกะ มินัล กุฟริ วัล ฟักริ, อัลลอฮฺมุหมมะ อินนี อะอฺฮฺอุบิกะ มินัล อะชาบิล ก็อบริ, ลาอิลลาฮะ อิลลา อันตะ²</p>	<p>เข้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง</p>	<p>มีรายงานว่าท่านนบี (ﷺ) อ่านดุอาอ์นี้</p>
<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمَنْ فَوْقِي وَعَاوِذْ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي</p> <p>17 อัลลอฮฺมุหมมะ อินนี อัศอะลุกัล อ่าฟิยะตะ ฟี ดีนี วะ ดุนยา ยา วะ อะฮฺลี วะ มาลี, อัลลอฮฺมุหมมัดศฺร เออรอดี, วะ อามิน เรอาออดี, อัลลอฮฺมุหมมะหฺฟัซนี มิน บัยนี ยะดัยยะ, วะมิน ค็อลฟี, วะอัน ยะมีนี, วะอัน ชิมาลี, วะมิน เฟากี, วะอะอฺฮฺอุบิกะ อัน อุมตาละ มิน ตะหฺตี³</p>	<p>เข้าและเย็น</p>	<p>ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) ไม่เคยละทิ้งคำพูดเหล่านี้ทั้งในยามเย็นและยามเช้า</p>
<p>سبحان الله وبحمده عدد خلقه، ورضا نفسه، وزنة عرشه، ومداد كلماته</p> <p>18 สُبْحَانَ اللَّهِ วะ บิฮฺมัดฮฺ, อะดะดะ ค็อลกีฮฺ, วะ ร็ฎูอ์ นัฟซีฮฺ, วะ ชินะตะ อีร์ชีฮฺ, วะ มิดาตะ กะลิมะตีฮฺ⁴</p>	<p>3 ครั้งยามเช้า</p>	<p>ดีกว่าการนั่งซิกิริตั่งแต่รุ่งอรุณจนถึงเช้า</p>

ของพระองค์นั้น (ฉันทำได้)เท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายที่ฉันได้กระทำให้ ฉันกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อตัวฉัน และฉันขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความผิดบาปของฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดประทานอภัยแก่ฉันเถิด เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถประทานอภัยในบาปต่างๆ ได้นอกจากพระองค์”

¹ ความหมาย “โอผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรง(การบริหารจัดการทุกๆสรรพสิ่ง) ด้วยพระองค์เท่านั้นที่ข้าวิงวอนขอความช่วยเหลือ ดังนั้นขอพระองค์โปรดปรับปรุงกิจการต่างๆ ของข้าให้ดีขึ้นด้วยเถิด และโปรดอย่าได้ทอดทิ้งหรือปล่อยวางให้เป็นภาระแก่ตัวข้าเพียงลำพัง (โดยไม่ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากพระองค์) แม้เพียงกระพริบตาเดียว”

² ความหมาย “โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานพลาณามัยที่ดีแก่เรือนร่างของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานพลาณามัยที่ดีแก่การฟังของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานพลาณามัยที่ดีแก่การมองเห็นของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ โออัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการฝ่าฝืนและความยากจน และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการหลงโง่งในหลุมศพ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์”

³ ความหมาย “โออัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ได้โปรดประทานอภัยและความปลอดภัย (แก่ฉัน) ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า โออัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอวิงวอนต่อพระองค์โปรดประทานอภัยและความปลอดภัยในศาสนาของฉัน โลกนี้ของฉัน ครอบครองของฉัน และทรัพย์สินของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดปกป้องฉันในศาสนา (สิ่งทีบกรองในตัวฉันและความลับที่ผู้อื่นไม่ควรรู้เห็น) ของฉัน และขอได้โปรดประทานความสงบเยือกเย็นในใจของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดคุ้มครองฉันจาก(ความชั่วร้ายที่อยู่) เบื้องหน้าของฉัน เบื้องหลังของฉัน เบื้องขวาของฉัน เบื้องซ้ายของฉัน และเบื้องบนของฉัน และฉันขอความคุ้มครองด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์จากการถูกจู่โจมจากเบื้องล่างของฉัน(หมายถึงธรณีสูบ)”

⁴ ความหมาย “มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ และด้วยการสรรเสริญสุดดีต่อพระองค์ (ที่มากมาย) ตามจำนวนสรรพสิ่งทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงสร้างมา ตามความพึงพอใจของพระองค์ ตามน่านหนักอึ้ง (บัลลังก์) ของพระองค์ และตามจำนวนน้ำหนักแห่งพระพจนารถของพระองค์”

ถ้อยคำและการกระทำที่มี รายงานระบุถึงผลบุญอันยิ่งใหญ่

ที่	ถ้อยคำและการกระทำที่ดี	ภาคผลและผลบุญที่ท่านนบี (<small>คืออัลลอฮฺ ด้วยซ้ำ</small>)	ได้กล่าวไว้
1	<p>لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ</p> <p>ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺ ตะฮฺ ละฮฺชะรีกะละฮฺ ละฮฺมุลมัลก์ วะละฮฺสุล ्हิมด์ วะฮฺวะอะ อะลา กุลลี ชัยอิน เกาะดีร</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺตะฮฺ ละฮฺชะรีกะละฮฺ ละฮฺมุลมัลก์ วะละฮฺสุล ्हิมด์ วะฮฺวะอะ อะลา กุลลี ชัยอิน เกาะดีร (ความหมายดูอาฮ์ : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคใดสำหรับพระองค์ อำนาจการปกครองและมวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงอำนาจเหนือสรรพสิ่งทั้งมวล) ในแต่ละวันจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง ย่อมเท่ากับ (การปล่อยทาส)สิบคน และถูกบันทึกแก่เขาหนึ่งร้อยความดีงาม และถูกลบล้างแก่เขาหนึ่งร้อยความผิด และมันจะเป็นปกป้องเขาจากชัยฏอนในวันนั้นจนกระทั่งเที่ยง และไม่มีผู้ใดในวันกียามะฮฺที่จะนำสิ่งใดๆ อันประเสริฐไปกว่าสิ่งที่เขาได้นำมา(ด้วยการกล่าววบทซิกิรดังกล่าว) นอกจากผู้ที่อ่านมากกว่าเขา"</p>	<p>«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عَشْرُ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِبَّتٌ عِنْدَهُ مِائَةُ سَنِيَّةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَقًّا يُسَبِّحُ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ.»</p>
2	<p>سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ</p> <p>สُبْحَانَลลอฮิล อะซีมี วะบิ ्हิมดีฮฺ</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวว่า สُبْحَانَลลอฮิล อะซีมี วะบิ ्हิมดีฮฺ จะถูกปลูกต้นอินทผลัมหนึ่งต้นเตรียมไว้แก่เขาในสวรรค์"</p>	<p>«مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ.»</p>
3	<p>سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ</p> <p>สُبْحَانَลลอฮฺ วะบิ ्हิมดีฮฺ</p> <p>สُبْحَانَลลอฮิล อะซีมี</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่กล่าว สُبْحَانَลลอฮฺ วะบิ ्हิมดีฮฺ ในหนึ่งวันจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง ความผิดต่างๆ ของเขาจะถูกทำให้ร่วงหล่นลงไป แม้มันจะมากมายเช่นพองน้ำในทะเลก็ตาม และย่อมไม่มีผู้ใดในวันกียามะฮฺที่จะนำสิ่งใดๆ อันประเสริฐไปกว่าสิ่งที่เขาได้นำมา(ด้วยการกล่าววบทซิกิรดังกล่าว) นอกจากผู้ที่อ่านเช่นเดียวกับเขาหรืออ่านมากกว่าเขา"</p> <p>«... كَلِمَتَانِ حَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ ...» (สองคำที่เบาแกล้น (ที่จะกล่าว) หนักบนตาชั่ง(ในวันกียามะฮฺ) เป็นที่รักแก่อัล-เราะหะห์มาน(อัลลลอฮฺผู้ทรงเมตตา) นั่นคือ สُبْحَانَลลอฮฺ วะบิ ्हิมดีฮฺ และ สُبْحَانَลลอฮิลอะซีมี"</p>	<p>«مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ حَطَّتْ خَطِيئَاتُهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ.»</p>
4	<p>لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ</p> <p>ลาเหาละ วะลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่วิงวอนขอสวนสวรรค์สามครั้ง สวนสวรรค์ก็จะกล่าววว่า ให้อัลลลอฮฺ ขอทรงนำเขาเข้าสู่สวรรค์ด้วยเถิด และผู้ใดขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากนรกสามครั้ง นรกก็จะกล่าววว่า ให้อัลลลอฮฺ ขอทรงปกป้องเขาจากนรกด้วยเถิด"</p>	<p>«... أَلا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» بَلَى قَالَ: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» (อัลลลอฮฺ) กล่าววว่า "จงกล่าวเถิดว่า ลาเหาละ วะลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ (ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุเมิตของอัลลลอฮฺ)".</p>
5	<p>การวอนขอ สวนสวรรค์และให้รอดพ้นจากนรก</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่วิงวอนขอสวนสวรรค์สามครั้ง สวนสวรรค์ก็จะกล่าววว่า ให้อัลลลอฮฺ ขอทรงนำเขาเข้าสู่สวรรค์ด้วยเถิด และผู้ใดขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากนรกสามครั้ง นรกก็จะกล่าววว่า ให้อัลลลอฮฺ ขอทรงปกป้องเขาจากนรกด้วยเถิด"</p>	<p>«مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَعْنَتُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَفُورَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ.»</p>
6	<p>ดูอาอ์กัฟฟาเราะะตุลมัจญ์ลิส ปิดประชุมหรือวงสนทนา</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่นั่งอยู่ ณ ที่ประชุมใด แล้วมีข้อผิดพลาดในคำพูดของเขาเอะยะ เมื่อเขากล่าวก่อนที่จะลุกจากที่นั่งนั้นว่า สُبْحَانَกะลิลลอลฮุมมะ วิบิ ्हิมดีกะ, อัชชะตุ อิลลา อิลลาฮะ อิลลา อันตา, อัศตัมฟิรกะ วะอะฮฺดูบ อิลลัยก์ (ความหมาย มหาบริสุทธิ์ยิ่งเอกองค์อัลลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพภักดีนอกจากพระองค์ และข้าขออภัยโทษและกลับตัวต่อพระองค์) (ไม่มีใครที่กล่าวเช่นนั้น)เว้นแต่บาปของเขาที่เกิดขึ้นระหว่างการนั่ง ณ ที่ประชุมนั้นจะถูกอภัยให้หมดไป"</p>	<p>«مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَعْنَتُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَفُورَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ.»</p>
7	<p>การท่องจำอายะฮฺใน</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่ท่องจำ</p>	<p>«مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ غُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ»</p>

	สุเราะฮ์ อัล-กะฮฟูฟี	สิบอายะฮ์แรกจากสุเราะฮ์ อัล-กะฮฟูฟี เขาจะถูกคุ้มครองจากตัจญาล"
8	การเศาะละวาตต่อท่านนบี (ที่อัลลอฮ์จะ) (กับสิ่งอื่น)	« مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَوَاتٍ وَحُطَّتْ عَنْهُ عَشْرُ خَطِيئَاتٍ وَرُفِعَتْ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ » ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเศาะละวาตแก่ฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮ์จะประทานพรแก่เขาสิบประการ และความผิดของเขาจะถูกลบไปสิบอย่าง และเขาจะได้รับยกสถานะให้สิบชั้น"
9	การอ่านสุเราะฮ์ และอายะฮ์ต่างๆ ของอัลกุรอาน	« مَن قَرَأَ فِي يَوْمٍ وَلِيْلَةٍ خَمْسِينَ آيَةً لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ، وَمَنْ قَرَأَ مِثْلَ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْفَائِزِينَ، وَمَنْ قَرَأَ فِي يَوْمٍ وَلِيْلَةٍ خَمْسِينَ آيَةً لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ، وَمَنْ قَرَأَ مِثْلَ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْفَائِزِينَ، وَمَنْ قَرَأَ فِي يَوْمٍ وَلِيْلَةٍ خَمْسِينَ آيَةً لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ، وَمَنْ قَرَأَ مِثْلَ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْفَائِزِينَ » ความว่า "ผู้ใดที่อ่านในแต่ละวันและคืนจำนวนห้าสิบอายะฮ์ เขาจะไม่ถูกจดให้อยู่ในหมู่ผู้ที่หลงลืม และผู้ใดที่อ่านจำนวนหนึ่งร้อยอายะฮ์ เขาจะถูกบันทึกว่าเป็นหนึ่งในจำนวนผู้ในอบนอบนอม เชื่อฟัง และผู้ใดที่อ่านสองร้อยอายะฮ์ อัลกุรอานจะไม่ได้เคียงกับเขาในวันกิยามะฮ์ และผู้ใดที่อ่านห้าร้อยอายะฮ์เขาจะถูกบันทึกผลบุญอันมากมายจำนวนหนึ่งกิบาอฺแก่เขา" « قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعَدَّلْتُ الْقُرْآنَ » ความว่า "กุลฮ์วัลลอฮ์ อะหัด (สุเราะฮ์ อัล-อิคลาศ) เทียบเท่ากับหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอาน"
10	ผลบุญของผู้อะซาน	« فَإِنَّهُ لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَدِّنِ حِنَّ وَلَا إِنْسٍ وَلَا شَيْءٍ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ความว่า "แท้จริงแล้ว ไม่มีใครที่ได้ยินเสียงของผู้อะซาน ไม่ว่าจะเป็ญญ หรือ มนุษย์ หรือสิ่งอื่นๆ เว้นแต่มันจะเป็นสักขีพยานให้แก่เขาในวันกิยามะฮ์" « الْمُؤَدِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ความว่า "เหล่าผู้อะซานนั้น เป็นคนที่คอยาวที่สุดในวันกิยามะฮ์"
11	การตามเสียงผู้อะซาน และขอดุอาอ์เมื่อเสร็จอะซาน	« مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ التَّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، أَيْ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْتَعْتُهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. » ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเมื่อได้ยินเสียงอะซานว่า อัลลอฮุมมะ ร็อบบะ ฮาซิบิด ดะอวะะตีต ตัมมะมะฮ์, วัตเศาะลาติล ตอลอิมะฮ์, อาติ มุหัมมะดะนิล วะสีละตะฮ์ วัล ฟะฎีละฮ์, วับอัซฮ์ มะกอหมัม มะหฺมุดะนิล ละฮ์ชี วะอัดตะฮ์, (ความหมาย ให้อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งเสียงการเรียกร้องอันสมบูรณ์นี้ และพระผู้อภิบาลแห่งการละหมาดที่ดำเนินขึ้น ขอทรงโปรดประทาน อัล-วะสีละฮ์ และ อัล-ฟะฎีละฮ์ แก่ผู้ห่มมัดด้วยเถิด และขอทรงโปรดให้เขาฟื้นขึ้นในวันกิยามะฮ์ในสภาพที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญด้วยเถิด) การช่วยเหลือของฉัน(อัซ-ชะฟาอะฮ์)ก็จะได้รับอนุมัติสำหรับเขาในวันกิยามะฮ์".
12	การอาบน้ำละหมาดให้ประณีต	« مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ » ความว่า "ผู้ใดอาบน้ำละหมาดแล้วเขาก็ทำมันอย่างประณีต ความผิดต่างๆ ของเขาก็จะออกมาจากร่างกายเขา กระทั่งมันจะออกมาจากใต้เล็บของเขาด้วย"
13	การขอดุอาอ์หลังอาบน้ำละหมาด	« مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبَلِّغُ - أَوْ يَسْبِغُ - الوُضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الَّتِي لَا يَدْخُلُ مِنْهَا شَيْءٌ » ความว่า "ไม่มีผู้ใดที่ทำวุกูฮ์(อาบน้ำละหมาด)และได้ทำวุกูฮ์ทั่วถึงอย่างดี แล้วเขากล่าวว่า อัซซะดุด อัลลา อิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะ อันนะ มุหัมมัดัน อัब्ดุลลอฮ์ วะ รอฮ์ลุ ลุฮ์ (ความหมายดุอาอ์ ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์) เว้นแต่ประตูสวรรค์ทั้งแปดบานจะถูกเปิดให้เขา จะเข้าจากประตูไหนก็ได้ตามที่เขาปรารถนา"
14	ละหมาดสองร็อกอ์หลังอาบน้ำละหมาด	« مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وَضُوءَهُ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ مُقْبِلًا عَلَيْهِمَا بَقْلِيهِ وَرُجْهِيَ إِلَّا وَجَّهَتْ لَهُ الْجَنَّةُ » ความว่า "ไม่มีใครที่อาบน้ำละหมาดแล้วเขาก็ทำมันอย่างดี จากนั้นเขาก็ลุกขึ้นละหมาดสองร็อกอ์ โดยมุ่งจิตใจและใบหน้าอย่างแน่วแน่ในสองร็อกอ์นั้น เว้นแต่สวรรค์ย่อมจะเป็นสิทธิของเขาโดยแน่แท้"
15	การก้าวเดินไปมัสญิดบ่อยๆ	« مَنْ رَاحَ إِلَى مَسْجِدِ الْجَمَاعَةِ فَحَطَّوْهُ نَحْوَ سِتَّةٍ وَحَطَّوْهُ كُتِبَ لَهُ حَسَنَةٌ ذَاهِبًا وَرَاجِعًا » ความว่า "ผู้ใดที่เดินไปยังมัสญิดที่ใช้ละหมาดญะมาอะฮ์ การเดินของเขาหนึ่งก้าวจะลบล้างหนึ่งความผิด และก้าวอีกก้าวจะถูกบันทึกให้เป็นหนึ่งความดี ทั้งขาไปและขากลับ"

<p>16</p>	<p>การเตรียมตัวและออกไปละหมาด ญุมอัตแต่ในเงา</p>	<p>«مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاعْتَسَلَ ثُمَّ بَكَرَ وَابْتَكَّرَ وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةٍ أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا» ความว่า "ผู้ใดที่ชำระล้างและอาบน้ำในวันศุกร์ จากนั้นก็รีบออกไปยังที่ละหมาดแต่เนิ่นๆ ด้วยการเดินเท้าโดยไม่ได้นั่งพาหนะ แล้วเขาก็ไปนั่งใกล้ๆ อิมาม และรับฟังคุฏบะฮฺโดยไม่เฉไฉเป็นอย่างอื่น ทุกก้าวที่เขาเดินจะได้รับภาคผลประหนึ่งการถือศีลอดและละหมาดกลางคืนเป็นเวลาหนึ่งปี" «لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ بِمَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهُنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْنَتَيْهِ ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ يَصَلِّي مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثُمَّ يُبْصِطُ إِذَا تَكَلَّمَ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى» ความว่า "ไม่มีชายใดที่อาบน้ำในวันศุกร์ และชำระล้างเท่าที่เขาสามารถจะทำให้สะอาดได้ และใช้น้ำมันหอมหรือเครื่องหอมในบ้านของเขา จากนั้นเขาก็ออกไปยังมัสยิดโดยไม่ได้ออกจากบ้านของคนสองคนที่นั่งอยู่ก่อนแล้ว จากนั้นเขาก็ละหมาดนานเท่าที่อัลลอฮ์กำหนดให้เขา แล้วก็นั่งฟังเมื่ออิมามกล่าวคุฏบะฮฺ เว้นแต่จะถูกอภัยให้เขาในช่วงระหว่างศูคร์หนึ่งกับอีกศูคร์หนึ่งที่จะมาถึง"</p>
<p>17</p>	<p>การได้ตกปี เราะตุลอิหฺ รอมพร้อม อิมาม</p>	<p>«مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى كَتَبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ وَبَرَاءَةٌ مِنَ النَّفَاقِ» ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดเพื่ออัลลอฮ์สี่สิบวันพร้อมๆ กับญะมาอะฮฺ โดยที่เขาสามารถตักบิรเราะตุลอิหฺรอมพร้อมอิมามได้ จะถูบบันทึกแก่เขาการหลุดพ้นไปจากสองประการคือ หลุดพ้นจากนรก และหลุดพ้นจากความสับสนหรือหนีฟาก"</p>
<p>18</p>	<p>การละหมาดฟัรฎู พร้อมญะมาอะฮฺ</p>	<p>«صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَدَى بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً» ความว่า "ละหมาดพร้อมญะมาอะฮฺนั้นประเสริฐกว่าละหมาดคนเดียวถึงยี่สิบเจ็ดขั้น"</p>
<p>19</p>	<p>ละหมาดอิซาฮ์ และศุบหุ พร้อมญะมาอะฮฺ</p>	<p>«مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ يَصُفِّ اللَّيْلَ وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ» ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดอิซาฮ์พร้อมญะมาอะฮฺ นั้นประหนึ่งว่าเขาได้ละหมาดกลางคืนถึงครึ่งคืน และผู้ใดที่ละหมาดศุบหุพร้อมญะมาอะฮฺ นั้นประหนึ่งว่าเขาได้ละหมาดกลางคืนทั้งคืน"</p>
<p>20</p>	<p>การละหมาดแถว แรก</p>	<p>«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي التَّوَاتُؤِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا» ความว่า "ถ้าหากผู้คนรู้ว่ามีความภาคผลอะไรอยู่ในการเรียกร้องหรือการอุอะซาน และการละหมาดแถวแรก แล้วพวกเขาก็พบว่าไม่มีหนทางใดที่จะทำเช่นนั้นได้ นอกจากต้องจับฉลาก แน่แน่นอนพวกเขาจะต้องแย่งที่จะจับฉลากเพื่อให้ได้ทำสิ่งนั้น"</p>
<p>21</p>	<p>การรักษา ละหมาดสุนัต ต่างๆ และสุนัต เราะวาติบ อย่าง สม่ำเสมอ</p>	<p>«مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكَعَةً نُبِيٌّ لَهُ بَيْتٌ فِي الْحَنَّةِ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ» ความว่า "ผู้ใดละหมาดในหนึ่งวันและคืนครบสิบสองร็อกอัต(ที่ไม่ใช่ละหมาดฟัรฎู) จะถูกสร้างบ้านให้แก่เขาหลังหนึ่งในสวรรค์ คือละหมาดสี่ร็อกอัตก่อนซุฮูรและสองร็อกอัตหลังซุฮูร สองร็อกอัตหลังมัฆริบ สองร็อกอัตหลังอิซาฮ์ และสองร็อกอัตก่อนฟัจญ์รฺ"</p>
<p>22</p>	<p>การละหมาด สุนัตให้เยอะ และ พยายาม ปกปิดมัน</p>	<p>«عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ» ความว่า "เจ้าต้องสujudเพื่ออัลลอฮ์ให้เยอะๆ เพราะแท้จริงแล้ว ไม่มีครั้งใดที่เจ้าสujudเพื่ออัลลอฮ์เพียงแค่นั้นครั้ง เว้นแต่อัลลอฮ์จะยกสถานะของเจ้าหนึ่งขั้นและลบล้างความผิดของเจ้าหนึ่งประการ" «صَلَاةُ الرَّجُلِ تَطَوُّعًا حَيْثُ لَا يَرَاهُ النَّاسُ تَعْدِلُ صَلَاتُهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ» ความว่า "ละหมาดสุนัตของคนที่หนึ่งโดยที่ไม่มีใครเห็น เทียบเท่าการละหมาดของเขาในสายตาคนอื่นถึงยี่สิบห้าเท่า"</p>
<p>23</p>	<p>ละหมาดสุนัต ก่อนศุบหุและ ละหมาดศุบหุ</p>	<p>«رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا» ความว่า "ละหมาดสองร็อกอัตฟัจญ์รฺ(ก่อนศุบหุ) นั้น ดีกว่าดูนยาและทุกสิ่งทุกอย่างในดูนยา" «مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ» ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดศุบหุ เขาย่อมอยู่ในการพิทักษ์ของอัลลอฮ์"</p>

24	<p>ละหมาดฎมา</p>	<p>« يُصِيحُ عَلَى كُلِّ سَلَامِي مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَبُحْرَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ بَرَكْعُهُمَا مِنَ الصَّحَى »</p> <p>ความว่า "ทุกเช้าพวกท่านแต่ละคนจะตื่นขึ้นมาพร้อมกันหน้าที่ต้องทดแทนต่อทุกๆ ข้อต่อในร่างกายของเขาด้วยหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ การกล่าววาดัสบีหฺครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ การกล่าวตะหฺมีดครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ การกล่าวตะฮฺลีลฺครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ การกล่าววุดกับีรฺครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ การสั่งให้ทำดีหนึ่งครั้งเป็นหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ การห้ามทำชั่วหนึ่งครั้งเป็นหนึ่งเศาะตะเกาะฮฺ และสามารถทดแทนทั้งหมดนั้นได้ด้วยการละหมาดฎมาสองร็อกอัต"</p>
25	<p>ผู้ใดที่นั่งอยู่ ณ ที่ละหมาดของเขาเพื่อกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺ</p>	<p>« الْمَلَائِكَةُ تَصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ مَا لَمْ يَحْدِثْ تَقْوَلِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ »</p> <p>ความว่า "เหล่ามลาอิกะฮฺจะพากันขอพรให้พวกท่านผู้แต่ละคน ตราบใดที่เขาขังนั่งอยู่ ณ ที่ละหมาดซึ่งเขาใช้ละหมาด ตราบใดที่เขาไม่เสียนั่งละหมาด พวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮฺอัยยฺ ขอทรงอภัยให้เขาเถิด อัลลอฮฺอัยยฺ ขอทรงเมตตาเขาด้วยเถิด"</p>
26	<p>การชกิริหลังละหมาดศุบหฺพร้อมญะมาอะฮฺ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วก็ละหมาดอีกสองร็อกอัต</p>	<p>« مَنْ صَلَّى الصَّحَاةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَةً تَامَةً »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดศุบหฺพร้อมญะมาอะฮฺ จากนั้นก็นั่งกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น แล้วเขาก็ลุกขึ้นละหมาดสองร็อกอัต มันจะเท่ากับผลบุญการทำหัจญ์และอุมเราะฮฺอย่างสมบูรณ์ อย่างสมบูรณ์ อย่างสมบูรณ์"</p>
27	<p>ผู้ที่ตื่นขึ้นละหมาดกลางคืนและปลุกภรรยาของเขาให้ตื่นละหมาด</p>	<p>« مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيْقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّيَا رَكْعَتَيْنِ جَمِيعًا كَتَبَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ตื่นละหมาดกลางคืนและเขาก็ปลุกภรรยาของเขาให้ตื่น แล้วทั้งสองก็ละหมาดพร้อมกันสองร็อกอัต จะถูกบันทึกว่าเขาทั้งสองเป็นหนึ่งในนบรุษและสตรีผู้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมากมาย"</p>
28	<p>ผู้ที่ตั้งใจจะละหมาดกลางคืนแต่หลับไม่ตื่น</p>	<p>« مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بِاللَّيْلِ فَيَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ أَجْرَ صَلَاتِهِ وَكَانَ تَوَمُّهُ ذَلِكَ صَدَقَةٌ »</p> <p>ความว่า "ไม่มีผู้ใดที่เคยละหมาดกลางคืนเป็นประจำ แล้วเขาก็หลับไม่ตื่น(ในบางครั้ง) เว้นแต่อัลลอฮฺจะบันทึกผลบุญการละหมาดของเขาให้ และการนอนของเขาครั้งนั้นถือว่าเป็นเศาะตะเกาะฮฺ"</p>
29	<p>ดูอาอ์ของผู้ที่เข้าตลาด</p>	<p>« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَحَسَنَةٌ وَحَسَنَةٌ وَرَفَعَهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ »</p> <p>ความว่า "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาซะรีกะละฮฺ, ละฮฺฮฺมุลมุล วะละฮฺฮฺหฺมัด, ยฺหฺยฺ วะ ยฺมฺิต, วะฮฺฮฺวะ หฺยฺยฺนฺ ลา ยะมฺุต, บิยะดีฮฺ ค็อยฺร, วะฮฺฮฺวะ อะลา กุลลฺชียฺอิน กอดิร, ผู้ที่อ่านดูอาอ์นี้เมื่อเข้าตลาดอัลลอฮฺจะบันทึกหนึ่งล้านความดี และจะลบล้างหนึ่งล้านความชั่ว และจะยกฐานะให้หนึ่งล้านชั้น"</p>
30	<p>สูบนานัลลอฮฺ วัลหฺมัดลิลลาฮฺ วัลลอฮฺอักบรฺ 33 ครั้ง และปิดท้ายด้วย ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ... หลังละหมาดฟรฎู</p>	<p>« مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَحَمَدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ตีสบีหฺ สูบนานัลลอฮฺ หลังละหมาด 33 ครั้ง และตะหฺมีด อัลหฺมัดลิลลาฮฺ 33 ครั้ง และตักบิร อัลลอฮฺอักบรฺ 33 ครั้ง นั่นคือจำนวนรวมทั้งหมด 99 ครั้ง แล้วเขาก็กล่าวปิดท้ายให้ครบร้อยว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาซะรีกะละฮฺ, ละฮฺฮฺมุลมุล วะละฮฺฮฺหฺมัด, วะฮฺฮฺวะ อะลา กุลลฺชียฺอิน กอดิร บาบของเขาจะถูกอภัยให้แม้ว่าจะมากมายเท่ากับฟองทะเล"</p>
31	<p>อ่านอายะฮฺกุรซีฮฺ หลังละหมาดฟรฎู</p>	<p>« مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่อ่านอายะฮฺกุรซีฮฺหลังละหมาดฟรฎูทุกครั้ง ย่อมไม่มีสิ่งใดที่ขวางกั้นเขาให้เข้าสวรรค์นอกจากความตายเท่านั้น"</p>
32	<p>การเยี่ยมผู้ป่วย</p>	<p>« مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا عُدْوَةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُبْسِي وَإِنْ عَادَ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ وَكَانَ لَهُ حَرْبُ فِي الْجَنَّةِ »</p>

		ประหนึ่งเหมือนได้ทำเศาะตะเกาะฮฺวันละสองเท่าของหนึ้นน"
41	การถือศีลอดเพื่อ หนทางอัลลอฮฺ	ความว่า "فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَدَّ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا" ถือศีลอดเพื่อหนทางของอัลลอฮฺหนึ่งวัน อัลลอฮฺจะทรงให้ห่างไกลจากนรกถึงเจ็ดสิบฤดูกาล"
42	การถือศีลอดสาม วันในทุกเดือน ถือศีลอดวันอะ เราะาะฟะฮฺ และวัน อาชูรอฮฺ	ความว่า "صَوْمُ ثَلَاثَةٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ صَوْمُ الدَّهْرِ" การถือศีลอดสามวันของทุกเดือน ผลบุญประหนึ่งการถือศีลอดตลอดทั้งปี" ความว่า "تَأْنَنِي بِمُكْرَمَاتِ اللَّهِ وَسُئِلَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ فَقَالَ « يُكْفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ »" ความว่า ท่านนบีถูกถามเกี่ยวกับการถือศีลอดวันอะเราะาะฟะฮฺ ท่านตอบว่า "มันลบล้างความผิดบาปของปีที่ผ่านมาและปีที่เหลืออยู่" ความว่า "تَأْنَنِي بِمُكْرَمَاتِ اللَّهِ وَسُئِلَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ فَقَالَ « يُكْفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ »" ความว่า ท่านนบีถูกถามเกี่ยวกับการถือศีลอดวันอะเราะาะฟะฮฺ ท่านตอบว่า "มันลบล้างความผิดบาปของปีที่ผ่านมา"
43	ถือศีลอดหกวัน ในเดือนเซาวาล	ความว่า "مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ اتَّبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ." ความว่า "ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและถือศีลอดตามอีกหกวันในเดือนเซาวาลแล้ว เสมือนว่าเขาผู้นั้นได้ถือศีลอดหนึ่งปี"
44	ละหมาดตะรอวิหฺ พร้อมอิหม่าม จนกระทั่งสิ้นสวด	ความว่า "إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَلَّى مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ حَسِبَ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ" ความว่า "แท้จริงแล้ว คนผู้หนึ่งเมื่อเขาละหมาดพร้อมอิหม่ามจนกระทั่งเสร็จสิ้น จะถูกคิดผลบุญประหนึ่งว่าเขาได้ละหมาดหนึ่งคืน"
45	การทำอุม เราะฮฺในเราะ มะฎอน	ความว่า "عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً، أَوْ حَجَّةً مَعِيَ" ความว่า "หนึ่งอุมเราะฮฺในเราะมะฎอน ผลบุญเทียบเท่ากับทำหัจญ์หนึ่งครั้ง หรือทำหัจญ์หนึ่งครั้งพร้อมกับฉัน" ความว่า "مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ (سَبْعًا) وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَانَتْ كَعَقْدِ رَقَبَةٍ" ผู้ใดที่เฝ้ารอบบัยตุลลอฮฺเจ็ดรอบ และละหมาดสองร็อกออต นั้นประหนึ่งว่าเขาได้รับผลบุญเยี่ยงการปล่อยทาสหนึ่งคน"
46	หัจญ์มับูร	ความว่า "مَنْ حَجَّ , فَلَمْ يَزِفْتُمْ، وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ." ความว่า "ผู้ใดที่ประกอบพิธีหัจญ์โดยไม่พุดจาหยาบคาย(ลามก)และไม่กระทำสิ่งชั่วช้าใดๆเขาผู้นั้นจะกลับมา(ในสภาพปลอดจากบาป)เสมือนวันที่มารดาของเขาได้ให้คลอดเขาออกมา" ความว่า "وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْحَنَّةُ." ความว่า "และสำหรับหัจญ์มับูรไม่มีสิ่งใดสามารถตอบแทนได้นอกจากสวนสวรรค์เท่านั้น"
47	การ ประกอบ อะมัลที่ดีใน สิบวันแรก ของซุล หิจญะฮฺ	« مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ، يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَزِجْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ»..» ความว่า "ไม่มีวันใดที่ปฏิบัติกรณงานจะเป็นที่รักที่สุดแก่อัลลอฮฺมากไปกว่าวันดังกล่าวนี้ หมายถึง สิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ พวกเขาพากันกล่าวว่า ใ้ รอซูลุลลอฮฺ แม้ว่าจะเป็นการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? ท่านนบีก็ตอบว่า แม้จะเป็นการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮฺก็ตามที่ เว้นแต่ผู้ที่ได้ออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺด้วยตัวของเขาและทรัพย์สินของเขา แล้วเขาก็เสียชีวิตไม่ได้นำสิ่งเหล่านั้นกลับมาด้วยเลย"
48	การอุญฺหิยะฮฺ	قَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذِهِ الْأَصْحَابُ قَالَ سُنَّةُ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ قَالُوا فَمَا لَنَا فِيهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بِكُلِّ شَعْرَةٍ حَسَنَةٍ قَالُوا قَالِصُوفُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بِكُلِّ شَعْرَةٍ مِنْ الصُّوفِ حَسَنَةٍ ความว่า เศาะหะบะฮฺของท่านรอซูลุลลอฮฺ (ที่อัลลอฮฺชอบ) ถามว่า ใ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ อุญฺหิยะฮฺเหล่านี้คืออะไร ? ท่านตอบว่า "มันคือแนวทางแห่งบิดาของพวกเขา นบีอิบรอฮิม" พวกเขาถามต่อว่า แล้วเราจะได้อะไรจากมัน ใ้ รอซูลุลลอฮฺ ท่านตอบว่า "ขนเส้นหนึ่งของมันเท่ากับหนึ่งความดีงาม" พวกเขาถามอีกว่า แล้วบุญชนของมันเล่า ใ้ รอซูลุลลอฮฺ ท่านตอบว่า "ขนทุกเส้นจากบุญชนของมันเท่ากับหนึ่งความดีงาม"
49	ผลบุญและ ความ ประเสริฐของ ผู้รู้	« فَضَّلَ الْعَالِمُ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ عَلَى أَدْنَاكُمْ ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ « إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَوَّجُوا جُحُودَهَا وَحَوَّجُوا الْحَوْتَ لِيُصَلُّوا عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْحَيْرِ » ความว่า "ความประเสริฐของผู้รู้ต่อนักประกอบศาสนกิจนั้นเสมือนกับความดีงามประเสริฐของฉันต่อคนที่ต้อยต่ำที่สุดในหมู่พวกเขา" จากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮฺคืออัลลุลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ก็ได้กล่าวว่า "แท้จริง อัลลอฮฺและเหล่ามะลาอิกะฮฺของ

		พระองค์ตลอดจนชาวปากฟ้าและแผ่นดิน จนกระทั่งมดที่อยู่ในรังของมัน หรือกระทั่งปลาต่างย่อมกล่าวอวยพรให้กับผู้สอนความดีแก่มนุษย์”
50	การวิงวอนขอให้ตายชะงืดด้วยใจจริง	« مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ » ความว่า "ผู้ใดที่วิงวอนขอการตายชะงืดจากอัลลอฮ์ด้วยใจจริง อัลลอฮ์จะทรงให้เขาบรรลุนิติขั้นของเหล่าซุฮะดาศ์ แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตบนที่นอนของเขาก็ตาม"
51	การร้องไห้เนื่องจากความกลัวต่ออัลลอฮ์ และการเฝ้ายามในหนทางของพระองค์	« عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ، عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » ความว่า "ดวงตาสองดวงที่ไฟนรกไม่สามารถสัมผัสได้ คือดวงตาที่ร้องไห้เนื่องจากความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และดวงตาที่ไม่หลับเนื่องจากคอยเฝ้าระวังภัยในหนทางของอัลลอฮ์"
52	การพึงพิงอัลลอฮ์ และการละทิ้งการใช้ไฟจี้รักษา การปิดเป่า และการถือลาจ	عرضت على النبي الأمام في المنام فرأى أمته وفيهم سَعُونَ أَلْفًا يدخلون الجنة بلا حساب عليهم ولا عذاب وهم: الذين لا يَكْتُونُونَ ولا يَسْتَرْفُونَ ولا يَتَطَيَّرُونَ وَعَلَى رِيحِهِمْ يَتَوَلَّوْنَ (หอดักดากอะอะ) ความว่า ท่านนบี ได้เห็นภาพของประชาชาติต่างๆ ในฝัน และเห็นประชาชาติของท่านมีผู้คนจำนวนเจ็ดหมื่นคนจากพวกเขาที่ได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน ไม่ต้องถูกลงโทษใดๆ เลย คนเหล่านั้นคือ บรรดาคนที่ไม่ใช่ไฟจี้เพื่อรักษา ไม่ปิดเป่า ไม่ถือโซกลาง และพวกเขาพึงพิงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา
53	ผู้ที่ตายไปจากลูกๆ ที่ยังเล็กอยู่	مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنْ أَوْلَادٍ لَمْ يَبْلُغُوا الْجَنَّةَ إِلَّا أَدَخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ عَلَيْهِمْ ความว่า "ไม่มีมุสลิมคนใดที่เสียชีวิตไป โดยทิ้งลูกๆ ไว้สามคนที่ยังไม่บรรลุนิติตามศาสนา บัญญัติ เว้นแต่อัลลอฮ์จะให้เขาได้เข้าสวรรค์ เนื่องจากความเมตตาของพระองค์ต่อพวกเขา"
54	การสูญเสียดวงตา และการอดทนต่อบททดสอบนั้น	إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتَيْهِ فَصَبْرٌ عَوَّضَتْهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةُ يَرِيدُ عَيْنَيْهِ ความว่า "แท้จริง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า เมื่อข้าได้ทดสอบบ่าวของข้าด้วยสิ่งที่เป็นที่รักทั้งสองของเขา แล้วเขาก็อดทนต่อบททดสอบนั้น ข้าจะทดแทนมันทั้งสองด้วยสวรรค์ พระองค์หมายถึงดวงตาทั้งสองของมนุษย์"
55	การละทิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความยำเกรงต่ออัลลอฮ์	إِنَّكَ لَمْ تَدَعْ شَيْئًا اتَّقَاءَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا أَعْطَاكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ ความว่า "แท้จริงแล้ว เจ้าไม่ได้ละทิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดเนื่องด้วยความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์จะทรงมอบสิ่งที่ดีกว่าให้"
56	การดูแลอวัยวะเพศและลิ้น	الْحِنَّةُ مَا بَيْنَ لِحْيَتَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ ความว่า "ผู้ใดที่รับประกันสิ่งที่อยู่ระหว่างขากรรไกรสองข้างของเขา และสิ่งที่อยู่ระหว่างขาทั้งสองของเขา ฉะนั้นจะรับประกันสวรรค์แก่เขา"
57	การกล่าวพระนามของอัลลอฮ์เมื่อเข้าบ้าน และทานอาหาร	« إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ، لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عَشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ أَدْرَكْتُمْ الْمَبِيتَ وَإِذَا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ أَدْرَكْتُمْ الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ. » ความว่า "เมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านของเขา แล้วได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้านและตอนทานอาหาร ซัยฎอนก็จะพูดว่า ไม่มีที่หลับนอนและไม่มีอาหารให้เธออีกแล้ว และเมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านแต่ไม่ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้าน ซัยฎอนก็จะพูดว่า พวกเจ้าได้ที่หลับนอนแล้ว และหากเขาไม่กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนทานอาหาร ซัยฎอนก็จะพูดว่า พวกเจ้าได้ที่หลับนอนและมีอาหารกินแล้ว"
58	การขอต่ออัลฮ์หลังทานอาหาร และเมื่อสวมเสื้อผ้าใหม่	« مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ» غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ » ความว่า : "ผู้ใดที่รับประทานอาหารแล้วเขากล่าวว่า "อัลฮัมดุลิลลาฮิลละชะฮี้ อัญญอะมะนี ฮา ซัจญูอะฮาม วะเราะชะเกาะนีฟีฮิ มิน ซัยยริเฮลลิน มินนี วะลา กุวัวะฮฺ (แปลว่า ขอขอบคุณอัลลอฮ์ ผู้ทรงให้ฉันได้รับประทานอาหารนี้ และได้ประทานอย่างเสนาหาให้แก่ฉันโดยปราศจากพลังและความสามารถใดๆ ของฉัน) เขาก็จะได้รับการอภัยโทษในความผิดที่ผ่านมาแล้ว" และเมื่อสวมเสื้อผ้าใหม่ให้กล่าวว่า: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ» غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ "อัลฮัมดุลิลลาฮิลละชะฮี้ กะซานี ฮาซา วะเราะชะเกาะนีฟีฮิ มิน ซัยยริเฮลลิน มินนี วะลา กุวัวะฮฺ (แปลว่า ขอขอบคุณอัลลอฮ์ ผู้ทรงให้ฉันได้สวมสิ่งนี้ และได้ประทานอย่างเสนาหาให้แก่ฉันโดยปราศจากพลังและความสามารถใดๆ ของฉัน) เขาก็จะได้รับการอภัยโทษในความผิดที่ผ่านมาแล้ว"

<p>59</p>	<p>ผู้ที่ต้องการลดภาระงานอันหนักให้เบาลง</p>	<p>ฟาฏิมะฮฺ เราะเซฎียัลลอฮฺ อีนฮฺ ได้ขอคนใช้จากท่านนบี ^(ก่อนอัลลอฮฺจะเสด็จสู่แผ่นดิน) เพื่อแบ่งเบาภาระของนางและท่านอะดี เราะเซฎียัลลอฮฺ อีนฮฺมาแล้วท่านนบี ^(ก่อนอัลลอฮฺจะเสด็จสู่แผ่นดิน) ก็กล่าวว่า أَلَا أَعْلَمُكُمْ خَيْرًا مِمَّا سَأَلْتُمَانِي إِذَا أَحَدْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا تَكْبِيرًا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ وَتَسْبَحًا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدًا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمَا مِنْ خَادِمٍ ความว่า "จะเอาไม่ละ ฉันจะแนะนำสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่เธอทั้งสองได้ขอจากฉัน ? เมื่อพวกเขาจะนอน จงกล่าวตักบิรฺเท็ดุทฺนอัลลอฮฺ (อัลลอฮฺอักบรฺ) สามสิบสี่ครั้ง กล่าวสรรรูเสริญ (อัลหัมดุลิลลาฮฺ) สามสิบสามครั้ง และกล่าวตัสบีหฺ (ซูบหานัลลอฮฺสามสิบสามครั้ง เพราะการกระทำดังกล่าวมันดีเลิศสำหรับเธอทั้งสองกว่าคนใช้เสียอีก"</p>
<p>60</p>	<p>ดูอาการผิดปกติของเพศสัมพันธ์</p>	<p>لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أتَى أَهْلَهُ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ حَبَّبْنَا الشَّيْطَانَ وَحَبَّبَ الشَّيْطَانُ مَا رَزَقْنَا فَطُغِيَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ لَمْ يَضُرُّهُ ความว่า "ถ้าหากว่าพวกท่านคนใดคนหนึ่ง เมื่อเขาจะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาแล้วเขาก็กล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ, อัลลอฮฺมุหมัจญ์นิบนิช ซัยฎอน, วะ ญ์นิบนิชซัยฎอน มา เราะเซฎียัลลอฮฺ (ด้วยนามของอัลลอฮฺ ใช้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ทรงให้ซัยฎอนอยู่ห่างจากเราด้วยเถิด และขอพระองค์ได้ทรงให้ซัยฎอนอยู่ห่างไกลจากสิ่งที่พระองค์ประทานให้กับเรา) แล้วถ้าหากอัลลอฮฺกำหนดให้มีบุตรขึ้นระหว่างเขาทั้งสองเพราะการร่วมหลับนอนในครั้งนั้น ซัยฎอนก็ไม่สามารถทำอันตรายแก่ลูกคนนี้ได้เลย"</p>
<p>61</p>	<p>การสร้างความพึงพอใจให้กับสามี</p>	<p>إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَسَنَةً وَصَلَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ ความว่า "เมื่อสตรีใดละหมาดท่าเวลาครบถ้วน ถือศีลอดในเดือนที่วาญิบของนางอย่างสมบูรณ์ ได้เชือดฟังกะฮฺของนางอย่างดี จะถูกกล่าวแก่นางว่า จงเข้าไปสู่สวรรค์จากประตูใด ๆ ของมันก็ได้ตามที่เธอปรารถนา" أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا غَنِيًّا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ ความว่า "หญิงคนใดก็ตายที่เสียชีวิตในขณะที่สามีของนางนั้นพึงพอใจในตัวของเธอแล้ว นางก็ยอมได้เข้าสวรรค์"</p>
<p>62</p>	<p>การกตัญญูต่อพ่อแม่และการผูกสัมพันธ์กับเครือญาติ</p>	<p>رَضِيَ الرَّبُّ فِي رِضَى الْوَالِدِ ความว่า "ความพึงพอใจของพระเจ้าอยู่กับความพึงพอใจของบุพการี" مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ رِزْقُهُ أَوْ يَنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رِجْلَهُ ความว่า "ผู้ใดที่ขอมอบให้มีปัจจัยยังชีพของเขามากมายอย่างกว้างขวาง หรือ ถูกยึดอายุของเขาให้ยาวขึ้น เขาก็จงผูกสัมพันธ์กับญาติของเขา"</p>
<p>63</p>	<p>การเลี้ยงดูเด็กกำพร้า</p>	<p>أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطِ. ความว่า "ฉันและผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กกำพร้าจะอยู่ในสวรรค์เช่นนี้ แล้วท่านได้ชี้นิ้วชี้กับนิ้วกลางของท่าน"</p>
<p>64</p>	<p>การมีมารยาทดี</p>	<p>إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ دَرَجَةِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ ความว่า "แท้จริงแล้วผู้ศรัทธานั้น สามารถบรรลุถึงขั้นผู้ถือศีลอดและผู้ละหมาดกลางคืนได้ ด้วยการมีมารยาทที่ดีของเขา" أَنَا زَعِيمٌ ... وَبَيِّتٌ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ ความว่า "ฉันเป็นเจ้านาย ... และด้วยบ้านหลังหนึ่ง ณ ชั้นที่สูงที่สุดในสวรรค์สำหรับผู้ที่มีมารยาทดี"</p>
<p>65</p>	<p>การมีเมตตาต่อสิ่งอื่น</p>	<p>وَأَيُّمَا يَرْحَمَ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءِ ความว่า "และแท้จริงแล้ว อัลลอฮฺจะทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ที่มีเมตตา" ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ ความว่า "จงเมตตาการุณาต่อผู้ที่อยู่บนแผ่นดินแล้วพระองค์ผู้ทรงอยู่ ณ ฟากฟ้าจะทรงเมตตาต่อพวกท่าน"</p>
<p>66</p>	<p>การหวังดีต่อพี่น้องมุสลิม</p>	<p>لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ความว่า "พวกท่านคนใดคนหนึ่งจะยังไม่ศรัทธาโดยสมบูรณ์ จนกว่าเขาจะชอบให้พี่น้องของเขาได้รับในสิ่งที่เขาปรารถนาให้ตัวเองได้รับเช่นกัน"</p>
<p>67</p>	<p>ความอาย</p>	<p>الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ ความว่า "ความอายจะไม่นำสิ่งใดมา เว้นแต่ด้วยสิ่งที่ดีเท่านั้น" الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ ความว่า "ความอายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา" أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ الْحَيَاءُ وَالنَّعْظُ وَالسَّوَأُكُ وَالنَّكَاكُ ความว่า "สี่ประการที่เป็นแนวทางของบรรพกาลาคณาทูต คือ ความอาย การใช้เครื่องหอม การสีฟัน และการแต่งงาน"</p>

68	การเริ่มด้วย سلام	<p>أَنْ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. فَقَالَ النَّبِيُّ: «عَشْرٌ». ثُمَّ جَاءَ آخَرُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. فَقَالَ: «تَلَاثُونَ». أَي: مِنَ الْحَسَنَاتِ</p> <p>ความว่า : มีชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี คืออลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม แล้วกล่าวว่า "อัสสลามมอะลัยกุม" ท่านนบีก็บอกว่า "ได้สิบ" ต่อมาก็มีคนอื่นมาหาอีก เขากล่าวว่า "อัสสลามมอะลัยกุม ะเราะฮะฮุมมะตุลลอฮุ" ท่านบอกว่า "ได้สิบ" ต่อมาก็มีคนอื่นมาหาอีก เขากล่าวว่า " อัสสลามมอะลัยกุม ะเราะฮะฮุมมะตุลลอฮุ ะเราะฮะฮะกาตุฮุ" ท่านบอกว่า "ได้สามสิบ" หมายถึงได้ผลบุญแห่งความดีงาม</p>
69	การจับมือเมื่อ พบกัน	<p>« مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ بَلَّتَيْمَا فَيَتَصَافِحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا » ความว่า "ไม่มีมุสลิมสองคนใดที่เจอกัน แล้วต่างยืนมือจับระหว่างกัน นอกจากทั้งสองนั้นจะได้รับการอภัยโทษก่อนที่จะพรากจากกัน"</p>
70	การปกป้อง ศักดิ์ศรีของมุสลิม	<p>« مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ความว่า "ผู้ใดที่ปกป้องศักดิ์ศรีพี่น้องของเขา อัลลอฮ์ก็จะทรงปกป้องใบหน้าของเขาจากนรกในวันกิยามะฮ์"</p>
71	การรักผู้ที่มี คุณธรรมและการ นั่งร่วมกับพวกเขา	<p>« أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ » قَالَ أَنَسُ: (فَمَا قَرِحَ الصَّحَابَةُ بِشَيْءٍ فَرَحَهُمْ بِهَذَا الْحَدِيثِ) ความว่า "ท่านจะได้อยู่กับผู้ที่ท่านรัก" อะนัสกล่าวว่า บรรดาเคาะหะบะฮ์ไม่เคยดีใจมากมายเท่ากับที่พวกเขาดีใจเมื่อได้ฟังหะดีษนี้</p>
72	ผู้ที่มีความรักต่อกัน ด้วยเกียรติยศ ของอัลลอฮ์	<p>« قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغِيظُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ » ความว่า "อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า บรรดาผู้ที่รักกันด้วยเกียรติยศแห่งข้า พวกเขาจะได้มีมับรียากแสงสว่าง ที่แม้แต่เหล่านบีและผู้ตายชะฮีดเองก็จะอิจฉาพวกเขา"</p>
73	การขออภัยให้กับ พี่น้องมุสลิมโดยลับ หลัง	<p>« دَعَا الْمَرْءَ الْمُسْلِمَ لِأَخِيهِ بظَهْرِ الْعَيْبِ مُسْتَجَابَةً عِنْدَ رَأْسِهِ مَلِكٌ مُوَكَّلٌ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلِكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلِ »</p> <p>ความว่า "การขออภัยของมุสลิมคนหนึ่งให้กับพี่น้องของเขาอย่างลับหลังนั้นเป็นที่ตอบรับ ณ ศรีษะของเขาจะมีลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายอยู่ ทุกครั้งที่เขาขอสิ่งที่ดีให้กับพี่น้องของเขา ลาอิกะฮ์ผู้รับมอบหมายก็จะกล่าวว่า อามีน และขอให้ท่านได้รับสิ่งที่ดีเหมือนกันนั้นด้วยเถิด"</p>
74	การขออภัยโทษ ให้แก่ผู้ศรัทธาทั้ง ชายและหญิง	<p>« مَنْ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً » ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวขออภัยโทษ/อัสติฆฟาร์ให้กับบรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง อัลลอฮ์จะทรงบันทึกผลบุญแก่เขาจากทุกหนี่งคนของผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงนั้นเป็นหนึ่งความดีงาม"</p>
75	การกำจัดสิ่งกีด ขวางออกจากถนน หรือทางเดิน	<p>« لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْحَنَةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ تُوذَى النَّاسَ » ความว่า "แท้จริง ฉันได้เห็นชายคนหนึ่งเดินไปมาในสวรรค์ ด้วยผลบุญจากการที่เขาตัดไม้ต้นหนึ่งที่เกิดขวางทางเดินซึ่งได้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้คนที่ยืนผ่านไป"</p>
76	การละเว้น การโต้เถียง และการพูด เท็จ	<p>« أَنْكَرَ عِمِّي بَيْتٌ فِي رِيضِ الْحَنَةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمَرْءَ وَإِنْ كَانَ مَرْءًا وَإِنْ كَانَ مَرْءًا » ความว่า "ฉันเป็นเจ้านายของบ้านหลังหนึ่ง ณ ด้านล่างของสวรรค์ ให้กับผู้ที่ละเว้นการโต้เถียงแม้ว่าเขาจะเป็นฝ่ายถูก และด้วยบ้านหลังหนึ่ง ณ ตรงกลางสวรรค์ให้กับผู้ละเว้นการพูดเท็จแม้ว่าเขาเพียงแค่อยกล้อเล่นเท่านั้น"</p>
77	การระงับ ความไม่ พอใจ	<p>« مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُفِئِدَهُ دَعَا اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ فِي أَبِي الْحَوْرِ شَاءَ » ความว่า "ผู้ใดที่ระงับความไม่พอใจเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้ ในขณะที่เขามีความสามารถจะแสดงออกมาได้ อัลลอฮ์จะเรียกเขาต่อหน้าสรรพสิ่งทั้งหลายในวันกิยามะฮ์ เพื่อให้เขาเลือกนางสวรรค์คนใดก็ได้ตามที่เขาปรารถนา"</p>
78	การชื่นชม ในทางที่ดี หรือในทาง ที่ไม่ดี	<p>« مَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ وَمَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ ... » ความว่า "ผู้ใดที่พวกท่านชื่นชมเขาในทางที่ดีเขาจะต้องได้รับสวรรค์ และผู้ใดที่พวกท่านชมเขาในทางที่ไม่ดีเขาจะต้องได้รับนรก พวกท่านเป็นพยานของอัลลอฮ์บนหน้าแผ่นดิน ..."</p>
79	การช่วยให้พี่น้อง มุสลิมพ้นทุกข์ การ	<p>« مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كَرْبَةً مِنْ كَرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كَرْبَةً مِنْ كَرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ بَسَّرَ عَلَى مُعِيرٍ بَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ... »</p>

	<p>แบ่งเบาความลำบาก และการปกปิดความลับของเขา</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่ปลดเปลื้องทุกข์ใดๆ ของผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากความทุกข์ยากในโลก الدنيا อัลลอฮ์จะปลดเปลื้องหนึ่งความทุกข์ให้กับเขาจากความทุกข์ยากทั้งหลายในอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ลำบาก อัลลอฮ์จะทรงทำให้เขาพบความสะดวกง่ายดายใน الدنيا และอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่ปกปิดความลับใดๆ ของมุสลิม อัลลอฮ์จะทรงปกปิดให้แก่เขาใน الدنيا และอาคิเราะฮ์"</p>
80	<p>การให้ความสำคัญกับอาคิเราะฮ์มากกว่า الدنيا</p>	<p>مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ ความว่า "ผู้ใดที่มีอาคิเราะฮ์เป็นความมุ่งหมายอย่างจริงจังของเขา อัลลอฮ์จะทรงกำหนดให้เขามีความมั่งมีในหัวใจเขา และจะทรงรวบรวมสิ่งที่กระจัดกระจายให้แก่เขา และ الدنيا จะพริ้งพริมาหาเขาในสภาพที่มันถูกบังคับมาเลย"</p>
81	<p>ความยุติธรรมของผู้ปกครอง การมีจริยธรรมของหมู่สาว การผูกพันกันมีสติ การรักกันเพื่ออัลลอฮ์</p>	<p>سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ إِمَامٌ عَادِلٌ وَشَابٌ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالَ فَقَالَ إِيَّيَّيْ أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ ความว่า "เจ็ดพวกที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาอยู่ใต้ร่มเงาของพระองค์ในวันที่ไม่มีร่มเงาใดๆ เว้นแต่ร่มเงาของพระองค์เท่านั้น นั่นคือ ผู้นำที่ยุติธรรม เยาวชนที่โตขึ้นด้วยการอิบาดะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเขา ชายที่หัวใจของเขาผูกพันกับมุสลิม ชายสองคนที่รักกันเพื่ออัลลอฮ์ทั้งสองเจอกันเพราะเหตุนั้นและจากกันไปด้วยเหตุนั้น ชายคนหนึ่งที่มิหึงงมีฐานะและความมั่งคั่ง เรียกร้องเขาแต่เขากล่าวว่า แท้จริงข้ากลัวต่ออัลลอฮ์ ชายคนหนึ่งที่ทำการบริจาคแล้วเขาก็ปกปิดมันเป็นความลับ แม้กระทั่งสิ่งมือซ้ายเขาก็ไม่รู้ว่ามีมือขวาเขาบริจาคอะไรไป และชายคนหนึ่งที่ว่าถึงอัลลอฮ์ในขณะที่อยู่คนเดียวแล้วดวงตาทั้งสองของเขาก็หลั่งน้ำตาออกมา"</p>
82	<p>การอัสติฆฟารขออภัยโทษ</p>	<p>مَنْ لَزِمَ الْاسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا وَرِزْقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ความว่า "ผู้ใดที่เอาใจใส่การอัสติฆฟารอย่างสม่ำเสมอ อัลลอฮ์จะทรงทำให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากทุกประการ ให้มีทางออกจากสิ่งที่คับแคบทุกอย่าง และจะทรงประทานริชกีให้แก่เขาโดยที่เขาไม่คาดหวังมาก่อน"</p>

ประการต่างๆ ที่มีคำสั่งห้าม จากมนและห้ามไม่ให้ทำมน

ที่	ประการต่างๆ ที่ถูกห้าม	หะดีษของท่านนบี <small>(ที่อัลลอฮฺอูอะ ยัดฮะฮ์)</small>
1	ทำอะมัลเพื่อมนุษย์	ความว่า “พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ข้าเป็นผู้ที่รำรวยมั่งมีที่สุดโดยไม่จำเป็นต้องมีภาคีใดๆ พร้อมกับข้าอีก ผู้ใดที่ปฏิบัติอะมัลใดอะมัลหนึ่งโดยได้ตั้งภาคีผู้อื่นพร้อมกับข้า แน่หนอนข้าก็จะปล่อยเขาให้กับภาคีนั้นของเขา”
2	ภาพลักษณ์ข้างนอกสวย แต่ภายในแฝงด้วยความชั่ว	ความว่า “ฉันจะแจ้งแก่พวกท่านถึงกลุ่มชนบางพวกที่มาในวันกิยามะฮ์ด้วยความดีงามมากมาย ชาวเจ็ดจรจัดจดังเทือกเขาดิยามะฮ์ แล้วอัลลอฮฺก็ทรงทำให้มันเป็นผุยผงโดนลมพัดปลิวว่อน” เชาบาน กล่าวถามว่า โอ้ ร่อซูลุลลอฮฺ ท่านจงบอกคุณลักษณะของพวกเขาแก่เรา ท่านจงแจ้งให้เรารู้จักพวกเขาด้วยเถิด เราจะได้ไม่เหมือนพวกเขาโดยที่เราไม่รู้ตัว ท่านร่อซูลตอบว่า “พึงทราบเถิด แท้จริงแล้วพวกเขานั้นเป็นพี่น้องของพวกเขา และมาจากเผ่าพันธุ์เดียวกันกับพวกเขา และพวกเขาได้เอาเวลากลางคืนเพื่อทำอะมัลต่างๆ เหมือนที่พวกเขาทำ แต่ว่าเมื่อพวกเขาอายุโดดเดียวกับสิ่งต้องห้ามของอัลลอฮฺ พวกเขา ก็จะละเมิดมัน”
3	การหยิ่งยโส	ความว่า “จะไม่ได้เข้าสวรรค์ สำหรับผู้ที่มีความหยิ่งยโสในใจเขา แม้ว่ามันจะเล็กเพียงแค่เท่าผงธุลีก็ตาม” ความหยิ่งคือการไม่ยอมรับความถูกต้อง และการดูถูกผู้อื่น
4	การปล่อยชายผ้าให้ยาวเพื่อย	ความว่า “อิสบาล หรือการปล่อยชายผ้าขึ้น ถูกนับรวมทั้งส่วนที่เป็นผ้าถุง เสื้อ และผ้าโพกหัว ผู้ใดที่ลากเสื้อผ้าอย่างหนึ่งอย่างใดให้ยาวเพื่อยเพื่อแสดงความโอ้อวด อัลลอฮฺจะไม่ทรงมองดูเขาในวันกิยามะฮ์”
5	การอิจฉาริษยา	ความว่า “พวกท่านพึงระวังการอิจฉาริษยา เพราะแท้จริง การอิจฉาริษยานั้นจะกัดกินความดีทั้งหลาย เหมือนที่ไฟกินไม้ฟืน หรือหญ้าแห้ง”
6	การกินดอกเบ็ญ	ความว่า “ท่านร่อซูลุลลอฮฺ <small>(ที่อัลลอฮฺอูอะ ยัดฮะฮ์)</small> ได้สาปแช่งผู้ที่กินดอกเบ็ญ และผู้ที่จ่ายดอกเบ็ญ “ดอกเบ็ญหนึ่งดิรฮัมที่ชายคนหนึ่งกินในขณะที่เขารู้ว่าเป็นดอกเบ็ญ เลวกว่าการผิดประเวณีสามสิบหกครั้ง”
7	ผู้ที่ดื่มเหล้า	ความว่า “ผู้ที่ติดเหล้ามันไม่สามารถเข้าสวรรค์ได้ ผู้ที่เชื่อต่อไสยศาสตร์และผู้ที่ดีขัดกับญาคีก็เช่นเดียวกัน” “ผู้ใดที่ดื่มเหล้า การละหมาดของเขาจะไม่ถูกรับเป็นเวลาสี่สิบคืน”
8	การพูดโกหก	ความว่า “ความหายนะจงประสบแก่ผู้ที่เล่าเรื่องเพื่อให้ผู้อื่นหัวเราะเฮฮา โดยที่เขาได้พูดโกหกแต่งเรื่องขึ้นเอง ความหายนะจงประสบแก่เขา ความหายนะจงประสบแก่เขา”
9	การค้ำหาความลับคนอื่น	ความว่า “ผู้ใดที่รับฟังเรื่องของกลุ่มชนใดๆ โดยที่พวกเขาจริงใจไม่ชอบที่จะให้เขาได้รับฟัง จะถูกรินลงในหูของเขาด้วยตะกั่วเหลวในวันกิยามะฮ์”
10	การปั้น/เขียนรูป	ความว่า “แท้จริงแล้ว คนที่โดนการลงโทษสาหัสที่สุดในวันกิยามะฮ์คือบรรดาผู้ที่ปั้น/เขียนรูป” “มลาอิกะฮ์จะไม่เข้าบ้านที่มีสุนัขและรูป”
11	การยุแหย่	ความว่า “ผู้ที่ชอบยุแหย่นั้นจะไม่ได้เข้าสวรรค์” การยุแหย่ คือการนำเรื่องต่างๆ ไปยุแหยงตะแคงระหว่างผู้คนเพื่อให้เกิดการบาดหมาง
12	การนินทา	ความว่า “พวกท่านรู้ไหมว่าอะไรคือการนินทา?” เหล่าเศาะหาบะฮ์ตอบว่า อัลลอฮฺและร่อซูลของพระองค์รู้ดีกว่า ท่านตอบว่า “การที่ท่านพูดถึงพี่น้องของท่านในสิ่งที่เขาจริงใจ” มีคนถามว่า แล้วถ้าหากว่าในตัวของท่านพี่น้องของท่านนั้นมีสิ่งที่เป็นเรื่องจริงอยู่เล่า? “ถ้าหากว่ามันเป็นเรื่องจริงในสิ่งที่ท่านพูด แสดงว่าท่านได้นินทาเขาแล้ว แต่ถ้าหากว่ามันไม่ใช่เรื่องจริง แสดงว่าท่านได้กล่าวหาเขา”
13	การสาปแช่ง	ความว่า “การสาปแช่งผู้ศรัทธานั้นเปรียบเหมือนการฆ่าเขา” “เจ้าอย่าได้สาปแช่งลม เพราะแท้จริงแล้วมันได้รับคำสั่งมา และแท้จริงแล้ว ผู้ใดก็ตามที่สาปแช่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่คู่ควรจะถูกสาปแช่ง การสาปแช่งนั้นก็ย้อนกลับไปที่ตัวเขา”
14	การเปิดเผยความลับ	ความว่า “แท้จริงแล้ว ในจำนวนผู้ที่มีสถานะชั่วช้าที่สุด ณ องค์อัลลอฮฺในวันกิยามะฮ์ก็คือ ชายที่ร่วมหลับนอนกับภรรยาของเขาและนางก็ได้เสฟสุขกับเขา จากนั้นเขาก็เปิดเผยความลับของนาง”
15	การหยาบคายหรือหยาบกระด้าง	ความว่า “แท้จริงแล้ว ในจำนวนผู้ที่มีสถานะชั่วช้าที่สุด ณ องค์อัลลอฮฺในวันกิยามะฮ์ก็คือ คนที่ผู้อื่นหลีกเลี่ยงหนีจากเขา เพราะต้องการหลีกเลี่ยงความหยาบคายของเขา” “ความผิดที่มากที่สุดของมนุษย์อยู่ที่ลิ้นของเขา”
16	การกล่าวหา	ความว่า “ใครก็ตามที่กล่าวแก่พี่น้องของเขาว่า โอ้ กาฟิร แน่หนอน ย่อมต้องมีคนใดคน

	มุสลิมว่าเป็นกาฟิร	หนึ่งที่ถูกพรันต้องตกเป็นของเขา ถ้าหากว่าเขาเป็นกาฟิรจริงก็ไม่ใช่ไร แต่ถ้าไม่ใช่ตามที่พูดแล้วไซ้ร้ ฎพรันก็จะย้อนกลับไปหาผู้พูด(ผู้พูดนั่นเองที่จะตกเป็นกาฟิร)
17	การไม่ยอมรับว่าเป็นเชื้อสายของบุพการีของตน	ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่อ้างตนไปยังผู้อื่นที่ไม่ใช่พ่อของเขา ในขณะที่เขาเองก็รู้ดีแน่นอนจนสวรรค์ย่อมจะถูกห้ามแก่เขา” “พวกเจ้าอย่าได้รังเกียจที่จะยอมรับว่าเป็นเชื้อสายของบุพการีของพวกเขา เพราะผู้ใดก็ตามที่รังเกียจพ่อของเขา นั่นคือการกัฟรุ้”
18	การข่มขู่ให้มุสลิมหวาดกลัว	ความว่า “ไม่อนุญาตให้มุสลิมข่มขู่สร้างความกลัวแก่มุสลิมอื่น” “ผู้ใดก็ตามที่ชี้ไปยังพี่น้องของเขาด้วยเหล็ก ดังนั้น แน่นอนมะลาอิกะฮฺจะคอยสาปแช่งเขา จนกว่าเขาจะวางมัน”
19	การฆ่าผู้ไม่ใช่มุสลิมที่อาศัยอยู่อย่างสันติในรัฐอิสลาม	ความว่า “ผู้ใดที่ฆ่ามูอาฮัด(ผู้ไม่ใช่มุสลิมที่อาศัยในประเทศอิสลามตามพันธะสัญญา) โดยไม่ต้องทำตามสิทธิ เขาจะไม่ได้โทษกิลนของสวรรค์ และแท้จริงแล้ว กิลนหอมของสวรรค์นั้นจะอบอวลกว้างไกลมากเป็นระยะทางถึงร้อยปี”
20	การเป็นศัตรูกับอะลียหรือบรรดาผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮฺ	ความว่า “แท้จริง อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ผู้ใดที่เป็นศัตรูกับอะลีย(ผู้ใกล้ชิด ผู้ที่อัลลอฮฺรัก)คนหนึ่งคนใดของข้า แน่นอนข้าก็ได้ประกาศสงครามกับเขาแล้ว”
21	การยกย่องมุนาฟิกและคนชั่ว	ความว่า “พวกท่านอย่ากล่าวแก่มุนาฟิกว่า สัยยิด (ผู้นำ) เพราะแท้จริง ถ้าเขาเป็นผู้นำจริงก็แสดงว่าพวกท่านได้ทำให้พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้โกรธกริ้วแล้ว”
22	การหลอกหลวงผู้ได้ปกครอง	ความว่า “ไม่มีป่าวคนใดที่อัลลอฮฺมอบให้เขาดูแลผู้อยู่ใต้ปกครอง แล้วเขาก็ตาย ณ วันที่เขาตายในสภาพที่หลอกหลวงผู้อยู่ใต้ปกครองของเขา เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงห้ามสวรรค์แก่เขา”
23	การพิทวาโดยไม่มีความรู้	ความว่า “ผู้ใดที่รับพิทวาที่ออกมาไม่ใช่บนฐานแห่งความรู้ บาปก็จะตกเป็นของผู้ที่ให้พิทวานั้น”
24	การละทิ้งละหมาดญุมอัตหรือละหมาดอัคร์	ความว่า “ผู้ใดที่ละทิ้งการละหมาดญุมอัตสามครั้งโดยเห็นว่าเป็นเรื่องเล็ก อัลลอฮฺจะทรงเผ่นกบหน้าหัวใจของเขา” “ผู้ใดที่ละทิ้งละหมาดอัคร์ การงานของเขาก็จะร่วงหล่นสูญสลาย”
25	การดูแคลนและทำเล่นกับละหมาดและละทิ้งมัน	ความว่า “สัญญาที่เป็นเส้นแบ่งระหว่างพวกเรากับพวกเขา(ผู้ไม่ใช่มุสลิม)นั่นคือการละหมาด ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ละทิ้งมัน แน่นอนเขาย่อมเป็นกาฟิร” “สิ่งที่อยู่ระหว่างคนคนหนึ่งกับซิริกและฎพรันนั้น คือการละทิ้งละหมาด”
26	การเดินผ่านหน้าผู้ทะเลาะอยู่	ถ้าหากว่าคนที่เดินผ่านหน้าคนทะเลาะอยู่นั้นรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา” ความว่า แน่นอนว่า สี่สิบชัวยามหรือสี่ตี)เขาจะต้องหยุดอยู่ตรงนั้น ไม่กล้าข้ามไปแม้ว่าจะนานถึงสี่ตีบ “ขอมติกว่าการที่เขาเดินผ่านหน้าคนทะเลาะ(หะดิษไม่ได้ระบุ บปี
27	การสร้างความรำคาญแก่ผู้ละหมาด	ความว่า “ผู้ใดที่กินหัวหอม หัวกระเทียม และกระเทียมต้น ก็อย่าให้เขาเข้าใกล้มัสยิดของเรา เพราะแท้จริงแล้วมะลาอิกะฮฺนั้นจะได้รับความรำคาญจากสิ่งที่มีนุษะฮฺเองได้รับความรำคาญ”
28	การสูบที่ดิน	ความว่า “ผู้ใดที่แบ่งตัดเอาที่ดินหนึ่งคืบด้วยความไม่ยุติธรรม อัลลอฮฺจะทรงตอกเขาในวันกิยามะฮฺให้จมลงไปในดินเจ็ดชั้น”
29	การพูดสิ่งที่สร้างความพิโรธต่ออัลลอฮฺ	ความว่า “และแท้จริงแล้ว บ่าวนั้นได้พูดด้วยคำหนึ่งคำใดที่อัลลอฮฺพิโรธโดยไม่ได้สนใจมัน แต่ทว่าเขากลับต้องตกนรกด้วยเหตุอันเล็กน้อยไปในนุมนรกถึงเจ็ดสิบฤดูกาล”
30	การพูดมากโดยปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ	ความว่า “พวกเจ้าอย่าได้พูดมากโดยปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺ เพราะแท้จริงแล้ว การพูดมากโดยปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮฺนั้นทำให้เกิดความแข็งกระด้างของหัวใจ”
31	การคุยโวโงมผาง	ความว่า “และแท้จริง ผู้ที่ขึ้นโกรทที่สุดและอยู่ห่างจากฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮฺ คือบรรดาผู้ที่พูดพลาหม์ บรรดาผู้ที่โงมผางคุยโวโอ้อวด และบรรดาผู้ที่พูดด้วยอาการหยิ่งโส”
32	การหลงลืมการรำลึกถึงอัลลอฮฺ	ความว่า “ไม่มีกลุ่มชนที่นิงสนทนา ณ ที่ใดๆ โดยไม่ได้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺและไม่ได้เศาะละวาตต่ออนบิของพวกเขา เว้นแต่มันจะนำความเสียใจและความเสียตายแก่พวกเขา ถ้าหากพระองค์ประสงค์พระองค์ก็จะลงโทษพวกเขา และถ้าหากพระองค์ประสงค์พระองค์ก็จะอภัยแก่พวกเขา”

33	การแสดงความ ใส่ใจต่อพี่น้อง มุสลิมด้วยกันเอง	ความว่า “เจ้าอย่าได้แสดงความใส่ใจต่อพี่น้องของเจ้า(จากการที่เขาได้รับความเดือดร้อน) เพราะเป็นไปได้ที่อัลลอฮ์จะเมตตาเขาและจะทรงทดสอบเจ้าแทน” “
34	การตัดญาติ ชาติมิตร	ความว่า “ไม่เป็นที่อนุญาตให้มุสลิมจะตัดญาติชาติมิตรกับพี่น้องของเขา มากกว่าสามวัน ใครที่ตัดขาดกับพี่น้องของเขา มากกว่าสามวันแล้วเขาได้เสียชีวิตไป เขาต้องเข้ารก”
35	ผู้ที่ทำบาปแล้วเปิดเผย ความชั่วของตัวเอง	ความว่า “ประชาชาติของฉันทูทุกคนจะได้รับความปลอดภัย(การอภัยโทษ) ยกเว้นผู้ที่เปิดเผยความชั่วต่อสาธารณะ”
36	มารยาททรม	ความว่า “แท้จริงแล้ว มารยาททรมนั้นย่อมจะทำให้ลายอะมัดลีเสีย เหมือนที่น้ำส้มทำลายน้ำผึ้งจนเสีย”
37	ผู้ที่ถอนคืนสิ่งที่ เขาให้คนอื่น	ความว่า “ผู้ที่ถอนคืนสิ่งที่เขาให้คนอื่นไป เหมือนสุนัขที่อาเจียนแล้วก็กินมันกลับเข้าไปใหม่” “ไม่อนุญาตให้ใครคนหนึ่งมอบหรือยกสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้คนอื่น แล้วเขาก็ถอนคืน”
38	อยู่ดีธรรมต่อ เพื่อนบ้าน	ความว่า “การที่คนคนหนึ่งผิดประเวณีกับผู้หญิงสิบคนยิ่งจะเบาบางกว่าการที่เขาผิดประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้านเขาแค่คนเดียว และการที่เขาขโมยจากบ้านสิบหลังยิ่งจะเบาบางกว่าการที่เขาขโมยจากเพื่อนบ้านของเขาเอง”
39	การดูสิ่ง ที่ต้องห้าม	ความว่า “ถูกกำหนดให้มนุษย์ต้องพบกับการทำชินาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สองตาทำชินาโดยการมอง สองหูทำชินาด้วยการฟัง ลิ้นชินาของมันคือการเปล่งวาจา มือก็ทำชินาด้วยการจับต้อง เท้าทำชินาด้วยการเดินไปหา หัวใจทำชินาด้วยการแสดงอารมณ์และความต้องการ อวัยวะเพศจะเป็นผู้ทำให้มันเป็นจริงหรือยกเลิก”
40	การจับต้องผู้หญิง ที่ไม่อนุญาตแก่เขา	ความว่า “การที่คนคนหนึ่งถูกเสียบที่ศีรษะด้วยเข็มเหล็ก ย่อมดีกว่าการที่จับต้องผู้หญิงอื่นที่ไม่อนุญาตแก่เขา” “แท้จริง ฉันไม่จับมือกับผู้หญิง”
41	การแต่งงานแบบ หรือการแต่งงานแบบ แลกลูกสาว	ความว่า “ท่านนบี ^(อัลลอฮ์ส่งมา) ห้ามจากการแต่งงานแบบ ซิมอรุ ซิมอรุ คือ การยกลูกสาวให้คนอื่น โดยวางเงื่อนไขว่าคนคนนั้นต้องยกลูกสาวให้กับเขา โดยไม่มีสินสอดใดๆ
42	นิยาหะฮฺ หรือการ โอดครวญจนเกิน เหตุ	ความว่า “ผู้ใดที่ถูกนิยาหะฮฺ หรือให้คนอื่นโอดครวญแสดงอาการรำไห้จนเกินเหตุ เขาจะถูกลงโทษด้วยเหตุนี้ในวันกิยามะฮฺ” “ผู้ตายจะถูกลงโทษในกุโบร์ของเขา ด้วยการที่เขาถูกนิยาหะฮฺ หรือคนอื่นรำไห้โอดครวญเพราะการตายของเขา”
43	การสาบานด้วยสิ่ง อื่นนอกจากอัลลอฮ์	ความว่า “ผู้ใดที่สาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ แม้แต่เขาขอมได้ตกในกุฟรุ หรือไม้ก็ได้ทำชิริกเสียแล้ว” “ผู้ใดจะสาบานก็ให้เขาสาบานด้วยอัลลอฮ์ หรือไม้ก็จงเจียบเสีย” “ผู้ใดที่สาบานด้วยอะมานะฮฺ เขาขอมไม่ใช่พวกเรา”
44	การสาบานเท็จ	ความว่า “ผู้ใดที่กล่าวด้วยการสาบานใดๆ เพื่อริบเอาทรัพย์สินของมุสลิมอื่น ทั้งๆ ที่เขารู้ว่าเขาทำชั่วอยู่ เขาจะพบกับอัลลอฮ์ในสภาพที่พระองค์ทรงพิโรธเขา”
45	การสาบาน ในการซื้อขาย	ความว่า “พวกท่านจงระวังการสาบานอย่างมากมาเวลาซื้อขาย เพราะแท้จริงมันทำให้ขายออกได้ก็จริง แต่หลังจากนั้นมันก็จะทำให้เกิดความเสียหายไม่ก่อให้เกิดความจำเริญ” “การสาบานทำให้สินค้าขายคล่อง แต่เป็นการลดล้างความจำเริญไม่ให้มีบะเราะกะฮฺ”
46	ผู้ที่เลียนแบบผู้ไม่ใช่ มุสลิม	ความว่า “ผู้ใดที่ลอกเลียนกลุ่มชนใด เขาก็เป็นพวกเขา” “ไม่ใช่พวกเรา บรรดาคนที่ลอกเลียนผู้อื่นที่ไม่ใช่เรา”
47	การปลุกสร้างบน หลุมฝังศพ	ความว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ ^(อัลลอฮ์ส่งมา) ได้ห้ามการก่อปูนหลุมฝังศพ หรือการนั่งบนหลุมฝังศพ และการปลุกสร้างบนหลุมฝังศพ”
48	การหลอกหลวงและ ทำลายความ ไว้วางใจ	ความว่า “เมื่ออัลลอฮ์ทรงรวบรวมคนยุคก่อนและยุคหลังทั้งหลายในวันกิยามะฮฺ จะถูกยกย่องให้กับผู้ที่หลอกหลวงทุกคนแล้วกล่าวแก่เขาว่า นี่คือนคนที่หลอกหลวงคนนั้นคนนั้น”
49	การนั่งบน หลุมฝังศพ	ความว่า “การที่พวกท่านคนหนึ่งคนใดนั่งบนถ่านไฟแล้วมันก็ไหม้เสื้อผ้าของเขาแล้วเลยไปสร้างแผลใหม่ให้กับหนังของเขา ย่อมดีกว่าการที่เขาจะนั่งอยู่บนหลุมฝังศพใดๆ”
50	ผู้ที่ชอบให้คนอื่นลุกขึ้นยืน แก่เขาเมื่อเขาเดินเข้ามา	ความว่า “ผู้ที่ชอบให้คนอื่นลุกขึ้นยืนแก่เขา เขาก็จงเตรียมที่นั่งในไฟนรกไว้ได้เลย”
51	การขอทานโดย	ความว่า “และไม่ให้มีปากคนใดที่ได้เปิดประตูแห่งการขอทาน เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงเปิด

	ไม่มีความจำเป็น	ประตุแห่งความยากจนแก่เขา” “ผู้ใดที่ขอจากคนอื่นเพื่อหวังสะสมทรัพย์ให้มาก ดังนั้นแท้จริงแล้วเขากำลังขอถ่านไฟอยู่ ดังนั้น เขาจึงเลือกเถิดว่าจะขออน้อยหรือขอมาก”
52	การต่อรองหรือเพิ่มราคาโดยไม่หวังที่จะให้มีการซื้อขายจริงๆ	ความว่า “คนเมืองต้องไม่ขายของแทนคนชนบท และอย่าได้ต่อรองหรือเพิ่มราคาโดยไม่หวังจะซื้อขายจริง และอย่าได้ขายเห็นอกรซื้อขายของพี่น้องของเขา(หมายถึงขายสินค้าที่มีผู้อื่นซื้อไว้แล้ว)”
53	การประกาศหาของหายในมัสยิด	ความว่า “ผู้ใดที่ได้ยินใครประกาศหาของหายในมัสยิด ก็จงกล่าวว่า อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้มันกลับคืนมาอย่างท่าน เพราะแท้จริงแล้วมัสยิดทั้งหลายไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อจุดประสงค์นี้”
54	การตำว่าชัฎฎอน	ความว่า “พวกท่านอย่าได้ตำว่าชัฎฎอน แต่จงขอความคุ้มครองให้พ้นความชั่วร้ายของมัน” เศาะหะบะฮ์ท่านหนึ่งได้เล่าว่า ฉันได้ซีพาทนะพร้อมท่านนบี (ﷺ) แล้วสัตว์ของเขาก็เกิดล้ม เขาก็กล่าวว่า ให้หายนะเถอะเจ้าชัฎฎอน ท่านนบีกล่าวว่า “เจ้าอย่าพูดว่าให้หายนะเถอะเจ้าชัฎฎอน เพราะเมื่อเจ้าพูดอย่างนั้นมันจะพองตัวจนใหญ่เท่าบ้าน และมันจะกล่าวว่า ด้วยอำนาจของฉัน แต่เจ้าจงกล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ เพราะเมื่อเจ้ากล่าวเช่นนั้นมันจะหดตัวเล็กลงจนเท่ากับแมลงวัน”
55	สาปแช่งตำว่าอาการไข้ตัวร้อน	ความว่า “เธออย่าได้ตำว่าอาการป่วยไข้ตัวร้อน เพราะแท้จริงมันจะขจัดความผิดต่างๆ ของมนุษย์ เชกเช่นที่เครื่องเป่าไฟขจัดสนิมของเหล็ก”
56	การแพร่กระจายสิ่งต้องห้ามและรณรงค์ในเรื่องนั้น	ความว่า “และผู้ใดที่เชิญชวนสู่การหลงผิด เขาจะได้รับบาปนั้นเหมือนที่บรรดาคนปฏิบัติตามเขาได้รับ โดยไม่บกพร่องจากบาปทั้งหลายของพวกเขาเลยแม้แต่น้อย”
57	สิ่งต้องห้ามในการดื่ม	ความว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ﷺ) ได้ห้ามการดื่มนำจากกระสวยตักน้ำ” “ท่านนบี (ﷺ) ได้ห้ามจากการดื่มนำพลวงเย็น” “ท่านได้ห้ามเป่าเครื่องดื่ม”
58	การดื่มจากภาชนะทองและเงิน	ความว่า “พวกท่านอย่าดื่มจากภาชนะทองและเงิน และอย่าได้สวมใส่ผ้าไหม เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นของพวกเขาใน الدنيا และเป็นของพวกท่านในอาคิเราะฮ์”
59	การดื่มกินด้วยมือซ้าย	ความว่า “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านอย่ากินด้วยมือซ้าย และอย่าดื่มด้วยมือซ้าย เพราะแท้จริงชัฎฎอนกินและดื่มด้วยมือซ้าย”
60	การตัดขาดกับญาติ	ความว่า “ไม่ได้เข้าสวรรค์สำหรับผู้ที่ตัดสัมพันธ์กับญาติ”
61	การละทิ้งเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ)	ความว่า “ความเสียหายจงประสบกับคนคนหนึ่งที่ยันถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขา ทว่าเขาไม่กล่าวเศาะละวาตต่อฉัน” “ผู้ที่ตระหนี่คือผู้ที่ยันถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขา แต่แล้วเขาก็ไม่เศาะละวาตต่อฉัน”
62	การเลี้ยงสุนัข	ความว่า “ผู้ใดที่มีสุนัขเลี้ยงไว้ ยกเว้นสุนัขที่ใช้ล่าหรือที่ใช้เฝ้าสัตว์เลี้ยง แน่นนอนทุกวันผลบุญของเขาจะลดหย่อนลงวันละสองกะรัต”
63	การทรมานสัตว์เลี้ยง	ความว่า “หญิงคนหนึ่งถูกลงโทษในนรกด้วยการที่นางชังแมวตัวหนึ่ง จนกระทั่งมันตาย แล้วนางก็ต้องตกนรกเพราะมัน” “พวกท่านอย่าได้นำเอาสิ่งที่มีวิญญาณเป็นเป้าหมาย(ทำร้ายและทรมาน)”
64	การแขวนกระดิ่งไว้ที่สัตว์	ความว่า “มะลาอิกะฮ์จะไม่อยู่ร่วมกับกลุ่มคนที่มีสุนัขหรือกระดิ่ง” “กระดิ่งนั้นเป็นขลุ่ยของชัฎฎอน”
65	ผู้ทำบาปเมื่อได้รับนิอุมัต	ความว่า “เมื่อท่านเห็นอัลลอฮ์ประทานสิ่งต่างๆ ใน الدنيا ให้แก่ท่านตามที่เขาชอบ ทั้งๆ ที่เขามีบาปอยู่มากมายนั้น ให้รู้เถิดว่านั่นคือการค่อยๆ ลุงโทษจากพระองค์ แล้วท่านนบีก้ออ่านพระดำรัสของอัลลอฮ์ซึ่งมีความว่า “ดังนั้น เมื่อพวกเขาลืมต้อสิ่งทีพวกเขาถูกตักเตือนไว้ เราก็จะเปิดแก่พวกเขาซึ่งประตูแห่งปัจจัยต่างๆ ทั้งหมด จนกระทั่งเมื่อพวกเขาตีใจกับสิ่งที่ได้รับ เราก็จะเอาโทษพวกเขาอย่างกระชั้นหันไม่ให้พวกเขาได้ตั้งตัว แล้วพวกเขาก็จะเสียใจอาลัยอาวรณ์”
66	การเห็นคุณค่าดีกว่า	ความว่า “ใครที่เห็นคุณค่าเป็นสิ่งที่เขามุ่งหมายให้ความสำคัญที่สุดใจเขา อัลลอฮ์จะทรงทำให้ความยากจนของเขาปรากฏขึ้นระหว่างสองตาของเขา และจะทรงทำให้กิจการต่างๆ ของเขากระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ และจะไม่มีคุณค่าให้แก่เขายกเว้นเท่าที่ถูกต้องกำหนดให้เท่านั้น”

การเดินทางสู่โลกนิรันดร์

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ﴾ “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ (วันกิยามะฮฺ)” (อัล-หัจร : 18)

สุสาน (กุโบร์) คือขั้นแรกสู่อาคิเราะฮฺ มันอาจกลายเป็นชุมชนรกร้างสำหรับคนกาฟิรปฏิบัติศรัทธา และมูนาฟิอ์ผู้กลับกลอก หรือไม่ก็อาจกลายเป็นสวนสวรรค์แต่มุอ์มินศรัทธาซนิกก็เป็นได้ ได้ถูกระบุถึงบทลงโทษในสุสานเพราะการกระทำบาปต่างๆ ดังนี้ คือ ไม่ชำระล้างจากการปัสสาวะและปัสสาวะไม่เสร็จ, กล่าววูแอหยให้ร้าย, ยกยอกทรัพย์ที่ได้จากสงคราม, กล่าวเท็จ, หลับและละเลยจากถูกละหมาดในเวลา, ละทิ้งการอ่านอัลกุรอาน, ผิดประเวณี, ร่วมสังวาสทางทวารหนัก, กินดอกเบี๋ย, ไม่ชำระหนี้ ฯลฯ การประพุดติเพื่อรอดพ้นจากการลงโทษในสุสานก็คือ ปฏิบัติในกาการทำงานที่ดีและบริสุทธิ์ใจแต่อัลลอฮฺ, และขอห่างไกลจากบทลงโทษของพระองค์, หมั่นอ่านซูเราะห์อัล-มุลก์ ฯลฯ และผู้ที่ได้รับการป้องกันให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ในสุสาน คือ ผู้ตายชะฮีดในสมรภูมิ, ตายขณะปกป้องดินแดน, เสียชีวิตในวันศุกร์, เสียชีวิตเพราะโรคในท้อง เป็นต้น

การเป่าสังข์ มันคือแตรขนาดมหึมาซึ่งมะลาอิกะฮฺอิสรอฟีลพร้อมแล้วและรอเพียงแค่การอนุมัติให้เป่ามันเท่านั้น การเป่าครั้งแรกคือเป่าเพื่อเอาชีวิต อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَنُوحٌ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ความว่า “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺประสงค์” (ฮัจซุมัร 68) โลกจักรวาลจึงพังพินาศหมดและถดไปอีกสี่สิบวันก็จะถูกเป่าเพื่อฟื้นคืนชีพ อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า ﴿ثُمَّ نُفِخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيهَا بِظُحُونٍ﴾ ความว่า “แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู” (ฮัจซุมัร 68)

วันแห่งการฟื้นคืนชีพ หลังจากนั้นอัลลอฮฺจะทรงประทานให้ฝนโปรยลงมาเพื่อที่เรือนร่างมนุษย์จะถูกอกเงยขึ้น(จากกระดูกก้นกบ อัจญ์บูซ ชะน็บ) เป็นเรือนร่างใหม่ที่จะไม่มีวันตาย เปลือยเปล่าไม่สวมรองเท้าและเสื้อผ้าอาภรณ์ มนุษย์จะได้มองเห็นบรรดามะลาอิกะฮฺและญิน และจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาพร้อมกับกาการทำงานของพวกเขา

ทุ่งมะหฺซัร (สถานที่ชุมนุมของมนุษย์ในวันพิพากษา) อัลลอฮฺจะทรงรวบรวมมนุษย์เพื่อทำการสอบสวน พวกเขาจะหวาดกลัวอย่างหนักเสมือนกับคนเมา หนึ่งวันของมันเท่ากับห้าหมื่นปี เสมือนกับว่าโลกดูดยานันยาวนานแค่ชั่วโมงเดียวเท่านั้น เมื่อนั้นดวงอาทิตย์จะลงมาใกล้มนุษย์แค่หนึ่งไมล์ ผู้คนจะจมลงในเหงื่อของตัวเองซึ่งขึ้นอยู่กับการงานของตัวเอง มีการทะเลาะเบาะแว้งและการสาปแช่งระหว่างผู้อ่อนแอกับเหล่าผู้ฉกรรจ์ที่โอหัง ผู้ปฏิบัติศรัทธาจะเถียงกับญินที่เป็นสหายของเขา และชัยฏอน(มารร้าย) รวมทั้งกับเรือนร่างของเขาเอง พวกเขาจะสาปแช่งกันเอง ในวันนั้นผู้ฉกรรจ์จะกัดมือตัวเอง(ด้วยความเสียใจอย่างหนัก) นรกญะฮันนัมจะถูกตั้งและลากด้วยเชือกเจ็ดหมื่นปม แต่ละเชือกจะมีมะลาอิกะฮฺเจ็ดหมื่นตนคอยลากดึง! ทันใดที่กาฟิรผู้ปฏิบัติศรัทธาได้เห็นมันก็คิดจะฆ่าตัวตายทันทีหรือไม่ก็ขอให้กลายเป็นกรวดดินทรายไปเสียสำหรับผู้ละเมิดดังเช่นผู้ที่ไม่ยอมจ่ายชะกาต ทรัพย์สินเงินทองของเขาก็จะกลายเป็นเตารีดที่จะมารีดทับพวกเขา ผู้ที่ยิงยะโส้ก็จะฟื้นคืนชีพดังเช่นมดตัวเล็กๆ เหล่าผู้คดโกง ยกยอก ชิงทรัพย์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ก็จะถูกแฉเปิดโปงให้หมด และผู้ขโมยก็นำสิ่งของที่ขโมยมว้คืน สิ่งที่เราลับก็จะถูกเปิดเผย สำหรับเหล่าบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์นั้นจะไม่หวาดกลัวใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่พวกเขาจะผ่านพ้นไปราวกับว่าพวกเขากำลังละหมาดซุฮรเท่านั้นเอง

การชะฟาอะฮฺ (ขั้นสูงสุด) เป็นหน้าที่อันยิ่งใหญ่เฉพาะสำหรับท่านนบี (ﷺ) ที่มีต่อประชาชาติของท่าน เพื่อขอให้อัลลอฮฺดำเนินการทดสอบและสอบสวนบ่าวหลังจากที่ได้รอคอยเป็นเวลานาน (ขั้นทั่วไป) เป็นการทำหน้าที่ชะฟาอะฮฺโดยท่านนบี (ﷺ) และผู้อื่นด้วย เช่น การร้องขอจากพระองค์อัลลอฮฺให้ทรงนำผู้ศรัทธาออกจากไฟนรกหรือเลื่อนชั้นของพวกเขาในสวนสวรรค์

การสอบสวน มนุษย์จะยืนกันเป็นแถวต่อหน้าอัลลอฮ์ พระองค์จะบอกและสอบถามถึงการทำงานของแต่ละคน และถามถึงอายุไข ชีวิตวัยรุ่น ทรัพย์สินเงินทอง ความรู้ คำมั่นสัญญาต่างๆ ความไพเราะที่ได้รับ หู ตา และหัวใจ สำหรับกาฟิรและมุนาฟิก จะถูกสอบสวนอย่างเปิดเผยต่อหน้ามวลมนุษย์เพื่อเป็นการประจานและเพื่อแสดงให้เห็นปรากฏหลักฐานเหนือพวกเขา ให้มวลมนุษย์ได้เป็นพยานต่อพวกเขา รวมทั้งพินพิภพ กลางวันและกลางคืน ทรัพย์สิน มะลาอิกะฮ์ และเรือนร่างของพวกเขาเองก็เป็นสักขีพยาน จนกระทั่งความจริงปรากฏและพวกเขายอมรับมันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่วนมูอ์มินนั้น พระองค์อัลลอฮ์จะทรงปลีกตัวกับเขาตามลำพัง เขาก็จะน้อมรับบาปต่างๆ ที่ทำไปจนกว่าเขาจะมองว่าตัวเองคงฉิบหายแน่ แล้วพระองค์ก็ตรัสแก่เขาว่า “ฉันได้ปกปิดมัน(บาป)บนโลกดุนยา และวันนี้ฉันก็อภัยมันให้กับท่านแล้ว” กลุ่มชนแรกที่จะถูกสอบสวนคือประชาชาติของท่านนบีมูฮัมหมัด และภาคปฏิบัติแรกที่ย่อมถูกสอบสวนคือการละหมาด ส่วนสิ่งแรกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินระหว่างมนุษย์ซึ่งจะถูกสอบสวนคือการเช่นฆ่าหลังเลือดกันเองระหว่างมนุษย์

รับสมุดบันทึก หลังจากนั้นสมุดบันทึกการทำงานของแต่ละคนจะบินว่อนไปหาเอง โดยจะรับบันทึกซึ่ง ﴿ لَا يُادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا ﴾ ความว่า “มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน” (อัล-กะฮ์ฟ 49) เหล่าผู้ศรัทธาจะรับมันด้วยมือขวา และกาฟิรกับมุนาฟิกจะรับมันด้วยมือซ้ายจากด้านหลัง

ตาซึ่ง หลังจากนั้นการทำงานของมนุษย์จะถูกวางไว้บนตาซึ่งเพื่อรับผลแห่งการกระทำ มันมีอยู่จริง อีกทั้งละเอียดอ่อนอย่างมาก มีจำนวนทั้งสองข้าง มันจะหนักได้ด้วยการปฏิบัติการทำงานที่ดี ซึ่งตรงกับหลักศาสนาพร้อมๆ กับบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น เช่น กล่าวคำปฏิญาณตนว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ที่ควรแก่การเคารพภักดี...”, การมีกิริยามารยาทที่ดีงาม, การรำลึกถึงพระองค์ด้วยกุรล่าวสรรเสริญ อัลหัมดุลิลลาฮ์ หรือ สูดหานัลลอฮฺวะบิหัมดิฮฺ สูดหานัลลอฮฺอิละฮิม ถึงวันนั้นจะมีการหักล้างความดีความชั่วระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

สระน้ำ หลังจากนั้นมูอ์มินจะพுகันมาที่สระน้ำ ผู้ใดได้ดื่มจากมันจะไม่มีวันกระหายน้ำอีกเลย เหล่าบรรดานบีทุกท่านจะมีสระน้ำเฉพาะตน แต่อันยิ่งใหญ่ที่สุดคือ สระน้ำของท่านนบีมูฮัมหมัด (ที่อัลลอฮ์จะ) ในนั้น น้ำจะขาวใสกว่านม หวานกว่าน้ำผึ้ง และกลิ่นหอมกว่าชะมดเซียะ ภาชนะใส่น้ำทำจากเงินและทองคำเป็นจำนวนมากเท่ากับดวงดาว มีความยาวยิ่งกว่าระยะทางระหว่างเมืองอัยละฮฺแห่งจอร์แดนกับเมืองเอเดนแห่งเยเมน ซึ่งน้ำในอ่างนั้นจะเทไหลรินมาจากแม่น้ำอัล-กาษร

การทดสอบของผู้ศรัทธา ในช่วงสุดท้ายแห่งการชุมนุมกัน ณ ทุ่งมะหิซฺร ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะเดินตามเจ็ดดวงดาว ที่พวกเขาได้กราบไหว้มันในโลกดุนยา มันจะนำพวกเขาไปเททิ้งลงในขุมไฟนรกที่ละกลุ่มๆ คล้ายฝูงแกะ พวกเขาจะเดินเท้าหรือไม่ก็เดินคืบมาด้วยใบหน้า ซึ่งจะไม่ใช่เว้นแต่มูอ์มินและมุนาฟิกเท่านั้น พระองค์อัลลอฮ์จะเสด็จมายังพวกเขาพร้อมถามว่า: ยังจะรออะไรกันอีกหรือ? พวกเขา ก็ตอบว่า: เรากำลังรอพระองค์ท่านอยู่ เมื่อนั้นมูอ์มินจะรู้จักพระองค์ด้วยหน้าแห่งของพระองค์ ทันใดที่พระองค์ทรงเลิกขึ้น พวกก็จะลงกราบสujudต่อพระองค์ทันที ส่วนมุนาฟิกนั้นจะไม่รู้จักพระองค์เลย อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَبِيعُونَ ﴾ ความว่า “วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสujud แต่พวกเขาไม่สามารถจะสujudได้” (อัล-เกาะลิม 42) และมูอ์มินจะเดินตามพระองค์ และพระองค์ก็จะวางสะพาน (ศิรอฎ) อัลลอฮ์จะทรงมอบแสงสว่างให้แก่มูอ์มินและทรงดับแสงสว่างของพวกเขา

สะพานศิรอฎ เป็นสะพานทอดยาวผ่านไฟนรกญะฮันนัม เพื่อเป็นทางผ่านแก่ผู้ศรัทธาไปสู่สวรรค์ ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์จะ) ได้บอกถึงคุณลักษณะของสะพานศิรอฎว่า:

« مدحضة مزلة، عليه خطاطيف وكلايب كشوكة السعدان أدق من الشعرة وأحد من السيف » ความว่า “ลื่นลื่นมาก มีตะขอยกเฉียงดั่งขลุ่ยหนาม มันเล็กยิ่งกว่าเส้นผม และคมยิ่งกว่ามีดดาบเสียอีก” (บันทึกรายงานโดยมุสลิม) เมื่อนั้นมูอ์มินจะได้รับแสงสว่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับภาคปฏิบัติของตน มากสุดเท่าที่เขา

และน้อยสุดเท่าส่วนนิ้วหัวแม่มือ ถ้า มันจะสาดแสงนำทางเพื่อช่วยให้ผ่านสะพานศโรภฏตามการงานที่ตนมี สำหรับผู้ศรัทธาผู้นั้น จะผ่านพ้นไปได้เช่น พริบตาเดียว หรือดั่งสายฟ้าแลบ หรือลมพัด หรือนกบินเดี่ยว หรือดั่งม้ารบ หรือม้าที่ขี่อยู่ « فَتَاجُ مُسَلَّمٍ وَتَاجُ مُحَمَّدٍ وَتَاجُ مَكْدُونَسٍ فِي نَارِ جَهَنَّمَ » ความว่า **“มีผู้รอดพ้นไปด้วยดี บ้างก็ถูกขีดข่วน และบ้างก็ตกลงเป็นกองฟืนในนรกภูษะอันนัม”** (มุตตะพะฎน อะลัษย) สำหรับ

มูนาฟิ ก จะไม่มีแสงสว่างนำทางพวกเขาเลย พวกเขาจึงเดินทางกลับ ซึ่งจะมีกำแพงกีดกันระหว่างพวกเขาและมูอิมิน พวกเขาพยายามที่จะข้ามสะพานศโรภฏให้ได้ แต่ก็ตกลงในไฟนรกกันเป็นแถว **ไฟนรก** ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเข้าไฟนรกเป็นกลุ่มแรก บรรดามุสลิมที่ทำบาป และกลุ่มมูนาฟิ ก ตามลำดับ ทุกๆ 1,000 คนจะเข้านรก 999 คน นรกมี 7 ประตูทางเข้า ฤทธิของมันรุนแรงยิ่งกว่าไฟบนโลกคุณยาเจ็ดสิบเท่า ร่างผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกปรับให้ใหญ่โตขึ้นเพื่อรับการลงโทษ ซึ่งระยะห่างระหว่างบ่าของเขาทั้งสองเท่ากัระยะเดินเท้าสามวัน ซี่พินแต่ละซี่จะเท่ากักับภูเขาอูหุดผิวหนึ่งจะหนาขึ้นและถูกผลัดเปลี่ยนใหม่ทุกครั้งที่มีนเปื่อยเน่าเพื่อจะให้ได้ลิ้มรสแห่งการลงโทษอย่างสาสม เครื่องดื่มจะเป็นน้ำร้อนระอุตัดลำไส้ อาหารคือต้นชั๊กกูมและนาหนองนาเล็ดจากแผลของชาวนรก การลงโทษที่เบาที่สุดของชาวนรก คือผู้ที่ถูกวางถ่านสองก้อนจากไฟนรกได้เผาเท้าจนทำให้สมองเขาถึงกับเดือด ผิวพรรณจะสุกและไหม้เกรียมจนละลาย เรือนร่างจะถูกกล่ามด้วยโซ่ตรวน ความลึกของนรก หากว่าเด็กทารกถูกโยนลงไป เขาจะมีอายุ 70 ปีบริบูรณ์ จึงจะถึงกันนรก เชื้อเพลิงของไฟนรกนั้นคือ บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลายและกัอนหิน อุภาคของมันเป็นล้วนเป็นพิษ เสาของมันก็ร้อนระอุอย่างมาก เครื่องนุ่งห่มก็เป็นไฟ ด้วยความโกรธกริ้วของมัน จะเผาไหม้ทุกสรรพสิ่งไม่เหลือซาก ผ่านไปยังผิวหนังจรดส่วนลึกของเนื้อกระดูกและหัวใจ

สะพานกึ่งกลางระหว่างสวรรค์กับนรก ท่านนบี (ที่อัลลอฮฺ) ได้กล่าวไว้ว่า

« خَلَّصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ فَيَحْسَبُونَ عَلَى قَنْظَرٍ رَبِّهِنَّ الْحَيَّةَ وَالنَّارَ فَيَقْبِضُ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا هُدُّوا وَنُقُوا أَذْنُ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْحَيَّةِ قَوْلَ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لِأَحَدِهِمْ أَهْدَى بِمَنْزِلِهِ فِي الْحَيَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَانُ فِي الدُّنْيَا »

ความว่า **“หลังจากที่ผู้ศรัทธาได้ถูกปลดออกจากไฟนรกแล้ว จะถูกกักขังไว้ที่สะพานกึ่งกลางระหว่างสวรรค์กับนรก เพื่อล้างแค้นล้างบาปความบาตหมางระหว่างกันที่เคยทำไว้บนโลกคุณยาทั้งหมด เสร็จแล้วจึงอนุญาตให้เข้าสวรรค์ ฉันทขอสาบานด้วยกัผู้ที่วิญญูณมูหัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพวกเขาจะรู้จักหนทางกลับไปยังสวรรค์ยิ่งกว่ารู้จักบ้านตัวเองบนโลกคุณยาเสียอีก”** (บันทึกโดยอัล-บุคอรี)

สร้างสวรรค์ เป็นนิมานที่พิกสำหรับผู้ศรัทธา อาคารเรือนทำด้วยเงินด้วยทอง พื้นทำด้วยชะมดเชียง เม็ดกรวดเป็นไข่มุกเพชรพลอย ดินทรายเป็นหญ้าฝรั่ง มี 8 บานประตูด้วยกัน แต่ละบานมีความกว้างเท่ากักับการเดินทางเป็นระยะ 3 วัน ผู้คนจะหนาแน่นมาก มี 100 ชั้นบันได แต่ละชั้นจะห่างกันราวกักับชั้นฟ้าและแผ่นดิน ชั้นสูงสุดคือฟิรเดวส์ แม่น้ำสายต่างๆ จะไหลมาจากที่นั่น เพดานของมัน คือ บัลลังค์ของพระองค์อัลลอฮฺ น้ำในแม่น้ำเป็นน้ำผึ้ง นมสด เหล้าบริสุทธิ์ และน้ำใสบริสุทธิ์ มันไหลผ่านอย่างไร้ขอบเขตได้คำสั่งใช้ของผู้ศรัทธา อาหารเอร็ดอร่อยนานาชนิดขั้วนิรันดร มีเต็นท์กางที่ทอดจากไข่มุกกลวงกว้าง 60 ไมล์ ทุกๆ มุมของมันจะมีบริกรอยู่ เป็นบริกรหนุ่มที่ส่งางามทาขอบตาดำ ชาวสวรรค์จะไม่สิ้นชีพ เสื่อผ้าไม่มีวันหมอง ไม่ขับถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะ หรือถ่ายสิ่งโสโครก มีหวีเป็นทองคำ ทุกครั้งที่จามออกมาก็เป็นกลิ่นชะมดเชียง ภรรยาของพวกเขาเป็นสาวสวยสง่าโดดเด่น ท่านแรกที่จะเข้าสวรรค์คือท่านนบี (ที่อัลลอฮฺ) และบรรดานบีชาวสวรรค์ที่มีสถานะต่ำสุดคือผู้ที่หวังจะได้ทุกอย่างแล้วเขาก็ได้รับถึง 10 เท่าของสวรรค์ ทาสบริวารเป็นเด็กๆ คล้ายเม็ดไข่มุกเต็มไปทั่วสวรรค์ และความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การได้มองเห็นพระองค์อัลลอฮฺ ได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ และการมีชีวิตอยู่ในนันชั่วกาลนาน

วิธีการอาบน้ำละหมาด

การละหมาदनั้นจะใช้ไม่ได้หากไม่มีน้ำสะอาด และต้องอาบน้ำละหมาดด้วยน้ำที่สะอาด นั่นก็คือน้ำที่สะอาดโดยธรรมชาติมัน เช่น น้ำทะเล น้ำบ่อ น้ำตาน้ำ และน้ำคลอง เป็นต้น
หมายเหตุ น้ำที่มีจำนวนน้อยจะเป็นนะญิสหากปะปนกับสิ่งที่เป็นนะญิส แต่ถ้ามันมีจำนวนมาก ตั้งแต่ 210 ลิตรขึ้นไป จะไม่เป็นนะญิส เว้นแต่ว่านะญิสนั้นจะเปลี่ยนรส สี หรือกลิ่นของน้ำ

เริ่มการอาบน้ำละหมาดด้วยการกล่าวบิสมิลลาฮฺว่า “บิสมิลลาฮฺ ภูเขาหิมาเนรรอหิม” และสูบน้ำให้ล้างมือก่อนทุกครั้งสามครั้ง โดยเฉพาะผู้ที่ตื่นนอนในเวลาภูกลางคืน
หมายเหตุ มักสูบล้างอวัยวะต่างๆ เกินสามครั้งในการอาบน้ำละหมาด

หลังจากนั้นให้บ้วนปากหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้บ้วนปากสามครั้งจะดีมาก
หมายเหตุ 1) ไม่เพียงพอสำหรับการบ้วนปากเพียงแค่เอาน้ำใส่ปากแล้วคายออกมา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้น้ำเคลื่อนไหลในช่องปาก **2)** สูบน้ำให้แปร่งฟัน (ลิวก) ขณะบ้วนปาก

หลังจากนั้นให้สูบน้ำเข้าจมูกหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก
หมายเหตุ ไม่เพียงพอสำหรับการสูบน้ำเข้าจมูกเพียงแค่นำน้ำเข้าจมูกเพียงอย่างเดียว แต่ต้องสูบน้ำเข้าจมูกด้วยนะฟัส(ลมหายใจ) แล้วสูบน้ำออกจากจมูกด้วยนะฟัสเช่นเดียวกัน ไม่ใช่ด้วยมือเพียงอย่างเดียว และวาญิบแค่ครั้งเดียวเท่านั้น แต่ถ้าได้สามครั้งจะเป็นการดีมาก

หลังจากนั้นให้ล้างหน้าหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก และขอบเขตของใบหน้าทีวาญิบจะต้องล้าง คือ ตั้งแต่หูข้างหนึ่งไปสุดที่หูอีกข้างหนึ่งทางด้านขวาง ส่วนด้านยาวจากโคนผมที่หน้าผากไปจรดที่ได้คาง
หมายเหตุ ถ้ามีแว่นตาและเยื่อแก้วหูให้ล้างคราดด้วยน้ำ และถ้าหากว่ามีมันมีบางๆ ก็วาญิบจะต้องล้างให้ถึงเนื้อหนังได้คราดด้วย

จากนั้นให้ล้างมือถึงข้อศอกหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก
หมายเหตุ สูบน้ำให้ล้างมือชวาก่อนมือซ้ายทุกครั้ง

จากนั้นให้ลูบศีรษะให้ทั่ว และเอานิ้วชี้ทั้งสองสอยเข้าไปขีดโบหูส่วนใน แล้วใช้หัวแม่มือลูบขีดโบหูส่วนนอก ทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
หมายเหตุ 1) สิ่งที่สำคัญในการลูบศีรษะนั่นก็คือ เริ่มลูบจากโคนผมที่หน้าผากจนถึงท้ายทอย **2)** ไม่เป็นการวาญิบให้ลูบผมที่ยาวเกินท้ายทอย **3)** ให้ขีดหนึ่งศีรษะแทนถ้าหากว่าคนคนนั้นไม่มีผม **4)** วาญิบจะต้องขีดผิวหนังส่วนที่อยู่ระหว่างโบหูกับศีรษะด้วย

หลังจากนั้นให้ล้างเท้าพร้อมกับตาตุ่มหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก

หมายเหตุ 1) อวัยวะของการอาบน้ำละหมาดมีสี่อย่างด้วยกัน คือ 1) การบ้วนปาก สูบน้ำเข้าจมูก และล้างใบหน้า **2)** ล้างมือจนถึงข้อศอก **3)** การลูบศีรษะและโบหู **4)** ล้างเท้าพร้อมกับตาตุ่ม จำเป็นจะต้องเรียงลำดับ(ตริตบ)อวัยวะหนึ่งไปอีกอวัยวะหนึ่ง และหากว่ามีการข้ามไม่เรียงตามลำดับ การอาบน้ำละหมาदनั้นจะเสียทันที
2) วาญิบในการล้างอวัยวะนั้น จะต้องทำติดต่อกัน และน้ำละหมาดจะใช้ไม่ได้หากลิ้มล้างอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งจนกระทั่งอวัยวะก่อนหน้านั้นได้แห้งเสียแล้ว
3) สูบน้ำให้กล่าวดูอาห์หลังจากอาบน้ำละหมาดเสร็จว่า “**อัซฮาดุ อัลลาฮิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ วะฮุดะฮุ ลาชาริกะละฮุ, วะอัซฮาดุ อันนะมุหัมมัดัน अब্দฮุ วะรอฮฮุฮุ**” ความว่า ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นในนอกจากอัลลอฮุ และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

(วิธีการละหมาด)

หากท่านต้องการละหมาด ให้ท่านกล่าวว่า “อัลลอฮู อักบัร” ในลักษณะที่ท่านนัยยืนตรง, ต้องอ่านเสียงดังสำหรับผู้ที่เป็นอิมาม และทุกครั้งของการตักบิรจะต้องกล่าวเสียงดัง เพื่อให้คนที่อยู่ข้างหลังได้ยินด้วย, และให้อ่านเสียงค่อยนอกเหนือจากอิมาม, พร้อมกับยกมือขึ้นเสมอให้หลังขณะกล่าวตักบิร ส่วนผู้ที่เป็นมะฆูมจะต้องกล่าวตักบิรหลังจากที่ อิมามกล่าวเสร็จแล้ว

หมายเหตุ วาญิบจะต้องกล่าวหรืออ่านเสียงดังในรูกนหรือวาญิบที่ให้กล่าวด้วยเสียงที่ตัวเองสามารถได้ยิน แม้แต่ในการละหมาดที่อนุญาตให้อ่านค่อย (สิริรี) หมายถึง ละหมาด ซุฮูร กับอัคร์ การอ่านเสียงดังคือการที่ผู้อื่นสามารถได้ยินด้วย และการอ่านเสียงที่ค่อยคือที่ตัวท่านเองเท่านั้นสามารถได้ยิน

และเอามือขวาจับมือซ้าย หรือวางมือขวาทับมือซ้ายแล้วตั้งไว้ได้ทรงอก สายตามองไปที่สุญูด หลังจากนั้นให้กล่าว **ดุอาอ์อิฟติตาหฺ** ที่วาไรจากซุนนะฮฺ เช่น **اللهم وبِحملك وتبارك اسمك وتعالى جلك ولا اله الا انت** (สูบหานะ กัลลฮุมมะ ะบิห์มดิก้า ะตะบาเราะกัสมุกะ ะตะอาลาญุดุกะ ะลาอิลลาฮะฮฺยัรูก้า) ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระผู้อภิบาลแห่งเรา เราขอสรรเสริญพระองค์ จำเริญยั้งแล้ว พระนามของพระองค์ สูงส่งยิ่งแล้วบารมีของพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ หลังจากนั้นให้กล่าวอิชติอาซะฮฺว่า **“อะอุซุบิลลาฮิ มินชัฮฺญอนิรฺรูอฺญิมิ”** เสร็จแล้วให้อ่านบิสมิลลาฮฺ ว่า **“บิสมิลลาฮฺอิรเราะฮฺมานิรเราะฮีม”** คำอ่านที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่อ่านเสียงดัง, แต่ให้อ่านค่อย หลังจากนั้นให้อ่านฟาติหะฮฺ และไม่วาญิบสำหรับมะฆูมอ่านฟาติหะฮฺหรืออ้อตของละหมาดญะฮฺริยะฮฺที่อิมามอ่านดัง แต่สุนัตให้อ่านในร็อกอ้อตที่อ่านค่อยและสุนัตให้เข้าอ่านฟาติหะฮฺในช่วงที่อิมามหยุดอ่านระหว่างอายะฮฺ หลังจากจบฟาติหะฮฺแล้วให้อ่านสุเราะฮฺอะลักได้ตามที่ถนัด และสำหรับอิมามให้อ่านเสียงดังในละหมาดศุบหฺ และสอรร็อกอ้อตแรกขงละหมาดมัฆริบและอิซาอ์ และให้อ่านค่อยนอกเหนือจากละหมาดสองเวลาที่กำลังอ่านนี้

หมายเหตุ สุนัตให้อ่านสุเราะฮฺศามาตฺลำดับที่ได้เรียบเรียงในอัลกุรอาน และมักรูกุฮฺอ่านผิดลำดับ และหะรอมอ่านผิดลำดับของประโยคหรืออายะฮฺในสุเราะฮฺเดียวกัน

จากนั้นให้กล่าวตักบิรว่า “อัลลอฮู อักบัร” พร้อมยกมือทั้งสอง แล้วย่อตัวก้มลงรูกู แล้วเอามือทั้งสองจับที่หัวเข่า และคลายนิ้วมือออก พร้อมกับโค้งหลัง โดยให้ศีรษะอยู่ในระดับเดียวกับหลัง และกล่าวดุอาอ์ **“สูบหานะ ร็อบบียัลอะซีมี”** สามครั้ง ความว่า “มหาบริสุทธิ์เกิดพระผู้อภิบาลผู้ยิ่งใหญ่แห่งข้าพระองค์” ด้วยการที่สามารถรูกูพร้อมๆ กับอิมามนี้ก็ถือว่าเขาละหมาดทันหนึ่งร็อกอ้อต

หมายเหตุ เวลากล่าวตักบิร และกล่าว “อะมัลลอฮู ลิมันหะมิดะฮฺ” ให้กล่าวระหว่างที่เปลี่ยนจากท่าหนึ่งไปยังอีกท่าหนึ่ง ไม่ใช่กล่าวก่อนหรือหลังจากที่เปลี่ยนท่าเสร็จแล้ว และให้กล่าวในทุกช่วงของอิริยาบถการละหมาด หากว่ากล่าวตักบิรซ้ำกว่าอิริยาบถต่างๆ โดยเจตนาจะทำให้การละหมาดของเขาเสียทันที

หลังจากนั้นให้เขยขึ้นจากรูกู แล้วกล่าวว่า **“อะมัลลอฮู ลิมันหะมิดะฮฺ”** พร้อมกับยกมือทั้งสองข้าง และเมื่อยืนตรงได้แล้ว ให้กล่าวว่า **“ร็อบบะนา ะละกะลหัมดฺ หัมดัน กะษีรอน ฎ็อยยิบัน มุบาเราะกัน ฟัย มิลอัสสะมาวาตี ะมิลอัสอรรูฏฺ ะมิลอะ มาชิตะ มินชัฮอินบะออดี”** ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา สำหรับพระองค์นั้นคือการสรรเสริญทั้งมวล เป็นการสรรเสริญที่เต็มปากฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งทุกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์นอกจากนั้น”

หมายเหตุ เวลากล่าว “ร็อบบะนา ะละกะลหัมดฺ” ให้กล่าวหลังจากที่ยืนตรงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ใช่ตอนที่กำลังงยจากรูกู

หลังจากนั้นให้ย่อตัวลงสุญูด พร้อมกับกล่าวตักบิร “อัลลอฮู อักบัร” และยืดแขนออกจากลำตัวเล็กน้อย และขาออกจากหน้าท้อง และวางมือทั้งสองข้างราบกับพื้นให้เสมอไหล่ พร้อมกับชี้นิ้วมือปลายนิ้วเท้า ทั้งหมดไปทางกิบลัต พร้อมกับกล่าวว่า **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** **“สูบหานะ ร็อบบียัลอะอูลา”** สามครั้ง ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง”

หมายเหตุ วาญิบจะต้องสุญูดด้วยอวัยวะทั้งเจ็ด คือ ปลายนิ้วเท้าทั้งสอง, หัวเข่าทั้งสอง, มือทั้งสอง, และหน้าผากกับจมูก หากว่าทิ้งหรือปล่อยปลดละเลยอวัยวะหนึ่งอวัยวะใดทั้งเจ็ดนี้โดยเจตนาละหมาดจะเสีย นอกเสียจากคนที่ไม่มีความสามารถหรือมีเหตุจำเป็น

จากนั้นให้เงยขึ้นจากสุญูด พร้อมกับกล่าวตักบีร์ และนั่งระหว่างสองสุญูด การนั่งมีสองวิธีที่ถูกต้องด้วยกัน คือ **หนึ่ง** การนั่งแบบอิฟติรอซ โดยการนั่งเอาก้นวางบนเท้าซ้าย และปลายเท้าขวายันไว้กับพื้น นิ้วเท้าชี้ไปทางกิบลัต **สอง** การนั่งแบบเอาปลายนิ้วเท้าทั้งสองข้างยันไว้กับพื้น แล้วเอาก้นวางบนส้นเท้าและนิ้วเท้าชี้ไปทางกิบลัต หลังจากนั้นให้กล่าวดุอาอ์ว่า **“ร็อบบิมฟิรลี”** สามครั้ง หรือจะเพิ่มอีกว่า **“วัรห്മนี วัลบรูนี วัรฟะอ์นี วัรชุกนี วันศรูนี วะสุตินิกี วะอาฟีนี วะอูฟอ์นีนี”** ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดประทานเมตตาข้าพระองค์ ดูแลแก้ไขข้าพระองค์ ยกฐานะข้าพระองค์ ประทานปัจจัยยังชีพแก่ข้าพระองค์ ช่วยเหลือข้าพระองค์ ชูข้าพระองค์ ให้ความปลอดภัยแก่ข้าพระองค์ อภัยโทษแก่ข้าพระองค์”

จากนั้นให้ทำการสุญูดครั้งที่สอง ทำเหมือนกับครั้งแรก แล้วเงยขึ้นจากสุญูดพร้อมกับกล่าวตักบีร์ และดำเนินการละหมาดหรืออ้อตที่ที่สอง เช่นเดียวกับร็อกอ้อตแรก ทั้งการกล่าวต่างๆ และอิริยาบถ เพียงแต่ในร็อกอ้อตที่สองไม่ต้องอ่านดุอาอ์อิฟติตาหฺ

หมายเหตุ การอ่านฟาติหะฮฺนั้น ที่สำหรับอ่านก็คือตอนที่ยืนตรงเรียบร้อย หากอ่านก่อนจะยืนตรง ให้อ่านใหม่หลังจากยืนตรงเรียบร้อยแล้ว หากไม่อ่านใหม่ละหมาดจะใช้ไม่ได้

หลังจากสิ้นสุดร็อกอ้อตที่สอง ให้นั่งตะชะฮฺฮุด นั่งแบบอิฟติรอซเหมือนกับกอรันระหว่างสองสุญูด แล้ววางมือซ้ายบนขาข้างซ้ายและวางมือขวาบนขาข้างขวา ให้ก้นวางกับนิ้วก้อยไว้ นีวกวางกับนิ้วโป่งให้ทำเป็นวง พร้อมกับยกนิ้วชี้ขึ้นและกระดิกเบาๆ แล้วกล่าวดุอาอ์ตะชะฮฺฮุด ว่า **“อ้อตตะฮียายตุ ลิลลาฮฺ วัศคอลละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตุ, อัสลามอะลัยกะ อัยยูฮันนะบียะฮฺวะเราะฮฺมะตุลลอฮฺอิบะบารอกาตุฮฺ, อัสลามอะลัยนา วะอะลาอ็อบาดิลลาฮฺิสศอลิฮีน, อັชชะตุ อัลลาอิลลาฮฺะ อิลลัลลอฮฺ, วะอັชชะตุ อันนะมุหัมมัดัน อับดุลฮฺ วรรอซซุลฮฺ”** ความว่า “มวลการสดุดีทั้งหลายมอบแด่อัลลอฮฺ รวมทั้งการสรรเสริญด้วยพระลذةความดีงามต่างๆ ขอความสันติสุขจงประสบแด่ท่านอิ้ผู้เป็นนบี รวมทั้งเมตตาแห่งอัลลอฮฺและความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ ขอความสันติสุขจงประสบแด่เราและแด่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และข้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์”

จากนั้นให้ลุกขึ้นยืนเพื่อทำการละหมาดร็อกอ้อตที่สามหรือร็อกอ้อตที่สี่ ถ้าหากว่าละหมาดนั้นมีสามหรือสี่ร็อกอ้อต พร้อมกับกล่าวตักบีร์และยกมือทั้งสองข้าง ต่อจากนั้นให้ท่าละหมาดเหมือนกับร็อกอ้อตแรกและร็อกอ้อตที่สองที่ผ่านมา แต่ให้อ่านเฉพาะฟาติหะฮฺเท่านั้น โดยไม่ต้องอ่านสุเราะฮฺ และไม่ต้องอ่านเสียงดัง

เสร็จแล้วให้นั่งตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย หากว่าละหมาดนั้นมีสองร็อกอ้อตหรือมีสี่ร็อกอ้อต นั่งแบบตะวัรูก และทั้งหมดนี้เป็นวิธีที่ถูกต้องทั้งหมด คือ **หนึ่ง** โดยการนั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้ข้างเท้าขวา พร้อมยกเท้าข้างขวาขึ้นยันไว้กับพื้น และพาดก้นให้แนบกับพื้น **สอง** นั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้ข้างเท้าขวา และเท้าขวาไม่ต้องยันไว้กับพื้น แต่วางไว้ให้นอนราบ และพาดก้นให้แนบกับพื้น **สาม** นั่งสอดเท้าซ้ายเข้าระหว่างน่องกับขาอ่อนข้างขวา และเท้าขวายันไว้กับพื้น พร้อมกับแนบก้นไว้กับพื้น การนั่งตะวัรูกเป็นการนั่งของตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้ายของละหมาดที่มีสองตะชะฮฺฮุด หลังจากนั้นให้กล่าวดุอาอ์ตะชะฮฺฮุด ครั้งแรกให้จบว่า **“อ้อตตะฮียายตุ ลิลลาฮฺ วัศคอลละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตุ, อัสลามอะลัยกะ อัยยูฮันนะบียะฮฺวะเราะฮฺมะตุลลอฮฺอิบะบารอกาตุฮฺ, อัสลามอะลัยนา วะอะลาอ็อบาดิลลาฮฺิสศอลิฮีน, อັชชะตุ อัลลาอิลลาฮฺะ อิลลัลลอฮฺ, วะอັชชะตุ อันนะมุหัมมัดัน อับดุลฮฺ วรรอซซุลฮฺ”** และตามด้วย **“อัลลอฮุมมะคืออัลลิอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลี มุหัมมัด, กะมาคือลลัยตะ อะลาอิบรอฮีมะ วะอะลาอาลีอิบรอฮีม อินนะกาหะมีดุมมะญูต, อัลลอฮุมมะบาริกอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลี มุหัมมัด, กะมาบาร็อกตะ อะลาอิบรอฮีม วะอะลาอาลีอิบรอฮีม อินนะกาหะมีดุมมะญูต”** และส่นให้อ่านหลังจากอ่านตะชะฮฺฮุดเสร็จแล้ว ว่า **“อะฮฺดูบิลลาฮิ มินอะซาบีนานู วะอะซาบิลกอปร วัฟิตนะติลมะฮฺยา วัลมะมาต วัฟิตนะติล มะสีหัดัตญูญาล”** ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการทรมานในรอกญะฮ์นั้นม จากการทำทรมานในหลุมฝังศพจากการทดสอบของชีวิตและความตาย จากความชั่วร้ายที่เป็นบททดสอบของัจญาล”

เสร็จแล้วก็ให้สลามโดยการหันหน้าไปทางข้างขวามือก่อน ว่า **“อัสลามู อะลัยกุม วรระเราะมะตุลลอฮฺ”** จากนั้นให้สลามทางด้านซ้ายมืออีกที หากละหมาดเสร็จสิ้นแล้วควรงั่งอยู่ที่ละหมาดสักพัก และกล่าวดุอาอ์ที่วาริดจากท่าน นบีคืออัลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสลัลัม

ผลของการเรียนรู้ คือการปฏิบัติ

การรู้แต่ไม่ปฏิบัตินั้นเป็นที่น่าอดสู ญ พระองค์อัลลอฮฺ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาครุฑาชนทั้งมวล อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า ความว่า “**โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ เป็นที่น่าเกลียดยิ่ง ญ ที่อัลลอฮฺ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ”** (อัลค็อฟ 2-3)
ท่านอุมุ สุรียเราะฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า: “**อุปมาความรู้ที่ไม่ถูกปฏิบัติ ดังเช่นคลังสมบัติที่ไม่ได้ใช้จ่ายในหนทางของอัลลอฮฺ**”
ท่านฟุฏัยลฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า: “**ผู้ที่มีความรู้ ถือว่ายังด้อยความรู้ยิ่ง จนกว่าเขาจะปฏิบัติมัน**”
ท่าน มาลิก บิน ดินาร์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า : “**อาจพบเจอผู้ที่ไม่เคยผิดเพี้ยนในภาควิชาการเลยแม้แต่สระเดียว แต่หากหันไปดูถึงการปฏิบัติของเขาแล้ว นำเสียดายที่มันผิดเพี้ยนไปหมดเลย**”

พี่น้องมุสลิม-มุสลิมะฮฺผู้ร่วมศรัทธา

พระองค์ได้ทรงเปิดโอกาสให้ท่านได้อ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์เล่มนี้ แต่ยิ่งรอผลของการอ่านของท่าน คือการปฏิบัติตามที่ท่านรู้นั่นเอง

* ท่านได้อ่านไปบ้างแล้วในเรื่องราวของบทโองการต่างๆ จากอัลกุรอานพร้อมคำอรรถาธิบาย ดังนั้นจงพยายามรักษามันไว้ซึ่งการปฏิบัติตามโองการเหล่านั้น แท้จริงแล้วเหล่าบรรดาสาวกของท่านนบี (ﷺ) ได้เล่าเรียนกับท่านนบี (ﷺ) ที่ละสิบโองการเท่านั้น โดยจะไม่ขอรับโองการอื่นๆ เว้นแต่ได้เข้าใจลึกซึ้งในสิ่งที่เรียนหมดทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว โดยได้ทั้งความรู้และการปฏิบัติไปพร้อมๆ กัน พวกเขาได้กล่าวไว้ว่า “พวกเราได้เรียนรู้ทั้งความรู้และการปฏิบัติพร้อมๆ กัน” เช่นเดียวกันกับที่ศาสนาได้กำชับไว้แล้ว ดังเช่น คำอรรถาธิบายของอิบน์ อับบาส **رضي الله عنهم** ในโองการที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า ﴿ **يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ** ﴾ ความว่า “**บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์อย่างจริงจัง**” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 121) ท่านอธิบายว่า (คือ พวกเขาปฏิบัติตามมันอย่างถ่องแท้)

ท่านฟุฏัยลฺ **رحمه الله** ได้กล่าวไว้ว่า “**แท้ที่จริงแล้วอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาก็เพื่อการลงมือปฏิบัติ แต่ว่าผู้คนได้ยึดเอาการอ่านอัลกุรอานเท่านั้นที่เป็นการปฏิบัติของพวกเขา**”

* ท่านก็ได้อ่านไปบ้างแล้วเช่นกันถึงสุนนะฮฺต่างๆของท่านนบี (ﷺ) ท่านจงอย่ารีรอที่จะปฏิบัติมัน เพราะว่า ผู้ศรัทธาที่ดีเลิศของประชาชาตินี้ พวกเขาไม่เคยรับรู้สิ่งใดๆ เว้นแต่จะแข่งขันกันปฏิบัติมันทันทีพร้อมๆ กับเผยแพร่มันทันที เพื่อการปฏิบัติตามคำกล่าวของท่านนบี (ﷺ) ที่ว่า « **إِذَا أُمِرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَمَا يَهْتِكُمْ عَنْهُ فَاَجْتَنِبُوا** » ความว่า “**หากฉันมีคำสั่งใช้พวกท่านในกิจการใดๆ พวกท่านจงปฏิบัติอย่างสุดความสามารถ และสิ่งใดที่ฉันห้ามพวกท่าน พวกท่านจงละเว้นมันเสีย**” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺและมุสลิม)

และเป็นการเกรงกลัวว่าจะเกิดการลงโทษอันเจ็บปวดจากอัลลอฮฺตามโองการที่พระองค์ **عز وجل** ได้ตรัสไว้ว่า ﴿ **فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ﴾ ความว่า “**ดังนั้น บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา(คือคำสั่งของท่านนบีผู้มีหีมมัด) จงพึงระวังเถิดว่าจะเกิดพิตนะขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดนั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาก็เป็นได้**” (อัน-นูร 63) ในจำนวนแบบอย่างที่ดี ในการยึดปฏิบัติเมื่อรับทราบคำสั่งใช้นั้น มีดังต่อไปนี้

➤ อุมมุ ฮาบีบะฮฺ **رضي الله عنها** (มารดาแห่งประชาชาติอิสลาม) ได้รายงานหะดีษ « **مَنْ صَلَّى مِنِّي عَشْرَةَ رَكَعَةٍ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ بَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ** » ความว่า “**ผู้ใดก็ตามที่เขาได้ดำรงรักษาละหมาดสิบสองร็อกอ์ตในหนึ่งวันและคืน จะมีบ้านหลังหนึ่งที่ถูกปลูกสร้างไว้สำหรับเขาในสวรรค์**” (รายงานโดยมุสลิม)

อุมมุ ฮาบีบะฮฺ **رضي الله عنها** กล่าวต่อไปว่า: **ฉันไม่เคยละทิ้งการปฏิบัติมันเลย ทันทีที่ฉันได้รับทราบหะดีษบทนี้จากท่านรอซูล (ﷺ)**

تَفْسِيرِ
الْعِشْرَةِ الْآخِرَةِ

من القرآن الكريم